

ŽALTÁŘ

ŘÍMSKÉHO BREVIÁŘE

Nový, latinsko-český text
s liturgickým výkladem

Uspořádal

P. Jan B. Bárta OFM

NAKLADATELSTVÍ VYŠEHRADEK

1947

ŽALTÁŘ ŘÍMSKÉHO BREVIÁŘE

PŘEDMLUVA

K Písmu sv. nebo ke kterékoli jeho části se můžeme rozličně blížit. Ale nad přiblížení vědecké, umělecké nebo obecně náboženské jest duchovní a životní pojetí Písma sv. Neboť takovým pojetím je přijímáme v jeho nejvlastnějším účelu a poslání. Pojetí jiná jsou nebo mohou býti v nejlepší případě přípravou, nejsou však dokonalým splněním úmyslů Božích o Svatých knihách, aby byla vůdci a dárci spásy věčné.

Avšak i mezi posvátnými texty jsou rozdíly. I mezi nimi jedna kniha jest blíž plnému určení Písma svatého než jiná. Je-li vlastním a nejvyšším smyslem lidského života poznati Boha a dojíti plněním jeho vůle věčného života v něm, pak jistě všechno, co je člověku dáno na životní cestu, má nejdokonalější určení ve službě tomuto nejvyššímu lidskému cíli.

Tím spíše, ano eminentně, Písmo svaté. A tím spíše ony knihy z něho, které tomuto cíli více slouží než jiné. A slouží mu hlavně ony, které nejen že zjevují božské pravdy a zákony, nýbrž je obsahují proměněné v modlitbu a životní rady. A mezi takovéto knihy náleží především *Žaltář*. To jest jeho vysoké místo mezi knihami Písma svatého, že spojuje pravdu a vůli Boží s lidským životem v jeho různých fázích.

A s druhé strany jest právě tento *Žaltář* vložen jako životní každodenní průvodce do ruky knězi a řeholníkovi. Stává se tedy životní knihou z dvojího důvodu, z důvodu vnitřního i z důvodu příkazu. Avšak dlužno říci, že mnohému knězi ubíhají dny života ve dvou proudech, které se, bohužel, téměř nestýkají: jedním jsou hodiny strávené povinnou modlitbou officia a druhým jest jeho ostatní denní život. Jeden proud nepomáhá druhému, ano, spíše bere jeden druhému čas a sílu, mnohdy i radost. Avšak tento dvojí proud jest nezákonný, nežádoucí, smutný a nedobrý.

Jest velikým darem a přínosem pro život, spojí-li se tyto dva proudy v jeden, aby se doplňovaly, osvěcovaly, posilovaly. Teprve tím nabude *Žaltář* v officiu vlastního, zamýšleného

místa. Stane se zdrojem spojení s Bohem, svatých vznětů, pramenem rozjímání, útěchy, stane se výmluvným průvodcem denního, týdenního, celého života. Žaltář a officium do duchovního života! Žaltář a officium jako důležitá složka duchovního života, jako souhrn rozjímání, duchovní četby, studia Písma svatého, apoštolských a pastýřských námětů a povzbuzení!

To však nebylo možno bez výkladu, jaký si nemůže opatřit každý, nýbrž jen ten, kdo se ponořil do studia Žaltáře, kdo vynaložil léta času a píce, aby z jeho hlubin vynesl na denní světlo jeho skryté poklady, vztahy a porozumění. Jedním z velmi výmluvných výkladů jest i tento. Jako u některých jiných soudobých zjevů theologických, i při komentáři Žaltáře se musíme divit, že dřívější staletí je takto pro život neupravila a že je možno i nám přinášeti něco nového do tisíciletého theologického dění.

Kdo se modlil třicet, čtyřicet let denně s upřímnou snahou sv. officium a smutně pročítal tak mnohá němá místa Žaltáře, třebaš hledal občas v překladech jejich výklad a znovu jej zapomínal, anebo vůbec srozumitelného překladu nenašel, ten vroucně zaplesal, že právě v době jeho života došla znalost původního textu Žaltáře té dokonalosti, že jest téměř celý srozumitelný. A když se mu dostane do ruky i tento komentář, který s tolika různých hledisek spojuje týdenní žaltář s denním životem, stoupá jeho radost, že Žaltář a denní officium dokonaleji mluví a mění se v živou součást jeho dnů.

Takovouto úpravou a porozuměním vstupuje Žaltář do duchovního života kněze a řeholníka jako jeho nový prostředek, jakým, leč v daleko menší míře, dříve nebyl. A v tomto spatřujeme veliký duchovní přínos a výchovný význam jak Žaltáře vůbec, tak i jeho podání v této úpravě. Neváhám říci, že my, dnešní kněží, bychom měli v přiblížení Žaltáře dennímu životu spatřovati zvláštní milost pro sebe, ano, že může toto oživení Žaltáře spolupůsobiti i na celkové zvroucnění a zvýšení duchovního života současné kněžské a řeholní generace. A s těmito slovy a nadějemi jej poručím upřímně kněžským a řeholním spolubratřím.

V Praze 1. prosince 1946.

P. Dr Jan Ev. Urban O. F. M.

ÚVODEM

Proč jsem dělal tento Žaltář?

Aby především kněží, ale také zbožní laici *plně* využili síly Ducha svatého, jež sálá ze slov žalmů k posílení svého duchovního života;

aby pohlédli do hloubek věčných pravd, které s básnickým vzletem svatopisci podávají, a nechali se strhnout úžasem nad nimi a nadšením pro ně;

aby prožili, a ve svém životě uskutečnili bezprostřednost, upřímnost a přímo dětskou důvěřivost ve vztahu člověka k Bohu, jak teple hřeje na tolika místech žalmů; a konečně:

aby *skutečnost* Boha živého zasadili do svých dnů jako jejich přepevný střed, jako jejich světlo a teplo, jako smysl jejich radostí i strastí, jejich pokoje i bojů, jako jejich cíl nejposlednější.

Kéž On, Otec nejdobrotivější, sám dá, aby žaltář vším tím byl!

Když je stavba dokončena, vyúčtovává stavitel se všemi svými spolupracovníky. I na mně leží tato milá povinnost spravedlnosti.

Hledíme-li na stavbu Žaltáře, zastaví se náš pohled nejprve u jeho podstaty: *žalmů*. Při jejich překladu jsem pilně užíval českého textu Dr Hegra, který se novému latinskému vydání nejvíce blížil. Při cenzuře knihy Dr Heger překlad přehlédl a svými četnými opravami podstatně zlepšil.

Hymny. Většina překladů je z pera dp. Dokulila; nedělní hymny jsou podle Dr Fuchse, jednotlivé, v překladech chybějící strofy jsem přeložil sám.

Výklad. Jeho kostra je podle Pia Parsche „Wochenpsalter“, přizpůsobená novému textu žalmů a našim českým potřebám.

Na konec srdečné díky všem, jež jsem výše jmenoval, a kteří mají na knize největší podíl; cenzorům: kan. Dr A. Střížovi,

P. Dr J. Urbanovi - a všem těm z mých spolubratří, kteří pomáhali při zdlouhavé korektuře.
Zaplať Bůh!

V Praze u P. M. Sněžné na Květnou neděli 1947.

P. Jan B. Bárta O. F. M.

Bratři,

sám Bůh, pokrm života, se nám důvěrně
nabízí skrze modlitbu a hodinky, když je
správně říkáme.

Sv. František, Opuscula.

ŘÁD BOŽSKÉHO OFFICIA

PŘED BOŽSKÝM OFFICIEM

Jest chvályhodné pomodliti se před započatím modlitby:

Aperi, Dómine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis et aliénis cogitationibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínae Majestátis tuae. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínae intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti has tibi Horas (*vel* hanc tibi Horam) persólvo.

Před jednotlivými hodinkami se modlíme:

Pater noster, qui es in caelis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in caelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debi-

Otevři, Pane, ústa má, abych velebil svaté jméno tvé; očisti též mé srdce ode všech marných, převrácených a nevhodných myšlenek; osvěť rozum, zapal srdce, abych se důstojně, pozorně a zbožně mohl modliti tyto božské hodinky a stal se hodným vyslyšení před tváří tvé božské Velebnosti. Skrze Krista, Pána našeho.

R. Amen.

Pane, ve spojení s oním božským úmyslem, s nímž ty sám jsi na zemi vzdával chvály Bohu, konám tobě tyto hodinky (*nebo tuto hodinku*).

(100 dní odpustků.)

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přiď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvoď nás

tóribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos a malo. Amen.

Ave, Maríá, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maríá, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostrae. Amen.

v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš. Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Před jitřní a První se přidá tiše:

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem caeli et terrae. Et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex Maríá Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad íferos; tertia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad caelos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicare vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiám catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam aeternam. Amen.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován umřel, i pohřben jest; sstoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, odpuštění hříchů, těla vzkříšení a život věčný. Amen.

JITŘNÍ

počíná modlitbou: *Pater noster, Ave, Credo*. Potom se modlíme jasným hlasem:

Ž. Dómine, lábia mea apéries.

R. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

Ž. Deus, in adjutórium meum inténde. R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen. Allelúja.

Ž: Pane, otevři mé rty.

R: A ústa má budou hlásati tvou chválu.

Ž: Bože, ku pomoci mi přispěj.

R: Pane, pomáhat mi pospěš. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. Jakož bylo na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen. Aleluja.

Od Devítníku do Bílé soboty se místo *Aleluja* říká:

Laus tibi, Dómine, Rex aeternae glóriae.

Chvála tobě, Pane, Králi věčné slávy.

Následuje příslušné Invitatorium, které se před žalmem 94. opakuje dvakrát. U ostatních částí žalmu vždy podle udání; buď celé nebo jen poslední část.

Psalmus 94: Veníte, exultemus Dómino, acclamemus Petrae salútis nostrae: accedámus in conspéctum ejus cum láudibus, cum cánticis exultémus ei.

Opakujeme celé invitatorium.

Nam Deus magnus est Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: in manu ejus sunt profúnda terrae, et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Žalm 94: Pojdte, plesejme Pánu, chválu vzdejme Skále své spáasy: s oslavou vstupme před jeho tvář a písněmi chválu mu vzdejme!

Neboť Bůh jest veliký Pán a veliký Král nad všemi bůžky; v jeho ruce jsou hloubky země, jemu patří horské výšiny.

Opakujeme druhou část invitatoria. Při slovech *veníte, adorémus et prociđámus, et gēnua flectámus Dómino* poklekáme.

Ipsíus est mare: nam ipse fecit illud, et terra sicca, quam formaverunt manus ejus: veníte, adorémus et procidámus, et gēnua flectámus Dómino, qui fecit nos. Nam ipse est Deus noster; nos autem pópulus páscuæ ejus et oves manus ejus.

Opakujeme celé invitatorium.

Utinam hódie vocem ejus audiátis: „Nolíte obduráre corda vestra ut in Meríba, ut die Massa in desérto, ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt me, etsi víderant ópera mea.

Opakujeme druhou část invitatoria.

Quadráginta annos táeduit me generatiónis illíus, et dixi: „Pópulus errans corde sunt, et non novérunt vias meas. Ideo jurávi in ira mea: non introíbunt in réquiem meam.“

Opakujeme celé invitatorium.

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Opakujeme druhou část invitatoria.

Nyní opakujeme celé invitatorium; a počínáme hymnus, invitatoriu odpovídající.

O všech nedělích během roku (mimo ty, které spadají do oktávy vánoc, Zjevení a Božího těla) se modlíme invitatorium a hymnus ze žaltáře.

Invitatorium a hymnus pro všední dny během roku (též pro dny od PopelčnÍ středy do příští soboty) nalezneme v žaltáři u příslušného dne.

V době adventní.

Od 1. neděle adventní do soboty před 3. nedělí adventní včetně:

Invit. Regem ventúrum Dó- *Invit.* Přicházejícímu Králi,

Jeho jest moře, stvořil je přec - i souš - rukou ji udělal. Pojďte, klaňme se, padněme, poklekněme před Pánem, jenž nás stvořil. Jest Bůh náš; my lid jsme na jeho pastvě a ovce na jeho ruce.

Kéž byste dnes jeho uslyšeli hlas: „Nezatvrzujte srdce jak v Meriba, neb jako v Massa na poušti, kde mě dráždili otcové vaši, zkoušeli, ač zřeli díla má!

Čtyřicet let jsem ošklivost měl z pokolení toho a pravil jsem: „To lid je se srdcem oblouzeným, cesty mé poznati nechťejí. Proto rozhněván přísahal jsem: Nevkročí na místo, kde je můj klid.“

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Jakož bylo na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

minum: * Veníte, adorémus.
Psalmus 94: Veníte, exsultémus (str. 15).

Od 3. neděle adventní do viglie vánoc:

Invit. Prope est iam Dóminus
 * Veníte, adorémus.

Psalmus 94: Veníte, exsultémus Dómino (str. 15).

Pánu, * Pojdte, klaňme se mu.
Žalm 94: Pojdte, plesejme Pánu, chválu (str. 15).

Invit. Blízko jest již Pán. *
 Pojdte, klaňme se mu.

Žalm 94: Pojdte, plesejme Pánu, chválu (str. 15).

Vigilie vánoc, i kdyby na ni připadla 4. neděle adventní, má invitorium již vlastní.

Hymnus (snad od sv. Ambrože)

Verbum supérnum, pródiens
 E Patris aetérni sinu,
 Qui natus orbi súbvenis,
 Labénte cursu témporis:

Illúmina nunc péctora,
 Tuóque amóre cóncrema;
 Ut cor cadúca déserens
 Caeli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
 Damnábit igni nóxios,
 Et vox amíca débitum
 Vocábit ad caelum pios;

Non esca flammárum nigros
 Volvámur inter túrbines,
 Vultu Dei sed cómpotes
 Caeli fruámur gáudiis.

Patri, simúlque Fílio,
 Tibíque, Sancte Spíritus,
 Sicut fuit, sit júgiter
 Saeculum per omne glória.
 Amen.

Hle, věčné Slovo vyšlo již
 k nám z lůna Otce věčného.
 Ty, narodiv se, pomáháš,
 když svět se v čase kolísá.

Vlij osvětlení v naší hrud',
 v ní zapal oheň lásky své,
 nechť srdce marnost zanechá
 a naplní je nebe slast.

Až odsoudí pak Velký Soud
 ty, kdož jsou hříšní, věčný
 v žár;
 a přátelský až pozve hlas
 v slast nebes ty, kdo zbožní
 jsou;

Nechť neupadnem v temný
 proud,
 kořistí jsouce plamenů,
 však Boží tvář kéž spatříme
 ráj nebes požívající.

Buď Otcí, Synu chvála, čest,
 i tobě, Duchu přesvatý,
 jak bylo, nechať stále jest
 ti vzdána sláva na věky.
 Amen.

V době postní.

Od 1. neděle postní do soboty před Smrtnou nedělí se říká:

Invit. Non sit vobis vanum *Invit.* Nepokládejme za mar-

mane súrgere ante lucem: *
Quia promísit Dóminus coró-
nam vigilántibus.

*Psalmus 94: Veníte, exsulté-
mus Dómino (str. 15).*

Hymnus (ze školy sv. Řehoře)

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétae prímítus
Hoc praetulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo pártius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quae súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Následující strofa se nikdy nemění:

nost vstávati před úsvitem, *
vždyť Pán slíbil věnec slávy
bdícím.

*Žalm 94: Pojdte, plesejme Pá-
nu, chválu (str. 15).*

Jak duchovní nás učí mrav,
chcem konat tento svatý půst
po čtyři desetidení,
jež tvoří uzavřený kruh.

Jak zprvu Zákon, proroci
kdys kázali a později
jak Kristus Pán půst posvětil,
jenž Tvůrce jest a věků Král.

Nuž, mírněji chcem užívat
slov, pokrmů a nápojů,
spánku i žertu, přísněji
chcem vytrvati na stráži.

Škodných se věcí varujme,
jež ruší mysl těkávou;
a místa neměj prohnaná
moc nepřitele tyрана.

Chcem uchlácholit Boží hněv
a s nářkem pěti žalozpěv;
volejme k Bohu zkroušení
a rceme všichni sklonění:

„My hříchy uráželi jsme
tvé, Bože, milosrdenství;
ty, Slitovníče, sešli nám
své odpuštění v milostil“

Že tvoji jsme, se rozpomeň,
tvorové, třeba křehcí jen
a Jména svého nedej čest
jinému, o to prosíme.

Ach, zmírni účín skutků zlých
a rozmnož dobro žádoucí,
jímž bychom se ti líbili
zde v čase a pak na věky.

Praesta, beáta Trínitas,
 Concéde, simplex Unitas,
 Ut fructuósa sint tuis
 Jejuniórum múnera.
 Amen.

To blažená dej Trojice,
 to splň nám, svatá Jednoto,
 by lidu tvému na prospěch
 byl půst, ježž sobě uložil.
 Amen.

V době utrpení.

Od Smrtné neděle do středy Svatého týdne včetně:

Invit. Utinam hódie vocem
 Dómini audiátis: * Nolíte ob-
 duráre corda vestra:

Psalmus 94: Veníte, exsulté-
 mus Dómino (str. 15).

Invit. Uslyšíte-li dnes hlas Pá-
 ně, * nezatvrzujte svých srd-
 cíl

Žalm 94: Pojdte, plesejme Pá-
 nu, chválu (str. 15).

Ve 4. verši žalmu 94 vynechávají se slova invitatoria a recituje se ihned:
ut in Meriba.

Na konci žalmu 94. se v těchto dnech vynechává *Gloria Patri*. Totéž
 platí pro responsoria v jitřní a v malých hodinkách.

Hymnus (od Ven. Fortunata kol r. 800)

Pange, lingua, gloriósi
 Láuream certáminis,
 Et super Crucis Tropháeo
 Dic triúmphum nóblem:
 Quáliter Redémptor orbis
 Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
 Fraude Factor cóndolens,
 Quando pomi noxiális
 In necem morsu ruit:
 Ipse lignum tunc notávit,
 Damna ligni ut sólveret.

Zvěstuj boje vznešeného,
 jazyku náš, vítězství,
 hlásej nad trofeje kříže
 triumf slávy vítězné,
 kterak Vykupitel světa
 obětován zvítězil.

S otcem prvním Bůh, ježž
 stvořil,
 podvedeným soucit měl,
 jablko když požil škodné,
 požitím se zřítíl v smrt;
 dřevo stromu poznamenal,
 škody dřeva léčící.

Hoc opus nostrae salútis
 Ordo depopóscerat;
 Multifórmis proditóris
 Ars ut artem fálleret,
 Et medélam ferret inde,
 Hostis unde láeserat.

Quando venit ergo sacri
 Plenitúdo témporis,
 Missus est ab arce Patris

Toto dílo naší spásy
 odvěký zažádal řád,
 umění by podvodníka
 umění též předčilo,
 lék pak aby přišel odtud,
 odkud zranil nepřítel.

Když se tedy naplnila
 ona svatá doba let,
 seslán z hradu Otce svého

Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus praesépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátae
Trinitáti glória,
Aequa Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unús Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Syn, jenž vesmír založil,
vzešlý z lůna panenského,
oděn tělem člověka.

Pláče malé nemluvnátko
v těsných jeslích složené,
údy chatrnou jen plenkou
Panna Matka ovíjí,
Boží ruce, Boží nohy
svírá úzký povijan!

Stálá sláva proto budiž
Nejsvětější Trojici.
Rovná Otcí, rovná Synu,
rovná Utěšiteli.
Jméno Trojjediné hlásej
věčně vesmír veškeren. Amen.

V době velikonoční.

Od Bílé neděle do vigílie Nanebevstoupení Páně:

Invit. Surréxit Dóminus ve-
re, * Allelúja.

Psalmus 94: Veníte, exulté-
mus Dómino (str. 15).

Invit. Pán vpravdě vstal z
mrtvých, * aleluja.

Žalm 94: Pojdte, plesejme Pá-
nu, chválu (str. 15).

Hymnus (asi z 5. stol.)

Rex sempitérne cáelitum,
Rerum Creátor ómnium,
Aequális ante saécula
Semper Parénti Fílius:

Nascénte qui mundo faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Tys nebešťanů věčný Král
a Stvořitel jsi věcí všech,
jsi Otcí roveň od věků,
Syn Boží po veškeren čas.

Tys umně stvořil všechn
svět,
svůj odlesk sdělils Adamu,
by on obrážel svoji tvář
a ducha svého vdechls mu.

Cum livor et fraus dáemonis
Foedásset humánum genus:
Tu, carne amíctus, pérditam
Formam refórmas ártifex.

Když závist, podvod zlodu-
cha
však poskvrnila lidský rod,
tys oděl tělo, chtěje tak,
co znetvořeno, napravit.

Qui, natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlcro násceris,

Tak, kdysi z Panny narozen,
teď z hrobu vstáváš vzkříšený

Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor aetérnus, gregem
Aqua lavas baptísmatis:
Haec est lavácrum méntium:
Haec est sepúlcrum críminum.

Nobis diu qui débitae
Redemptor affíxus cruci,
Nostrae dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitae renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

Touto doxologií končí všechny hymny až do deváté vigille Nanebevstoupení Páně (nemají-li zakončení vlastní).

Invitatorium a hymnus svátků svatých nalezneme v Commune Sanctorum; pro oktávy: vánoční, Zjevení, Nanebevstoupení a Božího těla v Proprium de tempore.

Po hymnu následuje příslušná antifona. Je-li svátek aspoň duplex, celá před i po žalmu. Je-li svátek méně než duplex, recituje se před žalmem antifona po hvězdičku (asteriskus), po žalmu celá.

I. NOČNÍ HLÍDKA

Má tři antifony a tři žalmy; po posledním žalmu a antifoně je předepsaný verš. Po něm se v každé noční hlídce tiše recituje:

Pater noster... (secreto usque ad)
Ť. Et ne nos indúcas in tentatiónem. Ř. Sed líbera nos a malo.

a kážeš, bychom též i my
kdys pohrobení vstali již.

Ty, věčný Pastýř, obmýváš
své stádo proudem křestních
vod,

jenž koupelí je pro mysl
a jenž je hrobem našich vin.

Trest, který dávno patřil nám,
sňals - Vykupitel - na kříži,
zázračně za nás prolil jsi
krev drahou, cenu spasení.

Bys ty byl v mysli radostí
teď, v době Paschy, Ježíši,
od hrozné smrti hříšníků
nás obrozené vysvobodí!

Buď Bohu Otci sláva, čest
i Synu, který z mrtvých vstal,
i Duchu Utěšiteli

buď chvála všechen věků věk.
Amen.

Otče náš... (tláse až k)

Ť. A neuvoď nás v pokušení.

Ř. Ale zbav nás od zlého.

Absolutio. Exáudi, Dómine Je-
su Christe, préces servórum

Absoluce. Vyslyš, Pane Ježíši
Kriste, prosby svých služeb-

tuorum, et miserere nobis: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

Ů. Jube, domne, benedicere.

níků a slituj se nad námi; jenž žiješ a kraluješ s Otcem a Duchem svatým na věky věků. R. Amen.

Ů. Pane, rač požehnati.

Mimo chór, při soukromé modlitbě je V: Jube, Domine, benedicere. Podobně v první a v doplňku. Následuje požehnání:

Pro první čtení:

Benedictio. Benedictione perpetua benedicat nos Pater aeternus. R. Amen.

Na konci každého čtení se říká:

Ů. Tu autem, Domine, miserere nobis. R. Deo grátias.

Pak příslušné responsorium.

Požehnání. Ustavičným požehnáním žehnej nám věčný Otec. R. Amen.

Ů. Ty pak, Pane, smiluj se nad námi. R. Bohu díky.

Pro druhé čtení:

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedicere et adjuvare dignetur. R. Amen.

Požehnání. Jednorozený Syn Boží nám rač požehnati a pomáhati. R. Amen.

Pro třetí čtení:

Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. R. Amen.

Požehnání. Milost Ducha svatého osvět naši mysl i srdce. R. Amen.

II. NOČNÍ HLÍDKA

Absolutio. Ipsius pietas et misericórdia nos adjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in saecula saeculorum. R. Amen.

Absoluce. Toho dobrotivost a milosrdenství nám pomáhej, jenž s Otcem a Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. R. Amen.

Pro čtvrté čtení:

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. R. Amen.

Požehnání. Bůh Otec všemohoucí slituj se nad námi a buď nám milostiv. R. Amen.

Pro páté čtení:

Bened. Christus perpétuae det nobis gáudia vitae. *Ř.* Amen. *Požehnání.* Kristus dej nám radosti věčného života. *Ř.* Amen.

Pro šesté čtení:

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. *Ř.* Amen. *Požehnání.* Oheň své lásky zapál Bůh v našich srdcích. *Ř.* Amen.

III. NOČNÍ HLÍDKA

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. *Ř.* Amen. *Absoluce.* Z pout našich hříchů osvobod nás všemohoucí a milosrdný Hospodin. *Ř.* Amen.

Pro sedmé čtení:

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. *Ř.* Amen. *Požehnání.* Čtení evangelia budiž nám spásou a ochranou. *Ř.* Amen.

Pro osmé čtení: a) O nedělích a svátcích Páně:

Bened. Divínium auxílium máneat semper nobíscum. *Požehnání.* Pomoc Boží zůstávej vždycky s námi.

b) O svátcích Panny Marie:

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum. *Požehnání.* Jejíž svátek slavíme, sama Panna panen, nechť za nás prosí u Hospodina.

c) O svátcích svatých:

Cujus (*vel* quorum *aut* quorum) festum cólimus, ipse (*vel* ipsa *aut* ipsi *vel* ipsae) intercédát (*vel* intercédant) pro nobis ad Dóminum. *Ř.* Amen. Ten (ta, ti, ty), jehož (jejíž, jichž) svátek slavíme, nechť za nás prosí u Hospodina. *Ř.* Amen.

Pro deváté čtení:

Bened. Ad societátem cíviú supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. *Požehnání.* Ve společenství nebeštanů uveď nás Král andělů.

Čte-li se v devátém čtení evangelium jiného svátku, čte se:

Bened. Per evangélica dicta *Požehnání.* Slovy svatého e-
deleántur nostra delicta. vangelia shlad Bůh naše pro-
Ř. Amen. vinění. Ř. Amen.

V officiích se třemi čteními:

Officium ze dne, vigilie a jednoduché svátky mají jen jednu noční hlídku se třemi čteními. Recituje se antífona po hvězdičku a pak devět žalmů bezprostředně za sebou. Responsorium bereme z třetí noční hlídky; pak se tiše modlíme:

Pater noster (secreto usque ad) *Otče náš* (tiše až k)
Ů. Et ne nos inducas in ten- Ů. A neuvoď nás v pokušení.
tatiónem. Ř. Sed libera nos a Ř. Ale zbav nás od zlého.
malo.

V pondělí a ve čtvrtek bereme absoluci z I. noční hlídky: *Exaudi, Dó- mine*; v úterý a v pátek z II. noční hlídky: *Ipsius pietas*; ve středu a v sobotu z III. noční hlídky: *A vinculis*.

Čte-li se evangelium a homílie, dávají se následující požehnání:

1 <i>Bened.</i> Evangélica léctio sit nobis salus et protectio. Ř. Amen.	1. <i>Požehnání.</i> Čtení evangelia budiž nám spásou a ochranou. Ř. Amen.
2 <i>Bened.</i> Divinum auxilium máneat semper nobiscum. Ř. Amen.	2. <i>Požehnání.</i> Pomoc Boží zůstávej vždycky s námi. Ř. Amen.
3 <i>Bened.</i> Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. Ř. Amen.	3. <i>Požehnání.</i> Ve společenství nebešťanů uveď nás Král andělů. Ř. Amen.

Nečte-li se evangelium, bereme pro pondělí a čtvrtek požehnání z I. noční hlídky; pro úterý a pátek z II. noční hlídky; pro středu a sobotu jsou následující:

1 <i>Bened.</i> Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat. Ř. Amen.	1. <i>Požehnání.</i> Ten nás požehnej, jenž žije a kraluje na věky. Ř. Amen.
2 <i>Bened.</i> Divinum auxilium máneat semper nobiscum. Ř. Amen.	2. <i>Požehnání.</i> Pomoc Boží zůstávej vždycky s námi. Ř. Amen.
3 <i>Bened.</i> Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. Ř. Amen.	3. <i>Požehnání.</i> Ve společenství nebešťanů uveď nás Král andělů. Ř. Amen.

O svátcích svatých:

1 *Bened.* Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat. R. Amen.

2 *Bened.* Cujus (vel quorum aut quarum) festum cōlimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsae) intercédát (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. R. Amen.

3 *Bened.* Ad societatem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. R. Amen.

O svátku P. M. v sobotu, bereme požehnání v oficiu udaná.

Te Deum se modlíme vždy po třetí noční hlídce:

1. o všech nedělích od velikonoc do adventu a od vánoc do předpostí; o všech ostatních nedělích je místo něho deváté responsorium;

2. o všech svátcích s devíti nebo třemi čteními, mimo svátek Mláďátek, případně-li na všední den;

3. o všech všedních dnech velkonoční doby do vigílie Nanebevstoupení Páně včetně; vyňato je jen prosebné pondělí.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te aetérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cae-

li, et univérsae Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim *

incessábili voce proclámant:

„Sanctus, * Sanctus, * Sanct-

us * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt caeli et terra * ma-

jestátis glóriae tuae.“

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártýrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

1. *Požehnání.* Ten nás požehnej, jenž žije a kraluje na věky. R. Amen.

2. *Požehnání.* Ten (ta, ti, ty), jehož (jejíž, jichž) svátek slavíme, nechť za nás prosí u Hospodina. R. Amen.

3. *Požehnání.* Ve společenství nebešťanů uveď nás Král andělů. R. Amen.

*Tebe, Bože, chválíme, * tebe, Pane, slavíme.*

Tebe, Otče věčný, * celá země velebí.

Tobě všichni andělé, * tobě

nebesa i všechny moci,

Tobě Cherubové a Serafové *

bez ustání provolávají:

„Svatý, * svatý, * svatý *

Hospodin, Bůh zástupů!

Plna jsou nebesa i země * tvé

slavné velebnosti.“

Tebe slavný * sbor apoštolů,

Tebe proroků * ctihodných řada,

Tebe chválí * bělostné šiky mučedníků.

Tebe po širém světě * slaví svatá Církev;

Patrem * imménsae majestá-
tis;

Venerándum tuum verum *
et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Parácli-
tum Spíritum.

Tu Rex glóriae, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es
Fílius.

Tu, ad liberándum susceptú-
rus hómínem, * non horruísti
Víriginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, *
aperuísti credéntibus regna
caelórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, *
in glória Patris.

Judex créderis * esse ventú-
rus.

Následující verš se říká v kleče:

Te ergo quáesumus, tuis fá-
mulis súbveni, * puos pretiós-
so sángine redemísti.

Aetérna fac cum Sanctis tuis
* in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum,
Dómine, * et bédedic heredi-
táti tuae.

Et rege eos, * et extólle illos
usque in aetérnum.

Per sículos dies * benedíci-
mus te;

Et laudámus nomen tuum in
sáeculum, * et in sáeculum
sáeculi.

Dignáre, Dómine, die isto *
sine peccáto nos custodíre.

Tebe, Otče, * nesmírné ve-
lebnosti,

Tvého veškerého cti hodného,
pravého * a jediného Syna,
jakož i * svatého Ducha Utě-
šitele.

Tys Král slávy, * Kriste!

Tys Otcův * věčný Syn.

Ty, hodlaje státi se člověkem,
abys ho osvobodil, * nehrozil
ses lůna Panny.

Ty, zlomiv osten smrti, * ote-
vřel jsi věřícím říše nebeské.

Ty sedíš na pravici Boží * ve
slávě Otcově.

Věříme, * že přijdeš jako
Soudce.

Proto tě prosíme: Přispěj na
pomoc svým služebníkům, *
které jsi předrahou krví vy-
koupil.

Dej, abychom k tvým svatým
* ve slávě věčné byli připo-
čteni.

Spas svůj lid, Pane, * a žeh-
nej dědictví svému.

Kraluj mu * a vyvyš jej na
věky.

Každého dne * dobrořečíme
tobě.

A chválíme tvé jméno po vě-
ky * a až na věky věků.

Rač nás, Pane, tohoto dne *
chrániti od hříchu.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in aetérnum.

Ihned počínají chvály. Kdo se modlí Oficiu soukromě, může jitřní oddělit od chval; pak se ale nyní modlí:

Ů. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Tento verš se nemodlí, kdo není alespoň jáhnem; zde i v jiných hodinkách říká místo něho:

Ů. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clámor meus ad te veniat.

Orémus.

A modlí se denní modlitbu. Potom:

Ů. Dominus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Ů. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Ů. Fidélium ánimae per misericórdiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

A říká se potichu *Otče náš*.

Smiluj se nad námi, Pane, * smiluj se nad námi.

Sestup milosrdenství tvé na nás, * jak v tebe doufáme.

V tebe, Pane, doufám, * nebudu zahanben na věky!

Oficiu soukromě, může jitřní oddělit od chval; pak se ale nyní modlí:

Ů. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Ů. Pane, vyslyš modlitbu mou.

R. A volání mé k tobě přijď.

Modleme se.

Ů. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Ů. Dobrořečme Pánu.

R. Bohu díky.

Ů. Duše věrných zemřelých pro milosrdenství Boží nechť odpočívají v pokoji. R. Amen.

CHVÁLY.

V chóru se smí jitřní od chval oddělit jen o vánocích (na Hod Boží). Kdo jitřní od chval oddělil, modlí se nyní potichu *Pater noster* a *Ave, Maria*; jinak však počínají přímo:

Ů. Deus, in adjutórium meum inténde.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, *vel* Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci mi přispěj.

Sláva Otci. Jakož bylo.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Nyní se recitují příslušné antífony a žalmy, potom následuje kapitulum, hymnus a verš podle předpisu:

O předpostních a postních nedělích bereme kapitulum z Proprium de tempore, hymnus a verš ze žaltáře.

O nedělích během roku, mimo oktáv vánoc, Zjevení a Božího Těla, bereme kapitulum, hymnus i verš ze žaltáře.

Pro všední dny roku (i od Popeleční středy do příští soboty) bereme kapitulum, hymnus i verš též ze žaltáře.

V době adventní.

Kapitulum pro neděle a vigilie vánoční nalezneme v Proprium de tempore; pro všední dny zní:

Capitulum, Is. 2, 3. Veníte, et ascendamus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulabimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. R. Deo grátias.

Deo grátias se odpovídá po každém kapitolu.

Kapitulum, Iz. 2, 3. Pojdte a vystupme na horu Páně, do domu Boha Jakubova! Ať nás naučí svým cestám a budeme choditi po jeho stezkách! Vyjde ze Sionu nauka a Slovo Páně z Jerusalema.

R. Bohu díky.

Hymnus (ze školy sv. Ambrože).

En clara vox redárguit
Obscúra quaeque, péronans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat, tórpida
Non ámplius jacens humi:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrimis
Precémur indulgéntiam;

Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc próteget.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

Hlas jasný všecko proniká,
co temného jest, proráží,
ať sny již prchnou do dáli,
s výšin se Ježíš zaskvívá!

Již vstávej, mysli malátná,
již déle nelpěj na zemi;
hle, hvězda nová zasvitla,
by zaháněla všecko zlé.

Vždyť je k nám vyslán
Beránek,
by zdarma dluhů zbavil nás,
my všichni hlasem jednotným
Jej prosme, by nám odpustil.

By po druhé, až zaskví se,
a svět až sevře pouto hrůz,
nás nepotrestal podle vin,
leč láskyplně chránil nás.

Moc, chvála, čest i sláva buď
Bohu Otci i se Synem

Sancto simul Paráclito,
In saeculorum saecula.
Amen.

Ů. Vox clamantis in deserto:
Paráte viam Dómini.

R. Rectas fácite sémitas ejus.

i s Duchem Utěšitelem
vždy, od věků až na věky.
Amen.

Ů. Hlas volajícího na poušti:
Připravujte cesty Páně!

R. Přímé čiňte stezky jeho!

V době postní:

Kapitulum pro neděle v postě nalezneme v Proprium de tempore; pro všední dny od pondělí po I. neděli postní zní:

Capitulum, Is. 58. 1. Clama,
ne cesses, quasi tuba exálta
vocem tuam, et annúntia pó-
pulo meo scélera eórum, et dó-
mui Jacob peccáta eórum.

Kapitulum, Iz. 58, 1. Volej,
nepřestávej, pronikavě jak
trouba zvuč tvůj hlas; oznam
lidu mému zločiny jeho, domu
Jakubovu hříchy jeho.

Hymnus (snad z 6. století).

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptáble,
Da lacrimárum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam laeta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrimae,
Si virga poeniténtiae
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Laetémur et nos, in viam
Tua redúcti délixtera.

Ó Slunce spásy niterné,
Ježíši, zazař v mysli nám,
když noc již prchá do dáli,
den vzhází, světu milejší.

Ty dáváš dobu příhodnou:
dej též, by slzí našich tok
tu oběť srdcí očistil,
již spálí slastné lásky žár.

Kéž z pramene, z nějž vze-
šel hřích,
též teče slzí stálý proud,
když kajícnosti pravé prut
nám tvrdost srdce ukrotí.

Hle, vzejde den, hle, vzejde
tvůj,
v němž všecko zase rozkvetel
Nuž, radujme se také my,
že ruka tvá nás vedla zpět.

Následující strofa se nikdy nemění:

Te prona mundi máchina,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam

Nechť skloněn všeho světa
stroj
milostnou chválí Trojici.
My, obnoveni milostí

Novum canamus cánticum.
Amen.

Ů. Angelis suis Deus mandá-
vit de te.

R. Ut custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

pak píseň novou zpívejme.
Amen.

Ů. Svým andělům Bůh přiká-
zal.

R. Aby nad tebou bděli na
všech tvých cestách.

V době utrpení:

Kapitulum pro neděle nalezneme v Proprium de tempore; pro všední dny zní:

Capitulum, Jer. 11, 19. Vení-
te, mittámus lignum in pa-
nem ejus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et nomen
ejus non memorétur ámplius.

Kapitulum, Jer. 11, 19. Pojd-
me, zkažme strom i s ovocem
jeho, vytněme jej ze země ži-
vých; nebudiž památky po
jeho jméně.

Hymnus (Vener. Fortunatus 530-60).

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pondus, astra, mundus,
Quo lavántur flúminel

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille
Quem dedit natívitas;

Šest když prožil pětiletí,
naplnil se těla čas.

Vykupitel z vlastní vůle
utrpení odevzdán:

Na kůl kříže vyvýšen jest
v oběť Boží Beránek.

Žluč a trny, hřeby, kopí
o sílu jej připraví;
něžné tělo probodali,
prýští z něho voda, krev.
Země, moře, hvězdy, vesmír
jaká řeka obmývá!

Kříži věrný mezi všemi
jeden strome vznešený!
V žádném lese nevyrůstá
listí, květ a símě tvé!
Sladké dřevo, sladké hřeby,
sladké bříme, strome, máš.

Skloň své větve, strome
kříže,
popust údům rozpjatým,
nechať zvláční ona tuhost,
kterou dalo zrození.

Et supérni membra Regis
Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum praeparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátae
Trinitáti glória,
Aequa Patri, Fílióque
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérstas. Amen.
Ÿ. Eripe me de inimícis meis,
Deus meus. Ř. Et ab insur-
géntibus in me líbera me.

Kůle kříže, budiž mírný
ke Králi všech království!
Vždyť ty jediný byls hoden
nésti Žertvu světa sám,
sám jsi přístav připravoval,
archo, svět když v troskách
plul,
svatá Krev ji pomazala,
z boku Beránkova proud.

Neustálá chvála budiž
věčně Boží Trojici,
rovná Otcí, rovná Synu,
rovná Utěšiteli;
Jméno Trojjediné hlásej
věčně vesmír veškeren! Amen.
Ÿ. Vytrhni mne, Pane, z mo-
ci mých nepřátel. Ř. A od
protivníků mých mne osvo-
bod!

V době velikonoční.

Kapítulum pro neděle doby velikonoční (t. j. od Bílé neděle do 5. neděle po velikonočních včetně) nalezneme kapítulum v Proprium de tempore; pro všední dny od pondělí po Bílé neděle do vigílie Nanebevstoupení Páně zní:

Capitulum, Rom. 6, 9-10.
Christus resúrgens ex mórtuis
jam non móritur, mors illi ul-
tra non dominábitur. Quod
enim mórtuus est peccáto,
mórtuus est semel: quod au-
tem vivit, vivit Deo.

Hymnus (asi z 5. století).

Auróra caelum púrpurat,
Aether resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremít:
Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu

Kapítulum, Řím. 6, 9-10.
Kristus, vstav z mrtvých, již
neumírá, smrt nad ním již ne-
panuje. Neboť že zemřel, ze-
mřel pro hřích jednou, že však
žije, žije pro Boha.

Svit jitřní nebe zardívá
a vesmír zvučí chválami,
svět jása v ranním triumfu
a zuby skřípe pekelník.
Vždyť nejmocnější ze všech
Král

Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitae jubar.

Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphant, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit exstíntor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gaudium,
A morte dira críminum
Vitae renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit ac Paráclito,
In sempitérna saécula. Amen.

Ÿ. In resurrectióne tua, Chri-
ste, allelúja. Ř. Caeli et terra
laeténtur, allelúja.

Po příslušné antifoně následuje:

Benedictus. (Lk. 1, 68-79.)

Benedíctus Dóminus, Deus
Israël, * quia visitávit et re-
démít pópulum suum,
Et eréxit cornu salútis nobis *
in domo David, servi sui,

Sicut locútus est per os san-
ctórum, * qui olim fuérunt,
prophetárum suórum:

Ut liberáret nos ab inimícis
nostris, * et e manu ómnium,
qui odérunt nos,

ze smrti hlubin vyvedl
sbor Otců, vysvobodiv jej,
dav zřít jim záři života.

Byl střežen mocně jeho hrob
a označen byl kamenem,
však triumfuje Vítěz již,
On, jenž svým pohřbem po-
hřbil smrt.

„Již zmlkni pláč, již zmlkni
kvíl,
již dosti dáno bolestí!
Hle, povstal smrti Ničitel!“
Tak volá anděl zářící.

Všem srdcím věčně, Ježíši,
buď velkonočním plesáním.
Od hrozné smrti hříšníků
ochraň nás, k žití zrozené.

Buď Bohu Otcí sláva, čest
a Synu, který z mrtvých vstal,
i Duchu Utěšiteli
buď chvála všechen věků věk.
Amen.

Ÿ. Z tvého zmrtvýchvstání,
Kriste, aleluja. Ř. Raduje se
nebe i země, aleluja.

Požehnán buď Hospodin, Bůh
Izraele, * že navštívil a vy-
koupil svůj lid;
a že nám vyzdvihl roh spásy *
v domě Davida, služebníka
svého.

Jakož byl mluvil ústysvatých
* kteří kdysi byli, svých pro-
roků.

Že nás vysvobodí od nepřátel
našich, * a z ruky všech, kte-
ří nás nenávidí,

Ut fáceret misericórdiam cum
pátribus nostris * et recorda-
rétur fóederis sui sancti:

Jurisjurándi, quod jurávit
Abrahae, patri nostro, * da-
túrum se nobis,

Ut sine timóre, e manu inimi-
córur nostrórum liberáti, *
serviámus illi

In sanctitáte et justítia coram
ipso * ómnibus diébus nos-
tris.

Et tu, puer, prophéta Altíssi-
mi vocáberis: * praeíbis enim
ante faciém Dómini ad parán-
das vias ejus,

Ad dandam pópulo ejus scién-
tiam salútis * in remissióne
peccatórum eórum;

Per víscera misericórdiae Dei
nostri, * qua visitábit nos
Oriens ex álto,

Ut illúminet eos, qui in téne-
bris et in umbra mortis se-
dent, * ut dírigat pedes nos-
tros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Glória Patri končí všechna *Cantica*, není-li udáno jinak.

Po *Benedictus* a antífoně následuje *Dóminus vobiscum* s modlitbou.

Preces.

Následující modlitby se modlíme ve všední dny doby adventní, postní,
o kvatembrech (vyjímajíc svatodušní) a o vigíliích svatých po *Benedictus*:

Kýrie, eléison. Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Pater noster (quod dicitur a solo
Hebdomadario totum clara voce,
usque ad:)

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentati-
ónem. R. Sed líbera nos a malo.

aby učinil milosrdenství s na-
šími otcí * a rozpomenul se na
svou svatou úmluvu;

přísahu to, jíž byl přísahal
Abrahamovi, našemu Otcí, *
že nám dá,

abychom beze strachu, vysvo-
bození jsouce z rukou svých
nepřátel, * jemu sloužili

ve svatosti a spravedlnosti
před ním * po všechny dny
své.

Ty pak, dítko, prorokem Nej-
vyššího slouti budeš, * neboť
předejdeš před Pánem přípra-
vovati jeho cesty,

abys oznámil spásu jeho lidu
* odpuštěním hříchů jejich;

pro srdečné milosrdenství Bo-
ha našeho, * jímž nás navští-
vil Vycházející z výsosti,

aby posvítíl těm, kteří sedí ve
tmách a ve stínu smrti, * aby
řídil kroky naše na cestu po-
koje.

Sláva Otcí. Jakož bylo.

Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.
Otče náš (v chóru se modlíme na-
hlas až po:)

Ÿ. A neuvoď nás v pokušení.
R. Ale zbav nás od zlého.

Ů. Ego dixi: Dómine, miseré-
re mei. Ř. Sana ánimam me-
am, quia peccávi tibi.

Ů. Convértere, Dómine, ús-
quequo? Ř. Et deprecábilis
esto super servos tuos.

Ů. Fiat misericórdia tua, Dó-
mine, super nos. Ř. Quemád-
modum sperávimus in te.

Ů. Sacerdótes tui induántur
justítiam. Ř. Et sancti tui ex-
súltent.

Ů. Orémus pro beatíssimo Pa-
pa nostro N. Ř. Dóminus con-
servet eum, et vivíficet eum,
et beátum fáciat eum in ter-
ra, et non tradat eum in áni-
mam inimicórum ejus.

Ů. Orémus pro Antístite nos-
tro N. Ř. Stet et pascat in for-
titúdiue tua, Dómine, in sub-
limitáte nóminis tui.

Tento verš se v Římě nemodlí; za písmenu N se vloží jméno příslušného diecesánního biskupa. Není-li papežský či biskupský trůn obsazen, příslušný verš s responsorem se vynechá.

Ů. Dómine, salvum fac regem.
Ř. Et exáudi nos in die, qua
invocavérimus te.

Ů. Salvum fac pópulum tuum,
Dómine, et bénedic hereditáti
tuae. Ř. Et rege eos, et extól-
le illos usque in aetérnum.

Ů. Meménto Congregatiónis
tuae. Ř. Quam possedísti ab
inítio.

Ů. Fiat pax in virtúte tua. Ř.
Et abundántia in túribus
tuis.

Ů. Pravím: Pane, smiluj se
nade mnou. Ř. Uzdrav mou
duši, neboť jsem před tebou
zhřešil.

Ů. Obrať se opět k nám, Pa-
ne! Ř. A buď opět milostiv
svým služebníkům.

Ů. Sestup na nás tvé milosr-
denství, Pane. Ř. Jak v tebe
doutáme.

Ů. Tvoji kněží nechť se oblé-
kají ve spravedlnost. Ř. A tvo-
ji svatí nechť se radují.

Ů. Modleme se za svého nej-
vyššího Pastýře N. Ř. Hospo-
din ho ochraňuj, živého za-
chovej i šťastným ho učiň na
zemi a nevydávej ho v ruce
jeho nepřátel!

Ů. Modleme se též za svého
biskupa N. Ř. Nechť pevně
stojí a pase své stádce ve tvé
síle a vznešenosti tvého jmé-
na, Pane!

Ů. Spasiž, Pane, krále! Ř. A
vyslyš nás v den, v němž tě
vzýváme.

Ů. Spasiž svůj lid, Pane, a
žehnej svému dědictví. Ř. Kra-
luj mu a vyvyšuj jej na věky.

Ů. Buď pamětliv své družiny.
Ř. Která je tvou od počátku.

Ů. Buď pokoj ve tvých zdech.
Ř. A hojnost ve tvých domech.

Ů. Orémus pro benefactoribus nostris. *R.* Retribuere dignare, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam aetérnam. Amen.

Ů. Orémus pro fidélibus defúntis. *R.* Réquiem aetérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Ů. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Ů. Pro fratribus nostris abséntibus. *R.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

Ů. Pro afflictis et captívis. *R.* Libera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatióibus suis.

Ů. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. *R.* Et de Sion tuére eos.

Ů. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *R.* Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ů. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *R.* Et líbera nos propter nomen tuum.

Ů. Dómine, exáudi oratióem meam. *R.* Et clámor meus ad te véniat.

Ů. Modleme se za své dobrodince! *R.* Pane, rač odplatit všem, kteří nám z lásky k tobě dobře činí, životem věčným. Amen.

Ů. Modleme se za věrné zemřelé! *R.* Věčné odpočinutí dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí!

Ů. Ať odpočívají v pokoji!

R. Amen.

Ů. Za naše nepřítomné bratry. *R.* Spasiž, Bože můj, své služebníky, doufající v tebe.

Ů. Za utlačované a uvězněné. *R.* Vysvobod je, Bože Izraele, ze všech jejich béd.

Ů. Sešli jim, Pane, pomoc ze svatyně. *R.* A se Sionu je ochraňuj!

Ů. Hospodine, Bože zástupů, obrať nás. *R.* Ukaž nám svou tvář a budeme zachráněni.

Ů. Povstaň, Kriste, a pomoz nám! *R.* A spas nás pro jméno své.

Ů. Pane, vyslyš modlitbu mou. *R.* A volání mé k tobě přijď.

Po těchto modlitbách nebo ve dnech, kdy nejsou předepsány ihned po antifoně po *Benedictus*, následuje *Dóminus vobiscum* s příslušnou modlitbou; resp. s připomínkami.

Suffragia.

Přímlyvy (suffragia) se modlíme denně mimo duplex-svátků a oktáv. Též mimo vigílii Zjevení a dvou dnů před svatodušními svátky; mimo advent, půst a vigílii Všechn svatých.

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes in-

Ant. Blahoslavená Boží Rodičko, Panno Maria a všichni

tercédant pro nobis ad Dóminum.

Ť. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. Ř. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus. A cunctis nos, quáesumus, Dómine, mentis et corporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce Maríe, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et omnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúndem Dóminum. Ř. Amen.

Za písmenu N se zařadí jméno patrona kostela, není-li již v modlitbě jmenován. Je-li jím Anděl nebo sv. Jan Křtitel, jmenujeme jej před sv. Josefem.

Při officiu P. M. v sobotu a o vigíli mariánského svátku počíná suffraglum ihned slovy *Sancti omnes*.

Od Bílé neděle do Nanebevstoupení Páně modlíme se místo předcházejícího suffraglum *De cruce*:

Ant. Crucifíxus surréxit a mór-tuis, et redémit nos, allelúja. allelúja.

Ť. Dícite in natió nibus, allelúja. Ř. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis, fámulis tuis; ut resurrectionis grátiam consequámur. Per eúndem Dóminum. Ř. Amen.

svatí, orodujte za nás u Pána.

Ť. Podivuhodně oslavil Pán své svaté. Ř. Vyslyšel je, když k němu volali.

Modleme se: Prosíme, Pane, ochraňuj nás ode všech nebezpečí duše i těla, a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny, Rodičky Boží Marie, se svatým Josefem, se svými svatými apoštoly Petrem a Pavlem, jakož i se sv. N. a všemi svatými, uděl nám dobrotivě spásu a mír, aby tvoje Církev, po zničení protivenství a bludů, mohla ti sloužiti s bezpečnou svobodou. Skrze téhož Pána.

Ř. Amen.

Ant. Ukřižovaný vstal z mrtvých a vykoupil nás, aleluja, aleluja.

Ť. Zvěstujte národům, aleluja. Ř. Že Pán na kříži kraluje, aleluja.

Modleme se: Bože, jenž jsi chtěl, aby pro nás tvůj Syn zemřel na popravném dřevě kříže a tak zlomil moc nepřítelů nad námi, uděl nám, svým služebníkům, abychom dosáhli milosti vzkříšení, skrze téhož Pána. Ř. Amen.

Po poslední modlitbě následuje:

Ů. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Ů. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Ů. Fidélium ánimae per misericórdiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

Potichu se modlíme *Pater noster* a

Ů. Dóminus det nobis suam pacem.

R. Et vitam aetérnam. Amen.

Ů. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Ů. Dobrořečme Pánu.

R. Bohu díky.

Ů. Duše věrných zemřelých pro milosrdenství Boží odpocíňte v pokoji! R. Amen.

Ů. Pán dej nám svůj mír.

R. A život věčný. Amen.

Nyní se modlíme příslušnou mariánskou antífonu, jež je uvedena na konci pořadu. Chvály končíme veršem:

Ů. Divínium auxílium máneat semper nobíscum. R. Amen.

Ů. Pomoc Boží zůstávej vždycky s námi. R. Amen.

PRVNÍ

Pater noster, Ave Maria et Credo.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, *vel* Laus tibi, Dómine.

Otče náš, Zdravas Maria a Věřím.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otcí. Jakož bylo.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pane.

Hymnus (ze školy sv. Ambrože).

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refráenans témporet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Již vzešla jasná denice,
i prosme Boha pokorně,
ať ve všem denním konání
nás chrání od všech úkladů.

Dejž uzdu, mírnost jazyku,
nechť nepovstane hrozný svár-
nechť také chráněn je náš zrak,
by po marnostech nebažil.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiám
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriám.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc, et per omne sáeculum.
Amen.

Nechť čisté naše srdce jest,
nechť rozum není porušen,
nechť pýchu těla zkrocuje
nám střídmost v jídle, nápoji.

Až den pak tento odejde
a nastane zas noční čas,
my, světa zříkajíce se,
nechť chválu Bohu vzdáváme.

Buď Bohu Otci sláva, čest
i chvála Synu Jednomu
i s Duchem Utěшитelem
dnes, od věků až na věky.
Amen.

Poslední strofa hymnu (doxologie) mění se podle dob.

Antifonu pro neděle během roku (mimo neděle v oktávě vánoční, Zjevení a Božího těla) nalezneme v žaltáři.

Antifona pro neděle adventní bere se vždy z chval příslušné neděle. Vyňato jest 6 posledních dní před vánoce, které mají vlastní antifony. Od pondělí po I. neděli postní se modlíme:

Ant. Vivo ego, * dicit Dóminus: Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Pro všední dny v době utrpení:

Ant. Líbera me, Dómine, * et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Ant. Vpravdě žiji, * praví Pán: Nehcí smrti hříšníka, nýbrž aby se obrátil a žil.

Ant. Vysvobod mne, Pane, * a postav mne vedle sebe; pak může proti mně bojovati, kdo chce.

Antifony pro první tři dny Svatého týdne nalezneme v *Proprium de tempore*.

Během roku:

se nyní modlíme 3 v žaltáři udané žalmy; pak následuje kapitulum, jež o všech nedělích a svátcích zní:

Capitulum, 1. Tim. 1, 17. Regi saeculorum immortalí et invisibili, soli Deo honor et gloria in saecula saeculorum. Amen.

Kapitulum, 1. Tim. 1, 17. Králi věků nesmrtelnému a neviditelnému, jedinému Bohu čest a sláva na věky věků. Amen.

Ve všední dny mimo dobu velikonoční:

Zach. 8, 19. Pacem et veritá-

Zach. 8, 19. Milujte pokoj a

tem diligite, ait Dóminus omnipotens.

Následuje krátké responsorium:

R. Christe, Fili Dei vivi, * miserere nobis.

A opakuje se:

Christe, Fili Dei vivi, * miserere nobis.

Ů. Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserere nobis.

pravdu, praví Pán všemohoucí.

R. Kriste, Synu Boha živého, * smiluj se nad námi.

Kriste, Synu Boha živého, * smiluj se nad námi.

Ů. Jenž sedíš po pravici Otcově.

R. Smiluj se nad námi.

Místo tohoto verše se o některých svátcích modlíme jiný.

Ů. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

R. Christe, Fili Dei vivi, miserere nobis.

Ů. Exsúrge, Christe, ádjuva nos.

R. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ů. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

R. Kriste, Synu Boha živého, smiluj se nad námi.

Ů. Povstaň, Kriste, a pomoz nám.

R. A vysvoboď nás pro jméno své.

V době adventní:

Antífona z chval předcházející neděle; v responsoriu verš:

Ů. Qui ventúrus es in mundum.

R. Miserere nobis.

Ů. Který přijdeš na svět.

R. Smiluj se nad námi.

V době utrpení: do středy Svatého týdne:

R. Christe, Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe. Ů. Qui sedes ad dexteram Patris. Miserere.

Christe, Fili Dei vivi. Miserere nobis.

Ů. Exsúrge, Christe, ádjuva nos.

R. Et líbera nos propter nomen tuum.

R. Kriste, Synu Boha živého, * Smiluj se nad námi, Kriste.

Ů. Jenž sedíš po pravici Otcově. Smiluj se.

Kriste, Synu Boha živého. Smiluj se nad námi.

Ů. Povstaň, Kriste, a pomoz nám.

R. A vysvoboď nás pro jméno své.

V době velikonoční:

Rp. Christe, Fili Dei vivi, miserere nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. V. Qui surrexisti a mórtuis. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Christe.

V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. Rp. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Takto se modlíme krátké responsorium až do soboty po svatodušních svátcích.

Malé preces.

Následující modlitby se vypouštějí o duplex-svátcích; během oktáv; o vigílii Zjevení a svatodušních svátků; v pátek po oktávě Nanebevstoupení Páně; a o všech i menších svátcích, je-li ve chválách připomínán duplex-svátek nebo oktáva.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster... (secreto usque ad)

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Rp. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum (secreto usque ad)

V. Carnis resurrectiόnem.

Rp. Vitam aetérnam. Amen.

V. Et ego ad te, Dómine, clamávi. Rp. Et mane orátio mea praeveníet te.

V. Repleátur os meum laude.

Rp. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

V. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. Rp. Et omnes iniquitátes meas dele.

V. Cor mundum crea in me,

Rp. Kriste, Synu Boha živého, smiluj se nad námi, * Aleluja, aleluja. Kriste. V. Jenž jsi z mrtvých vstal. Aleluja, aleluja.

Sláva Otci. Kriste.

V. Povstaň, Kriste, a pomoz nám, aleluja. Rp. A vysvoboď nás pro jméno své, aleluja.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš... (potichu až k)

V. A neuvoď nás v pokušení.

Rp. Ale zbav nás od zlého.

Věřím v Boha (potichu až k)

V. Těla vzkříšení.

Rp. A život věčný. Amen.

V. A já volám k tobě, Hospodine. Rp. A modlitba má zjitra tě předstihne.

V. Nechť jsou má ústa naplněna chválou. Rp. Abych zpíval tvou slávu a po celý den tvou velikost.

V. Pane, odvráť svůj obličej od mých hříchů. Rp. A zahlaď všechny moje nepravosti.

V. Srdce čisté stvoř ve mně,

Deus. R. Et spírítum rectum
ínnova in viscéríbus meis.

Ť. Ne projícias me a fácie tua.

R. Et Spírítum sanctum tuum
ne áuferas a me.

Ť. Redde mihi laetítiam sa-
lutáris tui. R. Et spírítu prin-
cipáli confírma me.

Ť. Adjutórium nostrum in no-
mine Dómini. R. Qui fecit cae-
lum et terram.

Bože. R. A ducha přímého ob-
nov v mém nitru.

Ť. Nezapuzuj mne od své tvá-
ře. R. A svatého Ducha svého
mi neodnímej.

Ť. Navrať mi radost z ochra-
ny své. R. K dobrému posilni
vůli moji.

Ť. Pomoc naše ve jménu Pá-
ně. R. Který učinil nebe i ze-
mi.

Velké preces.

Modlíme se kliče ve všední dny v adventě, v postě, v době utrpení,
o dnech kvatembrových (mimo kvatembr svatodušní) a o vígilích svátků
svatých:

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster (secreto usque ad)

Ť. Et ne nos indúcas in ten-
tatióhem.

R. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum (secreto usque ad)

Ť. Carnis resurrectiõem. R.

Vitam aetérnam. Amen.

Ť. Et ego ad te, Dómine, cla-
mávi. R. Et mane orátio mea
praeveníet te.

Ť. Repleátur os meum laude.

R. Ut cantem glóriam tuam,
tota die magnitúdinem tuam.

Ť. Dómine, avérte fáciem tu-
am a peccátis meis. R. Et om-
nes iniquitátes meas dele.

Ť. Cor mundum crea in me,

Deus. R. Et spírítum rectum
ínnova in viscéríbus meis.

Ť. Ne projícias me a fácie tua.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš (potichu až k)

Ť. A neuvod' nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

Věřím v Boha (potichu až k)

Ť. Těla vzkříšení. R. A život

věčný. Amen.

Ť. A já volám k tobě, Hospo-
dine. R. A modlitba má zjitra
tě předstihne.

Ť. Nechať jsou má ústa na-
plněna chválou. R. Abych zpí-
val tvou slávu a po celý den
tvou velikost.

Ť. Pane, odvráť svůj obličej
od hříchů mých. R. A zahlad'
všecky moje nepravosti.

Ť. Srdce čisté stvoř ve mně,

Bože. R. A ducha přímého ob-
nov v mém nitru.

Ť. Nezapuzuj mne od své tvá-

R. Et spírítum tuum ne áufemas a me.

Ž. Redde mihi laetítiam salutáris tui. *R.* Et spírítu principiáli confírma me.

Ž. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. *R.* A viro iníquo éripe me.

Ž. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. *R.* Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ž. Eripe me de operántibus iniquitátem. *R.* Et de viris sánguinem salva me.

Ž. Sic psalmum dícam nómini tuo in sáeculum sáeculi. *R.* Ut reddam vota mea de die in diem.

Ž. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. *R.* Spes omnium fínium terrae, et in mari longe.

Ž. Deus, in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine, ad adjuvándum me festína.

Ž. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. *R.* Miserére nobis.

Ž. Bénedic, ánima mea, Dómino. *R.* Et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Ž. Bénedic, ánima mea, Dómino. *R.* Et noli obli vísci omnes retributiónes ejus.

Ž. Qui propitiátur omnibus iniquitátibus tuis. *R.* Qui sanat omnes infirmátes tuas.

Ž. Qui rédimít de intéritu vitam tuam. *R.* Qui corónat te

ře. *R.* A svatého Ducha svého mi neodnímej.

Ž. Navrať mi radost z ochrany své. *R.* K dobrému posilni vůli moji.

Ž. Vytrhni mne, Pane, od zlých lidí. *R.* A zachraň mne před zločinci.

Ž. Vytrhni mne, můj Bože, z moci mých nepřátel. *R.* A osvoboď mne od těch, kteří mne utlačují.

Ž. Vytrhni mne z moci zločinců. *R.* A před vražedníky mne ochraň.

Ž. Chci tvému jménu zpívat chvalozpěvy. *R.* A tak každodenně plnití svůj slib.

Ž. Vyslyš mne, Bože, má spásu. *R.* Naděje světa a mořských dálek.

Ž. Bože, ku pomoci mi přispěj. *R.* Pane, pomáhat mi pospěš.

Ž. Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný. *R.* Smiluj se nad námi.

Ž. Dobrořeč, duše má, Pánu. *R.* Celá má bytost jeho svatému jménu.

Ž. Dobrořeč, duše má, Pánu. *R.* A nezapomínej, kolik dobrého pro tebe učinil!

Ž. Milostivě ti odpouští tvé viny. *R.* A hojí všechny tvé slabosti.

Ž. Od záhuby vykoupil tvůj život. *R.* A korunoval tě v lás-

in misericórdia et miseratió-
nibus.

Ť. Qui replet in bonis desidé-
rium tuum. Ř. Renovábitur
ut áquilae juvéntus tua.

Ť. Adjutórium nostrum in nó-
mine Dómini. Ř. Qui fécit cae-
lum et terram.

kyplném slitování.

Ť. Tvou touhu uskutečnil. Ř.
Jako orlovi obnovuje tvou
mladost.

Ť. Pomoc naše ve jménu Pá-
ně. Ř. Který učinil nebe a ze-
mi.

Hebdomadarius počne vyznání:

Confíteor Deo omnipoténti,
beátae Maríae semper Vírgi-
ni, beáto Michaéli Archángo-
lo, beáto Joánni Baptístae,
sanctis Apóstolis Petro et Pau-
lo, ómnibus Sanctis, et vobis,
fratres, quia peccávi nimis co-
gitatióne, verbo et ópere: mea
culpa, mea culpa, mea máxi-
ma culpa. Ideo precor beátam
Mariám semper Vírginem, be-
átum Michaélem Archángo-
lum, beátum Joánnem Bap-
tístam, sanctos Apóstolos Pet-
rum et Paulum, omnes San-
ctos, et vos, fratres, oráre pro
me ad Dóminum Deum nos-
trum.

Chór odpovídá:

Misereátur tui omnípotens
Deus, et, dimíssis peccátis tu-
is, perdúcat te ad vitam ae-
térnam. Ř. Amen.

Při opakování vyznání říká se místo *vobis, fratres a vos, fratres tibi, pater a te, pater*. Pak se modlí hebdomadarius:

Misereátur vestri omnípotens
Deus, et, dimíssis peccátis
vestris, perdúcat vos ad vi-
tam aetérnam. Ř. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem,

Vyznávám se Bohu všemo-
houcímu, blahoslavené Marii
vždy Panně, svatému Micha-
eli archandělu, sv. Janu Křti-
teli, svatým apoštolům Petru
a Pavlu, všem svatým a vám,
bratři, že jsem mnoho zhřešil
myšlením, řečí a skutky: má
vina, má vina, má největší vi-
na. Proto prosím blahoslave-
nou Marii vždy Pannu, svatě-
ho Michaela archanděla, sva-
tého Jana Křtitele, svaté apo-
štoly Petra a Pavla, všechny
svaté a vás, bratři, modlete se
za mne k Pánu Bohu našemu.

Smiluj se nad tebou všemo-
houcí Bůh a po odpuštění
tvých hříchů doved tě do ži-
vota věčného. Ř. Amen.

Smiluj se nad vámi všemo-
houcí Bůh a po odpuštění va-
šich hříchů doved vás do ži-
vota věčného. Ř. Amen.

Odpuštění, rozhřešení a pro-

et remissionem peccatorum
nostrorum tribuat nobis om-
nipotens et misericors Dómi-
nus. R. Amen.

minutí našich hříchů uděliž
nám všemohoucí a milosrdný
Hospodin. R. Amen.

Při soukromé modlitbě božského officia recituje se vyznání jedenkrát
a vynechávají se slova: *et vobis (vos), fratres.*

Po absoluci:

Ů. Dignáre, Dómine, die isto.
R. Sine peccato nos custodire.

Ů. Miserere nostri, Dómine.
R. Miserere nostri.

Ů. Fiat misericórdia tua, Dó-
mine, super nos. R. Quemád-
modum sperávimus in te.

Ů. Dómine, exáudi orationem
meam. R. Et clamor meus ad
te véniat.

Ů. Chraň nás, prosíme, Pane,
dnešního dne. R. Od hříchu.

Ů. Smiluj se nad námi, Pane.
R. Smiluj se nad námi.

Ů. Sestup milosrdenství tvé
na nás. R. Kteří v tebe dou-
fáme.

Ů. Pane, vyslyš modlitbu mou.
R. A volání mé k tobě přijď.

Po prosbách nebo, odpadají-li, ihned po krátkém responsoriu následuje:

Ů. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spíritu tuo.

Orémus. Dómine Deus omní-
potens, qui ad principium hu-
jus diéi nos pervenire fecisti:
tua nos hódie salva virtúte;
ut in hac die ad nullum decli-
nemus peccatum, sed semper
ad tuam justítiam faciéndam
nostra procédant elóquia, di-
rigántur cogitationes et ópe-
ra. Per Dóminum. R. Amen.

Ů. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spíritu tuo.

Ů. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Ů. Pán s vámi. R. I s duchem
tvým.

Modleme se. Pane, Bože vše-
mohoucí, jenž jsi nám dal do-
čkat se počátku tohoto dne,
chraň nás dnes svou mocí, aby-
chom se nesklonili k žádnému
hříchu, nýbrž aby všechny na-
še výroky, myšlenky a skut-
ky směřovaly k vykonávání
tvé spravedlnosti. Skrze Pána
našeho. R. Amen.

Ů. Pán s vámi. R. I s duchem
tvým.

Ů. Dobrořečme Pánu. R. Bo-
hu díky.

V chóru se nyní čte martyrologium. Chvalitebné jest čísti je též při
soukromé modlitbě. Potom následuje:

Ů. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini. R. Mors Sanctórum ejus.

Ů. Drahocenná je vočíh Páně.
R. Smrt jeho spravedlivých.

A prostě, bez oremus:

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in saécula saeculórum. R. Amen.

Ů. Deus, in adjutórium meum inténde. R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Verš se říká třikrát; pak se přidává:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saécula saeculórum. Amen.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster (secreto usque ad)

Ů. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo.

Ů. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige fílios eórum. R. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

Ů. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saécula saeculórum. Amen.

Orémus. Dirigere et sanctificare, régere et gubernare dignáre, Dómine Deus, Rex caeli et terrae, hódie corda et corpora nostra, sensus, sermónes

Svatá Maria a všichni svatí, orodujte za nás u Pána, abychom si zasloužili pomoci a spásy od toho, který žije a kraluje na věky věků.

R. Amen.

Ů. Bože, ku pomoci mi přispěj. R. Pane, pomáhat mi pospěš.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Jakož bylo na počátku i nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš (potichu až k)

Ů. A neuvodň nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

Ů. Shlédni na své služebníky, na svá díla a řiď jejich syny. R. Zazářiž lesk Hospodina, Boha našeho, nad námi; spravuj činy našich rukou a dávej směr jejich dílům.

Ů. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. R. Jakož bylo na počátku i nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

Modleme se: Rač dnes řídit, posvěcovat, spravovat a ovládat, Pane Bože, Králi nebe i země, naše srdce, těla, smysly, řeči i skutky podle svého

et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in aetérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in saecula saeculórum. *R.* Amen.

Následuje krátké čtení; před ním prosí recitátor o požehnání:

Ž. Jube, domne, benedícere. *Bened.* Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. *R.* Amen.

zákona a podle svých přikázání, abychom si zasloužili zde i na věčnosti spásy a svobody s pomocí tvou, Spasiteli světa, který žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Ž. Pane, rač požehnati.

Požehnání. Naše dny a skutky pořádej ve svém pokoji všemohoucí Hospodin. *R.* Amen.

Během roku:

Od 14. ledna do soboty před I. nedělí postní; od pondělka do středy po svátku nejsv. Trojice a od pátku po oktávě Božího těla do soboty před I. nedělí adventní včetně se modlíme:

2. *Thess.* 3, 5. Dóminus autem dirigat corda et córpora nostra in caritate Dei et patiéntia Christi. - Tu autem, Dómine, miserére nobis. *R.* Deo grátias.

2. *Soluň.* 3, 5. Pán pak nechť řídí naše srdce i těla v lásce Boží a trpělivosti Kristově. - Ty pak, Pane, smiluj se nad námi. *R.* Bohu díky.

Od první neděle adventní do vánoční vigilie čteme:

Is. 33, 2. Dómine, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. - Tu autem...

Iz. 33, 2. Smiluj se nad námi, Pane, očekáváme tě; buď naší ochranou každého rána a naší záchranou v čas nouze. - Ty pak...

Od první neděle postní do soboty před nedělí Smrtnou včetně:

Is. 55, 6. Quáerite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. - Tu autem...

Iz. 55, 6. Hledejte Pána, dokud je možno nalézt ho; vyzvějte ho, dokud je blízko. - Ty pak...

Od neděle Smrtné do středy Svatého týdne čteme:

Is. 50, 6-7. Faciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dómi-

Iz. 50, 6-7. Svůj obličej neskrývám před šlehy a slinami zlých; Pán Bůh je mým o-

nus Deus auxiliátor meus, et chráncem; proto nebudu za-
ideo non sum confusus. - Tu hanben. - Ty pak, Pane, smi-
autem... luj se nad námi.

V době velikonoční:

Od Hodu Božího do vlgllle Nanebevstoupení Páně:

Col. 3, 1-2. Si consurrexístis *Kol. 3, 1-2.* Jestliže jste po-
cum Christo, quae sursum sunt vstali s Kristem, usilujte o to,
quáerite, ubi Christus est in co je shora, kde sedí Kristus
déktera Dei sedens: quae sur- po pravici Boží; o to pečujte,
sum sunt sápite, non quae su- co svrchu jest, ne o to, co jest
per terram. - Tu autem... na zemi. - Ty pak...

O svátclch bereme místo krátkého čtení kapitulum z deváté hodinky
svátku a uzavíráme je opět *Tu autem, Domine.*

Po krátkém čtení se modlíme:

Ÿ. Adjutórium nostrum in nó-
mine Dómini. R. Qui fecit cae-
lum et terram.

Ÿ. Benedícite.

R. Deus.

Bened. Dóminus nos benedí-
cat, et ab omni malo defén-
dat, et ad vitam perdúcat ae-
térnam. Et fidélium ánimae
per misericórdiam Dei requi-
éscent in pace.

R. Amen.

Nepřipojuje-li se třetí, modlíme se tiše *Pater noster.*

Ÿ. Pomoc naše ve jménu Pá-
ně. R. Který učinil nebe i ze-
mi.

Ÿ. Proste o požehnání.

R. Boha.

Požehnání. Hospodin nás žeh-
nej, chraň nás ode všeho zlě-
ho a doved' nás do života věč-
ného. A duše věrných zemře-
lých pro milosrdenství Boží
odpočiňtež v pokoji.

R. Amen.

TŘETÍ

Pater noster et Ave María.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja,

vel Laus tibi, Dómine.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ÿ. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci. Jakož bylo.

Aleluja

nebo Chvála tobě, Pane.

Hymnus (snad od sv. Ambrože).

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor
Confessióem pèrsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

O svátých svatodušních a po celou jejich oktávu modlíme se místo tohoto hymnu *Veni Creator*.

Po hymnu se modlíme antifonu po asteriskus (*), pak 3 žalmy a nakonec opakujeme antifonu celou.

A nyní, Duchu přesvatý,
jenž s Otcem, Synem, jedno jsi,
rač sestoupiti mocně k nám,
rač ve hrudi se rozlítí.

Ret, jazyk, smysl, síly dar
nechť zazní jedním vyznáním.
Nechť ohněm pláne láska v nás.
žár vznítí plamen ve bližních.

To dejž nám Otec laskavý,
i Ty, jenž Otci roven jsi,
jenž s Duchem Utěšitelem,
vládneš od věků na věky.

Amen.

Během roku:

O všech nedělích, kromě předpoštních a poštních a oktáv vánoc, Zjevení a Božího těla, čteme následující:

Capitulum. 1. Jo. 4, 16. Deus
cáritas est; et qui manet in
caritáte, in Deo manet et De-
us in eo.

Ř. Inclína cor meum Deus, *
In testimónia tua. Inclína.

Ž. Avérte óculos meos, ne ví-
deant vanitátem: in via tua
vivífica me. In testimónia.
Glória Patri. Inclína...

Ž. Ego dixi: Dómine, miseré-
re mei. Ř. Sana ánimam me-
am, quia peccávi tibi.

Kapitulum. 1. Jan 4, 16. Bůh
jest láska; a kdo zůstává v lás-
ce, zůstává v Bohu a Bůh v
něm.

Ř. Nakloň srdce mé, Bože, *
Ke svým přikázáním. Nakloň.

Ž. Odvrať mé oči, aby nevi-
děly marnosti; na své cestě
mne oživuj. Ke svým přiká-
záním. Sláva Otci. Nakloň...

Ž. Pravím: Pane, smiluj se
nade mnou. Ř. Uzdrav mou
duši, neboť jsem zhřešil před
tebou.

Ve všedních dnech během roku - též od Popeleční středy do příští soboty
včetně se modlíme:

Capitulum, Jer. 17, 14. Sana *Kapitulum, Jer. 17, 14.* Uzdrav

me, Dómine, et sanábor: sal-
vum me fac, et salvus ero:
quóniam laus mea tu es.

R. Sana ánimam meam, * Quia
peccávi tibi. Sana. V. Ego di-
xi: Dómine, miserére mei.
Quia. Glória Patri. Sana.

V. Adjutor meus esto, ne de-
relínquas me. R. Neque despí-
cias me, Deus, salutáris meus.

mne, Hospodine, a budu u-
zdraven; pomoz mi, a bude mi
pomozeno; neboť ty jsi mou
slávou.

R. Uzdrav mou duši, * Neboť
jsem zhřešil před tebou. U-
zdrav. V. Pravím: Pane, smi-
luj se nade mnou. Neboť. Slá-
va Otci. Uzdrav.

V. Buď mým pomocníkem a
neopouštěj mne. R. Neopovr-
huj mnou, Bože, Spasiteli můj.

V době adventní:

Antifonu pro neděle bereme z chval (druhou); též kapitulum je z chval;
pro všední dny bereme druhou antifonu z chval předcházející neděle.
Šest dní před vigilií vánoc má vlastní antifony.

Capitulum. Jer. 23, 5. Ecce
dies véniunt, dicit Dóminus,
et suscitábo David germen
justum: et regnabit rex, et sá-
piens erit: et fáciét judícium
et justítiam in terra.

Responsorium je stejné pro neděle i

R. Veni ad liberándum nos, *
Dómine Deus virtútum. Veni.
V. Osténde fáciem tuam, et
salvi érimus. Dómine. Glória
Patri. Veni.

V. Timébunt Gentes nomen
tuum, Dómine. R. Et omnes
reges terrae glóriam tuam.

Kapitulum. Jer. 23, 5. Hle,
přijdou dnové, praví Pán, kdy
Davidovi vzbudím potomka
spravedlivého; krále, jenž bu-
de panovati moudře; a bude
na zemi vykonávati právo a
spravedlnost.

pro všední dny:

R. Přijď, abys nás vykoupil,
* Pane, Bože zástupů. Přijď.
V. Ukaž svou tvář a budeme
spaseni. Pane. Sláva Otci.
Přijď.

V. Budou se báti národové
tvého jména, Pane. R. A vši-
chni králové země slávy tvé.

V době postní:

Antifonu a kapitulum pro všechny neděle postní nalezneme v Proprium
de tempore; antifona pro všední dny zní:

Ant. Advenérunt nobis * dies
poeniténtiae, ad rediménda
peccáta, ad salvándas ánimas.

Ant. Nadešly nám * dni poká-
ní, abychom se za své hříchy
káli a spasili své duše.

Capitulum, Joel 2, 12-13. Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnipotens.

Responsorium je pro neděle i všední dny stejné:

R. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse... V. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse...

V. Scápulis suis obumbrávit tibi. R. Et sub pennis ejus sperábis.

Kapitulum, Joel 2, 12-13. Obráťte se ke mně celým svým srdcem, s postem, v pláči a kvílení. Roztrhněte srdce svá a ne roucha, praví Pán Bůh všemohoucí.

R. On mne osvobodí, * Ze smyčky lovců. On... V. A od zlých úkladů. Ze smyčky. Sláva Otci. On...

V. Svými křídly tě zastíní. R. A pod jeho perutěmi budeš doufati.

V době utrpení:

Antifonu a kapitulum pro neděle nalezneme v Proprium de tempore; antifona pro všední dny zní:

Ant. Judicásti, Dómine, * causam ánimae meae, defénsor vitae meae, Dómine, Deus meus.

Ant. Byl jsi, Pane, ochráncem * mé duše a strážcem života mého, Hospodine, Bože můj.

Antifonu pro první tři dny Svatého týdne bereme z chval příslušného dne (druhou); společné kapitulum a responsoium pro celou dobu utrpení až do středy Svatého týdne zní:

Capitulum, Jer. 17, 13. Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

Kapitulum, Jer. 17, 13. Hospodine, všichni, kteří od tebe odpadají, budou zahanbeni; kteří od tebe odstupují, budou zapsáni do prachu; neboť opustili pramen vod živých, Hospodina.

R. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue... V. Et de manu canis únicam meam. Deus... Erue...

R. Nenech mne, Pane, * Padnouti kopím. Nenech... V. A před smečkou psů ochraň můj život. Padnouti... Nenech...

V. De ore leónis líbera me, Dómine. R. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

V. Vysvobod mne z tlamy lví, Pane. R. A z rohů zubrů mne poníženého.

V době velikonoční:

Antifona a kapitulum pro neděle po velikonočních (včetně páté) nalezneme v Proprium de tempore; od pondělí po Bílé neděli do vigilie Nanebevstoupení Páně čteme:

Capitulum, Rom. 6, 9-10. Christus resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Responsorium pro neděle i všední dny doby velikonoční:

R. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. V. Qui pro nobis pendit in ligno. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Surréxit.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúja. R. Et apparuit Simóni, allelúja.

Kapitulum, Řím. 6, 9-10. Kristus vstav z mrtvých již neumírá; smrt nad ním již nepanuje. Neboť že zemřel, zemřel pro hřích jednou; že však žije, žije pro Boha.

R. Pán vstal z hrobu, * Aleluja, aleluja. Pán... V. Jenž pro nás pněl na dřevě kříže. Aleluja, aleluja.

Sláva Otci. Pán vstal...

V. Vpravdě vstal Pán z mrtvých, aleluja. R. A zjevil se Šimonovi, aleluja.

Preces.

Ve dnech, kdy se modlíme preces ve chválách, modlíme se i následující:

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster (secreto usque ad)

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. R. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš (tíše až k)

V. A neuvod' nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

V. Hospodine, Bože zástupů, obrať nás k sobě. R. Ukaž svou tvář a budeme zachráněni.

V. Povstaň, Kriste, a pomoz nám. R. A spas nás pro své jméno.

V. Pane, vyslyš modlitbu mou.

R. A volání mé k tobě přijď.

Nemodlíme-li se preces, ihned po responsoriu se říká:

Ů. Dóminus vobíscum. R. Et Ů. Pán s vámi. R. I s duchem cum spírítu tuo. tvým.

a příslušná modlitba. Ukončení je jako ve chválách.

Nenásleduje-li ihned šestá hodinka, modlíme se třeš *Pater noster*.

ŠESTÁ

Pater noster et Ave María.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci. Jakož bylo.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus (snad od sv. Ambrože).

Rector potens, verax Deus,

Qui témperas rerum vices,

Splendóre mane illúminas,

Et ignibus merídiem:

Exstingue flammás lítium,

Aufer calórem nóxium,

Confer salútem córporum,

Verámque pacem córdium.

Praesta, Pater píssime,

Patríque compar Unice,

Cum Spírítu Paráclito

Regnans per omne sáeculum.

Amen.

Svět řídí mocně pravdy Bůh,

jenž uspořádal doby dne,

čas jitřní září zanítil,

horkem označil poledne.

Zhas plameny všech rozepří,

zlému odejmi palčivost,

dej také zdraví pro těla

a do srdcí vlej pravý mír.

To dejž nám, Otče laskavý,

i Ty, jenž Otci roveň jsi,

jenž s Duchem Utěšitelem

vládneš od věků na věky.

Amen.

Po hymnu se modlíme antifonu až po asteriskus; pak následují 3 žalmy a nakonec se opakuje antifona celá.

Během roku:

O všech nedělních, kromě předpostních a postních a oktáv vánoc, Zjevení a Božího těla, čteme následující:

Capitulum. Gal. 6, 2. Alter al-

térius ónera portáte, et sic

adimplébitis legem Christi.

R. In aetérnum, Dómine, *

Kapitulum. Gal. 6, 2. Neste

břemena jeden druhého a tak

naplníte zákon Kristův.

R. Na věky, Pane, * Potrvá

Pérmānet verbum tuum. In slovo tvé. Na věky...
aetérnum...

Ť. In sāeculum sāeculi véritas tua. Pérmānet... Glória Patri. In aetérnum.

Ť. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. Ř. In loco páscuae ibi me collocávit.

Ve všedních dnech během roku - též od Popeleční středy do příští soboty včetně - se modlíme:

Capitulum. Rom. 13, 8. Nemi-ni quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit.

Ř. Benedícām Dóminum * In omni témpore. Benedícām...

Ť. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícām...

Ť. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. Ř. In loco páscuae ibi me collocávit.

Ť. Na věky věků pravda tvá. Potrvá... Sláva Otci. Na věky...

Ť. Pán jest můj Pastýř, nebudu míti nedostatku. Ř. Postavil mne na místech pastvy.

Kapitulum. Řím. 13, 8. Nikomu nezůstávejte nic dlužni, leč byste se milovali vespolek: neboť kdo miluje bližního, zákon naplnil.

Ř. Dobrořečím Pánu, * V každý čas. Dobrořečím... Ť. Stále buď jeho chvála v mých ústech. V každý čas. Sláva Otci. Dobrořečím...

Ť. Pán je můj Pastýř, nebudu míti nedostatku. Ř. Postavil mne na místech pastvy.

V době adventní:

Antifonu pro neděle bereme z chval (třetí); šestá má vlastní kapitulum (viz Proprium de tempore); pro všední dny bereme třetí antifonu z chval předcházející neděle. Šest dní před vánocí má vlastní antifony.

Capitulum. Jer. 23, 6. In diébus illis salvábitur Juda, et Israél habitábit confidénter: et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

Responsorium je stejné pro neděle i všední dny:

Ř. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. Ť. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde...

Kapitulum. Jer. 23, 6. V oněch dnech dojde Juda spásy a Izrael bude bydleti bezpečně; a toto je jméno, jímž ho nazvou: „Hospodin naše spravedlnost.“

Ř. Ukaž nám, Pane, * Milosrdenství své. Ukaž... Ť. A udeľ nám svou spásu. Milosrdenství své. Sláva Otci. Ukaž nám...

Ů. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. Ř. Vísita nos in salutári tuo.

Ů. Vzpomeň v milosti, Pane, na svůj lid. Ř. Navštiv nás se svou spásou.

V době postní:

Antifonu a kapltulum pro všechny neděle postní nalezneme v Proprium de tempore; antifona pro všední dny zní:

Ant. Commendémus nosmet-ípsos, * in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiae.

Ant. Osvědčíme se * ve velké trpělivosti a v mnoha postech zbraněmi spravedlnosti.

Capitulum. Is. 55, 7. Derelín-quát ímpius viam suam, et vir íniquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

Kapitulum. Iz. 55, 7. Nechť opustí bezbožný svou cestu a nešlechtný své smýšlení; ať se vrátí k Pánu, a slituje se nad ním; k našemu Bohu, neboť hojně odpouští.

Ř. Scápolis suis * Obumbrá-bit tibi. Scapulis... Ů. Et sub pennis ejus sperábis. Obum-brábit. Glória Patri. Scápolis suis.

Ř. Svými křídly, * Tě zastíní. Svými... Ů. A pod jeho perutěmi budeš doufati. Tě zastíní. Sláva Otci. Svými...

Ů. Scuto circúmdabit te vé-ritas ejus. Ř. Non timébis a timóre noctúrno.

Ů. Jako štít tě obklopí jeho věrnost. Ř. Nebudeš se báti temnot noci.

V době utrpení:

Antifonu a kapltulum pro neděle nalezneme v Proprium de tempore; antifona pro všední dny jest:

Ant. Pópule meus, * quid feci tibi? Aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Ant. Lide můj, * co jsem ti učinil? Čím jsem se ti stal obtížným? Odpověz mi!

Antifonu pro první tři dny Svatého týdne bereme z chval příslušného dne (třetí); společné kapitulum a responsorium pro celou dobu utrpení až do středy Svatého týdne jsou:

Capitulum. Jer. 17, 18. Con-fundántur qui me persecuúntur, et non confúndar ego: pá-veant illi, et non páveam ego:

Kapitulum. Jer. 17, 18. Ať jsou zahanbeni odpůrci moji; já však ať nejsem zahanben; nechať oni pozbývají myslí, ale

induc super eos diem afflictionis, et duplici contritione conterere eos, Dómine, Deus noster.

R. De ore leónis * líbera me, Dómine. De ore... V. Et a cornibus unicórnium humilitatem meam. Líbera... De ore... V. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. R. Et cum viris sánguinem vitam meam.

ať jí nepozbývám já; uveď na ně dny utrpení a roztříšti je na padrť! Hospodine, Bože náš.

R. Z tlamy lví, * Vysvoboď mne, Pane. Z tlamy... V. A z rohů zubrů mne poníženého. Vysvoboď... Z tlamy... V. Neznič mne, Pane, s bezbožnými. R. A můj život s vražedníky.

V době velikonoční:

Antifonu a kapitulum pro neděle po velikonočních (včetně páté) nalezneme v Proprium de tempore; od pondělí po Bílé neděli do viglie Nanebevstoupení Páně čteme:

Capitulum. 1. Cor. 15, 20. Christus resurrexit a mortuis primítiae dormientium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

Kapitulum. 1. ke Kor. 15, 20. Kristus vstal z mrtvých jakožto prvotina zesnulých; a jako skrze člověka přišla smrt, též zmrtvýchvstání přichází skrze člověka. Neboť jako v Adamovi všichni zemřeli, tak budou v Kristu všichni oživeni.

Responsorium pro neděle i všední dny doby velikonoční:

R. Surrexit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surrexit... V. Et apparuit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surrexit...

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. R. Viso Dómino, allelúja.

R. Pán vpravdě vstal z mrtvých, * Aleluja, aleluja. Pán... V. A zjevil se Šimonovi. Aleluja, aleluja. Sláva Otci. Pán...

V. Zaradovali se učedníci, aleluja. R. Když uzřeli Pána, aleluja.

Preces.

Ve dnech, kdy se modlíme preces ve chválách, modlíme se i následující:
 Kýrie, eléison.
 Christe, eléison.
 Kýrie, eléison.

Pane, smiluj se nad námi.
 Kriste, smiluj se nad námi.
 Pane, smiluj se nad námi.

Pater noster (secreto usque ad)
 V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
 V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Otče náš (potichu až k)
 V. A neuvoď nás v pokušení. R. Ale zbav nás od zlého.

V. Hospodine, Bože zástupů, obrať nás k sobě. R. Ukaž svou tvář a budeme zachráněni.

V. Povstaň, Kriste, a pomoz nám. R. A spas nás pro své jméno.

V. Pane, vyslyš modlitbu mou. R. A volání mé k tobě přijď.

Ukončení jako u třetí hodinky.

DEVÁTÁ

Pater noster *et* Ave María.

V. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš *a* Zdravas Maria.

V. Bože, ku pomoci.

Sláva Otcí. Jakož bylo.

Aleluja, *nebo* Chvála tobě.

Hymnus (snad od sv. Ambrože).

Rerum, Deus, tenax vigor,

Immótus in te pérmanens,

Lucis diúrnae témpora

Succéssibus detérminans:

Iargíre lumen véspere,

Quo vita nusquam décidat,

Sed práemium mortis sacrae

Perénis instet glória.

Praesta, Pater piússime,

Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne saeculum.

Amen.

Bože, světa stálá sflo,
 jenž v sobě trváš nepohnut,
 a časy světla denního
 jsi ustanovil řádem svým;

Ó, dej k večeru světla svit,
 by nezapadl život nám
 a svaté smrti odměnou
 by byla sláva na věky.

To dejž nám, Otče laskavý,
 i Ty, jenž Otcí roveň jsi,
 jenž s Duchem Utěшитelem
 vládneš od věků na věky.

Amen.

Po hymnu se modlíme antifonu až po asteriskus; pak tři žalmy a nakonec se opakuje antifona celá.

Během roku:

O všech nedělích mimo předpoštní a poštní a oktáv vánoc, Zjevení a Božího těla čteme:

Capitulum. 1. Cor. 6, 20. Emp-
ti enim estis pretio magno.
Glorificáte et portáte Deum
in corpore vestro.

R. Clamávi in toto corde meo:
* Exáudi me, Dómine. Clamá-
vi... V. Justificatiónes tuas re-
quíram. Exáudi... Glória Pat-
ri. Clamávi...

V. Ab occúltis meis munda
me, Dómine. R. Et ab aliénis
parce servo tuo.

Ve všedních dnech během roku - též od Popeleční středy do příští soboty
včetně - se modlíme:

Capitulum. 1. Petr 1, 17. In
timóre incolátus vestri tém-
pore conversámini: sciéntes
quod non corruptibilibus auro
vel argénto redéempti estis, sed
pretiósó sáanguine quasi Agni
immaculáti Christi.

R. Rédime me, Dómine, * Et
miserére mei. Rédime...

V. Pes enim meus stetit in via
recta. Et miserére... Glória
Patri. Rédime...

V. Ab occúltis meis munda
me, Dómine. R. Et ab aliénis
parce servo tuo.

Kapitulum. 1. ke Kor. 6, 20.
Jste vykoupeni za velikou ce-
nu! Oslavujte a noste Boha
ve svém těle!

R. Volám z celého srdce: * Vy-
slyš mne, Pane. Volám... V.
Chci zachovávatí tvá přikázá-
ní. Vyslyš... Sláva Otci. Vo-
lám...

V. Z tajných hříchů mých mě
očisti, Pane. R. A před cizími
chraň svého služebníka.

Kapitulum. 1. Petr 1, 17. V báz-
ni stravte čas svého putová-
ní; vždyť víte, že jste ze své-
ho prázdného života nebyli
vykoupeni porušitelným zla-
tem nebo stříbrem, nýbrž dra-
hou krví Krista, jakožto Be-
ránka bez úhony.

R. Spas mě, Pane, * A smiluj
se nade mnou. Spas...

V. Noha má stojí na přímé
cestě. A smiluj se... Sláva Ot-
ci. Spas...

V. Z tajných hříchů mých mě
očisti, Pane. R. A před cizími
chraň svého služebníka.

V době adventní:

Antifonu pro neděle bereme z chval (pátou); devátá má vlastní kapitulum
(viz Proprium de tempore; pro všední dny bereme pátou antifonu z chval
předcházející neděle. Šest dní před vánoci má ve svých chválách vlastní
antifony.

Capitulum. Is. 14, 1. Prope est
ut véniat tempus ejus, et dies
Kapitulum. Iz. 14, 1. Blíží se
již jeho doba a jeho dny ne-

ejus non elongabúntur: miserébitur enim Dóminus Jacob, et Israël salvábitur.

Responsorium je stejné pro neděle i všední dny:

R. Super te, Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te... V. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te...

V. Veni, Dómine, et noli tardáre. R. Reláxa facínora plebi tuae.

jsou daleko; neboť Hospodin se slituje nad Jakubem a Izraele opět vyvolí.

R. Nad tebou, Jerusaleme, * Vzejde Pán. Nad tebou... V. A jeho slávu v tobě bude viděti. Vzejde Pán. Sláva Otci. Nad tebou...

V. Přijď, Pane, a neprodlévej. R. Zmírní zločiny svého lidu.

V době postní:

Antifonu a kapitulum pro všechny neděle postní nalezneme v Proprium de tempore; antifona pro všední dny:

Ant. Per arma justítiae * virtútis Dei commendémus nosmetipsos in multa patiéntia.

Capitulum. Is. 58, 7. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto... V. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto...

V. Angelis suis Deus mandávit de te. R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ant. Zbraněmi spravedlnosti * a silou Boží osvědčíme se v trpělivosti.

Kapitulum. Iz. 58, 7. Lámej lačnícímu chléb; nuzné a pocestné uváděj do svého domu; uvidíš-li nahého, přioděj ho - a tvůj bližní ať neujde tvé pozornosti!

R. Jako štít tě obklopí * Jeho věrnost. Jako štít... V. Nebudeš se báti temnot noci. Jeho věrnost. Sláva Otci. Jako štít...

V. Bůh přikázal svým andělům. R. Aby nad tebou bděli na všech tvých cestách.

V době utrpení:

Antifonu a kapitulum pro neděle nalezneme v Proprium de tempore; antifona pro všední den:

Ant. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt foveam ánimae meae?

Ant. Zdaž nesplácějí * dobré zlým, když kopají hrob mé duši?

Antifonu pro první tři dny Svatého týdne bereme z chval příslušného dne (pátou); společné kapitulum a responsorium pro celou dobu utrpení až do středy Svatého týdne jsou:

Capitulum. Jer. 18, 20. Recordare, quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis.

R. Ne perdas cum impiis, * Deus, animam meam. Ne perdas... V. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus. Ne perdas...

V. Eripe me, Domine, ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

Kapitulum. Jer. 18, 20. Vzpomeň, že jsem stával před tebou, abych se za ně přimlouval a abych od nich odvrátil tvůj hněv!

R. Neznič mne, * Pane, s bezbožnými. Neznič... V. A můj život s vražedníky. Pane. Neznič...

V. Vytrhni mne, Pane, od zlých lidí. R. A zachraň mne před zločinci.

V době velikonoční:

Antifonu a kapitulum pro neděle po velikonočních (včetně páté) nalezneme v Proprium de tempore; od pondělí po Bílé neděli do vigílie Nanebevstoupení Páně čteme:

Capitulum. 1. Petr 3, 18. Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, justus pro iniustis, ut offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu.

Responsorium pro neděle i všední dny doby velikonoční:

R. Gavísi sunt discipuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi... V. Viso Domino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi...

V. Mane nobiscum, Domine, allelúja. R. Quoniam advesperascit, allelúja.

Kapitulum. 1. Petr 3, 18. Kristus zemřel jednou pro naše hříchy - spravedlivý za nespravedlivé -, aby nás přivedl k Bohu; podle těla byl sice zabít, ale podle duše obživen.

R. Zaradovali se učedníci, * Aleluja, aleluja. Zaradovali se... V. Když uzřeli Pána. Aleluja, aleluja. Sláva Otci. Zaradovali se...

V. Zůstaň s námi, Pane, aleluja. R. Neboť se připozdívá, aleluja.

Preces.

Kdykoli se modlíme preces ve chválách, modlíme se i následující

Kýrie, eléison.

Pane, smiluj se nad námi.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster (secreto usque ad)
 Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. R. Et osténde faciém tuam et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióhem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš (potíchu až k)

Ÿ. A neuvoď nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

Ÿ. Hospodine, Bože zástupů, obrať nás k sobě. R. Ukaž svou tvář a budeme zachráněni.

Ÿ. Povstaň, Kriste, a pomoz nám. R. A spas nás pro své jméno.

Ÿ. Pane, vyslyš modlitbu mou.

R. A volání mé k tobě přijď.

Zakončení jako u třetí hodinky.

NEŠPORY

Pater noster *et* Ave Maríá.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja

vel Laus tibi, Dómine.

Otče náš *a* Zdrávas Maria.

Ÿ. Bože, ku pomoci...

Sláva Otci. Jakož bylo.

Aleluja

nebo Chvála tobě, Pane.

Nyní se modlíme pět žalmů s příslušnými antifonami; po poslední antifoně následuje kapitulum, hymnus a verš.

Během roku:

Kapitulum pro všechny neděle doby předpostrní a postrní nalezneme v Proprium de tempore; hymnus a verš bereme ze sobotních nešpor. Hymnus a verš k 2. nešporám jest v žaltáři, v nedělních nešporách. Pro ostatní neděle, vyjmajíc neděle v oktávě vánoční, Zjevení a Božího těla, bereme kapitulum, hymnus a verš k 1. nešporám z nešpor sobotních a k druhým nešporám z nedělních (viz žaltář).

Pro všední dny bereme kapitulum, hymnus i verš ze žaltáře.

V době adventní:

Kapitulum pro všechny neděle adventní (i k 1. nešporám 4. neděle adventní) nalezneme v Proprium de tempore.

Pro všechny ostatní dny jest:

Capitulum. Gen. 49, 10. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: et ipse erit exspectátio Géntium.

Kapitulum. Gen. 49, 10. Nebude odňato Judovi žezlo, ani král, pocházející z jeho krve, dokud nepřijde Ten, jenž má býti poslán, a jenž bude očekáváním národů.

Hymnus (snad od sv. Řehoře Vel.).

Creátor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dáemonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut exspiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cuius potéstas glóriæ
Noménque cum primum sonat,
Et cáelites et íferi
Treménte curvátur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diei Júdicem,
Armis supérnae grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sáeculorum sáecula.
Amen.

Ÿ. Roráte, caeli, désuper, et
nubes pluant justum. Ř. Ape-
riátur terra, et gérmínet Sal-
vátorem.

Ty dobrý Stvořiteli hvězd
a věčné světlo věřících,
Ježíši, Vykupiteli,
hlas žádostivé prosby slyš.

Vždyť, aby lid tvůj nevy-
mřel
lstí démona, Tys příbojem
své lásky světu zchřadlému
sám stal se svatým Lékařem.

Tys všechnu světa nepra-
vost
chtěl usmířit a tak jsi šel
až na kříž z lůna Marie.
Tys za svět Oběť přečistál

Když zahřmívá moc slávy
Tvé,
tvé jméno zazní vesmírem,
na výšinách i v podsvětí
koleno se sklání v třesení.

Teď prosíme Tě, hrozného
Soudce v den velký, poslední:
Rač zbraní vyšší milosti
nás chránit před nepřáteli.

Moc, chvála, čest i sláva buď
Bohu Otci i se Synem
i s Duchem Utěшитelem
vždy, od věků až na věky.
Amen.

Ÿ. Rosu dejte, nebesa, a obla-
kové dštěte spravedlivého. Ř.
Otevři se země a vypuť Spa-
sitele.

V době postní:

Kapítulum pro neděle doby postní naleznete v Proprium de tempore; od pondělí po 1. neděli postní jest:

Capitulum. Joel 2, 17. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, et dicent: „Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes“.

Pro všechny dny doby postní:

Hymnus.

Audi, benígne Córditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis exhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpae ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Následující strofa se nikdy nemění:

Praesta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Ź. Angelis suis Deus mandávit de te. Ř. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Kapítulum. Joel 2, 17. Mezi sln a oltářem ať pláčí kněží, sluhové Hospodinovi a říkají: „Odpusť, Pane, odpusť svému lidu, nedávej svého vlastnictví v pohanu, aby nad ním pohané panovali!“

Slyš, Stvořiteli předobry, hlas našich proseb a náš pláč, jak k Tobě zní dní čtyřicet, když nastal svatopostní čas.

Víš, naše moc jak slabá je, vždyť v srdce zrakem orlím zříš.

Všem, kdož se k Tobě vrátili, své odpuštění uštědři.

My sice mnoho zhřešili, však pro vyznání šetři nás; pro slávu svého jména dej, ať chorým lék je udělen!

Dej, ať své tělo krotíme od světa zdrženlivostí; by krmě hřichu zřeklo se kající srdce v postu tvém.

Pomoz nám, Bože v Trojici jediný toho dosíci, by tento svatý, postní čas nám plodů hojnost uchystal. Amen.

Ź. Bůh o tobě přikázal svým andělům. Ř. Aby tě opatrovali na všech tvých cestách.

V době utrpení:

Kapitulum pro neděle nalezneme v Proprium de tempore; ve všední dny až do středy Svatého týdne čteme:

Capitulum. Jer. 11, 20. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iudicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

Kapitulum. Jer. 11, 20. Ty pak, Hospodine zástupů, Soudce spravedlivý, který vyšetřuješ ledví i srdce, dej, ať vidím tvoji pomstu nad nimi, neboť tobě svěřuji svou při, Hospodine, Bože můj!

Hymnus a verš je společný pro neděle i všední dny:

Hymnus (od Ven. Fortunata).

Vexilla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quae, vulneráta lanceae
Mucrónē diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et ságuine.

Impléta sunt quae cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáeculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque praedam tártari.

Následující strofu se modlíme kleče; poslední se nikdy nemění.

Ó Crux, ave, spes única,
Hoc Passiόνis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crímina.

Jdou blíže Krále korouhve,
kříž září jasně tajemným;
tam Život v smrti zanikl
a smrtí život pronikl.

Ježž zranil ostrý kopí hrot,
by z kalu hříchu obmyl nás,
a aby očistil nás z vin,
dal téci vodě s krví svou.

Splněno již, co hlásala
pravdivá píseň Davida,
jenž hlásal světa národům,
že bude s dřeva vládnout Bůh.

Ó strome vážný, vznešený,
hle, purpur Krále zdobí tě,
tvůj tvrdý kmen byl vyvolen,
by svatých údů dotkl se!

Ó blahý, jemuž na loktech
kdys cena světa visela!
Ty, váho těla svatého,
jsi kořist peklu odnesla.

Ó, zdráv buď, Kříži, naděje
ty jediná v čas soužení!
Rač zbožným milost rozmnožit
a vinným hříchy s čela smaž.

Te, fons salutis, Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde praemium.
Amen.

Ů. Eripe me, Domine, ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

Ty zdroji spásy, Trojice,
buď od všech duchů chválena.
Nám všem dej s křížem zvítězit,
nám povždy dej se slávou skvít. Amen.

Ů. Vytrhni mne, Pane, od zlých lidí. R. A zachraň mne před zločinci.

V době velikonoční:

Kapitulum pro neděle velikonoční - od Bílé do 5. po velikonočních včetně - nalezneme v Proprium de tempore; ve všední dny od pondělí po Bílé neděli do vigilie Nanebevstoupení čteme:

Capitulum. Rom. 6, 9. Christus resurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus a verš jsou společné pro neděle i všední dny:

Hymnus

Ad regias Agni dapes,
Stolis amicti candidis,

Post transitum Maris Rubri,
Christo canamus Principi:

Divina cujus caritas
Sacrum propinat sanguinem,
Almique membra corporis
Amor sacerdos immolat.

Sparsum cruore postibus
Vastator horret Angelus:
Fugitque divisum mare;
Merguntur hostes fluctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,

Kapitulum. K Řím. 6, 9. Kristus vstav z mrtvých již neumírá, smrt nad ním již nepanuje. Neboť že zemřel, zemřel pro hřích jednou; že však žije, žije pro Boha.

K Beránka hodům královským
bělostným rouchem oděni,

když Rudé moře přešli jsme,
zpívejme Kristu, Knížeti!

Jehož láska, božsky žhavá,
pít dává nám svou svatou Krev;

a údy Těla slavného
nám obětuje Láska-kněz.

Děšť čerstvé krve na prahu
zahání Zhoubce Anděla;
hle, moře rozstupuje se
a nepřátelé tonou v něm.

Beránkem naším Kristus jest,

Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera caeli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitae práemia.

Victor, subáctis ínferis,
Tropháea Christus explicat;
Caelóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitae renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sáecula. Amen.

Ÿ. Mane nobíscum, Dómine,
allelúja. R. Quóniam advespe-
ráscit, allelúja.

Následuje příslušná antifona k *Magnificat*.

Magnificat. Lk. 1, 46-55. Mag-
nificat * ánima mea Dómi-
num; Et exsultávit spíritus
meus * in Deo salvátore meo,
Quia respéxit humilitátem an-
cillae suae: * ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes ge-
neratiónes,
Quia fecit mihi magna qui po-
tens est, * et sanctum nomen
ejus,
Et misericórdia ejus a progé-
nie in progénies, * tíméntibus
eum.

Fecit poténtiam bráccchio suo;

i velkonoční Oběti;
a čistým myslím čistou též
Zákona přesnou obětí.

Ó nebes pravá Oběti,
jíž pekla kníže podroben,
s níž spadly smrti okovy -
a vrchol slávy dosažen!

Vítěz, tmu pekel rozdrtiv,
praporce slávy rozvinul
a jasné nebe otevřev,
tmy krále vleče v řetězích.

Všem srdcím věčně, Ježíši,
buď velkonoční radostí.
Od hrozné smrti hříšníků
ochraň nás, k žití zrozené.

Buď Bohu Otci sláva, čest,
i Synu, který z mrtvých vstal,
i Duchu Utěšiteli
buď chvála všechen věků věk.
Amen.

Ÿ. Zůstaň s námi, Pane, ale-
luja. R. Neboť se připozdívá,
aleluja.

Magnificat. Lk. 1, 46-55. Ve-
lebí * duše má Hospodina;
A duch můj plesá * v Bohu,
Spasiteli mém.

Že shlédł na ponížení své slu-
žebnice, * neboť mne od této
chvilé budou blahoslaviti vše-
chna pokolení;

Neboť mi učinil veliké věci
ten, jenž jest mocný * a je-
hož jméno jest svaté;
jehož milosrdenství trvá od
pokolení do pokolení * těm,
kteří se ho bojí.

Svým ramenem učinil mocné

* dispérsit superbos. mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes,

Suscépit Israël servum suum, * recordátus misericórdiae suae,

Sicut locútus est ad patres nostros, * erga Abraham et semen ejus in sáecula.

Glória Patri.

věci, * rozptýlil pyšně v srdcích svých smýšlejších.

Mocné sesadil s trůnu * a povýšil ponížené.

Lačné naplnil dobrými věcmi * a bohaté propustil prázdné,

Ujal se Izraele, svého služebníka, * pamětliv svého milosrdenství,

jak byl mluvil našim otcům; * Abrahamovi a jeho potomstvu na věky.

Sláva Otcí.

Opakuje se celá antifona. Nemodlíme-li se preces, následuje *Dóminus vobiscum* a modlitba dne.

Preces.

Modlíme se je ve všední dny v adventě, v postě (od Popeleční středy), v době Utrpení, o kvatembrech a vigliích, mimo vigilií vánoční, Zjevení, Nanebevstoupení a mimo kvatembr svatodušní.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster (dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad)

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióne. R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Ego dixi: Dómine, miserere mei. R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ÿ. Convértere, Dómine, úsquequo? R. Et deprecábilis esto super servos tuos.

Ÿ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemádmódum sperávimus in te.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš... (hebdomadář se celý hlasitě modlí až k)

Ÿ. A neuvod' nás v pokušení. R. Ale zbav nás od zlého.

Ÿ. Pravím: Pane, smiluj se nade mnou. R. Uzdrav mou duši, neboť jsem zhřešil před tebou.

Ÿ. Obrať se opět k nám, Pane! R. A buď opět milostiv svým služebníkům.

Ÿ. Sestup na nás tvé milosrdenství. R. Jak v tebe doufáme.

Ÿ. Tvoji kněží nechť se oblé-

justítiam. R. Et sancti tui exsultent.

Ť. Orémus pro beatíssimo papa nostro N. R. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Ť. Orémus pro Antístite nostro N. R. Stet et pascat in fortitúdíne tua, Dómine, in sublimáte nóminis tui.

V Římě se předcházející verš vynechává; jinde se za N vkládá jméno diecésního biskupa. Je-li papežský či biskupský stolec neobsazený, příslušné verše se vynechávají.

Ť. Dómine, salvum fac regem. R. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ť. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédic hereditáti tuae. R. Et rege eos, et extólle illos usque in aetérnum.

Ť. Meménto Congregatiónis tuae. R. Quam possedísti ab infíto.

Ť. Fiat pax in virtúte tua. R. Et abundántia in túrribus tuis.

Ť. Orémus pro benefactóribus nostris. R. Retribúere, dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam aetérnam. Amen.

Ť. Orémus pro fidélibus defúntis. R. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Ť. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Ť. Pro frátribus nostris ab-

kají ve spravedlnost. R. A tvoji svatí nechť se radují.

Ť. Modleme se za svého nejvyššího Pastýře N. R. Hospodín ho ochraňuj, živého zachovej i šťastným ho učíň na zemi a nevydávej ho v ruce jeho nepřátel.

Ť. Modleme se též za svého biskupa N. R. Nechť pevně stojí a tvé stádce pase ve tvé síle a vznešenosti tvého jména, Pane.

Ť. Spasiž, Pane, krále. R. A vyslyš nás v den, v němž tě vzýváme.

Ť. Spasiž svůj lid, Pane, a žehnej svému dědictví. R. Kraluj mu a vyvyšuj jej na věky.

Ť. Buď pamětliv své družiny. R. Která je tvou od počátku.

Ť. Buď pokoj ve tvých zdech. R. A hojnost ve tvých domech.

Ť. Modleme se za své dobrodince. R. Pane, rač odplatiti všem, kteří nám z lásky k tobě dobře činí, životem věčným. Amen.

Ť. Modleme se za věrné zemřelé. R. Věčné odpočinutí dejž jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

Ť. Ať odpočívají v pokoji!

R. Amen.

Ť. Za naše nepřítomné brat-

séntibus. R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

Ť. Pro afflíctis et captívis. R. Líbera eos, Deus Ísraël, ex ómnibus tribulatió nibus suis. Ť. Mitte eis, Dómine, auxili-um de sancto. R. Et de Sion tuére eos.

Ť. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. R. Et osténde faciem tuam, et salvi érimus.

Ť. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum.

Ť. Dómine, exáudi oratió nem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

ry. R. Spasiž, Bože můj, své služebníky, doufající v tebe.

Ť. Za utlačované a uvězněné. R. Vysvobod je, Bože Izraele, ze všech jejich béd.

Ť. Sešli jim, Pane, pomoc ze svatyně. R. A se Sionu je ochraňuj.

Ť. Hospodine, Bože zástupů, obrať nás. R. Ukaž nám svou tvář a budeme zachráněni.

Ť. Povstaň, Kriste, a pomoz nám. R. A spas nás pro své jméno.

Ť. Pane, vyslyš modlitbu mou. R. A volání mé k tobě přijď.

Následuje *Dóminus vobiscum* s příslušnou modlitbou; po případě s ostatními připomínkami.

Suffragium:

Modlíme se vždy, kdykoli není aspoň připomínán nějaký duplex-svátek anebo den oktávy. Suffragium se nemodlíme též v době adventní a utrpení a o vigilií všech svatých.

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctique omnes intercedant pro nobis ad Dóminum.

Ť. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. R. Et exáudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Dómine, mentis et corporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Virgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et óm-

Ant. Blahoslavená Boží Rodičko, Panno Maria a všichni svatí, orodujte za nás u Pána.

Ť. Podivuhodně oslavil Pán své svaté. R. Vyslyšel je, když k němu volali.

Modleme se. Prosíme, Pane, ochraňuj nás ode všech nebezpečí duše i těla a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny, Rodičky Boží Marie, se svatým Josefem, se svatými apoštoly Petrem a Pavlem, jakož i se sv. N. a všemi

nibus Sanctis, salútem nobis
tribue benígnus et pacem; ut,
destrúctis adversitatibus et
erróribus univérsis, Ecclesia
tua secúra tibi sérvíat liber-
táte. Per eúndem Dóminum.
R. Amen.

Místo N položíme jméno patrona kostela, není-li již v modlitbě jmenován,
Je-li jím Anděl nebo sv. Jan Křtitel, jmenujeme jej před sv. Josefem.
Při officiu P. M. v sobotu a o vigílii mariánského svátku počíná suffra-
gium ihned slovy *Sancti omnes*.

Od Bílé neděle do Nanebevstoupení Páně modlíme se místo předcháze-
jícího suffragium *De cruce*:

Ant. Crucifixus surrexit a mór-
tuis, et redemit nos, allelúja,
allelúja.

Ů. Dícite in natió nibus, alle-
lúja. R. Quia Dóminus regná-
vit a ligno, allelúja.

Orémus. Deus, qui pro nobis
Fílium tuum Crucis patíbú-
lum subíre voluísti, ut inimíci
a nobis expélleres potestátem:
concéde nobis, fámulis tuis, ut
resurrecti ónis grátiam conse-
quámur. Per eúndem Dómi-
num. R. Amen.

Po poslední modlitbě se přidává:

Ů. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Ů. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Ů. Fidélium ánimae per mise-
ricórdiam Dei requiéscant in
pace. R. Amen.

Následuje-li bezprostředně po nešporách doplněk, říká se po *Fidélium
ánimae* ihned *Jube, domne, benedicere*; jestliže doplněk nenásleduje, kon-
číme nešpory tichým *Pater noster*.

svatými, uděl nám dobrotivě
spásu a mír, aby ti tvoje Cír-
kev mohla po zničení proti-
venství a bludů sloužiti s bez-
pečnou svobodou. Skrze téhož
Pána. R. Amen.

Ant. Ukřižovaný vstal z mrt-
vých a vykoupil nás, aleluja,
aleluja.

Ů. Zvěstujte národům, alelu-
ja. R. Že Pán na kříži kraluje,
aleluja.

Modleme se: Bože, jenž jsi
chtěl, aby pro nás tvůj Syn
podstoupil muka kříže a tak
zlomil moc nepřitele nad ná-
mi, uděl nám, svým služební-
kům, abychom dosáhli milo-
sti vzkříšení, skrze téhož Pána.
R. Amen.

Ů. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Ů. Dobrořečme Pánu.

R. Bohu díky.

Ů. Duše věrných zemřelých
pro milosrdenství Boží odpo-
čiňte v pokoji. R. Amen.

DOPLNĚK

Nepočíná jako jiné hodinky *Pater noster* a *Ave*, nýbrž ihned prosbou o požehnání:

Ů. Jube, domne, benedícere.
Bened. Noctem quiétam et finem perfectum concédât nobis Dóminus omnipotens. Ř. Amen.

1. *Petr.* 5, 8-9. Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quarens quem devoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

Ř. Deo grátias.

Ů. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. Ř. Qui fecit caelum et terram.

Pater noster (totum secreto)

Confíteor Deo omnipoténti, beátae Maríae semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístae, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes San-

Ů. Pane, rač požehnati.

Požehnání. Pokojnou noc a svatou smrt uděliž nám všemohoucí Hospodin. Ř. Amen.

1. *Petr.* 5, 8-9. Bratři! Buďte střízliví a bděte, neboť protivník váš, ďábel, obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Odpírejte mu, stateční ve víře. Ty pak, Pane, smiluj se nad námi.

Ř. Bohu díky.

Ů. Pomoc naše ve jménu Páně. Ř. Který učinil nebe i zemi.

Otče náš (celý potichu)

Pak následuje vyznání:

Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy Panně, svatému Michaeli Archandělu, svatému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a vám, bratři, že jsem mnoho zhřešil myšlením, řečí a skutky: má vina, má vina, má největší vina. Proto prosím blahoslavenou Marii, vždy Pannu, svatého Michaela Archanděla, svatého Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla, všechny svaté a vás, bratři,

ctos, et vos, fratres, oráte pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chór odpovídá:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam aetérnam. *R.* Amen.

Při opakování vyznání *Hlá se místo vobis (vos), fratres, tibi (te), pater.*
Po vyznání *Hlá hebdomadarius:*

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam aetérnam. *R.* Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccátorum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

Při soukromé modlitbě božského officia modlíme se vyznání jen jednou. V *Misereatur* se *Hlá nostri* a v *Indulgéntiam nostrorum*.

Po vyznání se modlíme:

Ž. Convértenos, Deus, salutáris noster. *R.* Et avérte iram tuam a nobis.

Ž. Deus, in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine, ad adiuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, *vel* Laus tibi, Dómine.

Následuje antifóna se třemi příslušnými žalmy; po opakované (všemi) antifóně se modlíme:

Hymnus (ze školy sv. Řehoře).

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis praesul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;

modlete se za mne k Pánu Bohu našemu.

Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh a po odpuštění tvých hříchů doved tě do života věčného. *R.* Amen.

Smiluj se nad vámi všemohoucí Bůh a po odpuštění vašich hříchů doved vás do života věčného. *R.* Amen.

Prominutí, rozhřešení a odpuštění našich hříchů nechť nám udělí všemohoucí a milosrdný Hospodin. *R.* Amen.

Ž. Obrať nás k sobě, Bože, spásu naše. *R.* A odvráť od nás svůj hněv.

Ž. Bože, ku pomoci mi přispěj. *R.* Pane, pomáhat mi pospěj.

Sláva Otci. Jakož bylo. Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pane.

Než červánky se rozplynou,
Tě, Stvořiteli, prosíme,
bys pro své milosrdenství
byl vládcem nám a ochranou.

Nechť zmizí v dáli přeludy
a noční myslí mámení.

Hostémque nostrum cómpri-
me,
Ne polluántur córpora.

Praesta, Pater piússime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

K hymnu se pojí kapitulum a responsorium:

Jer. 14, 9. Tu autem in nobis
es, Dómine, et nomen sanctum
tuum invocátum est super
nos: ne derelínquas nos, Dó-
mine, Deus noster.

Rp. In manus tuas, Dómine, *
Comméndo spírítum meum.
In manus... *Ž.* Redemísti nos,
Dómine, Deus veritátis. Com-
méndo...

Glória Patri. In manus...

Ž. Custódi nos, Dómine, ut
pupíllam óculi. *Rp.* Sub umbra
allárum tuárum prótege nos.

Ty protivníka potlačuj,
ať chráněni jsme poskvrny.

To dejž nám, Otče laskavý
i Ty, jenž Otcí roveň jsi,
jenž s Duchem Utěšitelem
vládneš od věků na věky.
Amen.

Jer. 14, 9. Ty pak jsi mezi ná-
mi, Pane, a tvé svaté jméno
je nad námi vzýváno. Neo-
pouštěj nás, Pane Bože náš!

Rp. V ruce tvé, Pane, * Porou-
čím ducha svého. V ruce... *Ž.*
Vykoupil jsi nás, Pane, Bože
pravdy. Poroučím...

Sláva Otcí. V ruce...

Ž. Chraň nás, Pane, jako zří-
telnici oka. *Rp.* Ve stínu svých
perutí nás ostříhej.

Od soboty před nedělí Smrtnou do středy Svatého týdne se modlíme:

Rp. In manus tuas, Dómine, *
Comméndo spírítum meum.
In manus. *Ž.* Redemísti nos,
Dómine, Deus veritátis. Com-
méndo...

In manus tuas, Dómine.

Comméndo spírítum meum.

Ž. Custódi nos, Dómine, ut
pupíllam óculi. *Rp.* Sub umbra
alárum tuárum prótege nos.

Rp. V ruce tvé, Pane, * Porou-
čím ducha svého. V ruce...
Ž. Vykoupil jsi nás, Pane, Bo-
že pravdy. Poroučím...

V ruce tvé, Pane.

Poroučím ducha svého.

Ž. Chraň nás, Pane, jako zří-
telnici oka. *Rp.* Ve stínu svých
perutí nás ostříhej.

Od soboty před Bílou nedělí do pátku svatodušního týdne se modlíme:

Rp. In manus tuas, Dómine,
Comméndo spírítum meum, *
Allelúja, allelúja. In manus.

Rp. V ruce tvé, Pane, porou-
čím ducha svého, * Aleluja,
aleluja. V ruce tvé... *Ž.* Vy-

Ť. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. In manus...

Ť. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. Ř. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

koupil jsi nás, Pane, Bože pravdy. Aleluja, aleluja.

Sláva Otcí. V ruce...

Ť. Chraň nás, Pane, jako zřítníci oka, aleluja. Ř. Ve stínu svých perutí nás ostříhej, aleluja.

Následuje *Canticum Simeonis* (chvalozpěv Simeonův):

Ant. Salva nos...

Lk. 2, 29-32. Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace. Quia vidérunt óculi mei * salutem tuam, Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum, Lumen ad revelatióem gentium * et glóriam plebis tuae Israél.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

V době velkonoční připojujeme ještě *Aleluja*.

Ant. Ochraňuj nás...

Lk. 2, 29-32. Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého * podle slova svého v pokoji; neboť viděly mé oči * tvoje spasení, které jsi připravil * před tváří všech národů; Světlo k osvětlení pohanů * a k slávě svého vyvoleného lidu.

Sláva Otcí.

Ant. Ochraňuj nás, Pane, bdící, ostříhej nás spící, abychom bděli s Kristem a odpočívali v pokoji.

Preces.

Následující modlitby se nemodlíme, byl-li aspoň připomínán nějaký duplex-svátek nebo některý den oktávy. Modlíme se je však vždy v kleče tenkrát, když byly preces v nešporách.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster (secreto usque ad)

Ť. Et ne nos indúcas in tentatióem. Ř. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum (secreto usque ad)

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš (potichu až k)

Ť. A neuvod nás v pokušení.

Ř. Ale zbav nás od zlého.

Věřím v Boha (potichu až k)

Ů. Carnis resurrectionem. R. Vitam aeternam. Amen.

Ů. Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum. R. Et laudabilis et gloriosus in saecula.

Ů. Benedicamus Patrem et Filium cum sancto Spiritu. R. Laudemus, et superexaltemus eum in saecula.

Ů. Benedictus es, Domine, in firmamento caeli. R. Et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in saecula.

Ů. Benedicat et custodiat nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen.

Ů. Dignare, Domine, nocte ista. R. Sine peccato nos custodire.

Ů. Miserere nostri, Domine. R. Miserere nostri.

Ů. Fiat misericordia tua, Domine, super nos. R. Quemadmodum speravimus in te.

Ů. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

Ů. Těla vzkříšení. R. A život věčný. Amen.

Ů. Požehnaný jsi, Pane, Bože našich otců. R. Chvályhodný a slavný na věky.

Ů. Dobrořečme Otci i Synu i Duchu svatému. R. Chvalme a vyvyšujeme jej na věky.

Ů. Požehnaný jsi, Pane, na obloze nebeské. R. Chvályhodný, slavný a vyvýšený na věky.

Ů. Požehnej a ochraňuj nás všemohoucí a milosrdný Hospodin. R. Amen.

Ů. Rač nás, Pane, této noci. R. Uchrániti hříchu.

Ů. Smiluj se nad námi, Pane. R. Smiluj se nad námi.

Ů. Staniž se s námi tvé milosrdenství, Pane. R. Jakož doufáme v tebe.

Ů. Pane, vyslyš modlitbu mou. R. A volání mé k tobě přijď.

Nemáme-li se modliti preces, ihned po antifoně k *Nunc dimittis* následuje:

Ů. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Víšita, Quaesumus, Domine, habitationem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repelle: Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dominum. R. Amen.

Ů. Pán s vámi. R. I s duchem tvým.

Modleme se: Navštiv, prosíme, Pane, tento příbytek a daleko od něho odvrát všechny úklady nepřitele; necht v něm přebývají tvoji svatí andělé a nás chrání v pokoji. Tvé pak požehnání zůstávej nad námi vždycky. Skrze... R. Amen.

Po modlitbě se přidává:

Ů. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Ů. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódíat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spírítus Sanctus. R. Amen.

Následuje příslušná mariánská antifona. Pak končíme doplněk:

Ů. Divínium auxílium máneat Ů. Pomoc Boží zůstávej vždy-
semper nobíscum. R. Amen. cky s námi. R. Amen.

Nyní se pomodlíme potichu *Pater noster*, *Ave* a *Credo*.

Připojujeme-li po doplňku ihned jitřní, modlíme se tyto tiché modlitby dvakrát.

Takto se modlíme doplněk po celý rok, mimo doby od Zeleného čtvrtku do soboty následujícího týdne a mimo památku Dušiček. (Viz *Proprium de tempore*.)

MARIÁNSKÉ ANTIFONY.

Nenásleduje-li bezprostředně po hodinkách mše svatá, ukončujeme jimi vždy modlitbu. V chóru se je modlíme vždy, když příslušnou část hodínek končíme a odcházíme z chóru.

Při soukromé modlitbě breviáře modlíme se tyto antifony jen po chválách a doplňku.

Od adventu do Hromnic včetně se modlíme:

Alma Redemptóris Mater,
quae pέρvia caeli,

Porta manes, et stella maris,
succurre cadénti,

Súrgere qui curat, pópulo: tu
quae genuísti,

Natúra miránte, tuum sanc-
tum Genitórem,

Virgo prius ac postérius, Gab-
riélis ab ore

Sumens illud Ave, peccatórum
miserére.

Ů. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Ů. Dobrořečme Pánu.

R. Bohu díky.

Požehnání. Požehnej a ostříhej nás všemohoucí a milosrdný Hospodin, Otec, Syn a Duch svatý. R. Amen.

Ů. Pomoc Boží zůstávej vždy-
cky s námi. R. Amen.

Slavná tys Ježíše Máš, jež
schůdná jsi do nebes brána,

na moři Hvězdou Tě zvou, ó,
popřej své pomoci lidu,

který chce povstati z vin; ó
Ty, kteréš porodit mohla

celé přírodě v žas svatého Ro-
diče svého;

před zrodem, po zrodu Pan-
na, již pozdravil Gabriel an-
děl.

Přijavši pozdravu hlas, nad
hříšným světem se smiluj.

V adventě se modlíme:

Ů. Angelus Dómini nuntiávit Ů. Anděl Páně zvěstoval Pan-

Maríae. R. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus. Grátiam tuam, quáesumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiósni glóriam perdúcámur. Pereúmdem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

ně Marii. R. A počala z Ducha svatého.

Modleme se. Milost svou, prosíme, Pane, rač v mysli naše vlíti, abychom, kteří jsme andělským zvěstováním vtělení Krista, Syna tvého, poznali, jeho umučením a křížem k slavnému vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

R. Amen.

Od prvních vánočních nešpor se modlíme:

Ť. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. R. Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Orémus. Deus, qui salutis aeternae, beatae Maríae virginitaté fecúnda, humáno géneri práemia praestitísti: tríbue, quáesumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitae suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. R. Amen.

Ť. Po porodu jsi, Panno, zůstala neporušená. R. Rodičko Boží, přimlouvej se za nás.

Modleme se. Bože, jenž jsi dal plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení dary věčné spásy, uděl, prosíme, abychom pocítili, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili přijmouti Původce života, Pána našeho Ježíše Krista, tvého Syna.

R. Amen.

Od Hromnic do středy Svatého týdne včetně se modlíme:

Ave, Regína caelórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix, salve, porta,

Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

Ť. Dignáre me laudáre te, Vir-

Zdráva buď, Královno nebe!
Svou Paní anděl zve tebe!
Zdráva buď, Matičko, zdráva
buď, bráno,

z níž světu Světlo jest dánol
Jásej, Panno, nad vše jasná,
nade všechny ty jsi krásná,
zdravas, jež v svém jasu kráčíš,

u Krista prositi račiž!

Ť. Dovol mi chváliti tebe, pře-

go sacráta. R̃. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium: ut, qui sanctae Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. R̃. Amen.

svatá Panno. R̃. Proti svým odpůrcům uděl mi sílu.

Modleme se: Uděl nám, milosrdný Bože, ochranu v naší křehkosti, abychom, slavíce památku svaté Boží Rodičky, pomocí její přímluvy povstali ze svých nepravostí. Skrze téhož Krista, Pána našeho. R̃. Amen.

Od velikonoc do deváté v sobotu před svátkem nejsv. Trojice se modlíme:

Regína caeli, laetáre, allelúja;

Quia quem meruísti portáre, allelúja,

Resurréxit, sicut dixit, allelúja;

Ora pro nobis Deum, allelúja.

Ť. Gaude et laetáre, Virgo Maríá, allelúja. R̃. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. Deus, qui per resurrectionem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum laetificáre dignátus es; praesta, quáesumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuae capiámus gáudia vitae. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. R̃. Amen.

Raduj se, Královno nebe, aleluja,

za Matku jenž zvolil tebe, aleluja,

vzkříšení slavil, jakož byl pravil, aleluja.

Pros za nás Boha, aleluja.

Ť. Raduj se a vesel, Panno Maria, aleluja. R̃. Neboť Pán vpravdě vstal z mrtvých, aleluja.

Modleme se: Bože, jenž jsi zmrtvýchvstáním svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, svět potěšiti ráčil, dej nám, prosíme, abychom skrze jeho Rodičku, Pannu Marii, dosáhli radostí věčného života. Skrze téhož Krista, Pána našeho. R̃. Amen.

Od svátku nejsv. Trojice do deváté v sobotu před 1. nedělí adventní se modlíme:

Salve, Regína, Mater misericórdiae; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevae. Ad te suspirámus geméntes et flen-

Zdrávas, Královno, Matko milosrdenství, živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! K tobě voláme vyhnaní synové Evy, k tobě vzdycháme,

tes in hac lacrimarum valle. Eja, ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Jesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exsiliium ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

Ź. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus. Omnipotens, sempiternus Deus, qui gloriosae Virginis Matris Mariae corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, Spiritu Sancto cooperante, praeparasti: da, ut cujus commemoratione laetamur; ejus pia intercessionem, ab instantibus malis, et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum, Dominum nostrum. R. Amen.

Po mariánské antifoně ukončujeme hodinky veršem:

Ź. Divinum auxilium máneat semper nobiscum. R. Amen.

lkajíce a plačíce v tomto slzavém údolí. I protož, Orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči a Ježíše, požehnaný Plod života tvého, nám po tomto putování ukaž. Ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Marial

Ź. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko. R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových!

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi tělo a duši přeslavné Panny a Matky Marie spolupůsobením Ducha svatého tak připravil, aby zasloužila státi se důstojným příbytkem tvého Syna; dej, abychom, radujíce se z její památky, byli její milostivou přímluvou vysvobozeni ode všeho nastávajícího zla i od smrti věčné. Skrze téhož Krista, Pána našeho. R. Amen.

Ź. Pomoc Boží zůstávej vždycky s námi. R. Amen.

PO BOŽSKÉM OFFICIU

modlíme se kleče následující modlitbu. Papež Lev X. udělal na ni odpustky všech chyb (a trestů, jež za ně zasloužíme), jichž jsme se z lidské křehkosti dopustili při modlitbě:

Sacrosanctae et individuae Trinitati, crucifixi Domini

Přesvaté a nerozdílné Trojici, ukřižovanému člověčenství

nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimae et gloriosíssimae sempérque Vírginis Maríae fecúndae integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infinita saecula saeculórum.

R. Amen.

Ů. Beáta víscera Maríae Vírginis, quae portavérunt aetérni Patris Fílium.

R. Et beáta úbera, quae lactavérunt Christum Dóminum.

A potlíchu se modlíme *Pater noster* a *Ave Maria*.

našeho Pána Ježíše Krista, plodné neporušenosti přesváté a přeslavné vždy Panny Marie a sboru všech svatých buď neustálá chvála, čest, velebení a sláva ode všeho stvoření; nám pak odpuštění všech hříchů na věky věků.

R. Amen.

Ů. Požehnané lůno Panny Marie, které nosilo Syna věčného Otce.

R. A požehnané prsy, které kojily Krista Pána.

NEDĚLE

Aleluja! „Toto jest den, jež učinil Pán!“ (Ž. 117.)

Neděle jest zasvěcena nejsvětější Trojici. Vzpomínáme stvoření světa Otcem, vykoupení Synem a posvěcení Duchem svatým. Velikou myšlenkou dne jest zmrtvýchvstání Páně - odtud se neděle nazývá též dnem Páně...

MATUTINUM - JITŘNÍ

Myšlenka: Buďme občany Království Božího! Toto vznešené určení nám zdůrazňuje Církev svatá ihned na počátku týdne s připomínkou, že prvkem tohoto království je boj, údělem pro nás nenávisť světa, koncem vítězství a jedinou zbraní bezmezná důvěra v Boha.

Vše jako v Řádu k jitřní, str. 15, mimo:

Invitatorium pro neděle po Zjevení (po 14. lednu) a po Duchu sv. (od 28. září do 26. listopadu), které zní:

Invit. Adorémus Dóminum, * *Invit.* Klaňme se Pánu, * ne-
Quóniam ipse fecit nos. bož nás stvořil.

Psalmus 94. Veníte, exsultémus Dómino (str. 15). *Žalm 94.* Pojdte, plesejme Pánu, chválu (str. 15).

A pro neděle v době předpostní, které zní:

Invit. Accedámus in conspéc- *Invit.* Vstupme před tvář Pá-
tum Dómini, * Et cum cán- ně, * A písněmi chválu mu
ticis exsultémus ei. vzdejme!

Tato slova pak v prvním díle ž. 94 vynecháváme a místo nich ihned opakujeme invitatorium: *Accedámus...*

Následující hymnus se modlíme o všech nedělích během roku i předpostí:

Hymnus (snad od sv. Řehoře Vel. † 604).

Primo die, quo Trínitas Den první, v němžto Trojice
Beáta mundum cóndidit, svět přebлаžená stvořila,

Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat:

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quaerámus Deum,
Prophéta sicut práecipit:

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sedibus:

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus
Donis beátis múneret.

Jam nunc, patérna cláritas
Te postulámus áffatim:
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne foeda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quáesu-
mus,
Tu probra nostra díluas;
Nobisque largus cómoda
Vitae perénis cónferas.

Praesta, Pater piússime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Od 3. neděle po sv. Duchu do 27. září včetně:

Invit. Dóminum, qui fecit nos,
* Veníte, adorémus.

Psalmus 94. Veníte, exsulté-
mus Dómino (str. 15).

neb den, v němž Tvůrce
z mrtvých vstal,
by zdolal smrt a dal nám žít,
nám pobídkou buď. Prchni
sen

a všichni rychle vstávejme
a Boha v noci hledejme,
jak přikazují proroci.

By slyšel naše modlitby
a podal nám svou pravici;
by očistil nás od kalu
a dal nám v nebi sídliti.

By každý v čase posvátném,
jež s sebou den sám přináší,
zazpíval čistý žalmů zpěv
a obdržel zaň věčný dar.

Náš Otče jasných hvězd, už
teď

si vyprošujem na Tobě:
Znič plameny v nás nečisté
a vše, zač by nás stihl trest.

Nechť tělo vyvaruje se
všech citů zlých a nečistých;
neb tyto ohně zostřují
i žáry ohňů pekelných.

Ty Vykupitel světa jsi;
Ty naše srdce obmývej;
Ty dej nám ve své štědrosti
kdys dary věčné v plnosti.

To uděl, Otče přemilý,
i Synu stejné podstaty,
jenž s Duchem Utěшителем
kraluješ věků na věky.
Amen.

Invit. Pánu, který nás učinil,
* Pojdme, klanějme se.

Žalm 94. Pojdte, plesejme Pá-
nu, chválu (str. 15).

Hymnus (z 10. stol.).

Nocte surgéntes vigilémus
omnes,
Semper in psalmis meditémur,
atque
Voce concórdi Dómino caná-
mus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canén-
tes,
Cum suis Sanctis mereámur
aulam
Ingredi caeli, simul et perén-
nem
Dúcere vitam.

Praestet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
Sancti
Spíritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum. Amen.

Invitatoria a hymny pro ostatní doby nalezneme v Řádu k jitřní.

Za noci vstaňme, zbožně
bděme všichni,
rozjímejme písně, které Pánu
pějem,
jednotným srdcem, stejným
tónem pějme
přesladké hymny.

Abychom Králi, v dobrotě
jenž vládne,
se sbory svatých svatě zpíva-
jíce,
v dvoranu nebes zasloužili ve-
jít
k věčnému světlu.

Dejž nám to hojně přebla-
žené Božství
Otce i Syna i svatého Ducha,
v němž celý vesmír rozechvěl
se mocně
ozvěnou slávy! Amen.

I. NOCTURNO - I. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Beátus vir.

Začíná-li žalm stejně jako antifona, neopakuje se již ta část, již antifona obsahuje.

Adv. Ant. Véniet ecce Rex.

Během roku. Ant. Štasten muž.

V adventě. Ant. Hle, přijde Král.

T. P. Ant. Allelúja, * lapis re-
volútus est, allelúja; ab óstio
monuménti, allelúja, allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, *
kámen jest odvalen, aleluja;
ode dveří hrobových, aleluja.

Pod touto jedinou antifonou se v době velikonoční recitují všechny tři žalmy.

Žalmy se dělí na verše, každý verš dále na dvě části, oddělené asteriskem (hvězdičkou). Při chórové modlitbě je u hvězdičky pomlka.

Žalm 1: Dvě cesty.

Myšlenka: Žalm ukazuje dva tábory: Město Boží - Hláš hříchu.

Cesta spravedlivého.

Beátus vir, qui non séquitur *
consilium impiórum,
Et viam peccatórum non in-
gréditur, * et in convéntu pro-
tervórum non sedet;

Sed in lege Dómini volúptas
ejus est, * et de lege ejus me-
ditátur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plan-
tata juxta rivos aquárum,
Quae fructum praebebat témpo-
re suo, cujúsque fólia non mar-
céscunt, * et quaecúmque fa-
cit, prospere procédunt.

Cesta hříšníka.

Non sic ímpii, non sic; * sed
tamquam pálea, quam díssi-
pat ventus.

Ideo non consistent ímpii in
judicio, * neque peccatóres in
concílio justórum,

Quóniam Dóminus curat viam
justórum, * et via impiórum
peribit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spí-
ritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc
et semper, * et in saecula sae-
culórum. Amen.

Šťasten muž, jenž se neřídí *
radou bezbožných,
jenž nejde po hříšníkú cestě,
* neusedá ve sboru nestoud-
ných.

Nýbrž svou rozkoš má v zá-
koně Páně, * ve dne v noci
o něm přemítá.

Stromu se podobá, * jenž u
vod byl vsazen

a jenž plod přinese, až přijde
čas; listí jeho neuvadá. * Co-
koli podnikne, se zdaří mu.

Ne tak lidé ničemní, ó nikoliv
tak! * Jsou jako pleva, kterou
odvívá vánek.

Proto neobstojí na soudu bez-
božníci, * ani muži hříšní ve
spravedlivých sboru;

vždyť Pán pečuje o spravedli-
vých stezku, * cesta lidí bez-
božných zapadne.

Sláva Otci i Synu * i Duchu
svatému.

Jakož bylo na počátku i nyní
i vždycky * a na věky věků.
Amen.

Glória Patri se modlíme na konci všech žalmů a chvalozpěvů, pokud
není udáno jinak.

P. A. Ant. Beátus vir, qui in
lege Dómini meditatúr.

P. A. Ant. Servíte Dómino.

Adv. Ant. Véniet ecce Rex ex-
celsus cum potestate magna

V roce. Ant. Šťasten muž, jenž
přemýšlí o zákoně Páně.

V roce. Ant. Bohu služte.

V adventě. Ant. Hle, přijde
vznešený Král s velikou mocí,

ad salvandas gentes, allelúja. aby spasil národy, aleluja.
Adv. Ant. Confortáte. *V adventě. Ant.* Posilněte.

Žalm 2: Vítězství království Božího.

Myšlenka: Slavný, dramatický, mesiášský žalm. Sv. Bernard jej jmenuje „řevem Lva z Judy proti nepřátelům“. Píseň předvádí boje pekla proti království Božímu a proti Kristu za všech dob.

Nepřátelští pozemští králové.

Quare tumultuántur gentes * Proč se shlukují pohané * a
 et pópuli meditántur inánia? národové kuji ničemnost?
 Consúrgunt reges terrae et Proč bouří se země králové a
 príncipes conspirant simul * knížata se smlouvají * na Bo-
 advérsus Dóminum et advér- ha a na jeho Mesiáše:
 sus Christum ejus:

„Dirumpámus víncula eórum „Roztrhněme jejich okovy, *
 * et projiciámus a nobis lá- svrhňeme se sebe jejich jho!“
 queos eórum!“

Nebeský král se jim vysmívá

Qui hábitat in caelis, ridet, * Jenž na nebi trůní, usmívá se
 Dóminus illúdit eis. * jenom výsměch pro ně má
 Pán.

Tum lóquitur ad eos in ira Rozhněván jednou promluví
 sua, * et in furóre suo contúr- k nim, * rozzloben strachu jim
 bat eos: nažene...

„Atego constítui regem meum „Krále svého jsem ustanovil
 * super Sion, montem sanc- * na hoře svaté, na Sionu!“
 tum meum!“

Promulgábo decretum Dómi- Úradek Páně chci prohlásit:
 ni:

Potvrzuje svého Mesiáše-Krále.

Dóminus dixit ad me: * „Fí- Promlouval ke mně: * „Ty jsi
 lius meus es tu, ego hódie gé- můj Syn a já jsem to, jenž
 nui te. zplodil tě dnes.

Póstula a me et dabo tibi gen- Žádej, národy ti dám do dě-
 tes in hereditátem * et in pos- dictví * končiny země do ma-
 sessiónem tuam términos ter- jetku.
 rae.

Reges eas virga férrea, * tam- Budeš jim vládnouti želez-
 quam vas fíguli confrínges ným žezlem, * rozbiješ je jak
 eas.“ výtvar hrnčířův.“

Poučení pozemským králům.

Et nunc, reges, intelligite; * erudímini, qui gubernátis terram.

Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei, * cum tremóre praestáte obséquium illi,

Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus: * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

P. A. Ant. Servíte Dómino in timóre: et exsultáte ei cum tremóre.

P. A. Ant. Exsúrge.

Adv. Ant. Confortáte manus dissolútas: confortámini, dícite: Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, alleluja.

Adv. Ant. Gaudéte omnes.

Nuže, králové, nabuďte rozvahy; * zmoudřete, vládcové země!

Bohu služte, s bázní ovšem, chvalte ho; * s třesením poslouchajte.

Sic rozhněvá se a zahynete; neboť jen málo a jeho hněv vzplane: * šťasten, kdo k němu se uchýlí.

Vroce. Ant. Bohu služte, s bázní ovšem, chvalte ho s třesením.

V roce. Ant. Vzhůru.

V adventě. Ant. Posilněte zesláblé paže; vzmužte se a řekněte: Hle, náš Bůh přijde a spasí nás, aleluja.

V adventě. Ant. Radujte se všichni.

Žalm 3: Důvěřivá modlitba v nouzi.¹

Myšlenka: Noční píseň, plná vroucí důvěry v Boha. Mistrně líčí změny duševní nálady.

Veliká nouze.

Dómine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsus me!

Multi sunt, qui de me dicunt: * „Non est salus ei in Deo.“

Jak četní jsou, Bože, tryznitelé moji, * mnozí proti mně povstávají!

Mnozí si o mně vypravují: * „Spásy v Bohu pro něho není.“

Důvěra v Boha.

Tu autem, Dómine, clipeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ale Ty, Pane, jsi mým štítem, * slávou, jenž hlavu mou napřimuješ.

Hlasitě volal jsem k Hospodinu, * a vyslyšel mne se své posvátné hory.

¹ Žalm Davidův, který zapěl, když prchal před synem Absolonem.

Pokoj v Bohu - vrchol písně.

Ego decúbui et obdormívi: *
exsurrexi, quia Dóminus sus-
téntat me.

Non timébo millia pópuli, *
quae in circúitu contra me
consístunt.

Exsúrge, Dómine! * Salvum
me fac, Deus meus!

Záchrana a trest.

Nam maxíllam percussísti óm-
nium adversántium mihi, *
dentes peccatórum confregí-
sti.

Penes Dóminum est salus: *
Super pópulum tuum sit be-
nedícto tua!

P. A. Ant. Exsúrge, Dómine,
salvum me fac, Deus meus.

Ž. Memor fui nocte nóminis
tui, Dómine. Ř. Et custodívi
legem tuam.

V adventě:

Ant. Gaudéte omnes, et laetá-
mini: ecce, quia véniet Dómi-
nus ultiónis, addúcet retribu-
tiónem; ipse véniet, et salvá-
bit nos.

Ž. Ex Sion spécies decóris
ejus. Ř. Deus noster manifés-
te véniet.

V době postní:

Ž. Ipse liberávit me de láqueo
venántium. Ř. Et a verbo ás-
pero.

V době utrpení:

Ž. Erue a frámea, Deus, áni-
mam meam. Ř. Et de manu
canis únicam meam.

Ulehl jsem, a v klidný upadl
spánek; * probudil jsem se -
Pán podpírá mne.

Nebojím se zástupů tisícerych,
* ač snaží se dokola mne obleh-
nouti.

Hospodine, vzhůru! * Bože
můj, pomoc mi skytni!

Čelist jsi rozbil všem nepřá-
telům mým, * zuby jsi vylá-
mal hříšníkům.

U Boha jest spása: * Dej, ať
na lid tvůj sestoupí tvé požeh-
nání!

V roce. Ant. Vzhůru, Hospo-
dine! Skytni mi pomoc, můj
Bože!

Ž. I v noci pamatuji na tvé
jméno, Pane. Ř. A zachová-
vám tvůj zákon.

Ant. Radujte se všichni a ve-
selte se. Hle, přijde Pán po-
msty a přinese s sebou odpla-
tu; přijde, aby nás vykoupil.

Ž. Lesk jeho slávy září se Si-
onu. Ř. Bůh náš zjevně při-
jde.

Ž. Vysvobodí mne z léčky lov-
ců. Ř. A ze všech nesnází.

Ž. Nenech mne, Pane, pad-
nouti kopím. Ř. A ze smečky
zlých psů zachraň můj život.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, lapis revolútus est, allelúja: ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Ů. Surrexit Dóminus de sepúlcro, allelúja. *R.* Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Vše ostatní viz: Řád k jitřní (str. 21).

Ant. Aleluja, kámen jest odvalen, aleluja, od vchodu do hrobu, aleluja, aleluja.

Ů. Pán vstal z mrtvých, aleluja. *R.* Jenž pro nás pněl na kříži, aleluja.

II. NOCTURNO - II. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Quam admirábile.

Adv. Ant. Gaude et laetáre.

T. P. Ant. Allelúja, * quem quaeris, mŭlier? allelúja; vivéntem cum mórtuis, allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Jak vznešené.

V adventě. Ant. Raduj se a vesel.

V době velik. Ant. Aleluja, * koho hledáš, ženo? aleluja; živého mezi mrtvými, aleluja, aleluja.

Žalm 8: Člověk, koruna tvorstva.

Myšlenka: Děkovná píseň Bohu za to, že tak nepatrného tvora, jako je člověk, povznesl tak vysoko. Jméno Boží září z vesmírných hvězd a podobuhodně svítí na čele dítěte i dospělého člověka, krále tvorstva.

Obdiv.

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo caelos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quae tu fundásti:

Quid est homo, quod memor

Hospodine, Pane náš, jak vznešené jest jméno tvé na celé zemi! * Svůj majestát jsi vynesl nad nebesa.

Z nemluvnátek a kojenců úst uchystals slávu na vzdory svých nepřátel, * abys zkrotil odpůrce i protivníka. Když na nebe pohlížím, prstů tvých dílo, * na měsíc, na hvězdy, jež jsi tam upevnil, (myslím si:)

Co jest člověk, že si naň vzpo-

es ejus? * aut fílius hóminis,
quod curas de eo? - -

mínáš * a co lidské dítě, že o
ně pečuješ? - -

Vznešenost člověka.

Et fecísti eum paulo minórem
Angelis, * glória et honóre co-
ronásti eum;

Dedísti ei potestátem super
ópera mánuum tuárum, * óm-
nia subjecísti pédibus ejus:

Oves et boves univérso, * ín-
super de pécora campi,

Vólucres caeli et pisces maris:
* quidquid perámbulat sémi-
tas márium.

Dómine, Dómine noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérso terra!

O málo než anděly menším ho
udělals, * korunu slávy a cti
dals mu na hlavu;¹

vládu jsi předal mu nad díly
rukou svých, * všechno jsi mu
položil k nohám:

veškeren brav i skot, * i polní
zvířata,

i ptactvo nebeské s mořskými
rybami; * všechno, co hemží se
stezkami vod.

Hospodine, Pane náš, * jak
vznešené jest jméno tvé na ce-
le zemi!

P. A. Ant. Quam admirábile
est nomen tuum, Dómine, in
univérso terra!

Ant. Sedísti super thronum.

Adv. Ant. Gaude et laetáre,
fília Jerúsalem; ecce Rex tuus
véniet tibi: Sion, noli timére,
quia cito véniet salus tua.

Ant. Rex noster.

V roce. Ant. Jak vznešené jest
jméno tvé, Pane, na zemi!

Ant. Zasedl jsi na trůn.

V adventě. Ant. Raduj se a ve-
sel, dcero jerusalemská; hle,
tvůj Král k tobě přijde; ne-
strachuj se, Sione, brzy ti vze-
jde spása.

Ant. Náš Král.

Žalm 9a: Díky za vítězství.

Myšlenka: Děkuje Kristu, který před svou smrtí porazil ďábla a tím
dal duši a Církvi záruku vítězství. Pod slovem „nepřátelé“ rozumíme
mocnosti pekla. Nemyslíme na vítězství pozemské, nýbrž na ono, s nímž
je spojena koruna slávy a blaženého patření; jsme si vědomi, že se nám
v životě povede jako našemu Mistru, Kristu, který, když ho počali
křžovat, počal vítězit.

Úvod: Dík.

Celebrábo te, Dómine, toto
corde meo, * enarrábo ómnia
mirabília tua.

Laetábor et exsultábo de te,

Chci tě, Pane, slaviti z celého
srdce, * o všech tvých zázra-
cích chci vypravovati.

Chci z tebe se radovat, nad te-

¹ V hebr. textu: O málo menší než Bůh... Vulg. toto přirovnání oslabuje.

* psallam nómini tuo, Altíssi-
me.

Důvody díkůčinnosti: a) Bůh odsoudil nepřátele.

Quia cessérunt inimíci mei re-
trórsum, * corruérunt et peri-
érunt a facie tua. - -

Nam suscepísti iudícium me-
um et causam meam, * sedísti
super sólum, iudex justus.

Increpásti gentes, perdidísti
ímpium, * nomen eórum de-
lésti in aetérnum.

Inimíci defecérunt, in ruínas
sempitérnas acti, * et urbes
destruxísti: périit memória
eórum. - -

Dóminus autem in aetérnum
sedet, * stabilívit ad iudicán-
dum sólum suum.

b) Bůh chrání své věrné.

Et ipse iudicávit orbem cum
justítia, * ius dicet pópulis
cum aequítate.

Et erit Dóminus refúgium op-
presso, * refúgium oportú-
num tempóribus angústiae.

Et sperábunt in te qui nové-
runt nomen tuum, * quia non
derelínquis quaeréntes te, Dó-
mine.

P. A. Ant. Sedísti super thro-
num, qui júdicas justítiam.

Ant. Exsúrge, Dómine.

Adv. Ant. Rex noster advé-
niet Christus, quem Joánnes
praedicávit Agnum esse ven-
túrum.

Ant. Ecce vénio.

bou jásat, * o jménu tvém,
Nejvyšší, zpívati chci.

Ustoupit musili nepřátelé mo-
ji, * zaklopýtli, před tváří tvou
zahynuli. - -

Zjednals mi právo a sprave-
dnost; * zasedl jsi na trůn,
spravedlivý soudce.

Pohany jsi káral, bezbožníka
zničil, * na věčné časy jsi jim
zahladil jméno.

Nepřátelé ti tam; jsou zahu-
beni navždy - * města jsi zbo-
řil, uhasla vzpomínka na ně. -

Ale Bůh na věky zasedl na
trůn, * stolicí svou si připra-
vil na soud.

Nad okřskem země soud koná
dle práva * a národy spraved-
livě rozsuzuje.

A Hospodin jest útočištěm
chudšasovým, * útočištěm pří-
hodným za bědných časů.

Na tebe se spoléhá, kdo zná
tvé jméno, * Pane, kdo hledá
tě, toho neopouštíš.

V roce. Ant. Zasedl jsi na trůn,
spravedlivý Soudce.

Ant. Vzhůru, Hospodine.

V adventě. Ant. Náš Král,
Kristus, o němž pravil Jan, že
bude Beránkem, přijde.

Ant. Hle, přijdu.

Žalm 9b.

Proto mu děkujeme a chválíme ho,

Psállite Dómino, qui hábitat
in Sion, * annuntiáte in pópu-
lis ópera ejus,

Quia ultor ságuinis recordá-
tus est eórum, * non est oblí-
tus clamóris páuperum.

Miserére mei, Dómine: vide
afflictiónem quam pátiar ab
inimícis meis, * extóllens me
de portis mortis.

Ut annútiem omnes laudes
tuas in portis filiae Sion, * et
exsúltem de auxílio tuo. - -

především za to, že

Demérsae sunt gentes in fó-
veam, quam fecérunt, * lá-
queo, quem abscondérunt,
captus est pes eórum.

Manifestávit se Dóminus, ju-
dícium fecit; * opéribus má-
nuum suárum irretítus est pec-
cátor. - -

Recédant peccatóres ad ínfe-
ros, * omnes gentes quae oblí-
tae sunt Dei.

Neque enim in perpétuum ob-
livióni dábitur pauper, * fidú-
cia miserórum non peribit in
aetérnum.

Exsúrge, Dómine: ne praevá-
leat homo; * judicéntur gen-
tes in conspéctu tuo.

Incute, Dómine, terrórem eis;
* sciant gentes se hómínes esse.

P. A. Ant. Exsúrge, Dómine,
non praeváleat homo.

Hospodinu pějte, jenž na Si-
onu sídlí, * vypravujte náro-
dům o jeho činech,

to mstitel krve se rozpomenul
na ně, * na vzlykot ubohých
nezapomněl.

Smiluj se nade mnou, Pane:
viz, jak mne trýzní nepřátelé,
* vytrhni mne ze brány smrti.

Abych v branách sionských
hlásal tvou chválu, * a chlubil
se tvou pomocí. - -

potrestal nepřátele.

Do jámy, již kopali, pohané
padli, * a v síť, již napjali, no-
ha se jim chytila.

Hospodin se dal poznati, když
vykonal soud; * do díla rukou
svých se zapletl hříšník. - -

Nechť sjedou hříšníci až do
pekla dolů * i národ každý,
jenž zapomněl Boha.

Na bědného trvale zapome-
nout nelze, * ubohých naděje
nezahyne navždy.

Dozpěv:

Hospodine, vzhůru, aby se ne-
chlubil člověk: * před tváří
tvou pohané souzeni budou.

Nažeň jim strachu, Hospodi-
ne; * ať zvědí pohané, že jsou
jen lidé!

V roce. Ant. Hospodine, vzhů-
ru, aby se nechlubil člověk.

V. Média nocte surgébam ad confitendum tibi. *R.* Super iudicia justificationis tuae.

V době adventní:

Ant. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dominus: dare unicuique secundum opera sua.

V. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terrae. *R.* De Petra desérti ad montem filiae Sion.

V době postní:

V. Scápulis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

V době utrpení:

V. De ore leónis líbera me, Dómine. *R.* Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, quem quaeris, múlíer? allelúja; vivéntem cum mórtuis, allelúja, allelúja.

V. Surréxit Dóminus vere, allelúja. *R.* Et apparuit Simóni, allelúja.

Pro ostatní viz Řád k jitřní (str. 22).

V. O půlnoci vstávám, abych se k tobě modlil, *R.* raduje se z tvých spravedlivých soudů.

Ant. Hle, přijdu brzy se svou odměnou, abych odplatil jednomu každému podle jeho skutků, praví Pán.

V. Pane, pošli Beránka, Vládce světa. *R.* Z Petry v poušti k hoře dcery síónské.

V. Svými perutěmi tě zastíní. *R.* A pod jeho křídly budeš doufatí.

V. Z tlamy lví mne vysvobod, Pane! *R.* A z rohů zubrů mne poníženého.

Ant. Aleluja, koho hledáš, ženo? aleluja; živého mezi mrtvými, aleluja, aleluja.

V. Pán vpravdě vstal z mrtvých, aleluja. *R.* A zjevil se Šimonovi, aleluja.

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Ut quid, Dómine.

Adv. Ant. Gábriel Angelus.

T. P. Ant. Allelúja, * noli flé-re, Maria, allelúja: resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Proč jsi jenom, Pane.

V adventě. Ant. Anděl Gabriel.

V době velikonoční. Ant. Aleluja, * neplač, Maria, aleluja; Pán vstal z mrtvých, aleluja, aleluja.

Žalm 9c: Prosba o pomoc proti nepřítelům.

Myšlenka: Dul království Božího na zemi nejsou jenom dny slávy. Život jeho občanů neskládá se tedy jen ze samých vítězství; přicházejí též porážky, hodiny utrpení, slzy...

S křížem na ramení jde světem mystický Kristus a s ním věrně kráčí jeho učedník - pravý křesťan.

Žalm nás vede cestou: z nouze - skrze Boha - do blaženého pokoje.

Úvod:

Quare, Dómine, distas procul, * abscóndis te tempóribus angústiae,

Dum supérbit ímpius, vexátur miser, * cápitur dolis quos ille confixit?

Stížnosti proti nepřítelům:

Nam peccátor gloriátur de cupídine sua, * et rapax blasphemát, Dóminum spernit.

Ait ímpius in supérbia mentis: „Non vindicábit; non est Deus:“ * haec est omnis cogitátio ejus.

Prósperae sunt viae ejus omni témpore; longe distant iudicia tua a mente ejus; * omnes adversários suos contémnit.

Dicit in corde suo: „Non commovébor: * a generatióne in generatióne non ero infélis.“

Maledictióne os ejus plenum est et fraude et dolo, * sub lingua ejus labor et vexátio.

Sedet in insídiis prope vicos, in occúltis occíditi innocéntem; * óculi ejus páuperem speculántur.

Insidiátur in látebris sicut leo in spélunca sua; insidiátur ut rápiat míserum: * rapit míserum trahítque in rete suum.

Incurvátur, prostérnit se hu-

Proč jsi jenom, Pane, tak daleko stanul, * a proč se skrýváš ve chvíli bídy?

Pýchou bezbožného ubožák trpí, * do úskoků lapí se, jež vymyslí onen. - -

Jen choutkami své duše hříšník se chlubí, * zisťný jsa, rouhá se, pohrdá Bohem.

Dí zpyšnělý bezbožník: „Neztrestá, Boha není!“; * to je celé jeho myšlení.

Stále se daří plány jeho; daleko soud tvůj mu odešel s myslí; * pro všechny své odpůrce má pohrdání.

V srdci si myslí: „Nezavrátím: * od rodu do rodu nešťasten nebudu.“

Jeho ústa kletby a klamu jsou plná, * pod jeho jazykem jest neštěstí a bída.

V blízkosti dědin na číhané sedí, tajně zabíjí nevinného; * slídivě po chudáku pátrají jeho oči.

V úkrytu číhá jako lev v houštích; číhá, aby polapil ubohého: * ubožáka lapí a do sítě vtáhne.

Přikrčí se, ulehne na zem, *

mi, * et violentia ejus páuperes cadunt.

Dicit in corde suo: „Oblitus est Deus, * avértit faciém suam, non videt unquam.“

P. A. Ant. Ut quid, Dómine, recessísti longe?

Ant. Exsúrge.

V době adventní:

Ant. Gábríel Angelus locútus est Maríae, dicens: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu inter mulíeres.

Ant. Maríá dixit.

Žalm 9d.

Prosba o pomoc:

Exsúrge, Dómine Deus, extólle manum tuam! * noli páuperum oblivíscil

Quare spernit ímpius Deus, * dicit in corde suo: „Non vindicábit?“

Tu autem vides: tu labórem et maerórem consíderas, * ut ponas ea in mánibus tuis.

Tibi se pauper commíttit, * órphano tu es adjútor!

Cóntere bráccium peccatóris et malígni: * vindicábis malítiam ejus, nec subsístet. - -

Dóminus rex est in sáeculum sáeculi, * perierunt gentes de terra ejus.

Desidérium miserórum audísti, Dómine, * confirmásti cor eórum, aurem praeuísti,

Ut jus tueáris órphani et op-

jeho násilím klesají ubožáci.

Myslí v svém srdci: „Bůh zapomíná na to, * tvář svoji odvrátil, nevidí toho.“

V roce. Ant. Proč jsi jenom, Pane, tak daleko stanul?

Ant. Nuž, vzhůru.

Ant. Anděl Gabriel pravil Marii: Zdravas, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná tys mezi ženami.

Ant. I řekla Maria.

Pane Bože, vzhůru, svoji pozvedni ruku! * Zapomenouti nechtěj na ubožáky!

Proč by směl bezbožník pohrdat Bohem, * a říkat v srdci svém: „Nepotrestá“?

Vidíš to: Sleduješ starosti a boly, * abys je položil do svých rukou.

Jen tobě smí se svěřiti chudás, * sirotkovi jen ty jsi pomocníkem!

Ničemného bídáka roztrískej paži, * špatnost jeho ztrestej, aby neodolal. - -

Dozpěv:

Hospodin jest králem na věčné časy; * vymizeli pohané ze země jeho.

Ty, Pane, rád vyslycháš ubohých přání, * srdce jim sílíš, dopřáváš jim sluchu,

abys sirotě, zdeptanému, vy-

préssi, * neque ultra terrórem
incútiat homo terrénus.

P. A. Ant. Exsúrge, Dómine
Deus, exaltétur manus tua.

Ant. Justus Dóminus.

V době adventní:

Ant. María dixit: Putas qualis
est ista salutátio, quia contur-
báta est ánima mea, et quia
paritúra sum Regem, qui
claustrum virginitátis meae
non violábit?

Ant. In advéntu.

mohl právo, * aby člověk,
tvor pozemský, už nenaháněl
strachu.

V roce. Ant. Nuž vzhůru, Pa-
ne Bože, svoji pozvedni ruku.

Ant. Spravedlivý Hospodin.

Ant. I řekla Maria: Jak divný
je tvůj pozdrav! Má duše je
zmatena; mám porodit Krá-
le, jenž neporuší tvrz mého
panenství?

Ant. Ku příchodu.

Žalm 10: Nikdy nebuď malomyslný!

Myšlenka: Tento žalm Davidův je pokračováním a vystupňováním
předešlého. „Důvěřuj v Boha“, je heslem dítky Božího v těžkých dobách.

Neměj strach před lidmi,

Ad Dóminum confúgio; quó-
modo dícitis ánimae meae: *
„Tránsvola in montem sicut
avis!

Ecce enim peccatóres tendunt
arcum, ponunt sagíttam suam
super nervum, * ut sagíttent
in obscéro rectos corde.

Quando fundaménta evertún-
tur, * justus quid fácere va-
let?“ - -

Jestliže důvěřuješ v Boha.

Dóminus in templosancto suo;
* Dóminus - in caelo sedes e-
jus.

Oculi ejus respíciunt, * pál-
pebrae ejus scrutántur filios
hóminum.

Dóminus scrutátur justum et
ímpium; * qui dsligit iniqui-
tátem, hunc odit ánima ejus.

U Hospodina hledám útoči-
ště. Jak to, že duši mé dáváte
radu: * „Uleť na hory jako
ptáček!

Bídňáci, hle, již napínají luk,
šípky svoje kladou na tětivu, *
aby ve tmě zasáhli upřímné
srdcem.

Základy z kořenů se vyvrace-
jí, * co může dělati spravedli-
vý?“ - -

Hospodin sídlí ve svém po-
svátém chrámu * i na nebi
má Hospodin trůn svůj.

Jeho oči pátravě pozorují, *
řasy jeho zkoumají lidské děti.

Zpytuje Hospodin zbožného i
zlého; * nenávidí toho, kdo
špatnost má rád.

Pluet super peccatores carbones ignitos et sulphur; * ventus aestuans pars calicis eorum.

Nam justus est Dominus, justitiam diligit; * recti videbunt faciem ejus.

P. A. Ant. Justus Dominus, et justitiam dilexit.

Ž. Praevenerunt oculi mei ad te diluculo. *R.* Ut meditarer eloquia tua, Domine.

V době adventní:

Ant. In adventu summi Regis mundentur corda hominum, ut digne ambulemus in occursum illius: quia ecce veniet et non tardabit.

Ž. Egrediatur Dominus de loco sancto suo. *R.* Veniet, ut salvet populum suum.

V době postní:

V. Scuto circumdabit te veritas ejus. *R.* Non timebis a timore nocturno.

V době utrpení:

Ž. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam. *R.* Et cum viris sanguinum vitam meam.

V době velikonoční:

Ant. Alleluja, noli flere, Maria, alleluja: resurrexit Dominus, alleluja, alleluja.

Ž. Gavisi sunt discipuli, alleluja. *R.* Viso Domino, alleluja.

Vše ostatní viz Řád k jitřní (str. 23).

Děšť ohně a síry na hříšníky sešle, * úděl jejich poháru jest žárný vítr.

Jest spravedlivý Hospodin, miluje právo; * lidé zbožní popatří na jeho tvář.

V roce. Ant. Spravedlivý Hospodin miluje právo.

Ž. Přijdu před tebe ještě před svítáním. *R.* Abych rozjímal o tvých výrocích, Pane.

Ant. Ku příchodu nejvyššího Krále buďtež očištěna lidská srdce, abychom mu mohli důstojně vyjítí v ústrety; neboť hle, přijde bez meškání.

Ž. Vyjde Pán ze svého svatého domu. *R.* Přijde, aby spasil svůj lid.

V. Jako štítem tě obklopí jeho věrnost. *R.* Nebudeš se báti nočních temnot.

Ž. Nenič mou duši s bezbožnými, Pane. *R.* A můj život s vražedníky.

Ant. Aleluja, neplač, Maria, aleluja; Pán vstal z mrtvých, aleluja, aleluja.

Ž. Zaradovali se učedníci, aleluja. *R.* Když uzřeli Pána, aleluja.

LAUDES - CHVÁLY

Dnešní chvály patří k nejkrásnějším z breviáře. Postup: probuzení přírody (Ž. 92); pak cesta člověka k svatostánku (Ž. 99): vrchol: spojení člověka s Bohem v lásce (Ž. 62) a nakonec ranní hymnus všeho tvorstva Stvořitelů (Benedicite a Ž. 148).

Tyto chvály se modlíme o všech nedělích mimo předposní, posní a doby utrpení.

Vše jako v Řádu k chválám, (str. 27), mimo:

Antifony pro neděle v adventě; najdeme je v Proprium de tempore.

P. A. Ant. Alleluja.

V roce. Ant. Aleluja.

*T. P. Ant. Alleluja, * alleluja, V době velik. Ant. Aleluja, * alleluja.*

v době velikonoční se pod touto jedinou antifonou modlíme všechny žalmy chval.

Antifony P. A. se modlíme vždy, mimo neděle v oktávách vánoc, Zjevení, Nanebevstoupení Páně a Božího těla.

Žalm 92: Bůh, Král světa.

Myšlenka: Úchvatný obraz: celá příroda je skvělým pláštěm Božím, přírodní sly jsou jeho mečem, země jeho trůnem. Vítězství dne nad nocí je obrazem království Božího, vítězství nad peklím.

Boží trůn stojí pevně,

Dóminus regnat, majestátem Hospodin jest král, je oděn ve-
indútus est, * indútus est Dó-
minus poténtiam, praecínxit lebností,¹ * Hospodin jest o-
děn mocí, opásal se;

Et firmávit orbem terrárum, pevně zaklíní okrsek zemský,
* qui non commovébitur. * takže se nezakolísá.

Firma est sedes tua ab aevo, Od dávna přepevně stojí tvůj
* ab aetérno tu es. - - trůn; * a ty jsi od věčné věč-
nosti. - -

žádná moc jej nezničí.

Extóllunt flúmina, Dómine, Zdvíhají řeky, Hospodine,
extóllunt flúmina vocem su-
am, * extóllunt flúmina fra-
gorem suum. hají řeky svůj hlas, * zdví-
hají řeky svůj hluk.²

¹ Na zemi patříme jen na lem jeho roucha. ² Obraz temných mocností, v orientál. pověstech častý. (Sr. 1 Mojž. 1, 3.)

Poténtior voce aquárum multárum, poténtior áestibus maris: * potens in excélsis est Dóminus. - -

Než hukot vodstva mohutnější, než příboj moře vznešenější, * přemocný jest Hospodin na výsosti. - -

Dozpěv.

Testimónia tua fide digna sunt valde; * domum tuam decet sáncťitas, Dómine, in longitúdinem diérum.

Svědectví tvá jsou velmi hodná víry; * domu tvému, Pane, na věky sluší svatost.

Ant. Allelúja, Dóminus regnávít, decórem índuit; allelúja, allelúja.

Ant. Aleluja, Hospodin jest král, oděný slávou, aleluja, aleluja.

Ant. Jubiláte.

Ant. Vstříc plesej.

Žalm 99: Chvála a dík dobrému Bohu.

Myšlenka: Rozhlédnuv se za jitra po přírodě, nastupuje člověk svou denní pouť k Bohu, mysle na Boha dobrého, na milosrdného Pastýře, Ježíše Krista.

Připomenutí lidu.

Exsultáte Dómino omnes terrae; * servíte Dómino cum laetitia;

Vstříc plesej Hospodinu všechna země, * s radostí konejte Hospodinu službu,

Introíte in conspéctum ejus * cum exsultatione.

a s veselím vstupujte * na jeho tvář!

Scitóte Dóminum esse Deum; ipse fecit nos et ipsius sumus, * pópulus ejus et oves páscuae ejus.

Vězte, že Hospodin jest Bohem: že on nás stvořil a že jsme jeho, * jeho lid a ovce na jeho pastvě.

Připomenutí kněžím.

Introíte portas ejus cum laude, átria ejus cum hymno; * celebráte eum, benedícite nómini ejus.

S pochvalou vcházejte jeho branou a se zpěvem na jeho nádvoří: * vzdávejte díky, chvalte jeho jméno!

Nam bonus est Dóminus, in aetérnum misericórdia ejus, * et in generatióne fidelitas ejus.

Neboť Hospodin jest dobrý: na věky trvá milost jeho * a od rodu do rodu jeho věrnost.

Ant. Jubiláte Deo, omnis terra, allelúja.

Ant. Vstříc plesej Hospodinu všechna země, aleluja.

Ant. Benedícam te.

Ant. Chci tě slaviti.

Žalm 62: Ranní modlitba, touha po Bohu.¹

Myšlenka: Tímto žalmem chvály vrcholí: po pouli k svatostánku se duše spojuje s Bohem. Píseň je plná vroucí mystiky.

Duše žíznící po Bohu.

Deus, Deus meus es: * sollici-
te te quaero;

Te sitit ánima mea, desiderat
te caro mea, * ut terra árida
et sitiens, sine aqua.

Sic in sanctuário contéplor
te, * ut vídeam poténtiam tu-
am et glóriam tuam.

Quia mélior est grátia tua
quam vita, * lábia mea prae-
dicábunt te. - -

Bože, můj Bože, * s neklidem
po tobě pátrám,
duše má po tobě žízní, tělo tou-
hou hyne, * jak země vyprah-
lá, žíznivá, bez vody.

Proto si tě prohlížím ve sva-
tyni, * abych spatřil tvou slá-
vu a moc.

Milost tvá lepší je nežli život,
* rty mé chvalně tě rozhla-
šují. - -

Duše s Bohem spojená.

Sic benedicam tibi in vita mea:
* in nómine tuo attóllam ma-
nus meas.

Sicut ádipe et pinguédine sa-
tiábitur ánima mea, * et lá-
biis exsultántibus laudábit os
meum,

Cum memor ero tui super stra-
tum meum, * in vigiliis medi-
tabor de te.

Etenim factus es adjutor me-
us, * et in umbra alárum tuá-
rum exsulto.

Adháeret ánima mea tibi, *
me sustentat dextera tua. - -

Celý svůj život ti dobrořečit
chci; * ruce své jménem tvým
pozdvihovat.²

Jak tukem a dřením se nasytí
má duše; * ústa chválu zapějí
rty rozjásanými,

když na tebe na loži zavzpomínám,
* když v noci bdím a
na tebe myslím.

Vždyť jsi se stal mým pomoc-
níkem * a já se raduji ve stí-
nu tvých křídel.

Duše má k tobě přepevně lne,
* pravice tvá mne vzpřimuje.

Přátelé a nepřátelé.

Qui autem pérdere quaerunt
ánimam meam, * introbunt
in profúnda terrae.

Tradéntur in manus gládi, *
pórtio vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo,
gloriábitur omnis, qui jurat

Kdo snaží se život mi zničiti,
* vstoupí do hlubin podzem-
ních.

Neb budou dáni na pospas me-
či, * stanou se kořistí šakalů.

Král však bude mít radost
svou v Bohu. Kdo při něm

¹ Tento žalm složil David, když dlel ve stepi Judské. ² Srov. Ž. 41.

per eum, * quia obstruétur os loquéntium iniqua.

Ant. Benedícam te in vita mea, Dómine: et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Ant. Tres púeri.

přísahá, honosit smí se; * ucpána jsou ústa mluvících ničemností.

Ant. Chci tě slaviti celý svůj život, Pane; ruce tvé jménem tvým pozdvihovat, aleluja.

Ant. Tři mládenci.

Chvalozpěv tři mládenců. (Dan. 3, 57-58 a 58.)

Myšlenka: Všechno tvorstvo chválí Pána. Modlitba přešla od přírody (Ž. 92) k člověku (Ž. 99); a Bohem jsem se vroucně spojil (Ž. 82). Srdce překypuje - nestačí chválit svého Boha; obrací se proto k celému tvorstvu a společně s ním zpívá mohutný chvalozpěv (Benedícte a Ž. 148).

Chvalte, nebesa, Pána!

Benedícte, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Benedícte, Angeli Dómini, Dómino; * benedícte, caeli, Dómino.

Benedícte, aquae omnes, quae super caelos sunt, Dómino; * benedícte, omnes exércitus Dómini, Dómino.

Benedícte, sol et luna, Dómino; * benedícte, stellae caeli, Dómino. - -

Benedícte, omnis imber et ros, Dómino; * benedícte, omnes venti, Dómino.

Benedícte, ignis et aestus, Dómino; * benedícte, frigus et alor, Dómino.

Benedícte, rores et plúviae, Dómino; * benedícte, glácies et gelu, Dómino.

Benedícte, pruinae et nives, Dómino; * benedícte, noctes et dies, Dómino.

Dobrořečte, všechna Hospodnova díla, Hospodinu; * chvalte a vyvyšujte ho na věky.

Dobrořečte, andělé Hospodini, Hospodinu, * dobrořečte, nebesa, Hospodinu.

Dobrořečte, všechny vody, jež jsou na obloze, Hospodinu; * dobrořečte, všechny síly, Hospodinu.

Dobrořečte, slunce a měsíc, Hospodinu; * dobrořečte, hvězdy nebes, Hospodinu.

Dobrořečte, všechen déšť a rosa, Hospodinu; * dobrořečte, všichni větrové, Hospodinu.

Dobrořečte, oheň a horko, Hospodinu; * dobrořečte, chladno a mráz, Hospodinu.

Dobrořečte, rosa a lijáky, Hospodinu; * dobrořečte, led a zima, Hospodinu.

Dobrořečte, led a sněhy, Hospodinu; * dobrořečte, noci a dny, Hospodinu.

Benedícite, lux et ténebrae, Dómino; * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Chval, země, svého Pána!

Benedícat, terra, Dómino, * laudet et superexáltet eum in saecula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; * benedícite, univér-sa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quae movéntur in aquis, Dómino; * benedícite, omnes vólucres caeli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in saecula. - - -

Chvalte, lidé, svého Pána!

Benedícite, filii hóminum, Dómino; * benedícite, Israël, Dómino.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino; * benedícite, servi Dómini, Dómino;

Benedícite, spíritus et ánimae iustórum, Dómino; * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in saecula.

Dobrořečte, světlo a tma, Hospodinu; * dobrořečte, blesky a mraky, Hospodinu.

Dobrořeč, země, Hospodinu, * chval a vyvyšuj ho na věky.

Dobrořečte, hory a pahrbky, Hospodinu; dobrořečte, všechny rostliny země, Hospodinu.

Dobrořečte, prameny, Hospodinu; * dobrořečte, moře a řeky, Hospodinu.

Dobrořečte, ryby a vše, co plave ve vodách, Hospodinu; * dobrořečte, všichni ptáci, Hospodinu.

Dobrořečte, všechna zvířata a dobytčata, Hospodinu; * chvalte a vyvyšujte ho na věky. - - -

Dobrořečte, synové lidští, Hospodinu; * dobrořeč, Izraeli, Hospodinu.

Dobrořečte, kněží Hospodini, Hospodinu; * dobrořečte, služebníci Boží, Hospodinu.

Dobrořečte, duchové a duše spravedlivých, Hospodinu; * dobrořečte, svatí a pokorní srdcem, Hospodinu.

Dobrořečte, Ananiáši, Azariáši, Misaeli, Hospodinu; * chvalte a vyvyšujte ho na věky.

Dozpěv:¹

Benedicámus Patrem et Filii Dobrořečme Otci i Synu i Du-

¹ Dozpěv je liturg. přídavkem z křesť. dob.

um cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in saecula.

Benedictus es, Dómine, in firmaménto caeli; * et laudábilis, et superexaltátus in saecula.

Gloria Patri se neřlká!

Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non tíméntes flammam ignis, dicéntes; Benedictus Deus, allelúja.

Ant. Allelúja.

Žalm 148: Všechno stvoření chval Pána!

Myšlenka: Tento chvalo zpěv, počínající slovem „laudate“, dal chválám jméno. Nezapomínám, že modlitba chvály je nejvznešenější modlitbou, protože se vztahuje jen na Boha?

Chvály nebes.

Laudáte Dóminum de caelis, * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus, * laudáte eum, omnes exércitus ejus.

Laudáte eum, sol et luna, * laudáte eum, omnes stellae lucéntes.

Laudáte eum, caeli caelórum, * et aquae, quae super caelos sunt: Laudent nomen Dómini.

chu svatému; * chvalme a vyvyšujeme ho na věky.

Požehnaný jsi, Pane, na obloze nebeské; * chvályhodný, slavný a vyvýšený na věky.

Ant. Tři mládenci byli na kráľův rozkaz vrženi do ohnivé pece, ale nebojíce se žáru ohně, volali: Požehnán budiž Bůh, aleluja!

Ant. Aleluja.

Hospodina s nebes oslavujte, * chvalte ho na výsostech.

Slavte ho všichni andělé jeho, * slavte ho všechny zástupy jeho.

Slavte ho také slunce a měsíc, * slavte ho všechny zářící hvězdy.

Slavte ho nejvyšší nebesa, * i vodstva, která jste nad nebesy; pochvalu vzdejte jménu Páně.

Chór: Stvořitel.

nam ipse jussit et creata sunt,

Et státuit ea in aetérnum, in saeculum: * praecéptum dedit, quod non transibit. - -

Dal rozkaz a (všecko) stvořeno bylo,

na věčné časy (vše) umístil; * a zákon dal, který nepřekročí.

Chvály země.

Laudáte Dóminum de terra, * cete et ómnia profúnda maris.

Vzdejte Hospodinu se země chválu, * obludy a všechny hlubiny mořské,

Ignis et grando, nix et nébula,
* ventus procéllae, qui facit
verbum ejus,

Montes et omnes colles, * árbores
frugíferae et omnes cedri,

Ferae et ómnia juménta, * reptília
et vólucres pennátae,

Reges terrae et omnes pópuli,
* príncipes et omnes júdices
terrae,

Chór: Báh úmluvy.

Júvenes et étiam vírgines, *
senes, una cum púeris:

Laudent nomen Dómini, *
quia excélsus est nomen ejus
solús;

Chvály jeho lidu.

Majéstas ejus súperat terram
et caelum, * et altum tríbuit
cornu pópulo suo.

Laus est ómnibus sanctis ejus,
* fíliis Israél, pópulo qui
propínquus est ei.

P. A. Ant. Allelúja, laudáte
Dóminum de caelis, allelúja,
allelúja.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

oheň a krupobití, snh a mlha,
* van bouře, jenž plní slovo
jeho,

hory a pahorky kdekteré jsou,
* ovocné stromoví, všechny
cedry.

Divoká zvíř, všecka zvířata
krotká, * plazi i ptactvo ope-
řené;

králové země s národy všemi,
* knížata, všichni na zemi
soudci.

jinoši a dívky, * starci s mlá-
deží vespolek:

ať oslavují jméno Páně, * je-
nom jeho jméno je vznešené;

jeho majestát převyšuje zemi
i nebe: * a pozdvihuje roh
svého národa,

proslavil všechny ctitele svo-
je, * izraelské děti, blízký mu
lid.

V roce. Ant. Aleluja, chvalte
Hospodina na nebesích, ale-
luja, aleluja.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

Kapitulum pro všechny neděle, které nespádají do oktáv: vánoční,
Zjevení a Božího těla, jest:

Apoc. 7, 12. Benedíctio, et clá-
ritas, et sapiéntia, et gratiá-
rum actio, honor, virtus et for-
titúdo Deo nostro in saecula
saeculórum. Amen.

R. Deo grátias.

Zj. 7, 12. Požehnání, jasnost,
moudrost, díkůčinění, čest, sí-
la a moc Bohu našemu na vě-
ky věků. Amen.

R. Bohu díky.

Odpověď Bohu díky je po každém kapitulu.

Pro neděle po Zjevení (od 14. ledna) a po sv. Duchu (do 26. listopadu včetně):

Hymnus (od sv. Ambrože † 397).

Aetérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Praeco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mítescunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiae,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Aegris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

Tys věčný světa Stvořitel,
jenž řídíš světlo, temnotu,
a dáváš času pevný řád,
bys ulevoval únavě.

Hle, světlo noční dělívá
temnotu noci od temnot;
již vstal však světla hlasatel
a volá slunce zářící.

Jím probuzený Světlonoš
spaluje mlhu nad zemí
a všechna cháska záškodná
své temné cesty opouští.

Tu lodník sbírá síly své,
i moře uklidňuje se,
i skála Církve v zpěvu tom
lítostí hořkou smývá hřích.

I vstaňme tedy čiperně,
již kohout budí ležící;
již napomíná ospalé,
je svědkem těch, kdo zapřít
chtí.

Hlas kohouta jest nadějí,
jím zotaví se nemocný,
loupežník schová dýku svou,
kleslým se vrací důvěra.

Na kolísavé pohlédni,
ó Ježíši, nás napravuj,
když pohlédneš, jsme prosti
vin

a pláčem hřichy smyjeme.

Ty, Světlo, sviť nám ve
smyslech,
a rozptyl mysli těžký sen,
naš hlas zněj tobě především,
když vstříc ti nesem sliby své.

Buď Bohu Otci sláva, čest,
i Synu jemu rovnému,

Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne saeculum.
Amen.

jenž s Duchem Utěшителем
vládne po všechen světa čas.
Amen.

Od 3. neděle po sv. Duchu do 27. září včetně se modlíme:

Hymnus (z 10. stol.):

Ecce jam noctis tenuatur
umbra,
Lux et aurorae rutilans corus-
cat:
Supplices rerum Dóminum ca-
nóra

Voce precémur:

Ut reos culpae miserátus
omnem
Pellat angórem, tríbuat sa-
lútem,
Donet et nobis bona sempi-
térnae
Múnera pacis.

Praestet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
Sancti
Spíritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum. Amen.

Verš pro všechny neděle po Zjevení i po sv. Duchu jest:

Ů. Dóminus regnávít, decó-
rem índuit. R. Índuit Dómi-
nus fortitúdinem et praecín-
xit de virtúte.

Ejhle, již noci zkracují se
stíny,
denice světlo kmitajíc se září;
pokorně proto zpěvným hla-
sem prosme
všech věcí Pána:

By nad hříšnými smiloval
se všemi,
zapudil strasti, udělil nám
spásu,
a dal nám všechněm věčné
statky nebes -
poklady míru.

To uděliž nám přeblažené
Božství
Otce i Syna i svatého Ducha,
v němž celý vesmír rozezněl
se mocně
ozvěnou slávy! Amen.

Kapitulum pro neděle adventní a neděle doby velikonoční (od Bílé do
5. neděle po velik.) nalezneme v Proprium de tempore: hymnus a verš
bereme z Pořadu k chválám.

Antifonu k Benedictus nalezneme v Proprium de tempore.

Vše ostatní jako v Řádu k chválám, (str. 27).

Ů. Hospodin kraluje, oděn ve-
lebností. R. Hospodin jest o-
děn mocí; opásal se silou.

AD LAUDES II. - CHVÁLY II.

Úvod: Tyto chvály se modlíme od Septuag. do Květné neděle včetně. Radostný tón chval I. je pro tyto dny pozměněn. Liší se hlavně ve třech bodech:

1. Nový jejich charakter určuje již první žalm *Miserere*, kající žalm Církve. Jako kapka rosy padá na květ duše již zrána kajícího dne.

2. Též chvalozpěv (Canticum) je vždy změněn - ač o něm nelze vždy dokázat, že by býval písní kající.

3. Změněny jsou konečně též antifony. Pro neděle vlastní, obsahem podobné textu nedělního evangella. Ve všední dny vyzdvihují kající myšlenky jednotlivých žalmů.

Vše jako v Řádu k chválám, mimo antifony, které bereme z chval příslušné neděle (viz *Proprium de tempore*).

Žalm 50: Smiluj se!

Myšlenka: Žalm je úchvatným kajícím zpěvem Církve. V hebr. textu je nadepsán: Žalm Davidův, složený, když k němu přišel prorok Nathan, když byl vstoupil k Betšeba.

Vyznání viny.

Miserere mei, Deus, secundum misericordiam tuam; * secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccato meo munda me - -

Nam iniquitatem meam ego agnosco, * et peccatum meum coram me est semper.

Tibi soli peccavi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in sententia tua, * rectus in iudicio tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccato concépit me mater mea.

Bože, pro milost svou se nade mnou smiluj, * pro slitovnost svoji vinu mou zahlad!

Smyj se mne docela nepravost moji, * a očisti mne od mé proviny. - -

Jsem si předobře svých přestupků vědom * a hřích můj jest mi stále na očích.

Proti tobě jsem se dopouštěl hříchů, * a dělal jsem, co špatné je u tebe;

bys zjevil se slovem svým spravedlivý, * bezúhonný svým o mně rozsudkem.

Hle, já jsem se narodil v nepravosti, * ve hříchu mne počala matka má.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in praeecórdiis sapientíam me doces. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et laetítiam, * exsúltent ossa, quae contrívísti.

Avérte faciém tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi laetítiam salútis tuae, * et spírítu generóso confírma me. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a poena ságuinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrificio delectáris * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Hle, máš zálibu v prostotě srdce, * v nitru mne učíš moudrosti. - -

Pokrop mne ysope¹ a budu čist, * umyj mne, a více zbělím než sníh.

Jásavé radosti mně naslouchati dej: * ať poskočí kosti, jež jsi rozdrtil.

Tvář svoji odvrát od mých hříchů * a všechny viny mé zahlad. - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce opět, * pevnou vůli obnov v nitru mi zas.

Od tváře své nechtěj mne odehnati, * neodnímej mi ducha své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi zase, * ušlechtilým duchem mne posiluj. - -

Cestě tvé bezbožníky učiti budu, * aby hříšní k tobě se obrátili.

Od trestu za krev mne vysvobod, Bože, Bože mé spásy, * dej, aby pěl jazyk můj o tvé spravedlnosti.

Rety moje, Pane, zotevírej, * by ústa má zpívala chválu tvou.

Vždyť nemáš záliby na oběti; * celopal bys nepřijal, i kdybych jej dal.²

¹ Ztracená levitická čistota se znovu získávala předepsaným mytím. K tomu se používala zvláštní voda očistná, k níž byl přimíšen ysope (rostlina).

² Smírné oběti neměly účinnost ze sebe (ex opere operato).

Sacrificium meum, Deus, spiritus contritus: * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias. - -

Oběť má, Bože, jest můj zdravý duch; * Bože, srdcem zlomeným, zkroušeným nepohrdáš. - -

Dozpěv.¹

Benigne fac, Domine, pro bonitate tua, erga Sion, * ut reaedifices muros Jerúsalem.

Pane, pro milost svou se Sionem dobrotivě jednej, * dej znovu vystavět hradby Jerúsalema.

Tunc acceptabis sacrificia legitima, oblationes et holocausta, * tunc offerent super altare tuum vitulos.

Pak přijmeš oběti řádné, dary i celopaly, * pak býky na oltář tvůj přinesou.

Žalm 117: Slavnostní zpěv.

Myšlenka: Tento meslášský žalm byl starozákonním děkovným liturgickým zpěvem o slavnosti stánků. My do něho vkládáme svou velikonoční radost ze zmrtvýchvstání Ježíše Krista, i ze svého vlastního duchovního zmrtvýchvstání.

Úvod.

Grátias ágite Domino, quia bonus est; * quia in aeternum misericórdia ejus.

Děkujte Hospodinu, neboť jest dobrý; * na věky potrvá milost jeho!

Dicat domus Israël: * „In aeternum misericórdia ejus.“

Tak nechť mluví dům Izraelův: * „Na věky potrvá milost jeho!“

Dicat domus Aaron: * „In aeternum misericórdia ejus.“

Tak nechť mluví dům Áronův: * „Na věky potrvá milost jeho!“

Dicant qui timent Dominum: * „In aeternum misericórdia ejus.“ - -

Tak ať mluví ctitelé Páně: * „Na věky potrvá milost jeho!“

Neotřesitelná důvěra v Boha.

De tribulatione invocavi Dominum; * exaudivit me Dominus et liberavit me.

Volal jsem k Hospodinu v soužení svém: * vyslyšel mne a vysvobodil.

Dominus mecum est: non timeo; * quid faciat mihi homo?

Se mnou jest Hospodin; nebojím se; * co by mi mohl udělati člověk?

Dominus mecum est, adjutor

Se mnou jest Hospodin, je

¹ Pravděpodobně liturgický dodatek.

meus, * et ego confúsos vidébo inimícos meos.

Mélius est confúgere ad Dóminum, * quam confídere in hómine.

Mélius est confúgere ad Dóminum, * quam confídere in princípibus. - -

Omnes gentes circumvenérunt me: * in nómine Dómini contrívi eos.

Undique circumvenérunt me: * in nómine Dómini contrívi eos.

Circumvenérunt me sicut apes; adussérunt, sicut ignis spinas: * in nómine Dómini contrívi eos.

Pulsus, impúlsus sum, ut cáderem; * sed Dóminus adjúvit me.

Sláva všemohoucímu Bohu.

Robur meum et fortitúdo mea est Dóminus; * et factus est mihi salvátor. - -

Vox exsultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum:

Déxtera Dómini fórtiter egít, déxtera Dómini eréxit me, * déxtera Dómini fórtiter egít.

Non móriar, sed vivam; * et enarrábo ópera Dómini.

Castigávit, castigávit me Dóminus, * sed mortí non trádidit me. - -

Díky Bohu ve svatyní.

Aperíte mihi portas justítiae: * ingrèssus per eas grátias agam Dómino.

¹ Srov. Exod. 15, 2.

mým pomocníkem, * zmáteny uvidím své nepřátele.

Lépe jest k Pánu utéci se, * než mítí důvěru v člověka.

Lépe jest k Pánu utéci se, * než spoléhat se na lidi vznešené. - -

Obklíčili mne pohané všichni, * odrazil jsem je ve jménu Páně.

Obstoupili mne odevšad, * potřel jsem je ve jménu Páně.

Oblétali mne jako včely, jak oheň trní sežehli; * potřel jsem je ve jménu Páně.

Bili mne, napadali, že bych byl upadl, * ale Pán mi poskytl pomoc.

Má síla jest Hospodin a moje zdatnost, * neboť se stal mojí spásou.¹ - -

(Slyš!) Křik a vítězný jásot * ve stanech spravedlivých;

Pravice Páně si statečně vedla, pravice Páně mne pozvedla, * pravice Páně si statečně vedla.

Nezemru, nýbrž budu žít dále: * zvěstovat budu Pánova díla.

Hospodin mi přísný sic vyměřil trest, * ale smrti mne na pospas nevydal. - -

Brány spásy mi otevřete! * Vstoupím, Bohu chci poděkovat.

Haec est porta Dómini, * justití intrábunt per eam.

Grátias agam tibi, quod audísti me, * et factus es mihi salvátor.

Lapis, quem reprobavérunt aedificántes, * factus est caput ánguli.

A Dómino factum est istud; * est mirábile in óculis nostris.

Hic est dies, quem fecit Dóminus; * exultémus et laetémur de eo.

Poslední

O Dómine, salvum fac; * o Dómine, da prosperitátem! - -
Benedíctus qui venit in nómine Dómini; benedícimus vobis e domo Dómini. * Deus est Dóminus, et illúxit nobis.

Ordínáte pompam cum frón-
dibus densis * usque ad cór-
nua altáris.

Deus meus es tu, et grátias ago tibi; * Deus meus, láudibus te extólo.

Grátias ágite Dómino, quia bonus est; * in aetérnum misericórdia ejus.

Toto jest brána k Hospodinu, * jí vstoupit mohou jen spravedliví.¹

Děkuji ti, žes mi popřál sluchu, * že ses stal mojí spásou.

Kámen, ježž odvrhli stavitelé, * stal se kamenem do úhlu.

Tak stalo se na pokyn Hospodinův; * věc v našich očích podivuhodná.

To jest den, který udělal Hospodin. * Mějme z něho radost a jásejme.

prosby.

Poskytni spásu, Hospodine! * Hospodine, zdaru poskytni! --
Buď požehnán, jenž přichází ve jménu Páně! Žehnáme vám z domu Hospodinova. * Bůh jest Pán; jasné nám poznání dal!

Seřadte průvod, v němž husto ratolestí svěžích * až k rohům oltáře.

Ty jsi můj Bůh, chci díky ti vzdávat. * Ty jsi můj Bůh, chci tě vyvyšovat.

Děkujte Bohu, neboť jest dobrý, * na věky potrvá slitování jeho.

Žalm 62: Ranní modlitba. Touha po Bohu.

Duše žíznila po Bohu.

Deus, Deus meus es: * sollícite te quaero;

Te sitit ánima mea, desíderat

Bože, můj Bože, * s neklidem po tobě pátrám,

duše má po tobě žíznila, tělo

¹ Srov. Iz. 35, 9.

te caro mea, * ut terra árida
et sítiens, sine aqua.

Sic in sanctuário contéplor
te, * ut videam poténtiam tu-
am et glóriam tuam.

Quia mélior est grátia tua
quam vita, * lábia mea prae-
dicábunt te. - -

Duše a Bohem spojená.

Sic benedícam tibi in vita mea,
* in nómine tuo attóllam ma-
nus meas.

Sicut ádipe et pinguédine sati-
ábitur ánima mea, * et lábūsex-
sultántibus laudábit os meum,
Cum memor ero tui super strata
meum, * in vigiliis me-
ditábor de te.

Etenim factus es adjútor me-
us, * et in umbra alárum tuá-
rum exsúlto:

Adháeret ánima mea tibi, *
me sustentat dextera tua. - -

Přátelé a nepřátelé.

Qui autem pérdere quaerunt
ánimam meam, * introíbunt
in profúnda terrae.

Tradéntur in manus gládii, *
portio vúlpiū erunt.

Rex vero laetábitur in Deo,
gloriábitur omnis qui jurat
per eum, * quia obstruétur os
loquentium iniqua.

touhou hyne, * jak země vy-
prahlá, žíznivá, bez vody.

Proto si tě prohlížím ve sva-
tyni, * abych spatřil tvou slá-
vu a moc.

Milost tvá lepší je nežli život,
* rty mé chvalně tě rozhlašu-
jí. - -

Celý svůj život ti dobrořečit
chci; * ruce své jménem tvým
pozdvihovat.

Jak tukem a dřením se nasytí
má duše; * ústa chválu zapějí
rty rozjásanými,
když na tebe na loži zavzpomínám,
* když v noci bdím a
na tebe myslím.

Vždyť jsi se stal mým pomoc-
níkem * a já se raduji ve stí-
nu tvých křídel.

Duše má k tobě přepevně lne,
* pravice tvá mne vzpřimuje.

Kdo snaží se život mi zničit,
* vstoupí do hlubin podzem-
ních.

Neb budou dáni na pospas
meči, * budou kořistí šakalů.
Kráľ však bude mít radost
svou v Bohu. Kdo při něm
přísahá, honosit smí se; * u-
cpána jsou ústa mluvících ni-
čemnosti.

Zpěv tří mláďenců. (Dan. 3, 52-57.)

Tato píseň jest úvodem ke chvalo zpěvu tří mláďenců, jež se modlíme
v normálních chválách.

Benedíctus es, Dómine, Deus
patrum nostrórum; * et lau-

Požehnaný jsi, Hospodine,
Bože otců našich; * úctyhod-

dábilis et superexaltátus in
sáecula,

Et benedíctum nomen glórie
tuae sanctum, * et laudábile,
et superexaltátum in ómnia
sáecula.

Benedíctus es in templo gló-
rie sanctae tuae, * et super-
laudábilis et supergloriósus in
sáecula.

Benedíctus es super thronum
regni tui, * et superlaudábilis
et superexaltátus in sáecula.

Benedíctus es, qui intuéris pro-
fúnda, sedens super Chéru-
bim; * et laudábilis et super-
exaltátus in sáecula.

Benedíctus es in firmaménto
caeli, * et laudábilis et glori-
ficátus in sáecula.

Benedícite, ómnia ópera Dó-
mini, Dómino; * laudáte et
superexaltáte eum in sáecula.
Glória Patri.

ný, slavný a vyvýšený na vě-
ky.

Požehnané je tvéslavné a sva-
té jméno; * úctyhodné a vy-
výšené na věky.

Požehnaný jsi ve svatém chrá-
mě, plném tvého světla a les-
ku; * úctyhodný a vyvýšený
na věky.

Požehnaný jsi na trůně svého
království; * úctyhodný a vy-
výšený na věky.

Požehnaný jsi, jenž shlížíš do
propastí a sedíš nad Cheruby;
* úctyhodný a vyvýšený na
věky.

Požehnaný jsi na obloze ne-
beské; * úctyhodný a slavný
na věky.

Dobrořečte všechna Hospodi-
nova díla Hospodinu; * chval-
te a vyvyšujte ho na věky.
Sláva Otci.

Žalm 148: Všechno stvořené chval Pána!

Chvály nebes.

Laudáte Dóminum de caelis,
* laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli
ejus, * laudáte eum, omnes
exércitus ejus.

Laudáte eum, sol et luna, *
laudáte eum, omnes stellae lu-
céntes.

Laudáte eum, caeli caelórum,
* et aquae, quae super caelos
sunt:

Laudent nomen Dómini,

S nebes oslavujte Hospodina,
* chvalte ho na výsostech.

Slavte ho všichni andělé jeho,
* chvalte ho všechny zástupy
jeho.

Slavte ho také slunce a měsíc,
* chvalte ho všechny zářící
hvězdy.

Slavte ho nejvyšší nebesa, * i
vodstva, která jste nad ne-
besy;

pochvalu vzdejte jménu Páně.

Chór: Stvořitel.

nam ipse jussit et creáta sunt, Dal rozkaz a (všecko) stvoře-
no bylo,
Et státnit ea in aetérnum, in na věčné časy (vše) umístil; *
saeculum: * praecéptum de- a zákon dal, který nepřekro-
dit, quod non transíbit. - - čí. - -

Chvály země.

Laudáte Dóminum de terra, * Vzdejte Hospodinu se země
cete et ómnia profúnda maris, chválu * obludy a všechny hlu-
biny mořské,
Ignis et grando, nix et nébu- oheň a krupobití, sníh a mlha,
la, * ventus procéllae, qui fa- * van bouře, jenž plní slovo
cit verbum ejus, jeho,
Montes et omnes colles, * ár- hory a pahorky kdekteré jsou,
bores frugíferae et omnes ce- * ovocné stromoví, všechny
dri, cedry.

Ferae et ómnia juménta, * Divoká zvíř, všechna zvířata
reptília et vólucres pennátae, krotká, * plazi a ptactvo ope-
řené;
Reges terrae et omnes pópuli, * Králové země s národy vše-
mi, * knížata, všichni na zemi
ces terrae, soudci,

Chór: Bůh úmluvy.

Júvenes et étiam vírgines, * jinoši i dívky, * starci s mlá-
senes una cum puéris: deží vespolek:
Laudent nomen Dómini, * ať oslavují jméno Páně, * je-
quia excélsus est nomen ejus nom jeho jméno je vznešené;
solús;

Chvály jeho lidu.

Majéstas ejus súperat terram Jeho majestát převyšuje zemi
et caelum, * et altum tríbuit i nebe: * a pozdvihuje roh
cornu pópulo suo. svého národa,
Laus est ómnibus sanctis ejus, proslavil všechny ctitele svo-
* fliis Israél, pópulo qui pro- je, * izraelské děti, blízký mu
pínquus est ei. lid.

Kapitulum nalezneme v Proprium de tempore.

Hymnus pro neděle v adventě jest *Aetérne rerum Cónditor* z prvních chval. Hymnus pro doby: postní a utrpení s veršem, bereme z Pofadu k chválám.

Antifonu k Benedictus pro neděle nalezneme v Proprium de tempore. Vše ostatní jako v Řádu k chválám, (str. 27).

PRIMA - PRVNÍ

„*Toto jest den, jež učinil Pán.*“ (Ž. 117.)

První hodinka je přípravou na námahy dne. Často v ní bývá vyjádřena též vládnoucí myšlenka denních hodin (zvl. ve čtvrtky a v pátek). I zde je tomu tak: na denní námahy a boje připravuje žalm 118: myšlenku dne vyjadřuje Ž. 117 a Symbolům (tajemství nejsv. Trojice).

Vše jako v řádu k první, mimo:

Antifony pro advent, které jsou (jako i pro ostatní malé hodinky) z *Proplum de tempore* (chval).

Od Devítníku do Květné neděle jsou antifony vlastní a místo Ž. 117 se modlíme Ž. 92 a 99 z prvních chval, protože byly kajícími chválami vytlačeny.

Žalm 117: Slavnostní zpěv.

Myšlenka: Mesiášský žalm. Děkovný liturgický zpěv Starého Zákona. My do něho vkládáme svou velikonoční radost ze zmrtvýchvstání Ježíše Krista i ze svého vlastního duchovního zmrtvýchvstání.

Úvod.

P. A. et T. Paschali. Ant. Allelúja.

Grátias ágite Dómino, quia bonus est; * quia in aeternum misericórdia ejus.

Dicat domus Israél: * „In aeternum misericórdia ejus.“

Dicat domus Aaron: * „In aeternum misericórdia ejus.“

Dicant qui timent Dóminum: * „In aeternum misericórdia ejus.“ - -

V roce a v době velik. Ant. Allelúja.

Děkujte Bohu, neboť jest dobrý, * na věky trvá milost jeho!

Tak nechať mluví dům Izraelův: * „Na věky potrvá milost jeho!“

Tak nechať mluví dům Áronův: * „Na věky potrvá milost jeho!“

Tak ať mluví ctitelé Páně: * „Na věky potrvá milost jeho!“

Neotřesitelná důvěra v Boha.

De tribulatióne invocávi Dóminum; * exaudivit me Dóminus et liberávit me.

Dóminus mecum est: non tí-

Volal jsem k Pánu v soužení svém: * vyslyšel mne a vysvobodil.

Se mnou jest Hospodin; ne-

meo; * quid fáciat mihi homo?

Dóminus mecum est, adjútor meus, * et ego confúsos vidébo inimícos meos.

Mélius est confúgere ad Dóminum, * quam confídere in hómine.

Mélius est confúgere ad Dóminum, * quam confídere in princípibus. - -

Omnes gentes circumvenérunt me; * in nómine Dómini contrívi eos.

Undique circumvenérunt me: * in nómine Dómini contrívi eos.

Circumvenérunt me sicut apes adussérunt, sicut ignis in spinas: * in nómine Dómini contrívi eos.

Pulsus, impúlsus sum, ut cáderem; * sed Dóminus adjúvit me.

Sláva všemohoucímu Bohu.

Robur meum et fortitúdo mea est Dóminus; * et factus est mihi salvátor. - -

Vox exsultatíonis et salútis * in tabernáculis justórum:

Déxtera Dómini fórtiter egít, déxtera Dómini eréxit me, * déxtera Dómini fórtiter egít.

Non móriar sed vivam; * et enarrábo ópera Dómini.

Castigávit, castigávit me Dóminus, * sed morti non trádidit me. - -

bojím se: * co by mi mohl udělati člověk?

Se mnou jest Hospodin, je mým pomocníkem * zmátený uvidím své nepřátele.

Lépe jest k Pánu utéci se, * než míti důvěru v člověka.

Lépe jest k Pánu utéci se, * než spoléhat se na lidi vznešené.

Obklíčili mne pohané všichni, * odrazil jsem je ve jménu Páně.

Obstoupili mne odevšad, * potřel jsem je ve jménu Páně.

Oblétali mne jako včely, jak oheň trní sežehli; * ve jménu Páně potřel jsem je.

Bili mne, napadali, že bych byl upadl, * ale Pán mi poskytl pomoc.

Má síla je Hospodin a moje zdatnost; * neboť se stal mojí spásou. - -

(Slyš!) Křik a vítězný jásot * ve stanech spravedlivých;

Pravice Páně si statečně vedla, pravice Páně mne pozvedla, * pravice Páně si statečně vedla.

Nezemru, nýbrž budu žít dále: * zvěstovat budu Pánova díla.

Hospodin mi přísný sic vyměřil trest, * ale smrti mne na pospas nedal. - -

Díky Bohu ve svatyni.

Aperíte mihi portas justítiae; Brány spásy mi otevřete! *
 * ingressus per eas grátias a- Vstoupím, chci Bohu poděko-
 gam Dómino. vati.

Haec est porta Dómini, * jus- Toto jest brána k Hospodinu,
 ti intrábunt per eam. * jí vstoupit mohou jen sprave-
 vedliví.

Grátias agam tibi, quod audís- Děkuji ti, žes mi popřál slu-
 ti me, * et factus es mihi sal- chu, * že ses stal mojí spásou.

Lapis, quem reprobavérunt Kámen, ježž odvrhli stavite-
 aedificántes, * factus est ca- lé, * stal se kamenem do úhlu.

A Dómino factum est istud; * Tak stalo se na pokyn Hospo-
 et est mirábile in óculis nos- dinův; * věc v našich očích
 tris. podivuhodná.

Hic est dies, quem fecit Dó- To jest den, který udělal Hos-
 minus; * exsultémus et laetém- podin. * Mějme z něho radost
 mur de eo. a jásejme.

Poslední prosby.

O Dómine, salvum fac; * Poskytni spásu, Hospodine; *
 o Dómine, da prosperitátem! - Hospodine, popřej zdaru! -
 Benedictus qui venit in nómi- Buď požehnán, jenž přichází
 ne Dómini; benedícimus vobis ve jménu Páně! Žehnáme vám
 e domo Dómini, * Deus est z domu Hospodinova. * Bůh
 Dóminus, et illúxit nobis. jest Pán; jasné nám poznání
 dal.

Ordínáte pompam cum frón- Seřadte průvod, husto v něm
 dibus densis * usque ad cór- ratolestí svěžích * až k rohům
 nua altáris. oltáře.

Deus meus es tu, et grátias Ty jsi můj Bůh, chci díky ti
 ago tibi; * Deus meus, láudi- vzdávat. * Ty jsi můj Bůh,
 bus te extólló. chci tě vyvyšovat.

Grátias ágite Dómino, quia Děkujte Bohu, neboť je dob-
 bonus est; * in aetérnum mi- rý, * na věky potrvá slitování
 sericórdia ejus. jeho.

O svátcích I. a II. třídy, o velkých vigilích, o svátcích Páně, P. Marie, sv. Andělů, sv. Jana Křtitele, sv. Josefa a sv. Apoštolů modlíme se místo Ž. 117:

Žalm 53.¹

Prosba o pomoc.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, * et virtúte tua age causam meam. Pomoz mi, Bože, pro svoje jméno * a zjednej mi právo pro svoji moc.

Deus, audi orationem meam; * áuribus pércipe verba oris mei. Bože, mé modlitbě dopřávej sluchu, * ochotně naslouchej slovům mých úst.

Stížnost na pronásledování.

Nam supérbi insurrexérunt contra me, et violénti quaesierunt vitam meam; * non propositúerunt Deum ante óculos suos. - - Mužové pyšní povstávají na mne, tyraní mně o život ukládají. * Nechtějí tě, Bože, na očích míti. - -

Důvěryplná prosba.

Ecce, Deus ádjuvat me, * Dóminus sustentat vitam meam. Ejhle, to Bůh mi na pomoc spěje, * Pán můj život mi zachovává.

Retórque malum in adversários meos, * et pro fidelitáte tua déstrue illos. Zpět vrhni neštěstí na protivníky, * zahlad' je docela pro věrnost svou.

Děkovný příslib.

Voluntárie sacrificábo tibi, * celebrábo nomen tuum, Dómine, quia bonum est. Sradostí potom oběť ti podám, * oslavím jméno tvé, Pane, je dobré.

Nam ex omni tribulatióne eripuit me, * et inimícos meos confúsos vidit óculus meus. Vždyť mne vyprostilo z kdejaké bídy, * oko mé ve zmatku nepřátele zřelo.

*Žalm 118: Požehnání Zákona.**„Chci zachovati tvá přikázání; neodmínej mi, prostěm, svou milost.“*

Myšlenka: Celým žalmem, jenž vyplňuje všechny čtyři malé nedělní hodinky, prochází jediná, hluboká myšlenka, v různých obměnách stále připomínaná: *Chci plniti vůli Boží - a to věrně a pevně!*

Žalm 118a: Věrnost ve službě Boží.

Beáti quorum immaculáta est víva, * qui ámbulant in lege Dómini. Blažení jsou životem bezúhonní, * kteří krácejí podle zákona Páně!

¹ Nadpis v hebr. textu: Poučná píseň Davidova, složená, když přišli Sifáné a řekli: U nás se skrývá David.

Beáti qui óbservant praescrípta ejus, * toto corde quaerunt eum,
 Qui non fáciunt iniquitátem,
 * sed ámbulant in viis ejus.
 Tu dedísti praecépta tua, * ut custodiántur valde.

Utinam firmæ sint viae meae
 * ad custodiénda statúta tua!
 Tunc non confúndar, * cum inténdero ad ómnia mandáta tua.
 Celebrábo te in rectitúdine cordis, * cum didícero decreta justítiae tuae.

Statúta tua custódiam; * ne derelínqueris me omníno. - - -

Všechny síly dát

Quómodo puram servábit adoléscentiam suam? * custodiéndo verba tua.

Toto corde meo quaero te; * ne síveris me aberráre a mandátis tuis.

In corde meo recóndo elóquium tuum, * ne peccem contra te.

Benedíctus es, Dómine; * doce me statúta tua.

Lábiis meis enárro * ómnia decreta oris tui.

De via praescriptórum tuórum laetor, * sicut de ómnibus divítiis.

De praecéptis tuis meditábor, * et considerábo vias tuas.

Statútis tuis delectábor: * non oblivíscar verba tua.

Blažení jsou, již dbají na předpisy jeho, * a celým srdcem ho hledají,
 kteří nepravost nepáchají, * nýbrž jdou jeho cestami!
 Ty jsi vydal svá přikázání, * aby se jich přesně poslouchalo.

Kéž jest jisté chování moje, * abych mohl plnit normy tvé!
 Do hanby nemohu upadnouti, * vidím-li všechny předpisy tvé.

Upřímným srdcem tě oslavuji, * učím-li se správnému právu tvému.

Dbáti chci na zásady tvoje, * ty mne neopouštěj načisto! - - do služby Bohu!

Jak zachová se jinoch čistý?
 * Jestliže poslouchá slova tvá.

Ze srdce celého tě hledám, * nedej, bych vzdálil se od předpisů tvých!

Uchovávám v srdci výrok tvůj, * abych proti tobě nehřešil.

Pane, budiž ti požehnáno! * Nauč mne svým zásadám.

Já rety svými ohlašuji * ustanovení úst tvých veškerá.

Mám radost z života dle příkazů tvých, * jakou bych měl ze všeho bohatství.

O rozkazech tvých uvažuji * a na zřeteli mám stezky tvé.
 Rozkoš mám ze zákonů tvých; * nezapomínám na slova tvá.

Žalm 118b.

Překonání překážek.

Bene fac servo tuo, ut vivam
* et custodiam verba tua.

Aperi oculos meos, * ut considerem mirabilia legis tuae.
Hospes ego sum in terra, * noli a me abscondere mandata tua.

Déficit ánima mea, * desiderans decreta tua omni témpore.

Increpásti superbos; * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me opróbrium et contéptum, * quia praescripta tua observo.

Etsi considunt principes et contra me loquúntur, * servus tuus meditatúr destatútis tuis.

Nam praescripta tua sunt delíciae meae, * consiliárii mei statúta tua. - -

Prostráta est in púlvere ánima mea: * redde mihi vitam secúndum verbum tuum.

Vias meas expósui et exaudísti me: * doce me statúta tua.

Via praeceptórum tuórum instítue me, * et meditábor mirabilia tua.

Stillat lácrimas ánima mea ex maeróre: * érige me secúndum verbum tuum.

A via erróris arce me, * et legem tuam largíre mihi.

Čiň dobře svému služebníku, abych živ byl * a dbal na slova tvá.

Oči mé otevři, * hledět bych mohl na zákon tvůj podivný! Jsem cizincem na této zemi, * neskrývej přede mnou předpis svůj!

Zmírá má duše * stále toužíc po tvých ustanoveních.

Pyšné stíháš výtkou; * prokleti jsou odklánějící se od příkazů tvých.

Hanlivou potupu sejmi se mne, * neboť zachovávám normu tvou!

Knížata soudy ať konají a na mne svědčí, * sluha tvůj přemítá zásady tvé.

Tvé příkazy jsou rozkoší pro mne, * tvá ustanovení jsou mými rádci. - -

Dvě cesty.

V prachu se prostřela duše moje, * podle svého slova život mi vrať!

Slyšels mne, když jsem o cestách svých mluvil. * Nauč mne svým přikázáním.

O cestě zásad svých mne pouč, * uvažuji o tvých zázracích!

Smutek rozplakal duši moji; * podle slova svého napřim mne!

Cestu křivou ode mne oddal, * a uštedři mi zákon svůj!

Viam veritátis elégi, * decréta
tua propósui mihi.

Adháereo praescriptis tuis: *
Dómine, noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum
curram, * cum dilatáveris cor
meum.

Nenásleduje-li Athanášovo vyznání víry, modlíme se antífonu.
Symbolum se modlíme o všech prostých nedělích po Zjevení i po Duchu
sv., není-li nějaká oktáva nebo duplex-svátek aspoň připomínán; vždy
se Symbolum modlíme na svátek nejsv. Trojice.

Symbolum Athanasianum.

Quicumque vult salvus esse,
* ante ómnia opus est, ut té-
neat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram
inviolatámque serváverit, *
absque dúbio in aetérnum pe-
ríbit.

Fides autem cathólica haec
est: * ut unum Deum in Tri-
nitáte, et Trinitátem in uni-
táte venerémur.

Neque confundéntes persónas.
* neque substántiam separán-
tes.

Alia est enim persóna Patris,
ália Fílii, * ália Spíritus Sanc-
ti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíri-
tus Sancti una est divínitas, *
aequális glória, coaetérna ma-
jestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * ta-
lis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fí-
lius, * increátus Spíritus Sanc-
tus.

Vyvolil jsem si cestu pravdy,
* tvá ustanovení jsem si pro-
hlásil.

Přilnul jsem ke tvým příkázá-
ním, * do hanby mne, Pane,
nezaveď!

Po cestě předpisů tvých bě-
žím, * srdci mému volnost po-
skytuješ.

Víry, modlíme se antífonu.

Kdokoli chce býti spasen, *
tomu jest především třeba,
aby se držel katolické víry.

Kdo by ji celistvou a neporu-
šenou nezachovával, * beze vší
pochyby na věky zahyne.

Víra katolická pak jest, * že
uctíváme jednoho Boha v Tro-
jici a Trojici v Jednotě.

Nesměšující božských Osob,
* aniž dělíce jejich podstatu.

Jiná jest totiž Osoba Otcova,
jiná Synova, * jiná Ducha sva-
tého.

Avšak Otce i Syna i Ducha
svatého jedno jest božství, *
stejná sláva, společná věčná
velebnost.

Jaký Otec, takový Syn, * ta-
kový i Duch svatý.

Nestvořený Otec, nestvořený
Syn, * nestvořený Duch sva-
tý.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Aetérnus Pater, aetérnus Fílius, * aetérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres aetérni, * sed unus aetérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et

Nekonečný Otec, nekonečný Syn, * nekonečný Duch svatý.

Věčný Otec, věčný Syn, * věčný Duch svatý.

A přece ne tři věční, * nýbrž jeden Věčný.

Rovněž tak nejsou tři nestvoření, aniž tři nekoneční, * nýbrž jeden Nestvořený a jeden Nekonečný.

Podobně jest všemohoucí Otec, všemohoucí Syn, * všemohoucí Duch svatý.

A přece nejsou tři všemohoucí, * nýbrž jeden Všemohoucí.

Tak jest Bůh Otec, Bůh Syn, * a Bůh Duch svatý.

A přece ne tři bohové, * nýbrž jeden jest Bůh.

Též jest Hospodin Otec, Hospodin Syn, * a Hospodin Duch svatý.

A přece nejsou tři Hospodínové, * nýbrž jeden jest Hospodin.

Neboť tak, jak jednotlivě o každé z Osob vyznáváme, že jest Pán a Bůh, jak nám přikazuje křesťanská víra, * tak nám zakazuje katolické náboženství mluvit o třech bozích a Hospodínech.

Otce nikdo neučinil, * nestvořil ani nezplodil.

Syn pochází jen od Otce; * nebyl učiněn, ani stvořen, nýbrž zplozen.

Duch svatý od Otce i Syna *

Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totae tres personae coaetérnae sibi sunt et coaequáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad aetérnam salútem, * ut Incarnatióem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante saécula génitus: * et homo est ex substántia matris in saéculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo: * ex ánima racionáli et humána carne subsístens.

Aequális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

nebyl učiněn, ani stvořen, ani zplozen, nýbrž vychází.

Jeden jest tedy Otec, nikoli tři otcové; jeden Syn, ne tři synové; * jeden Duch svatý, ne tři duchové svatí.

V této Trojici žádná z osob není dřívější nebo pozdější, žádná větší ani menší, * nýbrž všechny tři Osoby jsou souvěčné a navzájem rovny. Takže ve všem, jak již bylo řečeno, * je dlužno klaněti se Jednotě v Trojici i Trojici v Jednotě.

Kdo tedy chce býti spasen, * ať takto smýšlí o nejsvětější Trojici.

Ale k věčné spáse je potřebné, * abychom také věrně věřili ve Vtělení našeho Pána Ježíše Krista.

Správnou vírou tedy jest, abychom věřili a vyznávali, * že náš Pán Ježíš Kristus, Syn Boží, jest Bůh a člověk.

Bohem jest z podstaty Otce, před věky zrozený; * člověkem jest z podstaty Matky, narozený v čase.

Dokonalý Bůh, dokonalý člověk; * s rozumnou duší a lidským tělem.

Rovný Otci podle božství; * menší Otce podle člověčenství.

Ačkoli je Bůh a člověk, * není dvojí - jediný jest Kristus.

Unus autem non conversiōne divinitātis in carnem; * sed assumptiōne humanitātis in Deum.

Unus omnino, non confusiōne substantiae, * sed unitate personae.

Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos: * tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: * inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: * et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam aeternam: * qui vero mala, in ignem aeternum.

Haec est fides catholica, * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Glória Patri.

Po Symbolu nebo neříká-li se, bezprostředně po žalmech, následuje:

Ant. Allelúja, confitémini Dómino quóniam in saeculum misericórdia ejus, allelúja, allelúja.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní viz v Řádu k první (str. 37).

Jest jediný nikoli tak, že by se božství proměnilo v tělo; * nýbrž tím, že on, Bůh, přijal člověčenství.

Jediný ne smíšením podstaty, * nýbrž jednotou osoby.

Neboť jako rozumná duše a tělo jeden jest člověk, * tak Bůh a člověk jest jeden - Kristus.

Jenž trpěl pro naši spásu; sestoupil do pekel, * třetího dne vstal z mrtvých.

Vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího; * odtud přijde soudit živých i mrtvých.

K jeho příchodu mají všichni lidé vstáti z mrtvých se svými těly; * aby vydali počet ze svých skutků.

A ti, kteří činili dobře, půjdou do života věčného, * kteří však konali zlé, do věčného ohně.

Toto jest víra katolická; * kdo by ji věrně a pevně nezachovával, nemůže být spasen.

Sláva Otci.

Ant. Aleluja, oslavujte Hospodina; na věky trvá milost jeho, aleluja, aleluja.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD TERTIAM - TŘETÍ

„Věď mne po stezce svých přikázání, Pane!“

Třetí hodinka je prvním odpočinkem na cestě. Prosimе v ní o sľlu. Všechny tři části žalmu touží přivésti poutníka k pevnému předsevzetí: *Budu horlivě pracovat i o své duši!*

Při pozorné modlitbě nalezneme jakési stupňování:

1. zvítězit mohu jen s pomocí Boží;

2. věrnost ve slově i činu;

3. Bůh - útěcha ve vyhnanství. Tyto myšlenky předpokládají nepřátelský svět, jenž se klade mezi nás a Boha. Tři zbývající části uvádějí ve spojení s Bohem;

4. *Portio mea Dominus - paratus sum;*

5. *bonus es tu, fac me bonum;*

6. učíš ze mne chrám Boží.

Korunu třetí hodince vsazují slova sv. Jana v kapitulu: Ježíši, zůstanu v tvé lásce! Vše jako v Řádu k třetí (str. 47).

Hymnus.

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus.

P. A. et T. P. Ant. Allélúja.

A nyní, Duchu přesvatý.

V roce a v době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 118c.

K duchovnímu životu je nutná milost Boží.

Osténde mihi, Dómine, viam
statutórum tuórum, * et ser-
vábo eam ad amússim.

Instrue me, ut obsérvem le-
gem tuam, * et custódiám il-
lam toto corde meo.

Deduc me in sémita manda-
tórum tuórum, * quia ipsa de-
lécior.

Inclína cor meum in praescrip-
ta tua, * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne víde-
ant vanitátem; * per viam tu-
am da mihi vítam.

Adímple servo tuo promíssum

Cestu svých zásad ukazuj mi,
Pane, * budu ji přesně sledo-
vat!

Pouč mne, abych plnil tvůj
zákon, * bych střežil jej ce-
lým srdcem svým.

Voď mne po stezce předpisů
svých, * vždyť na ní mám své
zálibení.

K svědectví svému schyl mé
srdce, * nikoli k zisku mrzké-
mu.

Oči mé odvráť, by nezřely
marnost, * cestou svojí život
mi skytni.

Sluhovi svému naplň své sľi-

tuum, * quod datum est timentibus te.

Aufer opprobrium meum, quod formido, * quia decreta tua jucunda.

Ecce desidero praecepta tua: * secundum aequitatem tuam tribue mihi vitam. - -

Věrnost ve víře.

Et veniant super me miserationes tuae, Domine, * auxilium tuum, secundum promissum tuum.

Et respondebo verbum exprobrantibus mihi, * quia spero in verbis tuis.

Noli auferre de ore meo verbum veritatis, * quia in decretis tuis spero.

Et custodiam legem tuam semper, * in saeculum et in sempiternum.

Et ambulabo in via spatiosa, * quia praecepta tua exquiro.

Et loquar de praescriptis tuis in conspectu regum, * et non confundar.

Et delectabor mandatis tuis, * quae diligo.

Et attollam manus meas ad mandata tua * et meditabor statuta tua.

by, * těm jsou dány, kteří tě ctí.

Odejmi mou hanbu, které se děším, * rozhodnutí tvá jsou rozkošná.

Hle, toužím po tvých příkazích, * pro spravedlnost svou mi život dej! - -

Ať na mne přijdou tvá slito-
vání, Pane, * pomoc tvá, podle příslibu tvého,

bych těm odvětil, kteří mi klnou;¹ * neboť mám důvěru ve slova tvá.

Slovo pravdy ústům mým neodnímej, * doufám přec ve tvá ustanovení,

a hodlám plniti tvůj zákon vždycky * na věky, ano, na věky věčné.

Po volných šířavách si budu kráčet, * protože zkoumám tvé zákony.

Před králi promluví o zásadách tvých * a nebudu zahanben.

V předpisech tvých si libovat budu, * svou lásku jim věnuji.

K příkazům tvým pozvedám ruce svoje * a tvoje stanovy přemítám.

Žalm 118d.

Tvé slovo je ve vyhnanství láskyplnou písní domova.

Memor esto verbi tui servo tuo, * quo mihi spem dedisti.

¹ Srov. Mt. 10, 19.

Pamatuj na slovo ke sluhovi svému, * kterým s mi poskytl naději!

Hoc est solátium meum in afflictiónē meae, * quod elóquium tuum largítur mihi vitam. Supérbi insúltant mihi vehementer; * a lege tua non declíno.

Memor sum antiquórum iudiciórum tuórum, Dómine, * et solátium est mihi.

Indignátio tenet me propter peccatóres, * qui derelinquunt legem tuam.

Cármina facta sunt mihi statúta tua * in loco peregrinaciónis meae.

Memor sum nocte nóminis tui, Dómine, * et custódiam legem tuam.

Hoc factum est mihi, * quia praecepta tua servávi. - -

Jsem připraven.

Portiónem meam dixi, Dómine, * custodíre verba tua.

Déprecor faciem tuam toto corde, * miserére mei secundum promíssum tuum.

Perpéndi vias meas, * et convertí pedes meos ad praescríptam tuam.

Festínávi et non sum cunctátus * custodíre mandáta tua. Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgo ad celebrándum te * de justis decretis tuis.

Amícus sum ómnium timéntium te * et custodiéntium praecepta tua.

To jest v bídě útěcha moje, * že mi tvůj výrok život dá.

Byť mocně na mne naléhali pyšní, * od zákona tvého se neodkloním.

Mám v paměti dávné rozsudky tvé, Pane, * a jest to pro mne útěchou.

Roztrpčení jímá mne pro hříšníky, * kteří opouštějí zákon tvůj.

Písňemi jsou pro mne stanovy tvoje * v místě mého putování.

Vzpomínám v noci na jméno tvé, Pane, * a zákona tvého jsem poslušen.

V tom spočívá (útěcha) moje, * že dbám na tvé příkazy. - -

Za úděl svůj prohlásil jsem * plniti veškerá slova tvá.

Tvář tvou celým srdcem úpěnlivě vzývám, * podle slibu svého mi milostiv buď!

Uvažoval jsem o tvých cestách, * a k příkazům tvým se obrátil.

Pospíchal jsem a nezaváhal * zachovávat tvoje předpisy.

Ničemů léčky zapletly mne; * nezapomněl jsem na zákon tvůj.

O půlnoci vstávám, bych tě chválil, * pro spravedlivé stanovy tvé.

Družím se k ctitelům tvým ke všem, * již poslouchají tvých příkazů.

Grátia tua, Dómine, plena est
terra; * statúta tua doce me.

Země jest, Pane, tvé milosti
plná, * nauč mne tvým zása-
dám.

Žalm 118e.

Tys dobrý - učň mne též dobrým!

Bene fecisti servo tuo, * Dó-
mine, secúndum verbum tu-
um.

Judícium et sciéntiam doce
me, * quia mandátis tuis con-
fido.

Priúsquam afflíctus sum, er-
rávi; * nunc vero elóquium tu-
um custódio.

Bonus es tu et benefáciens; *
doce me statúta tua.

Machínantur fraudes contra
me supérbi, * ego toto corde
obsérvo praecepta tua.

Incrassátum est ut adeps cor
eórum; * ego lege tua deléc-
tor.

Bonum mihi, quod afflíctus
sum, * ut discam statúta tua.

Mélior est mihi lex óris tui, *
quam mília auri et argénti. - -

Učň mne, ó Pane, svým chrámem!

Manus tuae fecérunt me et
formavérunt me; * ínstrue me,
ut discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me et
laetabúntur, * quod in ver-
bum tuum sperávi.

Scio, Dómine, justa esse de-
créta tua, * et jure afflíxísti
me.

Adsit misericórdia tua, ut con-

Dobro jsi prokázal sluhovi
svému, * podle svého slova,
Hospodine.

Rozvaze nauč mne, i vědění,
* vždyť důvěřuji tvým před-
pisům!

Bloudil jsem před svým poní-
žením, * ale nyní dbám na vý-
rok tvůj.

Jsi dobrý a konáš jen dobro,
* nauč mne svým zásadám!

Pyšní na mne podvody strojí
- * já z celého srdce dbám na
přikazy tvé.

Jejich srdce ztučnělo jak sád-
lo; * pro mne jest zákon tvůj
rozkoší.

Dobře mi, že jsem ponížen
byl, * abych tvému právu se
naučil.

Lepší jest pro mne zákon úst
tvých, * než zlato a stříbro
přemnohé. - -

Ruce tvé mne udělaly, vytvo-
řily, * pouč mne, ať se na-
učím příkazům tvým!

Užří mne tví ctitelé, zaradují
se, * že na tvé slovo se spolé-
hám.

Vím, Pane, že soud tvůj je
spravedlivý, * a že jsi mne
právem potrestal.

Kéž je mně milost tvá na útě-

solétur me, * secúndum promíssum quod dedísti servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuae, ut vivam, * quia lex tua delectátio mea est.

Confundántur supérbi, quia immérito affligunt me; * ego meditábor de praecéptis tuis.

Convertántur ad me timéntes te, * et qui curant praescrípta tua.

Sit cor meum perféctum in statútis tuis, * ut non confúndar.

P. A. Ant. Allelúja, deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum, allelúja, allelúja.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k třetí (str. 47).

chu * dle slibu, ježs dal svému služebníku.

Kéž na mne, bych živ byl, tvé slitování přijde; * neboť tvůj zákon jest rozkoší mou.

Ať zpupní do hanby padnou - bez viny mne týrají; * já budu přemýšlet o příkazech tvých!

Kdo ctí tě, ať se ke mně blíží; * i ti, kteří znají tvá svědectví.

Nechť srdce mé pevně v tvých stanovách kotví, * abych do hanby neklesl!

V roce. Ant. Aleluja, voď mne po cestách svých příkazů, aleluja, aleluja.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD SEXTAM - ŠESTÁ

„Tvůj jsem, pomoz mi, Pane!“

Šestá: Vrcholí denní boj; prosba: Neuvoď nás v pokušení.

V šestí částech žalmu vyvstává obraz boje - kollsání mezi světem a Bohem; do boje jsou vrhány stále nové rezervy (náboženské motivy), které nás mají udržovati věrnými.

Vše jako v Řádu k šesté (str. 52).

Hymnus.

Rector potens, verax Deus.

T. P. et P. A. Ant. Allelúja.

Svět řídí mocně pravdy Bůh.

V roce a v době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 118f.

Neuveď nás v pokušení!

Déficit desidério auxilií tui á-nima mea; * in verbum tuum spero.

Deficiunt óculi mei desidério elóquii tui: * quando consoláberis me?

Nam, factus sicut uter in fumo, * statúta tua non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persecúntibus me iudícium?

Foderunt mihi supérbi fóveas, * qui non secúndum legem tuam agunt.

Omnia mandáta tua sunt fidélia; * immérito persecúntur me: adjúva me.

Propémodum confecerunt me in terra; * ego autem non derelínqui praecepta tua.

Secúndum misericórdiam tuam serva me vivum, * et custódiam praescripta oris tui. - -

Touhou po tvé pomoci zmírá má duše; * na slovo tvé se spoléhám.

Touhou po tvém výroku hasnou mé oči; * kdy jen mi poskytneš útěchu?

Jsem sice jakoby měch v kouři, * na zásady tvé však nepomínám.

Kolikeré jsou dni tvého sluhy? * Kdy budeš soud mít s nepřáteli mými?

Kopali pro mne jámu pyšní, * již dle tvého zákona nejednají.

Všechny tvé předpisy jsou věrné; * pomoz! pro nic za nic mne stíhají!

Skoro mne na zemi zahubili, * neopustím však příkazů tvých.

Zachovej život mi dle svého slitování, * svědectví úst tvých ostříhám. - -

Věčný Bůh - slabý člověk.

In aetérnum, Dómine, est verbum tuum * stábile ut caelum.

In generatióne et generatióne est fidélitas tua: * condísti terram, quae pérmanet.

Secúndum decreta tua constant omni témpore, * quia univérsa sérviant tibi.

Nisi lex tua delectátio mea esset, * jam períssem in afflictióné mea.

Na věky, Pane, stojí pevně tvé slovo * na nebeské výšině.

Od rodu do rodu jest tvá věrnost, * stvořil jsi zemi a potrvá.

Vše trvá podle určení tvého, * neboť kdeco je k službám ti.

Kdyby mou rozkoší nebyl tvůj zákon, * ve strastech byl bych již zahynul.

In aeternum non obliviscar
praecēpta tua, * quia ipsis de-
dísti mihi vitam.

Tuus sum ego: salvum me fac,
* quóniam praecēpta tua
quaesívi.

Me expēctant peccatóres ut
perdant me; * ad praescripta
tua attēdo.

Omnis perfectiónis vidi esse
términum: * latíssime patet
mandátum tuum.

Žalm 118g.

Boží moudrost nade vše.

Quam díligo legem tuam, Dó-
mine: * toto die meditatio mea
est.

Inimícis meis sapientiorem me
fecit mandátum tuum, * quia
in aeternum mecum est.

Omnibus docéntibus me pru-
déntior sum, * quia de prae-
scriptis tuis meditatio mea est.
Sénibus intelligéntior sum, *
quia praecēpta tua obsérvo.

Ab omni via mala cohíbeo pe-
des meos, * ut custódiám ver-
ba tua.

A decretis tuis non declíno, *
quia tu docuísti me.

Quam dúlcia paláto meo eló-
quia tua! * super mel sunt ori
meo.

Praecēptis tuis intélligens fio,
* propterea odi omnem viam
iniquitátis. - -

Ač jsem v bídě, zůstanu věrným.

Lucérna pédibus meis verbum

Nikdy nezapomenu tvých při-
kázání, * vždyť život mi dá-
váš jimi jen.

Jsem tvůj. Uštědři mi svou
spásu, * pátrám přece po tvých
zásadách.

Hříšníci na mne čekají, by zni-
čili mne, * na zřeteli mám však
tvá svědectví.

Zřím, že má konec dokonalost
každá; * předaleko sahá před-
pis tvůj.

Jak, Pane, miluji tvůj zákon,
* uvažuji o něm den co den.

Předpis tvůj činí mne než od-
půrce moudřejším, * protože
se mnou jest na věky.

Rozvahou předčím své učite-
le všechny, * vždyť o tvých
předpisech uvažuji.

Nežli starci jsem rozvážnější,
* protože plním tvé příkazy.
Od vší zlé stezky zdržuji své
nohy, * abych zachovával slo-
va tvá.

Od rozhodnutí tvých se neod-
kláním, * protože ty jsi mne
poučoval.

Jak sladké jsou tvé výroky
podnebí mému! * Jsou sladší
mým ústům nežli med.

Zmoudřel jsem tvými zásada-
mi, * nenávidím kdejakou ne-
řestnou cestu. - -

Světlem je tvé slovo mým no-

tuum, * et lumen sémitae meae.

Juro et státuo * custodíre justa decreta tua.

Afflíctus sum veheménter, Dómine; * vivum me serva secúndum verbum tuum.

Oblatiónes oris mei áccipe, Dómine, * et decreta tua doce me.

Vita mea periclitátur semper, * sed legem tuam non oblivís cor.

Posuérunť peccatóres láqueum mihi, * sed a praecéptis tuis non aberrávi.

Heréditas mea praescrípta tua in aetérnum, * quia gáudium cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad statúta tua implénda: * perpétuo, ad amússim.

Žalm 118h.

Duplices corde ódio hábeo, * et díligo legem tuam.

Protéctor meus et clipeus meus es tu: * in verbum tuum spero.

Discédite a me malígni, * et observábo mandáta Dei mei. Susténta me secúndum promíssum tuum, et vivam: * noli confúndere spem meam.

Adjuva me et salvus ero, * et atténdam ad statúta tua semper.

Spéris omnes discedéntes a

hám * a na mojí cestu svítílnou.

Přísahám a pevně si umíňuji * dbáti na správná tvá rozhodnutí.

Pane, jsem velice sužován, * život mi zachovej dle svého slova!

Pane, přijmi sliby mých retů, * a předpisům svým mne vyučuj!

Ač stále je život můj v nebezpečí, * nezapomínám na zákon tvůj.

Ničemové smyčku mi nastražili, * se zásad tvých přec jen jsem nezbloudil.

Věčným mým dědictvím svědectví tvá; * vždyť jsou mého srdce radostí.

Rozhodl jsem se tvé stanovy plnit * trvale a co nejpřesněji.

Bezbožní.

Potměšilých lidí nenávidím, * ale zákon tvůj miluji.

Tys ochránce můj, ty jsi můj štít, * naději skládám na slovo tvé.

Zločinci, ustupte ode mne, * ostříhám příkazy Boha svého! Dle svého slibu mne podepři, živ budu; * nedej, bych byl zahanben v naději své!

Na pomoc spěj mi a zachráněn budu, * vždy pozor dám na tvé stanovy.

Zhrdáš všemi, již tvé stanovy

statútis tuis, * quia mendax est cogitatio eorum.

Scórias réputas omnes peccatóres terrae, * ideo diligo praescripta tua.

Horréscit timóre tui caro mea, * et decreta tua tímeo. - -

Miluji dobro, nenávidím zlo.

Exércui jus et justítiam: * nolli me trádere oppriméntibus me.

Sponde pro servo tuo in bonum, * ne opprímant me supérbi.

Oculi mei deficiunt desidério auxilií tui, * et justí elóquii tui,

Fac cum servo tuo secúndum bonitátem tuam, * et statúta tua doce me.

Servus tuus sum ego, ínstrue me, * ut cognóscam praescripta tua.

Tempus agéndi est Dómino: * violavérunt legem tuam.

Ideo díligo mandáta tua, * plus quam aurum et obrýzum.

Ideo ómnia praecépta tua elégi mihi; * omnem viam falsam ódio hábeo.

P. A. Ant. Allelúja, tuus sum ego, salvum me fac, Dómine, allelúja, allelúja.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k šesté (str. 52).

ruší, * jest prolhané jejich smýšlení.

Za strusku máš na světě všechny hříšníky - * proto mám rád tvé předpisy.

Tělo mé strachem z tebe se chvěje * a děsu mi nahánějí tvá rozhodnutí. - -

Právo jsem konal i spravedlnost; * nevydávej mne mým tyranům!

Dej dobrou záruku za svého sluhu, * aby mne pyšní netísnil!

Oči mé zmírají po spáse tvé touhou, * i po tvém spravedlivém výroku.

Se sluhou svým jednej milostivě, * nauč mne přec svým zásadám!

Jsem tvůj sluha, nuže, pouč mne, * bych poznal tvé předpisy.

Pro Boha je čas, aby jednal: * zneuctili zákon tvůj!

Proto mám rád tvá přikázání * více než zlato tříbené.

Všechny tvé rozkazy jsem si zvolil, * lživou cestu kdejakou nenávidím.

V roce. Ant. Aleluja, jsem tvůj, spas mne, Pane, aleluja, aleluja.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja.

AD NONAM - DEVÁTÁ

„Pohlédni s láskou na služebníka svého!“

Devátá hodinka je třetím zastavením na denní pouti. Je to modlitba o vytrvalost: „Pane, zůstaň s námi, neboť se připozdívá!“ Tuto myšlenku vyjadřuje krásně v různých obměnách všech šest posledních částí žalmu:

1. k večeru dej své světlo, Pane! (hymnus)
2. Bůh je spravedlivý - *nezapomeň*: i z tohoto dne budeš skládat účty!
3. Vroucí prosba o vytrvalost,
4. „aby náš život nikdy neskončil“.
5. Odměna Boží lásky.
6. „Budu žít a chválit tě!“

Poslední verše žalmu jsou vroucí modlitbou.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor. Bože, světa stálá sílo.

Vše jako v Řádu k deváté (str. 56), mimo:

P. A. et T. Paschali. Ant. Alleluja. V roce a v době velik. Antifona.
lúja. Aleluja.

Žalm 118ch.

Světlo.

Mirabília sunt praescripta tua, Příkazy tvé jsou podivuhodné,
 * ideo obsérvat ea ánima mea. * proto je duše má zachovává.

Declaratio verbórum tuórum Pochopiti slova tvá osvětluje,
 illúminat, * docet inexpertos. * poučuje nezkušené.
 Os meum apério et áttraho auram, * quia mandata tua desídero. Otvírám ústa a vdechuji, * protože toužím po příkazech tvých.

Convértere ad me et miserere mei, * ut soles erga diligéntes nomen tuum. Obrát se ke mně, se mnou se slituj, * jak činíváš těm, kteří tě milují.

Gressus meos dírigesecúndum elóquium tuum, * neque ulla dominétur in me nequítia. Podle svého slova kroky mé řiď! * Kéž mi nevládne ničemnost žádná!

Líbera me ab oppressióne hóminum, * et custódiám praecepta tua Z útisku lidí mne vysvobod! * Chci zachovávatí rozkazy tvé.

Serenum praebe vultum tuum servo tuo, * et doce me statuta tua.

Rivi aquarum fluxerunt de oculis meis, * quia non custodiérunt legem tuam. - -

Spravedlivý Soudce.

Justus es, Dómine, * et rectum iudícium tuum.

Cum iustítia imposuísti praescripta tua * et cum firmitáte magna.

Consúmit me zelus meus, * quia obliviscúntur verba tua adversárii mei.

Probátum est elóquium tuum valde, * et servus tuus díligit illud.

Párvulus sum et contéptus: * praecépta tua non oblivísor.

Iustítia tua est iustítia aetérna, * et lex tua firma.

Angústia et tribulátio venérunt super me, * mandáta tua delíciae meae sunt.

Iustítia praescriptórum tuórum aetérna est, * instrue me et vívam.

Žalm 118i.

Prosba o vytrvalost.

Clamo ex toto corde meo: exáudi me, Dómine; * statuta tua obsérvo.

Clamo ad te; salvum me fac, * et custódiám praescripta tua.

Vénio dilúculo et auxílium im-

Jasnou tvář ukaž sluhovi svému * a nauč mne svým zásadám.

Proudy slz očí mé vylévají, * protože pohrdli zákonem tvým. - -

Spravedlivý jsi, Hospodine, * a správné jsou soudy tvé.

Spravedlivé jsou a velmi věrné * příkazy, jež jsi nařídil.

Stravuje mne mé rozhorlení; * na slova tvá odpůrci mí zapomínají.

Tvoje norma je vyzkoušená * a služebník tvůj ji miluje.

I když jsem ubohý a malý, * nezapomínám na příkazy tvé.

Spravedlnost tvá jest spravedlnost věčná, * a zákon tvůj je přepevný.

I když mne stíhá bída a tíseň, * rozkoší jsou mi příkazy tvé.

Věčná jest příkazů tvých spravedlnost, * pouč mne, bych mohl žít!

Z celého srdce volám: Slyš mne, Pane! * Dbám na tvoje zásady!

Volám k tobě, spas mne, Pane, * chci poslouchati tvých příkazů!

Za svítání přicházím, o pomoc

plóro; * spero in verba tua.

Praevéniant óculi mei vigílias noctis, * ut méditer elóquium tuum.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine, * et secúndum decrétum tuum da mihi vitam.

Appropínquant persequéntes me iníque; * a lege tua longe absunt.

Prope es tu, Dómine, * et ómnia mandáta tua fidélia.

Pridem cognóvi ex praescriptis tuis * te in aetérnum fundásse ea. - -

Božský život.

Vide afflictiónem meam et éripe me, * quia legem tuam non sum oblítus.

Defénde causam meam et rédime me; * secúndum elóquium tuum largíre mihi vitam. Longe a peccatóribus salus, * quia statúta tua non curant.

Miseratiónes tuae multae, Dómine; * secúndum decreta tua largíre mihi vitam.

Multi persequúntur me et tribulant me: * a praescriptis tuis non declíno.

Vidi praevaricántes et táeduit me, * quia elóquium tuum non custodiérunt.

Vide, praecépta tua díligo, Dómine; * secúndum misericórdiam tuam vivum me serva.

tě prosím; * spoléhám se na slova tvá.

Za nočních hlídek bdí mé oči, * aby rozjímalý o výroku tvém.

Pane, slyš hlas můj milostivě, * dle svého práva mi život dej!

Blíží se mí ničemní stíhatelé, * od zákona tvého jsou vzdáleni.

Ale ty, Pane, nablízku jsi, * věrné jsou všechny tvé předpisy.

Z předpisů tvých vím odedávna, * žes je ustanovil na věky. - -

Viz moji bídu a vysvobod mne, * vždyť jsem na zákon tvůj nezapomněl!

Bojuj můj boj a vysvobod mne, * podle výroku svého mi život dej!

Od hříšníků je vzdálena spása; * nestarají se o tvé zásady.

Pane, mnohé tvé slitování! * Podle rozhodnutí svých mi život dej!

Mnozí mne pronásledují, sužují mne, * od svědectví tvých neustoupím!

S hnusem zřím lidi věrolomné, * kteří na výrok tvůj nedbají.

Viz, Pane, miluji tvá přikázání, * podle milosti své mi zachovej život!

Verbi tui caput constantia est,
* et aeternum est omne decretum
justitiae tuae.

Žalm 118k.

Šťastí dítek Božích.

Principes persequuntur me sine
causa, * verba autem tua
veretur cor meum.

Laetor de eloquiis tuis, * sicut
qui invenit praedam multam.

Iniquitatem odio habeo et detestor;
* diligo legem tuam.

Septies in die laudem dico tibi
* propter justa iudicia tua.
Pax multa diligentibus legem
tuam, * neque ullum est illis
offensculum.

Praestolor auxilium tuum,
Domine, * et facio mandata
tua.

Custodit anima mea praescripta
tua, * et diligit ea valde.

Custodio praecepta et jussa
tua, * quia omnes viae meae
in conspectu tuo. - -

Budu žít a budu tě chválit!

Clamor meus ad te veniat, Domine:
* secundum verbum tuum
instrue me.

Perveniat praecatio mea ad te,
* secundum eloquium tuum
eripe me.

Fundant labia mea hymnum, *
cum docueris me statuta tua.
Cantet lingua mea eloquium
tuum, * quia omnia mandata
tua sunt justa.

Adsit manus tua, ut adjuvet

Souhrnem slov tvých nezměnitelnost,
* věčná jsou všechna tvá
spravedlivá rozhodnutí.

Byť mne knížata stíhala pro
nic, * ze slov tvých mám uctivý
strach.

Z tvých výroků pocítuji radost,
* jak nalezce převeliké kořisti.

S ošklostí nepravost nenávidím;
* ale miluji zákon tvůj.
Sedmkrát denně tě oslavuji
* pro spravedlivé soudy tvé.

Trvalý pokoj zákon tvůj milujícími:
* nemohou nikdy klopytnouti.

Pomoc tvou, Pane, očekávám
* a vykonávám tvé příkazy.

Svědectví tvých si velmi vážím
* a převelice je miluji.

Dbám na tvé rozkazy, tvá příkázání,
* vždyť cesty mé všechny
jsou před tebou. - -

Kéž k tobě přijde mé volání,
Pane: * Dle slova svého mi
poučení dej!

Kéž k tobě pronikne má prosba,
* dle výroku svého mne
vysvobod!

Hymnus ať zapějí mé rety, *
tys zásadám svým mne naučil.
Můj jazyk ať výrok tvůj opěvuje,
* tvé příkazy všechny jsou
spravedlivé. - -

Ať jest mi na pomoc tvá ru-

me, * quia praecepta tua eligi.

Cúpio salútem a te, Dómine,
* et lex tua delectatio mea est.

Vivat ánima mea et laudet te,
* et decreta tua ádjuvent me.

Obérro ut ovis, quae périit;
quaere servum tuum, * quia
mandata tua non sum oblítus.

P. A. Ant. Allelúja, fáciem
tuam, Dómine, illúmina super
servum tuum, allelúja, alle-
lúja.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní jako v Řádu k deváté (str. 56).

ka; * vyvolil jsem si tvá při-
kázání.

Na tobě, Pane, spásu si žá-
dám; * na rozkoš jest mi zá-
kon tvůj.

Život mi dej, bych tě oslavo-
val. * Ať pomoc mi skytnou
tvá rozhodnutí!

Zbloudím - zhynulá ovce - hle-
dej svého sluhu, * nezapomněl
jsem na tvé příkazy.

V roce. Ant. Aleluja, kéž nad
tvým služebníkem zasvitne
tvář tvoje, Pane, aleluja, ale-
luja.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD VESPERAS - NEŠPORY

Pater noster et Ave María.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja, *vel* Laus tibi, Dómi-
ne.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pa-
ne.

Pohled do Království Božího.

Nešpory jsou večerní modlitbou Církve - díkyčiněním za milosti uply-
nulého dne. Dnešní, nedělní, jsou slavným pohledem do dějin Království
Božího v Církvi a v duši...

Ž. 109 ukazuje vítězného Krále v plné moci, Ž. 110 občany království
v jejich ctnostech. Žalmy 111 a 112 mluví o základních zákonech králov-
ství: o lásce k Bohu a bližnímu, a o pokoře. Církve vidíme brzy jako
bezdětnou, brzy jako matku mnoha dětí (Ž. 113), brzy opět jako poutníci
v předobrazu vyvoleného národa, ubírajícího se z „egyptské robotárny“
do Zaslíbené země.

Dvě veliké myšlenky nešpor: 1. díky, 2. odvaha, rozhodnutí putovat
až k cíli.

Vše jako v Řádu k nešporám (str. 60), mimo:

antifony pro neděle adventní, jež bereme z chval (v Proprium de tempore).

P. A. Ant. Dixit Dóminus.

V roce. Ant. Pravil Pán.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

V době velikonoční se pod touto antifonou recitují všechny žalmy. Antifony pro neděle v oktávách vánoc, Zjevení, Nanebevstoupení a Božího těla hledej u příslušných svátků.

Žalm 109: Velekněz.

Myšlenka: Slavný mesiášský žalm. V úchvatných obrazech líčí trojí úřad, vítězství a oslavu Vykupitele. Žalm se máme modlit s velikou úctou a díkůčiněním, protože jej Kristus Pán sám na sebe vztahoval.

Bohem poslaný mesiášský Král.

Dixit Dóminus dómíno meo: „Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabélum pedum tuórum.“

Sceptrum poténtiae tuae proténdet Dóminus ex Sion: * „Domináre in médio inimicórum tuórum!

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis: * ante lucíferum, tamquam rorem, genui te.“ - -

Pravil Pán Pánu mému: „Zasedni na pravici mé, * dokud nepoložím tobě k nohám tvé nepřátele!“¹

Mocné tvoje žezlo posílá Hospodin se Sionu: * „Uprostřed svých nepřátel panuj,

u tebe je vláda už za dne zrození tvého v posvátném lesku: * před jitřenkou, jako rosu, zplodil jsem tebe.“ - -

Bohem poslaný Velekněz.

Jurávit Dóminus et non pae-nitébit eum: * „Tu es sacérdos in aetérnum secúndum ór-dinem Melchisedech.“ - -

Hospodin přísahal, nebude litovati: * „Dle Melchisedechova řádu na věky jsi knězem.“ - -

Bůh - Vítěz a Soudce.

Dóminus a dextris tuis: * cón-teret die irae suae reges. Judicábit natiónes, acervábit cadáverá; * cónteret cápita late per terram.

De torrén-te in via bibet, * proptérea extólet caput.

Pán po pravici tvé: * za dne svého hněvu bije krále.

Vykoná soud nad národy, mrtvol nahromadí; * daleko široko v zemi porozbílí lebky.

Cestou z potoka pít bude, * do výše povznese hlavu.

¹ Ve starověku bylo zvykem, že se poražený vrhl před vítězem do prachu a políbil mu nohy, čímž naznačil naprostou poddanost (srov. Jos. 10, 24; Gen. 3, 14).

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Ant. Magna ópera Dómini.

Ant. Pravil Pán Pánu mému: „Zasedni na pravici mé.“

Ant. Veliká jsou díla Hospodino-
va.

Žalm 110: Díkůčinění za vysvobození z Egypta.

Myšlenka: Píseň je díkůčiněním za veliké divy Boží při osvobození Izraelitů z Egypta: toto jejich osvobození je pro nás předobrazem vykoupení; píseň proto děkovnou modlitbou duše, jež jde, osvobozena z područí ďábla, pozemským životem do Zaslíbené země.

Gratias agámus Dómino Deo nostro!

Celebrábo Dóminum toto corde, * in coetu justórum et congregatióne.

Hospodin v dějinách svého národa.

Magna sunt ópera Dómini, * scrutánda ómnibus qui díligunt ea.

Majestas et magnificéntia opus ejus; * et justítia ejus manet in aetérnum.

Memoránda fecit mirabília sua; * miséricors et clemens est Dóminus.

Escam dedit timéntibus se; * memor erit in aetérnum foéderis sui.

Poténtiam óperum suórum manifestávit pópulo suo, * ut daret eis possessiónem géntium.

Opera mánuum ejus sunt fídelia et justa; *

Trvání Zákona.

firma sunt ómnia praecepta ejus,

Stabílitá in sáecula, in aetérnum, * facta cum firmitáte et aequitáte.

Redemptiónem misit pópulo

¹ t. j. manu.

Oslavím Pána z celého srdce, * v shromáždění, v obci spravedlivých.

Veliká jsou díla Hospodino-
va, * prozkoumání hodna všem jimž se líbí.

Nádhera, výsost jest jeho dílo, * na věky potrvá jeho spravedlnost.

V paměť vryl podivné skutky svoje; * Hospodin jest slitovný a milostivý

těm, kteří ctí ho, podává pokrm,¹ * vždy svoji smlouvu má na paměti.

Lidů svému ukázal mocné své skutky, * když jim dal dědictví pohanů.

Díla jeho rukou - věrnost a právo, *

na každý jeho příkaz lze se spoléhati.

Je vždycky pevný, až do věčnosti, * daný s věrností a spravedlností.

Lidu svému poslal vykouve-

suo, stáuit in aetérnum foedus suum; * sanctum et venerabile est nomen ejus.

ní, na věky sjednal s ním svoji smlouvu; * svaté a velebné jest jeho jméno.

Dozpěv.

Inítium sapiéntiae timor Dómini: prudénter agunt omnes, qui colunt eum; * laus ejus manet in aetérnum.

Počátek moudrosti - bázeň Boží: jednají moudře, kdo na ni dbají. * Na věky potrvá sláva jeho.

Ant. Magna ópera Dómini: exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Ant. Veliká jsou díla Hospodínova, dokonalá podle jeho plánu.

Ant. Qui timet Dóminum.

Ant. Kdo se bojí Boha.

Žalm 111: Plseň o spravedlivém muži.

Myšlenka: Tento žalm je protějškem k předcházejícímu: dobrý Bůh (Ž. 110) - dobrý člověk (Ž. 111). Matka Církev se tě ptá: Jsi také tak dobrým člověkem? Za vzor ti staví Krista a svaté, v jejichž společnost tě denně uvádí.

Předzpěv.

Beátus vir, qui timet Dóminum, * qui mandátis ejus delectátur multum.

Jest blažen muž, jenž Boha se bojí, * který má zálibu na příkazech jeho.

Požehnání bázně Boží.

Potens in terra erit semen ejus; * generatióni rectórum benedicétur.

Mocné bude na zemi semeno jeho, * žehnati budou poctivých rodu.

Opes et divítiae erunt in domo ejus, * et munificéntia ejus manébit semper.

Hojnost a bohatství budou v jeho domě, * štědrost jeho potrvá navždy.

Oritur in ténebris ut lumen rectis, * clemens et miséricors et justus.

Světlem je v temnotách spravedlivým lidem, * milostivý, milosrdný a spravedlivý.

Bene est viro, qui miserétur et cómmodat, * qui dispónit res suas cum justítia.

Je blažen muž, jenž se slituje a půjčí, * který se dle práva o věci své stará.

In aetérnum non vacillábit; * in memória aetérna erit justus.

Nikdy nemůže klopýtnouti; * vždy bude se na zbožného vzpomínati.

A núntio tristi non timébit; * firmum est cor ejus, sperans in Dómino.

Zlé zprávy se nemusí obávati, * jeho srdce je pevné, důvěrujíc Pánu.

Constans est cor ejus, non timebit, * donec confusos videat adversarios suos.

Distribuit, donat pauperibus, munificentia ejus manebit semper; * cornu ejus extollitur cum gloria.

Peccator videbit et indignabitur, dentibus suis frendet et tabescet; * desiderium peccatorum peribit.

Ant. Qui timet Dominum, in mandatis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Domini.

Žalm 112: Plseň pokory.

Myšlenka: Žalm byl velmi oblíbenou písní (Kristus Pán se jej modlil při poslední večeři). Opěvává základní zásadu království Božího: malí a pokorní budou povýšeni.

V očích světa bývá církev bláznovstvím - a přece je jedinou Matkou dítek, zrozených z Boha; svatí, ve světě pokorní a nízcí - jsou v království Božím knížaty; „Muž bolesti“ sám - ve světě byl ponížen až k smrti kříže - nyní je povýšen: je Králem Božího království, jemuž nebude konce. Chtěl bys jít jinou cestou? Buď malým a pokorným - povýšení a oslavení čkej od Boha.

Úvod.

Laudáte, servi Domini, * laudáte nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum * et nunc et usque in aeternum.

Chvála vznešeného jména Božího.

A solis ortu usque ad occasum ejus * laudetur nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * super caelos gloria ejus.

Jeho srdce je zmužilé, nepozná strachu; * až uzří zmatené protivníky.

Když poděluje, chudíně dává - jeho štědrost potrvá věčně; * se slávou se roh¹ jeho pozdvihne.

Dozpěv.

Uzří to hříšník a rozmrzen bude: zaskřípá zuby, utrápí se. * Naděje hříšníků je docela marná.

Ant. Kdo se bojí Boha, z celého srdce touží po jeho příkazech.

Ant. Jméno Páně.

Oslavujte, sluhové Páně, * oslavujte jméno Páně!

Jméno Páně buď požehnáno, * nyní i na věky!

Od východu slunce až do západu * buď jméno Páně slaveno!

Hospodin je povznesen nad národy * a jeho sláva nad nebese.

¹Býk a býčí rohy jsou v Orientě symbolem síly.

Chvála dobrotivého Boha.

Quis sicut Dóminus, Deus nos-
ter, qui sedet in alto * et ócu-
los demíttit in caelum et in
terram?

Súblevat e púlvere ínopem, *
e stércore érigit páuperem,

Ut cóllocet eum cum princí-
pibus, * cum princípi-
bus pó-
puli sui.

Habitáre facit eam, quae sté-
rilis erat, in domo, * matrem
filiórum laetántem.

Ant. Sit nomen Dómini bene-
dictum in saecula.

Ant. Deus autem noster.

Kdo jak Pán, náš Bůh, jenž
ve výši trůní * a na nebe i na
zemi pohlíží?

Z prachu pozdvihuje zesláb-
lého, * ubožáka z bláta vzpři-
muje,

aby ho posadil vedle knížat, *
vedle knížat svého národa;

v domě dává bydleti neplod-
né ženě,¹ * udělav ji šťastnou
matkou dětí.

Ant. Jméno Páně buď požeh-
náno na věky!

Ant. Náš Bůh však.

Žalm 113: Služebníci Boží - služebníci bůžků.

Myšlenka: Žalm má dvě části: v první, naivně prosté je líčena všemo-
houscnost Boží, jak se ukázala při východu Izraele z Egypta. Nám nyní
hlásá prozřetelnost Boží v dějinách Církve bojující.

Druhá část vznikla pravděpodobně v exilu. Svatopisec-básník snaží se
utvrditi exulanty v důvěře v jediného Boha, který v žádné nouzi ne-
zklame. Usmívá se a vysmívá nerozumné úctě bůžků. My jsme též
v exilu, obklopeni bůžky, kteří nás vábí bohatstvím, požitky, ctí, mocí,
pohodlím. Jediný Bůh nás z exilu vyvede a dovede k sobě, do „země
zaslíbené“, do nebeské vlasti.

Proto: důvěřujme jen Bohu!

a) Bůh a jeho lid - úvod.

Cum exíret Israēl de Egýpto,
* domus Jacob de pópulo bár-
baro,

Factus est Juda sanctuárium
ejus, * Israēl regnum ejus.

Mare vidit et fugit, * Jordá-
nis vertit se retrórsum.

Montes saltárun-
t ut arietes, *
colles ut agnélli.

Když Izrael odtáhl z Egypta,
* dům Jakobův z cizího lidu,

Judsko bylo jeho svatyní * a
jeho královstvím Izrael.

Bázeň přírody.

Moře to zřelo, na útěk se dalo,
* Jordán se valil nazpátek;

hory jak berani poskočily, * a
jako jehňátka pahorky.

¹ Mít mnoho dětí je v Orientě znakem požehnání. Neplodná byla v ne-
vážnosti a v domě neměla vlivu.

Quid est tibi, mare, quod fugis? * Jordánis, quod vertis te retrórsum?

Montes, quod saltástis ut arietes, * colles, ut agnélli?

A fácie Dómini contremísce, terra, * a fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in stagnum aquárum, * rupem in fontes aquárum. - -

b) Úvod druhé části.

Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, * propter misericórdiam tuam, propter fidelitátem tuam.

Quare dicant gentes: * „Ubi nam est Deus eórum?“

Deus noster in caelo est; * ómnia, quae vóluit, fecit. - -

Idóla eórum sunt argéntum et aurum, * opus mánuum hóminum.

Os habent, et non loquúntur; * óculos habent, et non vident.

Aures habent, et non áudiunt; * nares habent, et non odorántur.

Manus habent, et non palpant; pedes habent, et non ámbulant; * sonum non edunt gútture suo.

Símiles illis erunt, qui fáciunt ea, * omnis qui confídit in eis. - -

Moře, co to, že se na útěk dáváš? * Jordáne, že valíš se nazpátek,

hory, že skáčete jak berani, * a jako jehňátka pahorky?

Před tváří Páně chvěj se, země, * před tváří Boha Jakobova,

jenž může skálu v bahno změnit * a oblázek ve vodstev prameny. - -

Nikoliv nám, Pane, nikoliv nám; jen jménu svému zjednej čest! * Pro své milosrdenství, pro svoji věrnost.

Proč by pohané mluvíti měli: * „Kdepak jenom je ten jejich Bůh?“

Bůh a bůžci.

Náš Bůh přebývá na nebesích * a dělá všechno, co se mu líbí. - -

Jejich modly jsou stříbro a zlato, * lidských rukou to vytvory.

Mají ústa - nehovoří. * Mají oči - a nevidí.

Mají uši a neslyší. * Mají nozdry - nečichají.

Mají ruce - nehmatají. Mají nohy a nechodí; * hrdlem svým mluvíti nedovedou.

Ti, již je robí, budou jak ony, * kdekdo, jenž na ně se spoléhá. - -

Píseň požehnání.

Domus Israël confidit in Dómino: * adjútor eorum et clipeus eorum est.

Domus Aaron confidit in Dómino: * adjútor eorum et clipeus eorum est.

Qui timent Dóminum, confidunt in Dómino: * adjútor eorum et clipeus eorum est.

Dóminus recordáture nostri * et benedicet nobis;

Benedicet dómui Israël, * benedicet dómui Aaron.

Benedicet iis, qui timent Dóminum, * tam pusillis quam majóribus.

Dóminus multiplicábit vos, * vos et filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit caelum et terram.

Caelum est caelum Dómini, * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudant Dóminum, * neque ullus, qui ad inferos descéndit.

Sed nos benedicimus Dómino, * et nunc et usque in aetérnum.

P. A. Ant. Deus autem noster in caelo: ómnia quaecúmque voluit fecit.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Izraelův dům doufá v Pána: * jest jejich pomocí, jejich štítem.

Áronův dům doufá v Pána; * jest jejich pomocí, jejich štítem.

Ctitelé Hospodinovi doufají v Pána: * jest jejich pomocí, jejich štítem.

Pán na nás vzpomíná * a nám žehná:

žehná domu Izraelovu, * žehná domu Áronovu.

Žehná těm, kteří uctívají Pána, * ať už jsou malí anebo velcí.

Kéž vás na počet rozmnoží Pán: * ne vás jen, nýbrž i vaše děti!

Nuže, buďte Pánem požehnáni, * který udělal nebe a zemi; nebe si vyhradil Hospodin, * krajiny země dal lidským synům.

Mrtví nemohou chváliti Pána, * ani kdo v podsvětí sestoupil.

Ale my Pána oslavujeme * od této chvíle do věčnosti.

V roce. Ant. Náš Bůh však je na nebesích a všechno dělá, co se mu líbí.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Kapitulum pro neděle předpoštní nalezneme v *Proprium de tempore*; pro neděle během roku, t. j. po Zjevení a po Duchu sv. (od třetí), jest: 2. Kor. 1, 3. Benedíctus Deus, 2. ke Kor. 1, 3. Veleben budiž

et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericórdiarum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista; Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy, jenž nás potěšuje ve všem soužení našem.

Všechny hymny pro všední dny v týdnu mluví o dnech stvoření. Dnešní opěvá první den: rozdělení světla od temnot. Myslíme na věčné světlo a na věčnou tmu.

Hymnus (snad od sv. Řehoře Vel.).

Lucis Creátor óptime,
Lucem díerum próferens,
Primórdiis lucis novae,
Mundi paras oríginem:

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári práecipis:
Illábitur taetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitae sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Caeléste pulset óstium:
Vitále tollat práemium:
Vitémus omne nóxium
Purgémus omne péssimum.

Praesta, Pater píssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

Ÿ. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

R. Sicut incénsus in conspéctu tuó.

Kapitulum pro všechny neděle doby adventní, postní, utrpení a velikonoční (do 5. neděle po velik.) nalezneme v Proprium de tempore; hymnus a verš v Řádu k nešporám (str. 60).

Antifonu k Magnificat též v Proprium de tempore.

Vše ostatní v Řádu k nešporám (str. 60).

Ó světla Tvůrce nejlepší,
jenž bělostný jas dáváš dnům,
jenž v záři panenského dne
připravils světa počátek,

a ráno spjato s večerem
kážeš nám nazývati dnem:
Již černý chaos valí se -
modlitby, Bože, slyš a pláč:

By duch náš, ztěžklý
zločinem
připraven nebyl o podíl
Života, na nějž nemyslí,
a do vin jen se zaplétá.

Však do bran tvých ať zabuší
v modř, vezme cenu Života.
Již zanechme, co škodí nám
a smyjme každou ohavnost!

To dejž nám, Otče laskavý,
i Ty, jenž Otci roveň jsi,
jenž s Duchem Utěšitelem
vládneš od věků na věky.
Amen.

Ÿ. Nechať, Pane, stoupá má
modlitba k tobě.

R. Jako kadidlový kouř před
tvůj obličej.

AD COMPLETORIUM - DOPLNĚK

„V pokoji se ukládám k odpočinku.“

V. Jube, domne, benedícere.

Bened. Noctem quietam.

Lectio. Fratres: Sóbrii estóte.

R. Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

V. Converte nos. R. Et avérte.

V. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja, *vel* Laus tibi, Dómine.

V. Pane, rač požehnati.

Požehnání. Pokojnou noc.

Čtení. Bratři: Buďte strážliví...

R. Bohu díky.

V. Pomoc naše.

Otče náš, celý potichu.

Vyznávám se. Smiluj se. Prominutí.

V. Obrať nás. R. A odvráť.

V. Bože, ku pomoci.

Sláva Otcí.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pane.

Dnešní doplněk je ideální modlitbou kněžské duše. Ž. 4 uklidňuje po bouřích dne; vylučuje všechno Bohu cizí, obnovuje theocentrické zaměření duše a vrací ji do prostředí Božího pokoje. Ukazuje jí, že svět se všemi smyslovými radostmi je jen mýdlovou bublinou. Zato zbožnost a milost dávají hlubokou a trvalou radost: z obou pak plynoucí naděje na život ve vlasti věčné zůstává pevnou kotvou v moři života.

Ž. 90 připomíná boje dne, ale současně i vědomí naprosté bezpečnosti v rukou Božích; obnovuje ujištění: vítězství je v táboře Božím.

Poslední žalm maluje kněze jako strážce chrámu: Musíš bdít - svět potřebuje tvé noční modlitby, aby nepřítel nezvítězil.

P. A. Ant. Miserére.

V roce. Ant. Slituj se.

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Antifonu „aleluja“ se modlíme od Bílé neděle do pátku v oktávě svato-dušní.

Žalm 4: Důvěřivá večerní modlitba.

Myšlenka: Žalm připomíná štěstí toho, kdo žije v přátelství s Bohem a ukazuje nestálost lákadel světa. Byl to nejmilejší žalm sv. Augustína.

Úvod.

Cum invocávero, exáudi me, Když volám, vyslyš mne, Bo-
Deus justítiae meae, qui in tri- že mé spásy, jenž jsi za tísně

bulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. - -

Připomenutí hříšníkům: Obrátte se!

Viri, quousque estis graves corde? * Quare diligitis vanitatem et quaeritis mendacium?

Scitote: mirabilem facit Dominus sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum invocávero eum.

Contremiscite et nolite peccare, * recogitate in córdibus vestris, in cubilibus vestris, et obmutescite.

Sacrificáte sacrificia justa, * et speráte in Dómino. - -

Multi dicunt: „Quis osténdet nobis bona?“ *

Připomenutí spravedlivým: Důvěřujte Pánu!

Extolle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti laetitiam in cor meum * majorem, quam cum abundant tritico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormisco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitate me constitúis.

Žalm 90: V jisté ochraně.

Myšlenka: Žalm dýše svěží důvěrou v Boha ve všech strastech života, které jsou zobrazovány výjevy z blvy.

Úkryt.

Qui degis in praesidio Altissimi, * qui sub umbra Omnipotentis commoráris, Dic Dómino: „Refúgium me-

byl mi oporou! * Slituj se nad mnou, prosbu mou slyš! - -

Lidé, jak dlouho chcete být zatvrzelí? * Proč milujete blud a usilujete o lež?

Vězte: svého ctitele Pán hodným podivu dělá: * mne vyslyší Pán, když k němu zavolám!

Třeste se a nehřešte, * přemítejte v srdcích, na ložích, a umlkněte!

Správné oběti bijte, * Pánu důvěřujte! - -

Mnozí myslí: „Kdo nám ukáže štěstí?“ *

Dej, Pane, ať zazáří nám tvoje líc!

Skytl jsi radostí víc mému srdci, * než je-li hojnost zrní a moštu.

V klidu, jen ulehnu, budu spáti, neboť ty, Pane, jsi jediný, * který mi dáváš bezpečně bydlet.

Kdo dlíš pod stráží Nejvyššího, * kdo přebýváš pod Všemocného záštitou, řekni Pánu: „Mé útočiště, můj

um et arx mea, * Deus meus, in quo confido.“

hrade, * můj Bože, v nějž důvěru mám.“

Chráněn.

Nam ipse liberábit te de láqueo venántium, * a peste perniciosá.

On z lovcových pastí tě zachraňuje * a ze zhoubné rány morové.

Pennis suis próteget te, et sub alas ejus confúgies: * scutum et clipeus est fidélitas ejus.

Perutěmi svými přikrývá tě, pod křídla jeho se uchýlit můžeš: * štítem a záchranou jest jeho věrnost.

Bezpečen před nepřítelem.

Non timébis a terróre noctúrno, * a sagitta volánte in die, A peste quae vagátur in ténebris, * a pernície quae vastat meridie.

Za noci nemusíš hrůzy se báti, * ni šípu, který poletuje za dne, ni moru, který se v temnotách plíží, * ni nákazy, která za poledne zuří.

Nezraněn.

Cadant a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te non appropinquábit.

Kdyby jich tisíc po boku tvém padlo, tisíců napravo deset, * nic nestihne tě.

Verúmtamen óculis tuis spectábis * et mercédem peccatórum vidébis.

Na svoje oči to zpozoruješ, * uvidíš odplatu hříšníkům danou.

Bůh jest mou ochranou.

Nam refúgium tuum est Dóminus, * Altíssimum constituísti munímen tuum.

Vždyť Pán jest tvoje útočiště, * za záštitu zvolil sis Nejvyššího.

Non accédet ad te malum, * et plaga non appropinquábit tabernáculo tuo,

Neštěstí žádné tě nepřekvapí, * bolest tvému stanu se nepřiblíží,

Andělé.

Quia Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

vždyť v zájmu tvém přikázal andělům svým, * aby tě střežili na cestách tvých všech.

In mánibus suis portábunt te, * ne offéndas ad lápidem pedem tuum.

Na rukou svých ponesou tebe, * bys nenarazil nohou svou na kámen.

Super áspidem et víperam gradiéris, * conculcábis leónem et dracónem. - -

Kráčeti budeš po hadech a zmijích, * lvíče i draka rozdupáš. - -

Bůh mluví.

Quóniam mihi adhæsit, liberabo eum; * prótegám eum, quia cognóvit nomen meum. Invocabit me et exáudiam eum; cum ipso ero in tribulatióne, * erípíam eum et honorabo eum.

Longitúdine diérum satiábo eum, * et osténdam ei salútem meam.

Protože na mně lpí, vysvobodím ho; * budu ho chránit, že zná moje jméno.

Bude mne vzývat, vyslyším ho; v soužení budu s ním, * budu mu záchranou, pomohu mu ke cti.

Předlouhým životem ho nasytit chci, * chci dopřát mu děti na svoji spásu.

Žalm 133: Noční bdění.

Myšlenka: Píseň líčí starozákonní zakončování nočních hlídek. - My, dítky Boží, vojíní Kristovi, jsme skutečnými strážci chrámu, Matka Církev nás posílá na hlídku.

Ecce benedícite Dómino, * omnes servi Dómini;

Qui statis in domo Dómini * horis noctúrnis.

Extóllite manus vestras ad sancta * et benedícite Dómino. - -

Ex Sion benedícat tibi Dóminus, * qui fecit caelum et terram.

P. A. Ant. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratióne meam.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Nuže, Pána oslavujte, * všichni služebníci Páně, kteří stojíte v domě Páně * v nočních hodinách!

Ruce své zvedněte ke svatyni, * a Hospodina oslavujte! - -

Se Sionu ti Hospodin požehnej, * který stvořil nebe i zemi!

V roce. Ant. Slituj se nad mnou, Pane, a prosbu mou vyslyš!

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k doplňku, (str. 70).

Tento doplněk se modlíme též o všech větších svátcích, je-li předepsán sváteční pořad.

PONDĚLÍ

Památka svatých andělů

Pondělí je prvním pracovním dnem týdne.

Myšlenka: S radostí a odvahou do boje pro Boha; radostně jako ženich a silný jako hrdina (mluveno slovy Ž. 18 z první) půjdu cestou týdne. Tento radostný a důvěřivý tón zaznívá ze všech dnešních hodin.

Již Invitatorium zdůrazňuje základní myšlenku dne: „Venite, exsultemus Dómino!“ Jitřní kreslí obraz vítězství, chvály překypují radostí; první je zvlášť význačná pro počátek týdne: je jeho ranní modlitbou.

AD MATUTINUM - JITŘNÍ

Boj o vítězství království Božího.

Žalmy jitřní jsou vzestupné.

Počínáme smutným pohledem na nepřátele Království Božího: hřích a bezbožnost (Ž. 13); přecházíme k občanu a bojovníku království (Ž. 14) a pozorujeme zápas Církve na tomto světě (Ž. 16).

Druhá hlídka rozvádí thema: boje a vítězství Davidova pohnutého života (Ž. 17).

V třetí hlídce již prokmitá radost z vítězství: Kristus, Bojovník a Vítěz (Ž. 19, 20). Poslední žalm ukazuje: bez boje není vítězství! Je slavným Deo gratias.

Vše v Řádu k jitřní, (str. 15), kromě:

invitatoria a hymnu, které se mění podle dnů v týdnu.

Invitatorium. Veníte, * Exsultemus Dómino. *Invitatorium.* Pojďte, * plesejme Pánu.

Žalm 94: Veníte, exsultemus, (str. 15).

Stejně znějící počátek žalmu 94 neopakujeme, nýbrž počínáme slovy: Acclamemus Petrae salútis... Chválu vzdejme Skále...

Hymnus (ze školy sv. Ambrože).

Sommo refectis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Okřálé údy po spánku
povrhly ložem, vstáváme.
Při nás buď, Otče, prosíme,
když písně tobě pějeme.

Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat:
Ut actuum sequentium
Tu, Sancte, sis exordium.

Cedant tenebrae lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labascat múnere.

Precámur údem supplices,
Noxas ut omnes amputes,
Et ore te canentium
Lauderis omni témpore.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Pro příslušné doby církevního roku viz hymny v Řádu (str. 16).

Ty rozeznívej jazyk náš,
ať oheň myslí lne v Tvou výš:
by prací celodenní řad
v Tobě měl, Svatý, počátek.

Ustuptež zlé tmy záři dne,
noc slunci běloskvoucímu,
by hřích, jenž ze tmy vykvetl,
uvadl v žhoucím světle Tvém.

A ještě dál Tě prosíme,
škodlivé sněti ořež s nás,
a chválu svou slyš celý den
z úst, která Tebe zvěstují.

To dejž nám, Otče laskavý,
i Ty, jenž Otci roveň jsi,
jenž s Duchem Utěшителем
vládneš od věků na věky.
Amen.

IN I. NOCTURNO - I. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Dóminus de caelo
* prospexit super filios hómi-
num.

T. P. Ant. Allelúja, * allelú-
ja, allelúja.

V roce. Ant. Pán shlíží * s ne-
be na děti lidské.

V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 13: Nepřítel Království Božího.

Myšlenka: Nejprve pozorujeme nepřitele: je jím hřích. Pamatujme si: dobrý vojevůdce nikdy nepřitele nepodceňuje! Proto: Bože, přemoz ve mně hříšného člověka!

Jací jsou bezbožní.

Dicit insípiens in corde suo: *
„Non est Deus.“

Corrupti sunt, abominanda e-
gérunt; * non est, qui faciat
bonum.

Dóminus de caelo prospicit su-
per filios hóminum, * ut ví-

V srdci svém říká pošetilý: *
„Hospodina není.“

Jsou zkaženi, hnusnosti pro-
vádějí: * není, kdo by konal
dobro.

Pán pohlíží s nebe na lidské
děti, * by viděl, zda tolik kdo

deat num sit, qui intélligat et quaerat Deum. moudrý je, že se na Boha ptá.

Omnes simul aberravérunt, de- Všichni bez výjimky bloudí, praváti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est nec unus. jsou pokázeni: * není, kdo by dělal dobro - ani jediný není.

Nezvítězí.

Nonne resipíscunt omnes qui fáciunt iniquitátem, * qui devorant pópulum meum, sicut cómedunt panem? Což se nevzpamatují všichni, kteří ničemnost tropí, * kteří sžírají můj národ, jako chléb pojídají?

Dóminum non invocavérunt: tum trepidábunt timóre, * quóniam Deus cum generatióne justa est. Boha nevzývali: hrůza přepadne je, * neboť Hospodin je se zbožným pokolením.

Consílium míseri vultis confúndere: * sed Dóminus est refúgium ejus. - - Ubožákův úmysl zhatiti chcete: * Bůh však je jeho záštitou. - -

Dozpěv.

Utinam véniat ex Sion salus Israë! Cum vériterit Dóminus sortem pópuli sui, * exsultábit Jacob, laetábitur Israë. Kéž přijde se Sionu Izraelovi spásal! Až změní Pán osudy svého lidu, * zajásá Jakub, zaplesá Izrael.

Ant. Dóminus de caelo prospéxit super filios hóminum. *Ant.* Pán shlíží s nebe na děti lidské.

Ant. Qui operátur justítiam, * requiescet in monte sancto tuo, Dómine. *Ant.* Kdo koná spravedlnost, * smí bydliti na hoře tvé svaté, Pane.

Žalm 14: Obyvatelé a bojovníci Království Božího.

Myšlenka: Kdo smí bojovat ve vojsku Božím? Ten, kdo přemohl hřích. Žalm je zpytování svědomí.

Kdo se smí přiblížit k Pánu?

Dómine, quis commorábitur Pane, kdo ve stanu tvém hostem smí býti * a kdo smí bydliti in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? - - leti na hoře tvé svaté? - -

Kdo spravedlivě a čestně jedná.

Qui ámbulat sine mácula et Kdo bez vady žije a spravedlnost koná, kdo na pravdu facit justítiam, et cógitat rec- myslí si, * svým jazykem nepomlouvá; ta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque opprobrium infert vicino suo;

Qui contemptibilem aestimat improbum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniám suam non dat ad usúram * neque accipit múnera contra innocentem. - -

Vyvrcholení.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Ant. Qui operátur justítiam, requiescet in monte sancto tuo, Dómine.

Ant. Inclína, Dómine, * aures tuas mihi, et exáudi verba mea.

kdo zlého nic nedělá bližnímu svému, * kdo nehází potupu na svého druhá;

kdo má ničemu za hodného opovržení, * v úctě však ty, kteří Boha se bojí;

kdo přísahu na škodu svou zrušiti nechce, peníze na lichvu se nesnaží půjčit, * nepřijímá úplatků na nevinného. - -

Kdo takhle jedná, * na věky neklopýtne.

Ant. Kdo koná spravedlnost, smí bydleti na hoře tvé svaté, Pane.

Ant. Skloň, Pane, * ke mně ucho své a vyslechni slova má!

Žalm 16: Spravedlivý volá o pomoc.

Myšlenka: Přehlédli jsme nepřátele i přátele - sledujeme boj: nevinnost a spravedlnost bojují s hříchem. Boj je těžký - Bůh však mocný ochránce. Zvlášť názorně maluje žalm ďábelská pokušení. Tento žalm se modlil sv. Vavřinec na rozpáleném roštu.

Mysli na kněžskou nevinnost!

Ujištění o nevinnosti.

Audi, Dómine, justam causam, atténde clamórem meum, * áuribus pércipe oratió-nem meam ex lábiis non dolósis.

A conspéctu tuo júdíci-um de me pródeat: * óculi tui vident quae recta sunt.

Si scrutáris cor meum, si ví-sitas nocte, si igne me probas, * non invénies in me iniquitátem.

Non est transgréssum os me-

Slyš, Pane, věc mou spravedlivou, vyslechni můj nářek, * naslouchej modlitbě mých bezelstných rtů!

Dopřej, ať nade mnou soud od tebe vzejde: * a ať jsou na právo upřeny tvé oči!

Zkoušíš-li srdce mé, hledáš-li mne v noci, tříbíš-li ohněm mne, * ničemnosti žádné nenajdeš na mně.

Má ústa nemluví, jak lidé jsou

um hóminum more; * secúndum verba labiórum tuórum ego custodívi vias legis.

Fírmiter inháesit gressus meus sémitis tuis, * non titubá-runt pedes mei. - -

Prosba o ochranu před nepříateli.

Ego te ínvo-co, quóniam ex-áudies me, Deus; * inclína au-rem tuam mihi audi verbum meum.

Mirábilem osténde misericórdiam tuam, * qui ab adver-sántibus salvas confugiéntes ad dexteram tuam.

Custódi me ut pupíllam óculi, sub umbra allárum tuárum abscondé me * a peccatóribus, qui vim ínferunt mihi. - -

Inimíci mei cum furóre me circúvéníunt, crassum cor su-um praeclúdunt, * ore suo lo-quúntur supérbe.

Passus eórum nunc me circúmdant, * óculos suos intén-dunt, ut in terram prostér-nant,

Símiles leóni, qui ínhiat prae-dae, * et cátulo leónis, qui in ábditis sedet. - -

Trest a odměna.

Exsúrge, Dómine, occúrre illi, prostérne eum, éri-pe a pecca-tóre ánimam meam gládio tuo, * manu tua ab homíni-bus, Dómine:

Ab homínibus, quorum pór-tio est haec vita, * et quorum ventrem imples ópibus tuis; Quorum filii saturántur * et

zvyklí. * Střežil jsem dle slov tvých rtů zákona cesty.

Na stezkách tvých pevně se-trval můj krok, * nezapotáce-ly se mé nohy. - -

Volám k tobě, Bože, ty mne slyšíš: * skloň ke mně své u-cho, slyš slovo mé!

Divy prokaž svoje milosrden-ství, * jenž odpůrců zbavuješ prchá-jící na tvou pravici.

Střez mne jak oka zřítelnici, ukryj mne do stínu svých pe-rutí * před hříšníky, kteří mne znásilnit chtějí. - -

Nepřátelé moji vztekli mne tísní, srdce své - sádla kus - uzavírají: * svými ústy pyš-ně tlachají.

Teď jejich kroky mne obkli-čují, * očima civí, aby srazili na zem.

Lvu jsou podobni, jenž po lu-pu prahne, * neb mláděti lví-mu, jež v úkrytu dřepí. - -

Vzhůru, Pane, předběhni ho, sraz, mne zachraň mečem od bezbožníka, * svou rukou, Bo-že, od lidí;

od lidí, jichž údělem je tento svět, * a jejichž břicho svým bohatstvím plníš.

Synové jejich se dosyta nají *

relinquunt, quod eis súperest, párvulis suis.

Ego autem in justítia vidébo fáciem tuam, * satiábor, evígilans aspéctu tuo.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ž. Mirífica, Dómine, misericórdias tuas. R. Qui salvos facis sperántes in te.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ž. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja.

R. Per resurrectiónem Jesu Christi ex mortuis, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, (str. 21).

a zbytek nechají dětem svým.

Ale já, spravedliv, uzřím tvou tvář, * až, probudiv se, dosyta se nahledím na tě.

Ant. Skloň, Pane, ke mně ucho své a vyslechni slova má!

Ž. Ukaž své podivuhodné slitování, Pane. R. Který chránsíš ty, kdož ti důvěřují.

Antifona. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. Bůh nás obrodil k novému životu, aleluja.

R. Zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, aleluja.

IN II. NOCTURNO - II. NOČNÍ HLÍDKA

Ant. Diligam te, * Dómine, virtus mea.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Ant. Miluji tě, * Pane, sílo má!

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 17a: Davidova píseň díky za vítězství.

Myšlenka: Tuto píseň zpíval David na konci svého života. Je to jeho labutí píseň - jedna z nejkrásnějších žaltáře. Divá se zpět na boje svého pohnutého života, jasně cítí zvláštní pomoc Boží - vidí i svá vítězství nad nepřáteli.

Království Boží v Církvi a v duši také bojuje - za pomoci Boží také zvítězí. Pozoruj mohutný obraz zjevení Boha ve vichřici.

Předzpěv.

Diligo te, Dómine, fortitúdo mea, * Dómine, petra mea, arx mea, liberátor meus, Deus meus, rupes mea, in

Miluji tě, Bože, sílo má, * Bože, má skálo, má tvrzi, můj Spasiteli!
Bože můj, má jeskyně, do kte-

quam confúgio, * clipeus meus, cornu salutis meae, praesídium meum!

Laudábilem invocábo Dóminum, * et ab inimicis meis salvus ero. - -

Volání o pomoc v nouzi.

Circumdedérunt me fluctus mortis, * et torrentes perniciosi terruerunt me;

Funes inférnicumpléxisunt me, * invasérunt me láquei mortis:

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi;

Et exaudivit de templo suo vocem meam, * et clamor meus introívit in aures ejus. - -

Bůh přichází v bouři na pomoc.

Et concússa est et contrémuit terra, fundaménta móntium conturbáta sunt * et concússa sunt, quia flagrábat ira.

Ascéndit fumus e náribus ejus, et ignis ex ore consúmens, * carbónes ab eo succénsi.

Et inclinávit caelos et descendit, * et atrum núbilum erat sub pédibus ejus.

Et vectus est super Cherub et volávit, * et ferebátur super alas venti.

Induit ténebras ut velaméntum * ut teguméntum aquam tenebrósam, núbila densa.

Ob fulgórem in conspéctu ejus * exarsérunt carbónes igníti,

ré prchám, * můj štíte, má pevnosti, rohu mé spásy!

Boha chvály hodného vzývat hodlám, * a budu zachráněn od nepřátel svých. - -

Smrtící vodstva mne obklíčila * a záhubné proudy mne poděsily.

Motouzypodsvětíopletlymne, * tenata smrti mne ohrozila.

Volal jsem k Pánu v soužení svém, * ke svému Bohu jsem o pomoc křičel.

I uslyšel z chrámu svého můj hlas, * vzlykot můj pronikl do jeho ucha. - -

Bouři na pomoc.

Zatřásla se země, rozchvěla se, základy hor zavrávaly, * roztřeseny byly, neboť vzplál hněvem.

Kouř z jeho nosu do výše se vznesl, z úst oheň mu sálal, vše pohlcoval: * uhlí se od něho rozhořelo.

Nebesa sklonil a sestoupil dolů, * mráкотná temnota pod nohama jeho.

Vznesl se na cherubech, rozletěl se, * klidně se vznášel na perutích větru.

Temnotami oděl se jako rouchem, * za štan temné vody má, husté mraky.

Bleskem jenž poletoval na jeho tváři, * se vznítlo řeřavé uhlí,

Et intónuit de caelo Dóminus,
* et Altíssimus emísit vocem
suam.

Et misit sagíttas suas et dis-
sipávit eos, * fúlgura multa,
et profligávit eos.

Et apparuérunt álvei maris *
et nudáta sunt fundaménta
orbis terrárum:

Ab increpatióne Dómini, * a
flatu spíritus irae ejus.

Ant. Díligam te, Dómine, vir-
tus mea.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus
* secúndum justítiam meam.

S nebe dal Hospodin zahučeti
hromu, * Nejvyšší dal zazníti
hlasu svému.

Vysílal své šípy, rozptyloval
je, * přeletné blesky; na ko-
nec je zahnal.

Objevily se prohlubně moře,
* základy vesmíru byly obna-
ženy,

když Hospodin zahrozil, *
když vanul van jeho hněvu.

Ant. Miluji tě, Pane, sílo má!

Ant. Odplatí mi Pán * podle
spravedlnosti mé.

Žalm 17b.

Záchrana.

Exténdit manum ex alto, pre-
héndit me, * extráxit me de
aquis multis.

Erípuít me de inimíco meo
fortíssimo, * et ab osóribus
meis, qui erant me validiôres.

Invadébant me die mihi fu-
nésto, * sed Dóminus factus
est praesídium mihi,

Et edúxit me in campum spa-
tiósum, * salvum me fecit,
quia díligit me. - -

Ruku s výše napráhl, uchopil
mne, * ze spousty vodstva
mne vyprostil.

Vyrval mne nepříteli přemoc-
nému, * těm, kteří mnou zhr-
dali a silnější byli.

Za doby bídy mne ohrožovali,
* ale Pán mi byl oporou pev-
nou.

Do volného kraje mne vyvésti
dal, * (a pak) mne zachránil,
neboť mne má rád.

Za plnění přikázání - odměna.

Repéndit mihi Dóminus se-
cúndum justítiam meam, * se-
cúndum puritátem mánuum
meárum retríbuit mihi,

Quia custodívi vias Dómini *
nec peccádo recéssi a Deo
meo,

Quia ómnia mandáta ejus
prae óculis hábui, * et prae-

Pán mi dal odplatu podle sprá-
vedlnosti; * odměnil mne po-
dle čistoty mých rukou,

protože jsem kráčet po Páno-
vých cestách, * a hříchem se
neuchýlil od svého Boha.

Všechny jeho příkazy jsem na
očích měl, * a od přikázání je-

cépta ejus a me non remóvi,
Sed fui ínteger coram eo, * et
a culpa servávi me.

Et retríbuit mihi Dóminus se-
cúndum justítiam meam, * se-
cúndum puritátem mánuum
meárum coram óculis ejus.

Děk spravedlivému soudci.

Erga virum pium osténdis te
pium, * erga íntegrum íntegre
agis,

Erga purum te monstras pu-
rum, * erga versútum te prae-
bes prudéntem.

Nam tu pópulum húmílem
salvum facis, * óculos autem
elátos affligis.

Nam tu splendére facis lucér-
nam meam, Dómine; * Deus
meus, illúminas ténebras me-
as.

Nam per te incúrro in turmas
hostíles, * et per Deum meum
transílio murum.

Dei via est íntegra, elóquium
Dómini igne probátum; * ipse
clípeus est ómnibus confugi-
éntibus ad eum.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus
secúndum justítiam meam.

Ant. Vivit Dóminus, * et be-
nedíctus Deus salútis meae.

Žalm 17c.

Děk všemohoucímu Pomocníku.

Quisnam est deus praeter Dó-
minum? * aut quae petra
praeter Deum nostrum?

Deus, qui praecínxit me for-

ho jsem se neodchýlil.

Naopak, bez úhony jsem před
ním byl, * a od viny prost
jsem se uchoval.

Pán mi dal odplatu podle spra-
vedlnosti, * dle čistoty rukou
mých na jeho očích.

Ke svatému svatě se chováš,
* s bezúhonným bezúhonně
jednáš.

Čistému se ukazuješ čistým,
* a vychytralému rozvážným.

Neboť ty pomáháš bědnému
lidu, * zpyšnělé oči však za-
hanbuješ.

Rozsvěcuješ, Pane, pochodeň
moji; * Bože můj, mou tem-
notu prozařuješ.

Hle, s tebou ženu se na nepřá-
tel čty, * i hradby s Bohem
svým ztékám.

Cesta Boží je bez poskvrny,
výrok Páně je ohněm třiben;
* Bůh štítem je všem, kteří
k němu se utíkají.

Ant. Odplatí mi Pán podle
spravedlnosti mé.

Ant. Ať žije Pán, * sláva Bo-
hu spásy mé.

Kdo je Bůh kromě Hospodi-
na? * kdo skála, kromě naše-
ho Boha?

Krom Boha, jenž silou mne

titúdine * et fecit íntegram
viam meam,
Qui céleres fecit pedes meos
ut pedes cervárum, * et super
excélsa státuit me,
Qui exércuit manus meas ad
próelium, * et ad arcum áe-
reum tendéndum bráchia
mea. - -

S pomocí Boží jsem zvítězil.

Et dedísti mihi clipeum tuum
salvántem, et dextera tua sus-
tentávit me, * et sollicitúdo
tua grandem me fecit.

Latam fecísti viam gréssibus
meis * nec vacillárunť pedes
mei.

Insequébar inimícos meos et
apprehendébam illos * nec re-
vertébar, donec conféceram
eos.

Confrégi illos nec potuérunt
súrgere, * cecidérunt sub pé-
dibus meis. - -

Et praecinxísti me fortitúdi-
ne ad próelium, * et resistén-
tes mihi sub me curvásti,

Et inimícos meos in fugam
vertísti, * et, qui odérunt me,
disperdidísti.

Clamavérunt - neque erat qui
salvos fáceret; * ad Dóminum
- neque eos audívit.

Et disjéci eos ut púlverem an-
te ventum, * ut lutum plateá-
rum cóntudi eos. - -

Učinil mne slavným a mocným.

Eripuísti me de contentióni-
bus pópuli, * caput natiónum
me constituísti.

opásává, * jenž moji cestu bez
úhony dělá,
jenž hbitost dal nohám mým
jak nohám laní, * a jenž mne
postavil na výšiny,
jenž ruce mé naučil zručno-
sti v boji, * a paže mé napí-
nati měděný luk. - -

Dals mi štít spásy, tvá pravi-
ce oporu, * tvá starostlivost
mi zjednala velikost.

Dopřál jsi krokům mým širo-
kou cestu, * že nemohly klo-
pýtat nohy moje.

Nepřátele své jsem honil a do-
hnal, * nevrátil jsem se, až
jsem je zničil.

Zbil jsem je tak, že nemohli
vstáti, * že mi klesali pod no-
hama. - -

Opásal jsi mne zdatností v bo-
ji, * dal jsi mi v porobu mé
protivníky.

Nepřátele mé jsi na útěk za-
hnal, * a rozptýlils ty, kteří
mnou pohrdali.

Volali o pomoc - zachránce ni-
kde; * k Hospodinu - ale ne-
slyšel je.

Jako prach větrem jsem roz-
metal je, * jak bláto ulic jsem
je rozšlapal. - -

Vytrhls mne, když lid se bou-
řil, * ustanovils mne národů
vládcem.

Pópulus, quem non nóveram,
servívit mihi, * ad primum au-
díťum oboedívit mihi;

Alienígenae blandíti sunt mi-
hi, alienígenae palluérunt, *
exiérunt treméntes ex árcibus
suis. - -

Neznámý národ mi robotoval,
* jen slovo mé zaslechl, po-
slechl mne;

Synové ciziny mi lichotili,
zbledli však, * rozechvělí z
tvrzí svých vyšli. - -

Dozpěv.

Vivat Dóminus, et benedícta
sit Petra mea, * et láudibus
extollátur Deus, salvátor me-
us.

Deus qui dedit ultiónem mihi
* et pópulos mihi subjécit.

Qui liberásti me ab inimícis
meis, et super resisténtes mi-
hi extulísti me, * a viro vio-
lénto me eripulísti.

Proptérea celebrábo te in na-
tiónibus, Dómine, * et nómi-
ni tuo psalmum dicam:

Qui magnas victórias dedísti
regi tuo et misericórdiam fe-
císti uncto tuo, * David et sé-
mini ejus usque in aetérnum.

Ant. Vivit Dóminus, et bene-
díctus Deus salútis meae.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ť. Confitébor tibi in natióni-
bus, Dómine. Ř. Et nómini
tuo psalmum dicam.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ť. Deus suscitávit Christum
a mórtuis, allelúja. Ř. Ut fi-
des nostra et spes esset in Deo,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, (str. 22).

Ať žije Pán, buď sláva mé
Skále, * Bůh spásy mé budiž
nade vše chválen!

Bůh, jenž mi dovolil, abych
se pomstil, * jenž mi dal ná-
rody do poddanství.

Jenž jsi mne vysvobodil od
nepřátel, jenž jsi mne povýšil
nad odpůrce, * a vyrval mne
muži násilnému.

Proto tě chci slaviti u národů,
Pane, * chci jménu tvému
chvalozpěv pěti:

jenž veliká vítězství jsi dal
svému králi, a jenž ses smilo-
val nad svým Pomazaným, *
nad Davidem a jeho potom-
stvem na věky.

Ant. Ať žije Pán, sláva Bohu
spásy mé.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ť. Chci tě oslavovati mezi ná-
rody, Pane. Ř. A jménu tvé-
mu píseň pět.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ť. Bůh vzkřísil Krista z mrt-
vých, aleluja. Ř. Abychom
věřili a doufali v Boha, ale-
luja.

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Exáudiat te * Dóminus in die tribulatiónis.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Kéž slyší tě * Pán ve chvílích bídy.

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 19: Modlitba před bitvou.

Myšlenka: Celou píseň lze shrnout v prosbu: „Otče, volám tě!“ - před bojem dne a týdne. Současně přináší mocnou důvěru ve vítězství.

Exáudiat te Dóminus die tribulatiónis, * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de Sancto, * et de Sion te susténtet.

Memor sit ómnium oblati-
onum tuárum, * et holocáus-
tum tuum hábeat gratum.

Tríbuat tibi quae optat cor
tuum, * et ímpleat omne consílium tuum.

Laetémur de victória tua, et
in nómine Dei nostri extollá-
mus vexílla; * ímpleat Dómi-
nus omnes petitiónes tuas! - -

Chór vojínů: Přesvědčení o vítězství.

Jam novi Dóminum tribuisse
victóriam uncto suo, * exau-
disse eum de caelo sancto suo
fortitúdine victrícis dexter-
ae suae.

Illi cúrribus et isti equis, * nos
autem nómine Dómini, Dei
nostri, fortes sumus.

Illi collápsi sunt et cecidérunt
* nos vero stamus et perman-
émus. - -

Dómine, victóriam tríbue re-

Kéž slyší tě Hospodin ve chví-
li bídy, * kéž ti dá ochranu
Jakobův Bůh!

Kéž ze své svatyně pomoc ti
pošle, * skytne ti oporu se Si-
onů!

Kéž si vzpomene na všechny
tvé dary, * kéž se mu líbí tvá
zápalná oběť.

Kéž splní ti, po čem touží tvé
srdce, * kéž všem tvým plá-
nům udělí zdar!

Zaplesejme nad tvým vítěz-
stvím, korouhve vztyčme v
jménu Boha svého; * kéž splní
Hospodin všechna tvá přání! -

Vím, Pán dává vítězit Poma-
zanému, * vyslyší ho se svého
svatého nebe, silnou pravicí
vítězící.

Ti jsou vozy silní, oni koňmi,
* my však jménem Pána, své-
ho Boha.

Oni klesli a upadli, * my sto-
jíme a trváme. - -

Hospodine, králi vítězství u-

gi * et exáudi nos, quo die te invocámus.

Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine, * in virtúte tua laetábitur rex.

děl * a vyslyš nás, když k tobě voláme.

Ant. Kéž slyší tě Pán ve chvílích bídy.

Ant. Pane, * ze síly tvé se raduje král.

Žalm 20: Dík za vítězství.

Kristus, náš vítězný Král.

Myšlenka: Krista-Vítěze korunuje Otec korunou slávy; chceme mít tento týden podíl na jeho vítězství.

Dík za vítězství.

Dómine, de poténtia tua laetátur rex, * et de auxílio tuo quam * veheménter exsúltat! Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et petitióнем labiórům ejus non denegásti.

Nam benedictiόνibus faustis praevenísti eum, * imposuísti cápiti ejus corónam de auro puro.

Vitam pétiit a te: tribuísti ei * longitúdinem diérům in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus auxílio tuo, * majestátem et decórem posuísti super eum.

Etenim fecísti eum benedictiόνem in saeculum, * laetificásti eum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confidit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. - -

Supervéniat manus tua ómnibus inimícis tuis; * dextera tua invéniat eos, qui te odérunt.

Ze síly tvé, Pane, se raduje král, * převelice jása nad pomocí tvou!

Ty jsi mu naplnil srdce jeho přání, * po čem rty jeho touží, neodepřels.

Vstříc jsi mu vyšel s žehnáním a zdarem, * dals korunu zlatou mu na hlavu.

Dal jsi mu život, jež na tobě žádal, * dlouhý to život, navždycky; věčně.

Jeho sláva velká jest pomocí tvou, * majestát, hodnost jsi na něj vložil.

Ty děláš, by věčně byl požehnaním: * rozkoší své tváře ho oblažuješ.

Neb jenom v Boha král důvěru má, * pro milost Nejvyššího neklopýtne. - -

Štěstí a zdar do budoucna.

Ruka tvá zasáhni kdekoho z tvých nepřátel, * pravice tvá nechť najde tvé nenávisníky.

Pone eos ut in fornáce ignis,
* cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat
eos, * et ignis dévoret eos.

Prolem eórum perde de terra,
* et semen eórum e filiis hó-
minum.

Si intentáverint in te malum,
* molíti sunt dolum, non prae-
valébunt;

Nam in fugam convértes eos,
* tendes arcum tuum in fá-
ciem eórum.

Exsúrge, Dómine, in poténtia
tua! * canémus et celebrábi-
mus fortitúdinem tuam.

Ant. Dómine, in virtúte tua
laetábitur rex.

Ant. Exaltábo te, * Dómine,
quóniam suscepísti me.

Slož je jakoby v rozžhavené
peci, * jakmile se objeví tvoje
tvář.

Hospodin je stravuje zlostí
svojí * a oheň je pozhlta.

Potomstvo jejich se země vy-
hlad, * a jejich semeno z dětí
lidských.

I kdyby na tě zamýšleli zlo-
bu, * osnovali pikle, nezví-
tězí;

způsobíš, by se na útěk dali, *
a lukem svým na ně zamíříš.

Nuž, povstaň, Pane, ve své
síle! * zpěvem oslavíme tvo-
ji moc!

Ant. Pane, ze síly tvé se radu-
je král.

Ant. Vyvyšuji tě, * Pane, pro-
tože jsi mne osvobodil.

Žalm 29: Děkovná modlitba.

Myšlenka: Jménem Církve děkujeme v písní Bohu za všechna vítězství,
jež jí dopřál.

Zároveň slyšíme důležitou zásadu Královstvího Božho: „I kdyby s veče-
rem pláč přišel, hned s rozbřeskem jitra dostaví se radost.“

Díky za záchranu (válka, nemoc, smrt).

Praedicábo te, Dómine, quó-
niam liberásti me, * nec laeti-
ficásti de me inimícos meos. --
Dómine, Deus meus, * clamá-
vi ad te, et sanásti me;
Dómine, eduxísti ab ínferis
ánimam meam; * salvásti me
ex descendéntibus in fóveam.

Pane, oslavuji tě; vysvobodils
mne, * nepříteli radost jsi
neskytl ze mne. --

Pane, můj Bože, * jen jsem
tě zavolal, uzdravils mne!
Z podsvětí, Pane, jsi vyvedl
mou duši; * z těch jsi mne za-
chránil, již do jámy jdou.

Boží slitování.

Psállite Dómino, sancti ejus;
* et grátias ágite nómini sanc-
to ejus.

Zaspívejte Pánu pobožní je-
ho, * jeho svatému jménu
vzdávejte díky!

Nam mómento durat ira ejus,
* per totam vitam benevolén-
tia ejus.

Véspere ádvenit fletus, * et
exsultatio mane. - -

Lidská předpojatost.

Ego autem dixi in confidén-
tia mea: * „Non movébor in
aetérnum.“

Dómine, in favóre tuo praesti-
tísti mihi honórem et potén-
tiam; * cum abscondísti fá-
ciem tuam, factus sum con-
turbátus. - -

Hněv jeho trvá okamžik jen,
* po celý život laskavost jeho.

I kdyby pláč s večerem při-
šel, * zítra se dostaví radost. -

Myslel jsem, na sebe se spolé-
haje: * „Nezakolísám na vě-
ky!“

Tys, Pane, jsa milostiv, mi
čest dal a moc; * když zakryl
jsi tvář svoji, zdrcen jsem
byl. - -

Trest a prosba.

Ad te, Dómine, clamo, * et mi-
sericórdiam Dei mei implóro:
„Quid lucri erit ex sáanguine
meo, * ex descénsu meo in fó-
veam?

An laudábit te pulvis, * aut
praedicábit fidelitátem tu-
am?“

K tobě, Pane, volám, * o sli-
tování tvé úpím:

„Co krev má ti prospěje, * co
sestup můj do jámy?

Oslaví tě prach? * Ohlásí tvo-
ji věrnost?“

Nové slitování.

Audi, Dómine, et miserére
mei; * Dómine, esto adjutor
meus. - -

Convertísti planctum meum
in chorum mihi; * solvísti sac-
cum meum, et cinxísti me lae-
títia:

Ut psallat tibi ánima mea nec
táceat. * Dómine, Deus meus,
in aetérnum laudábo te.

Ant. Exaltábo te, Dómine,
quóniam suscepísti me.

Ve všední dny a svátky v roce kromě velikonoc:

Ž. Psállite Dómino, sancti e-
jus. Ř. Et confitémini memó-
riae sanctitátis ejus.

Slyš, Pane, a lítost nade mnou
měj; * Pane, buď mi pomoc-
níkem! - -

Mé kvílení jsi proměnil v ta-
neční rej, * žíni jsi svékl mi,
oblékl mi radost,

abych ti zpíval a neumkl nikdy. * Pane, můj Bože, chci
tě chváliti věčně!

Ant. Vyvyšuji tě, Pane, pro-
tože jsi mne vysvobodil.

Ž. Zazpívejte Pánu pobožní
jeho. Ř. Jeho svatému jménu
vzdávejte chválu!

Ve všední dny v adventě:

Ů. Ex Sion species decóris ejus. R. Deus noster manífeste véniet.

Ve všední dny v postě:

Ů. Ipse liberávit me de láqueo venántium. R. Et a verbo áspero.

Ve dnech utrpení:

Ů. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. R. Et de manu canis únicam meam.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

O svátcích s devíti čteními:

Ů. Deus et Dóminum suscítávit, allelúja. R. Et nos suscítábit per virtútem suam, allelúja.

Když jsou jen tři čtení:

Ů. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúja. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, (str. 23).

Ů. Lesk jeho krásy svítí se Sionu. R. Náš Bůh jistě přijde!

Ů. Vysvobozuje mne ze smyčky lovců. R. A ze všech trampot.

Ů. Nenech mne, Pane, padnouti kopím. R. Před zlými psy zachraň můj život.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh vzkřísil Pána, aleluja. R. I nás vzkřísí svou silou, aleluja.

Ů. Vstal Pán z hrobu, aleluja. R. Který pro nás pněl na dřevě kříže, aleluja.

AD LAUDES I. - CHVÁLY I.

„Zapívejtele jásavě vstříc Bohu.“ (Ž. 46.)

Ů. Deus, in adjutórium.
Glória Patri.
Allelúja vel Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci.
Sláva Otci.
Aleluja nebo Chvála tobě.

Dnešní chvály jsou radostným, lehce srozumitelným chvalozpěvem. Jako vždy počínají chválou zmrtvýchvstalého Krále. Pak přecházejí v osobní ranní modlitbu kněze: přemoz zlé, veď mne!

Opět se modlitba vrací k přírodě. V bouři vidíme obraz Božího hlasu, jež nikdy nesmíme přeslechnout. Hodinka končí dvěma chvalozpěvy na milosrdného a věrného Boha.

Tyto chvály se modlíme po celý rok, mimo předpostí, půst, dobu utrpení a mimo vigilie.

P. A. Ant. Jubiláte, * Deo in voce exsultationis. *V roce. Ant.* Jásejte * Bohu vstříc, zazpívejte.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja, * aleluja, aleluja.

Od pondělí po Bílé neděli až do pátku po oktávě Nanebevstoupení Páně, modlíme se o svátcích s devíti čteními pod antifonou „alleluja“ všechny žalmy i Canticum.

Žalm 46: Král světa.

Myšlenka: Hold zmrtvýchvstalému Králi. Misle mezi pohany!

Vítězství Boží nad pohany.

Omnes pópuli, pláudite mánibus, * exsultáte Deo voce laetitiae,

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Súbjicit pópulos nobis * et nátiónes pédibus nostris.

Eligit nobis hereditátem nostram, * glóriam Jacob, quem díligit. - -

Slavnostní průvod do svatyně.

Ascéndit Deus cum exsultatione, * Dóminus cum voce tubae.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite. - -

Quóniam rex omnis terrae est Deus, * psállite hymnum.

Deus regnat super nátiónes, * Deus sedet super sólum sanctum suum.

Príncipes populórum congre-

V dlaň tleskejte všichni národové, * Bohu vstříc jásavě zazpívejte!

Neboť Pán jest vznešený, nahání strachu, * král veliký na zemi veškeré!

Uvádí národy v porobu naši * a všechny kmeny nám v poddanství dává.

Vybírá nám dědictví naše, * slávu Jakobovu, kterého má rád. - -

S jásotem Bůh se do výše vznáší, * Hospodin za trubky zvuků!

Zpívejte našemu Bohu, zpívejte; * zpívejte našemu králi, zpívejte! - -

Vždyť Bůh je králem na celé zemi, * hymnus mu zazpívejte! Bůh je králem nad pohany, * Bůh sedí na svém svatém trůně.

Knížata národů se přidružila

gáti sunt * cum pópulo Dei * k lidu Abrahamova Boha.
Abraham.

Nam Dei sunt próceres terrae: Neboť Boží jsou vládcové ze-
* excélsus est valde. mě: * jest nad ně nadmíru po-
výšen.

Ant. Jubiláte Deo in voce ex- *Ant.* Jásejte Bohu vstříc, za-
sultatiónis. zpívejte!

Ant. Inténde * voci oratiónis *Ant.* Sluch dopřej * mé hlasi-
meae, Rex meus et Deus meus. té prosbě, Králi můj a Bože!

Žalm 5: Ranní modlitba v útrapách.

Myšlenka: Ranní modlitba kněze: Pomáhej mi, Pane, v boji proti zlému
a veď mne k sobě!

Předzpěv: Již ráno vzlykám.

Verba mea áuribus pércipe, Bože, slova má slyš * a všim-
Dómine, * atténde gémitum ni si vzlykotu mého.
meum,

Advérte voci oratiónis meae, Sluch dopřej mé hlasité pros-
* Rex meus et Deus meus! bě, * Králi můj a Bože!

Te enim déprecór, Dómine; Pane, k tobě se modlím; zrá-
mane audis vócem meam; * na slyšíš hlas můj; * zrána
mane propóno tibi preces me- modlitbu tobě přednáším - a
as et expécto. - - čekám. - -

Nenávidíš zlo.

Tu enim non es Deus, cui plá- Ty nejsi Bůh, jemuž nepra-
ceat iníquitas, malignus apud vost se líbí; ničema u tebe ne-
te non commorátur, * neque prodlévá, * bezbožník ti na
ímpii consístunt coram te. očích stanouti nesmí.

Odísti omnes, qui patrant iní- Zločince nenávidíš, * do zá-
qua, * perdis omnes, qui lo- huby vrháš lháře.

Quúntur mendácium. Muže, jenž prolévá krev a
Virum cruéntum et dolósum podvody páchá, * s odporem
* abominábitur Dóminus. - - Pán odmítá. - -

Prosba o milost a vedení.

Ego autem, pro multitúdine Já však pro velkou tvoji mi-
grátiae tuae, * ingrédíar do- lost * smím do tvého vstoupi-
mum tuam, ti domu,

Prostérnar ad templum sanc- smím v bázni před tebou kle-
tum tuum * in tímóre tuo, četi * v svatém tvém chrá-
Dómine. mu, Pane.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. - -

Prosba o pokoření nepřátel.

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant consíliis suis;

Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. - -

Požehnání a spása zbožným.

Laeténtur autem omnes, qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et laeténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine: * benevoléntia velut scuto circúmdabis eum.

Ant. Inténde voci oratiónis meae, Rex meus et Deus meus.

Ant. Deus majestátis * intónuit: afférte glóriam nómini ejus.

Veď mne svou spravedlností kvůli mým nepřátelům; * upravuj svou cestu přede mnou!

V jejich ústech není upřímnost, * jejich srdce strojí úklady;

otevřeným hrobem je hrdlo jejich, * jazyky svými lichotí.

Ztrestej je, Bože, * ať jejich plány se zhatí;

pro viny četné je zavrhní, * vždyť vzdorují tobě! - -

Pak zajásají všichni, kdo se utekou k tobě, * věčně se budou veseliti.

Budeš je chránit, radost budou mít z tebe, * kdokoli jméno tvé milují.

Neboť spravedlivému, Pane, požehnááš, * jako štítem milostí svou ho obklopuješ.

Ant. Sluch dopřej mé hlasitě prosbě, Králi můj a Bože!

Ant. Bůh nádhery * dal zaburáceti hromu; přineste slávu jeho jménu!

Žalm 28: Vznešenost Boží v bouři.

Myšlenka: Chvály milují přírodní písňé, protože jsou ranní modlitbou tvorstva. Hromový hlas Boží v tomto úchvatném žalmu o bouři v přírodě je obrazem vnitřního, neodolatelného hlasu milosti.

Milostí i dnes bude Bůh mluvit v mé duši - budu mu uctivě naslouchat? „Mluv, Pane, neboť slyší služebník tvůj!“

Předzpěv.

Tribúite Dómino, filii Dei, * Tribúite Dómino glóriam et poténtiam!

Vzdávejte Pánu, synové Boží, * vzdávejte Pánu slávu a čest!

Tribúite Dómino glóriam nó-
minis ejus, * adoráte Dómi-
num in ornátu sacro. - -

Bouře nad mořem.

Vox Dómini super aquas! De-
us majestátis intónuit: * Dó-
minus super aquas multas!

Vox Dómini cum poténtia! *
vox Dómini cum magnificén-
tia!

Bouře nad Libanem.

Vox Dómini confríngit cedros,
* Dóminus confríngit cedros
Líbani,
Facit subsilíre, ut vítulum,
Líbanum, * et Sárion, ut pul-
lum bubalórum.

Bouře nad stepí.

Vox Dómini élicit flammas ig-
nis, vox Dómini cóncutit de-
sértum, * Dóminus cóncutit
desértum Cades.

Vox Dómini contórquet quer-
cus et decórticat silvas: * et
in templo ejus omnes dicunt:
Glória! - -

Dozpěv.

Dóminus super dilúvium se-
dit, * et Dóminus sedébit rex
in aetérnum.

Dóminus fortitúdinem pópu-
lo suo dabit, * Dóminus bene-
díctet pópulo suo cum pace.

Ant. Deus majestátis intónuit:
afférte glóriam nómini ejus.

Ant. Laudámus nomen tuum
* ínclitum, Deus noster.

Vzdávejte Pánu příslušnou ú-
ctu, * klaňte se Pánu v po-
svátném rouchu! - -

Hlas Hospodinův nad voda-
mi!¹ Bůh nádhery dal zahučet
hromu; * Hospodin nad spous-
tami vod!

Hlas Hospodinův mohutný! *
Hlas Hospodinův velebný!

Hlas Hospodinův rozštěpuje
cedry, * Hospodin rozštěpuje
libanské cedry.

Dává, by Libanon skákal jak
tele, * a Sárion² jak buvolí
mládě.

Hlas Hospodinův šlehá ohni-
vé blesky, hlas Hospodinův
třese pouští, * Hospodin otrá-
sá pouští Kades.³

Hlas Hospodinův ždímá duby,
lesy zbavuje kůry. * V jeho
chrámě volají všichni: Slá-
va! - -

Nad proudy vod stanul Hos-
podinův trůn, * Pán zasedne
- na věky král.

Hospodin uštědří lidu svému
sílu! * Pokojem požehná Hos-
podin svůj lid!

Ant. Bůh nádhery dal zabu-
rácet hromu; přineste slávu
jeho jménu!

Ant. Chválíme tvé slavné jmé-
no, * Bože náš.

¹ Hrom. ² Fenické jméno Hermonu. ³ Jižně od Judska.

Zpěv Davidův (1. Kron. 29, 10).

Myšlenka: Celý svůj život sbíral David poklady na stavbu velesvatyně. Nebylo mu dáno postavit ji. Vše proto předal před smrtí svému synu Šalomounovi. V této modlitbě posvěcuje poklady Bohu. Pro nás je tento zpěv povzbuzením: Všecko ke cti a slávě Boží!

Benedíctus es, Dómine, Deus
Israël, patris nostri, * ab æ-
térno in ætérnum.

Tibi est, Dómine, magnificén-
tia et poténtia, * et splendor
et glória et majestas.

Cuncta enim, quae in caelo
sunt et in terra, tua sunt: *
tuum, Dómine, regnum et
princeps, qui éminet super om-
nes.

Divítiae et honor sunt a te, *
et tuo império ómnia regis.

Et in manu tua robur et po-
téntia, * et in manu tua, mag-
nificáre et firmáre ómnia.

Nunc ígitur, Deus noster, ce-
lebrámus te * et laudámus no-
men tuum ínclitum.

Ant. Laudámus nomen tuum
ínclitum, Deus noster.

Ant. Laudáte * Dóminum,
omnes gentes.

Požehnán buď, Hospodine,
Bože Izraele, otce našeho, *
od věků na věky.

Tvá jest, Pane, velkolepost i
moc, * i jas i sláva i veleb-
nost.

Neboť vše, co jest na nebi i na
zemi, je tvé; * tvé jest, Pane,
království i kníže, jenž vyni-
ká nad všechny ostatní.

Od tebe jsou bohatství i hod-
nost, * svou mocí všechno ří-
díš.

V tvé ruce je síla i moc, * v
tvé ruce je velikost a bytí vše-
ho.

Nyní tedy, Bože náš, oslavu-
jeme tebe * a chválíme jméno
tvé slavné.

Ant. Chválíme tvé slavné jmé-
no, Bože náš.

Ant. Oslavujte * Pána, náro-
dové všichni!

Žalm 116: Slitování a věrnost.

Děkovný hymnus národů.

Myšlenka: I dnes je k nám Bůh milostiv - a je věrný!

Laudáte Dóminum, omnes
gentes, * praedicáte eum, om-
nes pópuli,

Quóniam confirmáta est su-
per nos misericórdia ejus, * et
fidélitas Dómini manet in æ-
térnum.

Národové všichni oslavujte
Pána, * vzdejte mu chválu
veškery kmeny;

jest dokázána jeho slitovnost
s námi * a věrnost jeho trvá
na věky!

Ant. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ant. Oslavujte Pána, národové všichni!

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Během roku (mimo svátky) se modlíme následující kapitulum, hymnus, verš a antifonu k Benedictus.

Kapitulum:

Rom. 13, 12. Nox praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

K Řím. 13, 12. Noc pokročila, den pak se přiblížil. Odložme tedy skutky temnosti a oblecme se v odění světla. Jako ve dne počestně choďme.

Hymnus.

Píseň sv. Ambrože o ranních červáncích. Krásný zpěv. Zdůrazňuje symboliku světla.

Splendor patérnae glóriae,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénis glóriae:
Culpam reléget lúbricam.

Confirmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Causa secúndet ásperos:
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Ó blesku slávy Otcovy,
jenž světlem v světle prošle-
háš,

Tys světla svit, zdroj záření,
osvětlující dni, sám Den:

a pravé slunce, vyjdi již....
ó věčný jase v blýskání
paprsky Ducha svatého
již nalej v proudy našich žil.

Teď Otce prosme obětmi,
Otce i mocné milosti,
Otce i věčné oslavy,
ať kluzkou vinu vyhostí.

Ať v pracích řádných řídí
nás,
a zuby ďáblu vyláme;
a trudy v dobro obrátí,
našemu dílu požehná.

Ať mysl řídí, vládne jí
a tělo nadá čistotou,
víra ať teplem mocně plá,
jed bludný lži ji nezdeptá.

Christusque nobis sit cibus,
Potusque noster sit fides:
Laeti bibamus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Laetus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne saeculum.
Amen.

Ů. Repléti sumus mane mise-
ricórdia tua. Ř. Exultávi-
mus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Benedictus *
Dóminus, Deus Israël, quia vi-
sitávit et liberávit nos.

O velikonočích, od pondělí po Bílé neděli do vigillie Nanebevstoupení Páně, modlíme se - mimo svátky - výše uvedené kapitulum, hymnus a verš. Antifonu k Benedictus bereme z Proprium de tempore. Vše ostatní v Řádu k chválám, (str. 27).

A Kristus nám buď pokrmem
a víra buď nám nápojem.
Radostně pijme střízlivou
záplavu Ducha svatého.

Tak v radosti ať projde den:
stud čistý buď jak svítání,
a víra jako poledne,
však soumrak ducha neza-
chmuř.

Hle, jitřenka už vychází,
s níž přijdiž k nám již světel
Pán,

Syn celý v lůně Otcově
a celý v Slově Otec sám.

Buď Bohu Otci sláva, čest,
i Synu, jemu rovnému,
i Duchu Utěšiteli
buď sláva všechen věků věk.
Amen.

Ů. Již zítřka požíváme tvého
milosrdenství. Ř. Radujeme
se a plesáme v tobě.

K Bened. Ant. Požehnán buď
* Pán, Bůh Izraele, jenž nás
navštívil a osvobodil.

AD LAUDES II. - CHVÁLY II.

Kající chvály uvádí žalm „Miserere“, jenž jím i vtiskuje charakter. I v ostatních žalmech jsou vyzdvíženy kající myšlenky.

Základní myšlenku této hodinky lze vzíti z posledního žalmu: Oslavujte Pána, protože jeho milost a slitování jsou veliké.

Tyto chvály se modlíme v době adventní, postní a v době utrpení - též o vigiliích mimo dobu velikonoční.

Vše jako v Řádu, (str. 27), mimo:

Ant. Miserére.

Ant. Smiluj se.

Žalm 50: Smiluj se!

Myšlenka: Úchvatný kající zpěv Církve.

Vyznání viny.

Miserére mei Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. - -

Nam iniquitátem meam ego agnósko, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in iudicio tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in praecórdiis sapiéntiam me doces. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et laetítiam, * exsúltent ossa, quae contrívisti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua,

Bože, pro milost svou se nade mnou smiluj, * pro slitovnost svoji vinu mou zahlad!

Smyj se mne docela nepravost moji, * a očisti mne od mé proviny. - -

Vždyť jsem si předobře svých přestupků vědom * a hřích můj jest mi stále na očích.

Proti tobě jsem se dopouštěl hříchů, * dělal jsem, co je u tebe špatné;

bys zjevil se slovem svým spravedlivý, * bezúhonný svým o mně rozsudkem.

Hle, já jsem se narodil v nepravosti, * ve hříchu mne počala matka má.

Hle, máš zálibu v prostotě srdce, * v nitru mne učíš moudrosti. - -

Pokrop mne ysopem a budu čist, * umyj mne, a více zbělím než sníh.

Já své radosti mně nasloučati dej: * ať poskočí kosti, jež jsi rozdrtil.

Tvář svoji odvráť od mých hříchů * a všechny mé viny zahlad. - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce opět, * pevnou vůli obnov v nitru mi zas.

Od tváře své nechtěj mne ode-

* et spíritum sanctum tuum
ne abstúleris a me.

Redde mihi laetítiam salútis
tuae, * et spírítu generóso con-
fírma me. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et
peccatóres ad te convertén-
tur.

Líbera me a poena sánguinis,
Deus, Deus salvátor meus; *
exsúltet lingua mea de justí-
tia tua.

Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

Neque enim sacrificio delec-
táris; * et holocáustum, si da-
rem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spí-
ritus contrítus: * cor contrí-
tum et humiliátum, Deus, non
despícies. - -

Dozpév.

Benígne fac, Dómine, pro bo-
nitáte tua, erga Sion * ut re-
aedífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificia le-
gítima, oblatiónes et holocáu-
sta, * tunc ófferent super al-
táre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus, se-
cúndum magnam misericór-
diam tuam.

Ant. Deduc me.

hnati, * neodnímej mi ducha
své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi
zase, * ušlechtilým duchem
mne posiluj. - -

Cestě tvé bezbožníky učiti bu-
du, * aby hříšní k tobě se ob-
rátili.

Od trestu za krev mne vysvo-
boď, Bože, Bože spásy mé, *
dej, by jazyk můj pěl o tvé
spravedlnosti.

Rety moje, Pane, zotevírej, *
by ústa má zpívala chválu
tvou.

Vždyť na oběti záliby nemáš;
* celopal bys nepřijal, i kdy-
bych jej dal.

Oběť má, Bože, jest můj zdr-
cený duch; * srdcem zlome-
ným, Bože, a zkroušeným ne-
pohrdáš. - -

Pane, pro milost svou se Si-
onem jedné dobrotivě, * dej
znovu vystavět hradby Jeru-
salema.

Pak přijmeš oběti řádné, da-
ry i celopaly, * pak býky na
oltář tvůj přinesou.

Ant. Bože, pro velikou milost
svou se nade mnou smiluj!

Ant. Veď mne.

Žalm 5: Ranní modlitba v době tísně.

Myšlenka: Ranní modlitba kněze: Pomáhej mi, Pane, v boji proti zlému a veď mne k sobě!

Předzpěv: Již ráno vzlykám.

Verba mea auribus percipe, Bože, slova má slyš, * a všim-
Dómine, * attēde gemitum ni si vzlykotu mého.
meum,

Advérte voci orationis meae, Sluch dopřej mé hlasité pros-
* Rex meus et Deus meus! bě, * Králi můj a Bože!

Te enim deprecor, Dómine: Pane, k tobě se modlím; brzy
mane audis vócem meam: * zrána slyšíš hlas můj; * zrána
mane propóno tibi préces me- modlitbu tobě přednáším - a
as et exspecto. - - čekám. - -

Nenávidíš zlo.

Tu enim non es Deus, cui plá- Ty nejsi Bůh, jemuž nepra-
ceat iníquitas, malignus apud vost se líbí; ničema u tebe ne-
te non commorátur, * neque prodlévá, * bezbožník ti na
ímpií consistunt coram te. očích stanouti nesmí.

Odísti omnes, qui patrant iní- Zločince nenávidíš, * do záhu-
qua, * perdis omnes, qui lo- by vrháš lháře.

Virum cruéntum et dolósum Muže, jenž prolévá krev a pod-
* abominátur Dóminus. - - vody páchá, * s odporem Pán
odmítá. - -

Prosba o milost a vedení.

Ego autem, pro multitudíne Já však, pro velikou tvou mi-
grátiae tuae, * ingrédíar do- lost, * smím do tvého domu
mum tuam, vstoupiti,

Prostérnar ad tempum sanc- smím v bázni před tebou kle-
tum tuum * in timóre tuo, četi * v svatém tvém chrá-
Dómine. mu, Pane.

Deduc me in justítia tua Veď mne svou spravedlností
propter inimícos meos; * complá- kvůli mým nepřátelům; * u-
na viam tuam coram me. - - pravuj svou cestu předemnou!

Prosba o pokolení nepřátel.

Nam in ore istórum non est V jejich ústech není upřím-
sincéritas; * cor eórum insí- nost, * jejich srdce strojí úkla-
dias molítur; dy;

Sepúlcrum patens est guttur otevřeným hroblem je hrdlo

eórum; * linguis suis blandi-
úntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant
consíliis suis;

Propter crímina eórum multa
expélle eos, * nam contra te
rebélles sunt.

Požehnání a spása zbožným.

Laeténtur autem omnes, qui
confúgiunt ad te, * in perpé-
tuum exsúltent.

Et prótegas eos et laeténtur
de te, * qui díligunt nomen
tuum.

Nam tu benedíces justo, Dó-
mine: * benevoléntia velut
scuto circúmdabis eum.

Ant. Deduc me in justítia tua,
Dómine.

Ant. Dóminus dabit virtútem.

jejich, * jazyky svými lichotí.

Ztrestej je, Bože, * ať jejich
plány se zhatí;

pro viny četné je zavrhni, *
vždyť vzdorují tobě! - -

Pak zajásají všichni, kdo se
utekou k tobě, * vždy se bu-
dou veseliti.

Budeš je chránit, radost bu-
dou mít z tebe, * kdokoli jmé-
no tvé milují.

Neboť spravedlivému, Pane,
požehnááš, * jako štítem mi-
lostí svou ho obklopuješ.

Ant. Veď mne ve spravedlno-
sti své, Pane!

Ant. Pán uštedří sílu.

Žalm 28: Vznešenost Boží v bouři.

Myšlenka: Chvály mluví přírodní písně, protože jsou ranní modlitbou
tvorstva. Hromový hlas Boží v tomto uchvatném žalmu o bouři v příro-
dě je obrazem vnitřního, neodolatelného hlasu milosti.

Milosti! dnes bude Bůh mluvit v mé duši - budu mu uctivě naslouchat?
„Mluv, Pane, neboť slyší služebník tvůj!“

Předzpěv.

Tribúite Dómino, fílii Dei, *
tribúite Dómino glóriam et po-
téntiam!

Tribúite Dómino glóriam nó-
minis ejus, * adoráte Dómi-
num in ornátu sacro. - -

Vzdávejte Pánu, synové Bo-
ží, * vzdávejte Pánu slávu a
čest!

Vzdejte Pánu příslušnou ú-
ctu, * klaňte se Pánu v po-
svátém rouchul - -

Bouře nad mořem.

Vox Dómini super aquas! De-
us majestátis intónuit: * Dó-
minus super aquas multas!

Vox Dómini cum poténtia! *
Vox Dómini cum magnificén-
tia!

Hlas Hospodinův nad voda-
mi! Bůh nádhery dal zahučet
hromu: * Hospodin nad spous-
tami vod!

Hlas Hospodinův mohutný!
Hlas Hospodinův velebný!

Bouře nad Libanonem.

Vox Dómini confríngit cedros,
* Dóminus confríngit cedros
Libani.

Facit subsilíre, ut vítulum, Lí-
banum, * et Sárion, ut pul-
lum bubalórum.

Hlas Hospodinův rozštěpuje
cedry, * Hospodin rozštěpuje
libanské cedry.

Dává, aby Libanon skákal jak
tele, * a Sárion jak buvolí
mládě.

Bouře nad stepí.

Vox Dómini élicit flammas ig-
nis, vox Dómini cóncutit de-
sértum, * Dóminus cóncutit
desértum Cades.

Vox Dómini contórquet quer-
cus et decórticat silvas: *

Hlas Hospodinův šlehá ohni-
vé blesky, hlas Hospodinův
třeše pouští, * Hospodin otrá-
sá pouští Kades.

Hlas Hospodinův ždímá du-
by, i lesy zbavuje kůry. *

Dozpěv.

et in templo ejus omnes di-
cunt: Glórial - -

Dóminus super dilúvium se-
dit, * et Dóminus sedébit rex
in aetérnum.

Dóminus fortitúdinem pópu-
lo suo dabit, * Dóminus be-
nedícet pópulo suo cum pace.

Ant. Dóminus dabit virtútem
et benedícet pópulo suo in
pace.

Ant. Convérsus est furor tuus.

V jeho chrámě volají všichni:
Sláva! - -

Nad proudy vod stanul Hos-
podinův trůn, * Pán zasedne
- na věky král.

Hospodin uštědří lidu svému
sílu! * Pokojem požehná Hos-
podin svůj lid!

Ant. Pán uštědří sílu a poko-
jem požehná svůj lid.

Ant. Tvůj hněv se obrátil.

Canticum Isaiae (Iz. 12, 1).

Myšlenka: Meslášský zpěv. Prorok tlumočil díky vykoupených za osvobo-
zení od zlého nepřítele a za dobra meslášského království - prameny spásy.

Grátias ago tibi, Dómine: nam
irátus eras mihi, * sed convér-
sa est ira tua, et consolátus es
me.

Ecce Deus est salus mea; *
confídam et non timébo:

Quia robur meum et fortitú-
do mea Dóminus, * et factus
est mihi salvátor. - -

Díky ti vzdávám, Pane! Roz-
hněval ses sice na mne; * ale
tvůj hněv se obrátil a potěšils
mne.

Bůh je spása má; * důvěřuji
bez obav:

Má síla i posila jest Pán, * je
mým Spasitelem. - -

Et hauriétis aquas cum gaudio * de fontibus salutis;
Et dicétis die illo: * grátias ágite Dómino, et acclamáte nómini ejus;

Nota fácite in pópulis grándia ejus; * excélsus esse nomen ejus annuntiáte.

Psállite Dómino, quia gloriósa fecit; * innotéscat hoc in univérsa terra.

Exsultáte et laudáte, qui habitátis in Sion, * quia magnus in médio vestri Sanctus Israél.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte.

S radostí budete vážiti vody * ze studnic spásy.

A tehdy řeknete: * děkujte Pánu a vzdejte chválu jménu jeho.

Zvěstujte národům velkolepá díla jeho; * hlásejte, že je vznešené jeho jméno.

Pějte Pánu, protože velkolepé věci činí; * nechť je to známo po celé zemi!

Plesejte, jásejte, obyvatelé Sionu, * vždyť jest uprostřed vás veliký Svátý Izraele.

Ant. Tvůj hněv se obrátil, Pane, a potěšils mne.

Ant. Oslavujte.

Žalm 116: Slitování a věrnost

Myšlenka: Děkovný hymnus národů. I dnes je k nám Bůh milostiv - a je věrný.

Laudáte Dóminum, omnes gentes, * praedicáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et fidélitas Dómini manet in aetérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

Národové všichni oslavujte Pána, * vzdejte mu chválu veškery kmeny;

jest dokázána jeho slitovnost s námi * a věrnost jeho trvá věčně!

Ant. Oslavujte Pána, protože nad námi mocně vládne milost jeho.

Mimo dní od Popeleční středy do následující soboty a podzimního kvatembu bereme stále totéž kapitulum, hymnus, verš a antifonu jako v prvních chválách.

V době adventní, postní a utrpení bereme kapitulum, hymnus a verš z Řádu k chválám. Antifona k Benedictus pro tyto doby je v Proprium de tempore.

Vše ostatní v Řádu k chválám (str. 27).

AD PRIMAM - PRVNÍ

Ranní modlitba týdne. Cesta týdne - Boží tažení, sluneční dráha.

Pater, Ave et Credo.

Otče náš, Zdrávas a Věřím.

Ů. Deus, in adjutórium.

Ů. Bože, ku pomoci.

Glória Patri.

Sláva Otci.

Allelúja *vel* Laus tibi, Dómi-
ne.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pa-
ne.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere.

Již vzešla jasná denice.

Pondělí první patří k nejkrásnějším hodinkám. Je to příprava na cestu
týdnem. Již antifona vyzdvihuje vznešený týdenní program: Čisté ruce,
čisté srdce! Žalmy kreslí dvě procese:

Ž. 23: Archu úmluvy nesou na Sion: - právě tak putuje Církev na svatou
Horu nebeskou s Kristem: - mohou se připojit?

Ž. 18: Sluneční koule běží svou dráhu po obloze jako hrdina a ženich,
sliný a radostný: - tak mám i já jít týdnem k Bohu: radostně jako že-
nich a neohroženě, nesmlouvavě jako hrdina.

Antifony pro první, třetí, šestou a devátou doby adventní, postní a
utrpení nalezneme v Řádu k první (str. 37).

Ant. Innocens mánibus.

Ant. Kdo má nevinné ruce.

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Antifonu „aleluja“ modlíme se od pondělí po Bílé neděli do pátku po
oktávě Nanebevstoupení Páně o všech svátcích s devíti čteními.

Žalm 23: Průvod slavného Krále.

Myšlenka: Jsi hoden účastnit se tohoto průvodu? Žalm je dramatická
báseň o dvou dílech: první líčí průvod s archou úmluvy na Sion, druhý
řečnický oslovuje slonské brány.

Výstup na Sion.

Dómini est terra et quae re-
plent eam, * orbis terrarum et
qui hábitant in eo.

Páně jest země i co jest na ní,
* vesmír i ti, již jej obývají.

Nam ipse super mária fundá-
vit eum, * et super flúmina
firmávit eum. - -

Neboť on základy mu na mo-
ři dal * a řad proudy vodstva
jej upevnil.¹

¹ Staré orientální představy o zemi.

Kdo se smí přiblížit k Pánu.

Quis ascendet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundus corde, qui non intendit mentem suam ad vana, * nec cum dolo juravit próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dómino * et mercedem a Deo Salvatóre suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob. - -

Vchod do svatostánku. „Píseň při přenosu archy úmluvy.“

Attollite, portae, capita vestra et attollite vos, fores antiquae, * ut ingrediatur rex glórie!

„Quis est iste rex glórie?“ *

„Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in próelio.“

Attollite, portae, capita vestra et attollite vos, fores antiquae, * ut ingrediatur rex glórie!

„Quis est iste rex glórie?“ *

„Dóminus exercituum: ipse est rex glórie.“

Kdo smí vystoupiti na horu Páně, * kdo stanout smí na místě posvátném?

Kdo nevinné ruce má a čisté srdce, kdo myslí nezdvíhá k ničemnosti, * kdo lživě nepřisahal bližnímu svému, ten dostane od Pána požehnání * a odměnu od Boha, Spasitele.

To rod je, který se o Boha stará, * který hledá tvář Boha Jakobova. - -

Brány, hlavy své pozvedněte, zvyšte se, brány věčné, * by mohl vstoupit král slávy!

„Nuže, kdo je ten král slávy?“

* „Pán mocný, silný, Pán udatný v boji.“

Brány, hlavy své pozvedněte, zvyšte se, brány věčné, * by mohl vstoupit král slávy!

„Nuže, kdo je ten král slávy?“

* „Bůh zástupů. On králem je slávy.“

Žalm 18: Hymnus o slunci.

Týden - sluneční dráha!

Myšlenka: Slunce zvěstuje nejlépe z tvorů vznešenost Boží, ba - je Božím, Kristovým symbolem. Druhý díl žalmu chválí duchovní slunce - zákon Boží. Církev v tomto žalmu vidí i narození Krista z panenské Matky: Maria je stánkem božského Slunce, jež vychází o vánocích jako ženich a hrdina. Radostně jako ženich a neohroženě jako hrdina projdu týdnem!

Žalm 18a.

Hvězdná obloha.

Caeli enarrant glóriam Dei, * et opus manu eum annuntiat firmamentum.

Nebesa vypravují o Boží slávě * a obloha hlásá rukou jeho díla.

Dies diēi effūndit verbum, *
et nox nocti tradit notitiam.

Non est verbum et non sunt
sermónes, * quorum vox non
percipiátur:

In omnem terram exit sonus
eórum, * et usque ad fines or-
bis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum
suum, qui procédit ut spon-
sus de thálamo suo, * exsúl-
tat ut gigas percúrrens viam.

A término caeli fit egréssus e-
jus, et circúitus ejus usque ad
términum caeli, * nec quid-
quam subtráhitur ardóri ejus.

Žalm 18b.

Boží zákon.

Lex Dómini perfécta, récre-
ans ánimam; * praescriptum
Dómini firmum, instítuens ru-
dem;

Praecépta Dómini recta, de-
lectántia cor; * mandátum
Dómini mundum, illústrans ó-
culos;

Timor Dómini purus, pérma-
nens in aetérnum; * judícia
Dómini vera, justa ómnia si-
mul,

Desiderabilia super aurum et
obryzum multum * et dulció-
ra melle et liquóre favi. - -

Den dni o tom podává zprá-
vu, * noc noci předává o tom
zvěst.

Není slova, není řečí, * jichž
zvuk by nedal se slyšeti.

Hlas o nich šíří se celou zemí,
* slova o nich až k vesmíru
lemům.

Slunce.

Dal, aby se slunci tam vybu-
doval stan. Jak ženich vy-
chází z komnaty své, * jak
rek, který rád probíhá drahou.

Východ jeho začíná u lemu
nebe, až k lemu nebe sahá je-
ho oběh * - nic není ukryto
před jeho žárem.

Jest zákon Boží dokonalý, ob-
čerstvuje duše. * Jest věrné
Páně svědectví, moudrost
skýtá prostým.

Jsou správné Boží rozkazy,
rozzradostňují srdce. * Jsou
čisté Boží stanovy, osvěcují
oko.

Bázeň Boží čistá jest a na vě-
ky trvá; * soudy Páně jsou
pravdivé, jsou vesměs spra-
vedlivé.

Lze víc po nich toužit než po
zlatě, než po mnohém tříbe-
ném zlatě * a sladkosti mají
víc nežli med a strď plástu.

Věrnost zákona.

Etsi servus tuus atténdit illis,

I sluha tvůj byl o nich pou-

* in iis custodiendis sédulus
est valde.

Erráta tamen quis animad-
vértit? * a mihi occúltis mun-
da me.

A supérbia quoque próhibe
servum tuum, * ne dominétur
in me.

Tunc ínteger ero et mundus *
a delicto grandi. - -

Accépta sint elóquia oris mei
et meditatio cordis mei * co-
ram te, Dómine, Petra mea
et Redémptor meus.

Modliti-li jsme se kající chvály, připojujeme nyní Ž. 46: *Omnes pópuli,
pláudite mánibus* (str. 165).

Ant. Innocens mánibus et
mundo corde ascéndet in mon-
tem Dómini.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k první, (str. 37).

čen; * dbá přesně na plnění
jejich.

Kdo však dá pozor na omyly
všecky? * od těch, jež skryty
mi, očisť mne.

Braň svého sluhu před py-
chou, * by nezavládla nade
mnou!

Bez úhony budu a očištěný *
od proviny velmi veliké.

Kéž se ti zalíbí slova mých re-
tů, úvahy mého srdce * před
tebou, Pane, má Skálo, má
spáso!

Ant. Kdo má nevinné ruce a
čisté srdce, smí vstoupiti na
horu Páně.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD TERTIAM - TŘETÍ

Bůh je mým světlem (Ž. 26).

Pater noster et Ave María.

Ž. Deus, in adiutorium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Hymnus.

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. A nyní, Duchu přesvatý.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ž. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pa-
ne.

Myšlenka: Kéž mne Duch sv. osvětlí (*Ant.* „mé světlo“), abych se dokona-
le modlil a dokonale žil! „Nevíme totiž, zač bychom se měli modlití, jak
jest potřeba; ale Duch sám přimlouvá se za nás nevyzlovitelnými vzdechy“
(K Řím. 8, 26).

Celá hodinka jest jedinou vroucí, důvěřivou modlitbou. Nám bude modlitbou pastýře duší - duchovního vůdce:

1. nejprve se ozbrojí silnou důvěrou v Boha,
2. pak rozmlouvá s Pánem o svých záležitostech,
3. a konečně prosí za svou malou církev - své stáde.

Ant. Illuminatio mea.

Ant. Mé světlo.

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 26a: Silná důvěra v Boha.

Myšlenka: Píseň má dvě samostatné části. Nenech bez povšimnutí krásnou kněžskou modlitbu ve čtvrtém verši!

Důvěra: Předzpěv.

*Dóminus lux mea et salus mea: quem timebo? * Dóminus praesídium vitae meae: a quo trepidábo?*

*Mé světlo je Pán, a moje spása, koho bych báti se měl? * Pán je záštita života mého, před kým bych chvěti se měl?*

Bez bázně v Bohu.

*Cum invadunt me maligni, ut edant carnem meam, * hostes mei et inimici mei, labúntur et cadunt.*

*Když ničemové ke mně se přibližují, by mne pohltit mohli, * protivníci mí a nepřátelé vrávorají a padají.*

*Si stéterint adversum me castra, non timebit cor meum; * si surréxerit contra me bellum, ego confidam. - -*

*Byť vojsko si proti mně rozbilo stan, nelekne se mé srdce; * byť se proti mně i pozdvihla válka, přece jsem důvěry pln.*

Skryt pod ochranou svatostánku.

*Unum peto a Dómino; hoc requíro: * ut hábitem in domo Dómini cunctis diébus vitae meae,*

*Na Pánu jedno úsilně žádám, jedno toužebně hledám: * a bych směl bydliti v domě Páně všechny dny svého života; abych směl požívat sladkosti Páně, * abych směl patřiti na jeho chrám.*

*Ut fruar suavitate Dómini, * et aspiciam templum ejus.*

*Ve stánku svém v den neštěstí mne ukryje Pán, * v skrytu stánku mne schová, pozvedne na skálu.*

*Etenim abscondet me in tentório suo die malo, * occultabit me in ábdito tabernáculi sui, in petram extólet me.*

Dozpěv.

*Et nunc caput meum erigitur * super inimicos qui circústant me,*

*Teď může vztyčiti se hlava moje * nad nepřátele kolem.*

Et immolábo in tabernáculo ejus hóstias exsultatiónis, * Oběti díků v jeho stanu zbiji,
cantábo et psallam Dómino. * * zazpívám, žalmy zapěji Pá-
nu.

Žalm 26b.

Prosba o pomoc v duchovních bojích: Předzpěv.

Audi, Dómine, vocem meam Poslechni, Pane, hlasitě vo-
qua clamo, * miserére mei et lám, * slituj se a mne vyslyš!
exáudi me.

Odevzdanost.

Tibi lóquitur cor meum; te K tobě mluvím; tvář má tě
quaerit fácies mea; * fáciem hledá; * Pane, tvoji tvář vy-
tuam, Dómine, quaero. hledávám!
Noli abscondere fáciem tuam Tváře své přede mnou neu-
a me, * noli repéllere in ira krývej! * Nezamítej, rozhně-
servum tuum. ván, sluhy svého!
Auxílium meum es tu; ne ab- Jsi pomoc má - mne nezavr-
jéceris me, * neve derelíque- huj, * Spasiteli, Bože můj,
ris me, Deus, salvátor meus. mne neopouštěj!
Si pater meus et mater mea Kdyby otec i matka mne o-
dereliquerint me, * Dóminus pustili, * Pán se mne pře-
tamen me suscípíet. - - ujme.
Doce me, Dómine, viam tu- Ukazuj mi, Pane, svoji cestu,
am, * et deduc me in sémita * navzdory nepřátelům urov-
plana propter adversários me- nanou cestou mne provázej.
os.
Ne tradíderis me desidério i- Zuřivosti mých nepřátel mne
nemicórum meórum, * quóni- nevydávej! * Vstávají na mne
am insurrexérunt in me testes křiví svědci i ti, kdož srší ná-
mendaces et qui violéntiam silím!
spirant.

Dozpěv.

Credo visúrum me bona Dó- Věřím, že uvidím dobrotu Bo-
mini * in terra vivéntium. ží * na zemi živých lidí.
Exspécta Dóminum, esto for- Očekávej Pána, udatný buď;
tis, * et roborétur cor tuum, * posilni srdce své, na Pána
et exspécta Dóminum. čekej!

Žalm 27: Prosby duchovního vůdce.

Paslž mé stádce!

Myšlenka: Žalm pokračuje v myšlenkách předešlého; je vroucí prosbou v nouzi. Pro nás pastýřskou písní Církve.

Předzpěv: Prosba.

Ad te, Dómine, clamo; * Pet-
ra mea, ne surdus fúeris mihi,

Ne, si non audíeris me, sími-
lis fiam * descendéntibus in
fóveam.

Audi vocem obsecratiónis me-
ae, dum ad te clamo, * dum
attóllo manus meas ad tem-
plum sanctum tuum.

K tobě, Pane, volám, * má
Skálo, nebuď ke mně hlu-
chým!

Abych, jestliže mne nevysly-
šíš, se nepodobal * těm, kdož
sestupují v jámu.

Vyslechni, Pane, mou úpěnlí-
vou prosbu, zatím co k tobě
volám, * zatím co ruce své
pozdvihuji k svatému chrá-
mu tvému.

Prosba o pomoc a potrestání nepřátel.

Noli me abrípere cum pecca-
tóribus * et cum faciéntibus
iniquitátem,

Qui loquúntur pacem cum
próximis suis, * sed malum in
ánimo habent.

Da eis secúndum acta eórum
* et secúndum malítiam faci-
norum ipsórum.

Secúndum opus mánuum eó-
rum tríbue illis, * facta eó-
rum redde ipsis.

Quia non atténdunt ad acta
Dómini et ad opus mánuum
ejus, * déstruat eos nec restí-
tuat eos. - -

Náhle mne s hříšníky neza-
hlazuj, * s těmi, kdož páchají
zlo,

kterí o míru s bližními mluví,
* zlobu však na mysli mají!

Odplať jim podle skutků je-
jich, * podle ničemných zlo-
činů jejich!

Odplať jim podle děl jejich ru-
kou, * odměň jim jejich skut-
ky.

Nedbají na Boží činy, na
díla jeho rukou; * ať zboří je
a už neobnoví. - -

Dík za vyslyšení.

Benedíctus Dóminus, quia au-
dívit vocem obsecratiónis me-
ae, * Dóminus, robur meum
et clipeus meus!

In ipso confisum est cor
meum, et adjútus sum; * ideo

Slaven buď Pán, že dopřál slu-
chu hlasité modlitbě mé. * Je
silou mou Hospodin a je mým
štítem.

Na něj jsem se spolehl - po-
moc byla mi dána. * I plesá

exsultat cor meum, et cántico
meo laudo eum. - -

mé srdce - písněmi vzdávám
mu dík. - -

Dozpěv.

Dóminus robur est pópulo suo
* et praesídium salutis uncto
suo.

Pán jest silou svému lidu. *
Spasnou pomocí svému mesi-
áši.

Salvum fac pópulum tuum, et
benedic hereditáti tuae, * et
pasce eos, et porta eos usque
in aetérnum.

Pomoc dej svému lidu! Dědic-
tví své žehnej, * pas je a na
věky ponášej!¹

Ant. Illuminátio mea, et salus
mea Dóminus.

Ant. Mé světlo a spása má jest
Pán.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k třetí (str. 47).

AD SEXTAM - ŠESTÁ

„Otče, v ruce tvé poroučím duši svou.“

Pater noster et Ave María.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ť. Deus, in adjutórium.

Ť. Bože, ku pomoci.

Glória Patri.

Sláva Otcí.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pa-
ne.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus.

Svět řídí mocně pravdy Bůh.

Pozadí z dějin spásy: Ježíš Kristus visí na kříži; volá své poslední slovo: Rukám tvým poroučím duši svou (Ž. 30). Modlí se modlitbu vykoupení. V Ž. 30 se zachovala celá stupnice pocitů: od nejhlubšího smutku, přes vroucí prosby k důvěře - ba - až k čisté radosti z vyslyšení.

Myšlenka: „Neuvoď nás v pokušení!“ Církev se modlí tento žalm s ukřižovaným Spasitelem za své dítky - já za svou duší: aby nad námi ďábel nepanoval. Církev i duše vkládají do žalmu všechnu svou důvěru v Boží pomoc, radost z milostí, ale též celou bídu stavu bez milosti.

P. A. Ant. In tua justítia.

V roce. Ant. Spravedlivý jsi.

T P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

¹Ličení Boha jako Pastýře je v žalmech časté.

Žalm 30a: Bůh, útočiště trpícího.

Vroucí prosba.

Ad te, Dómine, confúgio: ne
confúndar in aetérnum; * in
justítia tua líbera me!

Inclína ad me aurem tuam, *
festína, ut erípias me.
Esto mihi petra refúgii, * arx
muníta, ut salves me.

Nam tu es petra mea et arx
mea, * et propter nomen tu-
um dedúces me et díriges me.
Edúces me e reti, quod abs-
condérunt mihi, * quia tu es
refúgium meum.

Důvěra ve vyslyšení.

In manus tuas comméndo spí-
ritum meum: * liberábis me,
Dómine, Deus fidélis.

Odísti eos, qui colunt idóla va-
na; * ego autem in Dómino
confido.

Exsultábo et laetábor de mi-
seratióne tua, quóniam respe-
xísti misériam meam, * adju-
vísti in angústiiis ánimam me-
am,

Nec tradidísti me in manum
inimíci, * sed statuísti in loco
spatióso pedes meos.

Žalm 30b.

Vylíčení nouze.

Miserére mei, Dómine, quia in
angústiiis sum; * maeróre ta-
béscit óculus meus, ánima
mea et corpus meum.

K tobě, Pane, se utíkám, ať
nejsem na věky zmaten! *
Skytni mi záchranu - jsi
spravedlivý!

Skloň ke mně ucho své, *spěš-
ně mne vysvobod!

Ochrannou skálou mi buď, *
opevněným hradem na moji
spásu.

Jsi moje skála a můj hrad - *
přímo mne povedeš pro jmé-
no své.

Z ukryté léčky mne vyprostíš,
* vždyť jsi mé útočiště!

Rukám tvým poručím duši
svou: * Pane, Bože věrný,
mne vysvobodíš!

Nenávidíš ctitele nicotných
bůžků, * já však se spoléhám
na Pána.

Zajásám, z lásky tvé se zara-
duji: na moji bídu jsi shlédl, *
v tísní mně pomáhal.

Na pospas jsi mne nevydal ne-
přítelově ruce, * dals, by no-
hy mé stanuly na volném pro-
storu.

Je úzko mi, Pane, slituj se
se mnou, * smutkem chřadne
mé oko, má duše i mé tělo.

Etenim aerúmna consúmitur
vita mea, * et anni mei gé-
mitu.

Defécit in afflictiónē robur
meum, * et ossa mea tabué-
runt.

Omnibus inimícis meis factus
sum oppróbrium, vicínis meis
ludíbrum, et terror notis meis;
* qui foris vident me, aufú-
giunt a me.

Oblivióne éxcidi ex corde,
quasi mórtuus, * factus tam-
quam vas confráctum.

Etenim audívi síbílum multó-
rum - terror est úndique! *
conveniéntes simul contra me,
vitam meam auférre meditáti
sunt.

Důvěra v Boha.

Ego autem in te confído, Dó-
mine; * dico: Deus meus es tu.

In manu tua sortes meae: *
éripe me de manu inimicórum
meórum et a persecuéntibus
me.

Serénium praebe vultum tu-
um servo tuo, * salva me in
misericórdia tua.

Dómine, ne confúndar, quia
invocávi te; * confundántur
ímpii, conticéscant, acti ad in-
feros.

Muta fiant lábia mendácia, *
quae loquúntur contra justum
insolénter in supérbia et con-
témptu.

V trampotě život mi mizí, *
a léta ve vzlykotu.

Má síla uniká v trýzni * a kos-
ti mé se rozpadávají.

Nepřátelům všem jsem na po-
tupu, sousedům na posměch,
na postrach známým; * kdož
mne venku vidí, prchají přede
mnou.

Jak mrtvý zapomenut s mysli
jsem sešel; * oceněn jak hrnec
rozbitý.

Šeptání mnohých jsem vy-
slechl - hrůza odevšad! * Spo-
lečně na mne se radí, uvažují,
jak vzítí mi život.

Já však se na tebe spoléhám,
Pane; * říkám si: Ty jsi můj
Bůh.

Jest v ruce tvé osud můj. *
Vyprosti mne z ruky nepřátel
a stíhajících mne!

Rozjasni svůj obličej sluhovi
svému, * pomoz mi milostí
svou!

Pane, nedej, bych rděl se -
vzývám tě - * ať se rdí bez-
božní, zmlknou, do pekel hná-
ní!

Dej oněmět rtům prolhaným,
* mluvícím na zbožného zpup-
ně, v pýše a v pohrdání.

Žalm 30c.

Chvála a dík za vyslyšení.

Quam magna est bónitas tua,
Dómine, * quam reservásti tí-
méntibus te,

Quam praestas confugiénti-
bus ad te, * in conspéctu hó-
minum.

Prótegis eos protectióne vul-
tus tui * a conspiratióne vi-
rórur.

Occúltas eos in tentório * a
júrgio linguárum.

Benedíctus Dóminus, quia mi-
rábilem práebuit mihi * mise-
ricórdiam suam in urbe mu-
níta.

Ego autem dixi in trepidatió-
ne mea: * „Abscíssus sum a
conspéctu tuo.“

Tu vero audísti vocem obse-
cratiónis meae, * cum clamá-
rem ad te.

Jak velká je, Pane, tvá dob-
rotivost, * kterou svým ctite-
lům schraňuješ!

Již dáváš těm, kteří se utíkají
k tobě, * na očích lidí všech.

Ochranou své tváře je ochra-
ňuješ * od lidského spiklenec-
tví.

Ve stanu ukrýváš je * před
jazykem svárlivým.

Čest Pánu! Přispěl podivnou
mi * milostí v městě hraze-
ném.

Ze strachu jsem si říkal: *
„Jsem zapuzen s tvých očí.“

Ale tys slyšel můj hlasitý vzly-
kot, * když jsem k tobě volal.

Dozpěv.

Dilígite Dóminum, omnes
sancti ejus! * fidéles consérvat
Dóminus,

Sed retríbuit abundánte * a-
géntibus supérbe.

Confortámini et roborétur cor
vestrum * omnes, qui sperá-
tis in Dómino.

P. A. Ant. In tua justítia lí-
bera me, Dómine.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Zbožní všichni milujte Pána,
* věrné své zachovává!

Plnou měrou těm však splácí,
* kdož jednají zpupně.

Vzmužte se, srdce svá posil-
něte * všichni, kteří doufáte
v Pána!

V roce. Ant. Spravedlivý jsi,
zachraň mne, Pane!

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k šesté (str. 52).

AD NONAM - DEVÁTÁ

*Dobrý pastýř kajícího i spravedlivého*Pater noster *et* Ave Maríá.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.Otče náš *a* Zdrávas Maria.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otcí.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.*Hymnus.*

Rerum, Deus, tenax vigor.

Bože, světa stálá sílo.

Myšlenka: Pohled na konec. Vytrvám?

Žalmy nám kreslí dvě cesty k Bohu: cestu pokání (Ž. 31) nebo cestu nevinnosti (Ž. 32). Abychom, ať již jako kající, nebo jako nevinní, došli večera - konce týdne a života, musíme být spravedliví (antífona).

Bůh, dobrý Pastýř, zachraňuje zbloudilé ovečky z trní (Ž. 31) a starostlivě pase své stádce (Ž. 32).

P. A. *Ant.* Exsultáte, justí.V *roce. Ant.* Spravedliví, mějte radost.T. P. *Ant.* Allelúja.V *době velik. Ant.* Aleluja.*Žalm 31: Děkovná píseň kajícího.*

Myšlenka: David se modlil tento žalm, když se dozvěděl, že mu Hospodin odpustil hřích s Bethsabé. My vkládáme do písně dík za své obrácení k dokonalému životu. (Druhý kající žalm.)

Šťastí obrácení.

Beátus, cujus remissa est iniquitas, * cujus obtectum est peccatum.

Šťasten, jehož ničemnost odpuštěna, * jehož hřích byl přikryt.

Beátus homo cui Dóminus non imputat culpam, * et in cujus spíritu non est dolus. - -

Šťasten, jemuž Hospodin nepřičítá viny, * v jehož duši není klamu. - -

Výčitky svědomí.

Quámdui tácuí, tabuérunt ossa mea * inter gémitus meos assíduos.

Dokud jsem mlčel, kosti mé práchnivěly - * za trvalého mého vzlykotu.

Etenim die noctúque gravis erat super me manus tua, *

Vždyť ruka tvá za dne i za noci těžce spočívala na mně, *

consumebátur robur meum stravovala se síla má jakoby
velut ardóribus aestívis. letními vedry.

Zpověď.

Peccátum meum confessus Ze hříchu svého jsem se vy-
sum tibi, * et culpam meam znal ti, * neskryl jsem svou
non abscondi; vinu.

Dixi: „Confíteor iniquitatem Řekl jsem: „Svou nepravost
meam Dómino,“ * et tu remi- vyznávám Pánu.“ * Promi-
sisti culpam peccati mei. nuls mi, co hříchem jsem za-
vinil.

Hledej Boha včas.

Propterea orábit ad te omnis Zbožný kdekdo se bude mod-
pius * in témpore necessitá- liti k tobě * v době potřeby.
tis.

Cum irruent aquae multae, * I když se příženou přivaly
ad eum non pervénient. vod, * až k němu se nedosta-
nou.

Tu es refúgium mihi, ab an- Ty jsi má záštita, ušetříš mne
gústis me servábis, * gaudio soužení, * radostí ze spásy
salútis meae circúmdabis me. mne obklopíš. - -

Boží napomenutí.

Erúdiam te, et docébo viam, Jasně ti ukáži cestu, kterou
qua ámbules; * ínstruam te, bys měl jíti; * poučím tě a
firmans super te óculos meos. upřu na tebe své oči.

Nolíte esse sicut equus et mu- Nebuďte bez rozvahy jak me-
lus sine intelléctu, quorum ím- zek a kůň, jichž pádění se kro-
petus camo et freno constrín- tí ohlávku a uzdou; * jinak
gitur; * secus ad te non ap- se k tobě nepřiblíží. - -
propínquant. - -

Multi sunt dolóres ímpii; * Bezbožníka stihnou velmi
sperántem autem in Dómino mnohé strasti; * toho milost
misericórdia circúmdat. zahrne, jenž v Pána doufá.

Dozpěv.

Laetámini in Dómino et gau- Z Pána se radujte a těšte, spra-
dété, justí; * et exultáte, om- vedliví, * jásejte všichni u-
nes recti corde. přímného srdce!

Žalm 32a: Bůh, Pán světa.

Myšlenka: Žalm líčí Boha jakožto dobrého Pastýře v přírodě, v dějinách
lidstva, zvláště pak dítek Božích.

Můžeme rozjímat o Božské prozřetelnosti ve vesmíru a o milosti.

Chvály Boha za jeho věrnost a slitování.

Exsultáte, justi, in Dómino: *
rectos decet collaudátio.

Celebráte Dóminum cíthara,
* psaltério decachórdo psállite ei.

Cantáte ei cánticum novum,
* bene cánite ei cum clangóre.

Nam rectum est verbum Dómini,
* et omne opus ejus fidum.

Díligit justítiam et jus; * grátia Dómini plena est terra. - -

Všemohoucí Stvořitel.

Verbo Dómini caeli facti sunt,
* et spírítu oris ejus omne agmen eórum.

Cóngregat quasi in utre aquas maris: * ponit in receptáculis fluctus. - -

Tímeat Dóminum omnis terra: * ipsum vereántur omnes incolae orbis.

Nam ipse dixit et facta sunt; * ipse mandávit et exstiterunt.

Moudrý Ředitel světa.

Dóminus díssipat consílium natiónum; * írritas facit cogitatiónes populórum.

Consílium Dómini in aetérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus Deus est Dóminus: * pópulus quem elégit in hereditátem sibi.

Spravedliví, radujte se z Pána! * Upřímným sluší zpívat chválu.

Velebte Pána hrou na citeru, * zahrejte mu na strunách deseti!

Zpívejte mu píseň novou, * do strun bijte zručně, s hlaholem.

Vždyť slovo Páně upřímné jest * a věrnost - činy jeho veškery.

Spravedlnost miluje a právo; * milosti Páně plná jest země. - -

Nebe je stvořeno slovem Páně, * dechem úst jeho všechna jejich vojska.

Jak do měchu sbírá vody mořské * a do komor příboje ukládá. - -

Ať před Pánem strach má veškeren svět, * ať ctí jej všichni osadníci země!

Promluvil pouze - a událo se, * naporučil - a stálo tu.

Úmysl pohanů Hospodin marní; * ničí plány modlářských národů.

Úmysl Páně na věky trvá: * od rodu do rodu plán srdce jeho.

Zdar lidu, jehož Bohem je Pán, * národu, jež si Pán za podíl vybral.

Žalm 32b.

Hluboký znalec srdcí.

De caelis respicit Dóminus: *
videt omnes filios hóminum.
De loco habitatiónis suae pro-
spéctat * omnes, qui hábitant
terram:

Qui ómnium eórum corda fin-
xit, * qui atténdit ad ómnia
ópera eórum. - -

Nevšlímá si zlého -

Non vincit rex multo exérci-
tu: * bellátor non se salvat
magno róbre.

Fallax est equus ad victóriam,
* et magnitúdíne róboris sui
non salvat.

Ecce óculi Dómini súper ti-
méntes eum: * in eos, qui spe-
rant grátiam ejus,

Ut éruat a morte ánimas eó-
rum * et alat eos in fame. - -

Dozpěv (důvěra).

Anima nostra expéctat Dó-
minum: * adjútor et clipeus
noster ipse est.

In illo ergo laetátur cor nos-
trum, * in nómine sancto ejus
confídimus.

Fiat misericórdia tua, Dómi-
ne, super nos, * quemádmó-
dum sperámus in te.

P. A. Ant. Exsultáte, justí, et
gloriámini, omnes recti corde.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k deváté (str. 56).

Hospodin pohlíží s nebe dolů,
* pozoruje všechny lidské děti.
Pohlíží s místa bydliště své-
ho * na všechny země obyvate-
le.

Jenž najednou vytvořil srdce
jich všech, * jenž dílo jejich
proniká každé. - -

pomáhá dobrému.

Král početným vojskem ne-
zvítězí * silou velkou se hrdí-
na nespasí.

Zklame i kůň, pokud o vítěz-
ství jde, * nespasí přes veli-
kost síly své.

Hle, oko Páně zří ctitele své,
* kteří v jeho milost doufají.

On jejich duše uchrání smrti
* a zachová život jim za hla-
du. - -

Na Pána čeká duše naše: *
jest naším pomocníkem a na-
ším štítem.

V něm se raduje srdce naše, *
v jeho svaté jméno doufáme.

Budiž s námi, Pane, tvé sli-
tování, * podle důvěry, již na
tebe skládáme.

V roce. Ant. Spravedliví, měj-
te radost! Úpřímným sluší
zpívat chválu.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD VESPERAS - NEŠPORY

Pater noster et Ave María.	Otče náš a Zdravas Maria.
Ť. Deus, in adjutórium.	Ť. Bože, ku pomoci.
Glória Patri.	Sláva Otcí.
Allelúja vel Laus tibi, Dómi- ne.	Aleluja nebo Chvála tobě, Pa- ne.

Pozadí z historie spásy: Poslední večere. Všechny pět žalmů lze vztáhnouti na Eucharistii:

první dva náležejí k t. zv. žalmům „halel“, jež zpíval Ježíš Kristus jako děkující po první mši sv. při poslední večeři; zbývající tři jsou poutní písně židů (graduální žalmy), jež zpívali cestou k jerusalemskému chrámu.

Z těchto písní, v exilu vzniklých, učinili židé písně touhy po Jerusalemu a lásky ke chrámu. Naším Jerusalemem a chrámem v nehlubším smyslu jsou kostel s Eucharistií.

Eucharisticky bychom mohli žalmy vykládati takto: Dík za vykoupení (114); Oběť máe sv. jakožto oběť děků (115). Tři poslední jsou duchovní poutí k ranní mši sv.: touha (119), důvěra (120), radost (121), protože mnoha myšlenkami patří nešpory již k zítřejšímu dni.

<i>P. A. Ant.</i> Inclínávit Dómi- nus * aurem suam mihi.	<i>V roce. Ant.</i> Naklonil Pán * své ucho ke mně.
<i>T. P. Ant.</i> Allelúja, * allelúja, allelúja.	<i>V době velik. Ant.</i> Aleluja, * aleluja, aleluja.

Od pondělí po Bílé neděli až do pátku po oktávě svátku Nanebevstoupení Páně (o svátcích s devíti čteními) modlíme se pod antifonou „aleluja“ všechny žalmy nešpor.

Žalm 114: Děkující: Bůh pomohl.

Myšlenka: Kolik milostí - pomáhajících i posvěcujících - bylo dnes rozdáno v chrámě! Děkuje jménem všech.

Děk.

Díligo Dóminum: quia audívit * vocem obsecrationis meae, Quia inclínávit aurem suam mihi, * quo die invocávi eum.	Miluji Pána, protože slyšel * hlasitý vzlykot můj, protože ucho své naklonil ke mně * jen jsem zavolal na něj.
--	---

Nouze a prosba.

Circumdederunt me funes mortis, et láquei inferórum su-	Sevřely mne provazy smrti, obepjaly smyčky podsvětí; *
--	---

pervenérunt mihi, * in angórem et aerúmnaš incidi.

Et nomen Dómini invocávi: * „O Dómine, salva vitam meam!“ - -

do úzkosti a strastí jsem zapadl.

Jméno Páně jsem zavzýval: * „Ó Pane, zachraň mi život!“ -

Vyslyšení.

Benígnus est Dóminus et iustus, * et Deus noster miséricors.

Custódit simplices Dóminus: * miser fui et salvávit me.

Je milostivý Pán a spravedlivý, * je naším Bohem slitovným.

Prosté lidi Hospodin střeží: * byl jsem sklíčen a pomohl mi.

Útěcha a poslušnost.

Redi, ánima mea, ad tranquillitatem tuam, * quia Dóminus bene fecit tibi.

Etenim erípuit ánimam meam a morte, * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Ambulábo coram Dómino * in regione vivéntium.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Vota mea * Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Ke klidu se vrať, duše moje, * neboť Pán dobro ti poskytl:

Život můj zachránil ze smrti, * oči ze slz, nohy z klopýtnutí.

Na očích Páně kráčeti budu * krajinou lidí živých.

Ant. Naklonil Pán ucho své ke mně.

Ant. Sliby své * Pánu splním před veškerým jeho lidem.

Žalm 115: Díky za vysvobození z exilu.

Myšlenka: Ranní oběť máe sv. jest dík za vykoupení.

Důvěra v nouzi a dík.

Confísus sum, étiam cum dixi: * „Ego afflíctus sum valde.“

Ego dixi in pavóre meo: * „Omnis homo fallax!“

Quid retribuam Dómino * pro ómnibus quae tríbuit mihi?

Cálicem salútis accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Důvěru měl jsem, i když jsem říkal: * „Jsem ubohý převelice.“

Prohlásil jsem, jsa rozčilen: * „Kdekerý člověk klame!“

Čím jen Hospodinu splatím * všechno, co mi udělal?

Uchopím se poháru spásy, * vzývat budu jméno Páně.

Refrén.

Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus.

Splním sliby své Pánu * před veškerým jeho lidem.

Děk za zachránění zbožných.

Pretiósá est in óculis Dómini * morš sanctórum ejus. V očích Páně cenná jest * smrt pobožných jeho.
 O Dómine, ego servus tuus Pane, jsem sluha tvůj, syn sum, fílius ancíllae tuae: * sol- služby tvé: * rozvázal jsi mo- vísti víncula mea. je pouta.
 Tibi sacrificábo sacrificium Zabiji ti oběť díků, * budu vzý- laudis, * et nómen Dómini in- vati jméno Páně. vocábo.

Refrén.

Vota mea Dómino reddam * Sliby své Pánu naplním * před coram omni pópulo ejus, veškerým jeho lidem,
 In átriis domus Dómini, * in na domu Páně nádvořích, * médio tui, Jerúsalem. v středu tvém, Jerusaleme!
 Ant. Vota mea Dómino red- Ant. Sliby své Pánu splním dam coram omni pópulo ejus. před veškerým jeho lidem.
 Ant. Clamávi, * et Dóminus Ant. Volal jsem, * a Pán mi exaudívit me. dopřál sluchu.

Žalm 119: Stesk po domově ve vyhnanství.

Stesk po nebi.

Myšlenka: Žalm mluví o našem stesku po nebi: Eucharistie je oasou v poušti života; nebe jest vlastí. Cítím se tedy na zemi cizincem?

Kéž Bůh pomůže!

Ad Dóminum, cum tribulá- V bídě své k Pánu jsem volal, rer, clamávi * et exaudívit me. * a dopřál mi sluchu.
 Dómine, líbera ánimam me- Vyprošť mne, Pane, z lživého am a lábio iníquo, * a lingua retu, * z jazyka klamajícího. dolósa. - -

Trest nepřátelům.

Quid dabit tibi aut quid ad- Co se ti dát má, či co přidat, det tibi, * lingua dolósa? * jazyku klamající?
 Sagíttas poténtis acútas * et Ostré hrdinovy šípy * a kru- carbónes genistárum. - - činkové uhlí.

Touha po domově.

Heu mihi, quod dego in Mo- Běda mi, že musím v Mešku soch, * hábito in tentóriis Ce- dlít! * že bydliti musím dard! v kedarských stanech!
 Nímiu habitávit ánima mea Příliš dlouho již bydlím * u * cum iis, qui odérunt pacem. těch, kteří zhrdají mírem.

Ego pacem cum loquor, * illi
urgent ad bellum.

Ant. Clamávi, et Dóminus ex-
audivit me.

Ant. Auxílium meum * a Dó-
mino, qui fecit caelum et ter-
ram.

Když o míru se rozhovořím, *
jsou pro válku oni.

Ant. Volal jsem, a Pán mi do-
přál sluchu.

Ant. Pomoc má * je od Pána,
který učinil nebe i zemi.

Žalm 120: Modlitba cestou ke svatostánku.

Myšlenka: Vroucí plšeň - rozmluva s dobrým Pastýřem. Nesplí, byť by
se i zdálo, jako by spal. Pozoruj, jak krásně se modlitba rozvíjí!

Zápas o důvěru: a) všemohoucí Bůh.

Attóllo óculos meos in montes: Oči svoje na hory pozvedám:

* unde véniet auxílium mihi? * Odkud přijde mi pomoc?

Auxílium meum a Dómino, * Pomoc přijde mi od Pána, *
qui fecit caelum et terram. - - jenž stvořil nebe i zemi.

b) starostlivý Bůh.

Non sinet nutáre pedem tu- Nedá, by noha tvá zaklopýt-
um, * non dormitábit, qui la, * podřimoval tvůj strážce.
custódit te.

Ecce non dormitábit neque Hle, nespí, ani nepodřimuje,
dórmiet, * qui custódit Israél. * jenž Izraele střeží! - -

Vítězství důvěry.

Dóminus custódit te, * Dó- Pán střeží tě, * Pán je ochrán-
minus protéctio tua a látere cem tvým; s pravého tvého
dextro tuo. boku.

a) ve dne v noci.

Per diem sol non fériet te, * Za dne tě slunce nepopálí, *
neque luna per noctem. - - ani za noci měsíc.

b) příchod a odchod.

Dóminus custódiet te ab omni Pán tě zachrání z každého zla,
malo: * custódiet ánimam tu- * zachrání život tvůj.
am.

Dóminus custódiet éxítum tu- Pán bude střežit tvůj příchod
um et intróitum tuum, * et i odchod * teď, i na věčné
nunc et usque in sáeculum. časy.

Ant. Auxílium meum a Dómi- *Ant.* Pomoc má je od Pána,
no, qui fecit caelum et terram. který učinil nebe i zemi.

Ant. Laetátus sum * in his, *Ant.* Jásal jsem, * nad tím,
quae dicta sunt mihi. co mi říkali.

Žalm 121: Poutní píseň. Pozdrav Jerusalemu.

Myšlenka: Láska k Církvi a ke všem jejím pokladům: Eucharistie („trůn Davidův“), svátost pokání („křeslo soudcovské“); pak přímlyvy za Církev a křesťany.

Láska k Církvi je nerozlučně spojena s láskou k Eucharistii.

Pozoruj stupňování v posledních třech žalmech: touha, důvěra, radost.

Příchod do města.

Laetátus sum, quia dixerunt mihi: * „In domum Dómini ibimus.“ Jásal jsem, když říkali mi: * „Půjďme do domu Páně.“

Jam consistunt pedes nostri * in portis tuis, Jerúsalem. Naše nohy již stanuly * v branách tvých, Jerusaleme.

Ve městě.

Jerúsalem, quae aedificata est ut civitas, * in se compácta tota. Jak město je zbudován Jerusaleme, * těsně celičký spojen.

Illuc ascéndunt tribus, tribus Dómini, * secúndum legem Israël, ad celebrándum nomen Dómini. Sem vystupují čeledi, čeledi Hospodinovy, * by jméno Páně slavili, jak má Izrael smlouvu.

Illic pósitae sunt sedes iudicii, * sedes domus David. - - Stolice na soud stojí tam, * stolice Davidova domu.

Pozdrav na rozloučenou.

Rogáte quae ad pacem sunt Jerúsalem! * secúri sint qui díligunt te! Proste za pokoj pro Jerusaleme! * Ať jsou bezpeční, kdož rádi tě mají!

Sit pax in móenibus tuis, * securitas in palátiis tuis! Nechať je pokoj ve tvých hradbách, * bezpečnost ve tvých palácích!

Propter fratres meos et sodales meos * loquar: Pax in te! Kvůli svým bratrům a přátelům * říkám: Mír budiž v tobě! Propter domum Dómini, Dei nostri, * precábor bona tibi. Pro dům Hospodina, našeho Boha, * vyprosím ti štěstí.

Ant. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi. *Ant.* Jásal jsem nad tím, co mi říkali.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja, aleluja, aleluja.

Během roku (v prostých dnech) a v době předpoutní modlíme se následující kapitulum, hymnus a verš:

Capit. 2. Cor. 1, 3. Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri *Kapitulum. 2. ke Kor. 1, 3.* Veleben budiž Bůh a Otec Pána

Jesu Christi, Pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

našeho Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje ve všelikém soužení našem.

Hymnus (od sv. Řehoře Vel.).

Myšlenka: Druhý tvůrčí den Boží: oddělení pevniny od vod. Uspořádané spousty vod nás upomínají na proudy milosti, tekoucí z oceánu božské lásky do našich srdcí.

Immense caeli Cónditor,
Qui, mixta ne confúnderent,
Aquae fluénta dívidens,
Caelum dedísti límitem.

Firmans locum caeléstibus,
Simúlque terrae rívilis;
Ut unda flámmas téperet,
Terrae solum ne díssipent.

Infúnde nunc, píssime,
Donum perénnis grátiae:
Fraudis novae ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adáugeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Haec vana cuncta próterat:
Hanc falsa nulla cóprimant.

Praesta, Pater píssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Ů. Dirigátur, Dómine, orátio
mea. Ř. Sicut incénsus in
conspéctu tuo.

Tato antifona k Magnificat recituje se o všech prostých dnech během roku mimo dobu předpostrní:

Ant. Magníficat * ánima mea
Dóminum, quia respéxit Deus
humilitátem meam.

Vše ostatní v Řádu k nešporám (str. 60).

Ó Tvůrce nebes nezměrný,
oblohu navršils jak hráz,
by spousty vod se nestekly,
v svých veletocích pluly dál.
Upevnils vodstva nad nebem,
dals na zemi břeh potůčkům,
by vlna oheň krotila,
a neshořela žírná zem.

I do nás vlej teď, prosíme,
Bože náš, dar své milosti,
aby blud v nových podobách
nás neschvátil zas v starý
hřích.

Víra světlo ať rozdmýchá
a hlaholí zář v úsvitě.
Nuž, víro, rozšlap marné vše,
tebe však klam ať nezdolá.

To dejž nám, Otče laskavý,
i Ty, jenž Otci roveň jsi,
jenž s Duchem Utěшитelem,
vládneš od věků na věky.
Amen.

Ů. Nechť stoupá, Pane, má
modlitba. Ř. Jako kadidlový
dým před tvou tvář.

Ant. Velebí * duše má Hospo-
dina, že shlédł na ponížení mé.

AD COMPLETORIUM - DOPLNĚK

Ů. Jube, domne, benedicere.
Bened. Noctem quietam.
Lectio. Fratres: Sobrii estote.

Rp. Deo grátias.
 Ů. Adjutórium nostrum.
 Pater noster (quod dicitur totum secreto).

Confíteor. Misereátur. Indul-
 géntiam.
 Ů. Convérte nos. Rp. Et avérte.
 Ů. Deus, in adjutórium.
 Glória Patri.
 Allelúja, *vel* Laus tibi.

Pokání a nevinnost: Dnešní doplněk je noční modlitbou hříšníka; proto jest vedoucí myšlenkou lítost. Spánek - bratr smrti, proto myšlenka na smrt. Představ si sebe na smrtelné posteli a před soudnou stolicí Boží: oděv: buď vypraný v krvi Beránka (Ž. 6) nebo zachován neposkvrněný (Ž. 7) - tak lze předstoupit před Boha. Proto jsou vedoucími myšlenkami této hodinky pokání a nevinnost - dvě velká dobra křesťanů.
 Kéž bychom obě denně spojovali, když se ukládáme k spánku!

P. A. *Ant.* Salvum me fac.
 T. P. *Ant.* Allelúja.

Ů. Pane, rač požehnati.
Požehnání. Pokojnou noc.
Čtení. Bratři: Buďte střízli-
 ví...

Rp. Bohu díky.
 Ů. Pomoc naše.
 Otče náš (celý potlachu).

Vyznávám se. Smiluj se. Pro-
 minutí.
 Ů. Obrať nás. Rp. A odvráť.
 Ů. Bože, ku pomoci.
 Sláva Otcí.
 Aleluja *nebo* Chvála tobě.

V *roce.* *Ant.* Zachraň mne.
 V *době velik.* *Ant.* Aleluja.

Tuto antifonu se modlíme od pondělí po Bílé neděli do pátku v oktávě svatodušů.

Žalm 6: Utrpení a vyslyšení kajícího.
 Vroucí kající žalm. Myšlenka: Byl dnešní den hříšný?
 Nářek trpícího, kajícího hříšníka.

Dómine, noli me argúere in
 ira tua, * nec me corrípere in
 furóre tuo.
 Miserére mei, Dómine, quóni-
 am infirmus sum; * sana me,
 Dómine, quóniam conturbáta
 sunt ossa mea.

Netrestej mne, Pane, ve hně-
 vu svém * a ve své zlosti mne
 nekárej!
 Slituj se, Pane, ochuravěl jsem,
 * uzdrav mne, Pane, mé kosti
 se chvějí.

Et ánima mea conturbáta est valde; * sed tu, Dómine, quousque...?

Zdůvodnění prosby.

Revértere, Dómine, éripe ánimam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam, Quóniam non est in morte qui recodétur tui: * apud íferos quis te laudat? - -

Deféssus sum gémitu meo, fletu per sngulas noctes rigo lectum meum, * lácrimis meis stratum meum perfúndo.

Calígat maeróre óculus meus, * inveteráscit propter omnes inimícos meos. - -

Důvěra ve

Recédite a me, omnes, qui fáctis iniquitátem, * quóniam Dóminus audívit vocem fletus mei;

Dóminus audívit praecatió-nem meam, * Dóminus orati-ónem meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei; * recédant et erubéscant velóciter.

Přestrašena je duše má; * jak dlouho, Pane, chceš přihlížet...?

Vrať se, Pane, vysvobod mou duši, * zachraň mne pro své slitování!

Vzpomínat na tě ve smrti nelze. * Kdo může v pekle chválu ti vzdát?¹ - -

Jsem znaven pláčem, slzami noc co noc zaplavuji lože, * slzami smáčím postel svou.

Oko mé hořem se zakaluje, * zestárló pro všechny mé nepřátele.

vyslyšení.

Ode mne pryč, vy zločinci všichni: * zaslechl Pán můj hlasitý pláč,

zaslechl Pán vřelou moji prosbu, * Pán moji modlitbu přijal!

Zahanbí, zmatou se všichni mí nepřátelé; * ustoupí a náhle zardí se!

Žalm 7a: Bůh, spravedlivý Soudce.

Byl dnešek bezhříšný?

Myšlenka: Žalm kreslí Boží soud: modlíci se přednáší své trampoty, ujišťuje o své nevině; pak se objevuje Bůh, aby soudil.

Rozsudek vynesen: modlíci se jest nevinní - zlí varování (krásný obraz shovívavosti a spravedlnosti Boží) a potrestání.

Trampoty.

Dómine, Deus meus, ad te con- Pane, můj Bože, utíkám se

¹ Podsvětí si představovali židé jako místo smutku a nečinného vyčkávání.

fúgio; * salva me ab ómnibus k tobě; * pomoz, mne zachraň
persequéntibus me et libera od nepřátel mých,
me;

Ne quis rápiat ut leo ánimam neb uchvátí duši mou tak ja-
meam, * discérpat, nec sit qui ko lev, * jenž rve a není, kdo
erípiat. - - vyrval by! - -

Ujištění o nevině.

Dómine, Deus meus, si feci is- Pane, můj Bože, spáchal-li
tud, * si est iníquitas in má- jsem něco, * ulpěla-li nepra-
nibus meis, vost na rukou mých,
Si áttuli amíco meo malum, * splácel-li zlým jsem nepříteli
qui salvávi adversántes mihi svému, * svých odpůrců bez-
injúste, právně šetřil,

Insequátur inimícus ánimam ať mne nepřítel pronásleduje,
meam et apprehéndat, uchvátí, v bláto šlapá můj ži-
concúlcet in terram vitam meam, vot * a čest moji do prachu
* et honórem meum in pulve- srazí. - -
rem prostérnat. - -

Volání po nejvyšším Soudci.

Exsúrge, Dómine, in ira tua, Vzhůru, Pane, v hněvu svém
érige te contra rábiem oppri- povstaň na tyrany na mne zu-
méntium me, * et surge pro řící; * povstaň, abys mi zjed-
me in iudício, quod indixísti. nal právo, které jsi prohlásil.
Et coetus natiónum circúm- Sbor národů se kolem tebe ku-
det te, * et sede super eum in pí; * ty nad ním posad se na
alto. výsosti.

Dóminus iudex est populó- Národů soudcem jest Hospo-
rum: jus redde mihi, Dómine, din: Pane, zjednej mi právo
secúndum justítiam meam * podle své spravedlnosti * a
et secúndum innocéntiam, podle bezúhonnosti, která u
quae est in me. mne jest.

Désinat nequítia impiórum et Ať skončí se ničemnost bez-
confirma justum, * scrutans božných, sílu dej spravedlivé-
corda et renes, Deus juste. mu, * spravedlivý Bože, který
zkoumáš srdce i ledví!

Žalm 7b.

Rozsudek.

Clípeus mihi est Deus, * qui Bůh je mi štítem - * chrání li-
salvat rectos corde. di přímého srdce.

Deus est iudex justus, * et
Deus comminans quotidie.
Nisi convertantur, accuet gla-
dium suum, * tendet arcum
et diriget eum.

Bůh jest spravedlivý soudce,
* Bůh hrozící neustále.
Jestliže se neobráť, zaostří
svůj meč, * napne luk a zamí-
ří jím.

Trest.

Et eis parabit tela mortis, *
sagittas suas faciet ardentes. -

Připraví si na ně smrtonosné
střely * a svoje šípy si rozžha-
ví. - -

Ecce, concepit iniquitatem et
gravidus est malitia * et parit
dolum.

Hle, nepravost počal a těhot-
ní zlobou - * a rodí lest.

Fossam fodit et excavavit, *
sed incidit foveam quam fe-
cit.

Jámu vykopal a vyhloubil *
do příkopu, jež udělal, upadl.

Convertetur malitia ejus in ca-
put ipsius, * et in verticem
ipsius violentia ejus redibit.

Na hlavu zpátky se bída mu
vrátí, * zloba jeho padne mu
na temeno.

Dozpěv.

Ego autem laudabo Dominum
pro iustitia ejus, * et psallam
nómini Dómini altíssimi.

Já však oslavím Pána za jeho
spravedlnost * a zazpívám
jménu nejvyššího Pána.

P. A. Ant. Salvum me fac, Dó-
mine, propter misericórdiam
tuam.

V roce. Antifona. Zachraň
mne, Pane, pro své milosrden-
ství.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k doplňku (str. 70).

ÚTERÝ

Památka svatých apoštolů

Úterý: Bohu, svému Spasiteli. Úterý nemá v liturgii zvláštního charakteru.

Stojí mezi radostným pondělkem a vážnou středou.

AD MATUTINUM - JITŘNÍ

Zbav nás od zlého.

Thema jitřní: Nepřátelé Království Božího.

I. Nepřátelé vnější: 1. Svět pronásleduje (Ž. 34), 2. svět láká (Ž. 36).

II. Nepřátelé vnitřní: 1. Hřích (Ž. 37), 2. pokušení (Ž. 38).

Kéž nás osvobodí Kristus od všech těchto nepřátel!

Vše jako v Řádu k jitřní (str. 15), mimo: 3.

Invit. Exsultemus Deo, * Pet-rae salutis nostrae.

Psalms 94. Veníte, exsultemus Domino (str. 15).

Invit. Plesejme Bohu, * Skále své spásy.

Žalm 94. Pojdte, plesejme Pánu (str. 15).

Hymnus (ze školy sv. Ambrože).

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dáemonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod praecinéntes psállimus.

Ve světle Otce účastné
ze světla Světlo, spásy dni,
zpěvem tmy noční končíme,
buď s námi, Tebe žádáme.

Sejmi nám s myslí temný
mrak,
odezeň smečky démonů,
a rozptyl mlžnou ospalost,
by váhavce zas neskryla.

Tak, Kriste, buď nám
milostiv
všem, kteří v Tebe věříme,
a oč Tě v žalmech prosíme,
kéž prospívá nám na věky!

Praesta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne saeculum.
 Amen.

To uděl, Otče přemilý,
 i Synu stejné podstaty,
 jenž s Duchem Utěšitelem
 kraluješ věků na věky.
 Amen.

IN I. NOCTURNO - I. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Expúgna, Dómine,
 * impugnántes me.
T. P. Ant. Allelúja, * allelúja,
 allelúja.

V roce. Ant. Utiskuj, Pane, *
 ty, již mne tísní.
V době velik. Ant. Aleluja, *
 aleluja, aleluja.

Žalm 34a: Pronásledovaná Církev.

Abys nepřátele Církve pontžiti ráčil.

První nepřítel Království Božího: Pronásledovatel křesťanů.

Myšlenka: Prosebný žalm; proti zlomyslným nepřátelům. Křesťan vkládá tento žalm do úst Církve, pronásledované pekelnými mocnostmi. Nepřítelem je ďábel, jehož porážku vyprošujeme. V tomto smyslu mají pak věty prokletí plnou platnost.

S lidmi však, kteří se stali ďáblovými nástroji, má Církev soucit a modlí se za jejich obrácení.

Předzpěv.

Certa, Dómine, contra certántes mecum, * impúgna impugnántes me.

Apprehénde clipeum et scutum, * et exsúrge in auxílium meum.

Vibra lanceam et cóhibe persequéntes me, * dic ánimae meae: „Salus tua ego sum.“

Prosba o ochranu a potrestání nepřátel.

Confundántur et erubéscant, qui quaerunt vitam meam, * cedant retrórsum et afficiántur pudóre, qui cógitant mihi mala.

Sint velut pálea ante ventum, * cum ángelus Dómini pellet eos.

Pane, bojuj s těmi, již bojují se mnou; * ty, kteří tísní mne, utiskuj!

Štít uchop, puklici! * Vzhůru, mně na pomoc!

Zamávej kopím, překážej mne pronásledujícím. * Řekni mi: „Spása tvoje jsem já.“

Nechť zardí se a zahanbí, kdo po mém životě prahnou; * nechť ustoupí, se zastydí, kdo na mně smýšlejí zlo!

Ať jsou jak plevy na větru, * až je zažene Hospodinův anđěl.

Sit via illórum tenebrósa et
lúbrica, * cum ángelus Dómi-
ni insectábitur eos. - -

Nam sine causa tetendérunt
mihi rete suum, * sine causa
fodérunt fóveam vitae meae.

Véniat illis intéritus improví-
so, et rete, quod tetendérunt,
cápiat ipsos; * in fóveam,
quam fodérunt, ipsi cadant.

Anima autem mea exsultábit
in Dómino, * laetábitur de au-
xílio ejus.

Omnes vires meae dicent: *
„Dómine, quis símilis tibi,

Qui éripis míserum a praepo-
ténté, * míserum et páuperum
a praedatóre.“

Ant. Expúgna, Dómine, im-
pugnántes me.

Ant. Restítue ánimam meam
* a malefáctis eórum, Dómine.

Žalm 34b.

Stížnost na jejich zlomyslnost.

Surrexérunt testes violénti: *
quorum non eram cóncius, a
me quaerébant.

Retribuébant mihi mala pro
bonis: * desolatióнем ánimae
meae. - -

Ego autem, cum illi aegrotá-
rent, induébar cilício, affligé-
bam jejúnio ánimam meam *
et preces intra me fundébam.

Velut pro amíco, pro fratre
meo, incedébam tristis, * ve-
lut qui luget matrem, maestus
incurvábar.

Ať jejich cesta je tmavá a
kluzká, * až se za nimi požene
Hospodinův anděl. - -

Pro nic na mne nastražili léč-
ku, * za nic mi vykopali jámu.

Ať je postihne záhuba náhle,
ať síť, již napjali, je polapí; *
sami ať padnou do jámy, kte-
rou vykopali!

Ale má duše zajásá v Pánu, *
zaplesá nad jeho pomocí.

Ať promluví všechny mé mo-
hutnosti: * „Pane, kdo je to-
bě podoben,

jenž chudása vyrveš silákovi,
* bědného ubožáka lupiči?“

Ant. Utiskuj, Pane, ty, již mne
tísni.

Ant. Zachraň můj život * před
jejich zlobou, Pane!

Povstali na mne násilní svéd-
ci, * ptali se na věci, o nichž
nic nevím.

Za dobré zlým se mi odměňo-
vali; * duševní osamělostí. - -

V nemoci jejich jsem oblekl
žíni, duši svou postem jsem
trýznil * a v mysli jsem vylé-
val prosby.

Jak by to přítel byl neb bratr,
chodil jsem rozesmutněn; *
hrbil jsem se zármutkem zdr-
cen, jako kdo truchlí za matku.

Sed cum vacillárem ego, laetáti sunt et convenérunt, * convenérunt contra me percutiéntes inopinántem.

Dilaniábant me neque cessábant, tentábant me, irridébant mihi * frendéntes contra me déntibus suis. - -

Dómine, quámdiu aspícies? * Eripe ánimam meam a rugiéntibus, a leónibus vitam meam.

Ant. Restítue ánimam meam a malefáctis eórum, Dómine.

Ant. Exsúrge, Dómine, * et inténde iudício meo.

Žalm 34c.

Grátias agam tibi in coetu magno, * in pópulo multo te laudábo.

Nová prosba o ochranu a potrestání.

Ne gaúdeant de me inimíci mei injústi; * ne óculis ánnuant, qui me odérunt sina causa.

Neque enim quae pacis sunt loquúntur, * et contra quietos terrae fraudes meditántur.

Et dilátant contra me os suum, * dicunt: „Vah! Vah! óculis nostris vídimus!“ - -

Vidísti, Dómine! Noli silére, * Dómine, noli esse procul a me!

Expergíscere et evígila ad defénsiónem meam, * Deus meus et Dóminus meus, pro causa mea!

Jen však jsem klopýtl, zajásali a srotili se, * na mne se srotili, bijíce nic netušícího.

Drásali mne bez přestání, sáпали se na mne s posměškem, * skřípajíce na mne zuby svými. - -

Pane, jak dlouho chceš přihlížeti? * Řvoucím duši mou vyrví a můj život lvům.

Ant. Zachraň můj život před jejich zlobou, Pane!

Ant. Vzhůru, můj Bože, * zjednej mi právo!

Vzdám díky ti ve velkém shromáždění, * a v lidu četném tě oslavím.

Ať nejásají moji bezbožní nepřátelé; * ať nesouhlasí očima, kteří pro nic mne nenávidí.

O tom, co mír skýtá, nehovoří, * na klidné občany země smýšlejí lest.

Rozvírají na mne ústa svá, * říkají: „Ha, ha, vidíme očima svýma!“ - -

Viděls to, Pane! Mlčeti nechtěj! * Pane můj, nevzdaluj se ode mne!

Probud se, probud, abys mne bránil. * Bože a Pane můj, v boj za mne se dej!

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine; * Deus meus, ne laeténtur de me!

Ne cógitent in corde suo: „Vah! Quod desiderávimus!“ * ne dicant: „Devorávimus eum.“ - -

Confundántur et erubéscant omnes simul, * qui laetántur de malis meis;

Induántur confusióne et ignominia, * qui se extóllunt contra me.

Exsúltent et laeténtur, qui favent causae meae, * et dicant semper:

„Magnificétur Dóminus, * qui favet salúti servi sui.“

Rozsuzuj mne, Pane, dle svého práva, * nedej jim, Bože můj, nade mnou jásat!

By nemohli myslet si: „Ha, to jsme si přáli!“ * By nemohli říkati: „Zhltili jsme ho!“ - -

Nechť společně hanbou všichni se zardí, * kteří mají radost z mých neštěstí;

Nechť se zahalí hanbou a potupou, * kteří se vypínají nad me.

Ať se radují a plesají, kteří mi přejí spásu, * a ať neustále promlouvají:

„Budiž veleben Hospodin, * který chce spasení sluhy svého.“

Dozpěv.

Et lingua mea enuntiábit justítiam tuam, * perpétuo laudem tuam.

Ant. Exsúrge, Dómine, et inténde iudicio meo.

Tvou spravedlnost bude hlásat můj jazyk, * bude chválu ti trvale zpívat.

Ant. Vzhůru, můj Bože, zjednej mi právo!

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ů. Lingua mea meditábitur justítiam tuam. R. Tota die laudem tuam, Dómine.

Ů. Jazyk můj mluví o spravedlnosti tvé. R. Celý den tě chválí, Pane.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. R. Per resurrectionem Jesu Christi a mórtuis, allelúja.

Ů. Pán nás obrodil k novému životu, aleluja. R. Zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 21).

IN II. NOCTURNO - II. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Noli aemulári * in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Nezáviď * tomu, komu je dobře, ač činí nepravost.

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 36a: Zdánlivé štěstí hříšníka.

Nenech se oklamati vábeními světa!

Druhý nepřítel Království Božího: svět.

Myšlenka: Žalm je alfabeticickou didaktickou básní. Verše jsou spojovány bez myšlenkové souvislosti. Cílem básně jest: ozbrojiti zbožného proti vábení světa a ukázat zdánlivost štěstí bezbožných.

Noli excandescere propter male agéntes, * neque invidére faciéntibus iniquitátem;

Nam sicut faenum velóciter décident * et sicut herba víridis marcéscent.

Spera in Dómino, et fac bonum, * ut hábites terram et fruáris securitáte.

Delectáre in Dómino, * et dabit tibi quod petit cor tuum.

Commítte Dómino viam tuam, * et spera in eo, et ipse agét.

Et oríri fáciét sicut lumen justítiam tuam, * et jus tuum sicut merídiem.

Acquiesce in Dómino, * et spera in eo.

Noli excandescere de eo, qui prospere procédit in via sua, * propter hóminem machinántem mala.

Desíste ab ira et depóne furórem; * noli excandescere, ne male agas.

Nehněvej se pro ty, již páchají zlo, * nezáviď těm, kteří ničemnost činí.

Neboť náhle, jak tráva, (srpem) klesnou, * uschnou, jak bylina zelená.

Na Pána se spoléhej a dělej dobro, * bys zemi obýval a bezpečí měl.

Rozkoš svou u Pána vyhledávej, * dá ti, po čem touží srdce tvé.

Hospodinu svěř svou životní cestu, * na něj se spoléhej, jednati bude.

Spravedlnosti tvé dá vzejítí jak světlu, * tvému právu jak polednímu jasu.

Hospodinu důvěřuj * a doufej v něho!

Nezlob se na toho, komu je dobře, * na člověka, který pikle kuje.

Zanechej zlosti a od hněvu upušt, * nechtěj se horšiti, bys nejednal špatně!

Etenim male agentes destruentur; * sed qui sperant in Domino, possidebunt terram. Et modicum, et non erit impius; * et si attēdes ad locum ejus, jam non erit.

Sed mansueti possidebunt terram, * et delectabuntur multitudine pacis.

Mala molitur impius justo * et frendit contra eum dentibus suis.

Dominus irascitur illi, * quia videt diem ejus venturum.

Gladium evaginant impii et tendunt arcum suum, ut prosternant miserum et pauperem, * ut trucident eos, qui recta via incedunt.

Gladius eorum penetrabit in corda ipsorum, * et arcus eorum confringentur.

Ant. Noli aemulari in eo, qui prosperatur, et facit iniquitatem.

Ant. Brachia peccatorum * conterentur: confirmat autem justos Dominus.

Žalm 36b.

Melius est modicum, quod habet justus, * quam opulētia impiorum magna;

Nam brachia impiorum confringentur, * justos autem sustentat Dominus.

Dominus curat de vita proborum, * et hereditas eorum in aeternum erit.

Vždyť lidé hříšní vyhlazeni budou; a zemi zdědí, kteří doufají v Pána.

Chvilečka jenom - a bezbožníka nebude. * Ta tam jeho stopa, pátráš-li po ní.

Tiší však budou mít dědictvím zemi, * radostně užijí plného štěstí.

Bezbožník spravedlivému zlo jenom strojí * a svými zuby si na něho skřípá.

Pán ale má pro něj jenom úsměv, * neboť vidí, že se den jeho blíží.

Bezbožníci meč tasí, napínají luk, aby skláli bědného chudáka, * by zabili žijící životem správným.

Meč jejich vnikne jim do jejich srdcí, * a jejich lučiště se poláme.

Ant. Nezáviď tomu, komu je dobře, ač činí nepravost.

Ant. Ramena hříšníků * budou zlámána: spravedlivé pak Pán podporuje.

Lepší jest trocha spravedlivého, * než převeliké bohatství bezbožníků;

neboť paže bezbožníků zlomeny budou, * spravedlivých oporou jistou je Pán.

Pán pečuje o život poctivých lidí, * na věky potrvá dědictví jejich;

Non confundéntur témpore calamitátis, * et diébus famis saturabúntur.

Impii vero peribunt, et inimíci Dómini ut decor pratórum marcéscent, * quemádmódum fumus evanéscent.

Mutuátur impius et non reddit, * justus autem miserétur et donat.

Nam, quibus benedíxerit, possidébunt terram, * et quibus maledíxerit, destruéntur.

A Dómino gressus hóminis firmántur, * et viam ejus accéptam habet.

Etsi ceciderit, non prostérnitur, * quia Dóminus sústinet manum ejus.

Puer fui, et jam sum senex, et non vidi justum derelíctum, * nec semen ejus mendicans panem.

Omni témpore miserétur et cómmodat; * et sémini illius benedicétur.

Recéde a malo, et fac bonum, * ut máneas in sempitérnum. Nam Dóminus díligit justítiam, * et non derelínquit sanctos suos;

Improbi destruéntur, * et semen impiórum excindétur.

Justi possidébunt terram, * et habitábunt in sempitérnum super eam.

Ant. Bráchia peccatórum conteréntur: confirmat autem justos Dóminus.

neupadnou do hanby za nešťestí, * a za doby hladu se nasytí.

Bezbožní zhynou, jak ozdoba luk zvadnou nepřátelé Páně * a zmizí tak jako dým.

Bezbožník půjčí si, nemůže však platit. * Laskavě dávati může jen zbožný.

Vždyť zemi ti zdědí, jimž požehná Pán, * ti, které prokleje, zničení budou.

Kroky člověkovy Pán posiluje * a milou radost má z jeho cesty.

I kdyby poklesl, neupadne, * neboť jeho ruku podpírá Pán.

Mladý jsem byl, zestaral jsem už, a nezřel jsem, spravedlivý že by opuštěn byl, * ani že by žebřalo jeho potomstvo chléb. Je dobrotivý a půjčuje vždycky: * a jeho potomstvu požehnává.

Varuj se zlého a konej dobro, * abys potrval na věky.

Neboť Pán ze srdce miluje právo, * a svých zbožných neopustí nikdy.

Ničemové klesnou do záhuby, * bezbožníků símě zahlazeno bude.

Spravedliví budou vládnouti zemí, * a budou na ní přebývatí vždycky.

Ant. Ramena hříšníků budou zlámána: spravedlivé pak Pán podporuje.

Ant. Custódi innocéntiam, *
et vide aequitátem.

Žalm 36c.

Os justí elóquitur sapiéntiam,
* et lingua ejus effátur rec-
tum.

Lex Dei ejus in corde ipsíus, *
et non vacíllant gressus ejus.

Obsérvat ímpius justum, * et
studet occídere eum.

Dóminus non derelínquet eum
in manu illíus, * nec condem-
nábit eum, cum judicábitur.
Confíde in Dómino, * et viam
ejus obsérva;

Et próvehet te, ut possídeas
terram; * excídium impiórum
laetus vidébis.

Vidi ímpium superbiéntem *
et sese expandéntem ut ced-
rum frondósam.

Et praetérii, et ecce non erat;
* et quaesívi eum, et non est
invéntus.

Obsérva probum et consídera
justum: * nam postéritas est
viro pacífico.

Peccatóres autem extirpa-
búntur omnes, * postéritas
impiórum excindétur.

Salus justórum a Dómino est;
* refúgium eórum est témpo-
re tribulatiónis.

Et áduvat eos Dóminus et lí-
berat eos; * liberat eos ab ím-
piis et servat eos, quia confú-
giunt ad eum.

Ant. Poctivce sleduj, * na u-
přímného hled.

Zbožného ústa pronášejí
moudrost, * a jeho jazyk ho-
voří právo.

Srdce mu ovládá jen Boží zá-
kon, * takže jeho kroky neza-
klopýtnou.

Na spravedlivého bezbožník
cíhá * a snaží se o to, aby ho
zabil.

Pán v jeho ruce ho neopustí *
a nedá, by rozsudkem zatra-
cen byl.

Důvěřuj v Pána, * drž se jeho
cesty:

na dědice země povýší tebe. *
S radostí uvidíš bezbožníků
zkázu.

Zřel jsem, jak ničema byl se-
bevědomý, * jak listnatý cedr
se rozkládal.

A jen jsem přešel, nebylo ho;
* hledal jsem, nalézt ho neby-
lo možno.

Poctivce sleduj, na upřímné-
ho hled: * potomstvo jest (od-
měna) pokojnému!

Hříšníci budou vyhubeni ve-
směs, * vyhlazené bude bez-
božníků símě.

Od Pána bude spravedlivým
pomoc, * za tísně jest jejich
útočištěm.

Pomáhá jim Pán, svobodu dá-
vá; * zbavuje bezbožníků,
chrání, když prchají k němu.

Ant. Custódi innocéntiam, et vide aequitátem. *Ant.* Poctivce sleduj, na upřímného hled.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ž. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus. Ř. Exaltábit te ut hereditáte cápias terram. Ž. Důvěřuj v Pána a drž se jeho cesty. Ř. Na dědice země povýší tebe jistě.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. *Ant.* Aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. Ř. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja. Ž. Bůh vzkřísil Krista z mrtvých, aleluja. Ř. Abychom věřili a doufali v Boha, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, (str. 22).

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Ne in ira tua * corripias me, Dómine. *V roce. Ant.* Ve hněvu svém * nekárej mne, Pane!

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 37a: Modlitba těžce zkoušeného hříšníka.

Odpověď ná: naše vinny.

Třetí nepřítel Království Božího: hřích.

Myšlenka: Vroucí volání kajícího hříšníka o pomoc; hříšník touží po zničení největšího nepřítele své duše: hříchu.

Píseň je třetí kající žalm Církve.

Hlasitá stížnost na vlastní bídu.

Dómine, noli me argúere in ira tua * nec me corrípere in furore tuo. Netrestej mne, Pane, ve hněvu svém * a ve své zlosti mne nekárej!

Etenim sagíttae tuae infíxae sunt mihi, * et descéndit super me manus tua. Šípy tvé do mne se pohroužily, * ruka tvá na mne dopadla.

Nihil sani est in carne mea ob indignationem tuam, * nihil íntegri in óssibus meis propter peccátum meum. Pro hněv tvůj není tělo mé zdravé, * v kostech nemám klidu pro hřích svůj.

Nam culpae meae supergrés-
sae sunt caput meum, * sicut
onus grave gravant me ni-
mis. - -

Vnější utrpení.

Foetent, tabescunt livores mei
* propter insipientiam meam.
Inclinatus, incurvatus sum
valde, * toto die maestus in-
cédo.

Nam lumbi mei pleni sunt in-
flammatione, * nec quicquam
est sani in carne mea.

Elanguí, contritus sum valde,
* rúgio propter frémítum cor-
dis mei.

Vnitřní útrapy.

Dómine, coram te est omne
desiderium meum, * et gémi-
tus meus te non latet.

Cor meum pálpitat, derelíquit
me robur meum, * et ipsa lux
oculorum meorum déficit me.

Amíci mei et sodáles mei pro-
cul a plaga mea subsístunt, *
et propínqui mei stant e lon-
gínquo.

Et láqueos tendunt qui insi-
diántur vitae meae, et qui
quaerunt mihi malum, per-
nícíem minántur * et fraudes
omni témpore moliúntur.

Ant. Ne in ira tua corripias
me, Dómine.

Ant. Inténde in adjutórium
meum, * Dómine, virtus sa-
lútis meae.

Viny mé hlavu mou převyšu-
jí, * tíží mne jak břímě pře-
těžké.

Rány mé šíří hnilobný zápach
* pro nesmyslné moje jednání.
Sklíčen jsem a nahrben velmi,
* den co den se vláčím ve
smutku.

Ledví¹ mé je nadobro zaníce-
no, * nic není zdravého na tě-
le mém.

Jsem ztrnulý a zdrcený vel-
mi, * křičím pro úzkost srdce
svého.

Hospodine, znáš mé každé
přání, * před tebou není ná-
řek můj skryt.

Srdce neklidně bije, síla má
mi mizí, * i světlo očí mých
mi zaniká.

Daleko od rány mé přátelé
stojí a druzi, * daleko stanuli
i příbuzní moji.

Oka mi kladou, kdo zabít mě
chtějí; záhubou hrozí, kdo žá-
dají mou zkázu, * den co den
snaží se o podvod.

Ant. Ve svém hněvu mne ne-
kárej, Pane!

Ant. Rychle mi přispěj na po-
moc, * Pane, spáso moje!

¹ Podle tehdejších představ bylo ledví sídlem mužské síly (srov. Gen. 24, 2).

Žalm 37b.

Tichá důvěra v Boha.

Ego autem tamquam surdus non audio, * et sum velut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo qui non audit, * et qui non habet responsum in ore suo.

In te enim, Dómine, confido: * tu exáudies, Dómine, Deus meus.

Etenim dico: „Ne laeténtur de me; * dum lábitur pes meus, ne supérbiant contra me.“ - -

Nová stížnost a poslední prosba.

Ego enim lápsui próximus sum, * et dolor meus coram me est semper.

Etenim culpam meam confiteor, * et ob peccátum meum sum ánxius.

Sed qui sine causa adversántur mihi, poténtes sunt, * et multi, qui odérunt me injúste; Et qui retribuunt malum pro bono, * inféstant me, quia bonum sector.

Noli me derelínquere, Dómine, * Deus meus, noli procul distáre a me!

Festína in auxílium meum, * Dómine, salus mea!

Ant. Inténde in adjutórium meum, Dómine, virtus salutis meae.

Ant. Amove, Dómine, * a me plagas tuas.

Neslyším ale, jak hluchý bych byl, * neotvírám jak němý svých úst.

Jsem jako člověk, který neslyší nic, * jehož rty nemají odpovědi.

Neboť tobě, Hospodine, důvěřuji, * Pane, můj Bože, vyslyšíš mne.

Myslím: „Jen ať se netěší ze mne, * ať na mne se nenadnou, klopýtnu-li.“ - -

Neboť poklesku jsem velmi blízko, * a bolest svou stále mám před sebou.

Proto své vyznávám provinění, * a trápím se nad hříchem svým.

Jsou mocní, kteří pro nic mne napadají; * četní, kteří pro nic na mne nevraží!

Kterí za dobro zlem se odplácejí, * škodí mi, že snažím se o dobro.

Pane, nechtěj mne opustiti, * Bože můj, nevzdaluj se ode mne!

Rychle mi, Pane, na pomoc pospěš, * Hospodine, mé spasení!

Ant. Rychle mi pospěš na pomoc, Pane, spáso moje!

Ant. Odejmi ode mne, Pane, * metly své.

Žalm 38: V pochybnostech a sklíčenosti.

Neuvoď nás v pokušení.

Čtvrtý nepřítel Království Božího: pokušení.

Myšlenka: Žalm, plný obrazů vnitřních bojů a pochybností. Básník pozoruje zdánlivé nesrovnalosti ve světovém řádu - je zmaten - kólsá ve víře - upevňuje se v ní - až dochází pevného přesvědčení v konečnou, vyrovňavající spravedlnost v nebesích.

Získav takto pevný opěrný bod, přijímá již klidně všechny zkoušky, jejichž smysl hluboce chápe.

Žalm se modlíme za sebe i za bližní s prosbou, abychom, až přijdou těžkosti, zkoušky, měli sílu k napodobování Spasitele na hoře Olivetské.

Předzpěv.

Dixi: custódiam vias meas, *
ut non peccem lingua mea; Pravil jsem: dbát budu na své cesty, * abych se jazykem neprovinil.

Frenum appónam ori meo, *
dum ímpius est coram me. Do svých čelistí si zasunu uzdu, * sotva stane bezbožník přede mnou.

Obmútui silens, bono carens,
* sed dolor meus recrúduit. Zmlkl jsem, oněměl, štěstí nemám, * bolest má znovu se ozvala.

Incáluit cor meum intra me;
cum considerávi, exársit ignis: * locútus sum lingua mea. - V nitru se mi srdce rozpálilo; přemítám - oheň vzplál¹ - * i řekl jsem:

Nicotnost bytí člověka.

Notum fac mihi, Dómine, términum meum, et quae mensúra sit diérum meórum, * ut sciam, quam cadúcus sim ego. Oznam mi laskavě, Pane, můj konec, jak dní mých míra je stanovena, * bych zvěděl, jak jsem pomíjející.

Ecce paucórum palmórum fecísti dies meos, et vita mea quasi nihil est coram te: * ut hálitus tantum stát omnis homo. Udělals dni mé na málo jen pídí, a život můj na tvých očích jest jakoby nic: * každý člověk trvá jen jako závan větru.

Ut umbra tantum pertránsit homo, inániter tantum tumultuátur; * coacérvat nec scit quis percípiat ea. - - Jenom jak stín člověk životem kráčí, pro nic hřmotí, * hromady kupí a neví, komu se jich dostane. - -

Vyznání hříchů a pokorné čekání.

Et nunc quid exspécto, Dómine? * Fidúcia mea est in te. A nyní, Pane, co doufati smím? * Jen ty jsi naděje moje.

¹ Stará otázka: Proč právě já mám trpět?

Ab ómnibus iniquitatibus meis líbera me, * oppróbrio stulti ne tradideris me. - -

Obmútui, non apério os meum: * tu enim fecísti.

Rémove a me palgam tuam: * ímpetu manus tuae ego consúmor.

Correptióne culpae castígas virum; dissólvis, ut tínea, pretiósá ejus: * hálitus tantum est omnis homo.

Audi oratiónem meam, Dómine, et clamórem meum ascúlta, * ad lácrimas meas ne fúeris surdus.

Hospes enim sum apud te, * peregrínus sicut omnes patres mei.

Avérte óculos a me, ut respírem, * priúsquam vadam et non sim.

Ant. Amove Dómine, a me plagas tuas.

Mímo dobu velíkonoční:

Ů. Deus, ne síleas a me, remítte mihi. *Rp.* Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

Ve všední dny v adventě:

Ů. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terrae. *Rp.* De Petra desérti ad montem filiae Sion.

Ve všední dny v postě:

Ů. Scápolis suis obumbrábit tibi. *Rp.* Et sub pennis ejus sperábis.

¹ Obraz pomíječnosti.

Zbav mne veškerých mých nepravostí, * nedopusť, bych byl bláznovi na smích. - -

Zmlkl jsem a úst svých neotevírám: * tys to, který to udělal.

Odejmi ode mne trýzeň svoji: * zanikám pádností pravice tvé.

Člověkovy proviny káráš tresty, jak mol rozrušuješ půvab jeho:¹ * jest každý člověk jen závanem větru.

Ó Pane, vyslyš modlitbu moji! a nakloň ucho ke křiku mému; * nechtěj být hluchým pro slzy mé.

Neboť já jsem přece u tebe host jen, * podruh, jak všichni otcové moji!

Oko své odvrát, bych se rozveselit mohl, * než odejdu a než mne nebude.

Ant. Odejmi ode mne, Pane, metly své!

Ů. Nemlč, Bože můj, a odpusť mi. *Rp.* Vždyť jsem u tebe jen host a podruh.

Ů. Pošli, Pane, Beránka, Vládce země. *Rp.* Z Petry v poušti k hoře dcery sionské.

Ů. Perutěmi svými tě zastíní. *Rp.* A pod jeho křídly budeš doufati.

Ve všední dny v době utrpení:

Ů. De ore leónis líbera me, Dómine. R. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

O svátcích s devíti čteními:

Ů. Deus et Dóminus suscitávit, allelúja. R. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

O svátcích se třemi čteními:

Ů. Surréxit Dóminus vere, allelúja. R. Et apparuit Simóni, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k Jitřní, (str. 23).

Ů. Z tlamy lví mne vysvobod, ó Pane. R. Vytrhni mne, ubohého, s rohů buvola.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh vzkřísil Pána z mrtvých, aleluja. R. I nás vzkřísí svou mocí, aleluja.

Ů. Pán vpravdě vstal z mrtvých, aleluja. R. A zjevil se Šimonovi, aleluja.

AD LAUDES - CHVÁLY

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

„Chci vstoupiti k oltáři Božímu. K Bohu, jenž obveseluje náladost mou.“
 Hodinka nemá jednotné myšlenky. Každý z pěti žalmů jest krásnou ranní modlitbou: chvály, prosby o milost a požehnání pro den.

Tyto chvály se modlíme po celý rok mimo dobu předpostní, postní, utrpení - a mimo vigilie.

P. A. Ant. Cantáte * Dómino, et benedicite nómini ejus.

T. P. Ant. Allelúja. * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Zaspívejte * Pánu a dobrořečte jeho jménu!

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 95: Všichni chvalte Božského Krále!

Myšlenka: První žalm chval je vždy písní o Králi. Ježíš, Král Božského Království, je chválen tvorstvem.

Hlavní motív: povolání pohanů k víře. Zvláště si všimni krásného holdu neživých děl Božích Bohu.

Věfci chválí Boha

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terrae.

Cantáte Dómino, benedicite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus. - -

Vznešenost Boží.

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem caelos fecit.

Majéstas et decor praecedunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. - -

Pohané chválí Boha.

Tribúite Dómino, famíliae populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrificium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, universa terra; * dícite inter gentes: Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur: * regit pópulos cum aequitáte. - -

Celé tvorstvo chválí Boha.

Laeténtur caeli, et exsúltet terra; insonet mare et quae illud implent; * géstiat campus et ómnia, quae in eo sunt. Tum gaudébunt omnes árbo-

Zazpívejte Pánu novou píseň, * zazpívej Pánu kdekerá země.

Pánu pějte, slavte jeho jméno, * denně rozhlašujte spásu jeho!

I pohanům zvěstujte jeho slávu * a jeho zázraky národům všechněm!

Neboť Pán jest veliký; hoden velké slávy, * jest se ho báti víc než všech bohů.

Pohanští bohové všichni jsou nicky; * Pán ale nebe jest stvořitelem.

Před jeho tváří lesk kráčí a sláva; * ve svatyni jeho jest nádhera, moc.

Vzdávejte Pánu, čeledi národů, vzdávejte Pánu i slávu i čest! * Vzdávejte Pánu čest, jež mu náleží;

Obětovat dary, na nádvoří vstupte! * Před Pánem padněte v posvátném rouchu.

Chvějte se před ním veškery země! * Hlásejte pohanům: Hospodin jest Král.

Pevně zemi zaklíní, nepohne se; * národy soudí spravedlivě.

Ať plesá nebe, raduje se země, ať zahučí moře a vše, co je plní! * Ať zajásá pole se vším, co je na něm.

Pak se budou veselit dřeviny

res silvae coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrarum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Ant. Salutáre vultus mei, * Deus meus.

Žalm 42: Pouť ke svatostánku.

Pulování duše.

Myšlenka: Náš žalm, třetí díl překrásné elegie z exilu (žalmy 41 a 42), vede duši z nížin hříšnosti vzhůru na mystickou horu Kalvarii.

Prosby a touha po svatostánku.

Jus redde mihi, Deus, et age causam meam adversus gentem non sanctam, * ab homine doloso et iniquo libera me. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: * quare me repulisti? quare tristis incedo, ab inimico oppressus?

Emitte lucem tuam et fidelitatem tuam: ipsae me ducant, * adducant me in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, * ad Deum laetitiae et exultationis meae,

Et laudabo te cum cithara, * Deus, Deus meus!

Quare deprimeris, anima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum: quia rursus celebrabo eum, * salútem vultus mei et Deum meum.

lesní před Pánem, neb přichází; * neb přichází souditi zemí.

Vesmír bude souditi spravedlivě * a všechny národy podle pravdy.

Ant. Zazpívejte Pánu a dobrořečte jeho jménu.

Ant. Spasiteli můj, * Bože můj!

Zjednej mi právo a za mne se bij s lidem nesvatým! * Před mužem podvodu, zloby, skytni mi ochranu!

Tys přece, Bože, má síla. * Proč jen mne odmítáš? Proč musím smutný se toulati, nepřitelem sužován?

Světlo své pošli a věrnost svou: ty ať vedou mne, * by k svaté hoře mne zavedly, k tvému obydlí,

bych k oltáři Božímu přistoupil, * k Bohu jásavé mé radosti;

na citeře abych tě oslavil, * Bože, Bože můj!

Proč jsi tak zlomeno, srdce mé, * proč ve mně zmítáš se? Na Boha spoléhej, smím znovu chválu vzdáti mu, * obličeje mého spáse, Hospodinu svému.

Ant. Salutáre vultus mei, Deus meus.

Ant. Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Ant. Spasiteli můj, Bože můj.

Ant. Zasvitni, Pane, * obličej tvůj nad námi!

Žalm 66: Píseň o požehnání.

Myšlenka: Prosíme o otcovské požehnání Boží pro nadcházející den. Antifona výrazně vyzdvihuje myšlenku světla, chválám tolik vlastní.

Kéž poznáme Boha!

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis; * serenum praebeat nobis vultum suum, Ut cognoscant in terra viam ejus, * in omnibus gentibus salutem ejus.

Celebrent te pópuli, Deus, * celebrent te pópuli omnes. - -

Slituj se, Bože, a požehnej nám; * dej, by nám zasvitl obličej tvůj, by na zemi poznali cestu tvoji * a tvoji spásu u národů všech!

Ať chválu ti vzdávají národové, Bože, * ať chválu ti vzdávají národové všichni! - -

Nechť se všichni radují!

Laetentur et exsultent nationes, quod regis pópulos cum aequitate, * et nationes in terra gubernas.

Celebrent te pópuli, Deus, * celebrent te pópuli omnes. - -

Nechť zajásají kmenové a mají radost, že dle práva národům vládneš * a kmeny že řídíš na této zemi.

Ať chválu ti vzdávají národové, Bože, * ať chválu ti vzdávají národové všichni! - -

Terra dedit fructum suum: * benedixit nobis Deus, Deus noster.

Země vydala úrodu svoji, * požehnal nám Bůh, Bůh náš!

Kéž nám Bůh žehná!

Benedicat nobis Deus, * et timeant eum omnes fines terrarum

Ant. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos.

Ant. Exaltáte * Regem saeculorum in opéribus vestris.

Kéž nám Bůh dá své požehnání! * Kéž ho uctívají země lemy!

Ant. Zasvitni, Pane, obličej tvůj nad námi!

Ant. Velebte * Krále věků svými skutky!

Píseň Tobášova (Tob. 13, 1-10).

Po návratu svého syna a opětném získání zraku, chce starý Tobáš

darovati dosud nepoznanému archandělu Rafaelovi polovinu svého majetku. Tu se dá archanděl poznat a zmizí. Oba Tobíášové padají na kolena a po tři hodiny chválí Hospodina. Částí těchto chval je i naše píseň. Tobíáš vidí i ve vyhnanství židů prozřetelnost Boží, která žádné zlo nedopouští, nemá-li z něho vzejít větší dobro. Jednotlivé myšlenky tohoto chvalo zpěvu vhodně připravují na ztřešší hodinky.

Předzpěv.

Benedíctus Deus, qui vivit in aeternum, * et in perpétuum manet regnum ejus.

Nam ipse flagéllat, et miseretur, dedúcit ad inferos et reducit; * neque quisquam éffugit manum ejus.

Bůh obrací pohany.

Celebráte eum filii Israél, coram gentibus: * nam ipse dispersit nos inter illas.

Osténdite illic magnitúdinem ejus, * laudes dícite ejus coram ómnibus vivéntibus.

Ipe enim est Dóminus noster et Deus, * ipse pater noster usque in aeternum.

Třibl svůj lid.

Flagéllat nos propter iniquitátes nostras; et iterum miserébitur et congregábit vos ex ómnibus gentibus, * inter quas estis dispersi.

Si conversi éritis ad eum ex toto corde et tota ánima vestra, * ut agátis coram eo sincere,

Tunc revertétur ad vos, * neque abscondet faciém suam a vobis.

Et consideráte, quae factúrus sit vobis, * et celebráte eum ore pleno.

Et benedicite Dómino justo,

Veleben budiž Bůh, jenž věčně žije, * a jehož říše do věčnosti trvá.

Neboť on bičuje a smilovává se, do podsvětí vrhá a vyvádí zpět; * a nikoho není, jenž by unikl ruce jeho. - -

Slavte ho, synové Izraelovi, na očích všech pohanů; * vždyť on sám do nich nás rozptýlil. Jeho velikost tam ukazujte, * chvály mu pějte před živými všemi.

On jest naším Pánem a Bohem, * on jest otcem naším na věky.

Trestá nás pro naše nepravosti; smilovav se shromáždí vás ze všech pohanů, * do nichž jste rozptýleni.

Obrátíte-li se k němu celým srdcem a celou svou duší, * byste před ním jednali upřímně,

Pak se k vám vrátí * a nebude skrývat tvář svou před vámi.

Uvažte, co vám chce udělati, * oslavte ho ústy plnými.

Dobrořečte spravedlivému

* et laudes dícite regis saeculorum.

Ego in terra captivitátis meae célebro eum, * et osténdo poténtiam ac magnitúdinem ejus genti peccatríci.

Napomenutí: Obrátte se!

Convertímini peccatóres, et fácite, quod justum est coram eo; * fórsitan benévolus erit vobis et fáciet misericórdiam vobis.

Pánu, * chvály pějte Králi věků.

Já ho oslavuji v zemi zajetí svého, * a moc a velikost jeho ukazují hříšnému lidu.

Obrátte se, hříšníci, a číňte před ním spravedlnost; *snad k vám pak bude dobrotivý a slituje se nad vámi.

Dozpěv.

Laudes dicam Dei mei et regis caeli, * et ánima mea exsultábit de magnitúdine ejus.

Zazpívat chci chvály Boha svého a krále vysokých nebes; * plesat bude duše má z nesmírné velikosti jeho.

Ant. Exaltáte Regem saeculorum in opéribus vestris.

Ant. Velebte věčného Krále svými skutky!

Ant. Laudáte * nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Ant. Vzdávejte chválu * jménu Páně, kteří stojíte v domě Božím.

Žalm 134: Chvála Stvořiteli a Vykupiteli.

Myšlenka: Máme dvoji důvod k tomu, abychom Boha chválili: je naším Stvořitelem a Vykupitelem.

V žalmu: Vysvobození z Egypta je předobrazem našeho vykoupení Kristem. I dnešní lidé se slepě klanějí modlám, jež nemají moci: penězům, slávě, požitkům, hmotě.

Předzpěv.

Laudáte nomen Dómini; * laudáte, servi Dómini, Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Jménu Páně vzdávejte chválu, * slavte je, sluhové Páně, kteří stojíte v domě Páně, * na nádvořích domu Božího!

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Oslavujte Pána, neboť jest dobrý; * pějte jeho jménu sladkému!

Nam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israél in pecúlium suum.

Neboť Jakoba si vyvolil Pán, * Izraele za svůj majetek. - -

Veliký jest Bůh ve vesmíru.

Novi équidem hoc: magnus

Vím dobře, že jest veliký Pán,

est Dóminus, * et Dominátor
noster prae ómnibus diis.

Quaecúmque vult Dóminus,
facit in caelo et in terra, * in
mari et in ómnibus profúndis
aquárum.

Addúcit nubes ab extrémó
terrae, fulgúribus plúviám fa-
cit, * promit ventum receptá-
culis suis. - -

Velký jest Bůh v dějinách svého národa.

Percússit primogénita Aegýp-
ti, * hómínes aequae ac pécora.
Edidit signa et porténta in te,
Aegýpte, * in Pharaónem et
in omnes servos ejus.

Percússit gentes multas * et
occídít reges poténtes.

Sehon, regem Amorrhaeórum,
et Og, regem Basan, * et om-
nes reges Chánaan,

Et dedit terram eórum in pos-
sessiónem, * in possessiónem
Israël pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ae-
térnum manet, * Dómine, me-
mória tua in generatióem et
generatióem.

Nam Dóminus tuétur póp-
ulum suum, * et servórum suó-
rum miserétur. - -

Nekonečný u srovnání s nicotou - bůžky.

Idóla géntium argéntum et
aurum, * ópera mánuum hó-
minum.

Os habent, et non loquúntur;
* óculos habent, et non vi-
dent;

Aures habent et non áudiunt;

* že Vládce náš je nad bohy
všemi,

že vše, čeho Pánu se zachce,
na nebi udělá i na zemi, * i
v moři a v hlubině kdejaké.

Od lemů země přivádí mraky,
blesky sesílá, déšť, * a ze svých
komor vypouští vítr. - -

Egypta prvně zrozené bil - *
od člověka až po dobytek.

Svá znamení poslal, zázraky
své, egyptská země, ve středu
tvém * na faraona, na všechny
sluhy jeho.

Zpobíjel národy velmi četné *
a krále mocné pozabíjel:

Sichona, krále Amoritů, a Oga,
knížete Bašanu, * kdekterého
krále kanaanského.

A zemi jejich dal do majetku,
* do majetku Izraelovi, lidu
svému.

Jméno tvé, Pane, na věky trvá,
* tvá památka, Pane, od rodu
do rodu.

Neboť Pán ostříhá národ svůj
* a nad sluhy svými se slito-
vává. - -

Pohanské modly jsou jen
stříbro a zlato, * lidské ruky
výtvary.

Ústa mají - nehovoří. * Oči
mají - nevidí.

Uši mají a neslyší, * v jejich

* et non est hálitus in ore eó- ústech dechu není.
rum.

Símiles illis fiunt, qui faciunt Ti, kdo je dělají, jsou jim rov-
ea, * omnis qui confidit in ni, * každý, kdo na ně se spo-
eis. - - léhá.

Dozpěv.

Domus Israël, benedicite Dó- Izraelův dome, oslavuj Pána,
mino; * domus Aaron, bene- * Aaronův dome, oslavuj Pá-
dicite Dómino. na!

Domus Levi, benedicite Dó- Leviův dome, oslavuj Pána!
mino; * qui cólitis Dóminum, * Ctitelé Páně, oslavujte Pá-
benedicite Dómino. na!

Benedíctus Dóminus ex Sion, Na Sionu budiž oslaven Pán,
* qui hábitat in Jerúsalem. * který má sídlo v Jerusale-
mě!

P. A. Ant. Laudáte nomen V roce. Ant. Jménu Páně vzdá-
Dómini, qui statis in domo vejte chválu, kteří stojíte v
Dómini. domě Božím.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, V době velik. Ant. Aleluja, ale-
allelúja. luja, aleluja.

Kapitulum.

Rom. 13, 12. Nox praecéssit, K Řím. 13, 12. Noc pokročila,
dies autem appropinquávit. den pak se přiblížil. Odložme
Abjiciámus ergo ópera tene- tedy skutky temnosti a oblec-
brarum, et induámur arma lu- me se v odění světla. Jako ve
cis. Sicut in die honéste am- dne počestně choďme.
bulémus.

Hymnus. (Aurelius Prudentius † 405).

Myšlenka: Kohout, jenž ohlašuje den, připomíná básníkovi zmrtvých-
vstalého Krista. Nás volá Spasitel k duchovnímu zmrtvýchvstání.

Ales diéi nuntius Blíží se světlo, hlásí nám
Lucem propínquam praecinit: perutný posel jasných dní:
Nos excitátor méntium a srdcí našich buditel
Jam Christus ad vitam vocat. Kristus nás volá k životu.

Auférte, clamat, léctulos, Svá lůžka, volá, odkliďte,
Aegro sopóre désides: těžkými spánky malátní,
Castíque, recti, ac sóbrii a čisti, svati, strážliví,
Vigiláte, jam sum próximus. buďte na stráži, přicházím.

Jesum ciámus vóci bus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicatio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc, et per omne sáeculum.
Amen.

Ž. Repléti sumus mane mise-
ricórdia tua. R. Exsultávimus
et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis *
Dóminus cornu salútis in do-
mo David, servi sui.

Vše ostatní v Řádu k chválám, (str. 27).

Ježíše zpěvy volejme
v pláči a v prosbách, střízliví:
jen usilovné vzývání
snu srdce čisté uchrání.

Ó Kriste, rozraz mraky snů,
Ty rozlom pouta těžké tmy,
Ty zbav nás hříchu starého
a novou září prožehni.

Buď Bohu Otci chvála, čest
i chvála Synu Jednomu
i s Duchem Utěšitelem
dnes, od věků až na věky.
Amen.

Ž. Již za svítání zříme tvou
slávu. R. Radujeme se a ple-
sáme v tobě.

K Bened. Ant. Vyzdvihl nám
* Hospodin roh spásy v domě
Davida, služebníka svého.

AD LAUDES II. - CHVÁLY II.

Charakter těchto kajících chval udává zpěv krále Ezechiáše. Obsahuje
myšlenky kající i díky za milost obrácení. V tomto smyslu můžeme
vykládati i žalmy.

Tyto chvály se modlíme každé úterý v době adventní, předpostní, postní,
a utrpení i o všech vigiliích, mimo dobu velikonoční, když jsou hodinky
ze dne. - Vše jako v Řádu k chválám, (str. 27), mimo:

Ant. Dele iniquitátem meam. *Ant.* Zahlad mou nepravost.

Žalm 50: Kající modlitba.

Vyznání viny.

Miserére mei, Deus, secúndum
misericórdiam tuam; * secún-
dum multitúdinem miseratió-
num tuárum dele iniquitátem
meam.

Bože, pro milost svou se nade
mnou smiluj, * pro slitovnost
svoji vinu mou zahlad!

Pénitus lava me a culpa mea,
* et a peccáto meo munda
me. - -

Nam iniquitátem meam ego
agnosco, * et peccátum me-
um coram me est semper.
Tibi soli peccávi * et, quod
malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in sen-
téntia tua, * rectus in iudicio
tuo.

Ecce, in culpa natus sum, *
et in peccáto concépit me ma-
ter mea.

Ecce, sinceritáte cordis delec-
táris, * et in praecórdiis sa-
piéntiam me doces. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo, et mun-
dábor: * lava me, et super ni-
vem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lae-
títiam, * exsúltent ossa, quae
contrívisti.

Avérte fáciem tuam a peccá-
tis meis, * et omnes culpas
meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus,
* et spíritum firmum rénova
in me.

Ne projéceris me a fácie tua,
* et spíritum sanctum tuum
ne abstúleris a me.

Redde mihi laetítiam salútis
tuae, * et spíritui generóso con-
firma me. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et
peccatóres ad te converténtur.

Smyj se mne docela nepravost
moji, * a očisti mne od mé
proviny. - -

Vždyť jsem si předobře svých
přestupků vědom, * a hřích
můj jest mi stále na očích.
Proti tobě jsem se dopouštěl
hříchů, * dělal jsem, co je u
tebe ničemně;

bys zjevil se slovem svým spra-
vedlivý, * bezúhonný svým o
mně rozsudkem.

Hle, já jsem se narodil v ne-
pravosti, * ve hříchu mne po-
čala matka má.

Hle, máš zálibu v prostotě srd-
ce, * v nitru mne učíš moud-
rosti. - -

Pokrop mne ysopem a budu
čist, * umyj mne, a více zbě-
lím než snůh.

Jásavé radosti mně nasloucha-
ti dej: * ať poskočí kosti, jež
jsi zdrtil.

Tvář svoji odvráť od mých hří-
chů * a všechny mé viny za-
hlaď. - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce
zase, * pevnou vůli obnov v
nitru mi zas.

Od tváře své nechtěj mne ode-
hnati, * neodnímej mi ducha
své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi
zase; * ušlechtilým duchem
mne posiluj. - -

Cestě tvé ničemy učiti budu,
* by hříšní k tobě se obrátili.

Líbera me a poena sánguini, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrificio delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spíritus contrítus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. - -

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion * ut reaedífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc offerent super altáre tuum vítulos.

Ant. Dele iniquitatem meam, Dómine, secúndum multitudinem miseratiónum tuárum.

Ant. Discérne causam meam.

Žalm 42: Pouť ke svatostánku.

Myšlenka: Žalm vede naše duše z nížin hříšnosti vzhůru k mystické Kalvarii.

Prosba a touha po svatostánku.

Jus redde mihi, Deus et age causam meam advérsus gentem non sanctam, * ab hómine dolóso et iníquo líbera me. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? quare tristis incédo, ab inimíco oppréssus?

Emitte lucem tuam et fide-

Od trestu za krev mne vysvobod', Bože, Bože spásy mé, * dej, by jazyk můj pěl o tvé spravedlnosti.

Rety moje, Bože, zotevírej, * by ústa má zpívala chválu tvou.

Vždyť na oběti záliby nemáš; * celopal bys nepřijal, i kdybych jej dal.

Oběť má, Bože, jest můj zdravý duch; * srdcem zlomeným, Bože, a zkroušeným, nepohrdáš. - -

Dozpěv.

Pane, pro milost svou se Sionem jednéj dobrotivě, * dej znovu vystavět hradby Jerusalema.

Pak přijmeš oběti řádné, dary a celopaly, * pak býky na oltář tvůj přinesou.

Ant. Zahlad' mou nepravost, Bože, pro slitovnost svoji.

Ant. Bij se za mne.

Zjednej mi právo a za mne se bij s lidem nesvatým! * Před mužem podvodu, zloby, poskytni mi ochranu! Tys přece, Bože, má síla. * Proč jen mne odmítáš? Proč musím smutný se toulati, nepřitelem sužován?

Švětlosvé pošli a věrnost svou:

tátem tuam: ipsae me ducant,
* adducant me in montem
sanctum tuum et in taberná-
cula tua.

Et introibo ad altáre Dei, *
ad Deum laetitiae et exulta-
tiónis meae,

Et laudábo te cum cíthara, *
Deus, Deus meus!

Quare deprímeris, ánima mea,
* et tumultuáris in me?

Spera in Deum: quia rursus
celebrábo eum, * salútem vul-
tus mei et Deum meum.

Ant. Discérne causam meam,
Deus, de gente non sancta.

Ant. Deus misereátur.

Žalm 66: Píseň o požehnání.

Myšlenka: V žalmu prosíme o otcovské požehnání Boží pro nadcházející den.

Kéž poznáme Boha!

Deus misereátur nostri, et be-
nedícat nobis; * serénium prae-
beat nobis vultum suum,
Ut cognóscant in terra viam
ejus, * in ómnibus géntibus
salútem ejus.

Célebrent te pópuli, Deus, *
célebrent te pópuli omnes. - -

Nechť se všichni radují!

Laeténtur et exsúltent natió-
nes, quod regis pópulos cum
aequitáte, * et natiónes in ter-
ra gubérnas.

Célebrent te pópuli, Deus, *
célebrent te pópuli omnes. - -

ty ať vedou mne, * by k svatě
hoře mne zavedly, k tvému
obydlí,

bych k oltáři Božímu přistou-
pil, * k Bohu radosti mé já-
savé;

na citeře abych tě oslavil, *
Bože, Bože můj!

Proč jsi tak zlomeno, srdce
mé, * proč ve mně zmítáš se?

Na Boha spoléhej, smím zase
chválu mu vzdát, * obličeje
mého spáse, Hospodinu své-
mu.

Ant. Bij se za mne, Bože, s li-
dem nesvatým.

Ant. Požehnání, Bože.

Slituj se, Bože, požehnej nám;
* dej, by nám zasvitl obličej
tvůj,

by na zemi poznali cestu tvo-
ji * a tvoji spásu u národů
všech!

Ať chválu ti vzdávají národo-
vé, Bože, * ať chválu ti vzdá-
vají národové všichni! - -

Nechť zájásají kmenové a ma-
jí radost, že dle práva náro-
dům vládneš * a kmeny že ří-
díš na této zemi.

Ať chválu ti vzdávají národo-
vé, Bože, * ať chválu ti vzdá-
vají národové všichni! - -

Terra dedit fructum suum: * Země vydala úrodu svoji, *
benedíxit nobis Deus, Deus požehnal nám Bůh, Bůh náš!
noster.

Kéž nám Bůh žehná.

Benedícat nobis Deus, * et tímeant eum omnes fines ter- Kéž nám Bůh dá své poze-
rae! nání! * Kéž ho uctívají země
lemyl

Ant. Deus misereatur nostri, *Ant.* Požehnání, Bože, nám
et benedícat nobis. milostivě dej.

Ant. Corrípies me, Dómine. *Ant.* Trestáš-li mne, Pane.

Zpěv Ezechiáše (Iz. 38, 10). Dík za milost obrácení.

Myšlenka: Píseň těžce nemocného krále Ezechiáše má dva díly:

1. líčení nemoci, 2. díky za uzdravení.

Pro nás je kající modlitbou. Naší nemocí je nemoc duše, hřích, od něhož
nás Bůh chraň! Dík za uzdravení je díkem za milost obrácení na cestu
dokonalosti.

Nemoc jest hřích.

Ego dixi: In dimídio diérum Řekl jsem: Vprostřed života
meórum vadam ad portas in- svého mám zemřítí? U bran
feri * frustrátus resíduo annó- věčnosti * postrádat zbytku
rum meórum. svých let?

Dixi: Non jam vidébo Dómi- Řekl jsem: Nemám zřít Pána
num in terra vivéntium; * non v zemi živých? * Což již ne-
jam conspíciam hóminem in- uvidím člověka mezi obyva-
ter habitatóres terrae. teli země?

Habitátio mea dissolvétur, * Schránka má se rozpadá * a
et auferétur a me ut tentó- stěhuje se stan pastýřů.

Convólvo sicut textor vitam Život jak tkadlec navíjím; od
meam; a filo me abscíndit: * osnovy mne odřezává. * Ve
die noctúque crúcias me. dne v noci mne trýzníš.

Vocíferor usque ad mane; si- Křičím až do rána. Jak lev mi
cut leo confríngit ómnia ossa drtí všechny mé kosti. * Ve
mea: * die noctúque crúcias dne v noci mne trýzníš.

Ut hirúndo, sic pípio, * gemo Jak mládě vlaštovky pípám,
ut colúmba. * jak holubice sténám.

Deficiunt óculi mei suspicién- Zemdlévají oči mé stálým
tes in altum: * Dómine, vim vzhlížením k nebi: * Pane,
pátior, adésto mihi. - - převelice trpím, stůj při mně!

Uzdravení - vykoupení.

Quid loquar? Nam ipse dixit mihi et ipse fecit! complébo omnes annos meos, * superáta amaritúdi-
ne ánimae meae. Quos tuétur Dóminus, illi vivunt, et inter eos complébitur vita spíritus mei: * sanum me fecísti et servásti vivum!

Ecce, in salútem mutávit mihi amaritúdinem meam: tu enim servásti ánimam meam a fovea intéritus; * nam post te projecísti ómnia peccáta mea.

Profécto non inférnus célebrat te, neque mors te laudat; * non sperant, qui descéndunt in foveam, fidelitátem tuam.

Vivens, vivens célebrat te, ut ego hódie: * pater filiis notam facit fidelitátem tuam.

Dóminus servat me: ídeo psalmos meos cantábimus * ómnibus diébus vitae nostrae in domo Dómini.

Ant. Corrípies me, Dómine, et vivificábis me.

Ant. Laudáte.

Co říci? Sám mi odpověděl, sám to učinil! Všechna svá léta dovrším, * když jsem zvítězil nad hořkostí duše své.

Ti, které Pán chrání, žijí a mezi nimi naplněn bude život duše mé: * uzdravils mne a živým zachoval!

Hle, ve zdraví mění se hořkost má přehořká; tys to, jenž vytrhl duši mou z propasti zhouby; * za sebe zahodils hříchy mé veškeré.

Věru - podsvětí tě neslaví, smrt též tě nechválí, * a ti, kdo v hrob sstupují, ve věrnost tvou nedoufají.

Živý, živý, ten tě slaví, jako i já dnes; * otec synům o věrnosti tvé vypráví.

Pán mne zachovává: proto písně mé zpívat mu budeme * po všechny dny života svého v domě Páně.

Ant. Trestáš-li mne, Pane, opět mne obživ!

Ant. Chvalte.

Žalm 134: Chvály Stvořiteli a Vykupiteli.

Myšlenka: Máme dvoji důvod k tomu, abychom Boha chválili: je naším Stvořitelem a Vykupitelem.

V žalmu: Vysvobození z Egypta je předobrazem našeho vykoupení Kristem. I dnešní lidé se slepe klanějí modlám, jež nemají moci: penězům, slávě, hmotě.

Předzpěv.

Laudáte nomen Dómini; * laudáte, servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Jménu Páně vzdávejte chválu, * slavte je, sluhové Páně, kteří stojíte v domě Páně, * na nádvořích domu Božího!

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve. Nam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in pecúlium suum. - -

Veliký jest Bůh ve vesmíru.

Novi équidem hoc: magnus est Dóminus, * et Dominátor noster prae ómnibus diis. Quaecúmque vult Dóminus, facit in caelo et in terra, * in mari et in ómnibus profúndis aquárum. Addúcit nubes ab extrémó terrae, fulgúribus plúviám facit, * promit ventum receptáculis suis. - -

Veliký jest Bůh v dějinách svého národa.

Percússit primogénita Aegýpti, * hómines aequae ac pécora. Edidit signa et porténta in te, Aegýpte, * in Pharaónem et in omnes servos ejus.

Percússit gentes multas, * et occídit reges poténtes: Sehon, regem Amorrhaeórum, et Og, regem Basan, * et omnes reges Chánaan. Et dedit terram eórum in possessionem, * in possessionem Israël, pópulo suo. Dómine, nomen tuum in aetérnum manet, * Dómine, memória tua in generatióne et generatióne. Nam Dóminus tuétur pópulum suum, * et servórum suórum miserétur. - -

Oslavujte Pána, neboť jest dobrý; * pějte jeho jménu sladkému! Neboť Jakoba si vyvolil Pán, * Izraele za svůj majetek. - -

Vím dobře, že jest veliký Pán, * že Vládce náš je nad bohy všemi, že vše, čeho se Pánu zachce, na nebi udělá i na zemi, * i v moři a v hlubině kdejaké.

Od lemů země přivádí mraky, blesky sesílá, déšť, * a ze svých komor vypouští vítr. - -

Egypta prvně zrozené bil - * od člověka až po dobytek. Svá znamení poslal, zázraky své, egyptská zrně, ve středu tvém, * na faraona, na všechny sluhy jeho.

Zpobíjel národy velmi četné * a krále mocné pozabíjel: Sichona, krále Amoritů a Oga, knížete Bašanu, * kdekterého krále kanaanského.

A zemi jejich dal do majetku, * do majetku Izraelovi, lidu svému.

Jméno tvé, Pane, na věky trvá, * tvá památka, Pane, od rodu do rodu.

Neboť Pán ostříhá národ svůj * a nad sluhy svými se slitovává. - -

Nekonečný u srovnání s nicotou - bůžky.

Idóla géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hómínum.

Os habent, et non loquúntur; * óculos habent et non vident: Aures habent et non áudiunt; * et non est hálitus in ore eórum.

Símiles illis fiunt, qui fáciunt ea, * omnis qui confidit in eis. - -

Domus Israél, benedícite Dómino; * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino; * qui cólitis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, quia benígnus est, et in servis suis deprecábitur.

Kapítulum, hymnus, verš a antífonu k Benedíctus bereme z chval I. Vše ostatní v Řádu k chválám, (str. 27).

Pohanské modly jsou jen stříbro a zlato, * lidské ruky výtvory.

Ústa mají - nehovoří. * Oči mají - nevidí.

Uši mají a neslyší, * v jejich ústech dechu není.

Ti, kdo je dělají, jsou jim rovni, * každý, kdo na ně se spoléhá. - -

Dozpěv.

Izraelův dome, oslavuj Pána, * Aaronův dome, oslavuj Pána!

Leviův dome, oslavuj Pána! * Ctitelé Páně, oslavujte Pána!

Na Sionu budiž oslaven Pán, * který má sídlo v Jerusalemě!

Ant. Chvalte Pána - je milostivý, a slitovává se nad svými sluhy.

AD PRIMAM - PRVNÍ

Řiď mne pane!

Pater noster, Ave, Credo.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdrávas, Věřím.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus.

Jam lúcis orto sídere.

Již vzešla jasná denice.

První nás vyzbrojuje pro boje dne:

Žalm 24 jest vroucí modlitbou: u vědomí své slabosti prosí básník o pomoc a vedení Boží, aby všemi nebezpečími, pokušeními a pracemi dne prošel zdrav a s čistým štítem.

Žalm je oblíbenou adventní písní.

P. A. Ant. Deus meus.

V roce. Ant. Bože můj.

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 24a: Otcovsky mne veď, Pane! Abecední píseň.

Předzpěv.

Ad te attóllo ánimam meam, *
Dómine, Deus meus.

K tobě pozdvihuji duši svoji,
* Pane, Bože můj.

In te confido: ne confundar!
* ne exsúltent de me inimíci mei!

Na tebe se spoléhám: kéž zahánben nejsem, * kéž nade mnou nepřátelé nejásají!

Etenim univérsi, qui sperant
in te, non confundéntur; *
confundéntur, qui fidem té-
mere frangunt.

Kdokoliv doufá v tebe, nedojde hanby. * Do hanby padne, kdo lehkovážně věrnost poruší.

Prosba o vedení a odpuštění hříchů.

Vias tuas, Dómine, osténde
mihi * et sémitas tuas édoce
me.

Ukaž mi, Pane, cesty tvé, *
uč mne kráčet po stezkách
tvých!

Dírigé me in veritáte tua et
doce me, quia tu es Deus sal-
vátor meus: * et in te spero
semper.

Dej, bych směl choditi v tvé pravdivosti, uč mne; jsi přece spásy mé Bůh! * A já vždycky důvěřuji tobě. -

Reminíscere miseratiónum tu-
árum, Dómine, * et misericor-
diárum tuárum, quae a saecu-
lo sunt.

Rozpomeň se, Pane, na svá slitování, * a na slitovnou lásku svou, jež od věků trvá.

Peccáta juventútis meae et
delícta mea ne memíneris; se-
cúndum misericórdiam tuam
memento mei tu, * propter
bonitátem tuam, Dómine.

Na hříchy, na viny mladosti mé nevzpomínej! Pro milosrdenství a dobrotu svou, * Pane, pamatuj na mne.

Žalm 24b.

Bonus et rectus est Dóminus:
* propterea peccatóres édocet
viam.

Dobrý jest Pán a dokonalý
velmi, * a proto hříšníky ces-
tě své učí.

Dírigit húmiles in justítia, *
docet húmiles viam suam.

Omnes sémitae Dómini grátia
et fidélitas * iis qui obsérvant
foedus ac praecépta ejus.
Propter nomen tuum, Dómi-
ne, * dimíttes peccátum me-
um; grande est enim.

Důvěra a prosba o pomoc v utrpení.

Quis est vir, qui timet Dómi-
num, * docet eum, quam viam
éligat.

In bonis morábitur ipse, * et
semen ejus possidébit terram.

Familiáris est Dóminus timén-
tibus eum, * et foedus suum
maniféstat eis.

Žalm 24c.

Oculi mei semper ad Dómi-
num, * quia ipse éruet de lá-
queo pedes meos.

Réspice in me et miserére mei,
* nam solus et miser sum ego.

Alleva angústias cordis mei, *
et de anxietátibus meis éru-
me.

Vide misériam meam et labó-
rem meum, * et dimítte uni-
vérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos: sunt
enim multi, * et ódio violénto
odérunt me.

Custódi ánimam meam et éri-
pe me, * ne confúndar quod
confúgi ad te.

Innocéntia et próbitas me tue-

Chudasům dopřává choditi v
právu * a ubohé o stezce své
poučuje.

Milost a věrnost - to veškeré
cesty Páně * pro ty, kteří věr-
ně plní smlouvu a příkazy jeho.
Nuže, Pane, pro jméno svoje
* odpusť mi vinu; je převelí-
ká.

Kdo člověk ten, jenž se obává
Pána? * Učí ho cestě, již si
zvoliti má.

Jeho duše si pohoví v blaho-
bytu, * jeho potomstvo podě-
dí zemi.

Těch přítel je Hospodin, kdož
se ho bojí, * těm smlouvu svou
zjevuje, kteří ho ctí.

Na Pána jsou upřeny oči mé
stále: * ze sítě nohy mé vy-
proštuje.

Shlédni na mne a se mnou se
slituj, * neboť jsem sám a sám
a přebohý.

Dej, bych se zotavil z úzkostí
srdce, * z trapných mých sta-
rostí vysvobodí mne!

Viz moji bídu a moji nesnáz *
a čím jsem se provinil, všechno
mi odpusť!

Jen pohlédni, jak mnoho je
nepřátel mých, * s jak prud-
kou záští mnou pohrdají.

Život můj v ochranu vezmi,
vysvobodí mne, * ať nejsem
zahanben, že v tebe doufám!
Ať mne zachrání poctivá ne-

ántur, * quóniam spero in te, vinnost má, * vždyť v tebe
Dómine. jen, Pane, důvěru mám!

Dozpěv.

Líbera, Deus, Israël * ex óm- Vysvobod, Bože, Izraele * ze
nibus angústii ejus. strastí jeho všech!

Modlili-li jsme se kající chvály, připojíme nyní žalm 95: *Cantáte Dómino canticum novum*, (str. 217).

P. A. Ant. Deus meus, in te V roce. Ant. Bože můj, na te
confido, non erubescam. be spoléhám, kéž nejsem za-
hanben!

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, V době velik. Ant. Aleluja, ale-
allelúja. luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k první, (str. 37).

AD TERTIAM - TŘETÍ

Ježíškova ranní modlitba.

Pater noster et Ave María.	Otče náš a Zdravas Maria.
Ů. Deus, in adjutórium.	Ů. Bože, ku pomoci.
Glória Patri.	Sláva Otci.
Allelúja vel Laus tibi.	Aleluja nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. A nyní, Duchu přesvatý.

Žalm 39, který vyplňuje celou tuto hodinku, je z větší části děkovnou písní. Pěvec radostně přináší Bohu v obět svou vůli.

Podle listu k žid. (10, 4) je tento žalm ranní modlitbou Ježíše Krista. Církev jí o Velkém pátku činí jeho modlitbou obětí: Spasitel se Otcí sám obětuje za lidstvo - obětí krvavých, darů, ani obětí zápalných Bůh nechce. (Žid. 10, 5.)

Z jeslíček i s kříže hlásá Kristus, že jeho celý život je *plněním vůle Boží*. I nám má být *vyplnění vůle Boží o nás obsahem celého života*.

P. A. Ant. Respéxit me.	V roce. Ant. Shlédl na mne.
T. P. Ant. Allelúja.	V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 39a: Poslušnost lepší než obět.

Předzpěv.

Sperávi, sperávi in Dómino, Pevně jsem na Pána spoléhal,

et inclinávit se ad me, * et ex-
audívit clamórem meum.

Et extráxit me de fossa inté-
ritus, de luto caeni, et státuit
super petram pedes meos, *
firmávit gressus meos.

Et pósuit in ore meo cánti-
cum novum, * carmen Deo
nostro.

Vidébunt multi, et verebún-
tur, * et sperábunt in Dómino.

Boží dobrodlní.

Beátus vir, qui pósuit in Dó-
mino spem suam, * nec sectá-
tur idolórum cultóres et decli-
nántes ad falsa.

Multa fecísti tu, Dómine, De-
us meus, mirabília tua, * et
consíliis erga nos nemo est sí-
milis tibi.

Si ea volúerim narráre et élo-
qui, * plura sunt, quam quae
numerári possint. - -

Jím odpovídájl dík.

Sacrificium et oblatiónem no-
luísti, * sed aures aperuísti
mihi.

Holocáustum et víctimam pro
peccáto non postulásti: * tunc
dixi: „Ecce vénio; in volúmi-
ne libri scriptum est de me:

Fácere voluntátem tuam, De-
us meus, me deléctat, * et lex
tua est in praecórdiis meis.“

Žalm 39b.

Annuntiávi justítiam in coetu
magno; * ecce lábia mea non
cohíbui; Dómine, tu nosti.

on ke mně se sklonil. * Vysly-
šel můj křik.

Z jámy zhoubné mne vytáhl,
z bahna blátivého, na skálu
nohy mé postavil, * upevnil
mé kroky.

A v ústa má nový dal chvalo-
zpěv, * píseň našemu Bohu.

Mnozí s úctou to uvidí * a na
Pána se spolehnou. - -

Zdar muži, jenž svou důvěru
na Pána položil, * jenž se ne-
spolčil s modláři a se lži otro-
ky.

Pane, náš Bože, přčetné di-
vy jsi vykonal, * nikdo není
tí podoben, pokud jde o úmys-
ly s námi.

Kdybych je hlásat chtěl, vy-
pravovat o nich, * je více jich,
nežli spočítati možno. - -

Tys nepřál si obětí krvavých
ani nekrvavých, * ale uši do-
kořán pro mne jsi otevřel.

Nežádal jsi oběti zápalné, ni
oběti za hříchy: * Tu řekl
jsem: „Ejhle, jdu! Ve svitku
jest o mně psáno:

Rozkoš mi dělá konati tvou
vůli, můj Bože, * a zákon tvůj
hlubokospočívá vnitru mém.“

Tvou spravedlnost sdělil jsem
ve shromáždění velkém. *
Ústa svá nikdy již nezavřu.
Pane, ty to víš.

Justítiam tuam non abscondi
in corde meo; * fidelitátem tu-
am et auxiliú tuum narrávi.

Non occultávi grátiam tuam,
* et fidelitátem tuam coétui
magno. - -

Stesk v nové bídě.

Tu, Dómine, ne prohibúeris
miseratiónes tuas a me; * grá-
tia tua et fidélitas tua semper
me consérvent.

Nam circumdedérunt me ma-
la, quorum non est númerus,
* comprehendérunt me culpa
meae, ut non possim vidére.
Plures sunt quam capílli cá-
pitis mei, * et ánimus meus
me defécit.

Žalm 39c.

Prosba o ochranu a pomoc.

Pláceat tibi, Dómine, ut erí-
pias me; * Dómine, ad adju-
vándum me festína.

Confundántur et erubéscant
omnes, * qui quaerunt vitam
meam, ut áuferant eam.

Cedant retrórsum et pudóre
afficiántur, * qui delectántur
malis meis.

Obstupéscant confusióne o-
pérti, * qui dicunt mihi: Eu-
ge, euge!

Exsúltent et laeténtur in te
omnes qui quaerunt te, * et
dicant semper: „Magnificétur
Dóminus“, qui desíderant au-
xilíum tuum.

Ego autem miser sum et pau-

Neskryl jsem tvou spravedl-
nost uvnitř, v srdci mém, *
věrnost tvou i pomoc tvoji
hlasitě jsem hlásal.

Nezatajil jsem milosti tvé, *
věrnosti velkému sboru. - -

Pane, ty mi neodepřeš slito-
vání svého, * stálou budou mi
ochranou pravda tvá a mi-
lost!

Mne vůkol útrapy tísní, spo-
čítat je nelze. * Viny moje
mne dostibly - nemohu jich
neviděti;

jest víc jich jak vlasů na hla-
vě mé, * má odvaha mně mizí.

Laskavě, Pane, mne vysvo-
boď, * na pomoc, Pane, mi
pospěš!

Ať padnou do hanby, ať za-
rdí se, * kteří pasou po tom,
by život mi vzali.

Ať odtáhnou, studem jsou za-
chvázeni, * kdož se z nehod
mých těší!

Ať ztrnou, hanbou pokrytí, *
kdož mi říkájí: Dobře, dobře.

Ať vesměs se veselí, radují,
kdož hledají tebe, * ať říkájí
stále: „Veleben buď Pán,“
kdož po tvé spáse touží!

Já však jsem bédný a ubohý,

per; * sed Dóminus sollicitus * ale Pán se o mne stará.
est mei.

Adjutor meus et liberátor meus es tu; * Deus meus, ne tardáveris.

P. A. Ant. Respéxit me, et exaudívit deprecatióem meam Dóminus.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu, (str. 47).

Ty jsi můj pomocník, zachránce můj! * Neotálej, můj Bože!

V roce. Ant. Hospodin na mne shlédl a vyslyšel mou prosbu.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD SEXTAM - ŠESTÁ

Tělo uchovej zdravé - duši dej svůj mír!

To jsou základní myšlenky této hodinky. Ž. 40 jest modlitba za odvrácení pokušení v nemoci. Ž. 41 je stesk duše po domově - po pravém míru s Bohem.

Pater noster et Ave María.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja vel Laus tibi.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja nebo Chvála tobě, Pane.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus.

P. A. Ant. Suscepisti me, Dómine.

T. P. Ant. Allelúja.

Svět řídí mocně pravdy Bůh.

V roce. Ant. Pomáháš mi, Pane.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 40: V nemoci.

Myšlenka: Tělesné nemoci bývají často pokušeními pro duši. Zlý nepřítel zdvojnásobuje totiž často právě v nemoci svá pokušení, aby člověka svedl k netrpělivosti, malomyslnosti, zoufalství.

Náš žalm je modlitbou nemocného, obklopeného pokryteckými nepřáteli. My v něm prosíme o sílu - pro sebe i bližní - k přemožení podobných pokušení.

Blahoslavení milosrdní.

Beátus qui cogitat de egéno Blažen, kdo dobře s ubohým

et páupere: * die malo salvábit eum Dóminus.

Dóminus custódiét eum, et vivum servábit eum, et beátum fáciét eum in terra, * nec tradet eum voluntáti inimicórum ejus.

Dóminus opem feret illi in lecto dolóris: * totam infirmitátem ejus áuferet in morbo ejus.

Stížnost na bezcítlost bližních.

Ego dico: Dómine, miserére mei; * sana me, quia peccávi tibi.

Inimíci mei malum de me dicunt: * „Quando moriétur et peribit nomen ejus?“

Et qui venit, ut invísat, lóquitur inánia; * cor ejus iniqua cólligit sibi, foras agréssus elóquitur.

Zlé skutky nepřátel.

Simul contra me susúrrant omnes, qui me odérunt; * cógitant contra me, quae sunt mihi mala:

„Pestis malígna immíssa est ei“ * et „qui decúbuit, non ámplius resúrget.“

Etiam amícus meus, cui fisus sum, * qui panem meum comédit, contra me calcáneum movit. - -

Prosba o uzdravení.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et érige me, * ut retríbuam eis.

Inde cognóscam te favére mihi, * quod non exsultábit de me inimícus meus.

smýšlí - * Pán ho zachrání v neštěstí dní!

Pán ho ochrání, zachová mu život; učiní ho šťastným na zemi, * a nedá ho nepřátelům na pospas.

Pán ho napřímí na loži bolesti * a slabost z nemoci od něho odejme. - -

Říkám: Smiluj se nade mnou, Pane, * a uzdrav mne, proti tobě jsem zhřešil!

Zle o mně mluví nepřátelé moji: * „Kdy zemře, kdy zmizí jméno jeho?“

Lest mluví, kdo přijde na návštěvu, * sbírá si zlobu - a vyšed, pomlouvá.

Kdejaký nenávistník na mne šeptá, * co pro mne špatné je, vymýšlí na mne:

„Byl na něj poslán zkázonosný mor“ * a „ulehl a již nepovstane.“

I přítel můj, v nějž jsem důvěru měl, * jenž jedl můj chléb, patu na mne zdvihá. - -

Pane, slituj se nade mnou a napřím mne, * abych jim splatiti mohl.

Podle toho poznám, že rád mne máš, * když tyran můj nade mnou nezajásá.

Me autem incolumem sustentabis, * et pones me in conspectu tuo in aeternum. - - Mne pak zachováš bez úhony * a dáš, bych vždy trval před tebou. - -

Dozpěv.

Benedictus Dóminus, Deus Chválen buď Hospodin, Izraelův Bůh, * a saeculo in saeculum. Fiat, fiat. do časů věčných! Staň se, staň se!

Žalm 41a: Stesk po Bohu.

Myšlenka: Báseň je drahokam biblické poesie. Líčí touhu židů v exilu po vlasti a po chrámu.

Pro hřích stala se nám země exilem a toužíme po nebeské vlasti.

Též: hříšná duše touží po *pravém míru*, po spočinutí v Bohu.

Stesk po stánku Božím.

Quemádmódum desiderat cervi rivos aquarum, * ita desiderat ánima mea te, Deus. Jak prahne laň po bystřinách vod, * tak touží duše má po tobě, Bože.

Sitit ánima mea Deum, Deum vivum: * quando véniam et vidébo faciém Dei? Po Bohu žízním, po Bohu živém. * Kdy přijdu a uvidím Boží tvář?

Factae sunt mihi lácrimae meae panis die ac nocte, * dum dicunt mihi quotidie: Mé slzy mi chlebem jsou za dne i za noci. * Co den na mne hovoří: „Kde jest tvůj Bůh?“

„Ubi est Deus tuus?“

Illud recórdor et effúndo ánimum meum intra me: quómodo incésserim in turba, * praeceússerim eos ad domum Dei, Na to myslím a tobě duši svou vylévám: jak s zástupem kráčel jsem * a vodil jej k domu Božímu,

Inter voces exultatiónis et laudis, * in coetu festívo. se zpěvem chvály a radosti * v zástupu slavnostním.

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me? Proč jsi zkrušena, duše moje, * a proč se ve mně zmítáš?

Spera in Deum: quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum. Na Boha se spoléhej: smím zase ho chválit, * spásu svou, svého Boha.

Žalm 41b.

V utrpení.

In me ipso ánima mea deprímitur: * ideo recórdor tui ex Duše má ve mně je zkrušena; * na tebe vzpomínám z jordan-

terra Jordánis et Hermon, ex monte Misar.

Gurges gúrgitem vocat cum fragóre cataractárum tuárum: * omnes fluctus et undae tuae super me transiérunt.

Per diem largiátur Dóminus grátiam suam, * et nocte canam ei, laudábo Deum vitae meae.

Dico Deo: Petra mea, cur oblivísceris mei? * Quare tristis incédo, ab inimíco oppressus?

Ossa mea frangúntur, dum insúltant mihi adversárii mei, * dum dicunt mihi quotidie: „Ubi est Deus tuus?“

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum: quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum.

P. A. Ant. Suscepísti me, Dómine: et confirmásti me in conspéctu tuo.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k šesté (str. 52).

ských krajů a hermonských, od hory Misaru.

Vlna na vlnu volá za vodstev tvých hukotu, * příboj tvůj, všecek proud valí se přese mne.

Za dne Pán milost svou sesílá, * za noci zpívám mu, Boha života svého chválím.

Promlouvám k Bohu: Skálo má, proč na mne zapomínáš? * Proč smuten vleku se, nepřitelem sužován?

Kosti mé lámou se za síníchu mých protivníků, * když den co den ptají se: „Kdepak je tvůj Bůh?“

Proč jsi zkrušena, duše moje, * proč se ve mně zmítáš?

Na Boha se spoléhej, smím zase ho chválit, * spásu svou, svého Boha!

V roce. Ant. Pomáháš mi, Pane, a dáváš, bych vždy trval před tebou.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD NONAM - DEVÁTÁ

V těžké duchovní bídě.

Pater noster et Ave María.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja vel Laus tibi.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Sláva Otci nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor. Bože, světa stálá sílo.

Náš žalm byl výkřikem o pomoc ve veliké bídě židovského národa, snad v exilu. Vzpomínka na divy Boží v minulých dobách a vědomí věrnosti Zákonu daly jím odvalu k úpěnlivé prosbě.

Křesťan, který se modlí tento žalm, buď nachází ve vlastní duši bídu, již tam zplodil hřích - nebo propůjčuje rty své Církvi k vroucí prosbě za odvrácení velkých duchovních béd od mnoha jejích dětí.

Vysvobození z Egypta značí vykoupení lidstva Kristem. Exil je ponížení duše a Církve hříchem. Motiv věrnosti Zákonu jest buď pevné předsevzetí modlitího se, nebo zásluhy Krista a svatých, darované Církvi. Afektů ze žalmů lze spasitelně využít.

P. A. Ant. Salvásti nos.

V roce. Ant. Vysvobodils nás.

T. P. Ant. Alleluja.

V době velik. Ant.: Aleluja.

Žalm 43a: Ve velké bídě.

Kdysi.

Deus, auribus nostris audivimus, * patres nostri narraverunt nobis:

Opus quod operatus es diabibus eorum, * diabibus antiquis.

Tu, manu tua, gentibus expulsis, plantasti eos; * attritis nationibus, dilatasti eos.

Neque enim gladio suo occupaverunt terram, * nec brachium eorum salvavit eos,

Sed dextera tua et brachium tuum * et serenitas vultus tui, quoniam dilexisti eos. -

Důvěra v Boha.

Tu es rex meus, Deus meus, * qui tribuisti victorias Jacob.

Per te adversarios nostros repulimus, * et in nomine tuo calcavimus insurgentes in nos.

Neque enim in arcu meo confisus sum, * nec gladius meus salvavit me.

Sed tu salvasti nos ab adver-

Bože, na svoje jsme slyšeli uši: * otcové naši nám vypravovali

o díle, jež udělal za jejich dob, * za pradávných časů.

Tys je zasadil, národy zahnáv rukou svou, * kmeny jsi rozšířil, rozdrtil je.

Mečem svým se území nezmocnili, * jejich rámě jim vítězství nedobylo,

nýbrž tvá pravice a tvoje rámě, * tvůj laskavý pohled, neboť je máš rád. -

Tys můj král, tys můj Bůh, * jenž dopřál, by zvítězil Jakob.

Jen tebou zaháníme nepřátele své, * tvým jménem jen šlapeme odpůrce své.

Nemohu věřití lučísti svému, * můj meč mi ke spáse nepomůže.

Ty dals nám vítězství nad ne-

sáriis nostris, * et eos, qui odérunt nos, confudísti.

In Deo gloriabámur omni tēmpore, * et nomen tuum perpétuo celebrabámus.

Žalm 43b.

Nyní: Stížnost na bídu.

Nunc vero repulísti et confudísti nos, * et non egréderis, Deus, cum exercítibus nostris.

Cédere nos fecísti adversáriis nostris, * et qui odérunt nos, praedáti sunt sibi.

Tradidísti nos velut oves mac-tándas, * et inter gentes dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum prétio nullo, * nec multum lucrátus es vénditis illis.

Fecísti nos oppróbrium vicínis nostris, * irrisionem et ludíbrum his, qui nos circúmdant.

Fecísti nos fábulam inter gentes, * pópuli caput movent de nobis.

Perpétuo coram me est ignomínia mea * et confúsio óperit fáciem meam,

Propter vocem exprobrántis et conviciántis, * propter inimícum et hostem.

Žalm 43c.

Ujišťování o nevině.

Haec ómnia venérunt super nos, etsi tui non sumus oblíti, * nec violávimus foedus tuum,

přáteli, * zahanbils ty, kteří nás nenávidějí.

Den co den jsme tebe oslavovali; * na věky jsme jméno tvé velebili.

A přece jsi nás zavrhl, zahanbils nás, * s našimi, Bože, jsi nevytáhl vojsky.

Dals, že jsme utekli před nepřítelem, * že loupili, kteří nás nenáviděli.

Jak ovce jsi vydal nás na porážku * a do pohanů jsi nás rozptýlil.

Ty jsi svůj národ za fatku prodal, * bez zisku a bez výhody kdejaké.

Na posměch dal jsi nás sousedům našim, * okolí našemu na potupný výsměch.

Pořekadlem jsme stali se u pohanů, * národové nad námi kývají hlavou.

Potupu svoji mám na očích stále, * ruměnec mi líce mé zahaluje

pro hlas rouhačův drsný, * pro mstivého nepřítele.

Vše to nás stihlo, ač pamatu-jem na tě, * smlouvu s tebou sjednanou nerušíme

Nec retro cessit cor nostrum
* nec gressus noster defléxit
a sémita tua,

Quando contrivísti nos in lo-
co afflictiónis, * et calígene nos
operuísti.

Si oblíti essémus nomen Dei
nostri, * et expandissémus
manus nostras ad deum alié-
num:

Nonne Deus exploráta habé-
ret ista? * ipse enim novit abs-
códita cordis.

Sed propter te trucidámur om-
ni témpore. * aestimámur ve-
lut oves mactándae. - -

Závěrečné prosby.

Expergíscere: quare dormis,
Dómine? * evígila! noli repél-
lere in perpétuum.

Quare fáciem tuam abscón-
dis? * oblivísceris misériae
nostrae et oppressiónis nos-
trae?

Nam prostráta est in púlve-
rem ánima nostra, * in terra
jacet venter noster.

Exsúrge in auxílium nobis, *
et líbera nos propter miseri-
córdiam tuam.

P. A. Ant. Salvásti nos, Dó-
mine: et in nómine tuo confi-
tébimur in saecula.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k deváté (str. 56).

ač srdce naše se neodvrátilo,
* ač krok náš stesku tvou ne-
opustil,

i kdyžs nás rozmělnil na mís-
tě trýzně, * i kdyžs nás za-
halil temnotou.

Kdybychom zapomněli na
svého Boha, * a k cizímu bo-
hu zvedali své ruce,

něměl by Bůh to vypátráno?
* zná přec i tajnosti srdce.

Ale jsme pro tebe dávení stá-
le, * jak s ovci na nůž jedná
se s námi. - -

Probud se! Proč, Pane, podři-
muješ? * Probud se! Navždy
nás nezamítej!

Proč jenom svůj obličej zaha-
luješ, * zapomínáš na naši bí-
du a strast?

Až do prachu vrhla se duše
naše * a naše tělo na zemi leží.

Vzhůru, pomoc nám poskyt-
ni, * a pro svou milost nás vy-
svobodí!

V roce. Ant. Vysvobodils nás,
Pane: tvé jméno budeme sla-
vit na věky!

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD VESPERAS - NEŠPORY

*Pastýřská modlitba Církve.*Pater noster *et* Ave María.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi, Dómi-
ne.Otče náš *a* Zdrávas Maria.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pa-
ne.

Ač jsou žalmy dnešních nešpor tak rozličné, s pestrými obrazy a náladami, přece prochází všemi jednotlící myšlenka: Církve, světem pronásledovaná, chudá a na zemi ve vyhnanství, vítězně se ubírá do vlasti věčné slávy a štěstí v důvěře v Boha.

Titul nešpor by mohl být: Sítí v slzách - žítí s radostí, s jásotem.

Kdo pronikne do této nálady, kdo dokáže ztotožnit se v duchu s Církví, bude se tyto nešpory modlití velmi dobře. Přitom si vždy nalezne drobeček pro vlastní duši: prosba a důvěra v boji, radost z vyvolení, silná touha po dokonalosti.

P. A. Ant. Qui hábitas in cae-
lis, * miserére nobis.

T. P. Ant. Allelúja, * allelú-
ja, allelúja.

V roce. Ant. Jenž trůníš na
nebesích, * smiluj se nad ná-
mi!

V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 122: Pohled: Pomocník v nebi.

Prosby duchovního vůdce.

Myšlenka: Tuto důvěřivou prosebnou modlitbu z exilu vkládáme do úst Matky-Církve: stále pozvedá ruce k nebeskému Otci, aby vysvobodil všechny její dítky z běd duchovních i tělesných.

Meditace.

Ad te attóllo óculos meos, *
qui hábitas in caelis.

Ecce, sicut óculi servórum *
ad manus dominórum suó-
rum,

Sicut óculi ancíllae * ad ma-
nus dóminae suae:

Ita óculi nostri ad Dóminum,

K tobě pozvedám oči svoje, *
jenž na nebi trůníš.

Jak oči služebníků hledí * na
ruku svých pánů,

jak hledí oči služebnice * na
ruku své paní,

tak zrak náš na Pána Boha, *

Deum nostrum, * donec mise- dokud se neslituje. -
reatur nostri. - -

Modlitba.

Miserere nostri, Dómine, mi-
serere nostri, * quia multum
satiáti sumus despectiône;
Multum satiáta est ánima nos-
tra * irrisiône abundántium,
despectiône superbórum.

Ant. Qui hábitas in caelis, mi-
serere nobis.

Ant. Adjutórium nostrum * in
nómine Dómini.

Slituj se, Pane, milostiv buď
nám: * my jsme hanbou sytil

Duše naše jest přesycena *
výsměchem bohatých, pohr-
dáním pyšných.

Ant. Jenž trůníš na nebesích,
smiluj se nad námi.

Ant. Pomoc naše * ve jménu
Páně.

Žalm 123: Zachránce všech béd.

Děk duchovního vůdce.

Myšlenka: Bez pomoci Boží byla by církev dávno kořistí pekla; takto však se vítězně ubránila všem nepřítelům. V malém totéž platí o duši.

Vylíčení nouze

Nisi Dóminus fuisset pro no-
bis, * dicat jam Israël,
Nisi Dóminus fuisset pro no-
bis: cum insúrgerent hómínes
in nos, * tunc vivos deglutís-
sent nos.

Cum excandésceret furor eó-
rum in nos, * tunc aqua sub-
mersisset nos;

Torrens transisset super nos;
* tunc transissent super nos
aquae tuméntes.

Kdyby byl Pán nebyl pro nás,
* ať Izrael říká,

kdyby byl Pán nebyl pro nás,
když na nás lid povstal, * teh-
dy by nás byli za živa pohl-
tili.

Když se na nás roznítla je-
jich zuřivost, * tehdy by nás
byly zaplavily proudy vod;
byly by přes nás se převalily
zimní bystřiny, * byly by přes
nás se převalily bystřiny roz-
vodněné.

Božská pomoc.

Benedíctus Dóminus, qui non
dedit nos * in praedam dénti-
bus eórum.

Anima nostra sicut avis erép-
ta est * de láqueo venántium;
Láqueus contrítus est, * et nos
liberáti sumus.

Slaven buď Pán! Nevydal nás
* na kořist jejich zubům.

Vyklouzli jsme jako ptáče *
z ptáčíkovy léčky.

To léčka se zpřetrhala * a my
jsme unikli.

Adjutorium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit caelum et terram.

Ant. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

Ant. In circúitu pópuli sui * Dóminus, ex hoc nunc et usque in saeculum.

Žalm 124: Bůh chrání svůj lid.

Důvěra duchovního vůdce.

Myšlenka: Žalm dýše silnou důvěrou v Boha uprostřed bojů s nepřitelem Království Božího - v Církvi a v duši.

Bůh s námi.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion, * qui non commovetur, qui manet in aeternum.

Jerúsalem circúmdant montes: * ita Dóminus circúmdat pópulum suum, et nunc et in aeternum. - -

Neque enim manébit sceptrum impiórum * super sortem justórum,

Ne exténdant justí * ad iniquitatem manus suas.

Poslední

Bénefac, Dómine, bonis * et rectis corde.

Qui autem declinant in vias suas oblíquas, ábigat eos Dóminus cum male agentibus: * pax super Israë!

Ant. In circúitu pópuli sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in saeculum.

Ant. Magnificávit Dóminus * fácere nobiscum: facti sumus laetántes.

Ve jménu Páně pomoc naše: * stvořil nebe i zemi.

Ant. Pomoc naše ve jménu Páně.

Ant. Bůh jest u národa svého * na věky od této chvíle.

Kdo se na Pána spoléhají, jsou jako hora Sion, * která nikdy nekolísá a na věky trvá.

Jerusalem hory obklopují; * tak Pán lid svůj obklopuje nyní a na věky. - -

Bezbožníků žezlo nesetrvá * na spravedlivých osudu,

by spravedliví nenapřáhli * své pravice na ničemnost.

prosby.

Pane, s dobrými jednej dobře, * s lidmi upřímného srdce. Ty, kteří se odklánějí ke křivým cestám, zapuď, Pane, se zločincí! * Pokoj budiž s Izraelem!

Ant. Bůh jest u národa svého na věky od této chvíle.

Ant. Velikou věc učinil Bůh s námi. * Jak jsme se radovali!

Žalm 125: Setba v slzách - radostná žeň.

Slzy - radost duchovního vůdce.

Myšlenka: Žalm kreslí dva hluboké obrazy:

1. Křesťan je rozsevačem na zemi. Se slzami, v potu tváří a s modlitbou na rtech rozsévá sémě.

2. Radost ze žní v nebi: s plnou náručí zlatého, vyzrálého obilí - zásluh přichází k nebeským dožínkám.

Žalm má dvě strofy: Dík za vykoupení (za milost), a prosba za konečné vykoupení, spasení v nebi (oslava). Patří k nejvroucnějším písním žaltáře.

Konec utlačování.

Cum redúceret Dóminus captivos Sion, * fuimus sicut somniantes.

Tunc replétum est risu os nostrum, * et lingua nostra exultatione.

Tunc dixerunt inter gentes: * „Magnifice fecit Dóminus cum eis.“

Magnifice fecit Dóminus nobiscum: * facti sumus laetantes! -

Když Pán zpět přivedl zajatce sionské, * byli jsme jakoby ve snách.¹

Smíchem se naplnila ústa naše * a jásotem náš jazyk.

Tu jali se říkati u pohanů: * „Věc velikou jim učinil Pán!“

Ba, Pán věc velikou udělal s námi! * Zaradovali jsme se. -

Veliká útěcha ve strastech.

Verte, Dómine, sortem nostram, * sicut torrentes in terra austráli.

Qui séminant in lácrimis, * in exultatione metent.

Eúntes sunt et plorant, * semen spargéndum portátes: Veniéntes vénient cum exultatione, * portátes manipulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus laetantes.

Ant. Dóminus aedíficet * nobis domum, et custódiat civitatem.

Kéž, Pane, obrátíš náš osud, * jak bystřiny na jihu!

Ronící slzy, když zasévají, * mají žně za jásotu.

Sem a tam chodí se slzami v očích, * nosíce na setí símě: A pak s jásotem se vracejí domů, * nesouce svoje snopy.

Ant. Velikou věc učinil Bůh s námi. Jak jsme se radovali!

Ant. Kéž nám Pán staví dům * a chrání město.

¹ Edikt perského krále Kyra (538/537 př. Kr.) nemohli téměř pochopit.

Žalm 126: Vše závisí na požehnání Božím.

Myšlenka: Žalm má dvě samostatné písně: první nabádá k důvěře v Boha a varuje před horečnou činností, druhá opěvává požehnání četného potomstva.

Křesťan a duchovní vůdce je varován, aby nepřičítal úspěchy své činnosti, své obratnosti a schopnostem. Bez Boha nelze pracovat ve vedení duší! Četné potomstvo v duchovním smyslu jsou pro Boha získané duše a zásluhy, které budou mocnými obhájci na Božím soudě.

Zbytečná námaha člověka.

Nisi Dóminus aedificáverit domum, * in vanum labórant, qui aedíficant eam. Nebuduje-li dům Hospodin, * stavitel se namáhá marně.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * in vanum vígilat custos. Nechrání-li Hospodin města, * strážce střeží marně.

Vanum est vobis súrgere ante lucem, * sedere in multam noctem, Nadarmo ráno vstáváte časné, * do noci vysedáváte,

Qui manducátis panem dolóris: * quóniam largítur dílectis suis in somno. - - kdož chléb bolestné námahy jíte, * vždyť milým svým ve spánku uštěďuje. - -

Požehnání Boží - a účinky.

Ecce donum Dómini sunt fílii, * merces est fructus ventris. Hle, synové - Hospodinův dar * odměna - plod lůna.

Sicut sagíttae in manu bellatóris, * ita filii juventútis. Jak ve střelcově pravici šípy * jsou synové síly mladistvé.

Beátus vir qui implévit eis pháretram suam: * non confundéntur, cum conténderint cum inimícis in porta. Zdar muži, který svůj toulec osutě jimi naplnil. * Nepadnou v hanbu, budou-li se přítí s nepřáteli svými u brány.

P. A. Ant. Dóminus aedíficet nobis domum, et custódiat civitátem. *V roce. Ant.* Kéž nám Pán staví dům a chrání město.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja, aleluja, aleluja.

Kapitulum.

2. Cor. 1, 3. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiá- 2. ke Kor. 1, 3. Veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, Otec milosrden-

rum, et Deus totius consolati-
onis, qui consolatur nos in
omni tribulatione nostra.

ství a Bůh veškeré útechy,
jenž nás potěšuje ve všelikém
soužení našem.

Hymnus (od sv. Řehoře Velikého).

Líčí třetí den stvoření: oddělení vod od souše a stvoření rostlin. První
čin upomíná básníka na zatvrzelá srdce a slzy lítosti, druhý na květy
duše - ctnosti.

Tellúris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquae moléstis,
Terram dedisti immóbilem:

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústae vúlnera
Munda viróre grátiae:
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet:
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Ÿ. Dirigátur, Dómine, orátio
mea. R. Sicut incénsum in
conspéctu tuo.

Kraj žírný mocně Tvořící,
jenž základ země ohradils
před trýzní vodních náporů
a pevné souše upravils,
by nesly dobré výhony,
spůvabem zlatých květenství,
a byly plny úrody
a milou pastvu dávaly.

Zprahlého ducha uzdravuj
svěžestí žárné milosti,
ať pláčem smyje přečiny
a žádosti zlé udusí.

Rozkazů tvých je poslušen,
k ničemu zlému se neblíží,
těší se z Dobra pokladů
a střelu smrti nepozná.

To uděl, Otče přemilý,
i Synu stejné podstaty,
jenž s Duchem Utěшитelem
kraluješ věků na věky.

Amen.

Ÿ. Vystup modlitba má k to-
bě, Pane! R. Jako vonný dým
před tvou tvář.

K Magnificat:

Ant. Exsultávit * spíritus me-
us in Deo, salutári meo.

Ant. Zaplesal * můj duch v
Bohu, Spasiteli mém.

Vše ostatní v Řádu k nešporám (str. 60).

AD COMPLETORIUM - DOPLNĚK

Nikdy nedopustíš, aby na zkázu zbožný tvůj patřil. (Ž. 15.)

Tato večerní modlitba vychází z vědomí lidské křehkosti a hříšnosti, již na sobě prosebník tak zřetelně během dne zakusil; vystupuje k důvěře ve spasení a končí líčením štěstí ze spojení s Bohem.

Ů. Jube, domne, benedícere.

Bened. Noctem quiétam.

Lectio. Fratres: Sóbrii estóte.

R. Deo grátias.

Ů. Adjutórium nostrum.

Pater noster (totum secreto).

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

Ů. Convérte nos. R. Et avérte.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi, Dómine.

P. A. *Ant.* Tu, Dómine.

T. P. *Ant.* Allelúja.

Ů. Pane, rač požehnati.

Požehnání. Pokojnou noc.

Čtení. Bratři: Buďte střízliví.

R. Bohu díky.

Ů. Pomoc naše.

Otče náš (celý potichu).

Vyznávám se. Smiluj se. Prominutí.

Ů. Obrať nás. R. A odvrať.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otcí.

Aleluja *nebo* Chvála tobě, Pane.

V *roce.* *Ant.* Ty, Pane.

V *době velik.* *Ant.* Aleluja.

Žalm 11: Bezbožní.

Myšlenka: Žalm je jakoby výkřikem vyššího já člověka nad následky dědičného hříchu. V duši i ve světě není nic než hřích, nepravda a egoismus. Tu se utíká pěvec k jedinému čistému a svatému: slovu Božímu - my fěkne, do našeho království Božího.

Stížnost na zkaženost.

Salva, Dómine! Nam deficiunt püi, * désiit fidélitas inter filios hóminum.

Fallácia loquúntur unusquisque ad próximum suum, * lábiis dolósis loquúntur et dúplici corde.

Na pomoc, Pane! Zbožných není, * zmizela věrnost u lidských dětí!

Druh druhu svému mluví jen podvod * úlisným jazykem, obojetným srdcem.

Stížnost na pýchu.

Exstírpet Dóminus ómnia lá-

Znič, Pane, kdejaký úlisný ja-

bia dolósa, * linguam magníloquam,
Eos, qui dícunt: „Lingua nostra fortes sumus; lábia nostra pro nobis sunt: * quis nobis est dóminus?“

zyk, * jazyk, který tak nadutě žvaní!

i ty, kteří říkají: „Jazykem jsme silní; rty naše jsou naše. * Kdo je náš pán?“

Božská pomoc.

„Propter afflictiónem humílium et gémitum páuperum, nunc exsúrgam, dicit Dóminus: * cónferam salútem ei qui desiderat eam.“ - -

Elóquia Dómini sunt elóquia sincéra, * argéntum probátum, separátum a terra, purgátum sépties.

„Pro tíseň chudých, ubohých vzlykot, vstanu teď,“ dí Pán: * „tomu dám spásu, kdo po ní touží.“ - -

Výroky Páně jsou výroky čisté; * stříbro ryzí, zbavené hlíny, sedmkrát protříbené.

Prosba o ochranu.

Tu, Dómine, servábis nos, * custódies nos a generatióne hac in aetérnum.
In circúitu ímpii ámbulant, * cum se extóllunt vilíssimi hóminum.

Ty, Pane, budeš nás ochraňovati, * na věky střežiti před tímto rodem.

Kolem se tolik ničemů toulá, * ty nejhorší z lidí se vyvyšují.

Žalm 12: Od opuštěnosti k důvěře v Boha.

Myšlenka: Tato krásná báseň je přechodem ze stíněné nálady žalmu 11 k radostnému štěstí žalmu 16.

Má tři stupně: v nouzi, vroucí prosba, důvěřivá naděje.

Stížnost.

Quóusque, Dómine? obliviscéris mei omníno? * quóusque abscondés fáciem tuam a me?

Jak dlouho chceš, Pane, zapomínat na mne? * Jak dlouho chceš přede mnou skrývat svou tvář?

Quóusque volvam dolóres in ánima mea, * maerórem in corde meo quotidie? . *

Jak dlouho bolestí mám v nitru se obírat, * žalostí v srdci svém den co den?

Quóusque se extóllet inimícus meus super me? * réspice, exáudi me, Dómine, Deus meus! - -

Jak dlouho má nade mne se vypínat nepřítel? * Pohled sem a vyslyš mne, Pane, můj Bože! - -

Prosba.

Illústra óculos meos, ne obdormiam in morte, * ne dicat inimícus meus: „Devíci eum“; Ne exsúltent adversárii mei, quod corrúerim: * cum confísus sim in misericórdia tua. Oči mé rozjasni, ať ve smrt neusnu, * by neřek můj přítel: „Přemohl jsem ho!“ By nejásali protivníci, že jsem se zřítíl: * vždyť na tvou milost se spoléhám jen!

Důvěřivá naděje.

Exsúltet cor meum de auxilio tuo; * cantem Dómino, qui bona tríbuit mihi. Srdce mé radost má ze spasné tvé pomoci. * Chci chválu pět Pánu, jenž dobře dělá mi. - -

Žalm 15: Štěstí kněze.

Myšlenka: Děkujeme za štěstí víry a milosti. Jiní mají bohatství - my Boha, nejvyšší dobro. Kněz je milostmi zalit. Slavné meslášské místo o zmrtvýchvstání Kristově můžeme vztahovat na sebe: máme oprávněnou naději ve vzkříšení těla.

Bůh - mé všecko.

Consérva me, Deus, quóniam confúgio ad te, * dico Dómino: „Dóminus meus es tu; bonum mihi non est sine te.“ Zachovej mne, Bože, utíkám se k tobě; * Pánu díím: „Jsi Pán můj. Bez tebe nemám štěstí.“

In sanctos, qui sunt in terra ejus, * quam miráblem fecit omnem afféctum meum! Ke světcům, kteří jsou na jeho zemi, * dal lásku mi podivuhodnou.

Múltiplicant dolóres suos * qui sequúntur deos aliénos. Ti, kteří chvátají za cizími bohy, * rozmnožují svou bolest.

Non libábo ságuinem libatiónum eórum, * nec pronuntiábo nómina eórum lábiis meis. Na jejich krvavých darech nechci mítí podíl * a jejich jména již nikdy rty svými nepro- nesu.

Bůh - můj podíl.

Dóminus pars hereditátis meae et cálicis mei: * tu es qui tenes sortem meam. Pane, ty jsi můj podíl, ty jsi i můj pohár: * tys to, jenž (pevně) třímáš určený mi úděl.

Funes cecidérunt mihi in amóena; * et heréditas mea pérplacet mihi. - - Výměra podílu mého padla v kraj rozkošný; * a dědictví moje velice se mi líbí. - -

Benedíco Dómino, quod dedit Chci oslavovati Pána, poradil

mihi consilium, * quod vel per noctem me monet cor meum. Pono Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam a dextris meis est, non commovébor.

mi dobře, * k tomu vybízí mne i za noci mé srdce.

Stále a stále si Pána na oči předkládám, * nemohu zaklopýtnout, je-li mi na pravici.

Radostné vzkříšení - u Boha.

Propter hoc laetátur cor meum et exsultat ánima mea, * insuper et caro mea requiescet secúra,

Srdce mé dalo se v jásot, duše má zaplesala, * i moje tělo bude v bezpečí přebývati:

Quia non relínques ánimam meam apud íferos, * non sines sanctum tuum vidére corruptiónem.

ty přece duši moji v podsvětí nezanecháš, * by na zkázu zbožný tvůj patřil, nikdy nedopustíš!

Osténdes mihi sémitam vitae, ubertátem gaudiórum apud te, * delicias ad dexteram tuam in perpétuum.

Tos ty, jenž životní cestu poznati mi dáváš a jenž před svojí tváří mne sytíš rozkošemi, * radostmi na pravici tvé, které trvají věčně.

P. A. Ant. Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos in aetérnum.

V roce. Ant. Ty, Pane, nás zachováš a budeš chrániti na věky!

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k doplňku (str. 70).

STŘEDA

Památka sv. Josefa, pěstouna Páně

a patrona Církve

„Vidím mnohá nebezpečí - ale důvěřuji v tebe, Bože.“

Středa je uprostřed týdne, uprostřed všedních, šedých dnů - daleko od obou dní Páně. Abychom nekolísali, vinou se všemi hodinami rozjímání o hříchu.

Myšlenka dne: moc hříchu.

Obraz dne: Jidášova zrada. (Středa je totiž smutnou připomínkou onoho černého skutku.)

AD MATUTINUM - JITŘNÍ

Království Boží - království ďábla.

Cesta života - cesta smrti.

Dnes uvidíme dva radostné a dva smutné obrazy Církve a duše:

1. Církve jakožto Kristovu nevěstu - překrásný, vznešený obraz: božský, velebně krásný Ženich, Král, Hrdina, a Soudce - a po jeho boku Nevěsta - Církve.

2. Církve - nedobytný hrad - Boží Město, svatý Slon. Mnohokrát obléhán - nikdy nedobyt; radostný, klidný v pronásledování - Bůh je s ním.

3. Smutný obraz: děti světa a jejich hlad po bohatství a slávě; jak se přepínají, aby jich dosáhli - a vše zde zanechají!

4. Smutný obraz: farizeové. Jsou to ti, kdo jsou zbožní jen navenek. Mají zlomyslné, hříšné a tvrdé srdce.

Vše jako v Řádu k Jitřní, (str. 15), mimo:

Invit. Deum magnum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ž. 94. Veníte, exsultémus.

Invit. Bohu, velikému Pánu,

* Pojdte, klanějme se.

Ž. 94. Pojdte, plesejme.

Hymnus (ze školy sv. Řehoře).

Rerum Creátor optime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Nejlepší Tvůrce věcí všech
a Vládce náš, hle, pohlédni:
vzbuď nás z ponuré dřimoty
a z omámení vytrhni.

Te, sancte Christe, pōscimus,
Ignōsce culpis ōmnibus:
Ad confitēdum sūrgimus,
Morásque noctis rumpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis gerēdum praecipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod fēcimus:
Occulta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

Praesta, Pater piússime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Ó svatý Kriste, prosíme,
odpušť nám viny veškeré;
teď vstavše oslavujem Tě
a brány temnot lámeme.

Mysl i ruce zvedáme,
jak nám to prorok přikázal
konati v nočních hodinách
a příklad Pavla ukázal.

Vidíš zlo, jež jsme spáchali,
všechnu teď tajnost zjevujem;
prýští z nás spláčem modlitba,
ó, odpušť, čím jsme zhřešili.

To uděl, Otče přemilý,
i Synu stejné podstaty,
jenž s Duchem Utěšitelem
kraluješ věků na věky.
Amen.

Od Popeleční středy do nešpor v sobotu před první nedělí postní, modlíme se vše jako během roku, kromě kajících chval a antifon vlastních k Benedictus a Magnificat.

IN I. NOCTURNO - I. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Speciosus forma *
prae filiis hominum, diffusa
est gratia in labiis tuis.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

V roce. Ant. Jsi nejkrásnější *
z dětí lidských; půvab se roz-
lévá po tvých retech.

V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 44a: Spasitelova svatební píseň.

Myšlenka: Prorocká velepíseň. Opěvá tajemné spojení Krista s Církví.
Ježíš je Ženich - Církve a duše Nevěsta.

Královský Ženich: Předzpěv.

Effundit cor meum verbum
bonum: dico ego carmen me-
um regi; * lingua mea stilus
est scribae velocis. - -

Srdcemé přetéká něžnými slo-
vy; báseň pronáším svému
králi. * Jazyk můj - zručného
písaře rydlo. - -

Jeho půvab a hrdinnost.

Speciosus es forma prae filiis

Ty z dětí lidských jsi nejkrás-

hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua; * proptérea benedíxit tibi Deus in aetérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et praeclára gesta dóceat te dextera tua.

Sagíttae tuae acútae, pópuli tibi subdúntur, * deficiunt corde inimíci regis.

Jeho spravedlnost.

Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi; * sceptrum aequitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * oleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Jeho královská nádhera.

Myrrhâ et aloë et cássiâ fragrant vestiménta tua; * ex aedibus ebúrneis fídium sonum laetíficat te.

Fíliae regum óbviám véniunt tibi, * regína adstat ad dexteram tuam ornáta auro ex Ophir.

Ant. Speciósus forma prae filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. Confitébuntur tibi * pópuli, Deus, in aetérnum.

nější, půvab se rozlévá na rtech tvých; * proto ti požehnal na věky Bůh.

Kolem svých kyčlí se přepásej mečem,* reku, a vzácnou se nádherou oděj!

Šťastně vyjeď do boje za víru, za spravedlnost! * Pravice tvá nauč tě přeslavným činům!

Jsou ostré tvé střely - v porobě národy, * odvahy pozbyvají královi nepřátelé.

Bože, tvůj trůn trvá vždycky a věčně, * vladařská hůl tvá je holf práva.

Právo máš v lásce, v nenávisti neřest, proto tě pomazal Bůh, náš Bůh, * olejem radosti, z tvých druhů tě vyvoliv.

Myrrhou i aloem a také kassíí zavánějí všecka tvá roucha. * Z paláce ze sloně rozveselí tě zvuk strunného nástroje.

Dcery králů ti naproti přijdou, * na pravici stojí ti královna, ozdobená ofirským zlatem.

Ant. Jsi nejkrásnější z lidských dětí; půvab se rozlévá po tvých rtech.

Ant. Věčně tě slavit budou, * Bože, národové.

Žalm 44b.

Královská Nevěsta: oddavky.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere slyš, dcero, pohled a ucho své nakloň, * na lid svůj zapo-

pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupiscet rex pulchritudinem tuam: * ipse est dominus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus vénit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Její krása.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúrae áureae sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciae ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum laetítia et exsultatíone, * ingrediúntur in palátium regis.

Její potomstvo.

Loco patrum tuórum erunt filii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatíonem et generatíonem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sáeculum sáeculi.

Ant. Confítebúntur tibi pópuli, Deus, in aetérnum.

Ant. Adjútor in tribulatióibus * Deus noster.

meň, na otcův důml

Vždyť je to král, jenž po kráse tvé prahne, * svrchovaný pán tvůj, jen před ním se skloň! Dary tobě přináší tyrský národ, * tvou přízeň si zjedná vají knížata lidu.

Králova dcera kráčí ozdobená celá; * tkaniva ze zlata jsou oděvem jejím.

V pestře tkaném šatě je vedena králi, * za ní panny, družky, jsou vedeny k tobě;

radostným jásotem provázeny, * vstupují do králova paláce.

Na místě otců svých budeš mít syny; * knížata na zemi uděláš z nich:

Tvé jméno vstípím v paměť od rodu do rodu, * proto věčně budou tě slaviti národové.

Ant. Věčně tě slavit budou, Bože, národové.

Ant. Pomocník v nouzi * jest Bůh náš.

Žalm 45: Náš Bůh jest pevný hrad.

Myšlenka: V obraze „města Božího“, Jerusalema, ukazují dva následující žalmy neotřesitelnou pevnost a věkovitě trvání Království Božího - Církve.

„Brány pekelné ji nepřemohou.“ (Mt. 16, 13.)

Církve nebude ďáblem nikdy přemožena - útěcha pro nás.

Kéž by byl každý křesťan „Petrus“, t. j. skála, na níž zakládá Kristus své království. Prosme o milost setrvání v dobrém.

Marné nepřátelské útoky.

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, áestuentaquae ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus:

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob. - -

Bůh, Ochránce svého města.

Flúminis rívuli laetíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus. non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra:

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob. - -

Porážka nepřátel.

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quae egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terrae, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsus in géntibus, excélsus in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob.

Bůh je naše útočiště a naše síla, * pomocník v nouzi osvědčený vzácně.

Nemáme strach, byť zanikla země, * byť hory se řítily do hlubin moře,

byť vodstva hučela, tryskala pěnou, * za jeho bouře se bortily hory.

S námi jest zástupů Pán * a naší tvrzí jest Jakobův Bůh. -

Vod bystřiny jsou na radost Božímu městu, * přesvatému stánku Nejvyššího.

Nezakolísá, Bůh má v něm své sídlo. * Bůh chrání je od prvního rozbřesku jitra.

Národové zuřili - vrávoraly říše. * Ozval se svým hlasem - rozplynula se země.

S námi jest zástupů Pán * a naší tvrzí jest Jakobův Bůh. -

Pojďte, pohlédněte na Boží díla: * jež udělal na zemi - úžasná díla.

Odmítá válku až k hranicím země, * lučiště láme a rozbíjí oštěp - i štítý spaluje v ohni (a volá):

Ustaňte a uznejte, že já jsem Bůh, * vznešený v národech, vznešený v světě!

S námi jest zástupů Pán * a naší tvrzí jest Jakobův Bůh.

Ant. Adjútor in tribulatióni-
bus Deus noster.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ů. Dóminus virtútum nobís-
cum. Ř. Suscéptor noster De-
us Jacob.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, alle-
lúja.

Ů. Deus regenerávit nos in
spem vivam, allelúja. Ř. Per
resurrectiódem Jesu Christi ex
mórtuis, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 21).

Ant. Pomocník v nouzi jest
Bůh náš.

Ů. S námi jest Bůh zástupů.
Ř. A naší tvrzí jest Jakubův
Bůh.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh nás obrodil k novému
životu, aleluja. Ř. Zmrtvých-
vstáním Ježíše Krista, ale-
luja.

IN II. NOCTURNO - II. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Magnus Dóminus,
* et laudábilis nimis in civi-
táte Dei nostri.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

V roce. Ant. Veliký Bůh * v
městě svém vznešené chvály
je hoden.

V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 47: Město Boží je nedobytné.

Myšlenka: Svaté město jest obléháno a podivuhodně zachráněno. Město
jest Církev na Petrově skále.

Předzpěv.

Magnus Dóminus et laudábi-
lis valde, * in civitáte Dei nos-
tri.

Mons sanctus ejus, collis prae-
clárus, * gáudium est univér-
sae terrae;

Mons Sion, áquilo extrémus,
* civitas est Regis magni.

Deus in árcibus ejus * sese
probávit munímen tuum. -

Hospodin je veliký, hoden
vznešené chvály * ve městě
našeho Boha.

Svatá jeho hora, pahorek slav-
ný, * jest radostí veškeré ze-
mě.

Hora Sion daleko na severu *
jest městem velkého Krále.

Bůh pro její paláce * osvědčil
se jak bezpečné opevnění. -

Záchrana města.

Ecce enim reges congregáti
sunt, * irruerunt simul.

Hle, sešli se králové, * a spo-
lečně vpadli.

Vixdum víderant, obstupé-
runt, * conturbáti sunt, dif-
fugerunt.

Tremor invásit eos ibídem, *
dolor velut parturiéntis.

Ut cum ventus Oriéntis * con-
fríngit naves Tharsis. - -

Sicut audívimus, sic vídimus,
* in civitáte Dómini exercítu-
um,

In civitáte Dei nostri: * Deus
confirmat eam in aetérnum.

Jen pohlédli, užasli, * zděše-
ni prchli.

Hrůza je jala tu, * úzkost, jak
rodičky bolest,

jak když taršíské lodi * vý-
chodní vítr tříští. - -

Jak jsme to slyšeli, tak jsme
to viděli * na městě Pána zá-
stupů,

na městě Boha našeho. * Bůh
dopřeje, by na věky stálo.

Slavnostní díkůvzdání v chrámu.

Recólimus, Deus, misericór-
diam tuam * intra templum
tuum.

Sicut nomen tuum, Deus, sic
et laus tua * pertíngit ad fi-
nes terrae.

Justítia plena est dextera tua:
* laetétur mons Sion,

Exsúltent civitátes Juda *
propter iudícia tua. - -

Bože, na milost tvou myslí-
me * uvnitř ve tvém chrámu,

jak jméno tvé, tak i chvála
tvá * jde až k hranicím země:

pravice tvá jest plná sprave-
dlnosti, * hora Sion jásá,
judská města se radují * z
tvých (spravedlivých) sou-
dů. - -

Slavnostní průvod.

Perlustráte Sion, et circúite
eam, * numeráte turres ejus.

Consideráte propugnácula e-
jus, * percúrrite arces ejus,

Ut enarrétis generatióni futú-
rae: * tantus est Deus,

Deus noster in aetérnum et
semper: * ipse nos ducet.

Ant. Magnus Dóminus, et lau-
dábilis nimis in civitáte Dei
nostri.

Ant. Os meum loquétur * sa-
piéntiam: et meditatio cordis
mei prudéntiam.

Jděte kol Sionu, jděte, * vě-
že spočítejte,

hradby si prohlédněte, * pa-
láce projděte,

potomkům vypravujte: * tak
mocný jest Bůh,

naš Bůh na věky, vždycky! *
On nás povede.

Ant. Veliký Bůh v městě svém,
vznešené chvály je hoden.

Ant. Ústa má pronášejí *
moudrost; na věci vážné srd-
ce mé myslí.

Žalm 48a: Všechno má svůj konec.

Myšlenka: Didaktická báseň. Snaží se rozřešit palčivou starozákonní otázku: štěstí bezbožných. Hlavní ideou je nicota bohatství. Člověk si jím nemůže život prodloužit, a když umírá, musí opustit všechno, co má. My, křesťané, máme mnohem přesnější a vznešenější odpověď na tuto otázku. Nám má žalm připomenouti jen nicotu bohatství.

Lakota je modloslužba - nechci a nikdy nebudu otrokem mamonu.

„Jest těžko bohatému vejít do království Božího“ (Mt. 19, 23).

Krásnou ilustrací žalmu je podobenství o boháči a chudém Lazarovi.

Předzpěv.

Audíte haec, omnes gentes; *
auribus percipite omnes, qui
habitátis orbem:

Húmiles natu aequae ac próce-
res, * pari modo dives et pau-
per.

Os meum loquétur sapiénti-
am, * et meditátio cordis mei
intelligéntiam.

Inclinábo in provérbium au-
rem meam, * pandam ad so-
num lyrae aenígma meum. - -

Hádanka: Majetková nerovnost.

Quare tímeam díebus malis, *
cum nequítia insidiántium me
circúmdat,

Qui confidunt ópibus suis, *
et de multítúdine divitiárum
suárum gloriántur?

Řešení: Smrt všechno srovná.

Neque enim quisquam liberá-
bit seípsum, * non dabit Deo
prétium redemptionis suae:

Nímio constat liberátio áni-
mae ejus neque unquam suf-
ficiet, * ut vivat in aetérnum
nec vídeat intéritum.

Vidébit enim mori sapiéntes,
páriter interíre insipiéntem et
stultum, * relínquere aliénis
divítias suas.

Národové všichni, poslyšte to-
to, * nastražte uši, osadníci
země:

Šlechtici i lidé prostí rodem, *
bohatí i chudí bez rozdílu!

Ústa má hodlají pronést
moudrost, * na věci vážné
srdce mé myslí.

Ucho své nakloním k průpo-
vědi, * za lyry šelestu rozře-
ším hádanku svou. - -

Proč bych se báti měl nešťast-
ných dní, * když ničemnost
spiklenců mne obklopuje,
kteří na svůj majetek se spo-
léhají, * kteří se velikým bo-
hatstvím chlubí?

Vykoupit se ani jedinému ne-
lze, * nelze dát výkupné za
duši Bohu;

za život cena jest velká vel-
mi, nestačí nikdy, * by žil si
na věky a neuzřel zkázy.

Uvidí mřítí moudré, hynouti
blázny a pošetilce, * a jmění
své nechávají cizím.

Sepúlcrá sunt domus eórum in aetérnum, habitácula eórum in progéníem et progéníem, * quantúmvis nomínibus suis appelláverint terras.

Homo enim in opuléntia non permanébit: * símilis est pecúdíbus quae péreunt.

Ant. Os meum loquétur sapientiam: et meditatio cordis mei prudéntiam.

Ant. Ne timúeris: * cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

Žalm 48b.

Na věčnosti čeká soud.

Haec via eórum, qui stulte confidunt, * et hic finis eórum, qui sorte sua delectántur.

Sicut oves in inférno ponúntur; * mors pascit eos, et iusti dominántur in eos.

Cito figúra eórum absumétur, * inférnus erit domus eórum.

Verúmtamen Deus liberábit ab inferis ánimam meam, * eo quod me assúmet.

Naučení:

Ne timúeris, si quis factus sit dives, * si créverint opes domus ejus:

Neque enim, cum moriétur, quidquam tollet secum, * neque opes ejus cum eo descéndent.

Etsi in vita sua benedíxit síbi: * „Praedicábunt te, quod bene fecísti tibi,“

Hroby jejich na věky jsou domovem jim, jsou jejich obydlím od rodu k rodu, * byť celé kraje svým majetkem zvali.

Člověk nepotrvá, sebevíce bohat: * podobá se dobytku, který hyne.

Ant. Ústa má pronášejí moudrost; na věci vážné mé srdce myslí.

Ant. Nestrachuj se! * Bohatec do hrobu si nevezme pranic!

To je osud lidí pošetile důvěřujících, * to konec těch, kteří svým údělem se těší.

Jak ovce se kladou do podsvětí, * smrt si je popásá - a spravedliví panují nad nimi. Postava jejich se stravuje rychle, * podsvětí bude obydlím jejich.

Mou duši však z podsvětí vysvobodí Bůh * tím, že mne k sobě přijme.

Nezávid!

Neboj se, jestliže zbohatl někdo, * jestliže vzrostl lesk jeho domu:

Zemře-li, s sebou si nevezme pranic, * bohatství jeho s ním nesestoupí!

I když se v životě honosit směl: * „Řekne se o tobě, že ses měl dobře,“

Ibit ad coetum patrum suorum, * qui in aeternum non vidébunt lumen.

Homo in opuléntia vivens, neque consíderans, * símilis est pecúdibus quae péreunt.

Ant. Ne tímúeris: cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ů. Deus rédimet ánimam meam de manu inferi. Ř. Cum accéperit me.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ů. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. Ř. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 22).

sestoupit musí do sboru svých otců, * kteří již nikdy neuvidí světla.

V blahobytu žijící člověk, neuvážující, * podobá se dobytku, který hyne.

Ant. Nestrachuj se! * Bohatec do hrobu si nevezme pranic.

Ů. Bůh mne vysvobodí z podsvětí. Ř. Když se mne ujme.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh vzkřísil Krista z mrtvých, aleluja. Ř. Abychom v něho věřili a doufali, aleluja.

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

Tuto noční hlídku se modlíme o všech svátcích, kdy se recitují chvály I. Též o vígílii vánoc.

P. A. Ant. Deus deórum, * Dóminus locútus est.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Bůh bohů, * Hospodin promluvil.

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 49a: Zdánlivá zbožnost.

Myšlenka: Pravá zbožnost nezáleží jen ve vnějších úkonech, nýbrž též - a hlavně - ve vnitřním smýšlení. Svatopisec kárá pokrytecký farizeismus: vnější skutky bez vnitřní zbožnosti a svatosti; zbožná, krásná slova bez mravných, dobrých skutků.

Tuto zdánlivou, falešnou zbožnost potíral ostře Spasitel zvláště v horském kázání. Jak bolestné, že dosud žijí farizeové - že nevymřeli.

Bůh se objevuje, aby soudil.

Deus Dóminus locútus est et Hospodin Bůh volá a mluví

vocávit terram * a solis ortu
usque ad occásum.

Ex Sion, plena decóre, Deus
affúlsit: * advénit Deus nos-
ter nec silet.

Ignis consúmens praeécédit
eum, * et circa eum tempés-
tas furit.

Vocat caelos desúrsum et ter-
ram, * judicatúrus pópulum
suum:

„Congregáte mihi sanctos me-
os, * qui pepigérunt foedus
meum cum sacrificio.“

Et caeli annúntiant justítiam
ejus, * quóniam Deus ipse est
iudex. - -

k zemi * od východu slunce
až do západu.

Se Sionu v kráse dokonalé se
Bůh náš projevuje. * Přichá-
zí náš Bůh - a nemíní mlčet.
Před ním běží oheň hltající *
a prudká bouře zuří kol něho.

S výsosti volá na nebe, zemi,
* chce s lidem svým dáti se
v soud:

Shromážděte mi moje zbož-
né, * kteří smlouvu se mnou
obětí sjednali.“

I nebesa hlásají právo jeho:
* že jediný Bůh sám soudcem
je! - -

Bůh mluví:

a) ne vnější oběť, nýbrž vnitřní obnovu.

„Audi, pópule meus, et loquar,
Israël, et testábor contra te:
* Deus, Deus tuus sum ego.
Non de sacrificiis tuis te re-
prehéndo, * nam holocáusta
tua coram me sunt semper.

Non accípiam de domo tua ví-
tulum, * neque de grégibus
tuis hircos:

Nam meae sunt omnes ferae
silvárum, * bestiárum míllia
in móntibus meis.

Novi ómnia volatília caeli, *
et quod in agro movétur, no-
tum est mihi.

Si esuríero, non dicam tibi: *
meus enim est orbis et quod
eum replet.

Num cómedam carnes tauró-
rum, * aut sánguinem hircó-
rum bibam?

„Slyš, lide můj! Promluvíím.
Chci na tě žalovat, Izraeli. *
Já jsem Hospodin, tvůj Bůh.
Nechci tě kárati pro oběti: *
na očích stále mám zápaly
tvé.

Já býka nepřijmu z domu tvé-
ho, * ani kozlů ze stád tvých;

vždyť přece má jsou zvířata
lesní, * na tisíce dravců na
horách mých.

Nebeské ptactvo já veškero
znám, * vím o tom, co hemží
se na poli.

I kdybych žíznil, neřekl bych
ti; * můj jest celý svět i co jej
plní.

Musím snad požívat maso bý-
ků, * nebo musím píti kozlí
krev?

Immola Deo sacrificium laudis, * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me die angústiae: * liberábo te, et honorábis me.“

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Intellégite, * qui obliviscimini Deum.

Bohu přines oběť chvály, * sliby svoje naplň Nejvyššímu!

Prosbou mne vzývej za soužení dne, * skytnu ti záchranu, oslavíš mne.“

Ant. Bůh bohů, Hospodin, promluvil.

Ant. Uvažte to vy, * kteří na Boha zapomínáte!

Žalm 49b.

b) ne slova, nýbrž skutky.

Peccatóri autem dicit Deus: „Quare tu enárras praecépta mea, * et habes in ore tuo fœdus meum?

Tu, qui odísti disciplínam, * et projecísti verba mea post te? Cum vidébas furem, currébas cum eo, * et cum adúlteris pars tua erat.

Os tuum laxábas ad malum, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens, advérsus frátre tuum loquebáris, * filium matris tuae afficiébas oppróbrio. Haec fecísti, et ego tacébo? existimásti me esse símilem tui? * árguam te, et pandam ea ante óculos tuos. - -

(Hříšníkovi však praví Bůh:) „Proč vedeš řeči o příkazech mých, * proč smlouváš se mnou v ústech svých máš?

Ty, který kázeň nenávidíš * a moje slova si za záda házíš? Jen užiješ zloděje, už běžíš s ním, * do spolku vcházíš s cizoložníky.

Otevřeš ústa svá - jsou plná zloby * a lest jenom osnuje jazyk tvůj.

Sedíš a na svého bratra mluvíš: * nadáváš na syna matře své.

To děláš ty, a já bych měl mlčet? Domníváš se, že jsem jako ty? * Kárám tě! a vše to ti na očích rozvinu. - -

Dozpěv.

Intellégite haec, immémores Dei, * ne rápiam nec sit qui salvos reddat.

Qui immolat sacrificium laudis, hónorat me, * et qui ámbulat recte, illi osténdam salútem Dei.“

Uvažte to, kteří na Boha zapomínáte! * Sic uchvátím vás, a nebude, kdo by zachránil! Ctí mne, kdo přináší oběť díků; * spásu zjevím tomu, kdo správně žije!“

Ant. Intellégite, qui obliviscímini Deum.

Ant. Acceptábis sacrificium * justítiae super altáre tuum, Dómine.

Ant. Uvažte to, kteří na Boha zapomínáte.

Ant. Přijmeš oběti * řádné, jež na tvůj oltář přinesou, Pane.

Žalm 50: Smiluj se, Pane!

Myšlenka: Když jsme v duchu prošli, pozorujíc ony čtyři obrazy, stezkou života i smrti, nacházíme jistě důvody kajlnosti. S dokonalou lítostí modlíme se nyní kající žalm Církve.

Složil jej David, zlomen lítostí, po dvojitém těžkém hříchu.

Vyznání viny.

Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitudínem miserationum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. - -

Nam iniquitátem meam ego agnósko, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in iudicio tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in praecórdiis sapientiam me doces. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lae-

Bože, pro milost svou se nadě mnou smiluj, * pro slitovnost svoji vinu mou zahlad!

Smyj se mne docela nepravost moji, * a očisti mne od mé proviny. - -

Vždyť jsem si předobře svých přestupků vědom * a hřích můj jest mi stále na očích.

Proti tobě jsem se dopouštěl hříchů, * dělal jsem, co je u tebe ničemné;

bys zjevil se slovem svým spravedlivý, * bezúhonný svým o mně rozsudkem.

Hle, já jsem se narodil v nepravosti, * ve hříchu mne počala matka má.

Hle, máš zálibu v prostotě srdce, * v nitru mne učíš moudrosti. - -

Pokrop mne ysopem a budu čist, * umyj mne, a více zběhlím než sníh.

Jásavé radosti mně nasloucha-

títiam, * exsúltent ossa, quae contrivísti.

Avérte faciém tuam a peccá-tis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, De-us, * et spíritum firmum ré-nova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi laetítiam salútis tuae, * et spírítu generóso con-firma me. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te convertén-tur.

Líbera me a poena sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justí-tia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit lau-dem tuam.

Neque enim sacrificio delec-táris; * et holocáustum, si da-rem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spí-ritus contrítus; * cor contrí-tum et humiliátum, Deus, non despícies. - -

Dozpěv (přídán později v exilu).

Benígne fac, Dómine, pro bo-nitáte tua, erga Sion * ut re-aedífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificia le-gítima, oblatiónes et holocáu-sta, * tunc ófferent super al-táre tuum vítulos.

ti dej: * ať poskočí kosti, jež jsi zdrtil.

Tvář svoji odvráť od mých hříchů * a všechny mé viny zahlaď. - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce zase, * pevnou vůli obnov v nitru mi zas.

Od tváře své nechtěj mne odehnati, * neodnímej mi ducha své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi zase, * ušlechtilým duchem mne posiluj. - -

Cestě tvé bezbožné učiti budu, * by hříšní k tobě se obrátili.

Od trestu za krev mne vysvo-bod', Bože, Bože spásy mé, * dej, by jazyk můj pěl o tvé spravedlnosti.

Rety moje, Pane, zotevírej, * by ústa má zpívala chválu tvou.

Vždyť na oběti záliby nemáš; * celopal bys nepřijal, i kdy-bych jej dal.

Oběť má, Bože, jest můj zdr-cený duch; * srdcem zlome-ným, Bože, a zkroušeným, ne-pohrdáš. - -

Pane, pro milost svou se Si-onem jednej dobrotivě, * dej znovu vystavět hradby Jeru-salema.

Pak přijmeš oběti řádné, da-ry a celopaly, * pak býky na oltář tvůj přinesou.

Ant. Acceptabis sacrificium
justitiae super altáre tuum,
Dómine.

Mimo dobu velikonoční:

Ů. Audítui meo dabis gáudi-
um et laetítiam. Ř. Et exsul-
tábunt ossa humiliáta.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelú-
ja.

Ů. Deus et Dóminum suscitá-
vit, allelúja. Ř. Et nos susci-
tábit per virtútem suam, alle-
lúja.

O svátcích se třemi čteními:

Ů. Gavísi sunt discípuli, alle-
lúja. Ř. Viso Dómino, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 23).

Ant. Přijmeš oběti řádné, jež
na tvůj oltář přinesou, Pane.

Ů. Jásavé radosti mně naslou-
chatí dej. Ř. Ať oživnou zdr-
cené údy mé.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh vzkřísil Pána z mr-
tvých, aleluja. Ř. I nás vzkří-
sí svou silou, aleluja.

Ů. Zaradovali se učedníci, ale-
luja. Ř. Když uzřeli Pána, ale-
luja.

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

Tuto noční hlídku se modlíme tenkrát, když jsou předepsány kající
chvály.

Ant. Deus deórum.

Ant. Bůh bohů.

Žalm 49a: Zdánlivá zbožnost.

Myšlenka: Pravá zbožnost nezáleží jen ve vnějších úkonech, nýbrž ve
vnitřním přesvědčení.

Svatoplsek kárá pokrytecký farizeismus: vnější skutky bez vnitřní zbož-
nosti. I dnes ještě žijí farizeové - nevymřeli!

Bůh se objevuje, aby soudil.

Deus Dóminus locútus est et
vocávit terram * a solis ortu
usque ad occásum.

Ex Sion, plena decóre, Deus
affúlsit: * advénit Deus nos-
ter nec silet.

Ignis consúmens praecédit e-

Hospodin Bůh volá a mluví
k zemi * od východu slunce
až do západu.

Se Sionu v kráse dokonalé se
Bůh náš projevuje. * Náš Bůh
přichází - a nemíní mlčet.

Před ním běží oheň hltající *

um, * et circa eum tempestas furit.

Vocat caelos desúrsum et terram, * iudicatúrus pópulum suum:

„Congregáte mihi sanctos meos, * qui pepigérunt foedus meum cum sacrificio.“

Et caeli annúntiant iustítiam ejus, * quóniam Deus ipse est iudex. - -

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Immola Deo.

a prudká bouře zuří kol něho.

S výsosti volá na nebe, zemi, * chce s lidem svým dáti se v soud:

„Shromážděte mi moje zbožné, * kteří se mnou oběti sjednali.“

I nebesa hlásají právo jeho: * že jediný Bůh sám soudcem je! - -

Ant. Bůh bohů, Hospodin, promluvil.

Ant. Bohu přines oběť.

Žalm 49b.

Bůh mluví:

a) ne vnější oběť, nýbrž vnitřní obnovu.

„Audi, pópule meus, et loquar, Israēl, et testabor contra te: * Deus, Deus tuus sum ego. Non de sacrificiis tuis te reprehéndo, * nam holocáusta tua coram me sunt semper.

Non accípiam de domo tua vitulum, * neque de grégibus tuis hircos:

Nam meae sunt omnes ferae silvárum, * bestiárum míllia in móntibus meis.

Novi ómnia volatília caeli, * et quod in agro movétur, notum est mihi.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus enim est orbis, et quod eum replet.

Num cómedam carnes taurórum, * aut sánguinem hircórum bibam?

„Slyš, lide můj! Promluví. Chci na tě žalovat, Izraeli! * Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Nechci tě kárati pro oběti: * na očích stále mám zápaly tvé.

Já býka nepřijmu z domu tvého, * ani kozlů ze stád tvých;

vždyť přece má jsou zvířata lesní, * na tisíce dravců na horách mých.

Nebeské ptactvo já veškero znám, * vím o tom, co hemží se na poli.

I kdybych zíznil, neřekl bych ti: * můj jest celý svět i co jej plní.

Musím snad požívat maso býků, * nebo musím pít kozlí krev?

Immola Deo sacrificium laudis, * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoča me die angústiae: * liberábo te, et honorábis me.“

Ant. Immola Deo sacrificium laudis.

Ant. Intellégite.

Žalm 49c.

b) ne slova, nýbrž skutky.

Peccatóři autem dicit Deus: „Quare tu enárras praecepta mea, * et habes in ore tuo foedus meum?

Tu, qui odísti disciplínam, * et projecísti verba mea post te?

Cum vidébas furem, currébas cum eo, * et cum adúlteris pars tua erat.

Os tuum laxábas ad malum, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens, advérsus frátre tuum loquebáris, * fílium matris tuae afficiébas oppróbrio.

Haec fecísti, et ego tacébo? existimásti me esse símílem tui? * árguam te, et pandam ea ante óculos tuos. - -

Intellégite haec, immémores Dei, * ne rápiam nec sit qui salvos reddat.

Qui ímmolat sacrificium laudis, hónorat me, * et qui ámbulat recte, illi osténdam salutem Dei.“

Bohu přines děkovnou oběť, * sliby svoje naplň Nejvyššímu!

Prosbou mne vzývej za soužení dne, * skytnu ti záchranu, oslavíš mne.“

Ant. Bohu přines děkovnou oběť.

Ant. Uvažte to vy.

(Hříšníkoví však praví Bůh:) „Proč vedeš řeči o příkazech mých, * proč smlouvu se mnou v ústech svých máš?

Ty, který nenávidíš kázeň * a moje slova si za záda házíš?

Jen uzříš zloděje, už běžíš s ním, * do spolku vcházíš s cizoložníky.

Otevřeš ústa svá - jsou plná zloby * a lest jenom osnuje tvůj jazyk.

Sedíš a na svého bratra mluvíš: * nadáváš na syna matře své.

To děláš ty a já bych měl mlčet? Domníváš se, že jsem jako ty? * Kárám tě! Vše to ti na očích rozvinu. - -

Dozpěv.

Uvažte to, kteří na Boha zapomínáte! * Sic uchvátím vás a nebude, kdo by zachránil!

Ctí mne, kdo přináší oběť důků; * spásu svou zjevím tomu, kdo správně žije!“

Ant. Intelligite, qui obliviscimini Deum.

V době předpostní a o vigilích:

Ů. Sacrificium laudis honorificabit me. Ř. Et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

V době adventní:

Ů. Egrediatur Dominus de loco sancto suo. Ř. Véniet, ut salvet populum suum.

V době postní:

Ů. Scuto circumdabit te veritas ejus. Ř. Non timebis a timore nocturno.

V době utrpení:

Ů. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam. Ř. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 23).

Ant. Uvažte to, kteří na Boha zapomínáte!

Ů. Ctí mne, kdo poráží oběť. Ř. Tomu, kdo bez hany, spásu zjevím.

Ů. Bůh vyjde ze svého svatého stanu. Ř. Přijde, by spasil svůj lid.

Ů. Jako štítem tě obklopí jeho věrnost. Ř. Nebudeš se báti nočních temnot.

Ů. Nenech mne, Bože, zemřít s bezbožníky. Ř. Nenič můj život s vražedníky.

AD LAUDES I. - CHVÁLY I.

Zmrtvýchvstalý božský Soudce.

Ů. Deus, in adjutorium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otcí.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Dnešní hodinky jsou ovládány myšlenkou hříchu. Tato myšlenka proniká dnes výjimečně i do chval, které jsou jinak radostné.

Jsou jako jindy - písněmi chvály, ale dnes na božského Soudce: Ž. 96, 100 a Píseň Juditina.

Ježíše Krista chválíme však též jako Spasitele chudých: Ž. 145. Žalm 64 je přírodní píseň.

V celku jsou chvály krásnou modlitbou, protkávanou přírodními obrazy. Celou hodinkou vane povznesená nálada, vyvěrající z chval Božích, provázena myšlenkami na božského Soudce.

Tyto chvály se modlíme mimo doby: předpostní, postní, utrpení a mimo vigilí po celý rok.

P. A. Ant. Dominus regnabit,

* exsultet terra.

V roce. Ant. Pán jest král. *

Jásej, země.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, *V době velik. Ant.* Aleluja, * allelúja, aleluja.

Žalm 96: Vznešenost božského Soudce. Boží soud v obraze vichřice.

Předzpěv.

*Dóminus regnat: exsúltet terra, * laeténtur ínsulae multae.* Hospodin kraluje. Jásej, země, * ostrovů množství se rozvesel.

Majestát Soudcův.

*Nubes et caligo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólí ejus.* Temnota mraků jest kolem něho, * právo, spravedlnost mu podpírá trůn.

*Ignis ante ipsum praecédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.* Před jeho tváří kráčí oheň, * nepřátele kolem zhltavá.

*Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.* Okrsek země blesk ozařuje. * Země to vidí, zachvívá se,

*Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsae terrae.* hory se taví tak jako vosk * před tváří Pána, Vládce celé země.

*Caeli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. - -* Nebesa zvěstují spravedlnost jeho, * jeho slávu zří všichni kmenové. - -

Zkáza bůžků.

*Confundúntur omnes, qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes díi.* Hanbí se všichni sluhové model, již chlubí se svými modlami: * všichni bůžkové se sklánějí před ním.

*Audit et laetátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.* Sion o tom slyší a raduje se, judská města plesají. * Pane, to pro rozsudky tvoje.

*Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.* Neboť ty, Pane, povýšen jsi nad světa okrskem veškerým: * svrchovaně vynikáš nad bohy všechny.

Blahoslavení spravedliví.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas Pán miluje ty, kteří nenávidí zlo; zachovává život ctitelů

sanctorum suorum, * de manu impiorum eripit eos.

Lux oritur justo, * et rectis corde laetitia.

Laetámini, justí, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Dóminus regnávít, exsúltet terra.

Ant. Te decet hymnus, * Deus, in Sion.

svých, * a z rukou ničemů je zachraňuje!

Spravedlivému vychází světlo, * radost lidem upřímného srdce.

Spravedliví, mějte radost z Pána: * oslavujte svaté jméno jeho!

Ant. Pán jest král. Jásej, země!

Ant. Tobě chvalozpěv patří, * ó Bože na Sionu.

Žalm 64: Božskému Živiteli. Obraz: Krajina v létě.

Myšlenka: Děkuvzdání Bohu za bohatou úrodu.

Duchovní milosti.

Te decet hymnus, Deus, in Sion * et tibi reddátur votum, qui exáudis preces.

Ad te omnis caro venit * propter iniquitátes.

Opprimunt nos delicta nostra: * tu ea dimittis.

Beátus, quem eligis et assúmis: * inhábitat in átriis tuis.

Satiémur bonis domus tuae, * sanctitáte templi tui. - -

Tobě chvalozpěv, patří ó Bože, na Sionu. * Tobě, jenž vyslycháš prosby, plniť jest sliby. K tobě přichází veškeré tělo, * pro nepravosti.

K zemi nás sráží proviny naše; * ty odpouštíš je.

Blažen, koho volíš a koho přijímáš; * na nádvoří tvém smí prodlévati.

Nasytíme se dobry tvého domu, * posvátností tvého chrámu. - -

Božská vláda nade vším.

Signis stupéndis exáudis nos cum justítia, * Deus, salvátor noster.

Spes ómnium finium terrae * et márium procul,

Qui firmas montes virtúte tua, * accinctus poténtia,

Qui compéscis sónitum maris, * sónitum flúctuum ejus et tumultum natiónum:

Vyslycháš nás, spravedliv, úžasnými činy, * Bože naší spásy;

jsi nadějí všech končin země * a ostrovů v dáli,

ty, jenž mocí svou upevňuješ hory, * opásán jsa silou,

ty, jenž utiňuješ mořskou bouři, * jeho vln hukot i národů neklid.

Et timent, qui hábitant tér-
minos terrae, propter signa
tua; * extrémá Oriéntis et Oc-
cidéntis gáudio reples. - -

Požehnané, bohaté žně.

Visitásti terram et irrigásti
eam, * multum locupletásti
eam.

Rivus Dei replétus est aquis,
parásti fruméntum eórum; *
ita enim parásti eam:

Sulcos ejus irrigásti, * com-
planásti glebas ejus,

Imbribus eam mollísti, * be-
nedíxisti gémini ejus.

Coronásti annum benignitáte
tua, * et sémitae tuae pingué-
dinem stillant.

Stillant páscua desérti, * et
colles exsultatióne se cingunt.
Vestiúntur grégibus arva, et
valles operiúntur fruménto: *
acclámant et cantant.

Ant. Te decet hymnus, Deus,
in Sion.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, *
et intélligam in via immacu-
láta.

Žalm 100: Ranní předsevzetí.

Myšlenka: Žalm je „knížecím zrcadlem“, v němž král rozvínuje zásady své vlády.

Křesťan má „královské kněžství“ a může si touto modlitbou vytyčít svůj denní královský program: Boj proti hříchu.

Grátiam et justítiam cantá-
bo; * tibi, Dómine, psallam.
Incédam in via immaculáta:
* quando vénies ad me?

Ambulábo in innocéntia cor-
dis mei * in domo mea.

Bojí se obyvatelé zemských
končin pro podivné tvé činy.

* Radostí dáváš jásat výcho-
du i západu. - -

Navštívilš zemi, napojil jsi ji,
* dals jí velikou úrodu.

Potok Boží jest plný vody,
obilí dáváš růsti. * Takhle jsi
ji připravil.

Brázdám jejím jsi poskytl vlá-
hy, * hroudy její jsi urovnal,
častým deštěm jsi ji zkypřil,
* jejímu osení požehnals.

Rok jsi ověnil dobrotou svou,
* stopy tvé tůkám mokvají.

Tučné jsou stepní pastviny, *
kopce se do plesu halí,
lány stády se hemží, nížiny
jsou plné zrní. * Jásají a pějí
a zpívají.

Ant. Tobě chvalozpěv patří,
ó Bože, na Sionu.

Ant. Tobě, Pane, zpívám: *
chci dbát života bez úhony.

O milosti a právu zazpívám,
* tobě, Bože, zapěji žalmy.

Chci dbáti života bez úhony;
* kdypak přijdeš za mnou?

Životem půjdu, jsa čistého
srdce, * ve svém přibytku.

Non ponam ante oculos meos
* rem injústam;

Faciéntem praevaricatiónes
ódio hábeo: * non adhaerébit
mihi.

Cor pravum erit procul a me;
* quod malum est, non cog-
nóscam.

Detrahéntem occúlte próxi-
mo suo: * hunc perdam.

Supérbum oculis et inflátum
corde; * hunc non tolerábo.

Oculi mei respíciunt fidéles
terrae, * ut hábitent mecum.

Qui ámbulat in via immacu-
láta, * hic mihi ministrábit.

Non habitábit in domo mea,
* qui facit dolum.

Qui lóquitur mendácia, non
subsístet * coram oculis meis.

Cotídie perdam * omnes pec-
catóres terrae.

Extérminans de civitáte Dó-
mini * omnes male agéntes.

Ant. Tibi, Dómine, psallam,
et intélligam in via immacu-
láta.

Ant. Dómine, magnus es tu, *
et praeclárus in virtúte tua.

Nehodlám zrak svůj upíratí *
na věc nesprávnou.

Nenávidím toho, jenž nežije
správně; * ke mně nepřilne.

Zkažené srdce pryč ode mne
bude; * co zlé je, nechci znát!

Kdo přítele mi tajně haní, *
toho zahubím.

Hrdého očima, pyšného srd-
cem * nestrpím.

Po kraji očima věrné hledám,
* by bydleli se mnou.

Jen kdo jde po cestě bezúhon-
né, * bude mi sloužiti.

V domě mém ten bydliti ne-
smí, * kdo jedná podvodně.

Kdo lež hovoří, neobstojí *
před mýma očima.

Stále jsem připraven zahladi-
ti * se země všechny hříšníky.

Zničiti ty z Božího města, *
již špatně jednají.

Ant. Tobě, Pane, zpívám: chci
dbát života bez úhony.

Ant. Pane, jak jsi veliký * a
přeslavný svou mocí.

Zpěv Juditin (Judith 16, 15).

Předzpěv.

Hymnum cantábo Dómino, *
hymnum novum cantábo Deo
meo.

Novou píseň zpívat budu Pá-
nu, * novou píseň zpívat Bo-
hu svému.

Tvůrčí moc Boží.

Dómine, magnus es et glorió-
sus, * mirábilis poténtia et in-
superábilis.

Velký jsi, Pane, a slavný, *
podivuhodný mocí svou, ne-
překonatelný.

Tibi sérviat omnis creatúra

Tobě musí sloužit každý tvor

tua, * quia dixisti et facta sunt,

Misisti spiritum tuum, et creata sunt, * nec quisquam resistit voci tuae.

Montes enim a fundamentis moventur cum aquis; * petrae, sicut cera, liquescunt ante faciem tuam. - -

Královská moc Boží.

Qui autem timent te, * tu es propitius eis.

Quia parvum est omne sacrificium in odorem suavitatis, * et minimum omne pingue in holocaustum tibi;

Sed qui timet Dominum, * erit undique magnus.

Vae gentibus insurgentibus contra populum meum: * Dominus exercituum die iudicii vindicabit in eos.

Mittet ignem et vermes in carnes eorum, * et plorabunt dolentes in aeternum.

Ant. Domine, magnus es tu, et praeclarus in virtute tua.

Ant. Laudabo Deum meum * in vita mea.

Žalm 145: Spasiteli.

„Pojďte ke mně všichni...“

Lauda, ánima mea Dominum; laudabo Dominum in vita mea; * psallam Deo meo quamdiu ero.

Nestav na lidech.

Nolite confidere in principibus, * in homine, per quem non est salus.

tvůj; * neboť jsi řekl - a stali se;

poslals ducha svého a stvoření byli - * a není, kdo by odpíral hlasu tvému.

Hory v základech s vodami se kolísají, * skály jak vosk se rozplývají před tváří tvou. -

Těm však, kteří strach mají z tebe, * milostiv jsi.

Nepatrné jsou všechny oběti, jež ti obětujeme ve vůni líbeznu, * a ničím ti nejsou tučné kusy v celopal.

Kdo však se Pána bojí, * bude veliký ve všem.

Běda lidu, jenž proti mému rodu se zdvíhá; * Bůh zástupů pomstí se na nich v den, kdy soudit bude.

Dá jejich těla na pospas ohni a červům, * budou slzy vylévat bolestí na věky.

Ant. Pane, jak jsi veliký a přeslavný svou mocí!

Ant. Chci tě chválit, můj Bože, * dokud živ budu.

Duše má, Pána oslavuj; Pána chci chválit, pokud žiji, * Bohu svému zpívat, pokud jsem.

Nespoléhejte se na šlechtice, * na člověka, u něhož není spásy!

Cum exierit spíritus ejus, re-
vertétur in terram suam; *
tunc peribunt ómnia consília
ejus. - -

Když dech mu vyjde, do ze-
mě se vrátí; * tehdy se zhatí
všecky jeho plány. - -

Nejlepší přítel je v nebi.

Beátus, cujus adjutor est De-
us Jacob, * cujus spes in Dó-
mino, Deo suo.

Qui fecit caelum et terram, *
mare et ómnia, quae in eis sunt.

Je věrný a pomáhá.

Qui servat fidem in aeternum,
reddit jus opprēssis, * panem
dat esuriéntibus.

Blažen, jehož pomoc jest Ja-
kobův Bůh, * jenž v Pánu,
svém Bohu, má naději;
jenž nebe i zemi udělal, * mo-
ře a všecko, co jest v něm,

jenž na věky věrnost zacho-
vává, těm zjednává právo,
kdo v tísní jsou, * těm, kdož
jsou lačni, podává chléb.

Dóminus solvit captivos, *
Dóminus áperit óculos caecó-
rum.

Hospodin zajatce vyproštuje,
* slepců oči Pán otvírá.

Dóminus érigit curvátos, *
Dóminus díligit justos.

Pán nahrbené napřimuje, *
Pán spravedlivé miluje.

Dóminus custódit peregrínos,
pupillum et víduam sustén-
tat, * viam autem peccató-
rum pertúrbat.

Pán cizince chrání, zachová-
vá sirotu a vdovu, * uvádí ve
zmatek ničemů cestu.

Dozpěv.

Regnabit Dóminus in aetér-
num, * Deus tuus, Sion, in ge-
neratióne et generatióne.
P. A. Ant. Laudábo Deum
meum in vita mea.

Pán bude vládnouti na věčné
časy, * Sione, tvůj Bůh od ro-
du k rodu.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

V roce. Ant. Chci tě chválit,
můj Bože, dokud živ budu.
V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

Kapitulum.

Rom. 13, 12. Nox praecēssit,
dies autem appropinquávit.
Abjiciámus ergo ópera tene-
brarum, et induámur arma lu-
cis. Sicut in die honēste am-
bulémus.

K Řím. 13, 12. Noc pokročí-
la, den pak se přiblížil. Odlož-
me tedy skutky temnosti a
oblecme se v odění světla. Ja-
ko ve dne počestně choďme

Hymnus (od Aurel. Prudentia).

Nox et ténebrae, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida:
Lux intrat, albescit polus:
Christus venit: discédite.

Caligo terrae scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus:
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quáesumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quae luce purgéntur tua:
Tu, vera lux caeléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

Ž. Repléti sumus mane mise-
ricórdia tua. R. Exsultávi-
mus, et delectáti sumus.

K Benedictus.

Ant. De manu ómnium, * qui
odérunt nos, liberávit nos Dó-
minus.

Vše ostatní v Řádu k chválám (str. 27).

Tmy noční, mlhy, mrákoty,
zmatení světa bouřlivá,
jde světlo, jasný obloha,
Kristus přichází: ustupte!

Trhá se clona zemské tmy,
šíp slunce teď ji prorazil,
a věcem barva vrací se
v skvělosti očí slunečních.

Jen tebe, Kriste, známe již
a myslí čistou, upřímnou
v pláči tě, v písních prosíme,
usmyslů našich strážcem buď!

Jest mnohá nalíčená věc,
jež světlem tvým se umýt má.
Ó pravé světlo blažených,
Tvé tváře jas nás projasniž!

Buď Bohu Otci sláva, čest,
i chvála Synu Jednomu,
i s Duchem Utěшитelem
dnes, od věků až na věky.
Amen.

Ž. Již zítřka okoušíme tvého
milosrdenství. R. Jásáme a
radujeme se v tobě.

Ant. Z ruky všech, * již nás
nenávidí, vysvobodil nás Hos-
podin.

AD LAUDES II. - CHVÁLY II.

Dnešní kající chvály svými antifonami zesilují myšlenku spravedlivého,
vševědoucího Soudce. Zpěv Anny je však radostný.

Tyto chvály modlíme se každou středu v době adventní, postní a utrpení.
Těž o vigilích, mimo dobu velikonoční.

Ů. Deus, in adiutorium.

Glória Patri.

Alleluja *vel* Laus tibi.

Ant. Amplius lava me.

Středa před vánoční vigílií a středa Svatého týdne mají vlastní antifony.
Viz Proprium de tempore.

Žalm 50: Kající modlitba.

Vyznání viny.

Miserere mei, Deus, secundum
misericordiam tuam, * secundum
multitudinem miserationum
tuarum dele iniquitatem
meam.

Pénitus lava me a culpa mea,
* et a peccato meo munda
me. - -

Nam iniquitatem meam ego
agnosco, * et peccatum meum
coram me est semper.

Tibi soli peccavi * et quod
malum est, coram te feci,

Ut manifestéris justus in sen-
téntia tua, * rectus in iudicio
tuo.

Ecce, in culpa natus sum * et
in peccato concépit me mater
mea.

Ecce, sinceritate cordis delec-
táris, * et in praeordiis sapi-
éntiam me doces. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo, et mun-
dabor: * lava me, et super ni-
vem dealbabor.

Fac me audire gáudium et lae-
títiam, * exsúltent ossa, quae
contrívisti.

Avérte fáciem tuam a peccá-

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Ant. Dokonale mne obmyj.

Bože, pro milost svou se nade
mnou smiluj, * pro slitovnost
svoji vinu mou zahlad!

Smyj se mne docela nepravost
moji, * a očisti mne od mé
proviny. - -

Vždyť jsem si předobře svých
přestupků vědom * a hřích
můj jest mi stále na očích.

Proti tobě jsem se dopouštěl
hříchů, * dělal jsem, co je u
tebe ničemné;

bys zjevil seslovem svým spra-
vedlivý, * bezúhonný svým
o mně rozsudkem.

Hle, já jsem se narodil v ne-
pravosti, * ve hříchu mne po-
čala matka má.

Hle, máš zálibu v prostotě srd-
ce, * v nitru mne učíš moud-
rosti. - -

Pokrop mne ysopem a budu
čist, * umyj mne, a více zbě-
lím než sníh.

Jásavé radosti mně naslou-
chatí dej: * ať poskočí kosti,
jež jsi rozdrtil.

Tvář svoji odvrát od mých

tis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spírítum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spírítum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Rede mihi laetítiam salútis tuae, * et spírítu generóso confirma me. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur. Líba me a poena sánguini, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrificio delectáris: * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spírítus contrítus, * cor contrítum et humiliátum Deus, non descípies. - -

Dozpěv.

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reaedífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificia legitima, oblatiónes et holocáusta, * tunc offerent super altáre tuum vítulos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Ant. Impietátibus nostris.

hříchů * a všechny mé viny zahlad! - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce zase, * pevnou vůli obnov v nitru mi zas.

Od tváře své nechtěj mne odehnati, * neodnímej mi ducha své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi zase; * ušlechtilým duchem mne posiluj! - -

Cestě tvé bezbožné učiti budu, * aby hříšní k tobě se obrátili. Od trestu za krev mne vysvobod, Bože, Bože spásy mé, * dej, by jazyk můj pěl o tvé spravedlnosti.

Rety moje, Pane, zotevírej, * by ústa má zpívala chválu tvou.

Vždyť na oběti záliby nemáš; * celopal bys nepřijal, i kdybych jej dal.

Oběť má, Bože, jest můj zrcený duch; * srdcem zlomeným, Bože, a zkroušeným nepohrdáš. - -

Pane, pro milost svou se Sionem jednéj dobrotivě, * dej znovu vystavět hradby Jerusalema.

Pak přijmeš oběti řádné, dary a celopaly, * pak býky na oltář tvůj přinesou.

Ant. Dokonale mne obmyj od nepravostí mých.

Ant. Viny naše.

Žalm 64: Božskému Živiteli.

Obraz: Krajina v létě. Myšlenka: Děkuvzdání Bohu za bohatou úrodu.
Duchovní milosti.

Te decet hymnus, Deus, in Si-
on * et tibi reddatur votum,
qui exáudis preces.

Ad te omnis caro venit * prop-
tes iniquitates.

Opprimunt nos delicta nostra:
* tu ea dimittis.

Beátus, quem eligis et assú-
mis: * inhábitat in átriis tuis.

Satiémur bonis domus tuae, *
sanctitáte templi tui. - -

Signis stupédis exáudis nos
cum justítia, * Deus, salvátor
noster.

Spes ómnium finium terrae *
et márium procul.

Qui firmas montes virtúte tua,
* accíntus poténtia,

Qui compéscis sónitum maris,
* sónitum flúctuum ejus et tu-
múltum natiónum:

Et timent, qui hábitant tér-
minos terrae, propter signa
tua: * extrémá Oriéntis et Oc-
cidéntis gáudio reple. - -

Visitásti terram et irrigásti
eam, * multum locupletásti
eam.

Rivus Dei replétus est aquis,
parásti fruméntum eórum; *
ita enim parásti eam:

Sulcos ejus irrigásti, * com-
planásti glebas ejus,

Tobě chvalozpěv patří, ó Bože,
na Sionu. * Tobě, jenž vysly-
cháš prosby, plniť jest sliby.
K tobě přichází veškeré tělo,
* pro nepravosti.

K zemi nás sráží proviny na-
še; * ty odpouštíš je.

Blažen, koho volíš a koho při-
jímáš; * na nádvoří tvém smí
prodlévati.

Nasytíme se dobry tvého do-
mu, * posvátností tvého chrá-
mu. - -

Božská vláda nade vším.

Vyslycháš nás, spravedliv, ú-
žasnými činy, * Bože naší spá-
sy;

jsi nadějí všech končin země
* a ostrovů v dáli,

ty, jenž mocí svou upevňuješ
hory, * opásán jsa silou,

ty, jenž utiňuješ mořskou bou-
ři, * jeho vln hukot i neklid
národů.

Bojí se obyvatelé zemských
končin pro podivné tvé činy.

* Radostí dáváš jásat výcho-
du i západu. - -

Požehnané, bohaté žně.

Navštívilš zemi, napojil jsi ji,
* dals jí velkou úrodu.

Potok Boží jest plný vody,
obilí dáváš růsti. * Takhle jsi
ji připravil.

Brázdám jejím jsi poskytl vlá-
hy, * hroudy její jsi urovnal,

Imbribus eam mollisti, * benedixisti gérmini ejus.

Coronasti annum benignitate tua, * et sémitae tuae pinguedinem stillant.

Stillant páscua desérti, * et colles exsultatione se cingunt. Vestiúntur grégibus arva, et valles operiúntur fruménto: * acclámant et cantant.

Ant. Impietátibus nostris tu propitiáberis, Deus.

Ant. In innocéntia.

častým deštěm jsi ji zkypril, * jejímu osení požehnals.

Rok jsi ověnil dobrotou svou, * stopy tvé mokvají tukem.

Tučné jsou stepní pastviny, * kopce se do plesu halí, lány stády se hemží, nížiny jsou plné zrní. * Jásají a pějí a zpívají.

Ant. Viny naše jsi zahladil, Bože.

Ant. V nevinnosti.

Žalm 100: Ranní předsevzetí.

Myšlenka: Žalm je „knížecím zrcadlem“, v němž král rozvínuje zásady své vlády.

Křesťan má „královské kněžství“ a může si touto modlitbou vytyčiti svůj denní královský program: Boj proti hříchu.

Grátiam et justítiam cantábo; * tibi, Dómine, psallam.

Incédam in via immaculáta: * quando vénies ad me?

Ambulábo in innocéntia cordis mei * in domo mea.

Non ponam ante óculos meos * rem injústam:

Faciéntem praevaricationes ódio hábeo: * non adhaerébit mihi.

Cor pravum erit prócul a me; * quod malum est, non cognóscam.

Detrahéntem occúlte próximo suo: * hunc perdam.

Supérbum óculis et inflátum corde: * hunc non tolerábo.

Oculi mei respíciunt fidéles terrae, * ut hábitent mecum.

Qui ámbulat in via immaculáta, * hic mihi ministrábit.

O milosti a právu zazpívám, * tobě, Bože, zapěji žalmy.

Chci dbáti života bez úhony; * kdypak přijdeš za mnou?

Životem půjdu, jsa čistého srdce * ve svém příbytku.

Nehodlám zrak svůj upíratí * na věc nesprávnou.

Nenávidím toho, jenž nežije správně; * ke mně nepřilne.

Zkažené srdce pryč ode mne bude; * co zlé je, nechci znáti

Kdo přítele mi tajně haní, * toho zahubím.

Hrdého očima, pyšného srdcem * nestrpím.

Po kraji očima věrné hledám, * by bydleli se mnou.

Jen kdo jde po cestě bezúhonné, * bude mi sloužiti.

Non habitábit in domo mea,
* qui facit dolum.

Qui lóquitur mendácia, non
subsístet * coram óculis meis.
Cotídíe perdam * omnes pec-
catóres terrae.

Extérminans de civítate Dó-
mini * omnes male agéntes.

Ant. In innocéntia cordis mei
perambulábo, Dómine.

Ant. Exsultávit cor meum.

V domě mém ten bydliti ne-
smí, * kdo jedná podvodně.

Lež kdo hovoří, neobstojí *
před mýma očima.

Stále jsem připraven zahladi-
ti * se země všechny hříšníky.

Zničiti ty z Božího města, *
již špatně jednají.

Ant. V nevinnosti svého srdce
chci kráčet, Pane.

Ant. Plesá srdce mé.

Zpěv Anny (1. Král. 2, 1).

Spravedlnost a svatost Boží.

Myšlenka: Děkovná modlitba Anny, Elkanovy manželky, jež po dlouhé neplodnosti dostala syna - pozdějšího velkého proroka Samuela. Všimni si podobnosti s Magnificat.

Dobře se do dnešních chval hodí - velebí Boha, jakožto Soudce hříšníků.

Exsultat cor meum in Dómi-
no, * extóllitur cornu meum
in Deo meo.

Late aperítur os meum con-
tra inimícos meos, * quia gáu-
deo de auxílio tuo. - -

Non est sanctus par Dómino;
* neque enim álius est extra
te, neque petra símilis Deo
nostro.

Nolíte multa loqui supérbe, *
neque insoléntia pródeat ex
ore vestro.

Quia Deus sciéntiae est Dómi-
nus, * et ab ipso ponderántur
actiões.

Arcus fórtium confringúntur,
* débiles autem cingúntur ró-
bore.

Sáturi pro pane se locant, *
famélici vero a labóre cessant.

Plesá srdce mé v Bohu, * po-
výšen jest roh můj od Boha
mého.

Ústa má mocně mluví k mým
nepřátelům; * ano, radost
mám, žes mi přispěl. - -

Není svatého, jako je Hospo-
din; * není jiného kromě te-
be, není skály, podobné Bohu
našemu.

Nemluvte zpupně, * co neslu-
ší se, z úst vašich ať nevyjde!

Vždyť Bůh je vševědoucí, *
váží každou myšlenku!

Luky silných bývají lámány,
* slabí však bývají opásáni sí-
lou!

Kdo dřív syt byl, za chléb ne-
chává se najmout, * kdo však
hladověli, nechávají práce.

Stérilis parit sépties, * et multorum parens languescit. - -

Dóminus dat mortem et vitam, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et dat, * húmílem reddit et excélsus,

Erigit e púlvere egénus, * et páuperem e stércore attóllit, Ut det ei sedem inter príncipes, * et sólium glóriæ tríbuit ei.

Dómini enim sunt colúmnae terrae, * et super eas pósuit orbem.

Gressus sanctórum suórum custódit, * ímpii autem in ténebris péreunt.

Neque enim róbores suos fortis est vir: * Dóminus confrínget adversários suos. - -

Excélsus in caelis tonábit; * Dóminus judicábit fines terrae;

Et dabit poténtiam Regi suo, * et extóllit cornu Uncti sui.

Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, qui humíliat et súblevat.

Ant. Lauda.

Neploďná mnoho děťí rodí, * matka však četných dítek slábne. - -

Bůh to je, jenž život bere i dává, * jenž k šeuu uvádí i vyvádí.

Hospodin činí chudým i bohatým, * povyšuje i poníží,

nuzného z prachu zvedá, * chudáka z kalu povyšuje, aby ho posadil vedle kníží, * na místo čestné.

Boží jsou stěžeje země; * svět na nich postavil.

Kroky zbožných střeží, * hříšní však v temnotách zanikají.

Věru, ne vlastní silou něco zmůže muž: * Hospodin jeho odpůrce bije. - -

S nebe Nejvyšší hřmí; * souď se chystá Hospodin končiny země;

Králi vládu dá * a pozdvihne roh svého Pomazaného.

Ant. Plesá srdce mé v Hospodinu, který poníží i povyšuje.

Ant. Oslavuj!

Žalm 145: Spasitel. „Pojďte ke mně všichni...“

Předzpěv.

Lauda, ánima mea Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quám diu ero.

Duše má, Pána oslavuj; Pána chci chválit, pokud žiji, * Bohu svému zpívat, pokud jsem.

Nestav na lidech.

Nolíte confidere in principi-
bus, * in hómine, per quem
non est salus.

Cum exierit spíritus ejus, re-
vertétur in terram suam; *
tunc peribunt ómnia consília
ejus. - -

Nespoléhejte se na šlechtice,
* na člověka, u něhož není
spásy!

Když dech mu vyjde, do ze-
mě se vrátí; * tehdy se zhatí
všecky jeho plány.

Nejlepší přítel je v nebi.

Beátus, cujus adjutor est De-
us Jacob, * cujus spes in Dó-
mino, Deo suo.

Qui fecit caelum et terram, *
mare et ómnia, quae in eissunt.

Qui servat fidem in aetérnum,
reddit jus opprëssis, * panem
dat esuriéntibus.

Dóminus solvit captivos, *
Dóminus áperit óculos caecó-
rum.

Dóminus éripit curvátos, *
Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit peregrínos,
pupíllum et víduam sustén-
tat, * viam autem peccató-
rum pertúrbat.

Blažen, jehož pomoc jest Ja-
kobův Bůh, * jenž v Pánu,
svém Bohu, má naději;
jenž nebe i zemi udělal, * mo-
ře a všecko, co v něm jest,

Je věrný a pomáhá.

jenž na věky věrnost zacho-
vává, těm zjednávává právo,
kdo v tísní jsou, * těm, kdo
jsou lačni, podává chléb.

Hospodin zajatce vyproštuje,
* slepců oči Pán otvírá.

Pán nahrbené napřimuje, *
Pán spravedlivé miluje.

Pán cizince chrání, zachová-
vá sirotu a vdovu, * uvádí ve
zmatek ničemů cestu.

Dozpěv.

Regnabit Dóminus in aetér-
num, * Deus tuus, Sion, in ge-
neratiónem et generatiónem.

Ant. Lauda, ánima mea, Dó-
minum, qui érigit elísos, et dí-
ligit justos.

Pán bude vládnouti na věčné
časy, * Sione, tvůj Bůh od
rodu k rodu.

Ant. Oslavuj, duše má, Boha,
jenž napřimuje ponížené a mi-
luje spravedlivé!

Kapitulum, hymnus, verš a antifonu bereme z chval I.

V době adventní, postní a utrpení bereme kapitulum, hymnus a verš
z Řádu k chválám. Antifonu k Benedictus bereme z Proprium de
tempore.

Vše ostatní v Řádu k chválám (str. 27).

AD PRIMAM - PRVNÍ

Život - smrt.

Pater noster, Ave, Credo.

Ž. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdrávas, Věřím.

Ž. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.*Hymnus.*

Jam lucis orto sídere.

Již vzešla jasná denice.

První nám předvádí známé nám již dva tábory: Království Boží a království ďáblovo; nevinnost a hřích - a praví: v tvé ruce leží život nebo smrt - volí!

V Ž. 25 přesevďčuje prosebník Boha o své nevině. Ve dvou následujících žalmech (51 a 52) je líčen hříšník v celé zlobě.

P. A. Ant. Misericórdia tua.

V roce. Ant. Lásku tvou.

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 25: Modlitba nevinného.

Myšlenka: Do Království Božího jde se nevinným životem! Šťasten, kdo zachovává čisté svědomí!

Prosba o spravedlivý soud.

Jus redde mihi, Dómine, quóniam ego in innocentia mea ambulávi, * et, in Dómino confisus, non vacillávi.

Scrutáre me, Dómine, et proba me; * explóra renes meos et cor meum. - -

Nam benígnitas tua est ante oculos meos, * et ámbulo in veritate tua.

Pane, zjednej mi právo - v nevinosti jsem krácel; * spolehnut na Pána jsem nezavrál.

Zkoušej mne, Pane, a probádej mne, * prozkoumej moje ledví i srdce! - -

Na očích stále lásku tvou mám * jsem věrný ti na cestě životní.

Nevina negativně.

Non sedeo cum viris iniquis, * nec convénio cum dolosis.

Odi convéntum male agéntium * et cum impiis non consido.

Nesedám si s lidmi falešnými, * a se lstivými se nescházím.

Společnost ničemů nenávidím * a k lidem bezbožným se nedružím.

Nevina pozitivně.

Lavo in innocentia manus meas * et circúmeo altáre tuum, Dómine,

Ut palam annúntiem laudem * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, díligo habitáculum domus tuae * et locum tabernáculi glóriæ tuæ. - -

Dlaně své, Pane, v nevině myji,¹ * a oltář tvůj, Pane, obcháším,

bych veřejně hlásal chválu tvou, * bych podivná díla tvá zvěstoval.

Rád chodím, Pane, do domu tvého, * na místo, kde trůní velebnost tvá. - -

Prosba o zachování.

Noli auférre cum peccatōribus ánimam meam * et cum viris sánguinem vitam meam, In quórum mánibus scelus est * et quórum dēxtera plena est munéribus.

Duši mou s hříšníky nezahla-
zuj, * ani můj život s muži
krve,

na jejichž rukou ulpěl zločin:
* a jejichž pravice jest úplat-
ků plná!

Vím, Pane, že mne vyslyšíš!

Ego autem in innocentia mea ámbulo: * rédime me et misere-re me.

Já ale kráčím v své nevinno-
sti, * dej milost mi a svobodu!

Pes meus stat in via plana, * in convéntibus benedícam Dómino.

Noha má stojí na volné pláni,
* ve sborech Pána chci chvá-
liti.

Žalm 51: Nekající hříšník.

Myšlenka: Odpuzující obraz hříšníka a jeho konce - věčné záhuby - nás posílaje v boji proti hříchu.

Popsání jeho zloby.

Quid gloriáris in malítia, * praépotens infámis?

Pročpak se chlubíš nešlechet-
ností, * vykřičený siláku?

Omni témpore meditáris pernícíem, * lingua tua est velut novácula acúta, patrátor doli.

Proč den co den přemítáš o
zhoubné zkáze? * Jazyk tvůj
- ostrý nůž - ty úskoků strůj-
ce!

Díligis malum magis quam bonum, * mendácium magis quam loqui justa.

Raději zlo máš, nežli dobro, *
lež, nežli hovor pravdivý.

¹ Žalmista myslí na liturgické mytí rukou před obětí.

Diligis omnes sermónes perniciosos, * lingua dolósa! - - Miluješ kdejaké zhoubné řeči, * jazyku podvodný! - -

Spravedlivý trest.

Ideo Deus déstruet te, * in sempitérnium te removébit, Proto zničí tě Bůh, * na věky tě odtud uchvátí,
Extrahet te de tentório * et ze stanu tě vyrve, * vytrhne
eradicábit te de terra vivéntium. - - ze země živých. - -

Účinek na dobré lidi.

Vidébunt justi et timébunt * S bázní vidí to zbožní. * Vysmívají se mu:
et de illo ridébunt:

„Ecce homo, qui non státuit Deum * praesídium suum, „Hle, člověk, jenž nezvolil si
Sed sperávit in multitúdine * Boha za oporu,
divitiárum suárum, * inváluit spoléhaje se na veliké bohatství své, * zmohutněl svými
sceléribus suis.“ zločiny.“

Vystupňovaná důvěra.

Ego autem sicut oliva virens Než já jak oliva zelená jsem
in domo Dei; * confido in misericórdia Dei in sempitérnium. ve chrámu Božím, * na věky se spoléhám na slitovnost Boží.

Celebrábo te in sáeculum, quia Že jsi to udělal, chci věčně tě
egísti, et praedicábo nomen chválit, hlásat tvé jméno, *
tuum, * quia bonum est in neboť je dobré na tváři tvých
conspéctu sanctórum tuórum. svatých.

Žalm 52: Bláznovství a zloba hříšníků.

Myšlenka: V této písní (Ž. 52 rovná se Ž. 13) si můžeme stěžovat na svůj sklon ke zlému, smutný následek dědičného hříchu - a prosit za hříšníky.

Jejich bezbožné počínání.

Dicit insípiens in corde suo: * V srdci svém říká pošetilec: *
„Non est Deus.“ „Není Boha.“

Corrúpti sunt, abominánda e- Jsou zkažení, páchali hnusno-
gérunt; * non est, qui fáciat sti; * a není, kdo dělal by dob-
bonum. ro.

Deus de caelo próspicit super S nebeských výšin pohlíží Bůh
fílios hóminum, * ut vídeat, na dětičky lidské, * by viděl,
num sit qui intéllegat et quae- zda tolik kdo moudrý jest, že
rat Deum. po Bohu pátrá.

Omnes simul aberraverunt, depravati sunt; * non est qui faciat bonum, non est nec unus. - -

Všichni však klesli, jsou zkaženi, * a není, kdo dělal by dobro - ani jediný není. - -

Nezvítězl.

Nonne resipiscunt, qui faciunt iniquitatem, * qui devorant populum meum, sicut comedunt panem, non invocant Deum?

Cožpak to ničemové neuznají, * hltají lid můj, jak chléb by jedli, Pána vzývati nechtějí?

Ibi trepidaverunt timore, * ubi non erat timor, Quoniam Deus dissipavit ossa eorum, qui te obsidebant; * confusi sunt, quoniam Deus abjecit eos. -

Tam však hrůzou se roztráslí, * kde nebylo hrůzy: - Bůh totiž rozbil kosti těch, kdož tě obléhali; * upadli do hanby - to je Bůh odhodil.

Dozpěv.

Utinam veniat ex Sion salus Israël! Cum verterit Deus sortem populi sui, * exultabit Jacob, laetabitur Israël.

Kéž přijde se Sionu pro Izraele spásal Až změní Hospodin osudný národa úděl, * rozjásá se Jakob, zaplesá Izrael.

Byly-li recitovány kající chvály, připojíme bezprostředně žalm 96: *Dominus regnat: exultet terra*, str. 273.

Ant. Misericordia tua, Domine, ante oculos meos: et complacui in veritate tua.

Ant. Lásku tvou, Pane, stále na očích mám; jsem věren ti na cestě životní.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k první (str. 37).

AD TERTIAM - TŘETÍ

Pater noster et Ave Maria.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ů. Deus, in adiutorium.

Ů. Bože, ku pomoci.

Glória Patri.

Sláva Otci.

Allelúja, vel Laus tibi.

Aleluja nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. A nyní, Duchu přesvatý.

Středa je odedávna smutnou vzpomínkou na Jidášovu zradu. Při třetí můžeme myslet na onoho nešťastného apoštola - a zároveň se modlit za padlé kněze.

Žalm 54. ukazuje Jidášovu zradu. Jako bychom slyšeli slova Páně: „Příteli, proč jsi přišel? Políbením zrazuješ Syna člověka?“

P. A. Ant. Deus adjúvat me. *V roce. Ant.* Bůh mi pomáhá!
T. P. Ant. Allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja.

Žalm 53: Prosba o pomoc.

Myšlenka: Máš-li starosti, trápení, vlož je s pevnou důvěrou do tohoto žalmu.

Prosba o pomoc.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, * et virtúte tua age causam meam.	Pomoz mi, Bože můj, pro svoje jméno * a zjednej mi právo pro svoji moc.
Deus, audi oratiónem meam; * áuribus percipe verba oris mei.	Bože, mé modlitbě dopřávej sluchu, * ochotně naslouchej slovům mých úst!

Stížnost na pronásledování.

Nam supérbi insurrexérunt contra me, et violénti quae-siérunt vitam meam; * non proposuérunt Deum ante óculos suos. - -	Mužové pyšní povstali namne, tyrani mně o život ukládali. * Nechtějí Boha na očích mítí. -
---	--

Důvěřivá prosba.

Ecce, Deus adjúvat me, * Dóminus susténtat vitam meam. Retórque malum in adversá-rios meos, * et pro fidelitáte tua déstrue illos.	Hle, Bůh mi pomáhá! * Bůh chrání život můj! Zpět vrhni neštěstí na protivníky, * zahlad je docela pro věrnost svou!
--	--

Děkovný příslib.

Voluntárie sacrificábo tibi, * celebrábo nomen tuum, Dómine, quia bonum est. Nam ex omni tribulatióne erí-puit me, * et inimícos meos confúsos vidit óculus meus.	S radostí budu ti obětovati, * tvé jméno oslavím, Pane, - je dobré, neboť mne vyprostilo z kde-jaké bídy, * zahanbené tyra-ny zřelo mé oko.
---	--

Žalm 54: Nevěrný přítel.

Myšlenka: Žalm může křesťanu činit potíže. Nejlépe mu porozumíme, budeme-li se jej modlití jménem Církve.

Nepřítel je ďábel a jeho nástroje - hříšníci, v naší hodince padlí kněží. Slovy prokletí nechceme hříšníkům přát věčný trest, nýbrž vyjádřiti Boží spravedlnost.

Žalm 54a.

Předzpěv.

Auribus percipe, Deus, orationem meam, nec te subtraheris supplicationi meae, * attende mihi et exaudi me.

Agitor in angore meo, * et conturbor propter vocem inimici, ob clamorem peccatoris.

Quoniam inferunt mihi mala * et in ira me infestant.

Cor meum conturbatur in me, * et pavor mortis cadit super me.

Timor et tremor veniunt super me, * et operit me horror. Et dico: O si habérem pennas sicut columba, * avolárem et quiescerem:

Ecce, longe discéderem, * manerem in deserto.

Quáererem cito perfugium mihi * a turbine et procélla. -

Stížnost na zlořády v městě.

Dissipa, Domine, divide linguas eorum; * nam video violentiam et discordiam in civitate:

Die ac nocte circúmeunt eam super muros ejus, * et insiquitas et oppressio sunt in medio ejus.

Bože, vyslyš modlitbu moji, neodvracej se od proseb mých!

* Věnuj mi pozornost a vyslyš mne!

Jsem zmítán svým nářkem, * zmaten tyranovým hlasem, hříšnickovým křikem.

Neboť zlo na mne svalují, * rozzuření na mne se sápour.

Srdce mé ve mně se rozbušilo, * strach ze smrti na mne padá.

Úzkost a třesení na mne se řítí, * a úděs mne pokrývá.

A tak si říkám: Kéž křídla měl bych, taková, jako holub, * bych mohl odletět, klidu si dopřát.

Hle, já bych uletěl do daleka, * usadil bych se v poušti.

Rychle bych vyhledal útočiště * před běsnící bouří.

Zmať jejich jazyky, Pane, a rozděl; * zřím v městě násilné činy a hádky.

Po hradbách jeho je obcházejí za dne i za noci, - * nepravost a útisk jest uprostřed něho.

Insídiæ sunt in médio ejus, * Uprostřed něho úklady jsou *
et de platéis ejus non recédunt a s ulic nemizí bezprávná lest.
injúria et dolus.

Přítelova zrada.

Si inimícus exprobrásset mi- Kdyby mne tupil můj nepřítel, *
hi * sustinúissem útique; dovedl bych to snést;
Si is, qui odit me, contra me kdyby můj tupitel na mne si
insurrexisset, * abcondíssem povstal, * ukryl bych se před
me ab eo. ním.

Sed eras tu, sodális meus, * Ale byls ty to, společník můj,
amícus et familiáris meus, * a můj důvěrný přítel,
Quocum dulce hábui consór- s nímž jsem ve sladkém přátelství žil, *
tium, * in domo Dei ambulá- domem Božím
vimus in coetu festívo. jsme chodili za slavnostních
shromáždění.

Žalm 54b.

Irruat mors super illos, vivén- Smrt se na ně vrhni, za živa
tes ad íferos descéndant, * ať do podsvětí klesnou; *
quóniam nequítiae in habita- zlo-
tiónibus eórum, in médio eó- ba se v příbytcích jejich u nich
rum! uhostila.

Prosba a naděje.

Ego autem ad Deum clamá- Já ale na Pána zavolám * a
bo, * et Dóminus salvábit me. Bůh mi na pomoc přijde.
Véspere et mane et merídie la- Za večera i rána zavzdychám,
mentábor et gemam, * et áu- zaúpím i za poledne - * a usly-
diet vocem meam. ší můj hlas!

Rédimet in pacem ánimam Mou duši vykoupí ku pokoji
meam ab iis, qui me inféstant: z moci na mne se sápačích;
* nam multi sunt contra me. * neboť je mnoho jich na mne.
Audiet Deus, deprimétque eos, Uslyší mne Bůh a na zem je
qui regnat ab aetérno; * ne- srazí, jenž od věků vládne; *
que enim mutántur nec ti- své smýšlení nechtějí změnit,
ment Deum: Boha se nechtějí bát.

Nový nářek a prosba.

Exténdit suas quisque manus Kdekdo vztahuje své ruce na
contra familiáres suos, * vío- přátele svoje, * porušuje svou
lat pactum suum. smlouvu.

Blándior butýro est fácies e- Nad máslo tvář jeho hladší, *
jus, * sed cor ejus pugnax. srdce jeho však válku snová.

Mollióres óleo sunt sermónes Řeči jeho nad olej lahodnější,
ejus, * sed sunt gládii stricti. * ale jsou meče břitké.

Dozpěv.

Prójice super Dóminum cu- Starosti své na Pána sval a
ram tuam, et ipse te susten- zachová tě; * nedopustí, by
tábit: * non sinet in perpé- spravedlivý trvale kolísal.

tuum vacilláre justum. Ale ty, Bože, dolů je svrhneš
Et tu, Deus, dedúces eos * in * do jámy, jež plodí zkázu.

púteum intéritus. Polovici dní svých nenaplní
Viri ságuinum et dolósi non muži krve a klamu! * Já však,
complébunt dimídium diérum Pane, smím se s důvěrou u-
suórum, * ego autem spero in chýliti k tobě!

te, Dómine. V roce. Ant. Bůh mi pomáhá!
P. A. Ant. Deus adjúvat me: Bůh chrání můj život!

et Dóminus suscéptor est áni- V době velik. Ant. Aleluja, ale-
mae meae. luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k třetí (str. 47).

AD SEXTAM - ŠESTÁ

Velmi trpím, ale více důvěřuji v tebe, Bože!

Pater noster et Ave María.	Otče náš a Zdravas Maria.
Ť. Deus, in adjutórium.	Ť. Bože, ku pomoci.
Glória Patri.	Sláva Otci.
Allelúja vel Laus tibi.	Aleluja nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus. Svět řídí mocně pravdy Bůh.

Myšlenka šesté: Obávám se nebezpečí dne, ale důvěřuji v Boha. Církev i duše vkládají v tuto modlitbu všechny své velké duchovní bolesti, aby načerpaly pevnou důvěru v Boha. Nespravedliví soudcové Ž. 57 mohou být členové velerady, kteří Ježíše Krista, nevinného, odsoudili.

P. A. Ant. In Deo sperávi.	V roce. Ant. Na Boha spoléhám.
T. P. Ant. Allelúja.	V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 55: Veliké utrpení - veliká důvěra.

Myšlenka: V žalmu se modlí Církev. S velkou starostlivosť, se „slyšami v očích“, pozoruje útoky zlého nepřítel na své dítky. Důvěřivě pozvedá ruce k Otci: „Svět je nenávidl... neprosím, abys je vzal ze světa, nýbrž abys je ochránil zlého... posvět je v pravdě!“ (Jan 17, 15.)

Prosba o pomoc.

Miserére mei, Deus, nam concúlcát me homo, * perpétuo pugnans opprimit me.

Concúlcant me inimíci mei perpétuo, * quóniam multi pignant advérsus me.

Buď milostiv, Bože! Mne stíhají lidé, * stále mne sužují nepřátelé.

Den co den mne tyrani pronásledují, * četní jsou, již bojují se mnou.

Důvěra.

Altíssime, quo die invádet me timor, * ego in te confídám.

In Deo, cujus célebro promísum, in Deo confído, non timébo: * quid fáciét mihi caro? - -

Nejvyšší, když mne napadne bázeň, * spoléhám se na tě!

Strachu nemám, o Boha opřen, chválím jeho sliby: * co by mi mohli udělati lidé? - -

Popis.

Tota die obtréctant mihi, * advérsus me sunt omnes cogitátiones eórum, ad malum.

Convéniant, insidiántur, vestígia mea obsérvant, * quae-réntes vitam meam.

Pro iniquitáte repénde illis, * in ira pópulos prósterne, Deus!

Škodu mi dělají opět a opět, * zhoubné jejich úmysly mřít na mne.

Scházejí se, na číhané sedí, po mých stopách slídí, * a o můj život mi ukládají.

Skytni jim odplatu dle jejich zloby, * na zem, Bože, rozhněván, pohany sraz!

Obnovená důvěra.

Exsili mei vias tu notásti; recónditae sunt lácrimae meae in utre tuo: * nonne consignátæ in libro tuo?

Tunc recédent inimíci mei retrórsum, quancúmque invocávero te; * hoc probe scio Deum esse pro me.

In Deo, cujus célebro promísum, in Deo confído, non timé-

Zaznamenals cesty vyhnanství mého; v tvém měchu jsou slzy mé skryty. * Že v knize tvé by zapsány nebyly?

I dají se na útěk nepřátelé moji po každé, když na tebe zavolám! * Velmi dobře vím, že Bůh je pro mne.

Strachu nemám, o Boha opřen, chválím jeho sliby: * co

bo: * quid faciēt mihi homo? by mi mohli udělati lidé? -

Díky.

Téneor votis, Deus, quae feci tibi, * persolvam tibi sacrificia laudis,

Quóniam eripuisti vitam meam de morte, et pedes meos de lapsu, * ut ambulem coram Deo in lumine viventium.

Bože můj, co slíbil jsem, to jsem ti dlužen: * děkovné oběti přinesu,

protože jsi duši mou ze smrti vyrval, nohy mé z klopýtnutí, * bych mohl před tebou kráčet na světě živých.

Žalm 56: Ve stínu tvých křídel.

Myšlenka: Tento žalm pokračuje v myšlenkách předchozího. Důvěra v Boha vítězí.

V nebezpečí ukryt v Bohu.

Miserére mei, Deus, miserére mei, * quia ad te confugit anima mea,

Et in umbram alarum tuarum confugio, * donec transeat calamitas.

Clamo ad Deum altíssimum, * ad Deum, qui bene facit, mihi.

Mittat de caelo et salvet me, opprobriis afficiat eos, qui me persequuntur; * mittat Deus grátiam suam et fidelitátem.

In médio leónum decumbo, * qui ávide dévorant filios hóminum.

Dentes eorum sunt lanceae et sagittae, * et lingua eorum gladius acutus.

Excelsus appare super caelos, Deus; * super omnem terram sit glória tua. - -

Dej milost mi, Pane, milost mi dej! * Duše má k tobě se uchyluje.

Ve stínu tvých křídel se ukrýti chci, * dokud nepřejde neštěstí.

K nejvyššímu Bohu prosebně volám, * k Bohu, jenž vždycky dobře mi dělá.

Zasahuje s nebe, pomáhá mi, zahanbuje ty, již na mne se sápour; * Bůh sesílá milost svou a svou věrnost.

Uprostřed lvů si ulehnuťi mohu, * kteří požírají lidské děti,

jejichž zuby jsou oštěpy a šípy, * a jejichž jazyk je přestřelý meč.

Bože, do výše se nad nebesa vznes, * na celé zemi se sláva tvá skvějí! - -

Duše se cítí bezpečnou.

Rete paravérunt gréssibus meis: * depressérunt ánimam meam;

Na nohy mé osidlo nastražili, * zkrušili duši moji;

Foderunt ante me fossam; *
cadant in eam.

Firmum est cor meum, Deus,
firmum cor meum; * cantábo
et psallam.

Díky za Boží pomoc.

Evigila, ánima mea; evigilate,
psaltérium et cíthara! * exci-
tábo auróram.

Laudábo te in pópulis, Dómi-
ne; * psallam tibi in natióni-
bus,

Quóniam magna est usque ad
caelum misericórdia tua, * et
usque ad nubes fidélitas tua.
Excélsus appare super caelos,
Deus; * super omnem terram
glória tua!

přede mnou jámu vykopali, *
ale sami se zřítili do ní.

Silné, Bože, je srdce moje, sil-
né... * tobě chci hráti, zpívati
písně.

Probud' se, duše má; harfo i
citero, probud'te se, * jitřenku
vzbudím!

Chci v národech slávu ti vzdá-
vati, Pane, * a u kmenů písní
tě oslavovati.

Až po nebe veliká jest tvoje
milost * a věrnost tvoje až po
oblaka.

Bože, do výše se, nad nebesa
vznes, * na celé zemi se sláva
tvá skvějí!

Žalm 57: Hluší soudci.

Myšlenka: Satan má na zemi své náhončí. Jako vzbouřil proti Kristu
velokněze s veleradou, tak pronásleduje ve všech dobách i Církev po-
mocí vládců, vůdců, stran.

V tomto žalmu prosíme - bez pomstychtivosti - „abyš nepřátele Církve
ponížili ráčí!“

Jejich nespravedlivé jednání.

Num vere dicitis jus, potén-
tes? * num judicátis recte, fi-
lii hóminum?

Immo in corde iniquitátes pa-
trátis, * in terra injustítias
dispénsant manus vestrae.

Deviavérunt ímpii inde a si-
nu matris, * inde ab útero er-
ravérunt, qui mendácium dí-
cunt.

Venénium est illis símile vené-
no serpéntis, * venéno áspidis
surdae, quae aures suas ob-
túrat,

Ne audiat vocem fascinató-

Pronášíte, mocní, skutečně
právo, * soudíte po právu, lid-
ské děti?

Ba - v srdci zlobu pácháte je-
nom, * ruce vaše na zemi bez-
práví rozvažují.

Bezbožní zbloudili od matči-
na klína, * od lůna už pochy-
bili lháři.

Jed jejich je takový, jako jed
hadí, * jak zmije jed, jež si
zacpává uši;

aby neslyšela zaklínačů hla-

rum, * incantatóris incantántis períte. -

a) spravedlivý trest.

Deus, cóntere dentes eórum in ore ipsórum; * moláres leónum confrínge, Dómine.

Dissolvántur quasi aquae, quae défluunt; * si dírigunt sagíttas suas, sint velut obtúsae.

Tránseant sicut limax, quae díffluit, * quasi fetus abortívus mulieris, qui solem non vidit.

Priúsquam ollae vestrae sénserint veprem, * dum est víridis, aestus túrbínis abrípiat eum.

b) věčná spravedlnost.

Laetábitur justus, cum víde-rit vindíctam, * pedes suos lavábit in ságuine iníqui.

Etdicent hómines: Útique est fructus justo, * útique est Deus, júdicans in terra.

P. A. Ant. In Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k šesté (str. 52).

su, * (hlasu) zkušného zařkávače.

Bože můj, zuby jim roztřískěj v ústech, * na padrt rozbij, Pane, chrup lvícat!

Ať jak voda se rozplynou, která míjí; * ať jsou tupé šípy, když je vystřelí.

Ať zaniknou jak plž, který rozplývá se, * jak potrat ženy, jenž neuzří slunce.

Dříve než ucítí hrnce vaše trní, * za zelena spláchně je zář vířivého vichru.

Zajásá zbožný, uzří-li pomstu, * v ničemově krvi si umyje nohy.

A lidé pak řeknou: Odměnu má spravedlivý; * je opravdu Bůh, jenž na zemi soudí.

V roce. Ant. Na Boha spoléhám bez bázně: co by mi mohli udělat lidé?

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD NONAM - DEVÁTÁ

Když přijdou těžké zkoušky.

Pater noster et Ave Maria.
Ź. Deus, in adjutórium.

Otče náš a Zdravas Maria.
Ź. Bože, ku pomoci.

Glória Patri.
Allelúja *vel* Laus tibi.

Sláva Otcí.
Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor. Bože, světa stálá sílo.

Dnešní devátá je z nejpochmurnějších hodiněk žaltáře.

Hlavní myšlenky: Království Boží - ať v Církvi, ať v duši - tvrdě napadá ďábel (Ž. 58); po poklesku neztrať odvahu! (Ž. 59.)

Boj o dokonalost je těžký, pokušení silná - ale důvěra, dětinná přímo důvěra v Boha dává vítězit.

P. A. Ant. Deus meus.

V roce. Ant. Bůh můj.

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 58a: Proti krvežiznivým nepřátelům.

Myšlenka: První a poslední verše žalmu naznačují póly, mezi nimiž se pohybuje nálada duše: útoky nepřátel - důvěra v Boha. Jasně jsou líčena ďábelská pokušení.

Předzpěv.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus, * ab insurgentibus contra me tuere me.

Eripe me de patrantibus iniquitatem, * et a viris sanguinum salva me.

Od nepřátel mých mne vysvobod, Bože, * chraň mne před mými tyrany.

Osvobod mne od těch, již páchají zlo, * od mužů krve mne vyprosti!

Prosba a přesvědčování o nevině.

Ecce enim insidiántur vitae meae, * conspirant contra me poténtes.

Non est crimen in me nec peccatum, Dómine: * sine culpa mea procúrrunt et aggrediúntur.

Evígila, occúre mihi, et vide; * nam tu, Dómine exercítum, Deus Israël es.

Expergíscere, castíga omnes gentes, * noli miseréri ómnium perfidórum.

Hle, o život mi ukládají, * mocní se smlouvají na mne!

Nemám, Pane, viny, ani hříchů nemám, * pro nic mne útočně napadají.

Vzhůru, rychle, sem ke mně, viz! * Zástupů Pane, Izraelův Bože,

povstaň, všechny pohany trestej, * věrolomných ničemů nešetři!

Útoky nepřátel - pěvcovo útočiště.

Revertúntur vespere, latrant

Navečer nazpět se vracejí, vy-

ut canes * et percúrrunt civi-
tátem;

Ecce se jactant ore suo; con-
tumélie sunt in lábiis eórum:
* „Quis enim audit?“

Sed tu, Dómine, irrídes eos, *
ludíbrío habes omnes gentes.

Robur meum, ad te atténdam,
quia tu, Deus, praesídium me-
um es, * Deus meus, miseri-
córdia mea.

Žalm 58b.

Jejich potrestání.

Subvéniat mihi Deus, * fáciat
ut delécter de hóstibus meis.

Deus, occíde eos, ne offénsae
sint pópulo meo, * contúrba
eos róboře tuo et prostérne
eos, cípeus noster, Dómine.

Peccátumorise eórum est sermo
labiórům eórum, * et capián-
tur supérbia sua et maledíctis
et mendáciis quae dicunt.

Perde eos in ira, perde, ut jam
non sint, * ut sciátur Deum
regnáre in Jacob et usque ad
fines terrae.

Revertúntur vespere, latrant
ut canes, * et percúrrunt ci-
vitátem;

Vagántur cibum quaeréntes;
* si satiáti non sunt, ululátum
edunt.

Ego autem cantábo poténti-
am tuam, * et exsultábo ma-
ne de misericórdia tua,

jí, * honí se městem jak psi.

Hle, ústy se chvástají, naitech
jejich pomluvy! * (Říkájí si:)
„Kdo to slyší?“

Ale ty, Pane, se posmíváš jim,
* jen výsměch máš ze všech
pohanů!

Sílo moje, na tebe myslím;
Bože, jsi tvrz má, * můj Bo-
že, má láska!

Kéž mi Bůh na pomoc přispě-
chá * kéž mi dá pásti se na
odpůrcích!

Pobij je, Bože, ať lid můj ne-
pohoršují, * svou mocí je strh-
ni, sraz k zemi, Pane, náš ští-
tel!

Rty jejich hovoří o hříchu; *
kéž lapí se pýchou, kletbami,
prolhanými řečmi!

Rozhnéván znič je, znič, aby
nebyli! * Ať zvědí, že vlád-
cem je nad Jakobem Bůh až
po země okraje.

Navečer zpět se vracejí, vyjí,
* honí se městem jak psi.

Za žrádlem se toulají hned
sem, hned tam, * a nenasytí-li
se, kňučí.

Dozpěv.

Ale já chci zpívat o moci tvé,
* těšit se zrána láskou tvou,

Quia factus es praesídium mihi, * et refúgium die angústiae meae.

Robur meum, tibi psallam, quia, Deus, praesídium meum es, * Deus meus, misericórdia mea.

Žalm 59: Po pádu.

Myšlenka: Buď bys byl jakkoli stísněn, pevně důvěřuj v Boha. Bůh dopouští, ale neopouští!

Pád.

Deus, repulisti nos, perfregisti ácies nostras, * irátus es: restítue nos.

Concussisti terram, scidisti eam; * sana ruptúras ejus: nam vacíllat.

Imposuisti pópulo tuo dura; * potásti nos vino inebriánti.

Statuísti timéntibus te vexillum * ut fúgerent ab arcu;

Ut liberéntur dilécti tui * ádjua dextera tua, et exáudi nos. -

Přese všechny dřívější přisliby.

Deus locútus est in sanctuário suo: * Exsultábo et partíbor Sichem, et vallem Succoth dimétiar.

Mea est terra Galaad, et mea terra Manásse, * et Ephraim gáleá cápitis mei, Juda scéptrum meum.

Moab pelvis lotiónis meae; super Edom ponam calceaméntum meum, * de Philistáea triumphábo. - -

neboť ty jsi mou bezpečnou tvrzí, * a v době tísně útočištěm.

Sílo má, chci ti zpívat, Bože, jsi tvrzí mou, * můj Bože, má láska!

Zavrhls nás, Bože, rozbils naše šiky, * hněval ses, obrať nás úděl!

Otřásl jsi zemí, rozštěpils ji, * zcel její trhliny, kolísál

Tvrdost jsi zažít dal lidu svému, * dals pít nám víno opojné.

Svým ctitelům korouhev jsi vztyčil, * aby se ukryli před lukem;

Nuže, na záchranu miláček svých, * pomoz svou pravicí, slyš nás! -

Hospodin promlouval ve svém stánku: * „Spěšně rozdělím Sichem a rozměřím sukkotské pláne.

Galaad je můj a Manáse také, * Efraim přilbice hlavy mé. Judsko má vladařská hůl,

Moab nádrž má na koupání; na Edom vhodím sandál, * nad zemí Filišťanů zvítězím.“ -

Prosba o jejich splnění.

Quis addúcet mi in civitatē munítam? * quis dedúcet me usque in Edom?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * nec jam egréderis, Deus, cum exercítibus nostris?

Da nobis auxílium contra inimícum, * quia vanum est subsidium hóminum.

Per Deum fórtiter agémus, * et ipse conculcábit inimícos nostros.

P. A. Ant. Deus meus, misericórdia tua praeveniet me.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k deváté (str. 56).

Kdo mne zavede k hrazenému městu? * Kdo až do Edomu povede?

Bože, zda ne ty, jenž zavrhlš nás? * S vojskem naším, Bože, nepotáhneš?

Dej pomoc nám v boji s nepřitelem; * lidská pomoc jest nicotná.

V Bohu jenom hrdinně zvítězíme: * on tyrany naše rozdrtí.

V roce. Ant. Bůh můj mne milostí předchází.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD VESPERAS - NEŠPORY

Trofeje Církve.

Pater noster et Ave María.

Ů. Deus, in adiutorium.

Glória Patri.

Allelúja vel Laus tibi.

Otče náš a Zdravas Maria.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja nebo Chvála tobě.

Pestrou mosaiku pěti žalmů nešpor lze vyjádřiti touto myšlenkou: Veliký dík Církve za milosti.

V pěti písních děkuje Církve za dobrodlní Království Božího:

1. za Eucharistii (Ž. 127).

2. za mučednictví (Ž. 128).

3. za spravedlivé, kteří odešli do vlasti věčné (Ž. 129).

4. za řeholní povolání (Ž. 130).

5. za požehnání katolických svatostánek (Ž. 131).

Celá velikost Církve se ukazuje v těchto pěti obrazech:

1. Veliká rodina dítek Božích shromáždila se u stolu Páně, aby poděkovala za dar Eucharistie.

2. Jak mnozí i dnes pro Krista trpí a jsou pronásledováni! Kolik bezbožníků drásá panenské tělo Církve! Ale mučednictví patří mezi slavné známky její pravosti.

3. Nyní, právě, kdy se modlíme nešpory, přecházejí mnozí křesťané do vlasti věčné - jsou to zlatité snopy ve stodolách nebes.

4. V duchu přicházíme do chudého klášterku. Vládne zde pokora a láska. Tito lidé zde jsou pravými hrdiny Království Božího.

5. V misijní stanici je dostavěn kostel. Po dlouhém putování našel Kristus stálý stánek. Děkujeme za milost, jež Bůh ve svých chrámech udílí.

P. A. Ant. Beáti omnes, * qui timent Dóminum. *V roce. Ant.* Blažen každý, * kdo Boha se bojí.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 127: Štěstí v otcovském domě.

Myšlenka: V duchu vidím velikou Boží rodinu všech národů a dob, shromážděnou u stolu Páně: Kristus-otec, Církev-matka, křesťané-dítka. Jménem Církve děkuji za všechny milosti Eucharistie a vyprošuji nové.

Štěstí.

Beátus, quicumque times Dóminum, * qui ámbulas in viis ejus!

Nam labórem mánuum tuárum manducábis, * beátus eris et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis fructífera * in penetrálibus domus tuae,

Fílii tui ut súrculi olivárum * circa mensam tuam.

Ecce, sic benedícitur viro, * qui timet Dóminum! -

Blažen jsi každý, kdo Boha se bojíš, * kdo kráčíš jeho cestami!

Jíst budeš výtěžek práce svých dlaní, * šťasten budeš, budeš mít zdar.

Jak plodný keř vinný jest tvoje žena * v domě tvém, v tajemném oddílu,

jak ratolesti oliv děti tvé, * dokola u stolu tvého.

Tak, hle, se dostane požehnání muži, jenž Boha bojí se.

Požehnání.

Benedícát tibi Dóminus ex Sion, * ut vídeas prosperitátem Jerúsalem ómnibus diébus vitae tuae;

Ut vídeas filios filiórům tuórum: * pax super Israēl!

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Confundántur omnes, * qui odérunt Sion.

Kéž se Sionu Pán ti požehná, * bys zřítí mohl štěstí Jerusalema všechny dny svého života,

bys s dětmi svých dětí hleděti mohl * na pokoj v Izraelovi!

Ant. Blažen každý, kdo Boha se bojí.

Ant. Zahanbeni budou všichni, * kdo nenávidí Sion.

Žalm 128: Velmi mučen - ale nepřemožen.

Myšlenka: V duchu vidím mučedníky všech dob, kteří v Církvi pro Krista trpěli - ať krvavě, ať nekrvavě.

Děkuji Bohu za tolik důkazů skutečnosti křesťanských pravd; za tolik slavných hrdinů. Jejich hrdinství mne sílí.

Církev vždy patřila na hroby svých pronásledovatelů - a bude patřit, protože jí „brány pekelné nepřemohou“.

Rozličná pronásledování.

Multum oppugnavérunt me a Sužovali mne od mého mládí,
juventúte mea, * dicat nunc * ať Izrael říká:

Israël:

Multum oppugnavérunt me a Sužovali mne od mého mládí,
juventúte mea, * sed non de- * a nepřemohli mne!
vicérunt me.

Supra dorsum meum aravé- Oráči orali na mých zádech, *
runt aratóres, * longos duxé- tábli dlouhé brázdy.
runt sulcos suos.

A Boží ochrana.

Dóminus autem justus * con- Ale Hospodin, spravedlivý, *
cédit funes impiórum. - - bezbožníků provazy zpřetí-
nal. - -

Confundántur et cedant retro Ať zrudlí hanbou zpět ustou-
* omnes, qui odérunt Sion. pí * všichni, kteří nenávidí Si-
on.

Símiles fiant grámini tectó- Ať jsou jak na střeších trá-
rum, * quod, prius quam evel- va, * jež dříve schne, než je
látur, aréscit; utržena.

Quo non implet manum su- Žnec jí náruč svou nenaplní,
am, qui metit, * nec sinum * ani svůj klín, kdo snopky
suum, qui manípulos cólligit. sbírá.

Nec dicunt qui praetereunt: Neřeknou, kteří kolem pů-
„Benedíctio Dómini super jdou: „Požehnej vám Pán!“ *
vos!“ * „Benedícimus vobis „Žehnáme vám ve jménu Pá-
in nómine Dómini.“ ně.“

Ant. Confundántur omnes, qui Ant. Zahanbeni budou vši-
odérunt Sion. chni, kdo nenávidí Sion.

Ant. De profúndis * clamávi Ant. Z prohlubin * volám k to-
ad te, Dómine. bě, Pane.

Žalm 129: Lidská vina a dobrota Boží.

Myšlenka: Touha po vysvobození z exilu.

Kolik křesťanů právě dnes odešlo na věčnost! Mnozí zajisté nejsou bez

viny - a tu se za ně modlíme vroucně náš žalm. Je to prosba o jejich vysvobození z očištnice a současně dík: Vždyť to jsou křesťané! Mají plné ruce zlatitých klasů zásluh - a nyní je nesou do nebeských stodol...

Klíčící důvěra: a) odpusť!

De profundis clamor ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam! Pane, z prohlubin k tobě volám, * Pane, slyš můj hlas!

Fiant aures tuae inténtae *ad vocem obsecratiónis meae. - - K úpění mému hlasitému, * nakloň ucho své! - -

b) Božská slitovná láska.

Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit? Pane, * kdopak obstojí?

Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviáture tibi. - - U tebe jest hříchů odpuštění, * by uctivě se ti sloužilo.

Důvěra se upevňuje: a) doufám.

Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus; Na Pána se spoléhám, * má duše doufá v jeho řeč.
Exspéctat ánima mea Dóminum, * magis quam custódes strážci na ráno. - -
auróram. - -

Důvod: Boží dobrotivost.

Magis quam custódes auróram, * exspéctet Israél Dóminum, Více než na ráno strážci * Izrael čeká na Pána,

Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redéemptio: Neboť u Pána jest slitování, * veliké u něho vykoupění.

Et ipse redimet Israél * ex ómnibus iniquitatibus ejus. Jistě vykoupí Izraele * ze všech jeho nepravostí.

Ant. De profundis clamávi ad te, Dómine. Ant. Z prohlubin volám k tobě, Pane.

Ant. Dómine, * non est exaltátum cor meum. Ant. Pane, * mé srdce není pyšné!

Žalm 130: Ponořen v Boha.

Myšlenka: Líbezná píseň - kus mystiky.

Modlím-li se tento žalm, zdá se mi, jako bych byl v klášteríku řeholnic, kde tyto Bohu zasvěcené duše v pokoře, tichosti a lásce Bohu slouží. Děkuji za milost řádů - a prosím o nová řeholní povolání.

Dómine, non superbít cor me-
um, * neque extollúntur óculi
mei,

Nec prósequor res grandes *
aut altióres me ipso.

Immo compósui et pacávi *
ánimam meam,

Sicut párvulos in grémio mat-
ris suae: * ita in me est ánima
mea.

Spera, Israël, in Dómino, * et
nunc et usque in sáeculum.

Ant. Dómine, non est exaltá-
tum cor meum.

Ant. Elégit Dóminus * Sion
in habitatiónem sibi.

Pane, srdce mé není pyšné *
a není pyšný pohled můj.

Nesnažím se o veliké věci, *
kterých mi nelze dojíti.

Upokojil jsem a utišil * rozru-
šenou svou mysl,
mysl má klidná jest jak dítě
* na matčině klíně.

Doufej, Izraeli, v Hospodina,
* od této chvíle na věky!

Ant. Pane, mé srdce není pyš-
né!

Ant. Vyvolil si Bůh Sion * za
sídlo své.

Žalm 131: Věrnost za věrnost.

Myšlenka: Žalm mluví o dvoustranné přísaze: David přísahá Bohu, že mu postaví chrám - Bůh přísahá králi, že jeho potomstvu dá věčný trůn. Zvláště však líčí žalm požehnání starozákonního chrámu. My děkujeme za milosti, jež Bůh dává v křesťanských chrámech. Z nich vychází mnohem větší požehnání než z chrámu jerusalemského - a pevně v něm trvá trůn velikého Davidova syna podle těla, Ježíše Krista.

Davidova přísaha.

Meménto, Dómine, in grátiam
David, * omnis sollicitúdinis
ejus:

Quómodo juráverit Dómino,
* votum vóverit Poténti Ja-
cob:

„Non intrábo in habitáculum
domus meae, * non ascéndam
in stratum lecti mei,

Non concédam somnum ócu-
lis meis, * pálpebris meis qui-
étem,

Donec invénero locum Dómi-
no, * habitatiónem Poténti
Jacob.“ - -

Pane, vzpomeň na milost Da-
vidovi, * na veškeru o něj peč-
livost:

jak složil přísahu Hospodino-
vi, * jak slib dal Mocnému Ja-
kobovu:

„Nevejdu do svého obytného
domu, * na ustlané lůžko ne-
vstoupím;

očím svým spánku nedopřeji,
* ani svým víčkům zdřímnutí,

dokud Hospodinu nenajdu
místo, * sídlo mocnému Jako-
bovu.“ - -

Splnění přísahy. (Přenos archy úmluvy na Slon.)

Ecce, audívimus de illa in Ephrata; * invénimus eam in campis Jaar.

Intrémus in habitationem ejus, * procidámus ante scabellum pedum ejus.

Surge, Dómine, in locum qui étis tuae, * tu et arca majestatis tuae.

Sacerdótes tui induant justitiam, * et sancti tui exsultantes exsultent.

Propter David, servum tuum, * noli repéllere faciém uncti tui. - -

Přísaha Boží.

Jurávit Dóminus David * promissum firmum a quo non recedet:

„Sóbolem generis tui * ponam super sólum tuum.

Si custodierint filii tui pactum meum, * et praecépta quae docébo eos,

Etiam filii eórum in sempiternum * sedébunt super sólum tuum.“

Požehnání ze Slonu.

Nam Dóminus elégit Sion, * eam optávit sedem sibi: - -

„Haec est réquies mea in sempiternum, * hic habitábo, quóniam optávi eam.

Víctui ejus benedicens benedicam, * páuperes ejus saturábo pane.

Sacerdótes ejus induam salutem, * et sancti ejus exsultantes exsultábunt.

Nuže, my jsme slyšeli, že v Efraim jest, * našli jsme je na polích jaarských.

Tak tedy vejděme do obydlí jeho, * u podnože nohou jeho padněme!

Vzhůru, Pane, na místo klidu vejdi, * ty, a s tebou slavná archa tvá!

Tvoji kněží se do spásy obléknou, * zbožní tvoji hlasitě zaplesají.

Už kvůli Davidovi, sluhovi svému, * neodmítej svého Pomazaného. - -

Davidovi Hospodin kdys přísahu složil * s neporušitelnou věrností:

„Výhon tvého rodu hodlám * posaditi na tvůj trůn.

Budou-li tví synové na mou dbát smlouvu, * na příkazy, kterým je naučím,

i jejich synové zasedati budou * na věčné časy na trůně tvém.“

Pán si vyvolil sionskou horu, * za sídlo své si ji míti přál: -

Toto jest sídlo mé na věčné časy. * Zůstanu tady. Já si je přál.

Bohatě požehnám pokrmům jeho, * chudé jeho chlebem nasytím.

Dám, by jeho kněží se oblekli v spásu, * pobožné rozveselím.

Illic David suscitábo cornu, *
parábo lucérnam uncto meo.

Inimícos ejus induam confu-
sióne, * super ipsum autem
fulgébit diadéma meum.“

P. A. Ant. Elégit Dóminus Si-
on in habitatióne sibi.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Kapitulum.

2. *Cor.* 1, 3. Benedíctus Deus,
et Pater Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericordiá-
rum et Deus totíus consolati-
ónis, qui consolátur nos in om-
ni tribulatióne nostra.

Hymnus (od sv. Řehoře Vel.).

Opěvá dílo čtvrtého dne: slunce, měsíc a hvězdy; básník prosí o zapuzení
duchovní temnoty z duše.

Caeli Deus sanctíssime,
Qui lucidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine:

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accendis rotam,
Lunae mínistras órđinem,
Vagósque cursus síderum:

Ut nóctibus vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum:

Expélle noctem córdium:
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpae vínculum:
Evérte moles críminum.

Tam dám vyrašiti Davidovu
rohu, * Messiáší svítílnu roz-
svítím.

Nepřátele jeho dám ošatit
hanbou; * na něm zazáří můj
diadém.“

V roce. Ant. Vyvolil si Bůh
Sion za sídlo své.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

2. *ke Kor.* 1, 3. Veleben budiž
Bůh a Otec Pána našeho Je-
žíše Krista, Otec milosrden-
ství a Bůh veškeré útěchy! On
nás potěšuje ve všelikém sou-
žení našem.

Na nebi, Bože přesvatý,
jenž světlé výše nad zemí
ohnivou barvíš bělostí
a nítíš září půvabnou!

Čtvrtého dne, když
zažehnuls
plamenné kolo sluneční,
lunu jsi řádem opatřil
a oběžnicím cestu dal,

bys nočním tmám i světlým
dnům
dal vymezené hranice,
k počátku vedl měsíce,
určiv znamení zřejmé všem.

Již vyžeň noc tmy ze srdcí
a poskvrnění mysli smyj,
rozvaž nás z hříchu okovů,
zvráť nakupení zločinů,

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Ž. Dirigátur, Dómine, orátio
mea. Ř. Sicut incénsum in
conspéctu tuo.

To uděl, Otče přemilý,
i Synu stejné podstaty,
jenž s Duchem Utěšitelem
kraluješ věků na věky.
Amen.

Ž. Vystup modlitba má k to-
bě, Pane. Ř. Jako kadidlový
dým před tvou tvář.

K Magnificat.

Ant. Respéxit Dóminus * hu-
militátem meam, et fecit in
me magna, qui potens est.

Vše ostatní v Řádu k nešporám (str. 60).

Ant. Shlédl Hospodin * na po-
nížení mé, a veliké věci ve mně
učinil ten, jenž jest mocný.

AD COMPLETORIUM - DOPLNĚK

„Skryt ve stínu tvých křídel.“

Ž. Jube, domne, benedícere.

Bened. Noctem quiétam.

Lectio. Fratres: Sobrii estóte.

Ř. Deo grátias.

Ž. Adjutórium nostrum.

Pater noster, (totum secreto).

Confiteor. Misereátur. Indul-
géntiam.

Ž. Convérte nos. Ř. Et avérte.

Ž. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Alleluja *vel* Laus tibi.

Ž. Pane, rač požehnati.

Požehnání. Pokojnou noc.

Čtení. Bratři: Buďte střízliví.

Ř. Bohu díky.

Ž. Pomoc naše.

Otče náš, (celý potichu).

Vyznávám se. Smiluj se. Pro-
minutí.

Ž. Obrať nás. Ř. A odvrať.

Ž. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Alleluja *nebo* Chvála tobě.

Obyčejně bývá doplněk prosbou nebo kající modlitbou: dnes však jest
díkůčiněním. Polovina týdne s úsilím o dokonalost a mnoha přemože-
nými pokušeními je za námi - je večer, klid. Co nám přinese druhá
polovina týdne?

Ž. 33: Ohlížíme se na vybojované boje s tělem, světem a ďáblem. Bůh
svého sluhu neopustil.

Ž. 60: Pevně Bohu důvěřuji - odtud vlastní myšlenka doplňku: Skryt
ve stínu tvých křídel.

P. A. Ant. Immittet Angelus
Dómini.

T. P. Ant. Allelúja.

V roce. Ant. Boží posel se utábořil.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 33a: Požehnání bázně Boží.

Myšlenka: Bůh neopouští své věrné! Vysvobozuje je z béd a bohatě odměňuje.

Věta: spravedlivý volal k Bohu a on ho vysvobodil ze všech béd, se opakuje.

Žalm byl v křesťanském starověku velmi oblíben, a býval zpíván jako píseň k sv. přijímání. Je to žalm alfabertický - má 22 veršů.

Předzpěv.

Benedícam Dómino omni tēmpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea: * áudiant húmiles, et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. - -

K těm, již se Boha bojí, je Bůh dobrotivý.

Quaesívi Dóminum et exaudivit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestrae ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústíis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et erípuit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir, qui cónfigit ad eum.

Timéte Dóminum sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Pána chci velebit po všechny časy, * budiž v mých ústech chvála jeho vždycky!

Nechť se duše má Pánem jen chlubí: * ať pokorní slyší to a radují se!

Nuž tedy se mnou zvelebujte Pána, * vyvyšujeme společně jméno jeho! - -

Pána jsem hledal a dopřál mi sluchu, * vyprostil mne z veškerých úzkostí mých.

Pohlédněte na něho, a zazáříte; * by tvář se vám rděla, nebude třeba.

Hle, ubožák volal, a Pán ho slyšel, * a pomohl mu ze všech úzkostí.

Boží posel se utábořil * kol ctitelů svých, by chránil je.

Okuste, vizte, jak Pán jest dobrý! * Zdar muži, který se utíká k němu!

Pána se bojte svatí jeho všichni, * nic nechybí těm, kdo se ho bojí.

Poténtes facti sunt páuperes
et esuriérunt; * quaeréntes au-
tem Dóminum nullo bono ca-
rébunt.

Boháči zchudli a trpí hladem,
* nic nechybí těm, kteří hle-
dají Pána.

Žalm 33b.

Bázeň Boží zaručuje štěstí a věčný život.

Veníte, filii, audíte me; * ti-
mórem Dómini docébo vos.

Nuž, děti, vzhůru, popřejte
mi sluchu: * chtěl bych vás
naučit bázni Boží.

Quis est homo qui dīligit vi-
tam, * desíderat dies, ut bo-
nis fruátur?

Kdo člověk jest, který miluje
život, * který si žádá viděti
dny šťastné?

Cóhibe linguam tuam a malo,
* et lábia tua a verbis dolósis.

Braň svému jazyku mluvití
zlobu * a rtům svým slova
klamavá.

Recéde a malo, et fac bonum;
* quaere pacem, et sectáre
eam.

Od zlého se odchyl a konej
dobro, * vyhledávej pokoj a
o něj se snaž!

Oculi Dómini respíciunt jus-
tos, * et aurēs ejus clamórem
eórum.

Oči Páně hledí na spravedli-
vé, * uši jeho vnímají jejich
vzlykot.

Vultus Dómini adversátur fa-
ciéntes mala, * ut déleat de
terra memóriam eórum.

Pán hledí na ty, již páchají
zlo: * vyhladí se země vzpo-
mínku na ně.

Clamavérunt justí, et Dóminus
exaudívit eos; * et ex ómnibus
angústíis eórum erípuit eos.

Spravedliví volali, a Pán je
slyšel, * z běd jejich všech je
vyprostil.

Prope est Dóminus contrítis
corde, * confráctos spírítu sal-
vat.

Zlomeným srdcem jest Pán
nablízku, * zdrceným duchem
rád pomáhá.

Multa sunt mala justí; * sed
ex ómnibus erípit eum Dómi-
nus.

Utrpení mnohé zbožného stí-
há, * ale Pán ho z každého
vyprostí.

Custódit ómnia ossa ejus: *
non confringétur ne unum qui-
dem.

Ochraňuje všechny kosti jeho,
* ani jedna nebude zlomena.

In mortem agit ímpium ma-
lítia, * et qui odérunt justum,
puníentur.

Bezbožníka zato zloba jeho
vraždí. * Kdo nenávidí zbož-
ného, odpykají to.

Dozpěv.

Dóminus líberat ánimas ser- Pán chrání život svých slu-
vórum suórum, * neque puni- žebníků, * nebude pykati, kdo
étur, quicúmque confúgerit ad se uchýlí k němu.
eum.

Žalm 60: Bezpečí ve stínu křídel.

Myšlenka: Žalm zůstává prosebnou modlitbou i pro nás. V druhé jeho části děkujeme Bohu za to, že nás učinil svými dítkami.

Předzpěv.

Audi, Deus, clamórem meum, Naslouchej, Bože, vzlykotu
* inténde oratióni meae. mému, * prosbu moji slyš.
Ab extrémis terrae ad te cla- Od lemů země k tobě volám,
mo, * cum déficit cor meum. * když srdce mé ztrácí odvahu.
In petram extóles me, dabis Na skálu mne zdvihneš, po-
quiétem mihi, * quia praesi- koj mi skytneš; * jsi opora má,
dium es mihi, turris fortis con- tvrz pevná před nepřítelem.
tra inimícum.

Utinam hábitem in taberná- Kéž bych moh' stále být ve
culo tuo semper, * confúgiam tvém stanu, * utéci se v ochra-
sub tegmen alárum tuárum! - nu křídel tvých! - -

Modlitba za vládce.

Tu, enim, Deus, audísti vota Bože, slyšel jsi vzlykání mo-
mea; * dedísti mihi hereditá- je; * dals dědictví mi, jak svým
tem timéntium nomen tuum. ctitelům.
Dies ádjice ad dies regis, * an- Dni nové přidej ke královým
ni ejus aequent generatiónes dnům, * rodům četným se rov-
multas; nejte léta jeho.
Regnet in aetérnum coram Kéž věčně trůní na Boží tvá-
Deo; * grátiam et fidelitátem ři, * sešli milost i věrnost - ať
mitte, ut consérvent eum. chrání ho!

Dozpěv.

Sic cantábo nomen tuum sem- Chváliti budu věčně tvé jmé-
per, * et solvam vota mea om- no, * den ze dne plniti sliby
ni die. své.

P. A. Ant. Immíttet Angelus V roce. *Ant.* Boží posel se utá-
Dómini in circúitu timéntium bořil kol ctitelů svých, by chrá-
eum: et erípíet eos. nit je mohl.

T. P. Ant. Allelúja. V době velik. *Ant.* Aleluja.

Vše ostatní v Řádu k doplňku (str. 70).

ČTVRTEK

Památka ustanovení Eucharistie a krvavého potu Páně v zahradě Gethsemani

O sacrum convivium!

Čtvrtek je dnem ustanovení Eucharistie. Odedávna je též tomuto tajemství zasvěcen. Z hodinek mu dnes jedna - a to první - náleží výlučně. V ostatních je eucharistický motiv slabší. Třetí část dnešní jitřní uvádí nás do Gethsemanské zahrady několik okamžiků dříve, než Jidáš Pána zradil.

AD MATUTINUM - JITŘNÍ

Vše jako v Řádu k jitřní, (str. 15), mimo:

<i>Invit.</i> Regem magnum Dóminum, * Veníte, adorémus.	<i>Invit.</i> Pánu, velikému Králi, * Pojďte, klanějme se!
<i>Ps. 94.</i> Veníte, adorémus.	<i>Ž. 94.</i> Pojďte, plesejme.

Invitatorium lze vztáhnouti na celou jitřní: Kristus je veliký Král:

1. hlídka: Spasitel svého lidu (Ž. 61 a 65).

2. hlídka: Vítěz ve Starém i Novém Zákoně (Ž. 67).

3. hlídka: Král utrpení (Ž. 68).

Hymnus (ze školy sv. Řehoře Vel.).

Nox atra rerum cóntegit

Terrae colóres ómnium:

Nos confiténtes póscimus

Te, iuste iudex córdium:

Ut áuferas piácula,

Sordésque mentis ábluas:

Donésque, Christe, grátiam,

Ut arceántur crímina.

Noc černým pláštěm přikryla

barvy všech věcí na zemi:

My vzýváme Tě, prosíme,

ó Soudce srdcí nestranný:

Znič všechn hřích jak

bláta hrst,

smyj s duše každou poskvrnu

a dej nám, Kriste, milosti,

by zkrotly smečky přečinů.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémpťor, quaérere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Práesta, Pater píssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

Hle, ztupěl již duch bezbož-
ný,
ježž škodlivý hřích prohlodal,
dychtí již nízkost odhodit
a hledat Vykupitele.

Nuž, zapuď ten dým mámi-
vý,
jímž uvnitř obetkán jest duch,
by blažeností zachvěl se,
až stane v jasu nebeském.

To dejž nám, Otče laskavý,
i Ty, jenž Otci roveň jsi,
jenž s Duchem Utěšitelem
vládneš od věků na věky.
Amen.

IN I. NOCTURNO - I. NOČNÍ HLÍDKA

Vykoupení skrze Krista.

Myšlenka: Ž. 61: Člověk nemá spoléhat ani na sebe, ani na svět, nýbrž na Boha.

Ž. 65: Díky za vysvobození z exilu; předobraz našeho vykoupení. Žalm bývá často užíván ve velikonoční liturgii jako píseň zmrtvýchvstání.

P. A. Ant. In Deo salutáre me-
um, * et glória mea; et spes
mea in Deo est.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

V roce. Ant. Jen u Boha jest
má spása * i sláva; Bůh je i
mé útočiště.

V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 61: V Boha důvěřuji

Myšlenka: Vykupitele člověk potřebuje: buď jím jsou peníze nebo - Kristus.

Bůh - má pomoc

In Deo tantum quiéscit áni-
ma mea * ab ipso venit salus
mea.

Iipse tantum est petra mea et
salus mea, * praesídium me-
um: nequáquam movébor.

Quóusqueirruítis in hóminem,

Jen na Boha se spoléhá má
duše: * vždyť spása jen od ně-
ho přichází!

Jen on je má skála a má po-
moc, * má opora: nezakolísám.

Jak dlouho se chcete na člově-

subvértitis eum omnes, * ut
parietem inclinátum, ut mu-
rum ruéntem?

Profécto e loco meo excélsio
moliúntur me péllere, * delec-
tántur mendácio;

Ore suo benedícunt, * et in
corde maledícunt. - -

Bůh pomáhá všem, kteří v něho doufají.

In Deo tantum quiesce, áni-
ma mea, * quia ab ipso venit,
quod spero.

Ipse tantum est petra mea et
salus mea, * praesídium me-
um: non movébor.

Penes Deum est salus mea, et
glória mea, * petra róboris
mei: refúgium meum in Deo.
Spera in eo, pópule, omni tém-
pore; effúndite coram eo cor-
da vestra: * Deus est refúgi-
um nobis!

Nicotnost člověka.

Hálitus tantum sunt filii hómi-
num, * falláces filii vivórum:
In statéra in altum ascéndunt,
* levióres quam hálitus om-
nes simul.

Nolíte confídere oppressióni,
neque in rapína vane gloriá-
ri; * ópibus, si crescant, ne ad-
haeséritis corde.

Unum locútus est Deus; haec
duo audívi: „Deo poténtia est,
et tibi, Dómine, grátia: * nam
tu reddes unicuíque secúndum
opus ejus.“

Ant. In Deo salutáre meum,
et glória mea: et spes mea in
Deo est.

ka vrhat, všichni ho bortit *
jako nakloněnou stěnu, jak
zeď, jež padá?

Ba, s výše mé snaží zahrati
mne, * ve lži si libují;

žehnají ústy, * a srdcem kl-
nou. - -

Jen v Bohu smíš spočinout,
duše moje, * jen od něho při-
chází, co očekávám.

Jen on je má skála a moje po-
moc, * má opora: nezakolísám.

Jen u Boha jest má spása i
sláva: * Bůh pevná mi skála;
v Bohu mé útočiště.

Vždycky se na něj spoléhej,
lide! Vylévejte před ním srd-
ce svá! * Bůh jest útočiště na-
še.

Jenom dech jsou synové lid-
ští, * a děti mužů na klam jen.
Do výše se vyhoupnou na vá-
ze, * všichni do jednoho lehčí
než dech.

Nevěřte útisku, nechlubte se
lupem! * Na majetku nelpě-
te, vzrůstá-li!

Bůh řekl jedno: dvě věci jsem
slyšel: „Moc jest Boží, milost
tvá, Pane: * kdekomu po zá-
sluze odplácíš.“

Ant. Jen u Boha jest má spá-
sa i sláva; Bůh je i mé úto-
čiště.

Ant. Vidíte ópera Dómini, *
et audítam fácite vocem lau-
dis ejus.

Ant. Vizte díla Páně; * mo-
hutně zaznívej sláva jeho!

Žalm 65a: Díky za vykoupení.

Myšlenka: Kristus nás vykoupil - mše sv. je děkovná Oběť vykoupení.

Chval Boha!

Exsultáte Deo, omnes terrae,
cantáte glóriam nómini ejus,
* laudem precláram réddite ei.

Vstříc Bohu jásej kdekterý
krají, zazpívej: Sláva buď je-
ho jménu! * Výbornou chvá-
lu mu prozpěvuj!

Dícite Deo: quam stupénda
sunt ópera tua! * ob magnitú-
dinem róboris tui blandiúrtur
tibi inimíci tui.

Říkejte Bohu: Plní úžasem dí-
la tvoje! * Pro velikost síly ti
lichotí tvoji nepřátelé.

Tota terra adóret te et cantet
tibi, * cantet nomen tuum. - -

Před tebou celá země se sklá-
ní a pěje ti, * zpívá jménu tvé-
mu. - -

Důvod: a) pro veliké věci, jež učinil v minulosti.

Veníte et vidíte ópera Dei: *
stupénda patravit inter filios
hóminum!

Sem! Dejte pozor na Boží či-
ny, * na úžasné činy, jež s lid-
mi koná!

Convértit mare in áridum, pé-
dibus flumen transiérunt: *
ídeo laetémur de eo!

Proměnil moře v suchou ze-
mi, pěšky přešli řeku: * i smí-
me z něho se radovat.

Dominátur poténtia sua in
aetérnum; óculi ejus gentes
obsérvant: * rebélles ne se ex-
tóllant.

Na věky vládne všemocí svou;
jeho oči sledují národy, - * aby
se vzbouřenci nevzepřeli.

b) pro vysvobození z exilu.

Benedícite, gentes, Deo nos-
tro * et annuntiáte famam
laudis ejus,

Chvalte, kmenové, našeho Bo-
ha: * hlásejte pověst o jeho
slávě!

Qui dedit ánimae nostrae vi-
tam, * nec sivit commovéri
pedem nostrum.

On to byl, jenž nám udělil ži-
vot * a nedal klopýtat naší
noze.

Nam probásti nos, Deus; *
igne nos examinásti sicut exa-
minátur argéntum;

Však jsi nám, Bože, uložil
zkoušku, * třibils nás ohněm,
jak stříbro se tříbí,

Induxísti nos in láqueum; *
onus grave imposuísti lumbis
nostris;

Incédere fecísti hómines su-
per cápita nostra; transívimus
per ignem et aquam: * sed re-
laxatióne dedísti nobis.

Ant. Vidéte ópera Dómini, et
audítam fácite vocem laudis
ejus.

Ant. Audíte omnes, * qui ti-
métis Deum, quanta fecit áni-
mae meae.

Žalm 65b.

Velkolepá děkovná oběť v chrámu.

Introíbo domum tuam cum
holocáustis, * reddam tibi vo-
ta mea,

Quae protulérunt lábia mea
quaeque promísit os meum *
in tribulatióne mea.

Holocáusta óvium pínguium
ófferam tibi cum ádipe arie-
tum: * immolábo boves cum
hircis.

Veníte, audíte et narrábo, om-
nes, qui tímétis Deum, * quan-
ta fécerit ánimae meae!

Ad ipsum ore meo clamávi, *
et laudávi eum lingua mea.

Iniquitátem si intendíssem in
corde meo, * non exaudísset
Dóminus.

Sed exaudivit Deus: * attén-
dit voci precatiúnis meae.

Benedíctus Deus, qui non ré-
pultit precatióne meam * ne-

vlákal jsi nás v léčku nastra-
ženou, * těžké břímě vložils
na naše bedra.

Dopustils, by jezdili po na-
ších hlavách, bylo nám jíti
ohněm i vodou, * tys přesto
nás zavedl do volnosti.

Ant. Vizte díla Páně, mohut-
ně zaznívej sláva jeho!

Ant. Ctitelé Boží, slyšte, *
chtěl bych vám sdělit, co vše
mi udělal Pán.

S oběťmi vejdu do tvého do-
mu, abych ti naplnil sliby
svoje,

které rty pronesly, slíbila
ústa, * když jsem trýzněn
byl.

Oběť ovec tučných s beranů
lojem docela ti spálím * a obě-
ť kozly ti přinesu a býky.

Sem pojďte, ctitelé Boží, a
slyšte: chci vypravovati, * co
všecko mi udělal,

když jsem ho ústy svými vo-
lal, * když jsem ho chválil
svým jazykem.

Kdybych byl v srdci zamýš-
lel zlobu, * Hospodin by byl
neslyšel.

Ale Bůh slyšel: * dbal na pro-
sebný vzlyk můj.

Dozpěv.

Pochválen buď Bůh - nezamítl
mé prosby * a neodňal mi

que amóvit a me misericórdiam suam. svou milost.

Ant. Audíte omnes, qui timétis Deum, quanta fécit ánimae meae.

Ant. Ctitelé Boží, slyšte, chtěl bych vám sdělit, co vše mi udělal Pán.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ů. Non amóvit Dóminus oratióne meam. R. Et misericórdiam suam a me.

Ů. Nezamítl Bůh mou modlitbu. R. Neodňal mi svou milost.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Ů. Bůh nás obnovil k novému životu, aleluja. R. Zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 21).

IN II. NOCTURNO - II. NOČNÍ HLÍDKA

Eucharistie a Království Boží.

Ž. 67 je z nejtěžších písní žaltáře: Bůh putuje se svým lidem z Egypta do Zaslíbené země. Zde se usídlí na Sionu. Jeho vládě jsou podrobeni i pohané. Tato královská vláda pokračuje a plně se rozvíjí teprve v Kristu a jeho Církvi.

Katolická Církev je vlastní Sion, sjednocující všechny národy. Eucharistie je archou úmluvy N. Z. Nejsou v ní kamenné desky Zákona, nádobka s manou a zelená Aronova hůl, nýbrž živá, nebeská mana, živý Zákonodárce sám, božský Velekněz.

P. A. Ant. Exsúrgat Deus, * et dissipéntur omnes inimíci ejus.

V roce. Ant. Bůh povstává, * odpůrci prchají.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 67a: Vítězný průvod Boží.

Myšlenka: Vítězný vůz Církve s eucharistickým Králem.

Předzpěv.

Exsúrgit Deus, dissipántur inimíci ejus, * et fúgiunt, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Bůh vstává, odpůrci se rozptylují, * ti, již ho nenávidí, prchají před ním.

Sicut dispérgitur fumus, dispérguntur, sicut diffluit cera ante ignem, * sic péreunt peccatóres ante Deum.

Justi autem laetántur, exsultant in conspéctu Dei, * et delectántur in laetitia. - -

Chvalte Boha - prokázal nám bezpočtu dobrodiní.

Cantáte Deo, psállite nómini ejus; * stérnite viam ei qui vélitur per desértum,

Cui nomen est Dóminus, * et exsultáte coram eo.

Pater orphanórum et tutor viduárum * Deus est in habitáculo sancto suo.

a) vysvobodil z Egypta.

Deus domum parat derelictis, edúcit captivos ad prosperitatem: * rebelles tantum degunt in tórrida terra. -

b) vedl pouští.

Deus, cum exíres ante pópulum tuum, * cum incéderes per desértum,

Terra mota est, caeli quoque stillárunt ante Deum, * tremuit Sínai ante Deum, Deum Israél.

Plúviam copiósam demisísti, Deus, in hereditátem tuam, * et fatigátam tu refecísti.

Grex tuus habitávit in ea, * parásti eam in bonitáte tua páuperi, Deus.

Ant. Exsúrgat Deus et dissipéntur inimíci ejus.

Ant. Deus noster, * Deus salvos faciéndi: et Dómini sunt éxitus mortis.

Rozprchnou se tak, jak se rozplývá dým, a jako vosk, jenž na ohni se taví, * tak z očí Božích hříšníci zmizí.

Zbožní se veselí a mají radost, * jásají s plesem na Boží tvář. - -

Chvalte Bohu, pějte jeho jménu, * cestu mu spravte! Projíždí pouští!

Jeho jméno je Hospodin. * Jásejte před ním!

Jest siroty otec. Zastává se vdov, * on, Bůh, ve svatém svém sídle.

Opuštěným Bůh připravuje dům, do štěstí vyvádí zajatce - * jen buřiči dlí na vyprahlé stepi.

Když jsi šel, Bože, v čele svého lidu * a když jsi na poušti se ubíral s ním,

země se chvěla, nebe skrápělo deštěm, před Bohem, * který rozechvěl Sínai, před Bohem, Bohem Izraelovým.

Bože, hojný déšť jsi poslal na své dědictví, * kdykoli země mdlelo, dávals mu sílu.

V něm si bydlelo stádo tvoje; * jsa dobrý, připravils je chudásovi, Bože.

Ant. Báh povstává, odpůrci prchají.

Ant. Bůh náš * jest Bůh naší pomoci; Pán jediný může zachrániti ze smrti.

Žalm 67b.

V Zaslibené zemi.

Dóminus profert verbum; *
laeta nuntiántium multitúdo
est magna:

„Reges exercítuum fúgiunt,
fugiunt; * et incolae domus
dívidunt praedam.

Dum quiescebátis inter cau-
las gregum, alae colúmbae ni-
tébant argénto, * et pennae
ejus flavóre auri.

Dum Omnípotens illic disper-
gébat reges, * nives cecidé-
runt in Sálmon!“ - -

Bůh svému lidu dal (o vítěz-
ství) zvěst; * přemnoho bylo
radostných posílů:

„Králové s vojsky prchají
chvatně, * kdo bydlí v domě,
smí dělití kořist.“

Hověli jste si v ohradách u
stád a křídla holubice stříb-
rem se leskla * a její perutě
nažloutlým zlatem.

Když Všemocný krále tam
rozptyloval, * dalo se do sně-
žení na Salmonu.“ - -

Založení chrámu na Sionu.

Montes excélsi sunt montes
Basan; * clivósi montes sunt
montes Basan:

Cur invidiósi aspícitis, mon-
tes clivósi, montem, in quo ha-
bitáre placuit Deo, * immo in
quo habitábit Dominus sem-
per?

Currus Dei myriades sunt,
mille et mille: * Dominus de
Sínai in sanctuárium venit.

Ascendísti in altum, duxísti
captívos, accepísti in donum
hómines, * vel eos, qui nolunt
habitáre apud Dóminum De-
um. -

Vysoké jsou hory Basanu, *
hory příkré jsou basanské ho-
ry.

Proč žárlivě hledíte, strmé ho-
ry, na horu, jíž za sídlo zvolil
si Bůh, * na níž chce Hospo-
din bydleti věčně?

Bůh má vozů myriády, tisíce
a tisíce: * se Sinaje sestoupil
do svatyně Bůh.

Do výše vstoupils, zajatce vzal
s sebou, lidi darem bral. * Re-
belové nesmí u Boha bydlet. -

Bůh se Sionu vládne.

Benedíctus Dóminus per sín-
gulos dies: * portat ónera nos-
tra Deus, salus nostra!

Deus noster est Deus, qui sal-
vat, * et Dóminus Deus dat
evasiónem a morte.

Profécito, Deus confríngit cá-

Buď Pánu vzdávána den co
den chvála: * naše břímě nese
Bůh, naše spása!

Náš Bůh, jenž Bohem jest na-
ší spásy, * Hospodin Bůh dá
smrti vyklouznouti.

Bůh rozdrtí svých nepřatel

pita inimicórum suórum, *
vérticem capillátum ejus qui
ámbulat in delictis suis.

Dixit Dóminus: „Ex Basam
redúcam, * redúcam e profún-
do maris,

Ut intíngas pedem tuum in
ságuine, * ut linguis canum
tuórum sit pórtio ex inimí-
cis.“

Ant. Deus noster, Deus salvos
faciéndi: et Dómini sunt éxi-
tus mortis.

Ant. In ecclésiis * benedícite
Dómino Deo.

Žalm 67c.

Slavnostní průvod.

Videntingréssum tuum, Deus,
* ingréssum Dei mei, regis
mei, in sanctum:

Praecedunt cantóres, postré-
mi sunt citharóedi, * in médio
puéllae týmpána sonant.

„In coétibus festívis benedí-
cite Deo, * Dómino vos, ex
Israël nati.“

Ibiest Bénjamin, mínimus na-
tu, praecedens eos, príncipes
Juda cum turmis suis, * prín-
cipes Zábulon, príncipes Né-
phtali. - -

Bůh vládne nad světem.

Exsere, Deus, poténtiam tu-
am, * poténtiam, Deus, qui
operáris pro nobis!

Propter templum tuum, quod
est in Jerúsalem, * tibi óffe-
rant reges múnera!

hlavy, * huňatou lebku roz-
košňíkovu.¹

Hospodin pravil: „Z území
Bašanu * zpět přivedu, přive-
du z prohlubin mořských,
bys mohl do krve nohu svou
namočit, * by měli tvoji psi
z nepřátel kus žrádla.“

Ant. Bůh náš jest Bůh našich
pomoci; Pán jediný může za-
chránit ze smrti.

Ant. Ve shromážděních * o-
slavujte Pána Boha!

Na slavný průvod se dívají,
Bože, * na vjezd do svatyně
mého Boha a Krále:

zpěváci vpředu, harfeníci vza-
du, * uprostřed do bubnů bijí-
cí děvy.

Vshromážděních slavnostních
oslavujte Boha, * Hospodina,
potomci Izraelovi.“

Tam Benjamin, nejmladší,
kráčí si vpředu, Judova kní-
žata se zástupy svými, * Za-
bulonova knížata, knížata
Nefkali. - -

Ó Bože, rač moc svoji ukáza-
ti, * moc svoji, Bože, již za
nás vykonáváš!

Do chrámu svého v Jerusale-
mě, * ať králové dary ti při-
nášejí.

¹ t. j. divokých obyvatel Bašanu.

Icrepa feram arúndinis, * turmam taurórum cum vítulis populórum,

Prostérnant se cum láminis argénti: * díssipa gentes quae bellis laetántur.

Véniant magnátes ex Aegýpto, * Aethiópia exténdat manus suas ad Deum. - -

Pokárej zvíře rákosových houštin,¹ * stádo býků² i telata národů,

ať padnou na zem s deskami stříbral * Národy rozptyl, kteří z války se těší!

Nechť přijdou knížata z Egypta, * k Bohu nechť pozvedne ruce své Habeš. - -

Dozpěv.

Regna terrae, cantáte Deo, psállite Dómino, * qui véhitur per caelos, caelos antíquos!

Ecce, edit vocem suam, vocem poténtem: * „Agnóscite poténtiam Deil“

Super Israél majestas ejus, * et poténtia ejus in núbibus.

Timéndus est Deus e sancto suo, Deus Israél; ipse poténtiam dat et robur pópulo suo: * benedíctus Deus!

Ant. In ecclésiis benedícite Dómino Deo.

O svátcích s 9. čtením mimo dobu velikonoční:

Ź. Mirábilis Deus in sanctis suis. R. Deus Israél dabit virtútem plebi suae.

O svátcích s 9. čtením v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja allelúja.

Ź. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. R. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 22).

Království země, zpívejte Bohu, Hospodinu pějte; * projíždí se nebesy, nebesy odvěky-mi.

Hle, vydává hlas, mohutný hlas: * „Uznejte Boží moc!“

Majestát jeho nad Izraelem vládne, * a jeho moc je ve mracích.

Jest báti se Boha v svatyni jeho: Izraelova Boha, který svému lidu moc dává a sílu. * Bohu budiž vzdána chvála!

Ant. Ve shromážděních oslavujte Pána Boha!

velikonoční:

Ź. Bůh hodný podivu ve svatyni své; R. Bůh Izraelův dá svému lidu sílu a pomoc.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ź. Bůh vzkřísil Krista z mrtvých, aleluja. R. Abychom v něho věřili a doufali, aleluja.

¹ Krokodil, symbol Egypta. ² Obraz království Assyrského.

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Salvum me fac, * *V roce. Ant.* Ó Bože, pomoz, *
Deus: Quóniam intravérunt můj život proudy vod ohro-
aquae usque ad ánimam me- žují.
am.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, *V době velik. Ant.* Aleluja, *
allelúja. aleluja, aleluja.

Žalm 68a: Ve velké nouzi a utrpení.

(Modlitba Ježíšova na hoře Olivetské.)

Myšlenka: Meslášský žalm. Líčil nejen smrtelnou úzkost Kristovu, nýbrž i jiné scény z jeho utrpení. Některé obrazy jsou úchvatné. Místo prokletí vykládáme jako Kristovo „běda“ židovskému národu. Jako proctví rozptýlení a zavržení tohoto národa.

Při poslední části: útěcha v utrpení, myslíme na Lk. 22, 43: „Objevil se anděl s nebe a slil ho...“

Obráz utrpení (těžké hříchy).

Salvum me fac, Deus, * quóniam venérunt aquae usque ad collum. Pomoz mi, ó Bože! * Až po krk vystoupily vody!

Immérsus sum in limo profúndi, * et non est, ubi pedem figam; Do bahnité hlubiny jsem ponořen * a nemám, oč nohu bych opřel;

Veni in altum aquárum, * et fluctus óbruunt me. na hlubinu vod jsem dostal se, * proudy mne zaplavují.

Deféssus sum clamándo, * raucae factae sunt fauces meae; Jsem unaven svým křikem, * hrdlo moje je zprahlé,

Defecérunt óculi mei, * dum expécto Deum meum. zrak můj uhasíná, * čekám-li na svého Boha.

Plures sunt quam capílli cápitis mei, * qui odérunt me sine causa, Víc než vlasů na hlavě je těch, * již pro nic mne nenávidí,

Validióres quam ossa mea, qui injúste adversántur mihi: * num, quae non rápui, illa redam? - a víc mají síly nežli já, kteří mne stíhají pro nic. * Mám hradit to, co jsem neuloupil?

Deus, tu scis insipiéntiam meam, * et delícta mea te non latent. Bože, ty znáš pošetilost mou, * a viny mé nejsou před tebou skryty.

Ne confundántur propter me,
qui sperant in te, * Dómine,
Dómine exercítuum.

Ne erubéscant propter me, *
qui quaerunt te, Deus Israël.

Etenim propter te sustínui
oppróbrium, * opéruit con-
fúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátri-
bus meis, * et aliénus fíliis
matris meae.

Nam zelus domus tuae comédit me, * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Afflíxi jejúnio ánimam meam,
* et versum est mihi oppróbrium mihi.

Saccum índui pro vestiménto, * et ludíbrío factus sum illis.

Fabulántur contra me, qui sedent in porta, * et conviciántur mihi, qui bibunt vinum.

Ant. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquae usque ad ánimam meam.

Ant. Propter inimícos meos * éripe me, Dómine.

Do hanby pro mne nezaváděj
doufající v tebe, * Hospodine,
Bože zástupů!

Nedej, by pro mne se rděli ti,
* kdož hledají tebe, Izraelův
Bože!

Jen tobě k vůli pohanu snáším * a moje líce zalil stud.

Bratřím svým stal jsem se cizincem * a neznámým synům své matky.

Strávila mne horlivost pro tvůj dům, * potupy tě tupících dopadaly na mne.

Postem jsem duši svou umrtvoval, * ale i to mi na potupu bylo.

Oblékl jsem žíní na místo šatu * a byl jsem jim za to na posměch.

Ti, již u brány sedají, tlachají o mně, * pijani vína mi nadávají.

Ant. Ó Bože, pomoz, můj život proudy vod ohrožují.

Ant. Již pro mé nepřátele * vysvobod mne, Pane!

Žalm 68b.

Prosba.

Mea autem orátio ad te, Dómine, * témpore grátiae, Deus;

Secúndum magnam bonitátem tuam exáudi me, * secúndum auxílium tuum fidéle.

Ale já k tobě se modlím, ó Pane, * v době tvé milosti, Bože.

Vyslyš mne podle veliké své dobroty, * podle své pomoci věrné.

Eripe me de luto, ne submér-
gar, libera me ab iis, qui me
odérunt, * et de profúndis
aquárum.

Ne óbruant me fluctus aquá-
rum, neve absórbeat me pro-
fúndum, * neve occlúdat su-
per me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quia be-
nígna est grátia tua; * secún-
dum multitúdinem misericór-
diae réspice in me.

Neque abscónderis fáciem tu-
am a servo tuo; * quóniam
tríbulor, cito exáudi me.

Appropínqua ad ánimam me-
am, rédime eam; * propter ini-
mícos meos libera me.

Tu scis oppróbrium meum et
confusiómem meam et ignomí-
niam meam; * in conspéctu
tuo sunt omnes, qui tríbulant
me.

Oppróbrium frégit cor meum
et deféci, et exspectávi com-
miserántem, sed non fuit, * et
consolántes, sed non invéni.

Et indidérunt in escam meam
fel, * et in siti mea potavérunt
me acéto. -

Potrestání nepřátel.

Fiat mensa eórum láqueus ip-
sis, * et amícis tendícula.

Obscuréntur óculi eórum, ne
videant, * et lumbi eórum fac
sémper vacíllent.

Effúnde super eos indignatió-
nem tuam, * et aestus irae
tuae comprehéndat eos.

Habitátio eórum devastétur,

Z bahná mne zachraň, bych
se nepotopil; od těch mne vy-
svobod, kdož mne nenávidí;
* z hlubokých vodních tůní.

Dej, by mne proudy vod ne-
zalily, nepohltila hlubina, * a
propast mi tlamu svou neza-
vřela.

Vyslyš mne, Pane, je štědrá
tvá milost, * pohlédni na mne,
tvá slitovnost je velká!

Sluhovi svému nezahaluj tvá-
ře! * Vyslyš mne rychle! Jsem
sužován!

Přiblíž se k duši mé, vysvo-
bod ji! * Popřej mi svobodu
pro mé nepřátele!

Ty dobře znáš potupu moji,
můj zmatek, mou hanbu, * a
na všechny, již trýzní mne, po-
hlížíš.

Potupa srdce mé zlomila, jsem
slabý - čekal jsem: nebylo, kdo
soustrast by měl; * nenašel
jsem, kdo by potěšil.

Do pokrmu žluč mi dali, *
v žízni mne napojili octem. -

Ať jejich stůl jest osidlem jim
* a nepřátelům léčkou.

Oko jim zakal, by neviděli, *
dej, by jejich kyčle vždycky
se chvěly.

Vylij na ně svoje rozhorlení;
* žár tvého hněvu je zachvať!

Ať je zpustošeno obydlí jejich

* et in tabernaculis eorum ne sit qui hábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt, * et dolórem ejus quem vulnerásti, adauxérunt.

Adde culpam ad culpam eorum, * et apud te ne declaréntur justí.

Deleántur de libro vivéntium, * et cum jústis ne scribántur.

Ant. Propter inimícos meos éripe me, Dómine.

Ant. Quáerite Dóminum, * et vivet ánima vestra.

Žalm 68c.

Radost z vyslyšení (útěcha v utrpení).

Ego autem sum miser et dolens; * auxílium tuum, Deus, tueátur me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * et praedicábo eum cum gratiárum actióne.

Et placébit Deo magis quam taurus, * quam juvéncus cornútus et unglátus.

Vidéte, húmiles, et laetámini, * et revivíscat cor vestrum, qui quaéritis Deum.

Quia páuperes audit Dóminus, * et vinctos suos non conténnit.

Laudent illum caeli et terra, * mária et quidquid movétur in eis.

Nam Deus salvábit Sion, et aedificábit civitátes Juda: *

* ať není, kdo bydlel by ve stanech jejich!

Vždyť honili toho, jehož jsi zranil, * bolest tebou zraněného rozmnožili.

K vině jejich novou vinu přidej, * ať nejsou ti za spravedlivé prohlášení!

Ať z knihy živých jsou vymazáni, * ať nejsou psáni se spravedlivými!

Ant. Již pro mé nepřátele vysvobod mne, Pane!

Ant. Hledejte Boha, * a žít bude duše vaše!

Já však jsem ubohý, bolestí hynu, * kéž pomoc tvá, Bože, mne zachrání!

Jméno Boží písněmi oslavím, * děkovnými zpěvy je rozhlásím.

To bude Bohu milejší než býk, * než mladý býk s rohy a paznehty.

Pohlédněte, ubozí, a zaradujte se! * Odvahy nabuďte, kdož hledáte Boha!

Hospodin chudším popřává sluchu, * a nepohrdá svými zátci.

Dozpěv.

Ať chválí ho nebesa i země, * moře a všechno, co se v nich hemží!

Hospodin nabídne Sionu pomoc, Judova města vystaví:

et habitábunt ibi et possidé-
bunt eam.

Et semen servórum ejus here-
ditábit eam; * et qui díligunt
nomen ejus, morabúntur in ea.

Ant. Quáerite Dóminum, et
vivet ánima vestra.

Ve všední dny během roku a o svátcích mimo dobu velikonoční:

Ž. Laudábo nomen Dei cum
cántico. Ř. Et magnificábo
eum in laude.

Ve všední dny v době adventní:

Ž. Ex Sion spécies decóris e-
jus. Ř. Deus noster manífeste
véniť.

Ve všední dny v době postní:

Ž. Ipse liberávit me de láqueo
venántium. Ř. Et a verbo ás-
pero.

V době utrpení:

Ž. Erue a frámea, Deus, ani-
mam meam. Ř. Et de manu
canis únicam meam.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelú-
ja.

O svátcích s devíti čteními:

Ž. Deus et Dóminum suscitá-
vit, allelúja. Ř. Et nos susci-
tábit per virtútem suam, alle-
lúja.

Když jsou jen tři čtení:

Ž. Surréxit Dóminus de se-
púlcro, allelúja. Ř. Qui pro
nobis pepéndit in ligno, alle-
lúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní (str. 23).

* budou tam bydleti a bude
jejich.

Zdědí jej semeno sluhů jeho:
* a budou v něm dlíti, kdo
ctí jeho jméno.

Ant. Hledejte Boha, a žít bu-
de duše vaše!

Ve všední dny během roku a o svátcích mimo dobu velikonoční:

Ž. Budu jméno Boží písněmi
chváliti. Ř. A hymnickými
zpěvy je oslavovati.

Ž. Jeho krása září se Sionu.
Ř. Pán jistě přijde.

Ž. On mne vysvobodí ze smyč-
ky lovců. Ř. A ze všech ne-
snází.

Ž. Nedopusť, Pane, bych padl
kopím. Ř. Před smečkou psů
zachraň můj život.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. Bůh vzkřísil Pána, aleluja.
Ř. I nás vzkřísí svou silou,
aleluja.

Ž. Vstal z mrtvých Pán, ale-
luja. Ř. Jenž pro nás pněl na
dřevě kříže, aleluja.

AD LAUDES - CHVÁLY

Eucharistie a zmrtvýchvstání.

Ů. Deus, in adjutórium.
Glória Patri.
Alleluja *vel* Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci.
Sláva Otci.
Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Chvály jsou obyčejně mosaikou chvalo zpěvů, písní děkovných, básní, opěvujících přírodu - jako pestré květy na louce.
Dnes však se jimi proplétá motiv Eucharistie. Žalm 35 a Canticum výslovně o Eucharistii pějí.
Tyto chvály se modlíme po celý rok, mimo dobu předpostní, postní, utrpení a kromě vigilií.

P. A. Ant. Jubiláte * in conspectu regis Dómini.
T. P. Ant. Alleluja, * alleluja, alleluja.

V roce. Ant. Jásejte * před tváří Pána a krále!
V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 97: Eucharistickému Králi.

Myšlenka: První píseň chval je vždy holdem Králi. Dnes Král eucharistickému, který právě v této svátosti „provedl dílo podivuhodné, poskytl spasení, vzpomněl si na milost“.

Lide Boží, chval Pána!

Cantáte Dómino canticum novum, * quia mirabilia fecit.

Zazpívejte Pánu novou píseň, * vždyť provedl díla podivuhodná!

Victóriam parávit ei dextera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Vítězství mu zjednala pravice jeho, * a jeho paže posvátná.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspectu gentium revelávit justítiam suam.

Hospodin spásu svou ve známost uvedl, * před pohany zjevil svou spravedlnost.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suae * in grátiam domus Israél.

Vzpomněl si na svoji věrnost a dobrotu; * byla to milost Izraelovu domu.

Vidérunt omnes fines terrae * salútem Dei nostri.

Pohlížely všechny končiny země * na spasení našeho Boha.

Pohané, chvalte Pána!

Exsultáte Dómino, omnes terrae, * laetámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii, Cum tubis et sono búcinae: * exsultáte in conspéctu regis Dómini. - -

Všechno stvoření chval Pána!

Insonet mare et quae illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent.

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum aequitate.

Ant. Jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Ant. Dómine, * refúgium factus es nobis.

Vstříc plesejte Hospodinu všechny země, * veselte se, radujte, hrejte.

Hrejte Hospodinu na citeru, * na citeru za hlaholu žaltáře! Za hlaholu trubky a za zvuku rohu, * jásejte před tváří Pána a krále! - -

Ať zahučí moře se vším, co je plné, * okrsek země i s obyvateli!

Řeky ať rukama zatleskají, * ať hory spolu se do plesu dají. Před Hospodinem, protože přišel, * protože přišel souditi zemi.

Vládnout bude dle práva okrsku země, * a národům, jak se patří.

Ant. Jásejte před tváří Pána a krále!

Ant. Ty, Pane, stal ses naším útočištěm.

Žalm 89: Následky dědičného hříchu a vykoupení.

Myšlenka: Vážná, hluboká píseň. Vzkříšení a Eucharistie. Sklon ke zlému a smrt jsou následky dědičného hříchu. Ke konci prosba o pomoc a štěstí, po němž každé lidské srdce touží. Toto štěstí je ve vykoupení.

Eucharistie je stromem života. Jeho ovoce zaručuje nesmrtelnost a zmrtvýchvstání.

Roky Boží a roky lidské.

Dómine, tu fuísti refúgium nobis * a generatióne in generatióne.

Priúsquam montes gigneréntur et nascerétur terra et orbis, * et ab aetérno in aetérnum tu es, Deus.

Revérti jubes mortáles in púl-

Pane, tys byl útočištěm naším * od pokolení do pokolení.

Dříve než se zrodily hory, než země okruh byl vytvořen, * jsi Bohem od věčnosti do věčnosti.

Rozkazem obracíš člověka v

verem, * et dicis: „Revertí-
mini, filii hóminum.“

Nam mille anni in óculis tuis
tamquam dies hestérnus sunt,
qui transívit, * et tamquam
vigília noctúrna.

Abripis eos: fiunt ut sómnium
matutínum, * ut herba virés-
cens:

Mane floret et viret, * véspe-
re succíditur et aréscit. -

Hřích, příčina všech béd.

Vere consúpti sumus ira tua,
* et indignatióne tua contur-
báti.

Posuísti culpas nostras in con-
spéctu tuo, * peccáta nostra
occúlta in lúmine vultus tui.
Nam omnes dies nostri tran-
siérunt in ira tua; * finívimus
annos nostros ut suspíríum.

Summa annórum nostrórum
sunt septuagínta anni * et, si
válidi sumus, octogínta;

Et pleríque eórum sunt labor
et vánitas: * nam cito trán-
seunt et nos avolámus.

Quis perpéndit poténtiam irae
tuae, * et pro débíto tibi ti-
móre indignatiónem tuam? -
Dínumeráre nos doce dies nos-
tros, * ut perveniámus ad sa-
piéntiam cordis.

Prosba o milost a štěstí.

Revértere, Dómine, - quóus-
que? * et propítius esto servis
tuis.

Sátia nos cito misericórdia
tua, * ut exultémus et laeté-
mur cunctis diébus nostris.

prach, * a říkáš: „Vraťte se,
lidské děti!“

Na očích tvých je roků tisíc
jako den včerejší, jenž zapadl,
* a jako doba noční hlídky.

Uchvacuješ je: jsou jak za
jítra sen, * jak tráva, jež se
zelená.

Rozkvete z jitra, zazelená se,
* zvečera skosena usychá. -

Hyneme, že se na nás hněváš,
* že se na nás zlobíš, jsme
zmateni.

Před sebe jsi rozložil proviny
naše, * naše tajné hříchy ve
světle své tváře.

Pro hněv tvůj zmizely dni na-
še všechny; * jak vzdech jsme
skončili léta svá.

Sedmdesát roků trvá život, *
a jsme-li při síle, osmdesát:

většina z nich jsou bída a lo-
pota. * Přeběhnou rychle - od-
létneme.

Kdo myslí na sílu hněvu tvé-
ho, * a na tvou zlost z bázně
ti povinné? - -

Nauč nás dny naše odpočítá-
vat, * abychom dospěli k
moudrosti srdce.

Obrať se, Pane. - Jak dlouho
ještě...? * Ustrň se nad svý-
mi služebníky!

Brzy nás nasýť svou slitovno-
stí, * bychom radostně plesa-
li celý svůj život!

Laetífica nos pro diébus, qui-
bus nos afflixísti, * pro annis
quibus vídimus mala.

Appáreat servis tuis opus tu-
um, * et glória tua fíliis eo-
rum,

Et bónitas Dómini Dei nostri
sit super nos, et opus mánu-
um nostrárum secúnda nobis,
* et opus mánuum nostrárum
secúnda.

Ant. Dómine, refúgium factus
es nobis.

Ant. Dómine, * in caelo mise-
ricórdia tua.

Potěš nás podle dní, v nichž
jsi nás trápil * a podle let,
v nichž jsme trpěli zlo!

Ať zjeví se díla tvá tvým slu-
žebníkům * a jejich dětem tvá
velebnost.

Dej, ať tvá láska nad námi
vládne, dej, ať se daří rukou
našich díla, * ať se daří rukou
našich díla!

Ant. Ty, Pane, stal ses naším
útočištěm.

Ant. Pane, * až k nebi sahá
milost tvá!

Žalm 35: Život bez Boha a s Bohem.

Myšlenka: Plseň má dva díly:

1. líč člověka zcela od Boha odvráceného;

2. opak: Bůh pramenem života.

Žalm má hluboký vztah k Eucharistii. V ní je Kristus v nejvyšším
smyslu „pramenem života“, pramenem milosti posvěcující.

Bezbožníci.

Lóquitur iníquitas ad ímpium
in corde ejus; * non est timor
Dei ante óculos ejus.

Etenim in mente sua blandí-
tur sibi * non deprehéndi cul-
pam suam neque abhorréri.

Verba oris ejus iníquitas et
dolus, * désiit sápere et ágere
bene.

Iniquitátem meditátur in cu-
bíli suo, * consístit in via non
bona, malum non aversátur. -

Všichni žijí z milosti Boží.

Dómine, caelum contíngit mi-
sericórdia tua, * fidélitas tua
ipsas nubes.

Justítia tua sicut montes Dei,
judícia tua sicut mare profún-

Ničemnost hovoří ničemníku
v srdci, * není Boží bázně na
jeho očích.

A zdá se mu - tak si lichotí -
* že vina se nezjišťuje, že ne-
ní v ošklivosti.

Slova jeho úst - ničemnost a
lest - * rozvahy vzdal se a
dobročinnosti.

Na loži myslí na nepravost, *
stanul na cestě nedobré: zlo
neodmítá. - -

Milost tvá, Pane, k nebi sahá
* a věrnost tvoje až do oblak.

Spravedlnost tvá jako hory
Boží, soudy tvé jak mořská

dum: * hómines et juménta
salvas, Dómine.

hlubina. * Zvířatům, Pane,
pomáháš, i lidem.

Milost a zbožní.

Quam pretiósá est grátia tua,
Deus: * filii hóminum sub um-
bram alárum tuárum confú-
giunt;

Jak vzácná jest, Bože, milost
tvá! * Lidské oběti prchají do
stínu tvých křídel,

Satiántur pinguédine domus
tua, * et torrénate deliciárum
tuárum potas eos.

syť se hojností domu tvého:
* proudem své rozkoše je na-
pájíš.

Etenim apud te est fons vi-
tae, * et in lúmine tuo vidé-
mus lumen. - -

Vždyť u tebe je života zřídlo,
* v tvém světle patříme na
světlo. - -

Prosba o setrvání v dobrém.

Serva grátiam tuam iis, qui te
colunt, * et aequitátem tuam
iis, qui recto sunt corde.

Zachovej svou milost těm, kdo
tě mají rádi, * spásu svou těm,
kdo mají upřímné srdce!

Ne supervéniať mihi pes su-
pérbi, * et manus peccatóris
ne móveat me.

Kéž se mne nedotkne zpyšně-
lého noha * a hříšníkova ruka
mne nezastihne!

Ecce corruérunt, qui patrant
iniquitátem: * dejecti sunt nec
súrgere possunt.

Ejhle, padli, kdož nepravost
páchali, * svrženi byli a ne-
vstanou nikdy.

Ant. Dómine, in caelo miseri-
córdia tua.

Ant. Pane, až k nebi sahá mi-
lost tvá.

Ant. Pópulus meus, * ait Dó-
minus, bonis meis adimplébi-
tur.

Ant. Lid svůj * naplním svý-
mi dobry, praví Pán.

Píseň Jeremiáše (Jer. 31, 10).

Myšlenka: Popis děkovné slavnosti za vysvobození z babylonského za-
jetí. Vysvobození ze zajetí je předobrazem našeho vykoupení skrze
Ježíše Krista. Jako kdysi židé, i my přicházíme k svému Sionu - do
chrámu. Spěcháme k „dobrům Božím, ke pšenici a vínu“ - k Eucharistii.
Největším z dober vykoupení jest Eucharistie.

Radostná zvěst.

Audíte verbum Dómini, gen-
tes, * et annuntiáte in ínsulis,
quae procul sunt,
Et dícite: qui dispérsit Israél,

Slyšte slovo Páně, národové,
* a zvěstujte je na ostrovech
dalekých;
řekněte: Ten, jenž Izraele roz-

congregábit eum, * et custodiet eum sicut pastor gregem suum.

Rédimet enim Dóminus Jacob, * et liberábit eum de manu praepoténtis. -

Návrat.

Et vénient, et exsultábunt in monte Sion, * et cónfluent ad bona Dómini,

Ad fruméntum et vinum et óleum, * et ad pullos pécorum et armentórum.

Erítque ánima eórum quasi hortus irriguus, * et ultra non languéscent.

Tunc laetábitur virgo in choro, * et júvenes et senes simul.

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor et laetificábo eos a maeróre eórum.

Et reficiam ánimam sacerdotum pinguédine; * et pópulus meus satiábitur bonis meis.

Ant. Pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Deo nostro * jucúnda sit laudátio.

ptýlil, shromáždí ho * a bude ho střežit, jako pastýř své stádo.

Neboť vykoupí Pán Jakuba * a vysvobodí jej z ruky přemocného. -

Pak s jásotem přijdou na Sion, * seběhnou se k dobrům Páně,

k obilí, vínu a oleji, * jakož i k mláďatům bravu a skotu.

Duše jejich jak hojně zavlažená zahrada - * nebudou dále strádat.

Jásat bude v reji panna, * i ji-noši, i starci.

V radost obrátím jejich žal, * po trpkém strádání je potěším, rozveselím.

Tukem občerstvím kněžská srdce, * a lid svůj svými dobrými naplním.

Ant. Lid svůj naplním svými dobry.

Ant. Bohu našemu * rozkošný zapějte chvalozpěv.

Žalm 146: Chvála Pánu - Živiteli.

Myšlenka: Bůh vládne světem. Řídí tvory rozumné i nerozumné.

Křesťan zpívá ráno chvály Stvořiteli a Zachovateli všeho - ale též Spasiteli, Ježíši Kristu, který dnes opět, jako milosrdný Samaritán, zahojí mnoho ran duše.

Díky milosrdnému Spasiteli.

Laudáte Dóminum, quia bonus est, * psállite Deo nostro, quia suávis est: decet eum laudátio.

Oslavujte Pána, neboť jest dobrý! * Pějte Bohu našemu! Jest rozkošný. Sluší se ho oslavovati.

Aedificat Jerúsalem Dóminus,
 * dispérsos Israël cóngregat;
 Ipse sanat fractos corde, * et
 álligat vúlnera eórum.

Pán to jest, jenž Jerusalem
 staví, * shromažďuje z Izraele
 rozptýlené,
 těm zdraví dává, jimž srdce
 puká * a jejich rány obvazuje.

Všemohoucímu, Slitovnému.

Defínit númerum stellárum,
 * sínulas nómine vocat.

Dovede určití počet hvězd *
 a jménem jednotlivé jmenovati.

Magnus Dóminus noster et ví-
 ribus potens, * sapiéntiae ejus
 non est mensúra.

Pán náš jest veliký, velice
 mocný, * jeho moudrá rozva-
 ha nemá hranic.

Súblevat húmiles Dóminus; *
 ímpios déprimit usque ad ter-
 ram. - -

Ubohé Pán napřimuje, * bez-
 božníky sráží na zem. - -

Cantáte Dómino cum gratiá-
 rum actióne, * psállite cíthara
 Deo nostro,

Zazpívejte Pánu píseň díků,
 * zahřejte na harfě našemu
 Bohu!

Živitel.

Qui caelum óperit núbibus, *
 qui plúviam terrae parat;

Jemu, jenž nebesa do mraků
 halí * a jenž zemi připravuje
 deště,

Qui prodúcit in móntibus gra-
 men, * et herbam, ut sérviat
 hómini;

jenž dává na horách pučeti
 travě, * zeleni svěží na službu
 lidem,

Qui dat juméntis escam eó-
 rum, * pullis corvórum, qui
 clamant ad eum.

jenž skýtá dobytku potravu
 vhodnou; * i mladým krkav-
 cům, křičí-li na něj;

Stav jen na Bohu!

Non robur equi deléctat eum,
 * nec crura viri placent ei.

jenž nemá rozkoše z bujného
 oře, * ani zalíbení v mužových
 stehnech!

Placent Dómino, qui timent
 eum, * qui fidunt in bonitáte
 ejus.

Jen ze svých ctitelů radost má
 Pán; * z těch, kteří čekají na
 jeho milost.

Ant. Deo nostro jucúnda sit
 laudátio.

Ant. Bohu našemu rozkošný
 zapějte chvalozpěv!

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
 allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
 luja, aleluja.

Kapitulum:

Rom. 13, 12. Nox praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus (od Aurel. Prudentia).

Lux ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cáecitas,
Quae nosmet in praeceps diu
Erróre traxit dévio.

Haec lux serénium cónferat,
Purósque nos praestet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fýlio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sáeculum.
Amen.

Ů. Repléti sumus mane misericórdia tua. R. Exsultávimus, et delectáti sumus.

K Benedictus:

Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

K Řím. 13, 12. Noc pokročila, den pak se přiblížil. Odložme tedy skutky temnosti a oblecme se v odění světla. Jako ve dne počestně choďme!

Hle, zlaté světlo vzbouzí se! Prchni již, bledá slepoto, kterás již dlouho k propasti nás táhla bludným bezcestím.

To světlo přines jasný den a dej nám ze své čistoty: bychom nic se lží neřekli, a nízkého nic neřekli.

A tak ať projde celý den bez hříchu lživých jazyků, rukou, i slizkých pohledů - ať vina tělo nešpiní.

Ten, jenž vše vidí, s nebe zří na naše srdce každý den, co děláme, vše přehlíží od svítání až po večer.

Buď Bohu Otci sláva, čest, i chvála Synu Jednomu, i s Duchem Utěшитelem dnes, od věků až na věky. Amen.

Ů. Již z jitra okoušíme tvého milosrdenství. R. Jásáme a radujeme se v tobě.

Ant. Ve svatosti * služme Bohu a vysvobodí nás z rukou našich nepřátel.

AD LAUDES II. - CHVÁLY II.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri.
Allelúja *vel* Laus tibi.

Ÿ. Bože, ku pomoci.
Sláva Otci.
Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Kající chvály proměňují radostnou náladu oslavy Eucharistie ve vážnou otázku potřeby vykoupení. Vyzdvíhují ji: Ž. Miserere, Mojžíšova píseň a antífony.

Tyto chvály se modlíme každý čtvrtek v době adventní, předpostní, postní a utrpení. Též o vigíliích mimo dobu velikonoční.

Ant. Tibi soli peccávi.

Ant. Proti tobě jsem se dopouštěl hříchů.

Šest posledních dnů před vánocemi a Zelený čtvrtek mají vlastní antífony (viz Proprium de tempore).

Žalm 50: Návrat k Bohu.

Myšlenka: Hřích od Boha oddaluje, odvrací. Upřímnou, vážnou lítostí a opravdovým, vážným rozhodnutím, nikdy se již zlého nedopouštět, obracíme se k tomu, jehož jsme opustili.

Vyznání viny.

Miserere mei, Deus, secundum misericórdiam tuam; * secundum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. - -

Nam iniquitátem meam ego agnóscó, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in iudicio tuo.

Bože, pro milost svou se nade mnou smiluj, * pro slitovnost svoji vinu mou zahlad!

Smyj se mne docela nepravost moji, * a očisti mne od mé proviny. - -

Vždyť jsem si předobře svých přestupků vědom, * a hřích můj jest mi stále na očích.

Proti tobě jsem se dopouštěl hříchů, * dělal jsem, co je u tebe ničemné;

bys zjevil se slovem svým spravedlivý, * bezúhonný svým o mně rozsudkem.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in praecórdiis sapientiam me doces. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et laetítiam, * exsúltent ossa, quae contrívisti.

Avérte faciém tuam a peccá-tis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a facie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi laetítiam salútis tuae, * et spírítu generóso confírma me. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te convertén-tur.

Líbera me a poena ságuinis, Deus, Deus salvátor meus: * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrificio delectáris: * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spí-

Hle, já jsem se narodil v nepravosti, * ve hříchu mne počala matka má.

Hle, máš zálibu v prostotě srdce, * v nitru mne učíš moudrosti. - -

Pokrop mne ysopem a budu čist, * umyj mne, a více zbělím než sněh.

Jásavé radosti mně naslouchati dej: * ať poskočí kosti, jež jsi zdrtil.

Tvář svoji odvráť od mých hříchů * a všechny mé viny zahlaď. - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce zase, * pevnou vůli obnov v nitru mi zas.

Od tváře své nechtěj mne odehnati, * neodnímej mi ducha své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi zase; * ušlechtilým duchem mne posiluj. - -

Cestě tvé bezbožné učiti budu, * aby hříšní k tobě se obrátili.

Od trestu za krev mne vysvobod, Bože, Bože spásy mé, * dej, by jazyk můj pěl o tvé spravedlnosti.

Rety moje, Pane, zotevírej, * by ústa má zpívala chválu tvou.

Vždyť na oběti záliby nemáš; * celopal bys nepřijal, i kdybych jej dal.

Oběť má, Bože, jest můj zdr-

ritus contritus, * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias. - -

cený duch; * srdcem zlomeným, Bože, a zkroušeným nepohrdáš. - -

Dozpěv.

Benigne fac, Dómine, pro bonitate tua, erga Sion, * ut reaedifices muros Jerúsalem.

Pane, pro milost svou se Sionem jednéj dobrotivě, * dej znovu vystavět hradby Jerusalema.

Tunc acceptabis sacrificia legitima, oblationes et holocausta, * tunc offerent super altare tuum vítulos.

Pak přijmeš oběti řádné, dary a celopaly, * pak býky na oltář tvůj přinesou.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine: miserere mei.

Ant. Proti tobě jsem se dopouštěl hříchů, Bože, smiluj se nade mnou!

Ant. Convertere, Dómine.

Ant. Obrať se, Pane!

Žalm 89: Věčný Bůh a nicotný člověk.

Myšlenka: Vzkříšení a Eucharistie. Sklon ke zlému a smrt jsou následky dědičného hříchu. Ke konci prosba o pomoc a štěstí, po němž každé lidské srdce touží. Toto štěstí je vykoupení.

Eucharistie je stromem života. Jeho ovoce zaručuje nesmrtelnost a zmrtvýchvstání.

Roky Boží a roky lidské.

Dómine, tu fuisti refúgium nobis * a generatióne in generatióne.

Pane, tys byl útočištěm naším * od pokolení do pokolení.

Priusquam montes gignerentur et nasceretur terra et orbis, * et ab aeterno in aeternum tu es, Deus.

Dříve než se zrodily hory, než země okruh byl vytvořen, * jsi Bohem od věčnosti do věčnosti.

Revérti jubes mortáles in pulverem, * et dicis: „Revertimini, filii hóminum.“

Rozkazem obracíš člověka v prach, * a říkáš: „Vraťte se, lidské děti!“

Nam mille anni in óculis tuis tamquam dies hesternus sunt, qui transívít, * et tamquam vigilia noctúrna.

Na očích tvých je roků tisíc jako den včerejší, jenž zapadl, * a jako doba noční hlídky.

Abripis eos: fiunt ut sómniū matutínū, * et herba virécens:

Uchvacuješ je: jsou jak za jitra sen, * jak tráva, jež se zelená.

Mane floret et viret, * vespere succiditur et aréscit. -

Hřích, příčina všech béd.

Vere consúpti sumus ira tua, * et indignatióne tua conturbáti.

Posuisti culpas nostras in conspéctu tuo, * peccáta nostra occulta in lúmine vultus tui.

Nam omnes dies nostri transierunt in ira tua; * finívimus annos nostros ut suspírium.

Summa annórum nostrórum sunt septuagínta anni * et, si válidi sumus, octogínta;

Et plerique eórum sunt labor et vánitas: * nam cito transeunt et nos avolámus.

Quis perpéndit poténtiam irae tuae, * et pro débito tibi timóre indignatiónem tuam? -

Dinumeráre nos doce dies nostros, * ut perveniámus ad sapiéntiam cordis.

Prosba o millost a štěstí.

Revértere, Dómine, - quousque? * et propítius esto servis tuis.

Sátia nos cito misericórdia tua, * ut exultémus et laetémur cunctis diébus nostris.

Laetífica nos pro diébus, quibus nos afflíxisti, * pro annis, quibus vídimus mala.

Appáreat servis tuis opus tuum, * et glória tua fíliis eórum,

Et bónitas Dómini Dei nostri sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis,

Rozkvete z jitra, zazelená se, * zvečera skosena usychá. -

Hyneme, že se na nás hněváš, * že se na nás zlobíš, jsme zmateni.

Před sebe jsi rozložil proviny naše, * naše tajné hříchy ve světle své tváře.

Pro hněv tvůj zmizely dny naše všechny; * jak vzdech jsme skončili léta svá.

Sedmdesát roků trvá život, * a jsme-li při síle, osmdesát:

většina z nich jsou bída a lopota. * Přeběhnou rychle - odlétneme.

Kdo myslí na sílu hněvu tvého, * a na tvou zlost při bázni povinné ti? - -

Nauč nás dny naše odpočítávat, * abychom dospěli k moudrosti srdce.

Obrať se, Pane. - Jak dlouho ještě...? * Ustrň se nad svými služebníky!

Brzy nás nasýt svou slitovností, * bychom radostně plesali celý svůj život!

Potěš nás podle dní, v nichž jsi nás trápil * a podle let, v nichž jsme trpěli zlo!

Ať zjeví se díla tvá tvým služebníkům * a jejich dětem tvá velebnost.

Dej, ať tvá láska nad námi vládne, dej, ať se daří rukou našich díla, * ať se daří rukou

* et opus mánuum nostrárum našich díla!
secúnda.

Ant. Convértere, Dómine, et *Ant.* Obrať se, Bože, a ustrň
deprecábilis esto super servos se nad svými služebníky!
tuos.

Ant. Multiplicásti, Deus. *Ant.* Rozmnožils, Bože.

Žalm 35: Život bez Boha a s Bohem.

Bezbožníci.

Lóquitur iníquitas ad ímpium Ničemnost hovoří ničemníku
in corde ejus; * non est timor v srdci, * není Boží bázně na
Dei ante óculos ejus. jeho očích.

Etenim in mente sua blandí- A zdá se mu - tak si lichotí -
tur sibi * non deprehéndi cul- * že vina se nezjišťuje, že ne-
pam suam neque abhorréri. ní v ošklivosti.

Verba oris ejus iníquitas et Slova jeho úst - ničemnost a
dolus, * désiit sápere et ágere lest - * rozvahy vzdal se a dob-
bene. ročinnosti.

Iniquitátem meditátur in cu- Na loži myslí na nepravost, *
blli suo, * consístit in via non stanul na cestě nedobré: zlo
bona, malum non aversátur. - neodmítá. - -

Všichni žijí z milosti Boží.

Dómine, caelum contíngit mi- Milost tvá, Pane, k nebi sahá
sericórdia tua, * fidélitas tua * a věrnost tvoje až do oblak.
ipsas nubes.

Justítia tua sicut montes Dei, Spravedlnost tvá jako hory
judícia tua sicut mare profún- Boží, soudy tvé jak mořská
dum: * hómínes et juménta hlubina. * Zvířatům, Pane,
salvas, Dómine. pomáháš, i lidem.

Milost a zbožnl.

Quam pretiósá est grátia tua, Jak vzácná jest, Bože, milost
Deus: * fílii hómínium sub um- tvál * Lidské děti prchají do
bram alárum tuárum confú- stínu tvých křídel,
giunt;

Satiántur pinguédine domus sytí se hojností domu tvého:
tuae, * et torrénite deliciárum * proudem své rozkoše je na-
tuárum potas eos. pájíš.

Etenim apud te est fons vitae, Vždyť u tebe je života zřídlo,
* et in lúmine tuo vidémus * v tvém světle patříme na
lumen. - - světlo. - -

Prosba o setrvání v dobrém.

Serva grátiam tuam iis, qui te colunt, * et aequitatem tuam iis, qui recto sunt corde. Ne superveniat mihi pes superbi, * et manus peccatoris ne moveat me.

Ecce corruerunt, qui patrant iniquitatem: * dejecti sunt nec surgere possunt.

Ant. Multiplicasti, Deus, misericordiam tuam.

Ant. Fortitudo mea.

Zachovej svou milost těm, kdo tě mají rádi, * spásu svou těm, kdo mají upřímné srdce!

Kéž se mne nedotkne zpyšného noha * a hříšnickova ruka mne nezastihne!

Ejhle, padli, kdo nepravost páchali, * byli svrženi a nikdy nevstanou.

Ant. Rozmnožilš, Bože, milost svou.

Ant. Síla má.

Mojžíšova „mořská píseň“ (Exod. 15, 1).

Myšlenka: Tento chvalo zpěv zapěl Mojžíš, když Izraelité prošli Rudým mořem. Nad Egypťany, kteří je pronásledovali, se zavřely vody. Křesťan myslí na vykoupení a křest.

Vykoupení: vysvobození z Egypta; křest: průchod Rudým mořem.

Jásot nad zánikem faraonovým.

Cantábo Dómino, quia excelsus, excelsus est: * equum et currum dejectit in mare.

Robur meum, et fortitudo mea Dóminus, * et factus est mihi salvátor.

Hic est Deus meus, et praedicábo eum; * Deus patris mei, et laudábo eum. - -

Dóminus bellátor est: * Dóminus nomen ejus.

Currus Pharaónis et exercitum ejus projecit in mare, * et duces ejus electi demersi sunt in Mari Rubro.

Fluctus operuerunt eos; * descendérunt in profundum ut lapidis. - -

Zpívat budu Pánu, protože jest slavný, přeslavný: * koně i vozy uvrhl do moře.

Pán je silou mojí a slávou; * stal se mým zachráncem.

Bohem jest mým - proto ho chci slavit. * Bohem otce mého - proto ho chci chválit. -

Hospodin je jako bojovník. * Jeho jméno jest Pán.

Faraonův vůz i vojsko jeho uvrhl do moře; * výkvět vůdců jeho utonul v moři Rudém.

Vlny je přikryly, * jak kámen do hlubin padli. - -

Boží moc a věrnost.

Déxtera tua, Dómine, qui excéllis poténtia, * déxtera tua,

Tvá pravice, Hospodine, mohutná, silná. * Tvá pravice,

Dómine, percússit inimíscum.
Et summa majestáte tua destruxísti adversários tuos; *
misísti iram tuam, quae eos devorávit ut stípulam.

Et flatu furóris tui coacervátae sunt aquae, steterunt ut agger fluénta, * coagulátisunt fluctus in médio mari. - -

Dixit inimícus: Pérsequar, cápiam, * dívidam spólia, satiábitur furor meus,
Evaginábo gládium meum, * spoliábit eos manus mea.

Flavísti vento tuo: opéruit eos mare; * submérsisunt utplumbum in aquis veheméntibus. -

Quis tibi par inter deos, Dómine, quis tibi par, qui excéllis sanctitáte, * veneránde praeconio, mirabília patrans? Extendísti dexteram tuam: * devorávit eos terra.

Duxísti grátia tua pópulum quem redemísti; * duxísti eum poténtia tua ad habitáculum sanctum tuum. - -

Audiérunt pópuli, tremuérunt: * íncolas Philistáee corripuit pavor.

Tunc pertérriti sunt príncipes Edom, * duces Moab corripuit tremor;

Contabuérunt omnes habitatóres Chánaan, * írruit super eos formído et horror.

Propter fortitúdinem bráchii tui * obriguérunt ut lapis,
Donec pertránsiit pópulus tuus, Dómine, * donec pertrán-

Hospodine, zbila nepřítelé.
Plností své moci odpůrce své srazíš, * žárem svého hněvu jak slámu je sžiráš.

Prudkostí tvého vzteku srazily se vody, jak hráz stanuly proudy, * srazily se vody uprostřed moře. - -

Říkal si nepřítel: Poženu se za nimi, dostihnu, * rozdělím si kořist, ukojím vztek svůj; tasím svůj meč, * a oloupím je.

Tvůj vítr zavál - přikrylo je moře. * Jak olovo zmizeli v bezedných vodách. - -

Kdo z bohů se ti vyrovná, Hospodine, kdo se ti vyrovná, přesvatý, * velkolepý divotvůrce?

Pravici vztáhl - * pohltila je země.

Svou milostí jsi vedl vysvobozený lid; * svou mocí vedl ho k svatému svému sídlu. - -

Jak se to doslechli národové, roztrásl se, * Filišťany zachvátil údēs.

Zmatek se zmocnil edomských knížat, * hrůzou trnou Moabu vůdcové;

úlekem zchřadli obyvatelé Kanaanu, * zachvátily je děs a bázeň.

Mocí tvého ramene * ztvrdli jak kámen,

dokud nepřešel lid tvůj, Hospodine, * dokud nepřešel lid,

siit pópulus, quem acquisísti. -
 Introduxísti et plantásti eos
 in monte possessiónis tuae, in
 loco, quem ad habitándum pa-
 rástí, Dómine, * in sanctuá-
 rio, Dómine, quod fundárunt
 manus tuae.

Dóminus regnábít * in aetér-
 num et semper.

Ant. Fortitúdo mea, et laus
 mea Dóminus, et factus est
 mihi in salútem. *Ant.* Laudáte.

Žalm 146: Chvála Pánu - Živíteli.

Myšlenka: Vláda Boží nad celým vesmírem.

Křesťan zpívá ráno chvály Stvořiteli a Zachovateli všeho - ale též Ježíši
 Kristu, Spasiteli, který dnes opět, jako milosrdný Samaritán, zahojí
 mnoho ran duše.

Díky milosrdnému Spasiteli.

Laudáte Dóminum, quia bo-
 nus est, * psállite Deo nostro,
 quia suávis est: decet eum lau-
 dátio.

Aedífcát Jerúsalem Dóminus,
 * dispérsos Israél cóngregat;

Ipe sanat fractos corde, * et
 álligat vúlnera eórum.

Všemohoucímu, Slitovnému.

Defínit numerum stellárum, *
 síngulas nómine vocat.

Magnus Dóminus noster et ví-
 ribus potens, * sapiéntiae ejus
 non est mensúra.

Súblevat húmiles Dóminus; *
 ímpios déprimit usque ad ter-
 ram. - -

Cantáte Dómino cum gratiá-
 rum actióne, * psállite cíthara
 Deo nostro,

jenž se stal tvým. - -

Dovedl jsi ho a usadil na ho-
 rách svého trvalého vlastnic-
 tví; na místě, jež jsi k obývá-
 ní připravil, Hospodine, * ve
 své svatyni, již upevnily tvé
 ruce.

Pán bude vládnout * na věky
 a vždycky.

Ant. Bůh je moje slla i sláva
 má, stal se mým zachráncem.

Ant. Oslavujte!

Oslavujte Pána, neboť jest
 dobrý! * Pějte Bohu našemu!
 Jest rozkošný. Sluší se ho o-
 slavovati.

Pán to jest, jenž Jerusalemem
 staví, * shromažďuje z Izra-
 ele rozptýlené,

těm zdraví dává, jimž srdce
 puká * a jejich rány obvazuje.

Dovede určití počet hvězd *
 a jménem jednotlivé pojme-
 novati.

Pán náš jest veliký, velice
 mocný, * jeho moudrá rozva-
 ha nemá hranic.

Ubohý Pán napřimuje, * bez-
 božnsky sráží na zem. - -

Zazpívejte Pánu píseň díků, *
 zahrejte na harfě našemu Bo-
 hu!

Živiteli.

Qui caelum óperit núbibus, *
qui plúviam terrae parat;

Qui prodúcit in móntibus gra-
men, * et herbam, ut sérviat
hómini;

Qui dat juméntis escam eó-
rum, * pullis corvórum, qui
clamant ad eum.

Jemu, jenž nebesa do mraků
halí * a jenž rád zemi připra-
vuje deště,

jenž dává na horách pučeti
trávě, * zeleni svěží na službu
lidem,

jenž skýtá dobytku potravu
vhodnou; * i mladým krkav-
cům, křičí-li na něj;

Stav jen na Bohu!

Non robur equi deléctat eum,
* nec crura viri placent ei.

jenž nemá rozkoše z bujného
oře, * ani zalíbení v mužo-
vých stehnech!

Placent Dómino, qui timent
eum, * qui fidunt in bonitáte
ejus.

Jen ze svých ctitelů radost má
Pán; * z těch, kteří čekají na
jeho milost.

Ant. Laudáte Dóminum, qui
sanat contritos corde, et álli-
gat contritiónes eórum.

Ant. Oslavujte Pána, jenž
zdraví dává těm, jimž srdce
puká a jejich čerstvé rány ob-
vazuje.

S výjimkou dní od Popeleční středy do příští soboty modlíme se kapi-
tulum, hymnus, verš i antifonu k Benedictus jako v I. chválách.

Výjimku má Zelený čtvrtek - viz Proprium de tempore.

V době adventní, postní a utrpení bereme kapitulum, hymnus a verš
z Řádu. Antifonu k Benedictus pro tyto doby nalezneme v Proprium
de tempore.

Vše ostatní v Řádu k chválám (str. 27).

AD PRIMAM - PRVNÍ

Eucharistická hodinka.

Pater noster, Ave et Credo.

Ź. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja vel Laus tibi.

Otče náš, Zdrávas a Věřím.

Ź. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere.

Již vzešla jasná denice.

Kristus v Eucharistii. Můj dobrý Pastýř, můj Král.

Tato hodinka je celá eucharistická. Chod myšlenek. *Ježíš Kristus jest v Eucharistii.*

1. našim dobrým Pastýřem - my jeho ovečky (Ž. 22a).

2. našim Hostitelem - my jeho hosté (Ž. 22b).

3. našim Králem - my jeho poddaní (Ž. 71).

P. A. Ant. In loco páscue.

Vroce. Ant. Na zelené pastviny.

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 22: Dobrý Pastýř a Hostitel.

Myšlenka: Hluboký, pravdivý obraz: dobrý Pastýř, starostlivý Hostitel jest Kristus - důvěrujme mu vroucně!

Tuto píseň zpíval David při vzpomínce na svůj dřívější pastýřský život.

Pán jest můj Pastýř.

Dóminus pascit me: nihil mihi deest; * in páscuis viréntibus cubáre me facit.

Ad aquas, ubi quiéscam, condúcit me; * réficit ánimam meam.

Dedúcit me per sémitas rectas * propter nomen suum.

Etsi incédam in valle tenebrósa, * non timébo mala, quia tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * haec me consolántur. - -

Pán jest můj pastýř: pranic mi nechybí: * na zelených pastvinách dává mi si hověti, vodí mne k vodám, kde lze odpočinout; * tak duši mou občerstvuje.

Stezkami pokoje vodí mne, * pro svoje jméno.

I když tmavým jdu údolím, * jsi se mnou, - zlého se neleám.

Tvoje hůl a tvůj kyj, * ty mne potěšují. - -

Pán je můj hostitel.

Paras mihi mensam * spectántibus adversáriis meis;

Inúngis óleo caput meum; * calix meus ubérrimus est.

Benígnitas et grátia me sequéntur * cunctis diébus vitae meae,

Et habitábo in domo Dómini * in longíssima témpora.

Stůl pro mne prostíráš * - nepřátelé přihlížejí;

hlavu mi olejem mažeš, * pohár mi přetéká.

Štěstí a milost se mnou jdou * všechny dny života.

V domě Páně se usadím * na časy předlouhé.

Žalm 71a: Kristus-Král pokoje.

Myšlenka: Meslášský žalm. V liturgii žalm svátku Zjevení Páně. Kristus je Králem všech věků. Ochráncem ubohých a utlačených. Velikým Tvůrcem pokoje a štěstí.

Touha po Mesiáši.

Deus, iudicium tuum regi da,
 * et iustitiam tuam filio regis.
 Gubernet populum tuum cum
 iustitia, * et humiles tuos cum
 aequitate.

Afferent montes pacem popu-
 lo * et colles iustitiam.

Spravedlnost a pokoj.

Tuëbitur humiles populi, sal-
 vos faciet filios pauperum, *
 et conteret oppressorem. - -

Et diu vivet ut sol, * et sicut
 luna in omnes generationes.

Descendet ut pluvia super gra-
 men, * sicut imbres qui irri-
 gant terram.

Florëbit in diebus ejus iustitia
 * et abundantia pacis, do-
 nec deficiat luna.

Bože, králi postup své právo
 * a soud svůj synu královu,
 ať lid tvůj podle práva soudí,
 * tvé ubohé spravedlivě!

Hory přinesou lidu pokoj * a
 pahorky spravedlnost.

Práva dojdou ubozí z lidu,
 spasí chudáši děti, * a rozdrtí
 násilníka. - -

A dlouho jak slunce a luna *
 od rodu do rodu bude žíti,
 jako déšť na travník padne, *
 jako déšť, jenž zavlažuje ze-
 mi.

Za jeho vlády rozkvete právo,
 * a dokonalý mír, dokud ne-
 zmizí měsíc.

Žalm 71b.

Království jeho nemá konce.

Et dominabitur a mari usque
 ad mare, * et a flumine usque
 ad terminos terrae;

Coram illo procident inimici
 ejus, * et adversarii ejus pul-
 verem lingent.

Reges Tharsis et insularum
 munera offerent; * reges Ara-
 bum et Saba dona adducent:
 Et adorabunt eum omnes re-
 ges, * omnes gentes servient
 ei. - -

Vládnouti bude od moře k mo-
 ři, * od řeky až k hranicím ze-
 mě.

Nepřátelé jeho před ním se
 skloní, * prach lízati budou
 jeho protivníci.

Králové Taršíše, ostrovů př-
 nesou mu dary, * králové Ara-
 bů, ze Sáby oběti mu podají;
 všichni králové se klaněti bu-
 dou, * sloužiti budou mu ná-
 rodové. - -

Otec ubohých.

Etenim liberabit pauperem in-
 vocantem, * et miserum, cui
 non est adiutor.

Miserëbitur inopis et paupe-

Zachrání chudása, jenž ho na
 pomoc volá, * a poníženého,
 jenž nemá pomocníka.

Slituje se nad bídným ubožá-

ris, * et vitam páuperum salvabit:

Ab injúria et oppressióne liberabit eos, * et pretíósus erit sanguis eórum coram illo. - -

Požehnání Mesláše.

Ideo vivet et dabunt ei de auro Arábiae * et orábunt pro eo semper: perpétuo benedícent ei.

Erit abundántia fruménti in terra; in summis móntium strepet, ut Líbanus, fructus ejus, * et florébunt incolae úrbium ut grámina terrae.

Erit nomen ejus benedíctum in sáecula; * dum lucébit sol, permanébit nomen ejus.

Et benedícentur in ipso omnes tribus terrae, * omnes gentes beátum praedicábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen ejus gloriósum in sáecula; * et repleátur glória ejus omnis terra. Fiat, fiat.

Recitovali-li jsme kající chvály, přidáme nyní Ž. 97: *Cantáte Dómino canticum novum*, str. 328.

P. A. Ant. In loco páscue, ibi Dóminus me collocávit.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k první (str. 27).

kem, * zachrání chudasům život.

Z křivdy a útisku vyprostí je, * drahá mu bude jejich krev. -

Bude žít. - Dají mu zlata z Arábie, * vždy za něj budou prosit, trvale mu žehnat.

Na zemi bude obilí hojnost, na vrcholcích horských zašumí klasy jak Liban, * jak traviny na zemi do květu se dají měst osadníci.

Jeho jméno na věky bude požehnáno, * jeho jméno potrvá, dokud bude svítiti slunce. A bude požehnáním všem čeledím země, * požehnaným ho veřejně prohlásí národy všechny.

Dozpěv.

Pán, Izraelův Bůh, budiž oslavován! * On jediný zázraky koná!

Věčně buď slaveno jeho vznešené jméno, * slávy jeho země jest plná! Staň se! Staň se!

V roce. Ant. Na zelené pastviny mne vodí Pán.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD TERTIAM - TŘETÍ

„Dáváš mi vytrvatí v dobrém, Pane!“

Pater noster, Ave María.

Ž. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdravas Maria.

Ž. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.*Hymnus.*

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. A nyní, Duchu přesvatý.

Thema: I kdyby byl křesťan na zemi stále pronásledován, přece je šťasten: spojen s Bohem, živem nebeským Chlebem, má záruku spásy, věčného žití.

Cil: Viz vznešenost svého povolání za dítko Boží a za spoludědice Krista! Hrdinně nes bědy pozemského života.

Ž. 72 je poučná píseň. Proč jsou bezbožníci šťastni? Pokušení. Duše se jím pracně probíjí k oddanosti do vůle Boží a ke spojení s ním. I kněží mohou taková pokušení přijít. Je dobré zvážit velikost nadpřirozeného štěstí a bohatství. Budeme šťastni, dojdeme-li vždy k závěru: Vždyť my jsme ti nejbohatší a nejšťastnější!

Ant. Quam bonus.*T. P. Ant.* Allelúja.*Ant.* Jak jest dobrý.*V době velik. Ant.* Aleluja.*Žalm 72a:* Zdánlivé štěstí bezbožných.*Myšlenka:* Žalm luští jeden z problémů spravedlivého života. Odpověď patří k nejkrásnějším místům celého žaltáře.

Předzpěv (problém).

Quam bonus rectis est Deus,
* Dóminus eis, qui puro sunt
cordelMei autem fere nutárunt pe-
des, * paene lapsi sunt gressus
mei,Quia ímpii invidébam, * pro-
speritátem peccátorum obsér-
vans. - -Jak jest Bůh dobrý spraved-
livým, * těm, kteří srdce jsou
čistého.Mně málem nohy by bývaly
zavrávaly; * jen málo - a
kroky byly by uklouzly,protože jsem bezbožným zá-
viděl skoro, * když viděl jsem
štěstí ničemů.

Štěstí a pýcha bezbožných.

Nulla enim sunt iis torménta, Neboť žádných trampot ne-

* sanum et pingue est corpus eorum.

In aerúmnis mortálium non versántur, * et cum homínibus non flagellántur.

Ideo cingit eos, ut torquis, supérbia, * et violéntia, ut vestis, óperit eos.

Prodit ex crasso corde iníquitas eorum, * erúmpunt figménta mentis.

Irrident et loquúntur maligne, * oppressiónem ex alto minántur.

Aggrediúntur caelum ore suo, * et lingua eorum perstringit terram.

prožívají: * zdravé jejich tělo tučné jest.

Bolestí lidských nezažili, * jako jiní lidé netrpí.

Protože jak řetězy pýcha je zdobí, * a násilí jak šat je odívá.

Ničemnost jim z tučného vyvěrá srdce, * tryskají bájně přeludy mysli.

Posmívají se a mluví zpupně, * povýšení vyhrožují násilím.

Na nebe mří ústy svými, * pyšný jejich jazyk zemí jde.

Žalm 72b.

Zmámené davy.

Ideo pópulus meus se convertit ad eos, * et aquas abundantes sorbent sibi.

Et dicunt: „Quómodo scit Deus, * et estne cognítio in Altíssimo?“

Ecce, tales sunt peccatóres * et, semper tranquílli, poténtiam augent. - -

Proto se lid můj za nimi hrne, * hojná voda je douškem jim.

Říkají: „Jak to, že o tom Bůh ví?“ * a „Poznává něco Nejvyšší?“

Takoví, hleď, jsou bezbožníci, * a trvale šťastni, bohatnou!

I pěvec kolísá.

Ergóne frustra mundum servávi cor meum, * et lavi in innocentia manus meas?

Nam flagélla pátiomni témpore, * et castigatióne quotídie.

Si cogitárem: Loquar ut illi, * genus filiórum tuórum deseruíssem.

Meditábar ergo, ut cognósce-

Choval jsem darmo srdce čisté, * darmo jsem ruce myl v nevině?

Po všechen čas rány trpím, * a kárání trest den co den.

Kdybych si řekl: Budu mluvit jak oni, * rodu tvých dětí bych zrádcem byl.

Když přemýšlel jsem, bych

rem hoc; * sed laboriósus visum est mihi.

věc pochopil, * zdálo se mi to namáhavým.

Žalm 72c.

Rozluštění problému.

Donec intrávi in sancta Dei,
* et atténdi fini illórum.

I vešel jsem do svatyně Boží,
* a o jejich konci tam přemýšlel...

Vere, in via lúbrica cóllocas eos,
* praecípitas eos in ruínas.

Ba, stavíš je na cestu kluzkou,
* do ssutin dolů je porážíš!

Quómodo corruérunt moménto,
* desiérunt, absúpti sunt magno terróre!

Ó, jak padají znenadání! *
Hynou, velkým strachem strávenil

Sicut sómnum, cum quis evígilat,
Dómine, * ita, cum surréxeris, spernes figméntum eórum.

Jako snem, Pane, procitnuvší;
* jen vstaneš - pohrdáš přeludy jejich.

Quando exasperabátur mens mea,
* et cor meum pungebátur,

Když byla mysl má rozčilená,
* a srdce mé bylo zraněno,

Ego insípiens eram neque intelligébam:
* ut juméntum fui coram te. - -

nechápal jsem a nerozuměl -
* byl jsem jak zvíře před tebou. - -

Pravé štěstí.

Ego autem semper tecum ero:
* apprehendísti manum dexteram meam;

Nyní s tebou budu neustále:
* ty jsi mou pravici uchopil.

Consílio tuo dedúces me, * et in glóriam tandem suscípies me.

Svojí radou povedeš mne, *
nakonec mne vezmeš do slávy své.

Quis praeter te mihi est in caelo?
* et, si tecum sum, non delectat me terra.

Koho mám na nebi kromě tebe?
* Země mne netěší, s tebou-li jsem.

Déficit caro mea et cor meum,
* Petra cordis mei et pars mea Deus in aetérnum.

Tělo i srdce mé zmírá touhou.
* Hospodin věčně je mi skálou srdce a mým podílem.

Ecce enim, qui recédunt a te, peribunt,
* perdis omnes, qui fornicántur abs te.

Hle, zhyne, kdo od tebe se vzdálí,
* zahubíš každého, kdo nevěrný.

Mihi autem bonum est prope Deum esse, * pónere in Dómino Deo refúgium meum.

Enarrábo ómnia ópera tua * in portis flíiae Sion.

P. A. Ant. Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k třetí (str. 47).

Být Bohu nablízku je mé štěstí, * na Pána Boha vkládám svou naději.

O všech dílech tvých vypravovat budu * u bran dcer síonských.

V roce. Ant. Jak dobrý jest Bůh Izraelovi; těm, kteří jsou čistého srdce.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD SEXTAM - ŠESTÁ

Znesvěcený chrám.

Pater noster, Ave María.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdrávas Maria.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus. Svět řídí mocně pravdy Bůh.

Thema: Znesvěcený chrám je obrazem duše znesvěcené hříchem. Budu se modlit jménem Církve za obrácení hříšníků.

Pozadí z historie vykoupení: Ježíš Kristus je křžován. Slova „Zbožte tento chrám...“ se plní.

Myšlenka: Moc pekla, zla.

Hodinka je krásnou kněžskou modlitbou. Povšimnu si tří strhujících obrazů: zničený židovský chrám (parabola) - zničené Kristovo lidství na kříži (pozadí šesté z historie vykoupení) - a hříchem znesvěcená svatyně duše (vlastní předmět modlitby).

P. A. Ant. Memor esto.

V roce. Ant. Vzpomeň!

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 73a: Zpustošení svatyně.

Žalm líčí jedno z nejsmutnějších údobí izraelských dějin: zničení chrámu.

Obraz utrpení.

Quare, Deus, repulisti in per- Proč jen nás odmítáš docela,

pétuum, * exardéscit ira tua
contra oves páscue tuae?

Recordáre sodalitátis tuae,
quam condidísti ab antíquo,
tribus, quam redemísti tibi in
possessiónem, * montis Sion,
in quo sedem posuísti.

Dírige gressus tuos ad ruínas
perpétuas: * ómnia vastávit
inimícus in sanctuáriu.

Rugiérunt adversárii tui in lo-
co convéntus tui, * posuérunt
signa sua in tropháeum.

Símiles erant illis, qui in con-
denso vibrant secúrim, * et
jam áscia et málleo jánuas e-
jus páriter contúndunt.

Igni tradidérunt sanctuárium
tuum, * profanáru in terra
tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo: „De-
struámus eos simul; * combú-
rite ómnia sanctuária Dei in
terra.“

Signa nostra non jam vidé-
mus, non est prophéta; * ne-
que inter nos est qui sciat quo-
úsque.

Žalm 73b.

Důvěra v Boha.

Quoúsque, Deus, exprobrábit
inimícus? * Blasphemávit ad-
versárius nomen tuum in per-
pétuum?

Quare avértis manum tuam *
et dexteram tuam rélines in
sinu tuo? - -

Deus autem rex meus est ab

Bože, * a proč se hněváš na
ovce své pastvy?

Na obec vzpomeň, již založils
dávno, na kmen, jež sis vy-
koupil do majetku, * na horu
Sion, na které sídlíš.

K troskám trvalým kroky
svými zaměř, * vše zpustošil
nepřítel ve svatyni,
tvoji protivníci řvali na tvém
shromaždišti! * Na znamení
vítězství vztyčili korouhve
své.

Těm podobní, již v houštině
mávají sekýrami. * Už seký-
rou a kladivem boří její brá-
ny.

Do svatyně tvé vysílali oheň,
* až na dlažbu sídlo tvé zne-
světili.

Říkali si: „Pospolu je zničíme;
* spalte veškeré svatyně v ze-
mi!“

Nezříme svých znamení, pro-
roka není; * nikdo z nás neví,
jak dávno je tomu.

Smí, Bože, dlouho se odpůrce
rouhat? * Smí nepřítel tupit
tvé jméno?

Proč jenom odvracíš ruku svo-
ji * a proč svou pravici v klně
držíš? - -

Bůh přec je králem mým od

antíquo, * qui éfficit salútem
in médio terrae.

Tu dirupísti poténtia tua ma-
re, * contrivísti cápita dracó-
num in aquis.

Tu confregísti cápita Leviá-
than, * dedísti eum escam
monstris marínis.

Tu eliculísti fontes et torrén-
tes: * tu siccásti flúvios copió-
sos.

Tuus est dies et tua est nox; *
tu stabilísti lunam et solem.

Tu statuísti omnes términos
terrae; * aestátem et hsemem
tu formásti.

Žalm 73c.

Prosba v soužení.

Recordáre haec: inimícus ex-
probrávit tibi, Dómine, * et
pópulus insípiens maledíxit
nómini tuo.

Ne tradíderis vúlturi vitam
túrturis tui: * vitam páupe-
rum tuórum noli oblivísci in
perpétuum.

Réspice in foedus tuum. * quia
violéntiae plena sunt latíbula
terrae, et campi.

Ne húmilis revertátur confú-
sus: * pauper et inops laudent
nomen tuum.

Exsúrge, Deus, age causam tu-
am; * recordáre impropérii
quod insípiens quotidie infert
tibi.

Noli oblivísci voces adversari-
órum tuórum: * tumúltus in-

pradávná; * pomoc skýtá u-
prostřed země.

Tys to, jenž mocí svou rozdělil
moře, * jenž ve vodách roz-
tříštil oblud hlavy.

Na padř rozbils Leviatana
lebku, * hodils jej za žrádlo
obludám mořským.

Prameni, potoku jsi vytrysk-
nout dal, * dovedls vysušit ve-
líké řeky.

Den jest tvůj, také noc jest
tvoje, * lunu i slunce jsi upev-
nil.

I hranice země jsi vymezil vše-
cky, * také léto a zimu jsi sta-
novil.

Vzpomeň: Pane, nepřítel rou-
hal se ti, * tvému jménu zlo-
řečil pošetilý lid!

Nevydávej supovi život hrd-
ličky své; * na život svých
bědných nezapomeň nikdy!

Na smlouvu svou shlédni, *
vrchovatý násilím jsou skryše
země i pole.

Ať chudás si potupu neodná-
ší; * ubožák bědný ať chválí
tvé jméno!

Vzhůru, Bože! Svou při si sa-
moten veď, * sám na potupu
vzpomeň, již den co den blá-
zen ti dělá!

Na hluk svých nepřátel neza-
pomínej, * na vzbouřenců

surgéntium contra te ascéndit křik, jenž stále se vznáší!
semper.

P. A. Ant. Memor esto congregatiónis tuae, Dómine, quam posedísti ab inítio. *V roce. Ant.* Na obec vzpomeň, Pane, již dávno jsi získal.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja, aleluja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k šesté (str. 52).

AD NONAM - DEVÁTÁ

„Země se třásla, oněměla, když Bůh povstal, aby soudil.“

Pater noster, Ave María.	Otče náš, Zdrávas Maria.
Ť. Deus, in adjutórium.	Ť. Bože, ku pomoci.
Glória Patri.	Sláva Otcí.
Allelúja <i>vel</i> Laus tibi.	Aleluja <i>nebo</i> Chvála tobě.

Hymnus.

Rerum Deus, tenax vigor. Bože, světa stálá sílo.

Thema: Kristus jest Vítěz.

Obraz: Poslední soud (vzpomeň na slova poslední strofy hymnu: „praemium mortis sacrae“).

Prosba: Kéž i já budu triumfovat s vítězným Kristem!

Nálada: Přemož malomyslnost a buď v duchovní správě optimistou!
Jako bědovala šestá hořce nad zkázou chrámu, tak jásavě, vítězně zní devátá: naše věc zvítězí protože již Vítěz stojí za ní.

<i>P. A. Ant.</i> Invocabimus.	<i>V roce. Ant.</i> Slaviti budeme.
<i>T. P. Ant.</i> Allelúja.	<i>V době velik. Ant.</i> Aleluja.

Žalm 74: Výstraha: Bůh je Odplatitel!

Myšlenka: Žalmista varuje hříšníky: Nezahrávejte si s Boží shovívavostí!
Každý hříšník bude potrestán!

Předzpěv.

Celebrámus te, Dómine, celebrámus, * et praedicámus nomē tuum, enarrámus mirabilia tua. - -	Chválíme tě, Bože, oslavujeme, * hlásáme jméno tvé, divy tvé rozhlašujem!
---	---

Soudce a hříšník.

„Quando statúero tempus, *
ego secúndum jus judicábo.

Etsi moveátur terra cum óm-
nibus incolis suis: * ego firmá-
vi colúmnas ejus.

Dico insoléntibus: Nolíte in-
soléscere, * et ímpiis: Nolíte
extóllere cornu.

Nolíte extóllere contra Altís-
simum cornu vestrum, * nolí-
te loqui contra Deum pro-
térva.

„V stanovené době * podle
práva soudím.

Byť země se chvěla s osadní-
ky svými: * pevně jsem za-
klínil sloupoví její.

Vzdorujícím říkám: Nechte
vzdor! * Ničemům: Roh svůj
tak nezvedejte,

roh svůj proti Nejvyššímu ne-
zvedejte, * nechtějte mluvit
na Boha drze!

Soudce s pohárem hněvu.

Neque enim ab Oriénte neque
ab Occidénte * neque a desér-
to neque a móntibus:

Sed Deus est judex: * hunc
déprimit, et illum extóllit.

Nam in manu Dómini calix
est, * qui spumat vino, ple-
nus mixto:

Et propínat ex eo; usque ad
faeces sorbébunt, * bibent om-
nes ímpii terrae.“ - -

Od západu ani od východu, *
s pouště, s hor (nepřijde po-
výšení):

Bůh sám je soudce: * toho po-
níží, onoho povýší.

Pán ve svých rukou třímá po-
hár, * jenž šumivým vínem je
plný; koření míchá;

dává z něho píti; vysrkávat
až do kvasnic - * píti musí vši-
chni bezbožníci v kraji. - -

Dozpěv.

Ego autem exsultábo in aetér-
num, * psallam Deo Jacob.

Et ómnia córnua impiórum
confríngam; * extolléntur cór-
nua justí.

Na věky budu se radovati, *
zpívati Bohu Jakobovu.

Rohy ničemů všechny se zlá-
matí chystám, * by se po-
vznesl roh spravedlivého.

Žalm 75a: Bůh je Vítěz - útěcha.

Dobro zvítězil

Myšlenka: Píseň oslavuje spravedlivého Boha - Vítěze. Ve světě ničí ne-
příatele tu a tam, na konci světa je však ztrestá dokonale.

Předzpěv.

Innótuít Deus in Juda, * in
Israél magnum est nomen e-
jus.

Bůh se projevil v Judské ze-
mi, * veliké jméno má v Izra-
elovi,

In Salem est tabernaculum ejus, * et habitatio ejus in Sion.

vždyť v městě Šalemu jest jeho stan * a jeho obydlí na Sionu.

Soud nad nepřáteli.

Ibi confrégit fúlmina arcus, * scutum et gládium et arma. -

Bleskem rozlámal lučiště od tud, * meče i štíty a kdejakou zbroj. - -

Splendens luce tu, potens, venísti * a montibus aetérnis.

Přišel jsi mocný, blýskaje světlem * s pahorků odvěkých.

Spoliáti sunt robústi corde, dórmunt somnum suum, * et ómnium fórtium defecérunt manus.

Odvážní byli oloupeni, do spánku se noří; * ruce všech udatných zemdlely.

Increpatióne tua, Deus Jacob, * torpuérunt currus et equi.

Jakobův Bože, na hrozbu tvoji * ztrnuli vozy i koně.

Žalm 75b.

Bůh, Soudce světů.

Terríbilis es tu, et quis resístet tibi, * ob veheméntiam irae tuae?

Jsi strašlivý - kdo smí ti odporovat, * rozzuří-li se tvůj hněv?

De caelo audíri fecísti judícium: * terra expávit et síluit,

Rozsudek svůj jsi oznámil s nebe, * země se roztrásla a zmlkla,

Cum exsúrgeret ad judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes húmiles terrae. - -

když povstal Bůh, aby soudil, * všem ubohým na zemi pomoc dal. - -

Díkůčinění v chrámu.

Nam furor Edom glorificábit te, * et supérstites Émath festum agent tibi.

Rozzuřený Edom tě oslaví * a zbylí z Ématu ti zasvěť svátek.

Fácite vota et sólvite ea Dómino Deo vestro, * omnes in circúitu ejus munus ferant

Dělejte, plňte Bohu svému sliby; * dar přineste Hroznému z okolí všichni!

Terríbili,

Ei qui cóhibet spíritum principum, * qui terríbilis est ré-gibus terrae.

Odvahu knížat dovede mařit, * králům země je strašlivým.

P. A. Ant. Invocabimus no-

V. roce. Ant. Slaviti budeme

men tuum, Dómine: narrábi-
mus mirabília tua.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k deváté (str. 50).

jméno tvé, Pane, a kázati zá-
zračné tvé činy.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD VESPERAS - NEŠPORY

Eucharistie a Církev.

Pater noster, Ave María.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdravas Maria.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Je čtvrtek večer, t. j. doba Poslední večeře. Kdo z nás při modlitbě nešpor nedlí myšlenkami v sále onoho večeřadla? Kdo z nás nehledá v žalmech dnešních nešpor vztahy k těmto láskyplným posledním hodinám Mistra s učedníky?

A nachází je. Při pozorné modlitbě objeví zlatou jejíh nitku, vinoucí se celými nešporami: Ž. 135 a 137 jsou hymny díkůčinění. Antífony jsou dnes tím, čím mají skutečně být: klíčem k celému žalmu.

P. A. Ant. Ecce quam bonum
* et quam jucundum, habitá-
re fratres in unum.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

V roce. Ant. Hle, jak je dob-
ré, * jak roztomilé, bydlí-li
bratři pospolu!

V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 132: Svaté společenství.

Myšlenka: Požehnání bratrské svornosti, zvláště ve slavné liturgii jerusalemského chrámu.

V nezměrně vyšší míře platí totéž o katolických chrámech a o *Eucharistii*. Ta tvoří svaté společenství: stáváme se jedním Tělem s Kristem. Eucharistie nám jest i radost nesoucím olejem, občerstvujícím tau.

Ecce quam bonum et quam
jucundum, * habitáre fratres
in unum:

Sicut oleum optimum in cá-
pite, quoddéfuit in barbam,
barbam Aaron, * quod défuit
in oram vestimentí ejus;

Hle, jak je dobré, jak rozto-
milé, * bydlí-li bratři pospolu!

Jak nejlepší olej, jenž s hlavy
dolů po kapkách stéká na vou-
sy, na vousy Áronovy, * jenž
stěhá na lem jeho šatu,

Sicut ros Hermon, * qui descéndit super montem Sion:
Nam illic largítur Dóminus benedictiónem, * vitam usque in saeculum.

Ant. Ecce quam bonum et quam jucúndum, habitáre fratres in unum.

Ant. Confitémini Dómino, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

jako rosa Hermonu, * jež zne náhla padá na horu Sion: neboť tam dává Pán požehná ní * a život na věčné časy.

Ant. Hle, jak je dobré, jak roztomilé, bydlí-li bratři pospolu.

Ant. Oslavujte Pána, * neboť na věky trvá láska jeho!

Žalm 135a: Díky za stvoření a vykoupení.

Myšlenka: Děkováná píseň za stvoření a za vysvobození židovského národa z Egypta.

Pro nás: Předobraz vykoupení. Žalm se modlí Ježíš Kristus při první mši svaté bezprostředně před proměňováním. Tím se stal předchůdcem, pravzorem naší preface. Jak krásně zapadá právě do dnešních nešpor!

Předzpěv.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Laudáte Deum deórum, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Laudáte Dóminum dominórum, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Oslavujte Pána, neboť jest dobrý, * na věky trvá láska jeho!

Oslavujte Boha bohů, * na věky trvá láska jeho!

Oslavujte Pána pánů, * na věky trvá láska jeho!

Díky za stvoření.

Qui fecit mirabília magna solus, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui fecit caelos cum sapiéntia, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui exténdit terram super aquas, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui fecit lúmina magna, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus:

Toho, jenž jediný zázraky dělá, * na věky trvá láska jeho!

Toho, který moudře nebesa stvořil, * na věky trvá láska jeho!

Toho, jenž na vodě rozestřel zemi, * na věky trvá láska jeho!

Toho, jenž udělal veliká světla, * na věky trvá láska jeho:

Solem, ut praesit diēi, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus,

Lunam et stellas, ut praesint nocti, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, * quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

slunce, by během dne panovalo, * na věky trvá láska jeho,

měsíc a hvězdy, by za noci vládly, * na věky trvá láska jeho.

Ant. Oslavujte Pána, neboť na věky trvá láska jeho!

Ant. Oslavujte Pána, * jenž v ponížení našem pamatoval na nás!

Žalm 135b.

Díky za vysvobození z Egypta.

Qui percússit Aegýptios in primogénitis eórum, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israēl e médio eórum, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus,

Manu poténti et brácchio exténto, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui dívísit Mare Rubrum in partes, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et tradúxit Israēl per médium ejus, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et detrúsit Pharaónem et exercitum ejus in Mare Rubrum, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui duxit pópulum suum per desértum, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Jenž prvně zrozené Egypta pobil, * na věky trvá láska jeho.

A z jejich středu Izraele vyvedl, * na věky trvá láska jeho;

vztaženým ramenem a rukou silnou, * na věky trvá láska jeho.

Jenž na části rozdělil Rudé moře, * na věky trvá láska jeho.

A převedl Izraele středem jeho, * na věky trvá láska jeho.

A zahnal do moře faraonovo vojsko, * na věky trvá láska jeho.

Toho, jenž provázel národ svůj pouští, * na věky trvá láska jeho.

Díky za Zaslíbenou zemi.

Qui percússit reges magnos, *

Toho, jenž zporážel velké krá-

quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et occidit reges poténtes, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus:

Sehon, regem Amorrhaeórum, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus,

Et Og, regem Basan, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus,

Et dedit terram eórum in possessioném, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus,

In possessioném Israëľ, servo suo, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus. -

Díky za vysvobození z exilu.

Qui in humilitáte nostra recordátus est nostri, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Et liberávit nos ab inimícis nostris, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Dozpěv.

Laudáte Deum caeli, * quóniam in aetérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Ant. Adháereat lingua mea * fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

le, * na věky trvá láska jeho.

Toho, jenž mocné pozabíjel krále, * na věky trvá láska jeho:

Sichona, krále Amoritů, * na věky trvá láska jeho.

Oga, knížete Bašanu, * na věky trvá láska jeho.

Jenž dal jejich zemi do majetku, * na věky trvá láska jeho,

do majetku Izraeli, sluhovi svému, * na věky trvá láska jeho.

Toho, jenž v neštěstí nás pamětliv byl, * na věky trvá láska jeho.

Toho, jenž vyrval nás tyranům našim, * na věky trvá láska jeho.

Toho, jenž podává chléb všemu tělu,¹ * na věky trvá láska jeho.

Oslavu vzdejte nebeskému Bohu, * na věky trvá láska jeho.

Ant. Oslavujte Pána, jenž v ponížení našem pamatoval na nás.

Ant. Ať na moje ponebí jazyk můj přilne, * nevzpomeň-li na tě, Jerusaleme!

¹ Při tomto verši měl podle podání Kristus ustanoviti Eucharistii.

Žalm 136: Věrnost Jerusalemu.

Myšlenka: Vroucl elegie. Zpívá touhu židů ve vyhnanství po Jerusalemu.

Křesťan se na zemi cítí též ve vyhnanství. Touží, lne vroucl láskou k Městu Božímu, k nebeskému Jerusalemu - a k jeho nádvoří, katolické Církvi.

My jsme vyhnancl.

Ad flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus, * cum recordarémur Sion. U babelských řek jsme seděli, lkali,¹ * když jsme na Sion vzpomínali.

In salícibus terrae illius * suspéndibus cítharas nostras. A tam jsme na vrbách onoho kraje * harfy své zavěsili.

Oni se nám vysmívají.

Nam illic, qui abdúxerant nos, rogavérunt a nobis cántica, et qui affligébant nos, laetítiam: * „Cantáte nobis ex cánticis z sionských písní!“ - -

Láska k Jerusalemu.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna? Jak bychom v cizině zpívali mohli * radostnou píseň Páně?

Si oblítus ero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur délixtera mea! Ať je má pravice zapomenuta, * zapomenuli na tě, Jerusaleme!

Znovu: láska k Jerusalemu.

Adháereat lingua mea fáucibus meis, * si non inemínero tui, Ať na moje ponebí jazyk můj přilne, * nevzpomenuli na tebe, Si non posúero Jerúsalem * jestliže (radost má) z Jerusalema * nebude nad radost mou veškerou. - -

Trest za Edom.

Recordáre, Dómine, contra fílios Edom * diem Jerúsalem, Pamatuj, Pane, proti edomským synům * na den Jerusalema,

Qui dixerunt: „Evértite, evértite * ipsa fundaménta in ea!“ jim, kteří pravili: „Zbořte jej, zbořte * zcela, až do základu!“

¹ U Eufratu a jeho kanálů.

Trest za Babel.

Fília Babylónis vastátrix, *
beátus, qui repéndet tibi mala,
quae intulísti nobis!

Beátus, qui apprehéndet et etal-
lídet * párvulos tuos ad pet-
ram!

Ant. Adháereat lingua mea
fáucibus meis, si non memíne-
ro tui, Jerúsalem.

Ant. Confitébor * nómini tuo,
Dómine, super misericórdia et
veritáte tua.

Babelská dcero, ty pustošitel-
ko, * blažen, kdo zlo ti splatí,
které jsi nám udělala!

Štasten, kdo uchopí a kdo roz-
tříští * o skálu tvoje děti!

Ant. Ať na moje ponebí jazyk
můj přilne, nevzpomenu-li na
tě, Jerusaleme!

Ant. Chválím * jméno tvé, Pa-
ne, pro lásku a věrnost tvou.

Žalm 137: Děkujeme svému Ochránci. *Je slitovný a věrný.*

Myšlenka: Vhodná píseň pro nešpory. Děkuje za milosti vykoupení
v Církvi i v duši. Děkuje za Eucharistii.

Děkuji Bohu.

Celebrábo te, Dómine, ex toto
corde meo, * quia audísti ver-
ba oris mei;

In conspéctu Angelórum psal-
lam tibi, * prostérnam me ad
templum sanctum tuum,

Et celebrábo nomen tuum *
propter bonitátem et fidem
tuam,

Quia magnum fecísti super
omnia * nomen tuum et pro-
míssum tuum.

Quando te invocávi, exaudísti
me, * multiplicásti in ánima
mea robur. - -

Pane, celým srdcem tě chvá-
lím, * slyšels slova mých úst.

Na očích andělů ti zpívám, *
na kolena padám v tvé sva-
tyni.

Pro lásku tvou oslavím tvé
jméno * a pro věrnost tvou,

větší než kde co udělal jsi * své
jméno i příslib svůj.

Když zavolal jsem, slyšel jsi
mne, * novou sflu jsi mi dal.

Svět děkuje Bohu.

Celebrábunt te, Dómine, om-
nes reges terrae, * cum audí-
erint verba oris tui;

Et cantábunt vias Dómini: *
„Vere, magna est glória Dó-
mini.“

Oslaví tě, Pane, země vládci,
* uslyší-li slovo tvých úst.

Zpívati budou na cestách Pá-
ně: * „Opravdu, je velká slá-
va Páně!“

Vere, excelsus est Dóminus,
et húmitem respicit, * supér-
bum autem e longinquo con-
tuétur. - -

Bůh mne chrání.

Si ámbulo in médio tribulatio-
nis, vivum me servas, contra
iram inimicórum meórum ex-
téndis manum tuam, * salvum
me facit dextera tua.

Dóminus pro me perfíciet
coepta. Dómine, bónitas tua
in aetérnum manet; * ne de-
reliqueris opus mánuum tuá-
rum.

P. A. Ant. Confitébor nómini
tuo, Dómine, super misericór-
dia et veritáte tua.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Kapitulum.

2. *Cor. 1, 3-4.* Benedíctus Deus,
et Pater Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericordiá-
rum, et Deus totfús consolá-
tiónis, qui consolátur nos in
omni tribulatióne nostra.

Hymnus (od sv. Řehoře Vel.). Popisuje 5. den stvoření.

Magnae Deus poténtiae,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áëra.

Demersa lymphis ímpri-
mens,
Subvécta caelis érigens:
Ut stirpe ab una pródita,
Diversa répleant loca.

Opravdu, Pán jest vznešený,
zná nízké, * spatra pohlíží na
vysoké. - -

Kráčím-li trýzněn, chráníš mi
život, vztahuješ ruku proti
hněvu mých nepřátel, * na po-
moc spěje mi pravice tvá.

Hospodin, co začal jsem, do-
koná za mne. Láska tvá, Pa-
ne, trvá na věky. * Neopouš-
těj díla rukou svých!

V roce. Ant. Chválím jméno
tvé, Pane, pro lásku a věrnost
tvou.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

2. *ke Kor. 1, 3-4.* Veleben budiž
Bůh a Otec Pána našeho Ježí-
še Krista; Otec milosrdenství
a Bůh veškeré útěchy! On nás
potěšuje ve všelikém soužení
našem.

Ó Bože velké prasíly,
jenž z tvorů vody plodivé
část nechals v mořských hlu-
binách,
část zvedáš v modré výšiny.
Cos pohroužil, dlaň vln teď
má,
co zvedls, výší oblétá;
chtěls, by vše z téhož kořene
plnilo místo přerůzné.

Largire cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescire lapsus críminum,
Nec ferre mortis táedium.

Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

Ÿ. Dirigátur, Dómine, orátio
mea. R. Sicut incénsum in con-
spéctu tuo.

K Magnificat:

Ant. Fecit Deus * poténtiam
in bráčchio suo: dispérsit su-
pérbos mente cordis sui.

Vše ostatní v Řádu k nešporám (str. 60).

Ó, dopřej všechněm sluhům
svým,
jež obmývá Krev Tvoje z vin,
by nepoznali hříchů pád,
ježž smrtí nutno odpykat.

Ať nezničí je tíha vin
a nevypnou se chlubením,
v malomyslnost ať nespádnou
a v pýchu ať se nenadmou.

To dejž nám, Otče laskavý,
i Ty, jenž Otci roveň jsi,
jenž s Duchem Utěšitelem
vládneš od věků na věky.
Amen.

Ÿ. Vystup má modlitba k to-
bě, Pane! R. Jako vonný dým
před tvou tvář!

Ant. Učinil Bůh * mocné věci
ramenem svým: rozptýlil pyš-
né myšlenkou svého srdce.

AD COMPLETORIUM - DOPLNĚK

Pane, zůstaň s námi - připozdívá se...!

Ÿ. Jube, domne, benedícere.
Bened. Noctem quiétam.
Lectio. Fratres: Sóbrii estóte.
R. Deo grátias.

Ÿ. Adjutórium nostrum.
Pater noster (quod dicitur to-
tum secreto)

Confíteor. Misereátur. Indul-
géntiam.

Ÿ. Convérte nos. R. Et avérte.

Ÿ. Pane, rač požehnati.
Požehnání. Pokojnou noc.
Čtení. Bratři: Buďte střízliví.
R. Bohu díky.

Ÿ. Pomoc naše.
Otče náš (celý potíchu).

Vyznávám se. Smiluj se. Pro-
minutí.

Ÿ. Obrať nás. R. A odvrať.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Ÿ. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Doplnek bývá vždy vážný. Dnes však při vzpomínce na smrtelnou úzkost Spasitelovu je, možno-li to říci, ještě vážnější.

Žalmy jako by se snažily vyjádřit opuštěnost a úzkost Spasitelovu v Gethsemanské zahradě.

Je to večerní modlitba pro doby, kdy i nám v životě přijdou podobné hodiny vnitřních muk.

P. A. Ant. Adjutor meus.

V roce. Ant. Buď mým pomocníkem!

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 69: Modlitba v nouzi.

Myšlenka: Tři obrazy, tři pohledy mne mohou večer zaujmout:

1. na nepřitele duší, jemuž slavně odpírám,

2. na přátele, na své slavné bratry v Kristu, kteří s nebe sledují můj boj o věnec neporušitelný,

3. a na sebe sama: jak jsem slabý a nicotný.

Pláceat tibi, Deus, ut erípias me; * Dómine, ad adjuvándum me festína. Laskavě, Pane, mne vysvo-
boď, * na pomoc mi pospěš!

Nepřátelé.

Confundántur, et erubéscant, * Ať hanbou a studem zardí se,
* qui quaerunt vitam meam. * kdož po mém životě pasou,
Cedant retrórsum, et pudóre ať s hanbou a hanou odtáhnou,
afficiántur, * qui delectántur * kdož z neštěstí mého se
malis meis. těší!

Recédant confusióne opérti, * Ať ustoupí hanbou pokryti, *
qui dicunt mihi: Euge, euge! kteří mi říkají: Dobře, dobře!

Přátelé.

Exsúltent et læténtur de te * Ať veselí se, radují * všichni,
omnes, qui quaerunt te; kdož hledají tebe;
Et dicant semper: „Magnificétur Deus“, * ať vždy mluví, již spásu tvou
* qui desíderant milují: * „Budiž Bohu sláva!“
auxílium tuum.

Já.

Ego autem miser sum et pauper, * Já však jsem bedný a ubohý,
* Deus, succurre mihi! * Bože, na pomoc mi přispěj!
Adjutor meus et liberátor meus es tu: * Ty jsi můj pomocník, ochránce!
* Dómine, ne tardáveris. * Neotálej, můj Bože!

Žalm 70a: U konce svých sil.

Myšlenka: Modlitba starce, nebo modlitba vysíleného židovského národa ve vyhnanství.

My: Jestliže na nás doléhá tíha světa, jestliže majomyslníme, pozvedne naši duši modlitba k důvěře. Vždyť „vše mohu v tom, jenž mne posluguje!“

Předzpěv.

Ad te, Dómine, confúgio: * K tobě se, Pane, uchýliti hod-
ne confúndar in aetérnum; lám, * nedej, bych na věky
zahanben byl.

Secúndum justítiam tuam éri- Vyproš mne, jsa spravedliv,
pe me et líbera me; * inclína a vysvobod mne! * Nakloň ke
ad me aurem tuam etsalva me. mně ucho své a mne zachraň!
Esto mihi petra refúgii, arx Budiž mojí skálou, útočištěm,
muníta, ut salves me: * nam opevněnou tvrzí, bys spasil
petra mea et arx mea es tu. mne: * neboť jsi skálou mou
i mou tvrzí.

Boj o důvěru: a) již od mladosti.

Deus meus, éripe me de manu Bože můj, vytrvi mne z niče-
iníqui, * de pugno improbi et movy ruky * a z dlaně násil-
oppressóris: níka zvráceného,

Nam tu es exspectátio mea, neboť ty, Bože můj, jsi důvě-
Deus meus, * Dómine, spes rou mojí, * Pane, jsi nadějí
mea a juventúte mea. mou od mého mládí!

Tibi inníxus sum ab útero; a Od matčina lůna jsi oporou
ventre matris meae eras pro- mou, * od matčiny vulvy jsi
tector meus: * in te sperávi záštitou mou. V tebe jsem
semper. vždycky doufal!

Tamquam prodígium appáruí Mnohým a mnohým jsem byl
multis; * tu enim fuísti adjú- jakoby zázrak: * tys byl mým
tor meus fortis. statečným pomocníkem.

b) ve stáří je Bůh útočištěm.

Plenum erat os meum laude Zpěvy chvály rty mé byly pře-
tua, * toto die glória tua. - plněny, * o slávě tvé (zpívati
chci) den co den.

Ne abjéceris me témpore se- Teď, když jsem zestaral, mne
nectútis; * cum defécerint vi- neodmítej, * neopouštěj mne,
res meae, ne derelíqueris me. když mizí má síla!

Nam loquúntur de me inimíci Nepřátelé moji o tobě mluví!
mei, * et observátes me, con- * Sledují mne a domlouvají se.
siliántur una,

Dicentes: „Deus dereliquit eum; persequimini et comprehendite eum, * quia non est, qui eripiat.“ Říkají: „Ejhle, již ho opustil Bůh, hoňte ho, chytte ho, * ochránce nemá!

Prosba o ochranu před nepřáteli.

Deus, noli stare procul a me, * Deus meus, ad iuvandum me festina. Nerač se ode mne vzdalovati, Bože, * na pomoc mi, Bože můj, přispěchej!

Žalm 70b.

Confundantur, deficiant adversantes vitae meae; * operiantur confusione et pudore, qui quaerunt mala mihi. Ať umdlí zahanbení odpůrci moji, * ať potupou, hanbou se odějí, kdož mi neštěstí přejí!

Vím, že mne vyslyšíš!

Ego autem semper sperabo, * et in dies conferam ad omnem laudem tuam. Já ale chci trvale důvěřovati, * stále chci zpívati o tvojí chvále!

Os meum annuntiabit iustitiam tuam, toto die auxilia tua: * neque enim novi mensuram eorum. Co den budou zvěstovat tvou spásu má ústa, * pomoc tvou, kterou mi popsati nelze.

Enarrabo potentiam Dei, * Domine, praedicabo iustitiam tuam solus. - - O dílech tvých velikých zapívám, Pane, * jen tvoji spásu oslavím, Bože.

Deus, docuisti me a juventute mea, * et usque nunc annuntio mirabilia tua. Už od mládí jsi, Bože, mne poučoval, * a dosud hlásám tvá podivná díla, Et in senecta quoque et senio, * Deus, ne dereliqueris me, ale až do mého nejzazšího stáří, * nikdy mne, ó Bože, nepouštěj!

Dum annuntiabo brachium tuum generationi huic, * omnibus venturis potentiam tuam, Et iustitiam tuam, Deus, quae contingit caelos, * qua fecisti tam magna: Deus, quis par est tibi? Sílu tvého ramene sdělím s tímto rodem, * moc tvou se všemi příštími rody. Bože, tvou spravedlnost, jež k nebesům sahá, * již věci tak veliké vykonals: Bože, kdo jako ty?

Dozpěv.

Imposuisti mihi tribulationes Zlé bědy a přemnohé jsi zažít

multas et malas: * rursus vi-
vum fácies me et de profúndis
terrae rursus me extólles.

Auge dignitátem meam, * et
dénuo me consoláre.

Ego quoque celebrábo psalté-
rio fidelitátem tuam, Deus; *
psallam tibi cíthara, Sanctus
Israël.

Exsultábunt lábia mea, cum
cantábo tibi, * et ánima mea,
quam redemísti.

Etiam lingua mea toto die elo-
quétur justítiam tuam, * quia
confúsisunt et erubuérunt, qui
quaerunt malum mihi.

P. A. Ant. Adjútor meus et
liberátor meus esto, Dómine.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k doplňku (str. 70).

mi dal * a opět mi život dáš,
z propasti navrch mne vytáh-
neš zas!

Důstojnost mou rozmnož, * a
zase mi útěchu dej!

Na harfě oslavím věrnost
tvou, Bože, * k citaře ti za-
zpívám, Izraelův Svatý,

s plesem ti ústa má zazpívají;
* duše má, kterou jsi spasil.

Jazyk můj hovořit bude o spá-
se tvé denně, * studem, han-
bou zardí se, kdo mi chce zlo.

V roce. Ant. Buď mým pomoc-
níkem a zachráncem, Pane!

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

PÁTEK

Památka smrti Spasitelovy na kříži a Božského Srdce Páně.

„Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ (Ž. 21.)

Dnes vzpomínáme na smrt svého Spasitele. První je celá věnována Ukřižovanému. Ale též v ostatních hodinách nalezneme myšlenky, ukazující na nejsvětější událost křesťanství a nejdůležitější fakt v dějinách lidstva vůbec: smrt našeho Pána Ježíše Krista, Syna Božího, za všechny lidi všech dob - tedy *za mne!*

AD MATUTINUM - JITŘNÍ

Věrný Bůh - nevěrní Izraelité.

Invit. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. *Invit.* Pánu, svému Bohu, * Pojdte, klanějme se!
Psalms. 94. Veníte, exultémus. *Ž. 94.* Pojdme, klanějme se.

Žalmy jitřní líčí historii židovského národa, jež je současně historií *odpadu od Boha*. Nepřetržitý řetěz hříchů a nevěrností. A jejím zakončením je největší zločin tohoto národa: *usmrcení Mesiáše*.

Jitřní je tedy vylíčením dějin, jež předcházely ukřižování.

V hříších Izraelitů musíme však oplakávat i hořkými slzami srdce své vlastní hříchy, jimiž jsme spoluvinni na ukřižování!

Myšlenka: *Litost* nad hříchy, veliká vděčnost vůči shovívavému, slitovnému Bohu, a vroucí láska ke Spasiteli, který „nás mluvil dříve, než jsme ho my počali mluvit!“.

Hymnus (ze školy sv. Řehoře).

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem potenter quae regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Nam léctulo consurgimus
Noctis quiéto témpore,

Ó Jedinnosti v Trojici,
nad světem mocně vládnoucí,
slyš zpěvy, v nichž tě chválíme;

již bdíce, k písni hrajeme.

A s lůžek opět vstáváme,
kdy tma si klidně oddychá,

Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid
dáemonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cáelitus
Tuae potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor,
quáesumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Praesta, Pater piússime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

a tebe vroucně prosíme:
dej lék na rány palčivé.

Čímkoli lstí zlých démonů
jsme zhřešili v tmách půlnoč-
ních,
to smyj s nás, setři, všemoc-
nost
nebeské, jasné slávy Tvé!

By tělo v špíně netkvělo
a srdce nezmalátnělo,
by nakažlivá nemoc vin
nám nezvlažnila ducha žár.

Nuž, proto, Bože, prosíme,
nás naplň světlem svatosti,
v němž po celý den v skutcích
svých
ničím se neproviníme.

To dejž nám, Otče laskavý,
i Ty, jenž Otcí roveň jsi,
jenž s Duchem Utěшителем
vládneš od věků na věky.
Amen.

IN I. NOCTURNO - I. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Suscitávit Dómi-
nus * testimónium in Jacob:
et legem pósuit in Israël.
T. P. Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

V roce. Ant. Vyhlásil Bůh *
zákon svůj v Jakobovi a roz-
kaz svůj vydal v Izraeli.
V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 77a: Boží prozřetelnost v dějinách Izraele.

I vůči mně byl Bůh vždy věrný - a co já?

Myšlenka: Historický přehled židovských dějin od východu z Egypta do zvolení Davida králem.

Dojímavým slohem je líčena shovívavost Boží, jež se nevyčerpala, ač byl vyvolený lid stále nevěrný. Téhož nevděku se dostává Srdci Božímu i od národů křesťanských.

Při modlitbě se můžeme bít v prsa a říci: Tak shovívavý byl Bůh i ke mně!

Předzpěv.

Ausculta, pópule meus, doctrinam meam; * inclináte aures vestras ad verba oris mei. Apériam ad parábolos os meum, * próferam arcána aetá-tis antíquae.

Quae audívimus et cognóvimus, * et quae patres nostri narravérunt nobis,

Non occultábitus a filiis eórum, * generatióni futúrae narrábitus.

Laudes Dómini et poténtiam ejus * et mirabília quae fecit.

Státuit enim praecéptum in Jacob * et legem cóndidit in Israël,

Ut, quae mandávit pátribus nostris, * nota fácerent filiis suis,

Ut cognóscat generátio ventúra, filii qui nascéntur, * ut surgant et narrent filiis suis, Ut ponant in Deo spem suam neque obliviscántur ópera Dei, * sed mandáta ejus obsérvent;

Neve fiant, sicut patres eórum, * generátio rebéllis et cóntumax:

Generátio, quae cor non há-buit rectum, * neque ánimus Deo fidélem.

Ant. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob: et legem pósuit in Israël.

Ant. Coram pátribus eórum * fecit Deus mirabília.

Lide můj, popřej mé nauce sluchu * a ucho své nastraž na slova mých úst!

Otvírám ústa, bych průpovědi proneš * a sdělil záhady z pradávnej doby.

To, co jsme zažili, odposlouchali, * co naši otcové vypravovali,

nechceme tajiti potomkům jejich. * Pokolení příštímů zprávu dáme

o Hospodinově slávě, o jeho moci * a o divných činech, které vykonal.

Vydal totiž rozkaz v Jakobovi * a zákon vyhlásil v Izraelovi,

o kterých uložil otcům našim, * aby je sdělili se svými syny,

aby o nich zvěděl také rod příští, * by dětem svým dále podali zprávu,

aby měli v Bohu naději svoji, by na díla Boží nezapomněli, * pozorně dbali na příkazy jeho;

aby nebyli jako otcové jejich, * pokolení vzpurné a bouřící se,

rod, který nemá ustálené mysli * a jehož srdce Bohu není věrné.

Ant. Vyhlásil Bůh zákon svůj v Jakobovi a rozkaz svůj vydal v Izraeli.

Ant. Před jejich otci * konal Bůh divy.

Žalm 77b.

Zázraky a dobrodini Boží: a) ve starých dobách.

Fílii Ephraim pugnantes arcu
* terga vertérunt die proélii.

Non servavérunt foedus Dei,
* et in lege ejus renuérunt ambuláre,
Et oblíti sunt ópera ejus, * et
mirabília ejus, quae osténdit
eis.

b) v Egyptě a na poušti.

Coram pátribus eórum fecit
mirácula * in terra Aegýpti,
in campo Táneos.

Scidit mare et tradúxit eos, *
et státuit aquas ut ággerem.

Et duxit eos nube per diem, *
per totam noctem lúmine ignis.

Scidit petras in desérto, * et
adaquávit eos, ut flúctibus,
copiósé.

Et elícuit rivos de petra, * et
dedúxit, ut flúmina, aquas.

Ant. Coram pátribus eórum
fecit Deus mirabília.

Ant. Jánuas caeli apéruiť *
Dóminus et pluit illis manna
ad manducándum.

Synové Efrémovi, bojující lukem, * dali se na útěk za bitvy dne.

Nechtěli plniti smlouvu s Bohem, * nechtěli žít dle zákona jeho.

Zapomněli spíše na jeho díla, * na jeho zázraky, jež ukázal jim,

na divy, jež konal před jejich otci * v egyptské zemi, na tannesské pláni.

Rozděliť moře a převedl je - * dal stanout vodám tak jako náspu.

Během dne je oblakem doprovázel * a za doby noční zářícím ohněm.

Na stepi skaliska rozštěpoval, * jak potoky hojně je napájel.

Ze skály vyloudil bystřiny vody * a vodě jak řece dal vytrysknout.

Ant. Před jejich otci konal Bůh divy.

Ant. Dokořán otevřel * Bůh nebeské brány; jak dešť padati dal na jídlo maně.

Žalm 77c.

Nevděk a nevěra.

Sed perrexérunt peccáre in eum, * offéndere Altíssimum in desérto.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * peténtes cibum

Než znova se na něm prohřešovali, * uráželi na stepi Nejvyššího.

Pokoušeli Boha ve svých srdcích, * žádajíce pokrm podle

secúndum cupiditátem suam. Et locúti sunt contra Deum; * dixerunt: „Num póterit Deus paráre mensam in desérto? Ecce percússit petram, et fluxerunt aquae et torréntes emanavérunt: * num panem quoque póterit dare, vel paráre carnem pópulo suo?“

Mana a křepelky.

Ideo, cum audísset Dóminus, furóre exársit, et ignis accensus est contra Jacob, * et in ira efférbuit contra Israël, Quia non credidérunt in Deum, * nec speravérunt in auxílio ejus.

Sed mandávit núbibus désuper, * et jánuas caeli apéruit,

Et pluit super eos manna ad manducándum, * et panem caeli dedit eis.

Panem fórtium manducávit homo: * cibária misit eis ad saturitátem.

Excitávit Eurum de caelo * et addúxit poténtia sua Austrum.

Et pluit super eos, ut púlverem carnes, * et, sicut arénam maris, volatília pennáta.

Et cecidérunt in castra eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt valde, * et desidérium eórum implévit eis.

Trest za jejich nevěru.

Nondum cessáverant a desi-

své choutky.

Protisvému Bohu mluvili takhle: * „Může snad na poušti Bůh prostřít stůl?“

Do skály udeřil, vytryskly vody, potoky se vylily. * „Zda dovede také podati chléb? Lidu svému opatřiti maso?“

Když to Pán uslyšel, rozhněval se. Oheň se vzňal na Jakoba, * hněv jeho vzkypěl na Izraele, protože neměli důvěry v Boha, * nespolehli se na jeho pomoc.

Udělal nahoře rozkazy mrakům, * dokořán otevřel nebeské brány:

jak dešti dal padati na jídlo maně - * to darem jim poskytl nebeský pokrm.

Člověk se sytil chlebem silných, * jídla jim posílal, že měli dosti.

Dal s nebe vzbuditi východní vítr, * od jihu vítr přiváděl svou mocí:

jak prachu masu dal pršeti na ně * a drůbeží - jako u moře písku.

Dal, by vše padlo do tábora jejich, * a kolem dokola jejich stanů.

Pojedli a dobře se nasýtíli, * když jim byl vyplnil to, po čem prahli.

Nepřestali ještě laskominy mí-

dério suo, et escae eórum erant in ore ipsórum, * cum ira Dei efférbuit contra eos,

Et caedem fecit prócerum eórum, * et júvenes Israél prostrávit.

Ant. Jánuas caeli apéruit Dóminus et pluit illis manna ad manducándum.

ti, ještě bylo jídlo v ústech jejich - * už hněv Boží zase proti nim vzkypěl:

šlechtice jejich pobítl, * na zem srazil jinochy Izraellovy.

Ant. Dokořán otevřel Bůh nebeské brány; jak dešti padati dal na jídlo maně.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ů. Deus percússit petram et fluxérunt aquae. *R.* Et torrentes inundavérunt.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ů. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. *R.* Per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, str. 21.

Ů. Rozštěpil Bůh skálu a tekly vody. *R.* Přehojnými prameny napájel poušť.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh nás obrodil k novému životu, aleluja. *R.* Zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, aleluja.

IN II. NOCTURNO - II. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Deus adjútor est eórum: * et Excélsus redemptor eórum est.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Bůh je jim pomocníkem, * Nejvyšší jejich zachráncem.

V době velik. *Ant.* Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 77d.

Sed tamen peccavérunt ultra, * nec credidérunt miráculis ejus.

Et consúmpsit velóciter dies eórum, * et annos eórum exítio repentinó.

Cum occidébat eos, quaeré-

Než přes toto všecko hřešili znova, * zdráhali se věřití divům jeho.

Jejich dny ukončil velmi rychle, * jejich léta nenadálou zkázou.

Jestliže bíl je, pátrali po něm,

bant eum, * et conversi requirébant Deum;

Et recordabántur Deum esse petram suam, * et Deum Altíssimum redemptórem suum. Sed decipiébant eum ore suo, * et lingua sua mentiebántur ei.

Et cor eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles erant in fódere ejus.

Ipse tamen míserans dimittébat culpam nec perdébat eos, et crebro cohíbuít iram suam, * neque effúdit totum furórem suum.

Et recordátus est eos esse carnem, * hálitum qui vadat nec revertátur.

Ant. Deus adjútor est eórum: et Excélsus redémtor eórum est.

Ant. Redémit eos * Dóminus de manu tribulántis.

Žalm 77e.

d) egyptské rány.

Quóties provocavérunt eum in desérto, * afflixérunt eum in solitúdine!

Et íterum tentavérunt Deum, * et Sanctum Israëľ exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * díei quo redémit eos de manu adversářií,

Quando patrávit in Aëgypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos,

* po Bohu obrácení se poptávali;

a rozpomínali se, že Bůh je jim skála, * nejvyšší Bůh že je zachránce jejich.

Ale ústy ho oklamávali, * a lež mu říkali jazykem svým.

Jejich srdce na něm neulpělo pevně * a smlouvu s ním věrně neplnili.

Slitovav se, vinu odpouštěl, nehubil, hněv často zadržel, * vzplanouti načisto zlosti své nedal.

Domníval se, že jsou přece jen tělo, * vánek, jenž vane a nevrací se.

Ant. Bůh je jim pomocníkem, Nejvyšší jejich zachráncem.

Ant. Vytrhl je * Bůh, jejich tryzniteli.

Kolikráte se vzbouřili v stepi, * kolikrát ho v poušti zarmoutili!

Zase a zase pokoušeli Boha, * popouzeli Svatého Izraele.

Nevzpomněli si na jeho sflu, * na den, kdy je vyrval jejich tryzniteli,

kdy v egyptské zemi divy své konal, * znamení svoje na tanesské pláni.¹

¹ Tanis = Zoan, město v dolním Egyptě, faraonova residence.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum * et rivos eórum, ne bíberent.

Misit in eos muscas, qua eco-medérunt eos, * et ranas, quae infestárunt eos;

Et dedit brucho provéntus eórum, * et fructum labóris eórum locústae.

Percússit grándine víneas eórum, * et sycómosos eórum pruína.

Et trádedit grándini juménta eórum, * et greges eórum fulmínibus.

Misit in eos aestum irae suae, indignatióinem et furórem et tribulatióinem: * catérvam ministrórum calamitátis.

Viam apéruit irae suae: non servávit eos a morte, * et animália eórum trádedit pesti.

Et percússit omne primogénitum in Aegýpto, * primos partus eórum in tabernáculis Cham.

e) uvedení do Zaslíbené země.

Et edúxit sicut oves pópulum suum, * et dedúxit eos ut gregem in desérto.

Et duxit eos secúros nec timuérunť, * et inimícos eórum opéruit mare.

Et perdúxit eos in terras sanctam suam, * ad montes quos adquisívit délixtera ejus;

Et ejécit ante eos gentes, et sorte atribuit eas in hereditátem, * et habitáre fecit in ta-

Ve krev on proměnil řeky jejich, * potoky jejich, by nemohli pít.

Poslal na ně ovády, kteří je žrali, * a žáby, které jim nedaly pokoj.

Kobylce dal jejich úrodu pole, * saranči ovoce námahy jejich:

Révu jim potloukl krupobitím, * a kusy ledu sykomory jejich.

Dobytek jejich dal na pospas krupobití, * bleskům veškerá stáda jejich.

Posílal na ně žár svého hněvu, zlost, trýzeň, zuřivost * a nad to zástupy zlovolných duchů.

Zlosti své dopřával naprostou volnost a jejich duše neušetřil smrti, * dobytek jejich vydal na pospas moru.

Co první se v Egyptě zrodilo, bil, * první jejich porody v Chamových stanech.

A vyvedl národ svůj jako ovce * a jako stádo jej po stepi vodil.

Jistě je vodil, že neměli strachu - * nepřátele jejich pohřbilo moře.

Bezpečně přivedl je do země své svaté, * k horám, jež zjednala pravice jeho.

Pohany vypudil před jejich tváří a zemi rozdělil mezi ně losem. * V stanech jejich dal

bernáculiseárum tribus Israēl.
Ant. Redémit eos Dóminus de
 manu tribulántis.

Ant. Aedificávit * Deus sancti-
 fíciū suū in terra.

Žalm 77f.

Nevěrnost v Zaslíbené zemi.

Sed tentavérunt et provoca-
 vérunt Deū Altíssimū, *
 et praecépta ejus non serva-
 vérunt.

Et defecérunt et praevaricáti
 sunt sicut patres eórum, * ab-
 erravérunt ut arcus fallax.

Ad iram laccessivérunt eū ex-
 célsis suis, * et sculptilibus su-
 is aemulatióem ejus excita-
 vérunt.

Zavržení Šilo.

Audívit Deus et exársit furó-
 re, * et ácritér rejécit Israēl.

Et relíquit habitáculum Silo,
 * tabernáculum, ubi habitá-
 vit inter hómínes.

Et trádídít in captivitátem ro-
 bur suū, * et glóriam suā
 in manus inimíci.

Et trádídít gládio pópulum
 suū, * et contra hereditá-
 tem suā exársit.

Júvenes eórum comédít ignis,
 * et vírgines eórum non sunt
 desponsátae.

Sacerdótes eórum gládio ceci-
 dérunt, * et víduae eórum non
 ploravérunt. - -

bydleti Izraelským kmenům.
Ant. Vytrhl je Bůh jejich tryz-
 nitelům.

Ant. Vystavěl * Bůh svatyni
 svou na zemi.

Pokoušeli Boha, bouřili se opět
 * a nedbali zákonů Nejvyšší-
 ho.

Klesli a hřešili, jak otcové je-
 jich, * jak luk, který klame,
 se odvraceli.

K zlosti ho vydráždili výšina-
 mi svými, * řezbami vzbudili
 žárlivost jeho.

Sotva to Bůh uslyšel, zaplá-
 hněvem * a nadobro pohrdl
 Izraelem.

Opustil obydlí ve městě Šilo,
 * stan, ve kterém přebýval
 mezi lidmi,

dal, by jeho síla do zajetí pad-
 la, * ozdoba jeho do nepřátel
 rukou.¹

Národ svůj na pospas ode-
 vzdal meči, * velmi byl roz-
 hněván na dědictví své.

Mladé jeho muže pohltí oheň
 * a dívky jeho se neprovdaly.

I kněží jeho popadali mečem,
 * a jejich vdovy nezaplakaly.

¹ Archa úmluvy v rukou Filištinských (srov. 1. Král. 4, 11).

Dozpěv: Juda vyvolen.

Et expergefactus est velut e somno Dóminus, * velut bel-látor victus a vino.

Et percussit a térgo inimícos suos: * ignomíniam aetérnam inflíxit eis.

Et rejécit tabernáculum Jo-seph, * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * mon-tem Sion quem diléxit.

Et extrúxit ut caelum, sanc-tuárium suum, * ut terram, quam fundávit in sáecula.

Et elégit David, servum su-um, * et tulit eum de caulis óvium:

Sequéntem laetántes vocávit eum, ut pásceret Jacob, pó-pulum suum, * et Israël, he-reditátem suam.

Et pavit eos cum probitáte cordis sui, * et prudéntia má-num suárum duxit eos.

Ant. Aedificávit Deus sancti-fícium suum in terra.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ź. Elégit Dóminus tribum Ju-da. Ř. Montem Sion quem di-léxit.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelú-ja.

Ź. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. Ř. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, str. 22.

Tu se Pán probudil jakoby ze sna, * jak hrdina, jenž se pro-bouzí z vína.

Odzadu bil svoje nepřátele, * na věčné časy je postihl han-bou.

Zavrhl ale Josefovy stany, * také kmen Efraim si nezvolil už.

Kmen Judův si vyvolil za něj, * sionskou horu, kterou tolik měl rád.

Jak nebesa vystavěl svatyni svou, * jak zemi, jíž na věky základy dal.

Vybral si Davida za svého slu-hu, * vzal si ho z ohrad pro ovce;

s radostí šly za ním - zavolal ho, by pásł Jakuba, * a Izra-ele, jeho dědictví.

A on je popásal poctivým srd-cem * a řídil je svojí doved-nou rukou.

Ant. Vystavěl Bůh svatyni svou na zemi.

Ź. Vyvolil si Bůh Judův kmen, Ř. Sionskou horu, kterou to-lik měl rád.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ź. Bůh vzkřísil Krista z mrt-vých, aleluja. Ř. Abychom v něho věřili a doufali, aleluja.

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Adjúva nos, * Deus salutáris noster: et propítius esto peccátis nostris.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Na pomoc spěj nám, * Bože naší spásy, a odpusť nám proviny naše!

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 78: Ohavný čin pohanů - zničení svatyně.

Trpící Spasitel - hříšná duše - znesvěcený chrám.

Myšlenka: Jedna z nejsmutnějších událostí židovských dějin: Jerusalema a chrám zničeny. Pohané vraždí. Izrael je ponížen. To jsou tresty za nevěru.

Zničený chrám je též obrazem Kristovy smrti: „Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej znovu postavíme!“ -

Myslíme i na duše, znesvěcené hříchem. Chrám Ducha svatého je v nich pobořen. Jménem Církve prosíme za obrácení hříšníků.

Zpustošený Jerusalema.

Deus, venérunt gentes in hereditatem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * redegerunt Jerúsalem in ruínas. Dedérunt córpora servórum tuórum escam volatílibus caeli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terrae.

Effuderunt ságuinem eórum ut aquam in circúitu Jerúsalem, * neque erat qui sepeliret.

Facti sumus oppróbrium vicinis nostris, * irrísio et ludibrium his, qui sunt in circúitu nostro. -

Bože, vnikli pohané v dědictví tvé a chrám tvůj přeposvátný zneuctili, * nadělali trosek z Jerusalema.

I mrtvolý sluhů tvých pohodili nebeským ptákům za vydatné žrádlo * a divoké zvěři maso tvých zbožných.¹

Krev jejich jak vodu vylévali v okolí Jerusalema, * a nebylo nikoho, kdo by je pohřbil.

Svým sousedům byli jsme na hanbu jen, * okolí svému na potupný výsměch.

Vroucí prosba o pomoc.

Quóusque, Dómine? irascéris perpétuo? * ardébit velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam super gen-

Jak dlouho se, Pane, chceš hněvati? Stále? * Plá tvoje žárlivost snad jako oheň?

Na pohany - neuznávají tě -

¹ Zůstati nepohřben značilo největší potupu,

tes, quae te non agnoscunt, *
et super regna, quae non invocant nomen tuum.

Etenim comedérunt Jacob, *
et habitatióem ejus vastavérunt.

Noli recordári contra nos culpas majórum; cito obveníat nobis misericórdia tua: * nam míseri sumus valde. - -

Adjuva nos Deus salútis nostrae, propter glóriam nóminis tui, * et líbera nos et dimítte peccáta nostra propter nomen tuum.

Prosba o potrestání nepřátel.

Quare dicant gentes: * „Ubi est Deus eórum?“

Innotéscat inter gentes, coram óculis nostris, * últio sanguinis servórum tuórum, qui effúsus est. - -

Pervéníat ad te gémitus captivórum; * secúndum poténtiam bráccii tui solve addictos mortis.

Et retribuere vicínis nostris sépties in sinum eórum * opprobrium quo affecérunt te, Dómine.

Dozpěv.

Nos autem, pópulus tuus et oves páscue tuae, celebrábitus te in aetérnum; * a generatióne in generatióne enarrábitus laudem tuam.

Ant. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propítius esto peccátis nostris.

vylej svůj hněv, * na říše, které jména tvého nevzývají,

neboť Jakoba pozhlтали, * zpusťovali jeho sídlo.

Viny našich předků nám nepřičítej, dej milost svou rychle nám předložití, * ach, jak jsme svrchovaně ubozí! - -

Na pomoc spěj nám, Bože naši spásy, již pro svoje jméno převznešené! * Spas nás a pro jméno své odpusť naše viny!

Proč by si pohané mysliti měli: * „Kdepak je jenom ten jejich Bůh?“

Ať před námi ve známost u pohanů vejde * msta za krev tvých sluhů, jež vylita byla!

Zajatců vzlykotu dej proniknout k sobě, * a mocí paže své osvobod propadlé smrti.

Sedmkrát do klína sousedům odpláť * potupu, kterou tě zhaněli, Pane!

My za to, národ tvůj, ovce tvé pastvy, na věky chceme ti vzdávati chválu, * slávu tvou hlásati od rodu k rodu.

Ant. Na pomoc spěj nám, Bože naši spásy a odpusť nám proviny naše!

Ant. Ego sum Dóminus, * Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Aegýpti.

Ant. Já jsem Pán, * Bůh tvůj, Izraeli, který tě z Egypta přivedl sem.

Žalm 80: Bůh mluví.

„*Lide můj, lide můj, co jsem ti učinil?*“

Myšlenka: Jiný obraz z dějin izraelského národa: Je veliký svátek. Lid je shromážděn v chrámě. Hospodin k němu mluví důraznou řeč, jež vrehol v těchto myšlenkách: „Ve vašich rukou je život a smrt - volte! Život, budete-li poslušní; smrt, budete-li tak nevěrní jako vaši otcové!“ Kristova smrt ukázala, že židé volili zavržení, smrt. Ke křesťanu může táž slova mluvit Ukřižovaný: „I v tvých rukou je život a smrt - vol!“

Předzpěv.

Exsultáte Deo, adjutóri nostro, * acclamáte Deo Jacob.

Vstříc jásejte Bohu, síle naší, * Jakobovu Bohu zaplesejte vstříc!

Sonáte psaltério, et pulsáte týmpanum, * cítharam dulce sonántem cum lyra.

Na struny zahrejte, udeřte v bubny, * na líbeznou citeru i na harfu!

Clángite in neoménia búccina, * in plenilúnio, die solémni nostro,

Zadujte do trub za dne novoluní, * za úplňku luny o našem svátku!

Quia institútum Israël est, * praecéptum Dei Jacob.

Takový zákon jest v Izraelovi, * takové právo Jakobova Boha.

Legem státuit hanc in Joseph, * cum prodíret contra terram Aegýpti. - -

Takový zákon dal Josefovi, * když se rozhodl vyjít na Egypt. - ¹

Linguam, quam non nóveram, audívi:

Slyšel jsem řeč, které jsem nechtěl:

Vysvobození z Egypta.

„Liberávi ab ónere húmerum ejus; * manus ejus a cóphino cessárunť.

„Břemeno sám jsem s beder jeho sňal, * ruka jeho prosta jest koštku.

In tribulatióne clamásti, et erípuí te; ex nube tonánti respóndi tibi, * probávi te apud aquam Meríba.

V tísní jsi volal, slyšel jsem tě; hřměv mračny, jsem ti odpovídal; * u merobských vod jsem tě podrobil zkoušce.

¹ Josef, Izrael, Jakob, zde = izraelský národ.

Sinajská úmluva.

Audi, pópule meus, et monébo te: * Israēl, útinam áudias me!

Non erit apud te deus aliénus, * neque adorábis deum peregrínium:

Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Aegýpti: * diláta os tuum, et implébo illud. - -

Lide můj, slyš! Chci varovat tě! - * Kéž bys poslechl, Izraeli!

Nebude u tebe cizího boha, * a bůžkům se klaněti nebudeš.

Pán jsem já, ano, jsem tvůj Bůh, který tě z Egypta vyvedl. * Ústa svá otevři, naplním je. - -

Napomenutí.

Sed non audívit pópulus meus vocem meam, * et Israēl non obtemperávit mihi.

Ideo trádidi eos durítiae cordis eórum: * ámbulent secúndum consília sua.

Utinam pópulus meus audíret me, * Israēl ambuláret in viis meis:

Conféstim deprímerem inimícos eórum, * et contra adversários eórum vérterem manum meam;

Qui odérunt Dóminum, blandiréntur ei, * et sors eórum manéret in perpétuum.

Illum autem cibárem de medúlla trítici, * et melle de petra saturárem eum.“

Ant. Ego sum Dóminus, Deus tuus, Israēl, qui edúxi te de terra Aegýpti.

Ant. Ne táceas, Deus, * quóniam inimíci tui extulérunt caput.

Národ můj nedal však na můj hlas, * nic si mne nevšímal Izrael.

Přenechal jsem je jejich zatvrzelosti; * ať si jdou podle svých plánů.

Kéž by mne byl můj poslechl lid, * kéž po mých cestách Izrael šel!

Odpůrce jeho bych pokořil hned, * na tyrany ruku obrátil.

Kdo tupili Pána, lichotili by mu, * a jejich úděl by na věky trval.

Jadrnou pšenicí krmil bych ho, * sytil bych ho medem ze skály.

Ant. Já jsem Pán, Bůh tvůj, který tě z Egypta přivedl sem.

Ant. Nebuď tak mlčenlivý, Bože, * hle, jak se pozdvihují tvoji nepřátelé!

Žalm 82: Obklíčen nepřáteli.

Myšlenka: Nová smutná stránka izraelských dějin. Říše obklíčena. Izraele chtějí zničit.

V žalmu nacházíme dva obrazy:

1. Ježíše, obklopeného chátrou, vedou k smrti. Slyšíme jeho stesky a modlitbu.

2. Katolická církev, nový Izrael, je téměř stále nepřáteli obklíčována a napadána - ale „brány pekelné ji nepřemohou!“

Předzpěv.

Noli, Dómine, tacére; * noli Ó Bože, nebuď tak mlčenlivý,
silére, Deus, neque quiéscere! * Bože, nebuď tak tichý, tak
němý!

Nepřátelé se spolčují.

Nam ecce inimíci tui tumultuántur, * et qui odérunt te, * Hleď, jak zuří nepřátelé tvoji,
extóllunt caput. * hlavu tyčí, již zhrdají tebou!

Contra pópulum tuum moliúntur consília, * et consúltant Na lid tvůj tajně se umlou-
contra protéctos tuos. vají, * na ty se radí, jež ochra-
ňuješ:

„Veníte, aiunt, disperdámus Praví: „Z národů je vyhladí-
eos, ne sint pópulus, * neve me; * na jméno „Izrael“ se ne-
memorétur nomen Israēl ul- vzpomene!“
tra.“

Vere, consúltant uno corde, * I vcházejí v radu, myslí jsou
et contra te íneunt foedus: jedné * a smlouvu na tebe
sjednávají:

Tentória Edom et Ismaélítae, edomské tábory i ismaelské, *
* Moab et Agaréni, moabitské i Hagarité,
Gebal et Ammon et Amalec, * Gebal a Amon s Amalekhem,
Philistáea cum incolis Tyri; * Filišťané s tyrskými osad-
níky.

Etiam Assýrii se consociavérunt cum eis, * I Assyřané se přiklonili k nim,
* bráčchia prae- * nabízeli paže Lotovým sy-
buérunt fíliis Lot. - - nům. - -

Bože, ztrestej je!

Fac illis sicut Má dian, * sicut Jak s Madianem, tak udělej
Sísarae, sicut Jabin ad torrén- s nimi, * jak u potoka Cison
tem Cison, s Jabinem,
Qui interépti sunt apud En- kteří byli zahubeni u Endoru,
dor, * facti sunt sterquilínium * stali se hnojem na pole.
terrae.

Príncipes ejus símiles fac Oreb et Zeb, * símiles Zébee et Sálmana omnes duces eórum,

Qui dixerunt: * „Occupémus nobis regiónés Dei.“

Deus meus, fac eos símiles fóliis túrbine rotátis, * stípulae ante ventum.

Sicut ignis, qui combúrit silvam, * et sicut flamma quae exúrit montes,

Ita perséquere eos tempestáte tua, * et procélla tua contúrba eos.

Imple fácies eórum ignomínia, * ut quaerant nomen tuum, Dómine.

Erubéscant et conturbéntur in aetérnum, * et confundántur et péreant.

Et cognóscant te, cujus nomen est Dóminus, * solum esse Excélsum super totam terram.

Ant. Ne táceas, Deus, quóniam inimíci tui extulérunt caput.

O svátcích a všedních dnech mimo dobu velikonoční:

Ů. Cognóscant, quia nomen tibi Dóminus. R̃. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ve všední dny v adventě:

Ů. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terrae. R̃. De Petra desérti ad montem fíliae Sion.

S jich vůdci udělej jak s Orebem a Zebem, * se Zebeem, Salmanem, s jich knížaty všemi

kterí si řekli: * „Boží kraje si obsadíme!“

Znič je!

Bože, dej, by byli jak listy zmítané vichrem, * jak stonky slámy na větru, jak oheň, který pohlcuje lesy, * jak plamen, který spaluje hory!

Bouřlivým větrem svým rozežen je, * a rozplaš je prudkou svou vichřicí!

Obličej jejich potupou pokrýj, * aby tvé jméno hledali, Pane!

Dozpěv.

Zahanbi je a rozptyl je navždy, * aby zarděl studem zhynul!

Ať poznají tě, jehož jméno jest Pán; * žes jediný nejvyšší na celém světě!

Ant. Nebuď tak mlčenlivý, Bože, hle, jak se pozdvihují tvoji nepřátelé!

Ů. Ať poznají, že ty jediný jsi Pán. R̃. Jenž na celém světě je nejvyšší!

Ů. Pošli, Pane, Beránka, Vládce země. R̃. Z Petry v poušti k hoře dcery sionské!

Ve všední dny v postě:

Ů. Scápulis suis obumbrábit tibi. Ř. Et sub pennis ejus sperábis.

Ve všední dny v době utrpení:

Ů. De ore leónis líbera me, Dómine. Ř. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

O svátcích s devíti čteními:

Ů. Deus et Dóminus suscitávit, allelúja. Ř. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

O svátcích se třemi čteními:

Ů. Surrexit Dóminus vere, allelúja. Ř. Et apparuit Simóni, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, str. 23.

Ů. Perutěmi svými zastíní tě. Ř. A pod jeho křídly budeš bezpečně skryt.

Ů. Z tlamy lví mne osvoboď, Bože! Ř. Vytrhni mne, ubohého, z rohů buvola!

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh vzkřísil Pána, aleluja. Ř. I nás vzkřísí svou silou, aleluja.

Ů. Vpravdě vstal Pán, aleluja. Ř. A zjevil se Šimonovi, aleluja.

AD LAUDES - CHVÁLY

V kříži je vzkříšení!

Ů. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Allelúja *vel* Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci. Sláva Otci. Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Dnešní chvály spojují krásně myšlenku hodinky - chválu Boží, s myšlenkou celého dne - ukřižování Páně.

Každý žalm obrací naše myšlenky ke kříži. Vyzdvihuje jeho radostné stránky. Zkrátka: opět a opět opakuje v křesťanském starověku oblíbenou myšlenku: kříž ve světle vzkříšení.

Tyto chvály se modlíme po celý rok, mimo dobu předpostní, postní a utrpení. Též mimo vigille.

P. A. Ant. Exaltáte * Dóminus Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

V roce. Ant. Vyvyšujte * Pána, Boha našeho! Na kolena padněte před ním na jeho svatě hoře!

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja. *Ant.* Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 98: Svatý Pán.

Myšlenka: Chvály krále. Naším Králem je Ježíš Kristus - Ukřižovaný. Kříž je trůn. S něho vládne celému světu.

„Až budu povýšen od země, potáhnu všechno k sobě“ (Jan 12, 32).
V druhé strofě slyšíme o veleknězi Starého Zákona. My máme Velekněze věčného - Spasitele na kříži!

Svatý Bůh - Král a Soudce.

Dóminus regnat: tremunt populi; * sedet super Chérubim: movétur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excelsus super omnes populos.

Célebrent nomen tuum magnum et tremendum; * sanctum est illud. - -

Et regnat potens, qui iustitiam diligit: tu stabilisti, quae recta sunt, * iustitiam et ius tu exerceas in Jacob.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procumbite ad scabellum pedum ejus; * sanctum est illud. - -

Milostivý Pán.

Móyses et Aaron sunt inter sacerdotes ejus, et Sámuel inter eos, qui invocábant nomen ejus: * invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos.

In columba nubis loquebátur ad eos: * audiébant mandata ejus, et praecéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudisti eos; Deus, propítius fuisti eis, * sed ultus es injurias eórum.

Hospodin vládne. Třesou se národové. * Na cherubech trůnů. Kolísá se země.

Pán jest veliký na hoře Sion * a nad všechny národy povýšený.

Ať slaví jméno tvé veliké, hrozné; * neboť je přesvaté. -

Mocně vládne, kdo miluje právo. Tys právo upevnil, * spravedlnost, právo v Jakobovi konáš.

Povyšujte Pána! Jest Bohem naším! Padněte na kolena u podnože jeho, * neboť jest přesvatá. - -

Z kněží jeho jsou Mojžíš a Aaron, Šamuel ze vzývajících jeho jméno. * Volali k Pánu, poprával jim sluchu.

Hovořil s nimi v oblačném sloupě: * střežili svědectví, zákon, jež dal.

Bože náš, Pane, ty jsi je slyšel, byl jsi jim Bohem, jenž odpouští rád, * ale i mstitelem jejich provin.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procumbite ad montem sanctum ejus: * nam sanctus est Dóminus, Deus noster.

Ant. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Ant. Eripe me * de inimicis meis, Dómine, ad te confúgi.

Povyšujte Pána! Jest Bohem naším! Na kolena před ním u svaté hory, * neboť je svatý Pán a Bůh náš!

Ant. Povyšujte Pána, Boha našeho! Na kolena padněte před ním na jeho svaté hoře!

Ant. Z nepřátel mých vytrhni mne, Pane! * K tobě se utíkám!

Žalm 142: V nejvyšší strasti.

Myšlenka: Bolesti trpícího Srdce Ježíšova.

Předzpěv.

Dómine, audi orationem meam, percipe obsecrationem meam pro fidelitate tua, * exaudi me pro tua justitia.

Ne vocáveris in iudicium servum tuum, * quia nemo vivens justus est coram te. - -

Stesky na pronásledování.

Nam inimicus persequitur animam meam: prostravit in terram vitam meam, * collocavit me in tenebris sicut pridem defunctos.

Et defecit in me spiritus meus; * intra me obrigit cor meum.

Prosebný pohled k Bohu.

Mémini diérum antiquórum, méditor de ómnibus opéribus tuis, * facta mánuum tuárum perpéndo.

Expándo manus meas ad te; * ánima mea, ut terra árida, te sitit. - -

Pane, slyš modlitbu moji, pro věrnost svou slyš vzlykot můj! * Pro spravedlnost svoji mne vyslyš!

Na soud se sluhou svým nechod: * kdo žije, spravedliv před tebou není. - -

Nepřítel honí mou duši, život můj k zemi sráží; * donutil mne v temnotách dlíti, jako dávno již zemřelé.¹

A duch můj ve mně zemdlel, * srdce mi ztrnulo v nitru.

Na minulost vzpomínám si, myslím na všechna tvá díla, * o skutečích rukou tvých uvažuji.²

Vztahuji k tobě své ruce, * po tobě žízní má duše jako vyprahlá země. - -

¹ Předá mne temnému osudu zapomenutí v podsvětí.

² T. j. o milostech Božích v dějinách národa.

Prosba o pomoc.

Velóciter exáudi me, Dómine: Rychle mne vyslyš, Pane, *
 * nam déficit spíritus meus. umdlévá můj duch.
 Noli abscondere fáciem tuam Neskrývej přede mnou tvář
 a me, * ne símilis fiam descen- svou, * bych nebyl jak ti, kdož
 déntibus in fóveam. do jámy sešli.
 Fac cito percípíam grátíam tu- Dej, abych brzy tvé milosti
 am, * quia in te confido. došel; * vždyť v tebe pevně
 doufám!

Notum fac mihi, qua via in- Cestu, kterou jíti mám, ukaž;
 cédam, * quia ad te attóllo * pozdvihuji k tobě svou duši;
 ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dó- z nepřátel mých mne vysvo-
 mine: * in te spero. - - bod, Pane! * V tebe mám dů-
 věru! - -

Doce me fácere voluntátem Nauč mne plniti svou vůli, *
 tuam, * quia tu es Deus meus. neboť ty jsi můj Bůh!

Dozpěv.

Spíritus tuus bonus est: * du- Předobry jest duch tvůj: * ať
 cat me in terra plana. vede mne rovným krajem!

Propter nomen tuum, Dómi- Pro jméno své mne zachovej,
 ne, vivum me serva; * pro cle- Pane, * pro laskavost svou tís-
 méntia tua educ de angústiis ně mne zprostil

ánimam meam.

Et pro grátia tua déstrue ini- Tyrany mé pro lásku svou
 mícos meos, et perde omnes, znič, trýznitele všechny zahub;
 qui tríbulant ánimam meam: * neboť jsem služebník tvůj!

* nam ego sum servus tuus.

Ant. Eripe me de inimícis meis, Ant. Z nepřátel mých vytrhni
 Dómine, ad te confúgi. mne, Pane! K tobě se utíkám!

Ant. Benedixísti, * Dómine, Ant. Požehnals, * Pane, svoji
 terram tuam: remisísti iniqui- zemi; odpustils vinu lidu své-
 tátem plebis tuae. ho.

Žalm 84: Spravedlnost a pokoj se líbají.

Píseň o vykoupení.

Myšlenka: Díkůčinění za vysvobození z exilu.

Pro nás: Smrtí na kříži jest smazána dědičná vina (konec otroctví). Na nás jest, abychom si ovoce vykoupení přivlastnili. Bůh dlí opět mezi námi. Spravedlnost a pokoj se líbají všude tam, kde pevně stojí kříž - kde je zničen hřích.

a) konec otroctví.

Propítius fuísti, Dómine, ter-
rae tuae; * bene vertísti sor-
tem Jacob.

Dimisísti culpam pópuli tui;
* operuísti ómnia peccáta eo-
rum.

Continuísti omnem iracúndi-
am tuam, * destitísti a furóre
irae tuae. - -

Milost svou, Pane, skytl jsi ze-
mi, * v dobro jsi změnil Ja-
kobův úděl.

Odpustil jsi vinu lidu svého, *
všecky jeho hříchy jsi promi-
nul.

Zadržel jsi svoje roztrpčení, *
zlost svoji planoucí jsi ukro-
til. - -

b) nové, nečekané utrpení.

Restítue nos, Deus Salvátor
noster, * et dépóne indignatió-
nem tuam advérsus nos.

Num in aetérnum irascéris no-
bis, * aut exténder iram tu-
am in omnes generatiónes?

Nonne tu vitam restítues no-
bis, * et pópulus tuus laetá-
bitur in te?

Bože naší spáasy, opět nám po-
moz, * a odvráť od nás nevoli
svoji!

Či chceš se věčně hněvati na
nás, * s rodu na rod svou pře-
nášet zlost?

Nedovolíš, abychom ožili zase
* a aby radost měl z tebe tvůj
lid?

Přichází pomoc.

Osténde nobis, Dómine, mise-
ricórdiam tuam, * et salútem
tuam da nobis. - -

Audiam, quid loquátur Dómi-
nus Deus: * profécto lóquitur
pacem.

Pópulo suo et sanctis suis * et
eis qui corde convertúntur ad
eum.

Certe propínqua est salus ejus
timéntibus eum, * ut hábitet
glória in terra nostra.

Ukaž nám, Bože, milost svoji,
* a svoji spáasu nám uštědři! -

Tomu chci naslouchat, co Bůh
mluví, * hovoří jistě o míru,

pro lid svůj, pro své spraved-
livé, * již k němu srdce svá
obracejí.

Blízko jest pomoc ctitelům je-
ho, * sláva jeho sídlí v našem
kraji.

Království pokoje.

Misericórdia et fidélitas óbvi-
am vénient sibi, * justítia et
pax inter se osculabúntur.

Fidélitas germinábit ex terra,
* et justítia de caelo prospí-
ciet.

Věrnost a láska si kráčejí
vstříc, * s pokojem líbá se
spravedlnost.

Z půdy věrnost vzbývá (a ros-
te), * a s nebe dolů pohlíží
spása.

Dóminus quoque dabit bonum, * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum incédet, * et salus in via gréssuum ejus.

Ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam: remisísti iniquitatem plebis tuae.

Ant. In Dómino justificábitur, * et laudábitur omne semen Israël.

Bůh dá rád dobro, * i půda naše dá úrodu ráda.

Před tváří jeho jde spravedlnost * a v jeho stopách se ubírá mír.

Ant. Požehnals, Pane, svoji zemi; odpustils vinu lidu svého.

Ant. V Pánu bude ospravedlněno * a oslaveno všechno semě Izraele.

Píseň Izaiášova (Iz. 45, 15).

„Až budu povýšen od země, potáhnu všechno k sobě.“

Prorocství: Kristus bude Vykupitel. Pohané se obrátí. V duchu vidíme pohany, shromážděné kolem Ukřižovaného. „Nyní však vy, kteří jste někdy byli daleko, v Kristu Ježíši jste se sblížili v krvi Kristově“ (Ef. 2, 13).

Předzpěv.

Vere tu es Deus absconditus, * Deus Israël, Salvátor.

Confúsi sunt et ignomínia affecti * omnes adversárij ejus.

Abiérunt ignomínia pleni * fabricatóres idolórum.

Israël salvátus est a Dómino salúte aetérna; * non confundémini neque ignomíniam habébitis per ómnia saecula. -

Ty vpravdě jsi Bůh skrytý, * Bůh Izraelův, Spasitel.

Zahanbeni a potupeni jsou * všichni protivníci jeho.

Zahanbeni s hanbou odešli * výrobci bůžků.

Bůh Izraele spasil spásou věčnou: * Hanby ni potupy neuzříte na věky.

Pravý Bůh.

Etenim sic dicit Dóminus, creátor caeli, * ipse Deus formávit terram et fecit et stabilívit eam.

Non, ut vácuá sit, creávit eam; ut habitétur, formávit eam: * Ego sum Dóminus, et non est álius.

Non in occúltu locútus sum, * in loco terrae obscúro;

Toto praví Hospodin, tvůrce nebes, * on, Bůh, jenž zemi udělal i upevnil;

nestvořil ji, aby byla neobydlenou pouští, nýbrž by obývána byla. * Já Hospodin - jiného není!

Nemluvil jsem v skrytě, * někde v tmavém koutě země;

Non dixi sémini Jacob: „Frustra quaerétis me,“ * ego Dóminus promíttens justa, prae-núntians aequa.

Falešní boží.

Congregámini et veníte, accédite cuncti, * qui salváti estis ex gentibus.

Stulti sunt qui portant lignum scúltile suum, * et supplicant deo, qui salvare nequit.

Enuntiáte et proférte verba, consiliámini simul: * quis annuntiávit hoc ab antíquo, pri-dem praedíxit istud?

Nonne ego, Dóminus? et non est praeter me deus; * deus justus et salvans non est extra me.

Convertímini ad me, ut sitis salvi, omnes fines terrae: * nam ego sum Deus, et non est alius.

Všichni se obrátí k Bohu.

Per memetípsum juro, véritas exit de ore meo, * irrevocabile verbum:

Mihi curvábitor omne genu, * jurábit omnis lingua.

In Dómino tantum, de me dicent, justítia est et poténtia, * ad eum accédent confúsi omnes, qui repugnárunt ei.

In Dómino jus suum obtinebit et gloriábitur * omne semen Israél.

Ant. In Dómino justificábitur, et laudábitur omne semen Israél.

neřekl jsem potomstvu Jakobovu: „Darmo mne hledáte!“

* Já, Hospodin, právo mluvím a pravdu!

Shromažďte se, pojďte sem všichni, * kteří toužíte spasení být z pohanů:

vždyť rozumu nemají, kdo nosí své dřevěné modly, * a vzývají boha, jenž nemá moci spasit.

Oznamte to, jděte se poradit: * Kdo to rozkázal hlásat před věky, kdo to dávno předpověděl?

Zda ne já, Hospodin? já, kromě něhož není Boha? * Kromě mne není spravedlivého Boha, který spasí.

Ke mně se obraťte, spasím všechny končiny země. * Neboť jen já jsem Bůh - nikdo jiný!

Při sám přísahám: pravdu mluvím, * slovo, jež nebude odvoláno:

Přede mnou se skloní všichni. * Přisáhnou a řeknou:

Jediné v Pánu budu ospravedlněn a silný. * S hanbou k němu přijdou všichni, kdož mu odpírali.

K právu a slávě pomůže Pán * všemu semeni Izraelovu.

Ant. V Pánu bude posvěceno a oslaveno všechno semě Izraele.

Ant. Lauda, * Jerúsalem, Dóminum.

Ant. Nuž, oslavuj Pána, * Jerusaleme!

Žalm 147: Zima přešla.

Myšlenka: Po zimě hříchu přišlo po Spasitelově smrti na kříži jaro vykopení. Nebeský Jerúsalem, Církev, má vnitřní jistotu vítězství.

Osvobozený Jerúsalem.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum,
* lauda Deum tuum, Sion,

Nuž, oslavuj Pána, Jerusaleme, * a horo Sione, chval svého Boha,

Quod firmávit seras portárum tuárum, * benedíxit filiis tuis in te.

neboť utužuje závory bran tvých, * dětem tvým u tebe požehnával!

Compósuit fines tuos in pace, * medúlla trítici sátiat te.

On, jenž tvým hranicím zajistil pokoj * a jenž tě jadrnou pšenicí sytí.

Zima.

Emíttit elóquium suum in terram, * velóciter currit verbum ejus. - -

On, který své slovo sděluje s zemí: * velmi rychle spěchá výrok jeho, - -

Dat nivem sicut lanam, * pruínam sicut cínerem spargit. Prójicit gláciem suam ut frústula panis; * coram frígore ejus aquae rigescunt.

který poskytuje sněh jako vlnu * a jako popel rozhazuje jíní, který jak drobečky led pohazuje, * že chladem z něho zamrzají vody,

Jaro.

Emíttit verbum suum et liquéfácit eas; * flare jubet ventum suum et fluunt aquae.

který své slovo posílá - je taví; * dá větru zavanout - a tebou vody,

Annuntiávit verbum suum Jacob, * statúta et praecépta sua Israël.

který své slovo s Jakobem sdělil, * s Izraelem právo, svá rozhodnutí.

Non fecit ita ulli nátióni: * praecépta sua non manifestávit eis.

Tak nejednal s žádným národem jiným: * svůj zákon jim ve známost neuvedl.

P. A. Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

V roce. Ant. Nuž, oslavuj Pána, Jerusaleme.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Kapitulum:

Rom. 13, 12. Nox praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus (ze 4.-5. stol.).

Tento hymnus byl původně písní abecední. Každý verš začínal příslušným písmenem abecedy.

Aetérna caeli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castáequé proles Vírginis:

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Praeítque solemi núntius:
Cadunt ténebrae nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Manésque nostris sénsibus,
Noctem repéllat saeculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet pectora.

Quaesíta jam primum fides
In corde radíces agat:
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

Ź. Repléti sumus mane mise-
ricórdia tua. Ř. Exsultávi-
mus, et delectáti sumus.

K Řím. 13, 12. Noc pokročila, den pak se přiblížil. Odložme tedy skutky temnosti a oblecme se v odění světla. Jako ve dne počestně chodme!

Ó věčná slávo na nebi,
naději blahá smrtelných,
Jednorozený Hřmícího,
a Synu Panny přečisté,
chcem vstáti, pomoz pravici,
by povstal náš duch střízlivý
a vzňalse jak žár ranních chval
spláceje díky povinné.

Již září vzešlý Světloňoš
a posel slunce ohláší,
smekly se mraky noční tmy,
kež světlo jasné osvítí

nás, v smyslech našich trva-
jíc

tmu zapuzuje světských vnad,
kež srdce čistá ochrání
po celý den, po všechen čas!

A víra, předně žádaná,
zapustiž v srdce kořeny,
s ní pak se raduj naděje,
nad niž jen láska výše ční.

Buď Bohu Otci sláva, čest,
i sláva Synu Jednomu,
i s Duchem Utěšitelem
dnes, od věků až na věky.

Amen.

Ź. Již zítřa okoušíme tvé mi-
losti. Ř. Jásáme a radujeme
se v tobě.

K Benedictus:

Ant. Per viscera misericórdie
* Dei nostri visitávit nos Ori-
ens ex alto.

Ant. Pro srdečné milosrden-
ství * Boha našeho, shlédli na
nás, Vycházející z výsosti.

AD LAUDES II. - CHVÁLY II.

Kříž a kajcnost.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Žalm 50. modlíme se před vztyčeným křížem. Žalm 142 a Zpěv Habaku-
kův připomínají poslední soud.

Tyto chvály se modlíme v době adventní, předpostní, postní a v utrpení.
Též o vigíliích, mimo dobu velikonoční.

Ant. Cor contrítum.

Ant. Srdce zlomené.

Pátek před vánoční vigílií a Velký pátek mají vlastní antífony. Viz Pro-
prium de tempore.

Žalm 50: Před Ukřížovaným.

Vyznání viny.

Miserére mei, Deus, secúndum
misericórdiam tuam, * secún-
dum multitúdinem miseratió-
num tuárum dele iniquitátem
meam.

Pénitus lava me a culpa mea,
* et a peccáto meo munda
me. - -

Nam iniquitátem meam ego
agnósco, * et peccátum meum
coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod
malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in sen-

Bože, pro milost svou se nade
mnou smiluj, * pro slitovnost
svoji vinu mou zahlad!

Smyj se mne docela nepravost
moji, * a očisti mne od mé
proviny. - -

Vždyť jsem si předobře svých
přestupků vědom, * a hřích
můj jest mi stále na očích.

Proti tobě jsem se dopouštěl
hříchů, * dělal jsem, co je u
tebe ničemné;

bys zjevil se slovem svým spra-

téntia tua, * rectus in iudicio tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccato concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in praecórdiis sapientiam me doces. - -

vedlivý, * bezúhonný svým o mně rozsudkem.

Hle, já jsem se narodil v nepravosti, * ve hříchu mne počala matka má.

Hle, máš zálibu v prostotě srdce, * v nitru mne učíš moudrosti. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et laetitiam, * exsúltent ossa, quae contrivísti.

Avérte faciém tuam a peccá-tis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a facie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi laetitiam salútis tuae, * et spírítu generóso confírma me. - -

Pokrop mne ysopem a budu čist, * umyj mne a více zběhlím než sním.

Jásavé radosti mně naslouchatí dej: * ať poskočí kosti, jež jsi zdrtil.

Tvář svoji odvráť od mých hříchů * a všechny mé viny zahlaď. - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce zase, * pevnou vůli obnov v nitru mi zas.

Od tváře své nechtěj mne odehnati, * neodnímej mi ducha své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi zase; * ušlechtilým duchem mne posiluj. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te convertén-tur.

Líbera me a poena sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justitia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Cestě tvé bezbožné učiti budu, * aby hříšní k tobě se obrátili.

Od trestu za krev mne vysvobod, Bože, Bože spásy mé, * dej, by jazyk můj pěl o tvé spravedlnosti.

Rety moje, Pane, zotevírej, * by ústa má zpívala chválu tvou.

Neque enim sacrificio delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spíritus contrítus, * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. - -

Dozpěv.

Benigne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reaedífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc offerent super altáre tuum vítulos.

Ant. Cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Ant. Propter nomen tuum.

Vždyť na oběti záliby nemáš; * celopal bys nepřijal, i kdybych jej dal.

Oběť má, Bože, jest můj zdrčený duch; * srdcem zlomeným, Bože, a zkroušeným nepohrdáš. - -

Pane, pro milost svou se Sionem jedné dobrotivě, * dej znovu vystavět hradby Jerusalema.

Pak přijmeš oběti řádné, dary a celopaly, * pak býky na oltář tvůj přinesou.

Ant. Srdcem zlomeným a pokorným, Bože, nezhrdáš.

Ant. Zachovej mne pro své jméno.

Žalm 142: Bože můj, proč jsi mne opustil?

Myšlenka: Bolesti trpícího Srdce Ježíšova.

Předzpěv.

Dómine, audi oratiómem meam, pécipe obsecratiómem meam pro fidelitáte tua, * exaudi me pro tua justítia.

Ne vocáveris in iudícium servum tuum, * quia nemo vivens justus est coram te. - -

Pane, slyš modlitbu moji, pro věrnost svou slyš vzlykot můj!

* Pro spravedlnost svoji mne vyslyš!

Na soud se sluhou svým nechod: * kdo žije, spravedliv před tebou není. - -

Stesky na pronásledování.

Nam inimícus perséquitur ánimam meam: prostrávit in terram vitam meam, * collocávit me in ténebris sicut pridem defúntos.

Et defécit in me spíritus meus; * intra me obríguít cor meum.

Nepřítel honí mou duši, život můj k zemi sráží; * donutil mne v temnotách dlíti, jako dávno již zemřelé.

A duch můj ve mně zemdlel, * srdce mi ztrnulo v nitru.

Prosebný pohled k Bohu.

Mémini dérum antiquórum,
méditor de ómnibus opéribus
tuis, * facta mánuum tuárum
perpéndo.

Expándo manus meas ad te;
* ánima mea, ut terra árida,
te sitit. - -

Prosba o pomoc.

Velóciter exáudi me, Dómine:
* nam déficit spíritus meus.

Noli abscondere fáciem tuam
a me, * ne símilis fiam descen-
déntibus in fóveam.

Fac cito percípiam grátiam tu-
am, * quia in te confído.

Notum fac mihi, qua via incé-
dam, * quia ad te attóllo áni-
mam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dó-
mine: * in te spero. - -

Doce me fácere voluntátem
tuam, * quia tu es Deus meus.

Spíritus tuus bonus est: * du-
cat me in terra plana.

Propter nomen tuum, Dómi-
ne, vivum me serva; * pro cle-
méntia tua educ de ángustiis
ánimam meam.

Et pro grátia tua déstrue ini-
mícos meos, et perde omnes,
qui tríbulant ánimam meam:
* nam ego sum servus tuus.

Ant. Propter nomen tuum,
Dómine, vivificábis me in ae-
quitáte tua.

Ant. Deus, tu convérsus.

Na minulost vzpomínám si,
myslím na všechna tvá díla, *
o skutečích rukou tvých uva-
žuji.

Vztahuji k tobě své ruce, * po
tobě žízní má duše jako vy-
prahlá země.

Rychle mne vyslyš, Pane, *
umdlévá můj duch.

Neskrývej přede mnou tvář
svou, * bych nebyl jako ti, již
do jámy sešli.

Dej, abych brzy tvé milosti
došel; * vždyť v tebe pevně
doutám!

Cestu, kterou jíti mám, ukaž;
* pozdvihuji k tobě svou duši;

z nepřátel mých mne vysvo-
boď, Pane. * V tebe mám dů-
věru! - -

Nauč mne plniti svou vůli, *
neboť ty jsi můj Bůh!

Dozpěv.

Předobrá jest duch tvůj: * ať
vede mne rovným krajem!

Pro jméno své mne zachovej,
Pane, * pro laskavost svou
tísň mne zprošť!

Tyrany mé pro lásku svou
znič, trýznitele všechny zahub;
* neboť jsem služebník tvůj!

Ant. Zachovej mne pro své
jméno, Pane, jsa spravedliv.

Ant. Obrátíš se, Bože.

Žalm 84: Spravedlnost a mír se líbají.

Myšlenka: Dík za vysvobození z exilu.

Pro nás: Smrtí Spasitele na kříži je smazána dědičná vina. Na nás jest, abychom si ovoce vykoupení přivlastnili. Bůh dlí opět mezi námi. Pokoj a spravedlnost se líbají všude tam, kde stojí pevně kříž - kde je přemožen hřích.

Radost nad ukončením otroctví.

Propítius fuísti, Dómine, terrae tuae; * bene vertísti sortem Jacob.

Dimisísti culpam pópuli tui; * operuísti ómnia peccáta eórum.

Continuísti omnem iracúndiam tuam, * destitísti a furóre irae tuae. - -

Milost svou, Pane, skytl jsi zemi, * v dobro jsi změnil Jakobův úděl.

Opustil jsi vinu lidu svého, * všechny jeho hříchy jsi promínil.

Zadržel si svoje roztrpčení, * zlost svoji planoucí jsi ukrotil. - -

Nové, nečekané bědy.

Restítue nos, Deus Salvátor noster, * et depóne indignatióem tuam advérsus nos.

Num in aetérnum irascéris nobis, * aut exténdes iram tuam in omnes generatióes?

Nonne tu vitam restítues nobis, * et pópulus tuus laetábitur in te?

Bože naší spásy, opět nám pomoz, * a odvrát od nás nevoli svůj!

Či chceš se věčně hněvati na nás, * s rodu na rod svou přenášet zlost?

Nedovolíš, abychom ožili zase, * a aby radost měl z tebe tvůj lid?

Přichází pomoc.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salútem tuam da nobis. - -

Audiam, quid loquátur Dóminus Deus: * profécto lóquitur pacem.

Pópulo suo et sanctis suis * et eis qui corde convertúntur ad eum.

Certe propínqua est salus ejus timéntibus eum, * ut hábitet glória in terra nostra.

Ukaž nám, Bože, milost svoji, * svoji spásu nám uštědřil - -

Tomu chci naslouchat, co Bůh mluví, * hovoří jistě o míru,

pro lid svůj, pro své spravedlivé, * již k němu srdce svá obracejí.

Blízko jest pomoc ctitelům jeho, * sláva jeho sídlí v našem kraji.

Království pokoje.

Misericórdia et fidélitas óbvi-

Věrnost a láska si krácejí

am vénient sibi, * justítia et
pax inter se osculabúntur.

Fidélitas germinábit ex terra,
* et justítia de caelo prospí-
ciet.

Dóminus quoque dabit bo-
num, * et terra nostra dabit
fructum suum.

Justítia ante eum incédet, *
et salus in via gréssuum ejus.

Ant. Deus, tu convérsus vivi-
ficábis nos: et plebs tua laetá-
bitur in te.

Ant. Cum irátus fúeris.

Píseň Habakukova (Hab. 3, 2).

Boží soud.

Píseň z nejúchvatnějších básní všech dob. Je to líčení soudu nad nepří-
teli Izraelského národa dle prorokovy vize.

Předzpěv.

Dómine, audívi effátum tu-
um, * vidi, Dómine, opus tu-
um.

In decúrsu annórum manifes-
ta illud, in decúrsu annórum
fac notum illud; * in ira mise-
rationis meménto. - -

Bůh se blíží -

Deus de Theman venit, * et
Sanctus de monte Pharan.

Operit caelum majestas ejus,
* et laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus est sicut lux,
rádii pródeunt e manu ejus,
* quibus velátur poténtia ejus.

Ante faciém ejus gráditur pes-
tis, * et febris séquitur vestí-
gia ejus.

Cum stat, facit trémere ter-

vstříc, * s pokojem líbá se
spravedlnost.

Z půdy věrnost vzchází (a ros-
te), * a s nebe dolů pohlíží
spása.

Bůh dá rád dobro, * i půda
naše dá úrodu ráda.

Před tváří jeho jde spravedl-
nost * a v jeho stopách se ubí-
rá mír.

Ant. Obrátíš se, Bože, aby-
chom ožili zase, by radost měl
z tebe tvůj lid?

Ant. Až se rozhněváš.

Hospodine, slyšel jsem tvůj
výrok, * viděl jsem, Pane, dí-
lo tvé.

Postupem času ukaž jej, po-
stupem času oznam jej; * až
se rozhněváš, na milost pa-
matuj! - -

bude soudit.

Z Themanu Bůh přichází, *
Svatý z pohoří Pharan.

Nebesa halí majestát jeho, *
slávy jeho plná země.

Lesk jeho jak slunce, paprsky
třímá v ruce; * jimi kryje svou
moc.

Před tváří mu kráčí mor smrti,
* v patách za ním bílý žár.

Zastavil se - chvěje se země. *

ram; * cum áspicit, cómmo-
vet nátiónes.

Et conquassántur montes ae-
térni, curvántur colles anti-
qui, * super quos ab aetérno
incédit.

Pohlédl - rozptýleni národové,

pukají věkovité hory, kloní se
pahorky, * pod krokem Věč-
ného.

Soud.

Pressa vídeo tentória Cusan,
* tremunt tabernacula terrae
Mádian. - -

Num in flúmina exársit, Dó-
mine, num in flúmina ira tua,
* num in mare furor tuus,

Cum ascéndis super equos tu-
os, * super currus tuos victó-
res?

Nudátum profers arcum tu-
um, * replēs sagíttis pháret-
ram tuam.

In flúmina scindis terram; *
cum vident te, tremunt mon-
tes.

Imber aquárum irrúmpit, *
océanus edit vocem suam;

Lumen ortus sui oblivíscitur
sol; * luna manet in habitá-
culo suo,

Ob lucem sagittárum tuárum
quae volant, * ob splendórem
fulgurántis hastae tuae. - -

Vidím padati stany Kuš, *
madianské koberce zmítají se
ve vichřici. - -

Rozhněval ses na řeky, Hos-
podine? Rozpaluje se proti
proudům tvůj hněv? * Proti
moři tvé rozhořčení?

Stoupáš na své oře, * na své
válečné vozy vítězné?

Chystáš své lučiště, * plníš
toulec svůj šípy,

Na kusy zemi štěpíš, * hory,
jak tě spatří, sténají.

Průtrž vod se valí, * oceány
ječí;

Slunce zapomíná svítit, * lu-
na neopouští svého stanu,

pro blesk tvých létajících ší-
pů, * pro třpyt tvého lesklého
kopí. - -

Soud nad nepřáteli lidu Božího.

In ira incédís per terram, * in
furóre cónteris gentes.

Egréderis ad salvándum pó-
pulum tuum, * ad salvándum
unctum tuum.

Detúrbas fastígium de domo
ímpií, * denúdas fundamén-
tum usque ad petram.

V hněvu šlapeš zemi, * ve zlo-
sti biješ své národy.

Vycházíš, bys spasil lid svůj,
* zachránil svého pomazané-
ho.

Srážíš štít bezbožníkova do-
mu, * strhuješ dům od základů.

Cónfodis hastis tuis caput bel-
látorum ejus, qui irruunt ut
me dispérgant, * exsúltant
quasi qui páuperem dévorat
occúlte.

Detrúdis in mare equos ejus,
* in lutum aquárum multá-
rum. - -

Tresty odpadlíků.

Audívi, et trémuit caro mea,
* ad sonum fremuérunt lábia
mea.

Penetrávit tabes in ossa mea,
* et subtus tíubat gressus
meus.

Quiétus expécto diem angó-
ris, * qui oriétur pópulo, qui
nos oppúgnat.

Etsi ficus non floret, * neque
est fructus in vineis;

Etsi fallit opus olívae, * ne-
que campi áfferunt cibum;

Etsi defíciunt in caulis oves,
* neque arménta in stábulis
sunt:

Ego tamen exsultábo in Dó-
mino, * laetábor in Deo salva-
tóre meo.

Dóminus dominátor est robur
meum, et fáciat pedes meos
sicut cervárum, * et super ex-
célsa dedúcet me.

Ant. Cum irátus fueris, Dómi-
ne, misericórdiae recordábe-
ris.

Ant. Lauda.

Oštěpy svými bodáš do hlav
jeho bojovníků, biješ ty, již
se ženou jak vichor, by mne
zničili, * již se radují jako ten,
jenž zabil chudáka v skrytě.

Do moře házíš koně jeho, * do
bahnitých tůní. - -

Slyšel jsem, a chvěji se na ce-
lém těle. * Jen při zprávě o
tom drkotají mi zuby.

Údės vjel do mých kostí, * ko-
lena se pode mnou třesou.

S klidem očekávám den ná-
řků, * jenž přikvačí na lid, kte-
rý nás utlačuje.

Byť by fík květu neměl, * byť
hroznů na révě nebylo,
byť seschla oliva, pracně pės-
tovaná, * byť pole nedala o-
bilí,

byť pryč byly z ovčinců ovce,
* byť jediné tele nestálo u
jeslí,

já se přece jen budu radovat
v Bohu, * plesat v Pánu, svém
Spasiteli.

Dozpěv.

Bůh, Vládce, je síla moje, jak
laní činí lehkými nohy mé. *
Do bezpečných výšin mne za-
vede.

Ant. Až se rozhněváš, Pane,
pamatuj na milost!

Ant. Oslavuj!

Žalm 147: Zima přešla.

Myšlenka; Po zimě hříchů přišlo po Spasitelově smrti na kříži jaro vykoupení. Nebeský Jerusale, Církev, má vnitřní jistotu vítězství.

Osvobozený Jerusale.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum,
* lauda Deum tuum, Sion,

Quod firmávit seras portárum
tuárum, * benedíxit filiis tuis
in te.

Compósuit fines tuos in pace,
* medúlla trítici sátiat te.

Emíttit elóquium suum in ter-
ram, * velóciter currit ver-
bum ejus.

Dat nivem sicut lanam, * pru-
ínam sicut cínerem spargit.
Prójicit gláciem suam ut frús-
tula panis; * coram frígore e-
jus aquae rigescunt.

Emíttit verbum suum et li-
quefácit eas; * flare jubet ven-
tum suum et fluunt aquae.

Annuntiávit verbum suum Ja-
cob, * statúta et praecépta sua
Israël.

Non fecit ita ulli nátióni: *
praecépta sua non manifestá-
vit eis.

P. A. Ant. Lauda, Deum tu-
um, Sion, qui annúnciat judí-
cia sua Israël.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Mimo Velký pátek bereme kapitulum, hymnus, verš a antifonu k Bene-
diktus z prvních chval. V době adventní, postní a utrpení bereme je
z Pořadu. Antifonu k Benediktus z Proprium de tempore.

Vše ostatní v Řádu k chválám, str. 27.

Nuž, oslavuj Pána, Jerusale-
me, * a horo Sione, chval své-
ho Boha,

neboť utužuje závory bran
tvých, * dětem tvým u tebe
požehnává!

On, jenž tvým hranicím za-
jistil pokoj * a jenž tě jadrnou
pšenicí sytí.

Zima.

On, který své slovo sděluje
s zemí: * velmi rychle spěchá
výrok jeho, - -

který poskytuje sníh jako vlnu
* a jako popel rozhazuje jíní,
který jak drobečky led pohá-
zuje, * že chladem z něho za-
mrzají vody,

Jaro.

který své slovo posílá - je ta-
ví; * dá větru zavanout - a
tekou vody,

který své slovo s Jakobem
sdělil, * s Izraelem právo, svá
rozhodnutí.

Tak nejednal s žádným náro-
dem jiným: * svůj zákon jim
ve známost neuvedl.

V roce. Ant. Nuž, oslavuj, Sio-
ne, Boha svého, který sděluje
Izraeli své právo!

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD PRIMAM - PRVNÍ

*Smrt na kříži.*Pater noster, Ave María, Cre-
do.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja vel Laus tibi.

Otče náš, Zdravas Maria, Vě-
řím.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere.

Již vzešla jasná denice.

V pátek ráno zdůrazňuje nám Církev sv. nejhlubší Kristovu opuštěnost
na kříži. Tento obraz má nás provázeti celý den.Žalm 21 je slavnou meslášskou písní. David viděl ve vší opuštěnosti
umírajícího Krista.

Kéž bychom se toto velké proroctví modlili ve svatém pohnutí!

P. A. Ant. Ne discédas a me.

V roce. Ant. Nevzdaluj se ode
mne!

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 21a: Kristus na kříži!

Stesk.

Deus meus, Deus meus, quare
me dereliquisti? * Longe abes
a precibus, a verbis clamoris
mei.Deus meus, clamo per diem,
et non exáudis, * et nocte, et
non atténdis ad me.Tu autem in sanctuário hábi-
tas, * laus Israél.In te speravérunt patres nos-
tri, * speravérunt et liberásti
eos;

Ad te clamavérunt et salvi

Bože můj, Bože můj, proč jsi
mne opustil?¹ * Vzdálen jsi
prosbám, vzlykotu mých slov!Za dne, Bože, volám - ty ne-
slyšíš, * za noci - a ty mne ne-
posloucháš.A jsi to ty, jenž ve svatyni
trůníš, * jenž jsi slávou Izra-
elovou.Spoléhalí na tě otcové naši, *
spoléhalí - a zachránili je.

Volali k tobě a spaseni byli, *

¹ Srov. Mt. 27, 46; Mk. 15, 34.

facti sunt, * in te speraverunt
et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis et non
homo, * opprobrium hómi-
num et despéctio plebis.

Omnes vidéntes me derident
me, * didúcut lábia, ágitant
caput:

„Confídit in Dómino: líberet
eum, * erípiat eum, si díligit
eum.“

Tu útique duxísti me inde ab
útero; * secúrum me fecísti ad
úbera matris meae.

Tibi tráditus sum inde ab or-
tu, * ab útero matris meae
Deus meus es tu.

Ne longe stéteris a me, quó-
niam tríbulor; * prope esto:
quia non est adjútor.

Žalm 21b.

Obráz utrpení.

Circúmstant me juvénci mul-
ti, * tauri Basan cingunt me.

Apériunt contra me os suum,
* sicut leo rapax et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * et
disjúcta sunt ómnia ossa
mea:

Factum est cor meum tam-
quam cera, * liquéscit in vis-
céribus meis.

Aruit tamquam testa guttur
meum, et lingua mea adhæ-
ret fáucibus meis, * et in púl-
verem mortis deduxísti me.

Etenim circúmstant me canes

doufali - nebyli zahanbeni.

Já ale červ jsem a nikoli člo-
věk, * lidu jsem na smích a na
posměch luze.

Smějí se mi všichni, kteří mne
vidí, * ústa šklebí, pokyvují
hlavou:

„Spoléhal se na Boha, ať mu
dá pomoc * a ať ho zachrání,
má-li ho rád!“

Tos ty, jenž vodils mne od
matčina lůna, * jenž mi dal
klid u mateřských prsou.

Jsem na tebe odkázán od zro-
zení, * od matčina lůna jsi ty
můj Bůh.

Nevzdaluj se ode mne, trýz-
něn jsem, * buď nablízku! Ne-
ní pomocníka!

Přečetní býci se vůkol mne
tísní, * Bašanu býci kupí se
na mne:

chřtány své na mne si rozeví-
rají, * jak dravý lev, jenž řvá-
ti se chystá.

A já se rozlévám tak jako vo-
da, * všechny mé kosti se u-
volňují.

Srdce mé stalo se podobné
vosku * a v útrokách mých
se roztavuje.

Jak střepina vyschlé jest mo-
je patro, k hlitanu se lepí mi
jazyk můj. * Do prachu smrti
mne odvádíš.

Silná tlupa psů mne obkliču-

multi, * catérva male agénti-
um cingit me.

Foderunt manus meas et pe-
des meos, * dinumeráre pos-
sum ómnia ossa mea.

Ipsi vero aspíciunt et vidén-
tes me laetántur; dívidunt si-
bi induménta mea, * et de
veste mea mittunt sortem.

Tu autem, Dómine, nè longe
stéteris: * auxílium meum, ad
juvándum me festína.

Eripe a gládio ánimam meam,
* et de manu canis vitam me-
am;

Salva me ex ore leónis * et me
miserum a córnibus bubaló-
rum.

Žalm 21c.

Ovoce utrpení.

Enarrábo nomen tuum frátri-
bus meis, * in médio coetu
laudábo te.

„Qui timétis Dóminum, lau-
dáte eum; univérsum semen
Jacob, celebráte eum: * timé-
te eum, omne semen Israël.

Neque enim sprexit nec fasti-
dívit misériam míseri; neque
abscóndit fáciem suam ab eo
* et, dum clamávit ad eum,
audívit eum.“

A te venit laudátio mea in
coetu magno, * vota mea red-
dam in conspéctu timéntium
eum.

Edent páuperes et saturabún-

je,¹ * ničemu zástup mne tísní.

Ruce mé proráží i mé nohy. *
Kosti své všecky spočítati mo-
hu, -

oni - s rozkoší zírají na mne.
Šaty mé sobě si rozdělují * a
o mé roucho si metají los.²

Nevzdaluj se tolik ode mne,
Pane, * spáso má, přispěchej
mi na pomoc!

Před mečem dej záchranu je-
diné mé duši! * Životu mému
před tlapami psů!

Z hltanu lvova mne spasiti
spěj, * ochraňuj mne před ro-
hy buvolů!

Bratřím svým hlásati budu
tvé jméno, * slaviti budu tě
ve shromáždění.

„Kdo Boha se bojí, chválu mu
vzdej, slav ho celé símě Jako-
bovo! * Měj z něho strach sí-
mě Izraelovo!

Neodmítá, zhnusen chudáso-
vou bédou, tváře mu neskrý-
vá - * a když na něj zavolá,
vyslyší ho.“

Ve sboru velkém od tebe při-
chází má chvála! * Slib svůj
splním před těmi, kdož z něho
mají strach.

Chudí ať jedí, nasytí se, po-

¹ Srovnání s hltavými, nenasytnými polodivokými psy měst.

² Srov. Mt. 27, 35; Mk. 15, 24; Lk. 23, 34; Jan 19, 23.

tur; laudábunt Dóminum, qui
quaerunt eum; * „vivant cor-
da vestra in saecula“. - -

Recordabúntur et convertén-
tur ad Dóminum * univérsi
fines terrae;

Et procumbent in conspéctu
ejus * univérsae famíliae gén-
tium,

Quóniam Dómini est regnum,
* et ipsedomináture in géntibus.

Eum solum adorábunt omnes,
qui dórmíunt in terra, * co-
ram eo curvabúntur omnes,
qui descéndunt in púlverem. -
Et ánima mea ipsi vivet, * se-
men meum sérviet ei.

Narrábit de Dómino generatió-
ni ventúrae, * et annuntiábunt
justítiam ejus pópulo, qui na-
scétur: „Haec fecit Dóminus.“

Jestliže jsme se modlili kající chvály, připojíme nyní Ž. 98: *Dóminus reg-
nat: treunt pópuli* z prvních chval, str. 386.

P. A. Ant. Ne discédas a me,
Dómine: quóniam tribulatio
próxima est: quóniam non est
qui ádjuvet.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k první, str. 37.

chválí Pána, kdož hledají ho:
* „srdce vaše ať žijí na vě-
ky.“ - -

Ať pomní, že se k Bohu vrátí
* každý země lem,

že se až k zemi před ním sklo-
ní * každý lidský kmen!

Panství jenom Hospodinu pat-
ří: * národy vládne on.

Jen jemu se klaní každý, kdo
v zemi si spí; * před ním kaž-
dý se sklání, kdo do prachu
sestupuje. - -

Ale má duše pro něho žije; *
sloužiti mu má mé potomstvo.

Dozpěv.

Příštímu rodu o Hospodinu
bude povídat, * slitovnost je-
ho s národem sdělí, jenž se na-
rodí: „Toto (vše) udělal Pán.“

V roce. Ant. Nevzdaluj se ode
mne, Bože, jest blížká mi
strast a není, kdo skytl by
pomoc.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD TERTIAM - TŘETÍ

Zpustošená vinice - modlitba za hříšníky.

Pater noster, Ave Mariá.
Ť. Deus, in adjutórium.

Otče náš, Zdrávas Maria.
Ť. Bože, ku pomoci.

Glória Patri.
Allelúja *vel* Laus tibi.

Sláva Otci.
Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus.

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. A nyní, Duchu přesvatý.

Je pátek mezi 9. a 12. hodinou. Trním korunovaný Spasitel stojí před krvežíznivou židovskou sebrankou. Věčného Soudce pozemský soudce odsoudil k smrti.

Dva obrazy: 1. zpustošená vinice - ztýrané, poplvané Kristovo lidství;
2. o zlých soudcích - Pilát a velerada.

Jinak: zpustošená vinice jsou hříchem znesvěcené duše lidí, v nichž bydlel Duch svatý, nespravedliví soudcové jsou padlí kněží.

Za všechny tyto nešťastné se modlím tuto hodinku.

P. A. Ant. Excita, Dómine. V roce. Ant. Dej, Bože!
T. P. Ant. Allelúja. V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 79a: Píseň o zpustošené vinici.

Myšlenka: Poetická elegie. Izrael, kdysi plodná Boží vinice, je zpustošen. Pěvec prosí o obnovení bývalé slávy.

Prosba o pomoc.

Qui pascis Israël, ausculta, * Izraelův pastýři, uši své na-
qui ducis, velut gregem, Jo- straž, * jenž jako ovečky Jo-
seph. sefa vodíš!

Qui sedes super Chérubim, af- Objev se, jenž sídlo máš na
fúlge * coram Ephraim et Bén- cherubech, * Efraimovi, Ben-
jamin et Manásse. jaminovi i Manašeovi!

Excita poténtiam tuam, * et Dej, aby se síla tvá probudila,
veni, ut salvos fácias nos. * přijď nám uštédřiti spásu.

Deus, restítue nos, * et se- Bože, nám vzchopit se dej, *
rénum praebe vultum tuum, dej své tváři se rozjasnit - spa-
ut salvi simus. - - seni jsme! - -

Stížnost na zpustošení.

Deus exercítuum, quousque Bože zástupů, jak dlouho
succensébis, * cum oret pópu- chceš zuřit, * když tě prosí
lus tuus? tvůj lid?

Cibásti eum pane lacrimárum Sytil jsi ho chlebem zkrápě-
* et potásti eum lácrimis co- ným slzou, * slzami napojils
pióse. ho vrchovatě.

Fecísti nos causam júrgii vi- Děláš, že na spor jsme souse-
cínis nostris, * et inimíci nos- dům našim, * že nepřátelé na-
tri illúdunt nobis. ši se smějí nám.

Deus exercítuum, restítue nos,
* et serénium praebe vultum
tuum, ut salvi simus.

Zástupů Bože, nám vzbopit
se dej, * dej své tváři se roz-
jasnit - spasení jsmel

Žalm 79b.

Dosavadní starost o vinici.

Vitem ex Aegýpto abstulisti,
* expulisti gentes et plantásti
eam.

Praeparásti ei solum, * et ra-
dices egit et implévit terram.
Opérti sunt montes umbra e-
jus, * et ramis ejus cedri Dei.

Exténdit pálmities suos usque
ad mare, * et usque ad flumen
propáguines suas. - -

Quare destruxísti macériam e-
jus, * ut vindémient eam om-
nes, qui tránseunt per viam,
Devástet eam aper silvéstris,
* et béstiae agri depascántur
eam?

Deus exercítuum, revértere, *
réspice de caelo et vide, et ví-
sita vitem hanc.

Prosba o obnovení.

Et prótege eam, quam plantá-
vit dextera tua, * et súrculum,
quem roborásti tibi. - -

Qui eam combussérunt igni et
condidérunt eam, * péreant
comminatióne vultus tui.

Sit manus tua super virum
dexterae tuae, * super fílium
hóminis, quem roborásti tibi.
Jam non recedémus a te ultra;
* vivos servábis nos, et prae-
dicábimus nomen tuum.

Dómine, Deus exercítuum,

Z Egypta jsi přesadil révový
keř, * pohany vyhnals a za-
sadil jej.

Dals mu živnou půdu, * zako-
řenil se a zaplnil kraj;
hory jsou zahaleny jeho stí-
nem * a jeho výhonky Boží
cedry.

Až k moři vysílá šlahouny své,
* a svoje větve až k (Eufratu)
řece. - -

Proč jen jsi dopustil ohradu
strhnout, * takže kdo podél
jde, jej pleniť smí,
že jej smí ožírati divoký ka-
nec, * že jej smí spásati poľní
zvěř?

Zástupů Bože, obrať se k nám,
* pohleď sem s nebe, viz a na-
vštiv révu!

Zastaň se révy, kterou jsi vsa-
dil, * i výhonku, jemuž dals
zmohutněti! - -

Ti, kdo ji zřezali, spálili oh-
něm, * ať zahynou hrozbou
tvého obličej.

Buď ruka tvá nad mužem pra-
vice tvé, * nad synem člově-
ka, jemuž zmohutněť dals.

Nikdy už od tebe neustoupí-
me, * život nám dej, bychom
chválili tebe!

Pane, Bože zástupů, nám

restítue nos, * et serénium praebe vultum tuum, ut salvi simus.

vzchopit se dej, * dej své tváře se rozjasnit - a spaseni jsme!

Žalm 81: O zlých soudcích

Myšlenka: Podle způsobu proroků nechává i básník mluvit Boha, který pronáší zničující rozsudek nad nespravedlivými soudci.

Předzpěv.

Deus assurgit in concilio divino, * in medio deorum iudicium agit. - -

Bůh povstává v božském shromáždění, * uprostřed svých zástupů koná soud. - -

Žaloba a soud.

„Quousque iudicabitis inique, * et causae impiorum favēbitis?

„Jak dlouho nesprávně souditi chcete? * Jak dlouho straniti ničemovi?

Defendite opprēssum et pupillum, * jus redite humili et pauperi.

Siroty se zastáňte, ubožáka, * s chudásem nuzným jednejte dle práva;

Liberate opprēssum et egenum: * de manu impiorum eripite eum.“ - -

bědného ubožáka osvobodte! * Vyrvěte ho z násilí bezbožníků!“ - -

Rozsudek.

Non sapiunt neque intelligunt, in tenebris ambulat: * commovētur omnia fundamenta terrae.

Nevnímají, nechápou, kráčeji tmou - * a základy země se otřásají.¹

Ego dixi: „Dii estis, * et filii Altissimi omnes.

Tak jsem si u sebe myslel: „Jste bozi, * a všichni jste synové Nejvyššího.

Verū tamen sicut homines moriēmini, * et sicut quivis ex principibus cadētis.“ - -

Jak lidé musíte zemřít přece, * a klesnouti tak, jak kterýkoli kníže.“ - -

Dozpěv.

Surge, Deus, iudica terram, * quoniam tu iure possides omnes gentes.

Vzhůru, Bože, soud na zemi konej, * neboť právem vládneš národům všem!

P. A. Ant. Excita, Domine, potentiam tuam, ut salvos facias nos.

V roce. Ant. Dej, Bože, aby se síla tvá probudila; co nejrychleji přispěj nám na pomoc!

¹ Celý mravní řád.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, *V době velik. Ant.* Aleluja, ale-
allelúja. luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k třetí, str. 47.

AD SEXTAM - ŠESTÁ

Církev a Eucharis.

Pater noster, Ave María.	Otče náš, Zdrávas Maria.
Ť. Deus, in adjutórium.	Ť. Bože, ku pomoci.
Glória Patri.	Sláva Otcí.
Allelúja vel Laus tibi.	Aleluja nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus. Svět řídí mocně pravdy Bůh.

Historické pozadí: Ježíš na kříži umírá. Vojna otvírá kopím jeho bok. Ihned vytéká krev a voda (Jan 19, 34). Krev a voda - symboly dvou velikých svátostí: křtu a Eucharistie.

Thema: Kristus, druhý Adam, spí spánek smrti. Z jeho boku vychází druhá Eva, „Matka všech živých“, *katolická Církev*.

Hodina smrti Ježíše Krista: zpíváme dvě písně: o domu Božím (Ž. 83) a o Církvi (Ž. 86).

<i>P. A. Ant.</i> Beáti, qui hábítant.	<i>V roce. Ant.</i> Šťastní, kteří smějí u tebe bydlet!
<i>T. P. Ant.</i> Allelúja.	<i>V době velik. Ant.</i> Aleluja.

Žalm 83: Touha po domě Božím.

Poutní píseň. Náležel k nejrozkošnějším ze žaltáře.

Touha po Bohu.

Quam dilécta habitátio tua,	Jak přemilé je, zástupů Pane,
Dómine exercítuum! * desíderat,	tvoje obydlí! * Duše moje po
languens concupíscit ánimamea átria Dómini;	síni Páně touhou umírá,

Cor meum et caro mea * exsúltant ad Deum vivum.	tělo i srdce * zpívati chce Bohu živému.
---	--

Etiam passer invénit domum,	Pro mláďata si hnízdo najdou
* et hirúndo nidum sibi, ubi	* vrabec i vlaštovka,

ponat pullos suos:

Altária tua, Dómine exercítu-	oltáře tvé, zástupů Pane, *
-------------------------------	-----------------------------

um, * rex meus et Deus meus! - -

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * perpétuo laudant te.

Beátus vir, cujus auxílium est a te, * cum sacra itínera in ánimo habet:

Transeúntes per vallem áridam, fontem fácient eam, * ac benedictiónibus véstiet eam plúvia prima.

Procédent de róbre in robur; * vidébunt Deum deórum in Sion.

králi a Bože můj! - -

Šťastni, kdo smějí u tebe bydlet, * Pane, a stále tě chválit!

Šťasten, kdo má od tebe pomoc, * kdo myslí na svaté průvody.

Putují-li údolím vyschlým, zdroj z něho učiní, * a déšť raný jej přioděje požehnáními.

Čím dále jdou, zrychlují kroky, * Boha bohů uvidí na Sionu.

Žalm 83b.

Modlitba; útěcha blízkosti Boží.

Dómine exercítuum, audi oratiónem meam; * áuribus percípe, Deus Jacob.

Clípeus noster, aspice, Deus, * et respice fáciem uncti tui.

Vere, mélior est dies unus in átriis tuis * quam álíi mille;

Consístere malo in límine domus Dei mei, * quam morári in tabernáculis peccatórum.

Nam sol et clípeus est Dóminus Deus: * grátiam et glóriam largítur Dóminus,

Non negat bona eis, * qui ámbulant in innocéntia.

Dómine exercítuum, * beátus homo, qui confídít in te.

Zástupů Pane, slyš moji prosbu, * nastraž ucho, Jakobův Bože!

Bože, náš štíte, pohleď, * popatř na Mesiáše!

Na nádvoří tvém je jeden den lepší * než jiných tisíce.

Stoupnu si raděj na práh Božího domu, * než bych dlel ve stanech hříšníků,

neboť Pán, Bůh, je sluncem i štítem; * milost i slávu Pán uštěďruje rád;

nikdy dobra neodpírá * životem bez hany jdoucím.

Zástupů Pane, * je šťasten, kdo na tě se spoléhá!

Žalm 86:; Město Boží - Matka národů.

Myšlenka: Světová vláda Boha - universální, t. j. katolická církev!

Předzpěv.

Fundatiónem suam in mónti-

Čemu dal základ na hoře sva-

bus sanctis diligit Dóminus: * té, miluje Pán: * sionské brá-
 portas Sion magis quam óm- ny více než všechna Jakobo-
 nia tabernacula Jacob. va sídla.¹

Matka národů.

Gloriósá praedicántur de te, * Mluví se o tobě vznosně, *
 cívitas Dei! - - hrazené město Boží!
 Accensébo Rahab et Babel co- Hlásím, že Rahab² i Babel jsou
 lóntibus me: * ecce, Philistáea mými vyznavači, * Filistea,
 et Tyrus populúsque Aethío- Tyrus, ethiopský národ: ti se
 pum: hi nati sunt illic. zrodili tam.
 Et de Sion dicétur: „Virítim A o Sionu se řekne: „V něm
 omnes sunt nati in ea, * et je narozen každý, * a sám
 ipse firmávit eam Excélsus.“ - Svrchovaný dal mu pevný zá-
 klad.“ - -

Dozpěv.

Dóminus scribet in libro po- Pán zapíše do národů knihy:
 pulórum: * „Hi nati sunt il- * „I tito se zrodili tam.“
 lic.“

Et cantábunt, dum chorum A tančice zpívati budou: *
 ducent: * „Omnes fontes mei „V tobě jsou všechna má zří-
 sunt in te.“ dla (spásy).“

P. A. Ant. Beáti, qui hábitant *V roce. Ant.* Šťastni, kdo smě-
 in domo tua, Dómine. jí u tebe bydlet, Pane!

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, *V době velik. Ant.* Aleluja, ale-
 allelúja. luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k šesté, str. 52.

AD NONAM - DEVÁTÁ

Král na trůně kříže.

Pater noster, Ave María.	Otče náš, Zdrávas Maria.
Ť. Deus, in adjutórium.	Ť. Bože, ku pomoci.
Glória Patri.	Sláva Otcí.
Allelúja vel Laus tibi.	Aleluja nebo Chvála tobě.

¹ Dřívější stánky byly: Gilgala, Bethel, Silo.

² Rahab značí Egypt.

Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor. Bože, světa stálá sílo.

Do šesté hodiny večerní visí mrtvé tělo Ježíšovo na kříži. Zdánlivé nejlhuhší ponížení jest jeho povýšení, jež jasně předpověděl (Jan 12, 92). Kříž se mu stal trůnem, s něhož vládne zemi.

Ježíš Kristus je Syn Boží, Syn člověka, Syn Davidův - všechny předpovědi se na něm vyplnily.

Na kříži se Boží *slitovnost, milosrdenství a věrnost* ukázaly nejdojímavějším způsobem. (Antífona.)

Židé ve vyhnanství pláčeli nad zdánlivě nesplněnými přísliby. Budoucnost je tmavá - těžko bude Davidův rod vládnout na věky! Vždyť pozemský trůn ztratil snad natrvalo!

My však víme, že se příslibení plně naplnila na velikém Synu Davida. Žalm je holdem božskému Králi, jemuž se stal trůnem - kříž.

P. A. Ant. Misericórdia et veritas. V roce. Ant. Milost a věrnost.

T. P. Ant. Allelúja. V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 88a: „Bůh mu dá trůn otce jeho Davida.“

Král světa kraluje s kříže.

Předzpěv.

Grátias Dómini in aetérnum cantábo; * per omnes generationes annuntiábo fidelitátem tuam ore meo.

Dixísti enim: „In aetérnum fundáta est grátia,“ * in caelo stabilísti fidelitátem tuam.

„Inii foedus cum elécto meo; * jurávi David, servo meo: „Spolek jsem ujednal s vyvoleným svým, * Davidovi jsem přísahal, sluhovi svému:

Usque in aetérnum stabíliam semen tuum, * et fundábo in omnes generationes thronum tuum.“ - -

Boží věrnost a spravedlnost.

Caeli mirabília tua célebrant, Dómine, * et fidelitátem tuam in coetu sanctérum.

Nam quis in nūbimus aequá-

Divy tvoje, Bože, nebesa chválí * a tvoji věrnost shromáždění svatých.

Kdo může se v mracích rov-

bitur Dómino, * símilis erit Dómino inter filios Dei?

Deus est terribilis in concílio sanctórum, * magnus et treméndus prae ómnibus circa eum.

Dómine, Deus exercítuum, quis par est tibi? * potens es, Dómine, et fidelitas tua circúmdat te.

Tu ímperas supérbiae maris, * tumórem flúctuum ejus tu compéscis.

Tu transíxum conculcásti Rahab, * brácchio poténti tuo dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt caeli et tua est terra; * orbem terrárum et quod eum replet tu fundásti;

Aquilónem et austrum tu creásti; * Thabor et Hermon de nómine tuo exsúltant.

Tibi brácchium potens est, * firma manus tua, dextera tua erécta.

Justítia et jus sunt fundamentum throni tui; * grátia et fidelitas praecedunt te.

Beátus pópulus, qui exsultáre novit; * ámbulant, Dómine, in lúmine vultus tui.

De nómine tuo laetántur semper, * et justítia tua extollúntur.

Nam tu es splendor poténtiae eórum, * et tuo favóre extólitur cornu nostrum.

Nam Dómini est clipeus noster, * et Sancti Israél rex noster.

nati Bohu? * Kdo podobný Pánu je ze synů Božích?

Bůh je hrozivý v poradě světců, * veliký, strašný nad všechny vůkol.

Kdo rovný ti, Pane, zástupů Bože? * mocný jsi, Pane, tvá věrnost kol tebe.

Ovládnout dovedeš nezkrotnost moře. * Jeho vlny se vzdují. Ty ihned je zkrotíš.

Proklál jsi Rahab a pošlapal, * paží mocnou rozptýlils své nepřátele.

Tvá jsou nebesa i země jest tvoje; * stvořil jsi svět i to, co jej plní.

Ty sever jsi udělal a vytvořil jih, * hory Tábor a Hermon ti jásají vstříc.

Tvá paže je silná, * ruka pevná, pravice napřažená.

O právo, spravedlnost jest opřen tvůj trůn, * před tebou kráčejí věrnost a milost.

Zdar národu, jenž ví o vítězném plese, * jenž, Pane, se prochází v záři tvé tváře, jenž z tvého jména má neustálou radost, * jenž spravedlností tvou je povznášen.

Ty jsi jejich síla, jež lesku jest plná; * roh náš se láskou tvou povyšuje.

Neboť náš štít je štítem Božím, * a král náš Svatého Izraelova.

Žalm 88b.

Veliká Boží příslibení Davidovi.

Olim locútuses in visiónes sanc-
tis tuis et dixísti: * „Impósui
corónam poténti; éxtuli eléc-
tum de pópulo.

Invéni David, servum meum,
* óleo sancto meo unxi eum,

Et manus mea sit semper cum
eo, * et bráccium meum con-
fírmét eum.

Non decípíet eum inimícus, *
neque málignus déprimet e-
um.

Sed contúndam coram eo ad-
versários ejus, * et, qui odé-
runt eum, percútiam.

Fidélitas mea et grátia mea
cum ipso; * et in nómine meo
extollétur cornu ejus.

Et exténdam super mare ma-
num ejus, * et super flúmina
déteram ejus.

Ipse vocábit me: „Pater meus
es tu, * Deus meus et petra
salútis meae.

Atque ego primogénitum con-
stítuam eum, * celsíssimum
inter reges terrae.

In aetérnum servábo ei grá-
tiam meam, * et firmum ma-
nébit ei foedus meum.

Et aetérnum fáciám semen e-
jus, * et thronum ejus ut dies
caeli.

Si derelíquerint filii ejus le-
gem meam, * neque ambulá-
verint in praecéptis meis,

V zjevení svatým svým jsi ho-
vořil kdysi; řekl jsi: * „Na
hrdinu jsem korunu vložil, to-
ho jsem povýšil, ježž zvolil
jsem z lidu.

Našel jsem Davida, služební-
ka svého, * na něj jsem vylil
svůj přesvatý olej.

Silná má ruka bude s ním stá-
le * a moc má paže mu po-
skytne také.

Nezdaří se, by ho nepřítel pře-
lští, * ani by jím vládl syn ni-
čemnosti.

Rozdrtím před ním nepřátele
jeho, * ty pobiju, kteří ho ne-
návidí.

S ním bude má milost i moje
věrnost: * roh jeho je pový-
šen ve jménu mém.

Dám na moři spočinout ruce
jeho * a jeho pravici na (Eu-
fratu) řece.

Říkat mi bude: „Můj Otec jsi
ty, * můj Bůh jsi a skála mé
spásy.

Narozeným prvně ho udělám
za to * a z panovníků na zemi
nejvyšším.

Na věčné časy mu zachovám
svou milost, * moje s ním
smlouva zůstane pevná.

Dám, by navždy trvalo po-
tomstvo jeho, * jeho trůn po-
tud, pokud potrvá nebe.

Sotva jeho synové opustí můj
zákon, * a nebudou chtít cho-
diti dle práva,

Si violáverint statúta mea,
* nec custodierint mandáta
mea:

Virga púniam delictum eó-
rum, * et verbéribus culpam
eórum;

Sed grátiam meam non súb-
traham ei, * nec fidem meam
fallam.

Non violábo foedus meum, *
neque effátum labiórú me-
órum mutábo.

Semel jurávi per sanctitátem
meam: * Davídi certe non
méntiar,

Semen ejus in aetérnum ma-
nébit * et thronus ejus coram
me erit ut sol,

Ut luna, quae manet in aetér-
num, * testis in caelo fidélis.“

a sotva znesvětí příkazy mnou
dané * a nebudou dbáti na má
příkázání,

potrestám metlou nepravosti
jejich, * ranami kdejaké pro-
vinění jejich.

Ale svou lásku mu neodejmu
- * nesvolím, by zklamala věr-
nost má.

V úmyslu nemám znesvětit
svou smlouvu * a slovo rtů
svých pozměnit nechci.

Jen jednou jsem přísahal při
svatosti své: * Davidovi ni-
kdy nebudu lháti.

Vždy, na věky potrvá potom-
stvo jeho; * trůn jeho jak
slunce přede mnou,

jak luna, která na věky trvá,
* věrný svědek to na nebi.“

Žalm 88c.

Okamžitý smutek.

Tu vero repulísti et abjecísti,
* gráviter irátus es uncto tuo.

Sprevísti foedus servi tui, *
profanásti humi corónam e-
jus.

Diruísti omnes muros ejus, *
munitiones ejus excídio tradi-
dísti.

Diripuérunt eum omnes tran-
seúntes per viam, * ludíbrío
factus est vicínis suis.

Extulísti dexteram inimicó-
rum ejus; * implevísti gáudio
omnes hostes ejus.

Retudísti áciem gládii ejus, *

A přec jsi ho zamítl, jím opo-
vrhl, * rozhněval ses na svého
Pomazaného.

Zavrhl jsi smlouvu svou se
sluhou svým * a v prachu jsi
znesvětil korunu jeho.

Pobořiti dal jsi všechny jeho
hradby * a pevnosti jeho dals
v ssutiny změnit:

kdokoli podél jde, okrásti ho
může. * Je všem svým souse-
dům na posměch.

Tys nepřátel pravici vítězství
dal, * jásosem naplnils protiv-
níky všechny.

Dal jsi, aby ochabl meč jeho

nec sustentásti eum in proélio.

Cessáre fecísti splendórem ejus, * et thronum ejus in terram dejecísti.

Breviásti dies adolescéntiae ejus, * operuísti eum ignominia.

Prosba o milost a obnovu.

Quousque, Dómine? abscondes te semper? * ardébit ut ignis indignátio tua?

Meménto quam brevis sit vita mea, * quam cadúcos creáveris omnes hómines!

Quis est, qui vivat nec vídeat mortem, * qui e manu ínferi súbtrahat ánimam suam?

Ubi sunt grátiae tuae antiquae, Dómine, * quas David jurásti per fidelitátem tuam?

Meménto, Dómine, contuméliae servórum tuórum: * portó in sinu meo omnes inimicítias géntium,

Quibus insúltant adversáritui, Dómine, * quibus insúltant gréssibus uncti tui.

Benedíctus Dóminus in aetérnum: * fiat! fiat!

P. A. Ant. Misericórdia et véritas praecedent fáciem tuam, Dómine.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

vše ostatní v Řádu k deváté, str. 56.

ostrý, * by v boji trvale nekládl odpor.

Dals, by pomínula velebnost jeho, * a jeho trůn jsi do prachu svalil.

Krátkými jsi udělal dny jeho mládí * a potupou jsi ho zaplavil.

Jak dlouho hodláš se skrývati, Pane? * Má na věky hněv tvůj planouti jak oheň?

Uvaž jen, jak je kratičký můj život! * Jak pomíjející jsi udělal lidstvo!

Kdo může tu žíti, by neuzřel smrt? * Kdo může se zachránit z podsvětí moci?

Pane, kde je tvá bývalá milost; * při věrnosti přísahals jsi Davidovi!

Vzpomeň na potup svých služebníků! * V klíně svém zlobu všech národů nosím,

kteřou, Pane, tví nepřátelé brojí, * kteřou tupí šlépěje tvého Pomazaného.

Dozpěv.

Pane, buď na věky oslavován!
* Staň se! Staň se!

V roce. Ant. Věrnost a milost kráčeji před tebou, Pane!

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD VESPERAS - NEŠPORY

Od kolébky ke hrobu.

Pater noster, Ave María.

Ť. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdravas Maria.

Ť. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Jednotlivá myšlenka nešpor: „Neuveď nás v pokušení.“ Psalmodie nás přítom vede od kolébky až ke smrtelnému lůžku.

Ž. 138: dává mocné důvody proti hříchu: Bůh tě vidí, zná každou tvou myšlenku, stvořil tě!

Ž. 139: uvádí těžké útoky temných mocností proti dítkám Božím.

Ž. 140: má modlitbu o ochranu v pokušení.

Ž. 141: poslední pokusy zlého nepřítelů o získání duše na smrtelném loži. Nezapomeňme! Žalmy se máme modlit jménem Církve - za všechny pokoušené a v nebezpečích žijící!

P. A. Ant. Dómine, * probásti me, et cognovísti me.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Bože, * prohlédáš mne a dobře mne znáš!

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 138a: Bůh je vševědoucí a všudy přítomný.

Myšlenka: Hymnus na Boží vševědoudnost a všudypřítomnost.

Praktický závěr: Žij tedy tak, aby na tebe Vševědoucí shlížel se zalíbením. Žij „důstojně Boha“. Nic před ním neskrýješ! Hříchů se všemožně varuj, ba „nenáviděti je musíš hlubokou nenávistí“ - jak učí žalm sám.

Vševědoucí Bůh.

Dómine, scrutáris me et novísti, * tu novísti me, cum sédeo et cum surgo.

Intélligis cogitatíones meas e longínquo; cum ámbulo et cum recúmbō, tu pérospicis, * et ad omnes vías meas advértis.

Cum verbum nondum est super linguam meam: * ecce, Dómine, jam nosti totum.

A tergo et a fronte complécte-

Prohlédáš mne, Pane, a dobře mne znáš, * ty víš, když sedím, i když vstávám, z dálky už mou myšlenku pronikáš. Víš, zda jdu, či uléhám, * věnuješ pozornost všechněm mým cestám.

Na jazyku mém ještě není slovo, * a hle, již celé je, Pane, znáš!

Ohrazuješ mne zezadu i zpře-

ris me, * et ponis super me
manum tuam.

Nimis mirabilis est mihi sci-
entia haec, * sublimis: non cá-
pio eam. - -

Všudypřítomný Bůh.

Quo ábeam procul a spíritu
tuo? * et quo a fácie tua fú-
giam?

Si ascéndam in caelum, illic
es; * si apud íferos me ster-
nam, ades.

Si sumam pennas auróae, *
si hábitem in término maris:

Etiam illic manus tua ducet
me, * et tenébit me dextera
tua.

Si dicam: „Ténebrae saltem
opérient me, * et nox instar
lucis circúmdabit me:“

Ipsae ténebrae non erunt ob-
scúrae tibi, et nox sicut dies
lucébit: * calígo est tibi sicut
lux.

Ant. Dómine, probásti me et
cognovísti me.

Ant. Mirabilia ópera tua, *
Dómine, et ánima mea cognós-
cit nimis.

Žalm 138b.

Bůh, hluboký znatel srdcí.

Tu enim formásti renes meos,
* texuísti me in útero matris
meae.

Laudo te, quod tam mirífice
factus sum, * quod mirabilia
sunt ópera tua.

Et ánimam meam novísti per-

du * a na svoji dlaň mne po-
kládáš.

Velice divím se znalosti této *
vznešené - a nechápu ji. - -

Kam jen se mám uchýlit před
duchem tvým? * a kam se
mám utéci před tvou tváří?

I když vstoupím na nebe, ty
jsi tam, * když v podsvětí si
ustelu, hle, jsi tu.

Jestliže si křídla červánků vez-
mu, * spočinu-li u moří nej-
zazších,

i tam se mne ujme pravice
tvoje, * i tam mne ruka tvá
uchopí.

Řeknu-li: „Aspoň temnota
mne skryje, * a noc jak svět-
lo mne obklíčí:“

ni temnota není ti dosti tma-
vá * a noc je ti jasná jako den
a tma je ti jako světlo.

Ant. Bože, prohlédáš mne a
dobře mne znáš.

Ant. Zázraky udělals se mnou,
* Bože, má duše o tom ví!

Vždyť ty jsi vytvořil ledví mo-
je, * už v matčině lůně jsi u-
tkal mne.

Chválím tě, že jsem tak po-
divně vznikl, * že jsou tak zá-
zračná díla tvá.

Dokonale jsi mou duši poznal,

fécete, * non látuit te substántia mea.

Quando in occúlto formábar, * quando texébar in profúndis terrae.

Actus meos vidérunt óculi tui, et in libro tuo scripti sunt omnes; * dies sunt definíti, priúsqvam esset vel unus ex eis.

Mihi autem quam árdua sunt consília tua, Deus, * quam ingens summa eórum!

Si dinúmerem ea, plura sunt quam aréna; * si pervénerim ad finem, adhuc sum tecum. -

Proto: měj zlo v nenávisti a miluj dobro.

Utinam occídas ímpium, Deus, * et viri sánguinem recédant a me!

Nam rebéllant contra te dolóse, * pérfide se éfferunt hostes tui.

Nonne, qui odérunt te, Dómine, eos ódio hábeo, * qui insúrgunt in te, sunt mihi táedio?

Perfécto ódio odi eos; * inimíci facti sunt mihi. - -

Scrutáre me, Deus, et cognósce cor meum; * proba me, et cognósce sensa mea,

Et vide, num via prava incédam, * et deduc me via antíqua.

Ant. Mirabília ópera tua, Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Ant. Ne derelínquas me, * Dómine, virtus salútis meae.

* podstata má ti nezůstala skryta,

když jsem byl tvořen v úkrytu tajemném, * a tkán byl v hlubinách země.

Skutky mé viděly oči tvoje, v života knihy jsou zapsány všechny. * Dny byly stanoveny, když ještě žádný z nich nebyl...

Těžce se chápou mi myšlenky tvé, Bože, * jak jest veliký jejich souhrn!

Čítám je. Jsou četnější než mořský písek. * Dojdu-li na konec, jsem u tebe ještě. - -

Kéž bys, Bože, ničemu pozabíjel! * Ať ode mne zmizí mužové krve!

Neboť se lstivě proti tobě bouří, * zrádně se povyšují tvoji nepřátelé.

Zda nenávidím těch, již nenávidí tebe? * Zda nemám k těm odpor, kteří ti odporují?

Z celého srdce je nenávidím, * mám je za své nepřátele. - -

Zkoumej mne, Bože, probádej mé srdce, * zpytuj mne, poznej smýšlení moje

a viz, zdali jdu stezkou bezbožnosti, * na cestě spásy mne provázej!

Ant. Zázraky udělals se mnou, Bože, má duše o tom ví!

Ant. Neopouštěj mne, * Bože, pomocníku mocný!

Žalm 139: Zloba nepřátel. „Zažeň, Pane, zlé myšlenky!“

Myšlenka: Modlitba v boji proti pokušením ďábla. Rozvádí prosbu Otčene: „neuvod' nás v pokušení!“

Zlomyslní utrhači.

Eripe me, Dómine, ab hómíne malo, * a viro violénto custódi me:

Ab iis, qui cógitant mala in corde, * omni die éxcitant lites,

Acuunt linguas suas ut serpens: * venenum áspidum sub lábiis eórum. - -

Vysvobod' mne, Pane, od člověka zlého, * chraň mne před mužem násilným.

Od těch, již zlobu zamýšlejí v srdci * a spory budí den co den!

Jak hadi zlé jazyky zaostřují: * pod jejich rety je zmijí jed.

Myšlenky se opakují.

Salva me, Dómine, e mánibus iníqui, * a viro violénto custódi me:

Qui cógitant evértere gressus meos, * supérbi abscóndunt láqueum mihi,

Et funes exténdunt ut rete, * juxta viam tendículas cóllocant mihi.

Z rukou ničemy mne, Bože, zachraň, * střež mne před mužem násilným,

kteří smýšlejí, jak mi podrazit nohy: * oka mi kladou zpyšnělí!

Provazy jak sítě rozvinují. * na cestě mi nastražují tenata.

Prosba o ochranu.

Dico Dómino: Deus meus es tu; * auscúlda, Dómine, vocem obsecratiónis meae.

Dómine, Deus, potens auxílium meum! * tegis caput meum die pugnae. - -

Ne concésseris, Dómine, desidéria iníqui, * noli implére consília ejus.

Říkám Pánu: Ty jsi můj Bůh. * Pane, slyš vzlyk můj hlasitý!

Pane, můj Bože, pomocníku mocný, * hlavu mou kryješ v boje den. - -

Pane, nedej, by se splnila ničemova přání, * zamýšlené zlobě jeho nedej zdar!

Prosba o potrestání ničemů.

Extóllunt caput, qui me circúmdant: * malítia labiórum eórum óbruat eos.

Pluat super eos carbónes ignítos; * in fóveam dejíciat eos, ne resúrgant. - -

Povznášejí hlavu a obkličují mne! * Ať zavalí je zloba jejich rtů!

Ať na ně padne déšť žhavého uhlí, * ať srazí je do jámy, by už nevstali! - -

Vir linguae malae non durabit in terra; * virum violentum repente capient mala.

Pomoc Boží.

Novi Dóminum jus réddere egéno, * justítiam paupéribus.

Profécio justí celebrábunt nomen tuum, * recti habitábunt in conspéctu tuo.

Ant. Ne derelínquas me, Dómine, virtus salútis meae.

Ant. Dómine, * clamávi ad te, exáudi me.

Utrhač trvání na zemi nemá, * násilníka stíhá znenadání bída.

Vím, že se Hospodin zastane ubohých, * že zjedná právo chudášům.

Opravdu, zbožní jen oslaví tvé jméno, * a poctiví budou u tebe bydlet.

Ant. Neopouštěj mne, Bože, pomocníku mocný!

Ant. Bože, * vyslechni mne, když k tobě volám!

Žalm 140: Prosba o ochranu v pronásledování.

Myšlenka: I tento žalm je prosbou o ochranu před pokušeními. Myslím na lstivé útoky ďábla a jeho náhončích.

Předzpěv.

Dómine, clamo ad te: cito succurre mihi; * ausculta vocem meam, cum ad te clamo.

Dirigátur ad te orátio mea sicut incensum, * elátio mánuum meárum ut sacrificium vespertinum. - -

Volám k tobě, Pane, na pomoc mi pospěš! * Slyš hlas můj pozorně, když na tebe křičím! Vynes k tobě se prosba má jak obětní kouř, * zvednutá dlaň má jak večerní oběť. - -

Pane, chraň mne před hříchem.

Pone, Dómine, custódiam ad os meum, * excúbias ad óstium labiórum meórum.

Ne inclináveris cor meum ad rem malam, * ad ímpie patranda faciúra;

Neque cum viris iníqua agéntibus * vescar unquam lautis cibis eórum.

Percútiat me justus: haec pietas est; * increpet me: óleum est cápitis,

Quod non recusábit caput me-

Pane, rač před ústa má postavití stráž, * na obranu hlídku před bránu mých rtů!

Nedej, by se sklánělo ke zlu mé srdce, * abych chtěl páchatí ničemné skutky

a abych s muži, kteří jednají špatně, * nejedl nikdy jich vybraná jídla.

Bije-li mne pobožný, pak je to milost, * a když mne pokárá, hlavě mé olej,

který hlava moje neodmítne.

um, * sed semper orábo sub
malis eórum.

Nepřátelé zničení;

Demíssi sunt juxta petram
príncipes eórum, et audiérunt,
* quam lénia essent verba mea.

Ut cum terram quis sulcat et
findit, * sparsa sunt ossa eó-
rum ad fauces inférni. - -

Nam ad te, Dómine, Deus,
convertúntur óculi mei; * ad
te confúgio: ne perdíderis áni-
mam meam.

Custódi me a láqueo quem po-
suérunt mihi, * et a tendícu-
lis agéntium iníqua.

Cadant in rétia sua ímpii si-
mul, * dum ego salvus evá-
dam.

Ant. Dómine, clamávi ad te,
exáudi me.

Ant. Educ de custódia * áni-
mam meam, Dómine, ad con-
fítendum nómini tuo.

Žalm 141: Uštván k smrti.

Myšlenka: Modlitba těžce zkoušeného. Vyjadřuje touhu věčícího po vy-
svobození z této vazby těla a hříšnosti, aby mohl „být Kristem“. Žalm
je krásnou modlitbou umírajících. Sv. František z Assisi se jej modlil
těsně před smrtí: zpíval o celém jeho životě, který se stravoval touhou
po Bohu živém. Docela oproštěn od všeho pozemského ležel na zemi
a čekal na sestru Smrt - slyšel úchvatné melodie Města Božího a zakou-
šel předchuť těch věcí, které Bůh připravil těm, „jž ho milují láskou
neproměnnou“.

Stesk.

Voce magna ad Dóminum cla-
mo, * voce magna Dóminum
óbseco.

Effúndo coram eo sollicitúdi-
nem meam, * angústiam me-
am coram ipso pando.

Cum anxiátur in me spíritus

* Vždy modlit se budu, tížen
jejich zlobou.

závěrečná prosba.

U skály byla spuštěna kníža-
ta jejich; slyšela, * jak mírná
byla má slova.

Jako když půda se orá a vlá-
čí, * jejich kosti jsou rozme-
tány u chřtánu podsvětí. - -

Bože, k tobě se obrací mé
oči, * k tobě se utíkám. Ne-
zhub mou duši!

Pomoz mi z oka, které na-
vlékli na mne, * a z osidla lidí
nešlechetných!

Ať do své sítě se bezbožní
chytí, * zatím co já šťastně
uniknu.

Ant. Bože, vyslechni mne,
když k tobě volám!

Ant. Vyveď z vazby * mou
duši, bych chválit tě mohl,
můj Bože!

Hlasitě k Pánu volám, * hla-
sitě k Pánu lkám.

Starost svou vylévám před
ním, * svou bídu mu ozna-
muji.

Když duch můj ve mně se

meus, * tu novísti viam meam. -

In via qua incédo, * absconderunt láqueum mihi.

Respício ad dexteram et vídeo, * et non est, qui de me curet.

Non est, quo fúgiam, * non est, qui prospiciat vitae meae.

Prosba v utrpení.

Clamo ad te, Dómine; dico: Tu es refúgium meum, * portio mea in terra vivéntium.

Atténde ad clamórem meum, * quia miser factus sum valde. Eripe me a persequéntibus me, * quia me fortióres sunt.

De cárcere educ me, * ut grátias agam nómini tuo.

Justi circúmdabunt me, * cum bene féceris mihi.

Ant. Educ me custódia ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Kapitulum.

2. *Cor.* 1, 3. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericórdiarum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus (od sv. Řehoře Vel.).

Opěvuje šestý den stvoření. Bůh stvořil člověka k obrazu svému. V hymnu prosíme, aby ho osvobodil od hříchů.

Hóminis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órđinans,

souží - * ty dobře stezku mou znáš:

na cestě, po níž mám jít, * tajně léčku mi kladou.

Hledím napravo a vidím, * že není, kdo by o mne se staral.

Zmizelo mi útočiště, * není, kdo by na mne dbal

Volám na tebe, Pane, dím: Tys mé útočiště, * a ve kraji živých jsi můj úděl ty.

Dej pozor na můj nářek, * jsem bídný převelice!

Těm, již mne honí, mne vyrvi, * jsou silnější než já.

Vyveď mne ze žaláře, * bych tě chváliti mohl.

Ke mně se přidruží zbožní, * když mi dobře děláš.

Ant. Vyveď z vazby mou duši, bych chválit tě mohl, můj Bože!

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

2. *ke Kor.* 1, 3. Veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy. On nás potěšuje ve všelikém soužení našem.

Nejvyšší Tvůrce člověka,
jenž sám vše mocně pořádáš,

Humum jubes producere
Reptantis et ferae genus:

Et magna rerum corpora,
Dictu jubentis vívida,
Per temporum certas vices
Obtemperare servulis:

Repelle, quod cupidinis
Ciente vi nos impetit,
Aut moribus se suggerit,
Aut actibus se interset.

Da gaudiorum praemia,
Da gratiarum munera:
Dissolve litis vincula:
Astringe pacis foedera.

Praesta, Pater piissime,
Patricie compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
Amen.

Ź. Dirigatur, Dómine, oratio
mea. Ř. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

K Magnificat:

Ant. Deposuit Dóminus * po-
tentes de sede, et exaltavit hú-
miles.

Vše ostatní v Řádu k nešporám, str. 60.

a hlíně kážeš vydati
všech druhů plazy, zvířata,
a převelikým tělesům
když na Tvé slovo oživla,
jenž kážeš opět v pravý čas
sloužiti věrně sluhům tvým,
znič lstivé útoky, když v nás
zlé žádosti se zdvíhají,
když do mravů se vkrádají,
či do práce nám mísí se.

Dej dojít nám Tvých rado-
stí,
dej nám též dary milosti,
svár ukonči v nás, pouta zlom
a utuž míru úmluvy.

To dejž nám, Otče laskavý,
i Ty, jenž Otci roveň jsi,
jenž s Duchem Utěшителем
vládneš od věků na věky.
Amen.

Ź. Vzneš se k tobě, Pane, pros-
ba má. Ř. Jak obětní kouř.

Ant. Sesadil Bůh * mocné s
trůnu a povýšil ponížené.

AD COMPLETORIUM - DOPLNĚK

„Zůstaň s námi, Pane, - připozdívá se!“

Ź. Jube, domne, benedicere.
Bened. Noctem quietam.
Lectio. Fratres: Sobrii estóte.
Ř. Deo grátias.

Ź. Pane, rač požehnati.
Požehnání. Pokojnou noc.
Čtení. Bratři: Buďte střizliví.
Ř. Bohu díky.

V. Adjutórium nostrum.
 Pater noster, (totum secreto).
 Confíteor. Misereátur. Indul-
 géntiam.
 V. Convérte nos. R. Et avérte.
 V. Deus, in adjutórium.
 Glória Patri.
 Allelúja *vel* Laus tibi.

V. Pomoc naše.
 Otče náš, (celý potichu).
 Vyznávám se. Smiluj se. Pro-
 minutí.
 V. Obrať nás. R. A odvráť.
 V. Bože, ku pomoci.
 Sláva Otci.
 Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Dnešní doplněk je z nejmurnějších hodinek týdne - je to vážná modlitba dne, v němž dokonal na kříži Spasitel.

Ž. 76: z nejsmutnějších písní žaltáře: pěvec se ze své malomyslnosti k Bohu nepozvedá. Končí, se skutečností vnitřně nevyrovnan.

Ž. 85: pokračuje v témž tónu: vychází z vědomí ubohosti a hříšnosti. Těžce zápasí, jsa si vědom milosrdenství Božího, o důvěru a naději.

Historické pozadí: Hodinka odpovídá duševnímu rozpoložení učedníků Páně večer po Velkém pátku: malomyslnost - naděje?

Úmysl: modlíme se za všechny, kteří dnes mají temno v duši: večer malomyslnosti, večer slabosti, večer života.

P. A. Ant. Voce mea.
 T. P. Ant. Allelúja.

V roce. Ant. Zavolať jsem.
 V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 76a: Boží cesty.

Myšlenka: Zdá se, že Bůh opustil svůj lid. Pěvec však pohlíží zpět, na divy Boží. Vrací se do bezúspěšné skutečnosti - ještě více zesmutní - a dochází k mučivé myšlence: Bůh snad přece svůj národ opustil pro jeho nevěru.

Předzpěv.

Vox mea ad Deum ascéndit et clamo, vox mea ad Deum, ut áudiat me; * die angústiae meae Dóminum quaero.

Manus mea per noctem exténditur indefessa; * consolatió-nem rénuít ánima mea.

Cum Dei rocórdor, ingemisco; * cum recógito, déficit spíritus meus.

Tenes vígiles óculos meos; * contúrbor nec possum loqui.

K Bohu stoupá můj hlas a volám; k Bohu můj hlas, by vyslyšel mne. * Vyhledávám Pána v soužení svém.

Bez únavy v noci se vztahuje má ruka, * má duše však útěchu odmítá.

Když na Boha vzpomínám, naříkám; * když přemýšlím, umdlévá můj duch.

Bdělými udržuješ víčka mých očí; * jsem neklidný - nemohu mluvit.

Duchovní utrpení.

Perpéndo dies antíquos, * et Přemýšlím o dnech minulých,

prístinos annos recórdor:

Méditor nocte in corde meo, *
recógito et scrutátur spíritus
meus:

„Num in aetérnum repéllet
Deus, * nec propítius erit ul-
tra?

Num in perpétuum defíciet
grátia ejus, * írrita erit pro-
missio in omnes generatiónes?
Num oblítus est miseréri De-
us? * an irátus occlúsit mise-
ricórdiam suam?“ - -

Et dico: „Hic est dolor meus,
* quod mutáta est dextera
Altíssimi.“

Přemýšlení o minulosti.

Memor sum factórum Dómi-
ni, * útique memor sum anti-
quórum mirabílium tuórum.
Et méditor ómnia ópera tua,
* et gesta tua perpéndo.

* vzpomínám na doby pra-
dávné:

Hořekuji za noci u sebe sám.
* Vzpomínám a duch můj pře-
mýšlí:

„Což může Pán zavrhnout na
věčné časy, * a nikdy již ne-
být milostivým?

Jest jeho slitovnost vyčerpá-
na navždy, * ta tam jeho věr-
nost od rodu k rodu?

Zapomněl Bůh na svou slitov-
nou milost * a uzavřel, roz-
hněván, lásku svoji?“ - -

Říkám si: „To je bolest má: *
že Nejvyššího pravice se změ-
nila.“

Svou mysl jsem upřel na díla
tvá, Pane, * a připomínám si
dávné tvé divy.

Přemítám všechna tvoje díla,
* o činech tvých uvažuji.

Žalm 76b.

Deus, sancta est via tua: *
quis deus est magnus ut Deus
noster?

Tu es Deus, qui mirabília pat-
ras, * notam fecísti in pópulis
poténtiam tuam.

Redemísti bráčchio tuo pópu-
lum tuum, * filios Jacob et
Joseph.

Bože, svatá jest cesta tvoje! *
Kde jest bůh tak veliký jako
Bůh náš?

Ty jsi to, Bůh, který zázraky
děláš, * svoji moc jsi národům
poznati dal.

Tys lid svůj svým ramenem
vysvobodil, * Jakobovy děti
a Josefovy.

Přechod Rudým mořem.

Vidérunt te aquae, Deus, vi-
dérunt te aquae: tremuérunt,
* atque commóti sunt fluctus.
Profudérunt núbila aquas, nu-

Na tebe, Bože, pohlížely vo-
dy, patřila na tě uděšená vod-
stva, * a hlubiny se rozvlnily.
Mraky vylévaly vody, mraky

bes emisérunt vocem, * atque sagittae tuae volárunť.

Tónitrus tuus in túrbine só-nuit, collustrárunť fúlgura or-bem: * commóta est et tré-muit terra.

Per mare facta est via tua, et sémita tua per aquas multas, * neque apparuérunt vestígia tua.

Duxísti ut gregem pópulum tuum, * per manum Móysis et Aaron.

daly zazněti hromu, * sem a tam létaly tvoje šípy.

Vevětrnésmrští zahučel hrom, blesky ozařovaly okrsek země: * země se roztrásla, rozchvěla se.

Mořem vedla tvá cesta, tvá stezka se vinula spoustami vod, * a šlépěje tvé se neobjevily.

Lid svůj jsi vodil jako stádo * Mojžíšovou rukou a Aaronovou.

Žalm 85: Výkřik ve pelkém utrpení.

Myšlenka: Vroucí volání u vědomí ubohosti a hříšnosti.

Prosba.

Inclína, Dómine, aurem tu-am, exáudi me, * quia miser et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quia devótus sum tibi; * salvum fac servum tuum sperántem in te.

Deus meus es tu: miserére mei, Dómine, * quia assídue ad te clamo.

Laetífica ánimam servi tui, * quia ad te, Dómine, ánimam meam attóllo.

Tu enim, Dómine, es bonus et clemens, * plenus misericórdiae in omnes, qui ínvocant te. Ausculta, Dómine, oratiónem meam, * et atténde ad vocem obsecratiónis meae.

Die tribulatiónis meae clamo ad te, * quia exáudies me. - -

Naslouchej, Pane, laskavě slyš mne, * neboť jsem bédný a zubožený!

Zachraň mi život, vždyť po-božný jsem, * sluhovi pomoz, jenž v tebe doufá!

Ty jsi můj Bůh, buď milostiv, Pane, * já se k tobě modlím po celý den!

Duši svého sluhy radost skyt-ni, * svou duši, Pane, pozve-dám k tobě!

Pane, jsi dobrý a odpouštíš rád: * jsi milostiv všem, kdo tě vzývají.

Slyš, Pane, laskavě modlitbu mou * a sleduj úpěnlivý po-vzdech můj!

Volám tě v tísní své, * (vím), vyslyšíš rád. - -

Boží moc a velikost.

Non est tibi par inter deos, Mezi bohy, Pane, nikdo tobě

Dómine, * et non est opus sí-
mile óperi tuo:

Omnēs gentes, quas fecísti, vé-
nient et adorábunt te, Dómi-
ne, * et praedicábunt nomen
tuum.

Quia magnus es tu et facis mi-
rabília: * tu solus es Deus. - -

rovný, * není díla, podobného
dílům tvým.

Všichni kmenové přijdou, kte-
ré jsi stvořil, tobě se, Pane,
pokloní * a oslaví tvé jméno;

neboť jsi veliký a děláš divy,
* neboť ty sám jen jsi Bůh. - -

Prosba a odměněná důvěra.

Doce me, Dómine, viam tu-
am, ut ámbulem in veritatē
tua; * dirige cor meum, ut tí-
meat nomen tuum.

Celebrábo te, Dómine, Deus
meus, toto corde meo, * et
praedicábo nomen tuum in
aetérnum,

Quia misericórdia tua magna
fuit erga me, * et eripuísti áni-
mam meam de profúdis in-
férni.

Cestu ukaž, Pane, bych jí šel
věrně, * mé srdce říd, bych
jméno tvé ctil!

Bože, slavím tě z celého srdce,
* vždycky chci chváliti jmé-
no tvé!

Tvá milost ke mně byla pře-
veliká: * zachránil jsi mne
z prohlubně pekel.

Prosba a stesk.

Deus, supérbi insurrexérunt
contra me, et turba praepo-
téntium insidiátur vitae meae,
* neque te ponunt ante ócu-
los suos.

Sed tu, Dómine, Deus miséri-
cors es et benígnus, * tardus
ad iram, summe clemens et fi-
délis.

Réspice in me et miserére mei
* da robur tuum servo tuo,
et salvum fac filium ancíllae
 tuae.

Bože, vzpurní lidé povstali na
mne, společnost tyranů uklá-
dá mé duši; * tebe si na zřetel
svůj neberou.

Pane, jsi slitovný, milosrdný,
* váhavý k hněvu, nejvýš las-
kavý, věrný.

Pohlédni na mne, nade mnou
se smiluj! * Sil svého sluhu,
spas syna své služby!

Dozpěv.

Signum da mihi favóris tui, ut
videant, qui odérunt me et
confundántur, * quod tu, Dó-

Dej mi znamení dobroty své,
ať vidí, jsou zahanbeni, kdož
mne nenávidí, * že jsi mi, Pa-

mine, adjúveris me et conso-
látus sis me.

P. A. Ant. Voce mea ad Dó-
minum clamávi: neque obli-
viscétur miseréri Deus.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k doplňku, str. 70.

ne, poskytl pomoc a žes mne
potěšil.

V roce. Ant. Zavolať jsem k Bo-
hu, zavzlykal k němu: Bůh
nezapomněl na svou slitovnou
milost.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

SOBOTA

Památka nejblahoslavenější Panny a Rodičky Boží, Marie.

Konec. Sobota je posledním dnem týdne. Připomíná konec života, světa. Tato myšlenka prochází všemi hodinkami:

v jitřní: pozorujeme dějiny a život s hlediska posledního dne, rozjímáme o božské prozřetelnosti a vyzýváme věrného a dobrotivého Boha;

chválu a první: představují Boha opět jako spravedlivého Soudce, jenž při posledním soudu dobré odmění a zlé potrestá;

třetí: vzbuzuje touhu po věčném, blaženém domově;

šestá: odhaluje ukončené tvůrčí dílo v podvečer šestého dne;

devátá: dává nahlédnouti do pekel;

nešpory: ukazují zpět na boje a práce celého minulého týdne;

doplňk: je večerní modlitba života.

Hlavní myšlenka soboty: *konec; pomtjejnost všeho stvoření.*

AD MATUTINUM - JITŘNÍ

Národ Boží a ovečka jeho pastvy.

Invit. Pópulus Dómini, et oves páscauae ejus: * Veníte, adorémus. *Invit.* Lide Boží, ovečky pas-
tvy jeho, * Pojďte, klanějme se!

Ps. 94. Veníte, exsultémus. *Ž. 94.* Pojďte, plesejme.

Nejjednodušší hodinka týdne. *Thema:* Božská prozřetelnost v dějinách vyvolaného národa. Jasně ukazuje: 1. Boha věrného, 2. Boha shovívavého, 3. Boha starostlivého.

Vidíme tři cesty, jimiž Bůh zasahuje do našeho života:

1. Otcovsky se o nás stará - dostává svému slovu - je věrný.

2. Shovívá - přes všechny naše hříchy vede nás k cíli - vyčkává, až se člověk polepší - je slitovný, shovívavý.

3. Rád splňuje prosby - vyslyší, prosíme-li vytrvale a s důvěrou.

Tyto myšlenky nám předvádí jitřní s nádhernou plastikou. Stále si musíme přiznávat: ano, tak, právě tak je tomu u mne: tento týden - a po celý můj život o mne Bůh pečoval (I.); mnohokrát jsem zkřížil jeho plány hříchem (II.); když jsem byl v bídě a volal ho, vyslyšel mne, pomohl, slitoval se (III.). *Hle, jak na něm závisíš!*

Hymnus (ze školy sv. Ambrože).

Summae Parens cleméntiae,
Mundi regis qui máchinam,
Unfus et substántiae,
Trínusque persónis Deus:

Nostros pius cum cánticis
Fletus bénigne súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátae pátriae.

Praesta, Pater piíssime,
Patrítique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sáeculum.
Amen.

Nejvyšší Otče vládnosti,
jenž řídíš sám stroj vesmíru,
a v hloubi jedné podstaty
jsi jeden Bůh v třech Osobách.

Přijmi nás, Dobrý, laskavě,
hle, v pláči zní Ti chvalozpěv,
ať ryzím srdcem beze skvrn
Tě požíváme hojněji.

Bedra a játra vášnivá
očistným ohněm ožehni
a údy vstaňte, vemtež zbroj,
nejhorším chtíčem zhrdněte,
abychom, tmy teď hodiny
svým svatým zpěvem zlomi-
vše,
bohatě byli nadáni
kdys dary blahé otčiny.

To dejž nám, Otče laskavý
i Ty, jenž Otci roveň jsi,
jenž s Duchem Utěšitelem
vládneš od věků na věky.
Amen.

IN I. NOCTURNO - I. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Memor fuit in sáe-
culum * testaménti sui Dómi-
nus Deus noster.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

V roce. Ant. Smlouvy své * je
Pán, Bůh náš, pamětliv ode-
dávna.

V době velik. Ant. Aleluja, *
aleluja, aleluja.

Žalm 104a: Bůh v dějinách izraelského národa.

Bůh, starostlivý, dobrý pastýř.

Myšlenka: Židovský národ je předobrazem křesťanů. Právě tak jako
o něho, ba více, stará se Bůh o nás.

Předzpěv.

Celebráte Dóminum, acclamá-
te nómini ejus, * nota fácite
inter gentes ópera ejus.

Slavte Pána! Jeho vzývejte
jméno! * Jeho díla národům
oznamujte!

Cantáte ei, psállite ei, * enar-
ráte ómnia mirabília ejus.

Gloriámini de nómine sancto
ejus; * laetétur cor quaerén-
tium Dóminum.

Consideráte Dóminum et po-
téntiam ejus, * quáerite fá-
ciem ejus semper.

Mementóte mirabília ejus,
quae fecit, * prodígia ejus, et
judícia oris ejus,

Semen Abraham, servi ejus, *
fílii Jacob, elécti ejus!

Přislíbení patrarchům (křest).

Ipse Dóminus est Deus nos-
ter; * in univérsa terra valent
judícia ejus. - -

Memor est in aetérnum foéde-
ris sui, * promíssi quod dispó-
suit in mille generatiónes,

Foéderis quod íniit cum Abra-
ham, * et juris jurándi quod
dedit Isaac,

Quod státuit pro Jacob fir-
mum decretum, * pro Israël
foedus aetérnum,

Dicens: Tibi dabo terram Cha-
naan * in sortem hereditárium
vestram. - -

Cum essent número pauci, *
exígui et peregríni in terra
illa, - -

Et migrárent de gente in gen-
tem, * et de regno hoc ad pó-
pulum illum,

Némini permísit opprímere
eos, * et propter eos corrípuit
reges:

„Nolite tángere unctos meos,

Dejte se do zpěvu, dejte se do
hry * a o jeho divech všech
vypravujte!

Honoste se jeho přesvatým
jménem! * Ti ať se radují, kdo
hledají Boha!

Po Bohu pátrejte, po jeho mo-
ci * a jeho obličej hledejte
vždycky!

Na divy, jež udělal, pomýš-
lejte, * na jeho znamení, sou-
dy úst jeho,

sluhové jeho, Abrahama símě,
* synové Jakoba, jež vyvolil sil

Hospodin je to, jenž je naším
Bohem, * soudy jeho platí na
celé zemi. - -

Na věky pamatuje na svou
smlouvu * i na slova, jež vzká-
zal tisícům rodů;

i na spolek, jež ujednal s Ab-
rahamem, * na přísahu, kte-
rou dal Izákovi,

již zákonem učinil Jakobovi,
* Izraelovi na věky smlouvou,

když prohlásil: Tobě kanaan-
skou zemi chci dát, * jak po-
díl z vašeho dědictví. - -

Když ještě málo jich na počet
bylo, * ne mnoho - k tomu ci-
zinci v zemi - -

pak, když se toulali od lidu
k lidu, * od říše jedné zas k ji-
nému kmeni,

nesvolil, by někdo je tísniti
směl, * po každé pokáral krá-
le jim k vůli:

„Nesahejte na moje pomaza-

* nec prophétis meis intulérítis malum.“

Ant. Memor fuit in saeculum testaménti sui Dóminus, Deus noster.

Ant. Auxit Dóminus * pópulum suum: et firmávit eum super inimícos ejus.

Žalm 104b.

Josef v Egyptě (křesťan v nouzi).

Et vocávit famem super terram; * et omne subsidium panis subtráxit.

Miserat ante eos virum; * in servitútem venúndatus erat Joseph. - -

Strínxerant vínculis pedes ejus, * ferro ligátum erat collum ejus,

Donec impléta est praedíctio ejus, * verbum Dómini comprobávit eum.

Misit rex et solvit eum, * princeps populórum, et liberávit eum.

Constítuit eum dóminum super domum suam, * et príncipem super omnem possessiónem suam,

Ut erudíret próceres ejus pro beneplácito suo * et senes ejus sapiéntiam docéret. - -

Izraelité v Egyptě (pronásledovaná Církev).

Tum Israël intrávit in Aegýptum, * et Jacob hospes fuit in terra Cham.

Et multiplicávit pópulum suum valde, * et fecit eum fortíorem inimícis ejus. - -

né, * chraňte se ublížití prorokům mým!“

Ant. Smlouvy své je Pán, Bůh náš, pamětliv odedávna.

Ant. Množil Bůh * lid svůj; dal větší mu sílu než nepřátelům.

Zavolal na hlad, aby sestoupil na zem, * všelikou možnost obživy odňal.

Dřív jednoho muže před nimi poslal, * Josefa, jenž prodán byl za otroka - -

v řetěz byly sevřeny nohy jeho * a do pout ze železa šíje jeho.

Nakonec se splnilo slovo jeho, * když Hospodinův příkaz ho potvrdil.

Í poslal král, dal ho osvoboditi, * dal národů vládce mu svobodu.

Pánem svého domu ho ustanovil, * správcem veškerého majetku svého,

by podle své libosti knížata učil, * o moudrosti starším vykládal.

Tehdy přišel Izrael do Egypta, * Jakob se hostem stal v Chamově kraji.

Nadmíru pak lid svůj rozmnožoval, * dal větší mu sílu než nepřátelům. - -

Convértit cor eórum, ut ódio habérent pópulum ejus * et dolóse ágerent in servos ejus: Tum mísit Móysen, servum suum, * Aaron, quem elégerat.

Patravérunt inter eos signa ejus, * et prodígia in terra Cham.

Ant. Auxit Dóminus pópulum suum: et firmávit eum super inimícos ejus.

Ant. Edúxit Deus * pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in laetítia.

Srdce jim zvrátil. Zhrdli jeho lidem * a jednali lstivě se sluhou jeho.

Potom poslal Mojžíše, sluhu svého, * Aarona, svého vyvoleného;

konali v Egyptě zázračné činy, * podivná znamení v Chamově zemi.

Ant. Množil Bůh lid svůj; dal větší mu sílu než nepřátelům.

Ant. Vyvedl Bůh * lid svůj s jásotem, s radostí ty, které si vyvolil.

Žalm 104c.

Rány (Boží mlýny).

Misit ténebras et facta est caligo, * sed restitérunt verbis ejus.

Convértit aquas eórum in sanguinem, * et occídít pisces eórum.

Scátuit terra eórum ranis, * usque in penetrália regum ipsórum.

Dixit, et venit agmen muscárum, * cúlices in omnes fines eórum.

Dedit eis pro plúvia grándinem, * ignem flammátem per terram eórum.

Et percússit vites eórum et ficus eórum, * et confrégit árbores in finibus eórum.

Dixit, et venérunt locústae, * et bruchi sine número;

Et devoravérunt omnem her-

Temnoty vyslal. Noc nastala ihned, * nijak však nedbali na slova jeho.

Prameny vod jejich proměnil na krev, * tím způsobil, že jim zlekaly ryby.

Žabami se hemžila země jejich, * vedraly se i do královských komnat.

Dal rozkaz - roje much se dostavily * a komáři do všech území jejich.

Proměnil déšť jejich v krupobití, * v ohnivé plameny po krajině.

Rozbil jejich révu i fíkovký kmen, * na jejich území roztřískal stromy.

Dal rozkaz - kobylky se dostavily, * sarančata, jimž nebylo počtu.

Zeleň jejich krajů zpožíraly

bam in terra eórum, * et devoravérunt fructus agri eórum.

Et percússit omnes primogénitos in terra eórum, * primítias omnis róboris eórum.

Izraelité v poušti (Boží prozřetelnost).

Et edúxit eos cum argénto et auro, * nec fuit in tríbubus eórum infirmus.

Laetáti sunt Aegýptii de profectione eórum, * quia timor eórum cecíderat super illos. - - Expándit nubem in teguméntum, * et ignem, ut lucéret per noctem.

Petiérunt, et addúxit coturníces, * et pane caeli saturávit eos.

Scidit petram, et manávit aqua, * cucúrrit in desérto ut flumen.

Nam memor fuit verbi sancti sui, * quod déderat Abrahae, servo suo.

V Zaslíbené zemi (milost a sláva).

Et edúxit pópulum cum gáudio, * cum exultatióne eléctos suos.

Et dedit eis terras natiónum, * et ópibus populórum potíti sunt,

Ut custódiant praecépta ejus, * et leges ejus obsérvent.

Ant. Edúxit Deus pópulum suum in exultatióne, et eléctos suos in laetítia.

všecku * a plodiny všecky na poli zhlty.

Vše v zemi zbil, co se zrodilo prvně: * každý plod první jejich mužné síly.

Umožnil vyjít jim se zlatem, stříbrem, * nikdo nevrávorál z čeledi jejich.

Egypt se radoval, když odcházeli, * protože hrůza z nich dolehla na něj. - -

Aby je zaclonil, rozestřel mračno, * sesílal oheň, aby ozářil noc.

Žádali mlsně. Křepelky jim poslal * a nebeským chlebem je nasycoval.

Otevřel skálu a vytryskla voda * a jako řeka se valila stepí.

Své posvátné slovo měl na paměti, * jež dal svému sluhovi Abrahamovi.

Umožnil, by odešel rád jeho lid, * s jásotem ti, které vyvolil sobě.

Darem jim věnoval pohanské kraje, * a majetku národů se zmocnili,

aby to, co nařídil, zachovávali * a aby dbali na přikazy jeho.

Ant. Vyvedl Bůh lid svůj s jásotem, s radostí ty, které si vyvolil.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ů. Memor fuit Dóminus verbi Ů. Měl Pán své posvátné slo-

sancti sui. R. Quod locútus est ad Abraham, púerum suum. vo na paměti. R. Ke svému sluhovi Abrahamovi.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja allelúja. *Ant.* Aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. R. Per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja. Ž. Bůh nás obnovil k novému životu, aleluja. R. Zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, str. 21.

IN II. NOCTURNO - II. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. Ant. Salvávit eos Dóminus * propter nomen suum.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. Ant. Pomáhal jim Bůh * pro své jméno.

V době velik. Ant. Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 105a: Nevděk Izraele vůči Bohu.

Bůh - hledající a odpouštějící dobrý Pastýř.

Myšlenka: Kajíci píseň. Ve stále opakovaných nevěnostech židovského národa litujeme svých vlastních častých nevěností. Vroucně, s dokonalou lítostí, se modleme větu, jež je thematem žalmu: „Chybili jsme, zhřešili, konali zlo s našimi otci.“

Předzpěv.

Celebráte Dóminum, quia bonus est, * quia in aeternum misericórdia ejus.

Quis eloquétur ópera poténtiae Dómini, * enarrábit omnes laudes ejus?

Beáti, qui obsérvant praecépta, * faciunt, quod justum est, omni témpore.

Meménto mei, Dómine, pro benevoléntia in pópulum tuum; * vísita me auxílio tuo,

Ut delécter felicitáte electórum tuórum, ut gaudeam de gáudio pópuli tui, * ut glórier cum hereditáte tua. - -

Oslavujte Pána, neboť jest dobrý, * a na věky potrvá láska jeho.

Kdo vyličí díla všemoci Boží, * jeho veškerou slávu kdo oznámí?

Zdar budiž těm, již na právo dbají, * již všechn čas konají spravedlnost!

Pamatuj na mne, z lásky k svému lidu, * Bože, navštiv mne svou pomocí!

Dej, bych se radoval z vyvolených štěstí, jásal nad jástem lidu tvého, * abych byl oslaven s dědictvím tvým! - -

Peccávimus, sicut patres nostri, * iniquitátem fecimus, im-pie egimus.

Při východu z Egypta.

Patres nostri in Aegypto * non consideravérunt mirabilia tua,
Non fuérunt memóres multitudinis gratiarum tuarum, * sed rebellárunť contra Altíssimum ad Mare Rubrum.

Sed salvávit eos propter nomen suum, * ut manifestáret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum et exsiccátum est, * et duxit eos per fluctus velut per desértum. Et salvávit eos de manu osóris, * et liberávit eos de manu inimíci.

Et aquae operuérunt adversários eórum: * ne unus quidem ex eis remánsit.

Et credidérunt verbis ejus, * et cantavérunt laudes ejus. - -

V poušti: a) egyptské hrnce masa.

Cito oblíti sunt ópera ejus: * non sunt confísi consílio ejus.

Et indulsérunt concupiscéntiae in desérto, * et tentavérunt Deum in solitúdine.

Et concessit eis petitióem eórum, * sed tabem immísit eis.

b) neposlušnost Mojžíšovi.

Et invidérunt Móysi in castris, * Aaron, sancto Dómini.

Apérta est terra et degluttívit

Zhřešili jsme jako otcové naši, * konali nepravost, jednali špatně.

Otcové naši v egyptské zemi * tvé zázraky chápati nedovedli,
na milost tvou velikou nemysleli, * Nejvyššímu se vzepřeli již u Rudého moře,

ačkoliv jim pomáhal pro své jméno, * aby ukázal svoji moc:

Zahrozil Rudému moři - a vyschlo. * Jak stepí vedl je vlnami.

Muži je vyrval, jenž je nenáviděl, * z nepřítele ruky je vyprostil.

Protivníky jejich zakryla voda, * a ani jediný nezůstal z nich.

Jen tak uvěřili slovu jeho, * chválu mu hlasitě prozpěvovali. - -

Brzy zapomněli na jeho činy, * nechtěli se spolehnout na jeho radu.

Hnali se na stepi za svojí choutkou, * na místech pustých pokoušeli Boha.

Dopřál jim, po čem tak toužebně prahli, * ale též hnus poslal na jejich duše.

V táboře žárlili na Mojžíše, * na svatého Páně, Aarona.

Roztrhla se země a Dathana

Dathan, * et opéruit catérvam Abíron.

Et exársit ignis in catérva eórum: * flamma combússit iníquos.

Ant. Salvávit eos Dóminus propter nomen suum.

Ant. Oblíti sunt Deum, * qui salvávit eos.

zhltla, * pohřbila tlupu Abhiramovu.

Hned se v jejich skupině rozhořel oheň, * a plamen pohltl ničemné muže.

Ant. Pomáhal jim Bůh pro své jméno.

Ant. Zapomněli na Boha, * zachránce svého.

Žalm 105b.

c) zlaté tele.

Fecérunt vítulum in Horeb, * et adoravérunt idólum ex auro fusum.

Et commutavérunt glóriam suam * cum effígie tauri comedéntis faenum.

Oblíti sunt Dei, qui salvávit eos, * qui fecit porténta in Aegýpto,

Mirábília in terra Cham, * stupénda ad Mare Rubrum.

Et cogitábat dispérdere eos, * nisi Móyses, eléctus ejus,

Intercessísset apud eum, * ut avérteret iram ejus, ne dispéderet eos. - -

Tele však si ulili na Horebu, * a skláněli se před bůžkem ze zlata ulitým.

Zaměnili slavného (Boha) svého * za sochu býka, jenž požírá trávu.

Zapomněli na Boha, na zachránce, * který dělal v Egyptě veliké věci,

věci divu hodné v Chamově zemi, * u Rudého moře úžasné skutky.

Myslel už na to, že rozptýlí je, * kdyby nebyl Mojžíš, zvolený jeho,

před ním se do trhliny nepostavil * a hněv jeho ničivý nezadržel, - aby je nerozptýlil.

d) vyzvědači.

Et sprevérunt terram desiderábilem; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis, * non oboediérunt Dómino.

Et erécta manu jurávit eis * se prostratúrum eos in deserto,

Zavrhli zemi, jež tak byla skvostná, * a jeho slovu neuvěřili.

Nýbrž zas reptali pod svými stany, * zas nic o Pána se nestarali.

K přísaze proto pozdvíhl svou ruku, * že je docela na stepi zahubí,

Et dispersúrum semen eórum
inter nátiónes, * et dissipatú-
rum eos per terras. - -

e) modloslužba.

Et adhaesérunt Beélphegor, *
et comedérunt sacrificia deó-
rum mortuórum.

Et provocavérunt eum faci-
nóribus suis, * et irruit in eos
plaga.

Sed surréxit Phínees et judi-
cávit, * et plaga cessávit.

Et imputátum est ei in méri-
tum * in omnes generatiónes
usque in aetérnum. - -

f) u Vod Rozepře.

Et irritavérunt eum ad Aquas
Meríba, * et male evénit Móy-
si propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum
ejus, * et inconsúlte locútus
est lábiis suis.

Ant. Oblíti sunt Deum, qui
salvávit eos.

Ant. Cum tribularéntur, * vi-
dit Dóminus: et audívit ora-
tiónem eórum.

Žalm 105c.

Ve Svaté zemi.

Non disperdidérunt gentes, *
quas Dóminus jússerat eos.

Et commiscuérunt se génti-
bus, * et didicérunt ópera eó-
rum;

Et coluérunt sculptília eórum,
* quae láqueus facta sunt eis.

že mezi kmeny rozmetá jich
símě * a že je rozpráší do růz-
ných krajů. - -

Baal Peorovi se zasvětili * a
jedli z obětí na počest bůžků.

Tak skutky svými ho vydraž-
dovali, * až do nich trhlinou
soužení vniklo.

I povstal Pinchas a přikročil
k soudu. * Soužení tomu byl
udělán konec.

To se mu k zásluze připočet-
lo * od rodu do rodu na věčné
časy. - -

Zas u vod Meriba ho rozhně-
vali, * zle se měl pro ně Moj-
žíš,

neboť se vzepřeli jeho duchu
* a rty jejich mluvily bez roz-
vahy.

Ant. Zapomněli na Boha, za-
chránce svého.

Ant. Vzhlédl Bůh na jejich
soužení, * jakmile zaslechl je-
jich vzdychání.

Také oněch národů nezničili,
* o kterých Bůh jim to přiká-
zal.

Naopak: s pohany se pomí-
chali * a naučili se jednání je-
jich:

i jejich bůžkům se do služby
dali, * a tito se stali osidlem
pro ně.

Et immolavérunt filios suos *
et filias suas daemóniis.

Et effudérunt sánguinem in-
nocéntem: sánguinem filió-
rum filiárumque suárum, *
quos immolavérunt sculptíli-
bus Chánaan.

Et terra pollúta est sáanguine,
et contamináti sunt opéribus
suis, * et formicáti sunt faci-
nóribus suis. - -

Et exársit furor Dómini in pó-
pulum suum, * et abominátus
est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus gén-
tium, * et domináti sunt in
eos, qui óderant eos. - -

Et tribulavérunt eos inimíci
eórum, * et oppréssi sunt sub
manu eórum.

Saepenúmero liberávit eos; ip-
si autem exacerbavérunt eum
consíliis suis, * et prostráti
sunt ob iniquitátes suas.

Sed respéxit tribulatióne eó-
rum, * cum audísset oratió-
nem eórum.

Et recordátus est in grátiam
eórum foéderis sui, * et paení-
tuit eum propter multam mi-
sericórdiam suam.

Et misericórdiam conciliávit
eis * apud omnes qui captívos
dúxerant eos. - -

Dozpěv.

Salvos nos fac, Dómine Deus
noster, * et cóngrega nos de
natió nibus,

Ut celebrémus nomen sanc-

Ba, svoje syny zabíjeli v oběť
* a nakonec duchům zlým
svoje dcery.

Tak nevinnou krev jejich pro-
lévali, nevinnou krev svých
synů i dcer, * které zabíjeli
kanaanským bůžkům,

že spoustami krve byl potřís-
něn kraj. Tímto svým jedná-
ním se poskvřnili, * a svými
skutky zprznili věrnost. - -

Zas zahořel hněv Páně na jeho
lid, * zas se mu zhnusilo dě-
dictví jeho.

Pohanů moci je na pospas vy-
dal, * ti vládli jim, kteří je ne-
náviděli. - -

Utiskovali je nepřátelé jejich,
* a pod moc jejich se museli
sklonit.

Mnohokrát je sice vysvobo-
dil, ale oni trvali na svém vzdo-
ru. * Zhlazeni byli pro své ne-
pravosti.

Než - na jejich soužení vzhlédl
opět, * jakmile zaslechl mod-
litbu jejich.

Opět si vzpomněl na smlouvu
svou s nimi, * slitoval se nad
nimi milosti pln.

Dopřál, že došli smilování za-
se * všech, kteří je odvedli do
zajetí. - -

Bože náš, Pane, poskytni nám
pomoc, * a z pohanských ná-
rodů nás shromáždí,
abychom mohli chváliti svaté

tum tuum, * et gloriémur de laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israēl, a saéculo in saeculum: * et omnis pópulus dicat: amen!

Ant. Cum tribularéntur, vidit Dóminus: et audívit oratió-nem eórum.

tvé jméno, * abychom se smě-li chlubití tvou slávou!

Buď oslaven, Pane, Izraelův Bože, od věčných časů do věčných časů! * A veškeren lid ať provolá: Staň se!

Ant. Vzhlédl Bůh na jejich soužení, jakmile zaslechl jejich vzlykání.

O svátcích s devíti čteními mimo dobu velikonoční:

Ž. Salvos nos fac, Dómine, Deus noster. Ř. Ut confiteámur nómini sancto tuo.

O svátcích s devíti čteními v době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ž. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. Ř. Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, str. 22.

Ž. Poskytni nám pomoc, Pane, Bože náš. Ř. Abychom mohli chváliti svaté tvé jméno.

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. Bůh vzkřísil Krista z mrtvých, aleluja. Ř. Abychom v něho věřili a doufali, aleluja.

IN III. NOCTURNO - III. NOČNÍ HLÍDKA

P. A. *Ant.* Clamavérunt ad Dóminum: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

T. P. *Ant.* Allelúja, * allelúja, allelúja.

V roce. *Ant.* Volali k Bohu, * aby je vysvobodil z bídy jejich.

V době velik. *Ant.* Aleluja, * aleluja, aleluja.

Žalm 106a: Bůh, zachránce ze všech běd.

Myšlenka: Žalm má pět částí. Čtyři v podobných obrazech ukazují, jak Bůh přichází v nouzi na pomoc. Pátý obraz ukazuje, jak se Bůh chová k dobru a zlu.

Podobenství můžeme vztahovati stejně dobře na celé lidstvo (první hříšci - vykopení) jako na jednotlivce.

Díky za vykopení.

Celebráte Dóminum, quóniam bonus, * quóniam in aeternum misericórdia ejus.

Oslavujte Pána, neboť jest dobrý, * neboť jeho milost potrvá věčně!

Sic dicant qui redempti sunt
a Dómino, * quos redemit de
manu inimíci,

Quosque congregávit ex ter-
ris, ex oriénte et occásu, * ex
aquilóne et austro. - -

Putování pouští (pouť života - Kristus - Cesta).

Erravérunt in desérto, in soli-
túdine, * viam ad civitátem
habitábilem non invenérunt.

Esuriébant et sitiébant, * vi-
ta eórum deficiébat in ipsis.

Et clamavérunt ad Dóminum
in angústíis suis; * a tribula-
tiónibus eórum erípuit eos.

Et duxit eos via recta, * ut
venírent in civitátem habitá-
bilem.

Grátias agant Dómino pro mi-
sericórdia ejus, * et pro mira-
bilibus ejus erga filios hómi-
num,

Quia satiávit ánimam faméli-
cam, * et ánimam esuriéntem
implévit bonis. - -

Vězení (exil života; Kristus - Vykupitel).

Sedérunt in ténebris et in ob-
scúro, * ligáti miséria et ferro.

Nam rebelláverant contra eló-
quia Dei, * et despéxerant
consílium Altíssimi.

Et humiliávit aerúmnis cor
eórum, * vacillárunť nec fuit,
qui subveníret.

Et clamavérunt ad Dóminum
in angústíis suis, * a tribula-
tiónibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos e ténebris et ex

Ať tak mluví Pánem vykou-
pení, * které z ruky nepřátel
vysvobodil

a z krajin shromáždil: od vý-
chodu, od západu, * od seve-
ru, od jihu! - -

Na pusté stepi se potulovali,
* k městu, v němž bydlet lze,
nenašli cestu.

Trpěli hlad a umírali žízní, *
v nitru jejich srdce jim umdlé-
valo.

I volali k Hospodinu v úzko-
sti své, * vysvobodil je z je-
jich bídy,

zavedl je na cestu správnou,
* by došli města, v němž by
dalo se bydlet.

Ať vzdávají chválu Boží lás-
ce, * divným Božím činům na
prospěch lidí;

za to, že ukojil žíznivou duši,
* a duši hladovou naplnil dob-
ry! - -

Seděli v hlubokých temno-
tách, * spoutáni byli železem,
strastí.

Protože se protivili rozkazům
Božím, * pohrdli úmysly Nej-
vyššího.

Srdce jejich zkrušil útrapami,
* zaklopýtli, a nikdo jim ne-
pomohl.

I volali k Bohu v úzkosti své,
* a vysvobodil je z bídy jejich.

Z přehlubokých temnot je vy-

obsúro, * et víncula eórum
disrúpit.

Grátias agant Dómino pro mi-
sericórdia ejus, * et pro mira-
bílibus ejus erga filios hómi-
num,

Quod confrégit portas áereas
* et vectes férreos contrívit.

Ant. Clamavérunt ad Dómi-
num: et de necessitatibus eó-
rum liberávit eos.

Ant. Ipsi vidérunt * ópera
Dei, et mirabília ejus.

Žalm 106b.

Těžká nemoc (těžký hřích; Kristus - Spasitel).

Aegrotábant propter iniqui-
tatem suam, * et propter de-
lícta sua affligébántur;

Omnem escam abominabátur
ánima eórum, * et appropin-
quavérunt ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum
in angústiiis suis, * a tribula-
tiónibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, ut saná-
ret eos, * et ex intéritu erípe-
ret eos.

Grátias agant Dómino pro mi-
sericórdia ejus, * et pro mira-
bílibus ejus erga filios hómi-
num.

Et sacríficent sacrificia laudis
* et enárrent ópera ejus cum
exsultatióne. - -

Na moři (boufe na moři - Kristus nesplí).

Qui descénderant návibus in
mare, * mercatúram factúri in
aquis magnis,

vedl ven, * mimoto zpřetrhal
okovy jejich.

Ať vzdávají chválu Boží lás-
ce, * divným Božím činům na
prospěch lidí,

za to, že rozlámal ze spěže
brány, * a železné závory že
roztřískal!

Ant. Volali k Bohu, a vysvo-
bodil je z jejich bídy.

Ant. Viděli * díla Boží a po-
divné činy jeho.

Soužení byli za hříšné své či-
ny: * za svoje viny se museli
káti.

Jich duším se každý zošklivil
pokrm, * skoro se přiblížili ke
branám smrti.

I volali k Bohu v úzkosti své,
* a vysvobodil je z jejich bí-
dy.

Poslal své slovo, by uzdravil
je, * a vysvobodil je ze zá-
huby.

Ať vzdávají chválu Boží lás-
ce, * divným Božím činům na
prospěch lidí,

ať mají porážku na oběť díků,
* s radostí hovoří o jeho dí-
lech! - -

V lodích se plavili širými mo-
ři, * šli za svým obchodem na
velikých vodách.

Hi vidérunt ópera Dómini, *
et mirabília ejus in pélago.

Dixit, et concitávit ventum
procellósum, * qui in altum
éxtulit undas ejus.

Ascendébant usque ad caelos,
descendébant usque ad ima;
* ánima eórum tabescébat in
malis.

Titubábant et nutábant ut éb-
rii; * et absórpta est omnis
perítia eórum.

Et clamavérunt ad Dóminum
in angústis suis, * et e tribu-
latiónibus eórum edúxit eos.

Sedávit procéllam in auram
lenem, * et conticuérunt fluc-
tus maris.

Et laetáti sunt, quod silué-
runt, * et dedúxit eos in por-
tum optátum.

Grátias agant Dómino pro mi-
sericórdia ejus, * et pro mira-
bílibus ejus erga filios hómi-
num.

Et célebrent eum in coetu pó-
puli, * et in conséssu senió-
rum laudent eum.

Ant. Ipsi vidérunt ópera Dei,
et mirabília ejus.

Ant. Vidébunt recti, * et lae-
tabúntur, et intélligent mise-
ricórdias Dómini.

Viděli díla Hospodinova, * na
moři jeho zázraky.

Řekl - a zadul bouřlivý vítr,
* jenž jeho vlny do výše
vznesl.

K nebi se tyčily, do propasti
padly; * duše jim zmírala v ne-
bezpečnostvích.

Jak zpíti se zmítali a kolísali,
* moudrost jejich veškerá se
zhatila.

I volali k Bohu v úzkosti své,
* by vysvobodil je z jejich bí-
dy.

Uklidnil bouři, byla lehoun-
kým vánkem, * mořské vlny
se utišily.

I radovali se z klidu moře; *
do vytouženého přístavu je
zavedl.

Ať vzdávají chválu Boží lás-
ce, * divným Božím činům na
prospěch lidí,

ať v obci lidu ho oslavují, *
ať ve sboru starších ho po-
chválí!

Ant. Viděli díla Boží a podiv-
né činy jeho.

Ant. S radostí zřeli to spra-
vedliví * a poznali Boží mi-
lost.

Žalm 106c.

Svobodné, mohutné Boží působení.

Convértit flúmina in desér-
tum, * et fontes aquárum in
terram sitiéntem,

Terram frugíferam in salsúgi-

Řeky udělal pouští * a souší
zřídla vody.

Slání úrodnou půdu * za zlo-

nem, * propter malítiam habitántium in ea.

Convértit desértum in lacum aquárum, * et terram áridam in fontes aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes, * et condidérunt civitátem habitábilem.

Et seminavérunt agros et plantavérunt víneas, * et obtinuerunt provéntus frugum.

Et benedíxit eis et multiplicáti sunt valde, * et pécora non pauca tríbuit eis.

Et pauci facti sunt et abjécti * ob pressúram malórum et afflictiónis;

Sed qui effúndit contéptum super príncipes * eósque erráre facit per ínvia desérta,

Sublevávit egénium de miséria, * et famílias fecit numerosas ut greges. - -

Dozpěv.

Vident recti et laetántur, * et omnis malítia claudit os suum.

Quis est sápiens, qui obsérvet haec, * et probe perpéndat misericórdias Dómini?

P. A. Ant. Vidébunt recti, et laetabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

Mimo dobu velíkonoční:

Ź. Exáltent Dóminum in ecclésia plebis. Ř. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ve všední dny v adventě:

Ź. Egrediétur Dóminus de lo-

bu osadníků.

Pouště udělal bahnem * a souší zřídlo vody.

Hladovým dal tam sídlo, * a osadu založili.

Vinice sázeli, zaseli pole, * a dostali výnos plodů.

Žehnal jim. Velmi se rozmnožili; * nedal, by málo dobytka měli.

Když klesli počtem, zesláblí byli * tísnivou bídou, útrapami;

na knížata vylil opovržení, * dal bloudit jim bezcestnou pouští;

povznesl z bídy ubožáka, * jak stádo mu rodinu rozmnožil. -

S radostí zří to spravedliví, * ničemnost musí zavřítí ústa.

Kdo je dost moudrý, aby dbal na to, * a dobře uvážil Boží milost?

V roce. Ant. S radostí zřeli to spravedliví a poznali milost Boží.

Ź. Ať v obci lidu Boha vyvyšují! Ř. Ve sboru nejstarších pochválí!

Ź. Vyjde Pán ze svého svatě-

co sancto suo. R. Véniet, ut
salvet populum suum.

Ve všední dny v postě:

Ů. Scuto circúmdabit te véri-
tas ejus. R. Non timébis a ti-
móre noctúrno.

Ve všední dny v době utrpení:

Ů. Ne perdas cum ímpiis, De-
us, ánimam meam. R. Et cum
viris sánguinem vitam meam.

V době velikonoční:

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

O svátcích s devíti čteními:

Ů. Deus et Dóminum suscitá-
vit, allelúja. R. Et nos susci-
tábit per virtútem suam, alle-
lúja.

O svátcích se třemi čteními:

Ů. Gavísi sunt discípuli, alle-
lúja. R. Viso Dómino, alle-
lúja.

Vše ostatní v Řádu k jitřní, str. 23.

ho stánku. R. Přijde a spasí
svůj lid.

Ů. Jako štítem tě obklopí je-
ho věrnost. R. Nebudeš se bá-
ti nočních temnot.

Ů. Duši mou s bezbožníky ne-
zahlazuj! R. Ani život můj
s muži krve!

Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Ů. Bůh vzkřísil Pána z mrt-
vých, aleluja. R. I nás vzkří-
sí svou silou, aleluja.

Ů. Zaradovali se učedníci, ale-
luja. R. Když uzřeli Pána, ale-
luja.

AD LAUDES - CHVÁLY

Blaženost nebo zavržení.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja vel Laus tibi.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja nebo Chvála tobě.

Všechny žalmy mluví o skutečnosti blaženosti a zavržení. Jsou sestup-
né: 1. pohled na svět z věčnosti, 2. se stanoviska prozřetelnosti Boží,
3. se stanoviska zkaženého světa.

Tyto chvály se modlíme po celý rok, mimo doby: předpostní, postní,
utrpení, mimo vigílie a soboty podzimního kvatemburu.

P. A. Ant. Fílii Sion * exsúl-
tent in Rege suo.

V roce. Ant. Synové Sionu *
jásají vstříc svému Králi.

T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, *V době velik. Ant.* Aleluja, * allelúja.

Žalm 149: Chválu v ústech - meč v ruce.

Myšlenka: Království Boží nakonec zvítězí. Lid Boží bude chváliti Boha, zlí budou potrestáni.

V duchu se přenášíme na poslední soud: chválíme Ježíše Krista, Krále a Soudce.

Šťěstí vyvolených.

Cantáte Dómino cánticum novum; * laus ejus sonet in coetu sanctórum.

Laetétur Israël de factóre suo, * fílii Sion exsúltent de rege suo.

Laudent nomen ejus choro, * týmpáno et cíthara psallant ei,

Quia Dóminus díligit pópulum suum, * et húmiles victória ornat.

Exsúltent sancti de glória, * laeténtur in cubílibus suis. - -

Zazpívejte Pánu píseň novou, * zněj jeho chvála v shromáždění zbožných!

Ať radost má Izrael z tvůrce svého, * synové Sionu ze svého krále!

Ať jeho jméno oslavují rejem, * ať na buben, citeru mu zahrají!

Pán má zálibu v národě svém, * zubožené svoje vítězstvím věncí.

Ať mají pobožní ze slávy radost, * ať se rozveselí na ložích svých! - -

Jejich soudcovská hodnost.

Praecónia Dei sint in gútture eórum, * et gládiu ancípites in mánibus eórum:

Ut fáciant vindíctam in géntibus, * castigatiónes in pópulis;

Ut álligent reges eórum compédibus, * et nóbiles eórum mánicis férreis.

Ut fáciant de eis judícium praestitútum: * hoc glóriae est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Fílii Sion exsúltent in Rege suo.

Ant. Quam magnificáta * sunt ópera tua, Dómine!

Buď Boží chvála na jazyku jejich * a v jejich ruce buď dvojsečný meč,

by pomstu na pohanech vykonali, * aby mohli národy pokárati,

by řetězy svázali krále jejich, * jejich šlechtice pouty železnými,

by vyřčený soud nad nimi vykonali! * To, hle, je ke cti všem pobožným jeho!

Ant. Synové Sionu jásají vstříc svému Králi.

Ant. Jak velkolepá * jsou tvoje díla, Pane!

Žalm 91: Sláva Bohu, spravedlivému Soudci.

Myšlenka: Bůh dobro odmění a zlo ztrestá.

Předzpěv.

Bonum est celebrare Dóminum, * et psállere nómini tuo, Altíssime:

Annuntiáre mane misericórdiam tuam * et fidelitátem tuam per noctes.

Psaltério, decachórdo et lyra, * cum cántico ad cítharam.

Krásné jest Pánu vzdávati chválu; * Nejvyšší, hráti jménu tvému!

Hned zrána vyprávěti o milosti tvé, * a o tvé věrnosti za nocí.

Hrát přitom na šalmaj, na harfu hrát, * a přitom k citeře zpívat.

Moudré řízení Boží.

Nam me deléctas, Dómine, factis tuis, * de opéribus mánuum tuárum exsúlto. - -

Quam magnífica sunt ópera tua, Dómine, * quam profúndae cogitatiónes tuae!

Vir insípiens non cognóscit, * et stultus non intéllegit haec.

Neboť tvá díla mi působí radost, * z díla tvých rukou se veselím. - -

Pane, jak veliká jsou tvoje díla! * Jak hluboké tvoje myšlenky!

To nemůže chápat muž bez rozvahy, * ani pošetilec tomu rozumět.

Bůh a život bezbožných.

Etsi ímpii flóreant ut herba, * et spléndeant omnes male agéntes,

Excídio destinántur sempitérno: * tu autem in aetérnum excélsus es, Dómine. - -

Nam ecce, inimíci tui, Dómine, nam ecce inimíci tui peribunt: * dispergéntur omnes male agéntes.

Ať si jak bylina bezbožní květou, * ať skví se kdejakí zločinci,

na záhubu věčnou určení jsou! * Vždy povýšen, Pane, zůsta- neš. - -

Pane, hleď, tvoji nepřátelé, hleď, tvoji odpůrci zahynou: * zločinci všichni budou rozptýleni.

Bůh a život zbožných.

Extullísti sicut cornu búbali cornu meum; * perfudísti me óleo puríssimo.

Et óculus meus despéxit inimícos meos, * et de insurgéntibus contra me malignis laeta

Roh můj jsi pozvedl jak buvolí roh, * hlavu mou pomazals olejem čistým.

Oko mé se mohlo pást na odpůrcích mých, * ucho slyšet osud zlých vzbouřenců proti

audiérunt aures meae. - -
Justus ut palma florébit, * si-
cut cedrus Líbani crescet.

mně a radovat se. - -
Jak palma rozkvétá spraved-
livý, * jak libanský cedr se
rozzrůstá.

Dozpěv.

Plantáti in domo Dómini, * in
átriis Dei nostri florébunt.

Fructum ferent étiam in se-
nectúte, * sucósi et végeti e-
runt,

Ut annúntient quam rectus
sit Dóminus, Petra mea, * ne-
que iniquitátem esse in eo.

Ant. Quam magnificáta sunt
ópera tua, Dómine!

Ant. Laetábitur justus * in
Dómino et sperábit in eo.

V domě Páně zasazení, * roz-
kvetou na Božích nádvořích.
I ve stáří ještě budou plodit,
* plní mízy budou a svěžesti,

by hlásali, jak Pán, má Ská-
la, je přímý, * že u něho není
ničemnosti.

Ant. Jak velkolepá jsou tvoje
díla, Pane!

Ant. Zbožný se raduje * v Bo-
hu a utíká se k němu.

Žalm 63: Rány zlých - chlapecké šípy.

Myšlenka: Bůh soudí své nepřátele. Jak nemoudře, hloupě si v životě
počínali! Žalm má nás povzbudit k statečnému boji o Království Boží.
Hlubokou ilustrací žalmu je Velký pátek - Vzkříšení; plány velekněží -
oslava Ježíše Krista.

Stížnost na nepřátele, prosba o pomoc.

Audi, Deus, vocem meam, dum
queror; * a timóre inimíci cus-
tódi vitam meam.

Prótege me a concílio malig-
nórum, * a tumúltu agéntium
iníqua,

Qui ácuunt ut gládium lin-
guas suas, * dírigunt ut sagít-
tas verba venenáta,

Ut fériant ex látebris innocén-
tem, * de improviso fériant
eum nihil tíméntes.

Vyslyš, ó Bože, mé vzdechy
úpěnlivé, * před hrozným ty-
ranem život můj chraň!

Úkryt mi poskytni před niče-
mů tlupou, * před zástupem
těch, kdož páchají zlo!

Kteří si jazyk jako meč brou-
sí, * otravnými slovy mří jak
luk.

Jsou skryti, by zbožného za-
sáhnout mohli; * bez bázně
zabíjí a znenadání.

Lidské plány a Boží moudrost.

Fírmiter propónunt sibi rem
malam, conspírant de láqueis
tendéndis occúlte, * dicunt:
„Quis eos vidébit?“

Na zhoubném svém úmyslu
ulpěli pevně. Smlouvají se, jak
tajně by nalíčili oka. * Myslí si:
„Kdopak nás uvidět může?“

Excógitant nefária, occúltant
cogitatiónes excogitátas, * et
mens cujúsque et cor sunt pro-
fúnda.

Sed Deus ferit eos sagíttis, *
de improvísó percutiúntur vul-
néríbus,

Spasitelné naučení.

Et ruínám parat eis lingua ip-
sórum: * cápita movent om-
nes, qui vident eos.

Et omnes timent et práedi-
cant opus Dei, * et perpén-
dunt acta ejus.

Laetátur justus in Dómino et
confúgit ad eum, * et glorián-
tur omnes recti corde.

Ant. Laetábitur justus in Dó-
mino et sperábit in eo.

Ant. Osténde nobis, Dómine, *
lucem miseratiónum tuárum.

Smýšlejí zkázu, utajují si plá-
ny zosnované. * Nepřístupnou
hlubinou jsou každého mysl i
srdce.

Ale Bůh je zasahuje svými ší-
py; * než se nadějí, jsou zra-
ňováni.

A jejich jazyk jim připravuje
zkázu; * kdo vidí je, hlavou
svou pokyvuje.

Kdekdo se bojí, hlásá Boží dí-
la, * a o jeho činech uvažuje.

Ať v Bohu jen zbožný raduje
se! K němu se utíká! * Jen
pocitivci se smějí honosit.

Ant. Zbožný se raduje v Bohu
a utíká se k němu.

Ant. Ukaž nám, Pane, * jas
svého slitování!

Zpěv Sirachovcův (Sir. 36, 1).

Myšlenka: Kněžská a misionářská modlitba. Prosíme hlavně za obrácení
pohanů.

Vysvoboď nás od nepřátel.

Miserére nostri, Deus univér-
si, et réspice nos, * et ínjecte
timórem tuum cunctis génti-
bus.

Attólle Danum tuam contra
gentes aliénas, * ut vídeant
poténtiam tuam.

Sicut coram eis sanctum te
ostendísti in nobis, * sic co-
ram nobis gloriósum te prae-
be in eis,

Ut cognóscant, sicut et nos
cognóvimus, * non esse Deum
praeter te, Dómine. - -

Smiluj se nad námi, Bože vše-
homíra, a shlédni na nás! *
Svou bázní pronikni všechny
pohany!

Zdvihni svou ruku proti náro-
dům cizím, * ať jasně vidí tvou
moc!

Jakos ukázal na nás svou sva-
tost před očima jejich, * tak
se proslav na nich před očima
našima,

aby poznali, jako i my jsme
poznali, * že není Boha mimo
tebe, Pane! - -

Rénova signa et instáura mirabilia; * illústra manum et bráccium dextrum.

Súscita iram, et effúnde furorem; * tolle adversárium et destrue inimicum.

Accélera tempus et státue finem, * ut enárrent magna ópera tua.

Flamma irae devorétur, qui evádere conátur, * et qui affligunt pópulum tuum, in intéritum ruant.

Cóntere capita princípum inimicórum, * qui dicunt: „Non est álius prater nos.“ - -

Znovu čiň znamení, znovu čiň divy, * oslav svou pravici, své mocné rámě!

Rozhněvej se, své rozhořčení vylij, * protivníka zahlad, nepříteli rozdrť!

Zrychli běh času, ustanov konec - * ať vypravují o dílech tvých!

Plamenem hněvu buď zdrcen, kdo prchnout se snaží! * Kdo trápí tvůj lid, ať zhynou!

Zdrť moc nepřátelských knížat, * kteří říkají: „Nikdo se nám nevyrovná!“ - -

Veď nás domů.

Cóngrega omnes tribus Jacob, * et hereditátem da eis sicut diébus antíquis.

Miserére pópuli tui, Dómine, qui vocátur nómine tuo, * et Israēl quem primogénitum appellásti.

Miserére civitátis sanctae tuae Jerúsalem, * loci habitatiónis tuae.

Reple Sion láudibus tuis, * et glória tua templum tuum.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Shromáždi všechny Jakobovy kmeny, * dej jim to dědictví, jako za pradávných dob. Smiluj se nad lidem, jenž od tebe dostal své jméno, * nad Izraelem, jehož nazvalš prvozeným.

Smiluj se nad svatým městem svým Jerusalemem, * nad městem, v němž sídlíš!

Naplň Sion svou chválou, * a chrám svůj slávou svou!

Ant. Ukaž nám, Pane, jas svého slitování!

Ant. Všecko, co dýchá, * oslavuj Pána!

Žalm 150: Poslední píseň žaltáře.

Myšlenka: Vznešené vybičdnutí k chvále Boží. Žaltář končí. Veliké aleluja. Amen. Amen.

Chvála Boží: a) písněmi.

Laudáte Dóminum in sanctu- Oslavujte Pána ve svatyni! *

ário ejus, * laudáte eum in augústo firmaménto ejus.

Laudáte eum propter grándia ópera ejus, * laudáte eum propter summam majestátem ejus.

b) hudebními nástroji.

Laudáte eum clangóre tubae, * laudáte eum psaltério et cíthara.

Laudáte eum týmpano et choro, * laudáte eum chordis et órgano.

Laudáte eum cýmbalis sonóris, laudáte eum cýmbalis crepitántibūs: * omne quod spirat, laudet Dóminum!

P. A. Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Oslavujte ho na obloze jasně!

Oslavujte ho pro veliká díla!
* Slavte ho pro majestát svrchovaný!

Oslavujte ho na rohy zvukem!
* Oslavujte ho citerou, harfou!

Oslavujte ho bubnem a rejem!
* Oslavujte ho houslemi, flét-nou!

Oslavujte ho cymbálem zvučným! Slavte ho cymbálem hrčícím! * Všecko, co dýchá, oslavuj Pána!

V roce. Ant. Všecko, co dýchá, oslavuj Pána!

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Kapitulum.

Rom. 13, 12. Nox praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

K Řím. 13, 12. Noc pokročila, den pak se přiblížil. Odložme tedy skutky temnosti a oblecme se v oděnění světla. Jako ve dne počestně choďme.

Hymnus (ze školy sv. Ambrože).

Auróra jam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum:
Discédát omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet:
Mentis reátus córruat:
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpae, cadat.

Již jitřní růže s oblohy
padají k zemi v novém dni,
oštěpy slunce blýskají,
už prchniž všechno nečisté!

Tmy přeludy se stěhujte,
v nic propadni se studno vin,
a což noc hrůzná přinesla
se strašným hříchem, všechno
zhyň!

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cernui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sáeculum.
Amen.

Ÿ. Repléti sumus mane mise-
ricórdia tua. R. Exsultávi-
mus, et delectáti sumus.

Až jitro naše poslední,
o něž zde snažně žádáme,
se světlem věčným rozzáří,
zatím co dnes zní zvuchý zpěv.

Buď Bohu Otci sláva, čest,
i chvála Synu Jednomu,
i s Duchem Utěšitelem
dnes, od věků až na věky.
Amen.

Ÿ. Již zítřa: okoušíme tvé mi-
losti. R. Jásáme a radujeme
se v tobě.

K Benedictus.

Ant. Illúmina, Dómine, * se-
déntes in ténebris, et umbra
mortis, et dírige pedes nos-
tros in viam pacis.

Vše ostatní v Řádu k chválám, str. 27.

Ant. Osvěť, Pane, * ty, kteří
sedí ve tmách a ve stínu smrti,
a řiď naše kroky na cestu po-
koje!

AD LAUDES II. - CHVÁLY II.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Myšlenka Boha-Soudce z prvních chval je zde ještě prohloubena. Du-
chovním zrakem patříme na soud a modlíme se Miserere. Též strhující
zpěv Mojžíšův sem dobře zapadá.

Tyto chvály se modlíme každou sobotu, jež má kající charakter. Tedy
v době adventní, předpostní, postní a utrpení. Dále ve dnech kvatembro-
vých a o vigiliích kromě doby velikonoční.

Ant. Benígne fac, Dómine.

Ÿ. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Ant. Dobro dej, Bože!

Sobota před vánoční vigilií a Bílá sobota mají vlastní antifony (viz Pro-
prium de tempore).

Žalm 50: Kající modlitba.

Vyznání vin.

Miserére mei Deus, secúndum Bože, pro milost svou se nade

misericórdiam tuam, * secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. - -

Nam iniquitátem meam ego agnósko * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est, coram te feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in iudicio tuo.

Ecce in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in praecórdiis sapiéntiam me doces. - -

mnou smiluj, * pro slitovnost svoji vinu mou zahlad!

Smyj se mne docela nepravost moji, * a očisti mne od mé proviny. - -

Vždyť jsem si předobře svých přestupků vědom, * a hřích můj jest mi stále na očích.

Proti tobě jsem se dopouštěl hříchů, * dělal jsem, co je u tebe ničemnė;

bys zjevil se slovem svým spravedlivý, * bezúhonný svým o mne rozsudkem.

Hle, já jsem se narodil v nepravosti, * ve hřichu mne počala matka má.

Hle, máš zálibu v prostotě srdce, * v nitru mne učíš moudrosti. - -

Prosba o vnitřní obnovení.

Aspérge me hyssópo et mundábor: * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et laetítiam, * exsúltent ossa, quae contrívísti.

Avérte faciém tuam a peccá-tis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi laetítiam salútis

Pokrop mne ysopem a budu čist, * umyj mne, a více zbělím než sníh.

Jásavé radosti mně nasloučati dej: * ať poskočí kosti, jež jsi rozdrtil.

Tvář svoji odvráť od mých hříchů, * a všechny mé viny zahlad. - -

Vytvoř mi, Bože, čisté srdce zase, * pevnou vůli obnov v nitru mi zas. - -

Od tváře své nechtěj mne odehnati, * neodnímej mi ducha své svatosti.

Ze spásy své radost skytni mi

tuae, * et spírítu generóso con-
firma me. - -

Díky a příslib věrnosti.

Docébo iníquos vias tuas, * et
peccatóres ad te converténtur.
Líbera me a poena ságuinis,
Deus, Deus salvátor meus; *
exsúltet lingua mea de justí-
tia tua.

Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

Neque enim sacrificio delectá-
ris; * et holocáustum, si da-
rem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spí-
ritus contrítus: * cor contrí-
tum et humiliátum, Deus, non
despícies. - -

Benígne fac, Dómine, pro bo-
nitáte tua, erga Sion, * ut re-
aedífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificia le-
gítima, oblatiónes et holocáu-
sta, * tunc offerent super altá-
re tuum vítulos.

Ant. Benígne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion.

Ant. Rectus Dóminus.

zase; * ušlechtilým duchem
mne posiluj. - -

Cestě tvé bezbožné učiti budu,
* aby hříšní k tobě se obrátili.
Od trestu za krev mne vysvo-
boď, Bože, Bože spásy mé, *
dej, by jazyk můj pěl o tvé
spravedlnosti.

Rety moje, Pane, zotevírej, *
by ústa má zpívala chválu
tvou.

Vždyť na oběti záliby nemáš:
* celopal bys nepřijal, i kdy-
bych jej dal.

Oběť má, Bože, jest můj zdr-
cený duch; * srdcem zlome-
ným, Bože, a zkroušeným ne-
pohrdáš. - -

Dozpěv.

Pane, pro milost svou se Sio-
nem jednéj dobrotivě, * dej
znovu vystavět hradby Jeru-
salema.

Pak přijmeš oběti řádné, dary
a celopaly, * pak býky na ol-
tář tvůj přinesou.

Ant. Dobro dej, Bože, Sionu
pro milost svoji.

Ant. Náš Pán je přímý.

Žalm 91: Sláva Bohu, spravedlivému Soudci.

Myšlenka: Bůh dobro odmění a zlo ztrestá!

Předzpěv.

Bonum est celebráre Dómi-
num, * et psállere nómini tuo,
Altíssime:

Annuntiáre mane misericórdi-

Krásné jest Pánu vzdávati
chválu; * Nejvyšší, hráti tvé-
mu jménu!

Hned zrána vyprávěti o mi-

am tuam * et fidelitatem tuam per noctes.

Psaltério, decachórdo et lyra, * cum cántico ad cítharam.

losti tvé, * a o tvé věrnosti za nocí.

Hrát přitom na šalmaj, na harfu hrát, * a přitom k cíteře zpívat.

Moudré řízení Boží.

Nam me deléctas, Dómine, factis tuis, * de opéribus mánuum tuárum exsúlto. - -

Quam magnífica sunt ópera tua, Dómine, * quam profúndae cogitatiónes tuae!

Vir insípiens non cognóscit, * et stultus non intéllegit haec.

Neboť tvá díla mi působí radost, * z díla rukou tvých se veselím. - -

Pane, jak veliká jsou tvoje díla! * Jak hluboké tvoje myšlenky!

To nemůže chápat muž bez rozvahy, * ani pošetilec tomu rozumět.

Bůh a život bezbožných.

Etsi ímpii flóreant ut herba, * et splédeant omnes male agéntes,

Excídio destinántur sempitérno: * tu autem in aetérnum excélsus es, Dómine. - -

Nam ecce, inimíci tui, Dómine, nam ecce inimíci tui peribunt: * dispergéntur omnes male agéntes.

Ať si jak bylina bezbožní kvetou, * ať skví se kdejakí zločinci,

na záhubu věčnou určení jsou! * Vždy povýšen, Pane, zůsta-neš. - -

Pane, hleď, tvoji nepřátelé, hleď, tvoji odpůrci zahynou: * zločinci všichni budou rozptýleni.

Bůh a život zbožných.

Extullísti sicut cornu búbali cornu meum; * perfudísti me óleo puríssimo.

Et óculus meus despéxit inimícos meos, * et de insurgéntibus contra me malignis laeta audiérunt aures meae. - -

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani crescet.

Roh můj jsi pozvedl jak buvolí roh, * hlavu mou pomazals olejem čistým.

Oko mé se mohlo pást na odpůrcích mých, * ucho slyšet osud zlých vzbouřenců proti mně a radovat se. - -

Jak palma rozkvétá spravedlivý, * jak libanský cedr se rozrůstá.

Dozpěv.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis Dei nostri florébunt.

V domě Páně zasazení, * rozkvetou na Božích nádvořích.

Fructum ferent étiam in se-
nectúte, * sucósi et végeti e-
runt,

Ut annúntient quam rectus
sit Dóminus, Petra mea, * ne-
que iniquitátem esse in eo.

Ant. Rectus Dóminus, Deus
noster: et non est iníquitas in
eo.

Ant. A timóre inimíci.

¶ ve stáří ještě budou plodit,
* - stále budou svěží a šlav-
natí,

by hlásali, jak Pán, má Skála,
je přímý, * že u něho není ni-
čemnosti.

Ant. Náš Pán, Bůh, je přímý;
nepravdy v něm není.

Ant. Před hrůzným tyranem.

Žalm 63: Rány zlých - chlapecké šípy.

Myšlenka: Bůh soudí své nepřátele. Jak nemoudře, hloupě si v životě počínali!

Žalm nás má povzbudit k statečnému boji o Království Boží. Jeho hlu-
bokou ilustrací je Velký pátek - Vzkříšení; plány velekněží - oslava Je-
žíše Krista.

Stížnost na nepřátele, prosba o pomoc.

Audi, Deus, vocem meam,
dum quoror; * a timóre inimí-
ci custódi vitam meam.

Prótege me a concílio malig-
nórum, * a tumúltu agénti-
um iníqua,

Qui ácuunt ut gládium lin-
guas suas, * dirígunt ut sagít-
tas verba venenáta,

Ut fériant ex látebris innocén-
tem, * de improvísó fériant
eum nihil timéntes.

Lidské plány a Boží moudrost.

Fírmiter propónunt sibi rem
malam, conspírant de láqueis
tendéndis occúlte, * dicunt:
„Quis eos vidébit?“

Excógitant nefária, occúltant
cogitátiones excogitátas, * et
mens cujúsque et cor sunt pro-
fúnda.

Sed Deus ferit eos sagíttis, *

Vyslyš, ó Bože, mé vzdechy
úpěnlivé, * před hrozným ty-
ranem život můj chraň!

Úkryt mi poskytni před niče-
mů tlupou, * před zástupem
těch, kdož páchají zlo!

Kteří si jazyk jako meč brou-
sí, * otravnými slovy mřít jak
luk.

Jsou skryti, by zbožného za-
sáhnout mohli; * bez bázně
zabíjí a znenadání.

Na zhoubném svém úmyslu
ulpěli pevně. Smlouvají se, jak
tajně by nalíčili oka. * Myslí
si: „Kdopak nás uvidět mů-
že?“

Smýšlejí zkázu, utajují plány
zosnované. * Nepřístupnou
hlubinou je každého mysl i
srdce.

Ale Bůh je zasahuje svými ší-

deimprovisó percutiúntur vulnéribus.

Spasitelné naučení.

Et ruñnam parat eis lingua ipsórum: * cápita movent omnes, qui vident eos.

Et omnes timent et prædicant opus Dei, * et perpéndunt acta ejus.

Laetátur justus in Dómino et confúgit ad eum, * et gloriántur omnes recti corde.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. In servis suis.

py; * než se nadějí, jsou zraňováni.

A jejich jazyk jim připravuje zkázu; * kdo vidí je, hlavou svou pokyvuje.

Kdekdo se bojí, hlásá Boží díla, * a o jeho činech uvažuje.

Ať v Bohu jen zbožný raduje se! K němu se utíká! * Jen poctiví se smějí honosit.

Ant. Před hrozným tyranem chraň můj život, Bože!

Ant. Smiluje se Bůh nad svými služebníky.

Chvalozpěv Mojžíše (Deut. 32, 1).

Věrnému Bohu.

Myšlenka: Mojžíš umírá. Loučí se se svým národem. Píseň líčí dojemně věrnost a spravedlnost Jahve, Boha Izraele.

My z ní můžeme vyčísti starostlivost Boha Otce o nás všechny, své děti. Vidíme však též, jak velkým proviněním jest státi se Bohu nevěrným.

Předzpěv.

Auscultáte, caeli, et loquar; * et terra áudiat verba oris mei.

Descéndat ut plúvia doctrína mea; * stillet ut ros elóquium meum,

Sicut imber super herbam, * et sicut plúvia super gramen. Etenim nomen Dómini prædicábo: * tribúíte glóriam Deo nostro.

Slyšte, nebesa, co mluvím; * naslouchej, země, slovům mých úst!

Kéž se jak déšť lije má nauka, * jak rosa kéž kanou slova má,

jako vláha do zeleně, * jako lijavec na traviny!

Chci hlásat jméno Páně! * Vzdejte čest našemu Bohu!

Chvála Boží.

Petra est: perfécta sunt ópera ejus; * nam omnes viae ejus sunt justae.

Deus fidélis est et absque ini-

Je Skála: jeho díla jsou dokonalá; * všechny jeho cesty jsou spravedlivé.

Bůh je věrný, klamu v něm

quitáte: * justus et rectus.
Male egerunt in eum filii de-
géneres, * generatio prava at-
que perversa.

Nevěrnost.

Háecce retribúitis Dómino,
* pópule stulte et insípiens?
Nonne ipse est pater tuus, qui
creávit te, * nonne ipse te fecit
et cóndidit? - -

Meménto diérum antiquórum;
* perpéndite annos ómnium
generatiónum:

Intérroga patrem tuum, et in-
dicábit tibi, * senes tuos, et
dicent tibi:

Otcovská láska Boží.

Quando Altíssimus géntibus
assignávit terras, * quando di-
vísit filios Adam,
Státuit términos pópulis * se-
cúndum númerum filiórum
Israël;

Pars enim Dómini est póp-
ulus ejus, * Jacob sors heredi-
tária ejus.

Invénit eum in terra desérta,
* in loco incúlto, in ululátu
solitúdinis.

Fovit eum et atténdit ad eum,
* custodívit eum ut pupíllam
óculi sui.

Sicut áquila éxcitat nidum su-
um, * vólitat super pullos suos,
Ita expándit alas suas et tu-
lit eum, * portávit eum super
pennas suas.

Dóminus solus duxit eum, *
neque ullus erat cum eo deus
aliénus.

není; * je spravedlivý a přímý.
Prohřešili se proti němu špat-
ní synové, * plémě zkažené a
zvrácené.

Tak se odplácíš Hospodinu, *
národe pošetilý a nemoudrý?
Což není tvým otcem, jenž tě
stvořil, * jenž tě udělal, za-
ložil?

Vzpomeň na dny dávno minu-
lé, * pomysli na všechna poko-
lení!

Ptej se svého otce a poví ti, *
taž se předků svých, a oni ti
řeknou:

Když národům Nejvyšší při-
děloval země, * když rozdělo-
val Adamovy syny,
stanovil hranice národů * po-
dle počtu Izraelových synů;

Hospodinovým údělem je je-
ho národ, * Jakob jeho dědič-
ným podílem.

Našel ho v pustinách, * na ne-
obdělávaných místech, v ná-
řku na poušti.

Přál mu, pečoval o něj, * stře-
žil ho jak zřítelnicí svého oka.

Jako orel staví hnízdo * a po-
letuje nad svými mláďaty,
tak rozepjal svá křídla, vzal
ho * a nosil na svých perutích.

Hospodin sám vedl svůj ná-
rod, * a žádný cizí bůh s ním
nebyl.

Vexit eum super excelsa terrae, * cibavit eum proventu agrorum.

Sugendum dedit ei mel de petra, * oleumque de saxo durissimo;

Butyrum arménti et lac óvium * cum ádipe agnórum et arietum.

Taurus Basan et hircos cum ádipe opímo fruménti, * et sanguinem uvae bibísti, vinum generósum. - -

Nevděčnost.

Manducavit Jacob et satiatus est, pinguis factus est dilectus et recalcitravit: * pinguis factus est, saginatus, obesus.

Dereliquit Deum, factorem suum, * et despexit petram salutis suae.

Provocaverunt eum diis alienis, * abominatiónibus irritaverunt eum.

Immolaverunt daemóniis, qui non sunt dii, * diis, quos ignoraverant,

Novis, qui recens venerunt, * quos non coluerant patres vestri.

Petram, quae genuit te, neglexisti, * et oblatus es Dei factóris tui. - -

Trest.

Et vidit Dóminus et fastidivit, * irritatus a filiis et filiabus suis.

Et ait: Abscondam faciém meam ab eis; * vidébo quis futurus sit finis eórum;

Uvedl ho do hornaté země, * sytil ho plodinami polí.

Ssát mu dal med ze skalisk, * olej mu dal z nejtvrdšího kamene.

Skot mu dával smetanu, ovce mléko, * tuk jehňata a beránci.

Dal mu též bašanské býky a kozly i nejvzácnější pšenici; * krev hroznů jsi pil, ohnivě víno. - -

Jakob jedl, nasytil se, ztučněl miláček, a počal vyhazovati. * To proto, že se mu příliš dobře vedlo.

Pak opustil Boha, svého tvůrce, * pohrdl Skálou své spásy.

Dráždili ho cizími bohy, * svými ohavnostmi ho rozhněvali.

Obětovali zlým duchům, kteří ani bohy nejsou, * bůžkům, jež dříve neznali, již byli noví, nedávno přišlí, * kterých otcové jejich vůbec nectili.

Skálu, jež tě zplodila, ničemně opustils, * na Jahve, stvořitele svého, zapomněls. - -

Hospodin to všecko viděl a zhnusilo se mu to. * Jeho synové a dcery ho rozhněvali.

Řekl si: Skryji před nimi svou tvář * a uzřím, jak se zničí;

Generatio enim perversa sunt,
* filii in quibus nulla est fi-
des.

Ipsi provocaverunt me eo qui
non est deus, * irritaverunt
me vanis idolis suis:

Ego autem provocabo illos eo
qui non est populus, * gente
stulta irritabo eos.

Nam ignis accensus est ab ira
mea, * et ardebit usque ad
ima inferni,

Et vorabit terram et fructus
ejus, * et montium fundamen-
ta comburent.

Accumulabo eis mala super
mala, * omnes sagittas meas
mittam in eos.

Lassabuntur fame et vorabun-
tur febri * et peste amara.

Et dentes bestiarum immittam
in eos, * cum veneno rep-
tantium in terra.

Foris absument gladius * et in
conclavibus pavor.

Juvenem simul et virginem, *
lactentem cum homine sene. -

Nepřátelé lidu Božího.

Dixissem: „Dispérdam eos; *
delébo ex hominibus memori-
am eorum,“

Nisi jactantiam timeřem ini-
mici, * ne perperam intellé-
rent hostes eorum,

Ne dicerent: „Manus nostra
praevaluit; * non Dominus
haec omnia fecit.“

Nam gens absque consilio sunt
* et sensus non est in eis.

protože to je pokolení zvrá-
né, * synové, jimž nelze vě-
řit.

Dráždí mne svými nickami, *
hněvají svými modlami:

Já je ale rozdráždím zvrhlým
národem, * rozhněvám poše-
tilými lidmi.

Však již vzplál oheň mého
hněvu * a bude šlehat až na
pekelné dno;

zhltne zemi se vším, co je na
ní, * i základy hor spálí.

Bídu na bídu na jejich bedra
složím, * vystřelím na ně vše-
chny své šípy.

Hlad je stráví, horečkami se-
jdou, * mor hořký je zhltní.

Pošlu na ně tesáky šelem, *
jed hadů též, v prachu se pla-
zících.

Venku je bude hubiti meč, *
v domech šílený strach:

I mladíka i dívku, * i kojence,
i starce. - -

Řekl bych býval: „Zničím je.
* Památku na ně vyhladím
z lidstva,“

kdybych se býval neobával
vychloubání nepřátel, * kteří
by si můj čin špatně vyklá-
dali,

a říkali: „Naše mocná ruka to
vše učinila, * ne Hospodin!“

Neboť jsou to lidé bez rozmys-
lu, * nemyslíci.

Si sapiéntes essent, intellégerent haec, * atténderent quis futúrus sit finis ipsórum:

Quómodo unus perséquitur mille, * et duo fugant decem mília?

Nonne quia Deus eórum vén-didit eos, * et Dóminus trádi-dit eos?

Neque enim símilis est Deo nostro deus eórum: * et ipsi inimíci nostri sunt testes.

Profécto de vite Sodomórum próvenit vitis eórum, * et de campis Gomórrhae;

Uvae eórum sunt uvae vene-natae, * racémos habent amá-ros.

Venénium dracónum est vi-num eórum, * et virus serpén-tium dirum.

Nonne haec apud me asser-vántur, * obsignáta in thesau-ris meis?

Mea erit últio atque vindícta, * quo die vacillábunt pedes eórum.

Nam prope est dies intéritus eórum, * et sors mala eórum propínquat. - -

A jejich potrestání.

Nam Dóminus tuébitur jus pó-puli sui, * et miserébitur ser-vórum suórum.

Quando vidébit lassári ma-num, * et defícere servos et líberos,

Dicet: Ubi sunt dii eórum, * petra, ad quam confugerunt? Qui manducábant ádipem sac-

Kdyby byli moudří, chápali by to, * myslili by na své kon-ce!

Jak to, že jich jeden honíme tisíc, * a dva deset tisíc?

Zda ne proto, že je Bůh jejich prodal, * že nám je Pán jejich do rukou vydal?

Náš Bůh není jako bůžek je-jich, * sami naši nepřátelé tak svědčí!

Z révy sodomské zajisté réva jejich, * a ze zahrad gomor-ských;

jejich hrozny jsou hrozny je-dovaté, * jejich zrnka přehoř-ká.

Dračí žluč je jejich víno, * zmijí jed krutý.

Zda to vše není u mne ulože-no, * zapečetěno v mých po-kladnicích?

Má je pomsta, já odplatím, * až jim budou kolena klesati!

Blízko jest den jejich zkázy, * odplata za zlo jejich se blí-ží. - -

Však Bůh pomůže lidu svému k právu, * a smiluje se nad svými sluhy,

až uvidí ruce vysílené, * a sla-bost jejich a jejich dětí.

Řekne: Kde jsou jejich bozi, * kde skála, na niž spoléhali? Kde jsou, z jejichž obětí tuk

rificiôrum eôrum, * bibébant
vinum libátum ab eis?

Surgant, et opituléntur vobis,
* et protectiôni sint vobis.

Vidéte nunc: Ego, égomet
sum, * et praeter me non est
Deus;

Ego occído, et vitam restítuo,
percútio, et ego sano; * neque
quisquam salvábit e manu
mea. - -

Profécto ad caelum attóllo
manum meam, * et dico: „Ego
in aetérnum vivam:

Cum acúero fulmen gládi mei,
* et ad judícium se accínxerit
manus mea,

Reddam ultiónem adversáriis
meis, * et retribuam eis, qui
me odérunt.

Ságuine inebriábo sagíttas
meas, * et gládus meus vorá-
bit carnes, - -

De ságuine occisôrum et cap-
tivôrum, * de cápíte ducum
inimicôrum.“

Dozpěv.

Exsultáte, gentes, de pópulo
ejus; * quia ságuinem vindi-
cábit servôrum suôrum,

Et ultiónem reddet adversá-
riis suis, * et expiábit terram
suam et pópulum suum.

Na Bílou sobotu se místo tohoto chvalo zpěvu modlíme píseň Ezechiáše z druhých úterních chval.

Ant. In servis suis miserébitur
Dóminus: et propítius erit ter-
rae pópuli sui.

Ant. Laudáte.

jídali, * z jejichž úliteb pili
víno?

Ať povstanou a pomohou vám
* ať vás v bídě ochrání!

Vizte nyní: já, já jediný jsem,
* a není Boha kromě mne!

Já život беру, já i dávám; ra-
ním, i uzdravuji; * nikdo se
nevyprostí z mé ruky. - -

Svou ruku pozdvihuji k nebi
* a pravím: „Jakože věčně
žiji:

až jako blesk naostřím meč
svůj, * až ruka má chopí se
soudu,

zaplatím a odplatím svým
protivníkům, * pomstím se na
těch, již mne nenávidí!

Krví zpiji své šípy, * - meč
můj bude hltati maso - -

krví zabitých a zajatců, * z
hlav nepřátelských vůdců.“

Oslavujte, národové, jeho lid:
* pomstí krev svých služeb-
níků,

odplatí jejich nepřátelům * a
slituje se nad svou zemí a li-
dem svým.

Ant. Smiluje se Bůh nad svý-
mi služebníky; slituje se nad
zemí svého lidu.

Ant. Oslavujte!

*Žalm 150: Poslední píseň žaltáře.
Vznešené vybládnutí k chvále Boží.*

Veliké aleluja.

Laudáte Dóminum in sanctu-
ário ejus, * laudáte eum in au-
gústo firmaménto ejus.

Laudáte eum propter grándia
ópera ejus, * laudáte eum
propter summam majestátem
ejus.

Laudáte eum clangóre tubae,
* laudáte eum psalterio et cí-
thara.

Laudáte eum týmpáno et cho-
ro, * laudáte eum chordis et
órgano.

Laudáte eum cýmbalis sonó-
ris, laudáte eum cýmbalis cre-
pitántibus: * omne quod spi-
rat, laudet Dóminum!

Ant. Laudáte Dóminum se-
cúndum multitúdinem magni-
túdinis ejus.

Kapítulum, hymnus, verš a antífonu se modlíme, kromě Bílé soboty,
z prvních chval.

Vše ostatní v Řádu k chválám, str. 27.

Oslavujte Pána ve svatyni! *
Oslavujte ho na obloze jasně!

Oslavujte ho pro veliká díla!
* Slavte ho pro majestát svr-
chovaný!

Oslavujte ho na rohy zvukem!
* Oslavujte ho citerou, har-
fou!

Oslavujte ho bubnem a rejem!
* Oslavujte ho houslemi a flét-
nou!

Oslavujte ho cymbálem zvuč-
ným! * Slavte ho cymbálem
hrčícím! Všecko, co dýchá,
oslavuj Pána!

Ant. Oslavujte Pána pro úžas-
nou velikost jeho!

AD PRIMAM - PRVNÍ

*„Blahoslavení, kteří hladoví a žízní po spravedlnosti,
neboť nasyceni budou.“*

Pater noster. Ave María. Cre-
do.

Ź. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdrávas Maria. Vě-
řím.

Ž. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere.

Již vzešla jasná denice.

I tato hodinka je ovládána myšlenkou na spravedlivé vyrovnání na věčnosti. Modlitba získá, vložíme-li ji do úst Matky Boží na Velký pátek. Je to celá stupnice nálad a pocitů: od nehlubší bolesti k radosti vzkříšení. Podobně křesťan: s bolestí vidí bezbožnost světa - prosí o obrácení - doufá ve spravedlivého Boha.

P. A. Ant. Exaltáre, Dómine. V roce. Ant. Povstaň, Pane!

T. P. Ant. Allelúja. V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 93a: Bůh, spravedlivý Odplatitel.

Myšlenka: Církev i duše jsou pronásledovány ďáblem a jeho pomocníky. Církev bezbožníky napomíná a varuje. Prosí též za jejich obrácení. Duše přehlíží minulý týden. Vidí: jen s pomocí Boží jsem vždy zvítězila!

Kéž Bůh potrestá!

Deus ultor, Dómine, * Deus Bože pomsty, Hospodine! *
ultor, affúge. Bože pomsty, objev se!

Exsúrge, qui júdicas terram; Zvedni se, soudce světa! * Od-
* redde, quod meréntur, suplať zpupným, co si zaslouží!

Quoúsque ímpii, Dómine, * Jak dlouho smějí bezbožní,
quoúsque ímpii gloriabúntur, Hospodine, * jak dlouho smě-
jí bezbožní jásat?

Jednání bezbožníků.

Effútient, loquéntur insolén- Štěkati, mluvíti povážlivě, *
ter, * jactábunt se, qui iníqua a chlubiti se zločinci? - -
patrant? - -

Pópulum tuum, Dómine, conc- Hospodine, národ tvůj rozdu-
cúlcant, * et hereditátem tu- pávají * a utlačují tvoje dě-
am affígunt; dictví!

Víduam et peregrínium truci- Zadávat chtějí cizince, vdovu,
dant, * et occídunt pupíllos. * a siroty zavražditi.

Et dicunt: Non videt Dómi- A myslí si: To nevidí Bůh, *
nus, * neque advértit Deus Jakobův Bůh si toho nevší-
Jacob. - - má. - -

Nesmyslnost jejich počínání.

Intellégite stulti in pópulo, * Pozor, pošetilci lidu mého! *
et insipientes, quando sapié- Blázní, kdy nabudete rozva-
tis? hy?

Qui plantávit aurem non áu- Neměl by slyšet, kdo ucho
diet? * aut, qui finxit óculum, vsadil? * Neměl by vidět, kdo
non vidébit? stvořil oko?

Qui érudit gentes, non casti- Neměl by trestat, kdo národy

gábit, * qui docet hómines sci-
éntiam?

Dóminus novit cogitatiónes
hóminum: * sunt enim inánes.

kárá, * ten, který lidi moud-
rosti učí?

Bůh ví dobře i o myšlenkách
lidských: * jsou totiž nicotné.

Žalm 93b.

Právo zvítězí!

Beátus vir, quem érudis, Dó-
mine, * et ínstruis lege tua,

Ut des ei réquiem a diébus
malis, * donec ímpio fóvea fo-
diátur.

Neque enim rejíciet Dóminus
pópulum suum, * et hereditá-
tem suam non derelínquet;

Sed ad justítiam redsíbít judí-
cium, * eámque sequéntur om-
nes recti corde. - -

Bože, zdar muži, jež vymo-
váváš, * jež o svém zákonu
poučuješ,

bys mu dal pokoj ode dnů bí-
dy, * až jámu bezbožnému
vykopají!

Neboť svůj lid Pán neodmítá,
* neopustí nikdy své dědictví,

zas bude právo mít spraved-
livý, * zas zaplesají všichni
upřímní. - -

a) protože je Bůh spravedlivý.

Quis consúrget pro me contra
male agéntes? * qui stabit pro
me contra patrántes iníqua?

Nisi Dóminus juváret me, *
brevi habitáret in loco silén-
tii ánima mea.

Cum cógito: „Vacíllat pes me-
us,“ * grátia tua, Dómine, me
susténtat.

Cum anxietátes multiplicán-
tur in corde meo, * consolatió-
nes tuae deléctant ánimam
meam. - -

Kdo se mnou vzchopí se na
ničemy? * Kdo za mne na zlo-
čince povstane?

Ach, kdyby Bůh nebyl má po-
moc, * mlčení, místo bych
obýval brzy.

Jakmile si říkám: „Klopýtá
má noha,“ * Pane, tvá milost
mne podpírá.

I když mám na srdci velikou
starost, * mou duši tvá útěcha
občerství. - -

b) trest Boží na bezbožné.

Num sociábitur tecum tribú-
nal iníquum, * quod vexatió-
nes creat sub spécie legis?

Invádant ánimam justí, * et
sánguinem innocéntem con-
démnent:

Má spolek s tebou stolice zká-
zy, * jež plodí bídu pod zdá-
ním práva?

Boj vedou proti spravedlivé-
mu * a krev nevinnou odsu-
zují.

Dóminus certe erit praesídi-
um mihi, * et Deus meus pet-
ra refúgii mei.

Et repéndet illis iniquitátem
eórum, et ipsórum malítia per-
det eos, * perdet eos Dóminus
Deus noster.

Žalm 107: Bůh, naše záclita.

Myšlenka: Děkujeme za věrnost a pomoc Boží v minulém týdnu. Ke
konci prosba: Dej slů, bych zůstal v bojích vždy vítězem.

Vznešenost a věrnost Boží.

Firmum est cor meum, Deus,
firmum cor meum; * cantábo
et psallam.

Evígila, ánima mea; evigilate
psaltérium et cíthara! * exci-
tábo auróram.

Laudábo te in pópulis, Dómi-
ne, * et psallam tibi in natió-
nibus,

Quóniam magna est usque ad
caelum misericórdia tua, * et
usque ad nubes fidelitas tua.

Excélsus appare super caelos,
Deus; * super omnem terram
sit glória tua.

Ut liberéntur dilécti tui, * ád-
juva dextera tua, et exáudi
nos. - -

Přísliby Boží.

Deus locútus est in sanctuário
suo: * „Exsultábo et partíbor
Sichem, et vallem Succoth di-
métiar;

Mea est terra Gálaad. et mea
terra Manásse, * et Ephraim
gáleá cápitis mei, Juda scep-
trum meum,

Moab pelvis lotiónis meae; su-

Ale mně bude Pán ochrannou
tvrzí, * skálou mého útočiště
Bůh můj.

Do klína splatí jim zlobu je-
jich, špatnost jejich je zahu-
bí, * Hospodin, Bůh náš, je
zničí.

Moje srdce je silné, Bože, sil-
né mé srdce, * tobě chci hrá-
ti, zpívati písně.

Probuď se, srdce mé, probuď se,
harfo i citero, * ze spánku jit-
řenku vzbudím.

Chci v národech chválu ti
vzdávati, Pane, * a u kmenů
hlásati chci (tvoji slávu).

Neboť až po nebe je veliká tvá
milost * a věrnost tvoje až po
oblaka.

Bože, vznes se na nebesa, * na
celé zemi se sláva tvá skvějí!

Vzhůru na záchranu miláčka
svého, * pomoz svou pravicí,
slyš nás! - -

Bůh kdysi promluvil ve sva-
tyni své: * „Udělám toto:
Rozdělím Sichem a sukkotské
pláně rozměřím;

Galead je můj a Menašše ta-
ké, * Efraim přílba hlavy mé,
Juda má vladařská hůl,

Moab je nádrž má na koupá-

per Edom ponam calceamentum meum, * de Philisthæa triumphabo.“ - -

Prosba o jejich splnění.

Quis adducet me in civitatem munítam? * quis deducet me usque in Edom?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * nec jam egréderis, Deus, cum exercítibus nostris?

Da nobis auxílium contra inimícum, * quia vanum est subsidium hóminum.

Per Deum fórtiter agémus, * et ipse conculcábit inimícos nostros.

Jestliže jsme se modlili chvály kající, připojíme nyní žalm 140: *Cantate Dómino canticum novum, laus ejus sonet in coelu sanctorum*, str. 448.

P. A. Ant. Exaltáre, Dómine, qui júdicas terram: redde retributíonem supérbis.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k první, str. 37.

ní. Na zemi edomskou vhodím svůj sandál * a nad Filisteou zvítězím.“ - -

Kdo mne zavede k hrazení-mu městu? * Na město Edom kdo povede?

Ne ty, Bože, kterýs námi opovrhl? * Bože, již nevedeš zastupy naše?

Uděl nám pomoc proti nepříteli, * pomoc lidská jest nicotná!

V Bohu jenom hrdinně zvítězíme, * tyrany naše rozdrtí.

V roce. Ant. Povstaň, Pane, Soudce světa, a odplañ jedná-ní zpupných!

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

AD TERTIAM - TŘETÍ

Vyhnanství a touha po přebývání u Boha.

Pater noster, Ave María.

Ź. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja vel Laus tibi.

Otče náš, Zdravas Maria.

Ź. Bože, ku pomoci.

Sláva Otci.

Aleluja nebo Chvála tobě.

Hymnus.

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. A nyní, Duchu přesvatý.

Celou hodínku vyplňuje žalm 101. Je to strhující elegie se silnými afekty:

hořká bída a opuštěnost židů v zajetí a jejich žhoucí touha po Jerusalemě. *Pro nás:* Exil je odloučení od Boha hříchy. Vlast, domov je přátelství Boží, spojení s Bohem milostí a láskou. Po něm toužíme žhavou touhou. Žalm nás vede dlouhou cestou od otroctví hříchu (exil) přes lítost, nádeji, touhu, až k návratu domů, k spojení s Bohem.

P. A. Ant. Clamor meus.

V roce. Ant. Kéž k tobě, Pane, vzlykot můj pronikne!

T. P. Ant. Allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 101a: Útěcha v exilu.

Předzpěv (prosba).

Dómine, exáudi oratiómem meam, * et clamor meus ad te véniat.

Noli abscóndere fáciem tuam a me * die angústiae meae.

Inclína ad me aurem tuam: * quando te ínvo, velóciter exáudi me. - -

Ó Pane, slyš modlitbu moji, * kéž k tobě vzlykot můj pronikne!

Předemnou neskrývej své tváře, * za dne, kdy je mi úzko.

Nakloň ke mně své ucho, * rychle mne slyš, když zavolám! - -

Strádán v exilu.

Nam dies mei evanescunt ut fumus, * et ossa mea ut ignis ardent.

Exústum, ut herba, aréscit cor meum, * oblivíscor comédere panem meum.

Propter veheméntiam gémitus mei * adháerent ossa mea cuti meae.

Símilis sum pelicáno desérti, * factus sum velut nóctua in ruínis.

Insómnis sum et ingemísco, * sicut avis solitária in tecto.

Perpétuo insúltant mihi inimíci mei: * qui currunt contra me, imprecántur nómine meo.

Nam cínerem cómedo tamquam panem, * et potum meum mísceo cum fletu,

Propter indignatiómem et fu-

Jak kouř se dni mé rozptylují, * a kosti mé jak oheň žhnou.

Jak tráva schne mé srdce zprahlé, * pojísti chléb svůj zapomínám.

Znaven jsem svým hlasitým nářkem, * kosti se lepí mi na kůži.

Jsem jako pelikán na stepi * a jako kulich na ssutinách.

Nemám spánku a naříkám, * jak pták osamělý na střeše.

Neřátelé moji stále mne tupí, * ti, již na mne zuří, klnou mi.

Jak vezdejší chléb pojídám popel, * nápoj svůj kořením slzami.

Pro hněv tvůj, pro tvoje roz-

rórem tuum, * quia me extulisti et deiecisti.

Dies mei similes sunt umbrae proténsae, * et ego sicut herba arésco.

Žalm 101b.

Touha po domově.

Tu autem, Dómine, in aeternum manes, * et nomen tuum in omnes generatiónes.

Tu exsúrge et propítius esto Sion, * quia tempus est, ut miserereáris ejus, quia venit hora. Nam servi tui díligunt lápides ejus, * et ruínas ejus commiserántur.

Et reverbúntur gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terrae glóriam tuam, Cum Dóminus instauráverit Sion, * apparúerit in glória sua,

Convérterit se ad oratióem ínopum, * nec rejécerit oratióem eórum.

Vím, že touhu splníš!

Scribántur haec pro generatióne ventúra, * et pópulus qui creábitur colláudet Dóminum. Nam Dóminus respéxit de excélso sanctuário suo, * de caelo prospéxit in terram, Ut audíret gémitus captivórum, * ut liberáret addíctos morti,

Ut nomen Dómini annuntiétur in Sion, * et ejus laus in Jerúsalem,

Quando pópuli congregabún-

horlení * zvedls mne, zas ale odhodil.

Dni mé - podobné protáhlým stínům, * a jako tráva, tak usychám.

Ale ty, Pane, trváš věčně. *
Od rodu k rodu tvá památka.

Vstaň a slituj se nad Sionem: *
jest čas být milostiv, jest hodina tu,
Sluhové tví milují jeho kvádry, *
na jeho ssutinách soucitně lpí.

Pohané, Pane, budou ctiti tvé jméno, *
a slávu tvou všichni králové země,
jakmile Hospodin zbuduje Sion, *
jakmile se zjeví ve své slávě,
jakmile k prosbě chudých se skloní *
a neodmítne jejich modlitbu.

To pro rod budoucí budiž psáno, *
by chválil Boha nově stvořený lid,
neboť Pán shlédł s posvátné výše, *
s nebe na zemi pohlédl,
by mohl naslouchat zajatců vzdechům, *
ty, již smrti propadli, vysvobodit,
by hlásali na Sionu jméno Páně, *
a jeho slávu v Jerusalemě,
aby, až sejdou se národové *

tur simul * et regna, ut sérviant Dómino. a království, Bohu sloužili.

Žalm 101c.

Domov.

Consúmpsit in via vires meas,
* praecídít dies meos.

Dico: Deus meus, ne abstúle-
ris me in dimídio diérum meó-
rum: * per omnes generatió-
nes durant anni tui.

In primórdiis terram fundá-
sti, * et opus mánuum tuá-
rum est caelum.

Ista períbunt, tu autem per-
manébis, * et univérsa sicut
vestis veteráscet.

Sicut vestiméntum mutas ea,
et mutántur; * tu autem es
idem, et anni tui non habent
finem.

Fílii servórum tuórum habi-
tábunt secúri, * et semen eó-
rum coram te durábit.

P. A. Ant. Clamor meus, Dó-
mine, ad te pervéníat: non
avértas fáciem tuam a me.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Vše ostatní v Řádu k třetí, str. 47.

Na cestě vyčerpál mé síly, *
a dny mé uchvátil.

Říkám: Bože můj, neber mne
v dny mých polovici; * tvá lé-
ta trvají do rodů všech!

Dals zemi základy na začát-
ku, * a dílo tvých rukou jsou
nebesa.

Hynou. Ty ale potrváš stále -
* všechna jak oděv větší.

Jak oděv je měníš, a mění se;
* ty však jsi týž, tvé roky jsou
bez konce.

Bezpečně bydlí synové tvých
sluhů, * semeno jejich před
tebou trvá!

V roce. Ant. Kéž k tobě, Pa-
ne, vzlykot můj pronikne; ne-
skrývej přede mnou své tvá-
ře!

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

AD SEXTAM - ŠESTÁ

Píseň o stvoření.

Pater noster, Ave Maríá.
Ů. Deus, in adjutórium.

Otče náš, Zdrávas Maria.
Ů. Bože, ku pomoci.

Glória Patri.
Allelúja *vel* Laus tibi.

Sláva Otci.
Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus. Svět řídí mocně pravdy Bůh.

Pozadí: Poledne první soboty: Bůh shlíží na dokončené dílo. Vše, co chtěl, stvořil.

Ůmysl: Rozjímám-li o velkolepém díle stvoření, musím být stržen k chvále. (Ant. Pane, Bože můj, jak jsi veliký!)

Vyvaruji se hříchu! Jaký řád ve stvoření! Mám snad já - kdo jsem? - tento řád hříchem rušit? (Poslední verše.)

P. A. Ant. Dómine, Deus meus. *V roce. Ant.* Pane, Bože můj!

T. P. Ant. Allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja.

Žalm 103a: Hymnus stvoření.

Stvořitel - oděn světlem - nebe.

Bénedic, ánima mea, Dómino! * Dómine, Deus meus, * Duše má, Pánu chválu vzdej!
magnus es valde! * Pane, můj Bože, jsi veliký
velmi!

Majestátem et decórem indútus es, * amíctus lúmine sicut pállio. Oděl jsi se slávou, výsostí, *
do světla jak do řízy se halíš.

Extendísti caelum sicut aulaeum, * extruxísti super aquas conclávia tua. Nebeský stan svůj rozprostíráš, * roubíš své komory na
vodách.

Nubes constitúis currum tuum, * ámbulas super alas venti. Vozem svým si oblaky děláš, * vznášíš se na větru perutích.

Núntios tuos facis ventos, * Větrů užíváš za své posly *
et miníistros tuos ignem ardéntem. - - a za své sluhy plamenů ohně. - -

Rozdělení pevniny a moře.

Fundásti terram super bases ejus: * non vacillábit in saeculum saeculi. Vložil jsi zemi na základy, *
nikdy a nikdy nezakolísá.

Océano ut vestiménto textísti eam, * super montes stetérunt aquae. Jak šatem zakryls ji oceánem, *
na výšinách vody stanuly.

Increpánte te fugérunt, * te tonánte trepidárunt. Na hrozbu tvou odplynuly, *
zahřměls, a polekaly se.

Ascendérunt montes, descendérunt valles * in locum quem statuísti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediántur, * ne íterum opérient terram. - -

Fontes deflúere jubes in rivos, * qui manant inter montes.

Potum praebent omni béstiae agri: * ónagri exstínguunt sitim suam;

Juxta eos hábitant vólucres caeli * inter ramos edunt vocem.

Žalm 103b.

Rigas montes de conclávibus tuis, * fructu óperum tuórum satiátur terra.

Prodúcis gramen juméntis, * et herbam, ut sérviat hómini, Ut trahat panem de terra, * et vinum, quod laetíficet cor hóminis;

Ut fáciem exhílalet óleo, * et panis refíciat cor hóminis.

Saturántur árbores Dómini, * cedri Líbani quas plantávit. Illic vólucres nidum ponunt; * cicóniae domus sunt abíetes.

Montes excélsi íbícibus, * petrae hyrácibus perfúgium praestant. - -

Hory se zvedly, údolí klesla * na místo, jež jsi jim vykázal.

Určil jsi mez, přejít jim nelze. * Nelze se vrátit jim a zakrýt zem.

Vodstvo sladkovodní.

V bystřinách dals odtéci zřídům, * které tekou mezi horami;

polní zvěř všechnu napájejí, * v nich onagri žízeň svou hasí.

Nebeské ptactvo u nich hnízdí * na větvích kлокotá písně své.

Napájíš hory ze svých komor, * země se sytí plody tvých děl.

Oživení země.

Dáváš růst trávě pro dobytek; * zelině, by lidem sloužila, by chléb ze země vydávala * a víno, by rozjásalo lidské srdce;

by olejem tvář rozveselil * a srdce lidské by občerstvil chléb.

I Boží stromové nasytí se, * i libanské cedry, jež nasázel, na kterých ptactvo hnízda si staví, * na jedlích čáp má hnízdo své.

Ochranu skytnou kozorožci * - vysoké hory, jezevci - skály.

Doby: a) noc.

Fecísti lunam ad témpora sig- Měsíc jsi stvořil, aby čas mě-

nánda; * sol cognóvit occásum suum.

Cum facis ténebras et óritur nox, * in ea vagántur omnes béstiae silvae.

Cátulileónumrúgiunt ad prae-dam, * et petunt a Deo escam sibi.

řil, * by znalo slunce, kdy zapadnout má;

přivádíš tmu, a nastává noc, * za níž se toulá všechna lesní zvíř.

Lví mláďata vyjí za kořistí, * na Bohu žádají žrádlo své.

b) den.

Cum óritur sol, recédunt, * et in cubílibus suis recúmbunt.

Homo exit ad opus suum * et ad labórem suum usque ad vésperum.

Vyjde-li slunce, prchají zpět * a do svých pelechů se ukládají.

Za dnem denním vychází člověk, * za prací svojí až do večera.

Žalm 103c.

Živočichové.

Quam multa sunt ópera tua, Dómine! * ómnia cum sapiéntia fecísti: plena est terra creatúris tuis. - -

Ecce mare magnum et late patens: illic reptília sine número, * animália parva cum magnis.

Illic naves perámbulant, * Leviáthan, quem fecísti ut ludat in eo. - -

Omnia a te expéctant, * ut des eis escam témpore suo.

Dante te eis cólligunt; * aperiénte te manum tuam impléntur bonis.

Si abscóndis fáciem tuam, turbántur; si aufers spíritum eórum, decédunt * et revertúntur in púlverem suum.

Si emíttis spíritum tuum, cre-

Jak četná jsou, Pane, díla tvoje! * Jak moudře jsi všechno udělal! Země se hemží tvory tvými. - -

Hle, veliké moře a rozlehlé -, hemžení tam, jež počtu nemá; * malí i velcí živočichové.

Sem tam si lodi plovají na něm, * Leviatan - stvořils jej, by si v něm hrál. - -

A tito všichni doufají v tebe, * že pokrm jim poskytneš v pravý čas.

Jestliže rozdáváš, sbírají si, * nasytí se, otevřeš-li ruku svou.

Lekají se, skryješ-li před nimi tvář svou. Odejmeš-li dech jim, umírají, * do prachu svého se vracejí zpět.

Posleš-li dech svůj, jsou stvo-

ántur, * et rénovas fáciem ter-
rae. - -

řeni; * a obnovuješ tvář ze-
mě. - -

Dozpěv: sobotní kld.

Glória Dómini sit in aeternum:
* laetétur Dóminus de opéri-
bus suis,

Boží sláva ať trvá věčně, * ať
Bůh se potěší ze svých děl!

Qui respicit terram, et tremit;
* tangit montes, et fumant.

Jen na zem pohlédne, zachvě-
je se, * jen hor se dotkne, a
zakouří.

Cantábo Dómino, donec vi-
vam; * psallam Deo meo,
quámdiu ero.

Chci Bohu celý život zpívat,
* Boha svého oslavovat, po-
kud budu.

Jucúndum sit ei elóquium me-
um: * ego laetábor in Dómino.
Tollántur peccatóres de terra,
et ímpii ne sint ultra; * béne-
dic, ánima mea, Dómino!

Kéž se mu zalíbí mé písně, *
já radostí zajásám v Pánu!
Kéž se světa každý hříšník
zmizí, kéž by už bezbožníků
nebylo! * Dobrořeč, duše má,
Hospodinul

P. A. Ant. Dómine, Deus me-
us, magnificátus es vehemén-
ter.

V roce. Ant. Pane, Bože můj,
jak jsi veliký!

T. P. Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

V době velik. Ant. Aleluja, ale-
luja, aleluja.

Vše ostatní v Řádu k šesté, str. 52.

AD NONAM - DEVÁTÁ

„Odejďte, prokletí!“

Pater noster, Ave María.
Ť. Deus, in adjutórium.
Glória Patri.
Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdrávas Maria.
Ť. Bože, ku pomoci.
Sláva Otcí.
Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Hymnus.

Rerum, Deus, tenax vigor.

Bože, světa stálá sílo.

V této hodině nám církev připomíná *skutečnost pekla*. Celý týden jako starostlivá matka napomínala, varovala, plakala. Dnes rozechvívá nej-

hlubší strunu: *Kdo se odvrátí od Boha milosrdného, pozná Soudce spravedlivého.*

Žalm 108 je žalmem prokletí. Jeví se v něm tvrdost Starého Zákona. Nám proto dělá potíže. Těžko se do něho vžíváme. Prokletí nesmí být přáním, nýbrž výrokem Boží spravedlnosti za tvrdošíjnou nekajícnost. Rozdělení: 1. zloba a trest - obraz věčnosti pekla, 2. prosba - v nitru oftesen zírám na obraz.

Úmysl: lítost z bázně před peklem.

P. A. Ant. Ne tacúeris, Deus. V roce. Ant. Nechtěj mlčeti, Bože!

T. P. Ant. Allelúja. V době velik. Ant. Aleluja.

Žalm 108a: Běda nemilosrdnému nepříteli!

Předzpěv.

Deus, laus mea, ne tacúeris, * quia os ímpium et dolósum contra me aperuérunt.

Locúti sunt mecum lingua mendáci, et sermónibus ódii circumdedérunt me, * et impugnavérunt me sine causa.

Pro dilectióne mea accusábant me: * ego vero orábam.

Et retribuérunt mihi mala pro bonis, * et ódium pro dilecti-
óne mea. - -

Bože, má slávo, mlčeti nechtěj! * Bezbožná, lstivá na mne otevřeli ústa, jazykem lživým hovoří na mne, nenávistnou řečí mne zahrnují, * útočí na mne pro nic a za nic.

Za moji lásku mne napadají, * a já za ně modlitby pronáším. Za dobré zlým mi odplácejí, * a nenávisť za lásku mou. - -

Běda nemilosrdným!

Súscita ímpium contra eum, * et accusátor stet a dextris ejus.

Cum judicábitur, éxeat condemnátus, * et deprecátio ejus írrita sit.

Dies ejus fiant pauci, * munus ejus accípiat alter.

Fílii ejus órphani fiant, * et uxor ejus vídua.

Instábiles vagéntur fílii ejus et mendícent, * ejiciántur e dómibus suis devastátis.

Dej, aby na něj bezbožný povstal, * buď žalobce na jeho pravici!

Ať uznán vinným od soudu vyjde, * a jeho modlitba mu na nic buď!

Ať jest dní jeho maličko jenom, * ať jeho úřad dostane jiný!

Jenom ať osiří děti jeho, * a manželka jeho ať ovdoví!

Ať bloudí, žebrajíce, děti jeho, * z pobořených domů svých vyhnané!

Žalm 108b.

Foenerátor insidiétur omni
possessióni ejus, * et aliéni di-
rípíant fructum labória ejus.

Nemo exhíbeat ei misericórdi-
am, * nec sit, qui misereátur
pupillórum ejus.

Postéritas ejus tradátur excí-
dio; * in generatióne áltera
deleátur nomen eórum.

Memorétur culpa patrum ejus
apud Dóminum, * et peccá-
tum matris ejus ne deleátur:

Praeséntia sint Dómino sem-
per, * et exstírpet e terra me-
móriam eórum.

Neque enim cogitávit exercé-
re misericórdiam, sed perse-
cútus est hominem míserum
et ínopem * et afflíctum cor-
de, ut eum occíderet.

Chce být proklet.

Et diléxit maledictiõem: vé-
niat ei, * noluit benedictiõem:
recédát ab eo.

Et induátur maledictiõem si-
cut vestiménto: íntret, sicut
aqua, in interióra ejus, * et,
sicut óleum, in ossa ejus.

Sit ei quasi vestis quae óperit
eum, * et zona qua cingitur
semper.

Žalm 108c.

Haec merces sit eis a Dómino,
qui me accúsant, * et qui lo-
quúntur mala advérsus áni-
mam meam.

Nouze pěvce.

Sed tu, Dómine, Deus, age me-

Lichvář ať zastaví majetek je-
ho, * cizinci ať výnos jeho u-
chvátí!

Nikdo ať lásku mu nezacho-
vá, * se siroty jeho ať necítí!

Potomstvo jeho buď zahlaze-
no, * jméno v rodu příštím už
zanikni!

Buď u Pána vzpomínka na vi-
ny jeho otců, * matky jeho
hřích nebuď zahlazen!

Ať jsou stále před Boží tváří,
* ať se země zmizí vzpomínka
na ně!

Neboť on na lásku nepomýš-
lel, jen stíhal chudáka, ubohé-
ho, * a zkroušeného, by zabil
ho.

Miloval kletbu. Nuž, padni na
něj! * Požehnání nechtěl. Od
něho zmiz!

Ať jak oděvem kletbou se ša-
tí, ať vnikne mu jak voda do
nitra * a jako olej do jeho
kostí!

Ať je mu šatem, do něhož se
halí, * opaskem, jímž vždy se
podkasává!

To odměnou buď od Pána ža-
lobcům mým, * i těm, kteří
na mne hovoří zlé věci!

Pro jméno své se zastaň mne,

cum propter nomen tuum; *
quia benígna est misericórdia
tua, salva me!

Nam ego sum miser et inops,
* et cor meum sauciátum est
in me.

Sicut umbra, quae declínat,
evanesco, * et excútior ut lo-
cústa.

Génua mea vacíllant ob jejú-
nium, * et caro mea mácie ta-
béscit,

Et ego factus sum oppróbrio
illis; * vidéntes me movent
caput suum. - -

Adjuva me, Dómine, Deus me-
us; * salva me secúndum mi-
sericórdiam tuam.

Et sciant tuam hanc esse ma-
num, * te, Dómine, haec fe-
císse.

Maledícant illi, sed tu benedí-
cas; insurgéntes in me con-
fundántur, * servus autem tu-
us laetétur.

Induántur, qui accúsant me,
ignomínia, * et operiántur, si-
cut pállio, confusióne sua. - -

Celebrábo Dóminum ore meo
valde, * et in médio multó-
rum laudábo eum:

Nam ástitit a dextris páupe-
ris, * ut a iudícibus salvum
fáceret eum.

P. A. Ant. Ne tacúeris, Deus,
quia sermónibus ódii circum-
dedérunt me. *T. P. Ant.* Alle-
lúja, allelúja, allelúja.

Pane Bože, * je dobrotivá lás-
ka tvá; spásu mi dej!

Neboť jsem chudý a přebo-
hý, * v mém nitru je zraněno
srdce mé.

Mízím jak stín, jenž hbitě se
sklání, * a zaháněn jsem jako
kobyłka.

Kolena moje se chvějí postem
* a tělo mé hubne a hyne.

Proto jsem jim jen předmě-
tem smíchu: * hledí na mne a
hlavou kývají. - -

Dozpěv.

Pane, můj Bože, na pomoc
spěj mi, * skytni mi záchranu
pro milost svou!

Dej, aby poznali, tvá že to ru-
ka, * že, Pane, ty jsi to tak
udělal!

Ať proklínají, jen ty když žeh-
náš - tyran se rdí, * tvůj slu-
ha má radost!

Potupa buď šatem žalobců
mých, * ať jako plášť si pře-
hodí hanbu! - -

Pak oslavím Boha ústy svý-
mi, * v četné obci vzdám je-
mu chválu:

neb stanul na pravici chuda-
sově, * aby mu pomohl od je-
ho soudců.

V roce. Ant. Nechtěj mlčeti,
Bože! Jizlivými slovy mne za-
hrnuj! *V době velik. Ant.* Ale-
luja, aleluja, aleluja.

AD VESPERAS - NEŠPORY

Srdčně „Deo gratias“.

Pater noster, Ave Maria.

Ů. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Allelúja *vel* Laus tibi.

Otče náš, Zdravas Maria.

Ů. Bože, ku pomoci.

Sláva Otcí.

Aleluja *nebo* Chvála tobě.

Nejkrásnější nešpory týdne. Díky, díky za vše!

Motiv ž. 143: Bůh mne přes všechnu mou ubohost pasoval na rytíře!
Ž. 144: Řetěz důků velkému, dobrotivému, věrnému Bohu, jenž mne přijal do svého království.

Pro soboty v adventě bereme antifony z chval příští neděle (viz Proprium de tempore).

P. A. Ant. Benedíctus Dómi- V roce. Ant. Oslaven buď Bůh!
nus.T. P. Ant. Allelúja, * allelúja, V době velik. Ant. Aleluja, *
allelúja. aleluja, aleluja.

Tyto antifony se modlíme během roku jako antifony nešpor příští neděle.

Žalm 143a: Vítězství a štěstí.

Myšlenka: Týden končí - boj dobojován - díky Bohu! On mne naučil bojovat (1) - též v tomto týdnu jsem poznal svou slabost (2) - k dalším vítězstvím dá opět sílu Bůh (3) - jen v Bohu je úspěch (4). Pozoruj svou duchovní zahrádku na konci týdne: je prozářena Božím sluncem; je tam čisto, míle, pokoj, řád.

Bůh propůjčuje vítězství.

Benedíctus Dóminus, Petra Buď oslaven Pán, Skála moje,
mea, * qui docet manus meas * jenž ruce mé učí utkáni, zá-
próelium, dígitos meos bellum, pasu mé prsty,
Misericórdia mea et arx mea, má láska a můj hrad, * má
* praesídium meum et liberá- tvrz a můj zachránce,
tor meus.Clípeus meus et refúgium me- můj štít a moje útočiště, *
um, * qui subdit pópulos mi- jenž mi národy podmaňuje. -
hi. - -

Lidská nedostatečnost.

Dómine, quid est homo, quod Co je, Pane, člověk, že se o něj
curas de eo, * fílius hómínis, staráš, * lidské dítě, že na ně
quod de eo cógitas? myslíš?

Homo símilis est flátui aurae,
* dies ejus umbrae, quae tran-
sit.

Člověk je podoben závanu vět-
ru, * jeho život stínu, jenž u-
niká.

Boží moc a pomoc.

Dómine, inclína caelos tuos et
descénde, * tange montes et
fumábunt;

Nakloň svá nebesa, Bože, a
sestup, * dotkni se hor, ať za-
kouří!

Fúlmina fulmen et dispérge
eos, * emítte sagíttas tuas et
contúrba eos;

Blesk sešli, rozptyl (nepřáte-
le), * šípy vystřel, v zmatek
uveď je!

Pórrige manum tuam de alto,
* éripe me et líbera me ex a-
quis multis, e manu alieníge-
nárum,

S výše napřáhni ruku svoji, *
vyrví a zachraň mne z prohlu-
bin vodních, z rukou cizinců,

Quorum os mendácium lóqui-
tur * et dextera jurat falsum.

jejichž ústa hovoří lživě, * a
jejichž pravice přísahá křivě.

Ant. Benedíctus Dóminus, sus-
céptor meus, et liberátor meus.

Ant. Oslaven buď Bůh, síla
moje a osvoboditel můj!

Ant. Beátus pópulus.

Ant. Blažený lid.

Žalm 143b.

Děkovná píseň.

Deus, cánticum novum can-
tábo tibi, * psaltério deca-
chórdo psallam tibi.

Novou píseň ti zazpívám, Bo-
že, * za hry na harfu deseti-
strunnou,

Qui das victóriam régibus, *
qui eripústi David, servum
tuum.

tobě, jenž dáváš vítězství krá-
lům, * jenž spasils Davida,
sluhu svého,

A gládio malo éripe me, * et
líbera me e manu alienígená-
rum,

od meče zlého mne vysvobod
* a cizáků ruky mne zbav!

Quorum os mendácium lóqui-
tur, * et dextera jurat falsum. -

Jejichž ústa hovoří lživě * a
jejichž pravice přísahá křivě. -

Budoucí štěstí.

Fílii nostri símiles sint plan-
tis, * crescéntes in adolescén-
tia sua;

Synové naši - jak sazenice *
od mládí zdárně odchováni.

Fíliae nostrae quasi colúmnae
anguláres, * sculptae ut co-
lúmnae templi.

Dcery naše - jak do rohu slou-
py, * jak sloupy pro chrám te-
sané.

Hórrea nostra sint plena, *
copiósá ómnibus frúctibus;
Oves nostrae míllies foecúnda-
dae, in myríadas augeántur in
campis nostris; * juménta nos-
tra sint onústa.

Ne sit ruptúra móenium aut
exsílium, * neve planctus in
platéis nostris.

Beátus pópulus, cui sunt tá-
lia; * beátus pópulus, cujus
Deus est Dóminus.

Ant. Beátus pópulus, cujus
Dóminus Deus ejus.

Ant. Magnus Dóminus.

Komory naše do vrchu plné;
* všelikými plody oplývající.
Tisíckrát ovce mláďata dají,
na našich pastvinách stotisíc-
krát; * náš hovězí dobytek je
stelný.

Není trhlin v hradbách, zajetí
není, * ani nářku na našich
ulicích.

Dozpěv.

Blažený lid, který takhle se
má, * blažený národ, jehož
Bohem jest Pán!

Ant. Blažený lid, jehož Bo-
hem jest Pán.

Ant. Pán jest veliký.

Žalm 144a: Velikost a dobrota Boží.

Myšlenka: Vroucí píseň. Pro nás: Děkovná modlitba za dobrodiní a po-
moc Boží v minulém týdnu. Bůh se ukázal též v tomto týdnu velikým,
dobrotivým, věrným a spravedlivým (antifony).

Předzpěv.

Praedicábo te, Deus meus,
rex; * et benedicám nómini
tuo in sáeculum sáeculi.

Omni die benedicám tibi, * et
laudábo nomen tuum in sáe-
culum sáeculi.

Chtěl bych tě velebit, Bože,
můj králi, * jméno tvé vždy-
cky na věky slavit.

Chtěl bych tě slaviti den co
den, * jméno tvé na věky
chválit.

Velikost Boha.

Magnus est Dóminus et lau-
dábilis valde, * neque explo-
rári potest magnitúdo ejus.

Generátio generatióni práedi-
cat opera tua, * et annúntiant
poténtiam tuam.

Glóriam magníficam majestá-
tis tuae loquúntur, * et mira-
bília tua pervúlgant.

Et poténtiam terribílium ópe-
rum tuórum dicunt, * et mag-
nitúdinem tuam enárrant.

Pán jest veliký, vší chvály hod-
ný, * velikost jeho vystihnou-
ti nelze.

Rod rodu vychvaluje díla tvo-
je, * vypravuje o tvých veli-
kých činech.

Tvé výsosti posvátné hlásají
lesk, * tvoje zázračné činy
sdělují.

Vypravují o tvé hroživé síle.
* O velkých činech tvých mlu-
ví.

Boží dobrota.

Laudem magnae bonitatis
tuae proclamant, * et de
justitiis tuis exsultant.

Ant. Magnus Dominus et
laudabilis nimis: et magnitudinis
ejus non est finis.

Ant. Suavis Dominus.

Rozhlašují slávu dobroty tvé,
* s jásotem velebí tvou
spravedlnost.

Ant. Pán jest veliký, vši
slávy hodný, jeho velikost
vystihnouti nelze.

Ant. Pán jest dobrotivý.

Žalm 144b.

Clemens et misericors est
Dominus, * tardus ad iram et
gratiae multae.

Bonus est Dominus universis,
* et misericors erga omnia
opera sua.

Pán jest slitovný a milostivý,
* shovívavý, na lásku bohatý.

Ke kdekomu jest Pán dobro-
tivý * a nad všemi tvory se
slitovává.

Velebnost říše Boží.

Celebrent te, Domine, omnia
opera tua, * et sancti tui be-
nedicant tibi.

Gloriam regni tui dicant, * et
potentiam tuam loquantur,

Ut notam faciant filiis homi-
num potentiam tuam * et glo-
riam magnifici regni tui.

Regnum tuum regnum omni-
um saeculorum, * et domina-
tio tua manet per universas
generationes.

Ant. Suavis Dominus univer-
sis: et miserationes ejus super
omnia opera ejus.

Ant. Fidelis Dominus.

Ať chválí tě, Pane, všechna tvá
díla * a zbožní tvoji ať žeh-
nají tobě.

Ať hlásají slávu království
tvého * a hovoří o tvé všemo-
houcnosti!

Ať sdělují s lidmi tvou všemo-
houcnost * a velebnou slávu
království tvého!

Království tvoje jest králov-
ství věčné, * vláda tvá potrvá
od rodu k rodu.

Ant. Ke kdekomu je Pán dob-
rotivý a nade všemi svými tvo-
ry se slitovává.

Ant. Věrný jest Pán.

Žalm 144c.

Věrnost a spravedlnost Boží.

Fidelis Dominus in omnibus
verbis suis, * et sanctus in om-
nibus operibus suis.

Věrný jest Pán ve slovech
svých všech, * přesvatý ve
všech svých dílech.

Dóminus, sústinet omnes, qui cadunt, * et érigit omnes de pressos.

Oculi ómnium in te sperant, * et tu das illis escam témpore suo.

Tu áperis manum tuam, * et sátiás cum benevoléntia omne vivens.

Spravedlivá činnost Boží.

Justus est Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum sincére.

Voluntátem timéntium se fáciat, * et clamórem eórum áudiet, et salvábit eos.

Custódit Dóminus omnes, qui díligunt eum, * et omnes iníquos dispérdet.

Dozpěv.

Laudem Dómini loquátur os meum, * et omnis caro benedícat nómini sancto ejus in sáeculum sáeculi.

P. A. Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: et sanctus in ómnibus opéribus suis.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ty, kteří klesají, podpírá Pán, * vzpřimuje, již jsou poraženi.

Oči všech na tebe čekají s touhou, * ty pokrm jim podáváš ve vhodný čas.

Ty dovedeš otevřít ruku svoji, * a laskavě nasytit všechno, co, žije.

V činnosti své jest spravedlivý Pán, * jest plný lásky ke každému dílu.

Všem, již ho volají, blízko jest Pán, * všem těm, kteří upřímně vzývají ho.

Vůli svých ctitelů chce naplniti, * slyší jejich vzlykot a pomáhá jim.

Chrání též každého, jenž ho rád má, * ničemné lidi však rozptýlí všechny.

Rty mé ať hlásají slávu Páně; * chval všechno tělo svaté jeho jméno vždycky a na věky!

V roce. Ant. Věrný jest Pán ve všech svých slovech a přesvatý ve všech svých dílech.

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

Kapítulum pro soboty v době předpoštní nalezneme v Proprium de tempore. Jinak - kromě soboty v oktávě vánoční, Zjevení Páně a Božího Těla - zní:

Kapítulum.

Rom. 11, 33. O altitúdo divitiarum sapiéntiae et sciéntiae Dei: quam incomprehensibí-

K Řím. 11, 33. Ó hlubokosti bohatství, moudrosti a vědomosti Boží! Jak nevyzpytatel-

lia sunt iudicia ejus et investigabiles viae ejus!

né jsou soudy jeho a nevystihlé cesty jeho!

Hymnus (od sv. Řehoře Vel.).

Jam sol recedit igneus:
Tu, lux perennis, Unitas,
Nostris, beata Trinitas,
Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere;
Digneris ut te supplices
Laudemus inter caelites.

Patri simulque Filio,
Tibique, Sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Saeculum per omne gloria.
Amen.

Ź. Vespertina oratio ascendat
ad te, Domine. R. Et descendat
super nos misericordia tua.

Již klesá kolo ohnivé,
ó světlo věčné, Jediné!
Ó nejsvětější Trojice,
nám právě světlo v srdce vlej!
Jak ráno šli jsme k písňím
chval,
tak večer zas k nim zavolal,
bys dal nám, vroucně prosícím,
chválit Tě s dvorem nebeským!

Otci i Synu Jednomu
i Tobě, Duchu svatému,
buď vzdána sláva na věky,
jak bývala a bude vždy.
Amen.

Ź. Vystup k tobě naše večerní
modlitba, ó Bože! R. A sestup
na nás tvé slitování!

Hymnus a verš pro dobu adventní, postní, utrpení a velikonoční nalezneme v Řádu k nešporám; antifonu k Magnificat v Proprium de tempore. Pro soboty před druhou a ostatními nedělemi po Zjevení zní:

K Magnificat:

Ant. Suscepit Deus * Israël,
puerum suum; sicut locutus
est ad Abraham et semen ejus
usque in saeculum.

Vše ostatní v Řádu k nešporám (str. 60).

Ant. Ujal se Bůh * Izraele,
svého služebníka, jak byl mluvil
Abrahamovi a potomstvu
jeho na věky.

AD COMPLETORIUM - DOPLNĚK

Večerní modlitba života.

Ź. Jube, domne, benedicere.
Bened. Noctem quietam.

Ź. Pane, rač požehnatil
Požehnání. Pokojnou noc.

Lectio. Fratres: Sóbrii estóte.
R. Deo grátias.
Ť. Adjutórium nostrum.
Pater noster (totum secreto).
Confíteor. Misereátur. Indul-
 géntiam.
Ť. Convérte nos. *R.* Et avérte.
Ť. Deus, in adjutórium.
Glória Patri.
Allelúja vel Laus tibi.

Čtení. Bratři: Buďte střízliví.
R. Bohu díky.
Ť. Pomoc naše.
Otče náš (celý potlchu).
Vyznávám se. Smiluj se. Pro-
 minutí.
Ť. Obrať nás. *R.* A odvrať.
Ť. Bože, ku pomoci.
Sláva Otcí.
Aleluja nebo Chvála tobě.

Poslední hodinka, poslední noční modlitba týdne! Konec týdne nás nutí, abychom myslili na konec života. Církev si dovoluje odchylku od základních myšlenek dnešních hodiněk a vsunuje děkovný žalm.

Dvě velké myšlenky doplňku:

1. Představím si sebe sama na smrtelném lůžku. Vycítím všechny bolesti, bázeň před smrtí, vzbudím dokonalou lítost nad hříchy celého života (Ž. 87).

2. Pak ale zapějí díky za všechna dobrodíní Boží (Ž. 102).

Tedy: Miserere a Te Deum na konci života!

P. A. Ant. Intret orátio mea. *V roce. Ant.* Kéž k tobě pronikne modlitba má!

T. P. Ant. Allelúja. *V době velik. Ant.* Aleluja.

Žalm 87: Smutná je duše má až k smrti.

Myšlenka: Na smrt nemocný volá zoufale o pomoc. Nejchmurnější píseň celého žaltáře.

Znovu a znovu vylévá prosící své bolesti. Nedochozí k vnitřnímu vyrovnání se s utrpením, k důvěře v Boha. Píseň končí tupým nářkem na hněv Boží.

Pro nás: líčení úzkostí a lítostí na smrtelném lůžku.

Předzpěv.

*Dómine, Deus meus, intérdiu clamo, * nocte laméntor co-ram te.*

*Pervéniat ad te orátio mea, * inclína aurem tuam ad clamórem meum.*

*Nam saturáta est malis ánima mea, * et inferis vita mea propínquat.*

Bože můj, Pane, za dne vzlykám, * naříkám za noci před tebou:

Kéž pronikne k tobě modlitba má, * ucho kéž k nářkům mým nakloní!

Vždyť jsem neštěstím nasycen zcela, * nablízku podsvětí je život můj.

Muka.

Accéaseor descendéntibus in K těm jsem připočítáván, již

fóveam, * símilis factus sum viro inválido.

Inter mórtuos est stratum meum, * sicut occisórum, qui in sepúlcro jacent,

Quorum non es memor ámplius * et qui a cura tua sunt sejuncti.

Collocásti me in fóvea profúnda, * in ténebris, in vorágine.

Super me gravat indignátio tua, * et ómnibus flúctibus tuis ópprimis me.

Removísti notos meos a me; abominábilem fecísti me illis, * clausus sum, neque égredi possum. - -

Nové útrapy.

Oculi mei ob misériam tabescunt, clamo ad te, Dómine, cotídíe; * expándo ad te manus meas.

Num pro mórtuis facis mirabília? * an defúnci surgent, et laudábunt te?

Num enarrátur in sepúlcro bóntas tua, * fidélitas tua apud íferos?

Num manifestántur in ténebris mirabília tua, * et grátia tua in terra obliviónis? - -

Zoufalá touha.

Ego autem ad te, Dómine, clamo, * et mane orátio mea ad te venit.

Quare, Dómine, repéllis ánimam meam, * abscondís faci-em tuam a me?

Miser sum ego et moribúndus

v jámu sešli, * jsem podoben muži, jenž nemá sly.

Mezi mrtvými je moje lože, * * jak (lože) zabitých v hrobě,

na které nemáš vzpomínky ani, * kteří jsou daleko od péče tvé.

Vkládáš mne do jámy přehluboké, * do temnot, do propasti.

Doléhá na mne prchlivost tvoje, * tísníš mne svými vlnami.

Známé moje jsi ode mne vzdálil, způsobil, že jsem se jim zošklivil. * Sevřen jsem; nelze mi vyváznouti. - -

Oči mi chřadnou utrpením. Pane, denně na tebe volám, * a svoje dlaně pozdvihuji k tobě.

Chceš dělat divy na lidech mrtvých? * Povstanou mrtví? Vzdají ti chválu?

Lze v hrobě vyprávět o divích tvých? * V komorách podsvětí o tvé věrnosti?

Lze v temnotách poznati divy tvoje, * spasení tvá v kraji zapomenutí? -

K tobě, Pane, volám o pomoc! * Už od rána za tebou prosba má jde!

Bože, proč jenom mne zapuzuješ? * Proč halíš svůj obličej přede mnou?

Jsem ubohý! Hynu od mlado-

inde a púero; * portávi terróres tuos et elángui.

Super me transiérunt irae tuae, * et terróres tui me perdidérunt.

Circúmdant me ut aqua perpétuo; * circumvéniunt me omnes simul.

Removísti a me amícum et sodálem: * familiáres mei sunt ténebrae.

sti. * Snáším tvé hrůzy a umdlévám.

Zlosti tvoje se přese mne valí, * ničí mne hrůzy, jež naháňš mi:

kolem mne tekou stále jak voda, * všechny mne najednou zaplavují.

Vzdálil jsi ode mne známé moje! * Důvěrníky mými jsou - temnoty!

Žalm 102a: Otcovská dobrota Boží.

Myšlenka: Díkůčinění. Pravděpodobně za vysvobození z exilu. Básník jde však dále a děkuje za všechna dobrodíní, jež prokázal Bůh jeho lidu.

Předzpěv.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivísci ómnia benefícia ejus,

Qui remíttit omnes culpas tuas, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit ab intéritu vitam tuam, * qui corónat te grátia et miseratióne,

Qui sátiat bonis vitam tuam: * renovátur, ut áquilae, juvéntus tua. - -

Bůh se nad svým lidem slitovává.

Opera justítiae patrat Dóminus, * et ómnibus opprēssis jus reddit.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israēl ópera sua.

Miséricors et propítius est Dóminus, * tardus ad iram et admodum clemens.

Duše má, chválu vzdej Hospodinu, * co ve mně je, jeho svatému jménu!

Duše má, chválu vzdej Hospodinu, * na všecku jeho dobrotu pamatuj!

Na něj, jenž viny ti promíjí, * všechny tvé neduhy uzdravuje,

jenž zachraňuje ze zkázy život tvůj, * a věncí tě láskou a slitováním!

Jenž dobrotou sytí život tvůj, * tvé mládí jak orlíče se obnovuje! - -

Pán spasná díla připravuje, * právo všem stísněným zjednává.

Cesty své oznámil Mojžíšovi, * Izraelovým dětem svá díla!

Pán je slitovný a milostivý, * pomalý k hněvu, nad míru dobrý.

Non in perpétuum conténdit,
* neque in aetérnum succén-
set.

Non secúndum peccáta nos-
tra agit nobíscum, * neque se-
cúndum culpas nostras retrí-
buit nobis.

Zvláště však nad slabým lidským dítětem.

Nam quantum éminet caelum
super terram, * tantum prae-
valet misericórdia ejus erga ti-
méntes eum;

Quantum distat óriens ab oc-
cidénte, * tam longe rémovet
a nobis delícta nostra.

Žalm 102b.

Quemádmódum miserétur pa-
ter filiórum, * miserétur Dó-
minus timéntium se.

Ipe enim novit, cujus factú-
rae simus: * recordáture nos
púlverem esse.

Hóminis dies sunt símiles fae-
no; * sicut flos agri, ita flo-
ret:

Vix ventus perstrínxit eum,
non jam subsístit; * neque ul-
tra cognóscit eum locus ejus.

Misericórdia autem Dómini ab
aetérno in actérnum erga ti-
méntes eum, * et justítia ejus
erga filios filiórum,

Erga eos, qui servant foedus
ejus, * et mémoires sunt prae-
ceptórum ejus, ut fácient ea. -

Neboť se s námi nepře stále, *
a vždycky se na nás nehněvá.

Dle našich vin nejedná s ná-
mi, * dle hříchů našich nám
nesplácí.

Jak vysoko nad zemí nebesa
jsou, * láska jeho tak veliká
k ctitelům.

Jak daleko východ jest od zá-
padu, * tak daleko zamítl na-
še proviny.

Jako má s dětmi slitování otec,
* má Pán je se svými ctiteli,

neboť zná dobře podstatu na-
ši, * že jsme jenom prach, má
v paměti.

Lidský život je podoben trá-
vě - * jak kvítečko polní tak
rozkvétá.

Zavane vítr - a už jí není, *
o jejím místě se neví nic.

Milost Páně pro ctitele jeho
trvá od věků na věky, * a
spravedlnost pro syny synů,

kteří smlouvu s ním zachová-
vají, * pamatují na plnění pří-
kazů jeho.

Dozpěv.

Dóminus in caelo státuit se-
dem suam, * et regnum ejus
gubérnat unívěrsa.

Na nebi Pán si postavil trůn
* a jeho království spravuje
všecko.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes jussa ejus, * ut oboediátis sermóni ejus.

Benedícite Dómino, omnes exercitus ejus, * minístri ejus, qui faciátis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in ómnibus locis potestátis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

P. A. Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

T. P. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Vše ostatní v Řádu k doplňku (str. 70).

Slavte Pána, andělé, všichni mocní silou, příkazů dbalí, * byste byli poslušni na jeho slova.

Slavte Pána, zástupy všechny, * sluhové jeho, ochotni poslechnout!

Slavte Pána, všechna jeho díla, všude, kam sahá říše jeho.

* Slav, duše má, Pána!

V roce. Ant. Kéž k tobě pronikne modlitba má, Pane!

V době velik. Ant. Aleluja, aleluja, aleluja.

ŽALMY O SVÁTCÍCH SVATÝCH

ŽALMY SPOLEČNÉ SVÁTKŮM

APOŠTOLŮ

IN I. VESPERIS

Ant. Hoc est praeceptum meum, * ut diligátis invicem, sicut dilexi vos.

Ant. Toto jest přikázání mé: * abyste se milovali vespolek, jako jsem já miloval vás.

Žalm 109.

Překlad a výklad na str. 137.

Dixit Dóminus Dómino meo: „Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabellum pedum tuorum.“

Sceptrum poténtiae tuae proténdet Dóminus ex Sion: * „Domináre in médio inimicórum tuorum!

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis: * ante lucíferum, tamquam rorem, genui te.“ - -

Jurávit Dóminus et non pae nitébit eum: * „Tu es sacerdos in aetérnum secúndum ordinem Melchisedech.“ - -

Dóminus a dextris tuis: * cónteret die irae suae reges.

Judicábit natiónes, acervábit cadáverá; * cónteret cápítate per terram.

De torrénite in via bibet, * proptérea extólet caput.

Ant. Hoc est praeceptum meum, ut diligátis invicem, sicut dilexi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Větší lásky * nikdo nemá, než aby dal život svůj za své přátele.

Žalm 110.

Překlad a výklad na str. 138.

Celebrábo Dóminum toto corde, * in coetu justórum et congregatióne.

Magna sunt ópera Dómini, * scrutánda ómnibus, qui díligunt ea.

Majéstas et magnificéntia opus ejus; * et justítia ejus manet in aetérnum.

Memoránda fécit mirabília sua; * miséricors et clemens est Dóminus.

Escam dedit timéntibus se; *
memor erit in aetérnum fœ-
deris sui.

Poténtiam óperum suórum
manifestávit pópulo suo, * ut
daret eis possessionem gén-
tium.

Opera mánuum ejus sunt fi-
délia et justa; * firma sunt
omnia præcépta ejus,
Stabilíta in sáecula, in aetér-
num, * facta cum firmitáte et
aequitáte.

Redemptiónem misit pópulo
suo, státuit in aetérnum foe-
dus suum; * sanctum et vene-
rábile est nomen ejus.

Ínitium sapiéntiae timor Dó-
mini: prudénter agunt omnes,
qui colunt eum; * laus ejus
manet in aetérnum.

Ant. Majórem caritátem ne-
mo habet, ut ánimam suam
ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, *
si fecéritis quae præcípio vo-
bis, dicit Dóminus.

Ant. Jste mými učedníky, *
činíte-li, co vám prikazuji,
praví Pán.

Žalm 111.

Překlad a výklad na str. 139.

Beátus vir, qui timet Dómi-
num, * qui mandátis ejus de-
lectátur multum.

Potens in terra erit semen e-
jus; * generatióni rectórum
benedicétur.

Opes et divítiae erunt in do-

mo ejus, * et munificéntia ejus
manébit semper.

Oritur in ténebris ut lumen
rectis, * clemens et miséricors
et justus.

Bene est viro qui miserétur et
cómmodat, * qui dispónit res
suas cum justítia.

In aetérnum non vacillábit;
* in memória aetérna erit jus-
tus.

A núnzio tristi non timébit; *
firmum est cor ejus, sperans
in Dómino.

Constans est cor ejus, non ti-
mébit, * donec confúsos ví-
deat adversários suos.

Distríbuit, donat paupéribus,
munificéntia ejus manébit
semper; * cornu ejus extollé-
tur cum glória.

Peccátor vidébit et indigná-
bitur, déntibus suis frendet et
tabéscet; * desidérium pecca-
tórum perfbt.

Ant. Vos amíci mei estis, si
fecéritis, quae præcípio vo-
bis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti
mundo corde: quóniam ipsi
Deum vidébunt.

Ant. Blahoslavení pokojní, *
blahoslavení čistého srdce, ne-
boť Boha viděti budou.

Žalm 112.

Překlad a výklad na str. 140.

Laudáte; servi Dómini, * lau-
dáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedic-

tum * et nunc et usque in aeternum.

A solis ortu usque ad occasum ejus * laudetur nomen Dómini. - -

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui sedet in alto * et oculos demittit in caelum et in terram? - -

Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem, Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Habitare facit eam, quae stérilis erat in domo, * matrem filiórum laetántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * posidébitis ánimas vestras.

Ant. Svou trpělivostí * zachováte své duše.

Žalm 116.

Překlad a výklad na str. 169.

Laudáte Dóminum, omnes gentes, * praedicáte eum, omnes pópuli,

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et fidélitas Dómini manet in aeternum.

Ant. In patiéntia vestra posidébitis ánimas vestras.

Ostatní jako v brevítí.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Ant. In omnem terram * exivit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum.

Ant. Do celého světa * šíří se pověst o nich, a jejich slova až za hranice země.

Žalm 18.

Překlad a výklad na str. 179.

Caeli enarrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam. Non est verbum et non sunt sermónes, * quórum vox non percipiátur:

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término caeli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum caeli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. - -

Lex Dómini perfécta, recreans ánimam; * praescriptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Praecépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans oculos;

Timor Dómini purus, pérma-

nens in aeternum; * iudicia
Dómini vera, justa ómnia si-
mul,

Desiderabilia super aurum et
obryzum multum * et dulció-
ra melle et liquóre favi. - -

Etsi servus tuus attendit il-
lis, * in iis custodiendis sedu-
lus est valde,

Errata tamen quis animad-
vertit? * a mihi occultis mun-
da me.

A superbia quoque próhibe
servum tuum, * ne dominétur
in me.

Tunc ínteger ero et mundus *
a delicto grandi. - -

Accépta sint elóquia oris mei
et meditatio cordis mei * co-
ram te, Dómine, Petra mea et
Redemptor meus.

Ant. In omnem terram exívit
sonus eórum, et in fines orbis
terrae verba eórum.

Ant. Clamaverunt iusti, * et
Dóminus exaudivit eos.

Ant. Kdykoliv spravedliví vo-
lají, * Pán naslouchá.

Žalm 33.

Překlad a výklad na str. 310.

Benedícam Dómino omni tém-
pore; * semper laus ejus in ore
meo.

In Dóminó gloriétur ánima
mea: * áudiant húmiles et lae-
téntur.

Magnificáte Dóminum me-
cum; * et extollámus nomen
ejus simul. - -

Quaesívi Dóminum, et exau-
divit me; * et ex ómnibus ti-
móribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilaré-
mini, * et facies vestrae ne
erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dó-
minus audívit, * et ex ómni-
bus angústiiis ejus salvávit e-
um.

Castra ponit ángelus Dómini
* circa timéntes eum, et éri-
pit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bo-
nus sit Dóminus; * beátus vir,
qui cónfugit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus,
* quia non est inópia timénti-
bus eum.

Poténtes facti sunt páuperes
et esuriérunt; * quaeréntes au-
tem Dóminum nullo bono ca-
rébunt. - -

Veníte, filii, audíte me; * ti-
mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui díligit vi-
tam, * desíderat dies, ut bo-
nis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo,
* et lábia tua a verbis dolósis.
Recéde a malo, et fac bonum;
* quaere pacem et sectáre e-
am.

Oculi Dómini respíciunt ius-
tos, * et aures ejus clamórem
eórum.

Vultus Dómini aversáture fa-
ciéntes mala, * ut déleat de
terra memóriam eórum.

Clamaverunt iusti, et Dómi-

nus exaudivit eos; * et ex omnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spírítu salvat.

Multa sunt mala justí; * sed ex omnibus éripit eum Dóminus. Custódit ómnia ossa ejus: * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. Constítues eos * príncipes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Ant. Ustanovíš je * knížaty nad celou zemí; tvé jméno, Pane, rozhlásí.

Žalm 44.

Překlad a výklad na str. 258.

Effúndit cor meum verbum bonum: díco ego carmen meum regi; * lingua mea stilus est scribae velócis. - -

Speciósus es forma prae fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua: * proptérea benedíxit tibi Deus in aetérnum.

Cinge gládium tuum super fe-

mur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et praeclára gesta dóceat te délixtera tua.

Sagíttae tuae acútae, pópuli tibi subdúntur, * deficiunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sáeculum sáeculi; * sceptrum aequitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo laetítiae prae consórtibus tuis.

Myrrhá et álóë et cássiá fragrant vestiménta tua; * ex áedibus ebúrneis fídium sonus laetíficat te.

Fíliae regum óbviám veniunt tibi, * regína adstat ad délixteram tuam ornáta auro ex Ophir. - -

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam: * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favóreim tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúrae áureae sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúctur ad regem; * vírgines post eam, sóciae ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum laetítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. - -

Loco patrum tuórum erunt filii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatióne et generatióne; * proptérea pópuli celebrábunt te in sáeculum sáeculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Ů. In omnem terram exívit sonus eórum.

Rp. Et in fines orbis terrae verba eórum.

Vše ostatní jako v breviáři.

IN II. NOCTURNO

Ant. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Knížata národů * se přidávají k Bohu Abrahamovu.

Žalm 46.

Překlad a výklad na str. 185.

Omnes pópuli, pláudite máni-bus, * exsultáte Deo voce laetítiae,

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Súbjicit pópulos nobis * et nátiónes pédibus nostris.

Eligit nobis hereditátem nos-

tram, * glóriam Jacob, quem díligit. - -

Ascéndit Deus cum exsultatióne, * Dóminus cum voce tubae.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite. -

Quóniam rex omnis terrae est Deus, * psállite hymnum.

Deus regnat super nátiónes, * Deus sedet super sólum sanctum suum.

Príncipes populórum congregáti sunt * cum pópulo Dei Abraham.

Nam Dei sunt próceres terrae: * excélsus est valde.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedísti hereditátem * tímentibus nomen tuum, Dómine.

Ant. Dals dědictví * ctitelům svého jména, Pane.

Žalm 60.

Překlad a výklad na str. 312.

Audi, Deus, clamórem meum, * inténde oratióni meae.

Ab extrémis terrae ad te clamo, * cum déficit cor meum.

In petram extólles me, dabis quiétem mihi, quia praesídium es mihi, turris fortis contra inimícum.

Utinam hábitem in tabernáculo tuo semper, * confúgiam sub tegmen alárum tuárum! -

Tu enim Deus, audísti vota

mea; * dedísti mihi hereditátem timéntium nomen tuum. Dies ádjice ad dies regis, * anni ejus aequent generatiónes multas;

Regnet in aetérnum coram Deo; * grátiam et fidelitátem mitte, ut consérvent eum.

Sic cantábo nomen tuum semper, * et solvam vota mea omni die.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Ant. Rozhlašovali * skutky Boží a uvažovali o jeho činech.

Žalm 63.

Překlad a výklad na str. 450.

Audi, Deus, vocem meam, dum queror; * a timóre inimíci custódi vitam meam.

Prótege me a concílio malignórum, * a tumúltu agéntium iníqua,

Qui ácuunt ut gláudium línguas suas, * dírigunt ut sagíttas verba venenáta,

Ut fériant ex látebris innocentem, * de improvísó fériant eum nihil timéntes.

Fírmiter propónunt sibi rem malam, conspírant de láqueis tendéndis occúlte, * dicunt: „Quis eos vidébit?“

Excógitant nefária, occúltant

cogitatiónes excogítatas, * et mens cujúsque et cor sunt profúnda. - -

Sed Deus ferit eos sagíttis, * de improvísó percutiúntur vulnéribus,

Et ruínam parat eis lingua ipsórum: * cápita movent omnes, qui vident eos.

Et omnes timent et práedicant opus Dei, * et perpéndunt acta ejus.

Laetátur justus in Dómino et cónfugit ad eum, * et gloriántur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Ÿ. Constítues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Čtení a responsoria, jak jsou označena v breviáři.

IN III. NOCTURNO

Ant. Exaltabúntur. * córnua justí, allelúja.

Ant. Povznesl se * roh spravedlivého, aleluja.

Žalm 74.

Překlad a výklad na str. 354.

Celebrámus te, Dómine, celebrámus, * et praedicámus nomen tuum, enarrámus mirabilia tua. - -

„Quando statuéro tempus, * ego secúndum jus judicábo.

Etsi moveatur terra cum ómnibus incolis suis: * ego firmávi colúmnas ejus.

Dico insoléntibus: „Nolíte insoléscere,“ * et impiis: „Nolíte extóllere cornu.“

Nolíte extóllere contra Altíssimum cornu vestrum, * nolíte loqui contra Deum próterva.

Neque enim ab Oriénte neque ab Occidénte * neque a déserto neque a móntibus:

Sed Deus est júdex: * hunc deprimit et illum extóllit.

Nam in manu Dómini calix est, * qui spumat vino, ple-nus mixto:

Et propínat ex eo; usque ad faeces sorbébunt, * bibent omnes ímpii terrae.“ - -

Ego autem exsultábo in aetérnum, * psallam Deo Jacob.

Et ómnia córnua impiórum confríngam; * extolléntur córnua justí.

Ant. Exaltábuntur córnua justí, allelúja.

Ant. Lux orta est * justo, allelúja: rectis corde laetítia, allelúja.

Ant. Vzešlo světlo * spravedlivému, aleluja; radost lidem přímého srdce, aleluja.

Žalm 96.

Překlad a výklad na str. 273.

Dóminus regnat: exsúltet terra, * laeténtur ínsulae multae.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum praecédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsae terrae.

Caeli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. - -

Confundúntur omnes, qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et laetátur Sion, et exsúltant civitátes Juda, propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos. Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini, justí, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde laetítia, allelúja.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et praecépta ejus, allelúja.

Ant. Zachovávali * jeho přikázání a rozkazy, aleluja.

Žalm 98.

Překlad a výklad na str. 386.

Dóminus regnat, tremunt populi; * sedet super Chérubim: movetur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excelsus super omnes populos. Célebrent nomen tuum magnum et tremendum: * sanctum est illud. - -

Et regnat potens qui iustitiam diligit: tu stabilisti, quae recta sunt, * iustitiam et jus tu exerceas in Jacob.

Extollite Dóminum Deum nostrum, et procumbite ad scabellum pedum ejus: * sanctum est illud. - -

Móyses et Aaron sunt inter sacerdotes ejus, et Sámuel inter eos, qui invocabant nomen ejus: * invocabant Dóminum et ipse exaudiébat eos.

In columba nubis loquebatur ad eos: * audiébant mandata ejus, et praecéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudisti eos: Deus propitius fuisti eis, * sed ultus es injurias eorum.

Extollite Dóminum Deum nostrum, et procumbite ad montem sanctum ejus: * nam sanctus est Dóminus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimonia ejus, et praecépta ejus, alleluja.

Ů. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus.

R. Nimis confortátus est principátus eorum.

Čtení a responsoria, jak jsou označena v breviáři.

IN II. VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, * et non paenitébit eum: Tu es sacerdos in aeternum.

Ant. Přisáhl Bůh * a nebude toho litovat: Ty jsi knězem na věky.

Žalm 109.

Překlad a výklad na str. 137.

Dixit Dóminus Dómino meo: „Sede a dextris meis, * donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.“

Sceptrum poténtiae tuae proténdet Dóminus ex Sion: * „Domináre in médio inimicorum tuorum!“

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis: * ante lucíferum, tamquam rorem, genui te.“ - -

Jurávit Dóminus et non paenitébit eum: * „Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.“ - -

Dóminus a dextris tuis: * cónteret die irae suae reges.

Judicabit nationes, acervabit cadauera; * conteret capita late per terram.

De torrente in via bibet, * propterea extollet caput.

Ant. Juravit Dominus, et non paenitebit eum: Tu es sacerdos in aeternum.

Ant. Collocet eum * Dominus cum principibus populi sui.

Ant. Posadil ho * Pán vedle knížat svého lidu.

Žalm 112.

Překlad a výklad na str. 140.

Laudate, servi Domini, * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum * et nunc et usque in aeternum.

A solis ortu usque ad occasum ejus * laudetur nomen Domini. -

Excelsus super omnes gentes Dominus, * super caelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus, Deus noster, qui sedet in alto * et oculos demittit in caelum et in terram? - -

Sublevat e pulvere inopem, * e stercore erigit pauperem, Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Habitare facit eam, quae sterilis erat in domo, * matrem filiorum laetantem.

Ant. Collocet eum Dominus cum principibus populi sui.

Ant. Dirupisti, Domine, * vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis.

Ant. Roztrhls, Pane, * moje pouta: podám ti děkovnou oběť.

Žalm 115.

Překlad a výklad na str. 194.

Confessus sum, etiam cum dixi: * „Ego afflictus sum valde;“

Ego dixi in pavore meo: * „Omnis homo fallax!“

Quid retribuam Domino * pro omnibus, quae tribuit mihi?

Calicem salutis accipiam, * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam * coram omni populo ejus.

Pretiosa est in oculis Domini * mors sanctorum ejus.

O Domine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, filius ancillae tuae: * solvisti vincula mea.

Tibi sacrificabo sacrificium laudis, * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam * coram omni populo ejus,

In atriis domus Domini, * in medio tui, Jerusale.

Ant. Dirupisti, Domine, vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mittentes semina sua.

Ant. Chodili * s pláčem, a zaslávali své semě.

Žalm 125.

Překlad a výklad na str. 248.

Cum redúceret Dóminus captivos Sion, * fúimus sicut somniántes.

Tunc replétum est risu os nostrum, * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dixerunt inter gentes: * „Magnífice fecit Dóminus cum eis.“

Magnífice fecit Dóminus nobiscum: * facti sumus laetántes! - -

Verte, Dómine, sortem nostram, * sicut torrens in terra austráli.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes eunt et plorant, * semen spargéndum portántes:

Veniéntes vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flébant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * princípatus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Ant. Mocně vládnou * a jsou v úctě tvoji přátelé, Bože!

Žalm 138.

Překlad a výklad na str. 418.

Dómine, scrutáris me et novísti, * tu novísti me, cum sédeo et cum surgo.

Intéllegis cogitatiónes meas e longínquo; cum ámbulo et cum recúmbo, tu perspícis, * et

ad omnes vias meas advértis. Cum verbum nondum est super linguam meam: * ecce, Dómine, jam nosti totum.

A tergo et a fronte complécteris me, * et ponis super me manum tuam.

Nimis mirábilis est mihi sciéntia haec, * sublímis: non cápio eam. - -

Quo ábeam procul a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndam in caelum, illic es; * si apud íferos me sternam, ades.

Si sumam pennas auróae, * si hábitem in término maris: Etiam illic manus tua ducet me, * et tenébit me dextera tua.

Si dicam: „Ténebrae saltem opérient me, * et nox instar lucis circúmdabit me:“

Ipsae ténebrae non erunt obsúrae tibi, et nox sicut dies lucébit: * calígo est tibi sicut lúx. - -

Tu enim formásti renes meos, * texuísti me in útero matris meae.

Laudo te, quod tam mirífice factus sum, * quod mirábília sunt ópera tua.

Et ánimam meam novísti perfécte, * non látuit te substántia mea,

Quando in occúlto formábar, * quando texébar in profundis terrae.

Actus meos vidérunt óculi tui,

et in libro tuo scripti sunt omnes: * dies sunt definiti, priusquam esset vel unus ex eis.

Mihi autem quam ardua sunt consilia tua, Deus, * quam ingens summa eorum!

Si dinumerem ea, plura sunt quam arena; * si pervenerim ad finem, adhuc sum tecum. - Utinam occidas impium, Deus, * et viri sanguinum recedant a me!

Nam rebellant contra te dolose, * perfide se offerunt hostes tui.

Nonne qui odérunt te, Dómine, eos odio hábeo, * qui insúrgunt in te sunt mihi táedio? Perfécto odio odi eos; * inimici facti sunt mihi. - -

Scrutare me, Deus, et cognosce cor meum; * proba me et cognosce sensa mea, Et vide, num via prava incédam, * et deduc me via antiqua.

Ant. Confortatus est principatus eorum, et honorati sunt amici tui, Deus.

Ostatní jako v breviáři.

ŽALMY SPOLEČNÉ SVÁTKŮM JEDNOHO MUČEDNÍKA

IN I VESPERIS

Žalmu jako v I. nčporách svátku apoštolů, str. 491.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Ant. In lege Dómini * fuit voluntas ejus die ac nocte.

Ant. O zákonu Páně * přemítal ve dne v noci.

Žalm 1.

Překlad a výklad na str. 83.

Beátus vir, qui non séquitur * consilium impiorum,

Et viam peccatorum non in-

gréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;

Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plantata juxta rivos aquárum,

Quae fructum praebet tépore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quaecúmque facit, prospere procedunt. - -

Non sic ípii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.

Ideo non consistent ípii in iudicio, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam Dóminus curat vi-

am justórum, * et via impiórum peribit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Práedicans * praeceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Hlásal * prikázání Páně, postaven na jeho svaté hoře.

Žalm 2.

Překlad a výklad na str. 84.

Quaere tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia? Consúrgunt reges terrae et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus:

„Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum!“ - -

Qui hábitat in caelis, ridet, * Dóminus illúdit eis.

Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbateos:

„At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum!“ - -

Promulgábo decretum Dómini: Dóminus dixit ad me: *

„Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessioném tuam téminos terrae.

Reges eas virga férrea, * tamquam vas figúli confrínges eas.“ - -

Et nunc, reges, intelligíte: *

erudumíni, qui gubernátis terram.

Servíte Dómino in timóre et exultáte ei; * cum tremóre praestáte obséquium illi, Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus: * beáti omnes, qui confúgiunt ad eum.

Ant. Práedicans praeceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo.

Ant. Hlasitě jsem volal * k Pánu, a on mne vyslyšel se své j osvátné hory.

Žalm 3.

Překlad a výklad na str. 85.

Dómine, quam multi sunt qui tribulant me, * multi insúrgunt advérsus me.

Multi sunt, qui de me dicunt: * „Non est salus ei in Deo.“

Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. - -

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi: * exsurrexi, quia Dóminus sustentat me.

Non timébo mília pópuli, * quae in circúitu contra me consístunt. - -

Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!

Nam maxillam percussisti omnium adversantium mihi, * dentes peccatorum confregisti.

Penes Dóminum est salus: * Super pópulum sit benedictio tua!

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo.

Ů. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

Rp. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Čtení a responsoria, jak jsou označena v breviáři.

IN II. NOCTURNO

Ant. Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Synové lidští, * vězte, že svým zbožným dává Pán svou milost.

Žalm 4.

Překlad a výklad na str. 145.

Cum invocávero, exáudi me, Deus justítiae meae, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratióne meam. -

Viri, quóusque estis graves corde? * quare díligitis vanitátemetquáeritismendácium? Scitóte: mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte pec-cáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrificia justa, * et speráte in Dómino. -

Multi dicunt: „Quis osténdet nobis bona?“ * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti laetítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormísko, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constitúis.

Ant. Fílii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonae voluntátis * tuae coronásti eum, Dómine.

Ant. Štítem své milosti * o-věncíls ho, Pane.

Žalm 5.

Překlad a výklad na str. 166.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam: * mane propóno tibi preces meas et expécto. - -

Tu enim non est Deus, cui pláceat iníquitas, malígnus apud te non commorátur, * neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant infu-
qua, * perdis omnes qui lo-
quúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum
* abominátur Dóminus. - -

Ego autem, pro multitudíne
grátiae tuae, * ingrédíar do-
mum tuam,

Prostérnar ad templum sanc-
tum tuum * in timóre tuo, Dó-
mine.

Deduc me in justítia tua prop-
ter inimícos meos, * complá-
na viam tuam coram me. - -

Nam in ore istórum non est
sincéritas: * cor eórum insí-
dias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur
eórum: * linguis suis blandi-
úntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant
consíliis suis:

Propter crímina eórum mul-
ta expélle eos, * nam contra
te rebélles sunt. - -

Laeténtur autem omnes qui
confúgiunt ad te, * in perpé-
tuum exsúltent.

Et prótegat eos et laeténtur
de te, * qui díligunt nomen
tuum.

Nam tu benedíces justo, Dó-
mine: * benevoléntia, velut
scuto, circúmdabis eum.

Ant. Scuto bone voluntátis tue
coronásti eum, Dómine.

Ant. In univérsa terra * gló-
ria et honóre coronásti eum.

Ant. Před celou zemí * koru-
noval jsi ho slávou a ctí.

Žalm 8.

Překlad a výklad na str. 444.

Dómine, Dómine noster, quam
admirábile est nomen tuum in
univérsa terra, * qui extulísti
majestátem tuam super caelos.
Ex ore infántium et lacténti-
um parásti laudem contra ad-
versários tuos, * ut compéscas
inimícum est hostem.

Cum vídeo caelos tuos, opus
dígitórum tuórum, * lunam et
stellas quae tu fundásti:

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut fílius hóminis,
quod curas de eo? - -

Et fecísti eum paulo minórem
Angelis, * glória et honóre co-
ronásti eum;

Dedísti ei potestátem super
ópera mánuum tuárum, * óm-
nia subjecísti pédibus eius:

Oves et boves univérso, * ín-
super et pécora campi,

Vólucres caeli et pisces maris:
* quidquid perámbulat sémi-
tas márium.

Dómine, Dómine noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória
et honóre coronásti eum.

Ů. Posuísti, Dómine, super ca-
put ejus.

Rp. Coronam de lápide pretióso.

Cténí a responsoria jako v breviári.

IN III. NOCTURNO

Ant. Justus Dóminus, * et jus-

títiam diléxit: aequitátem vidit vultus ejus.

Ant. Spravedlivý Pán * miluje právo: pohled jeho na tom tkví, co je správné.

Žalm 10.

Překlad a výklad na str. 94.

Ad Dóminum confúgio; quómodo dicitis ánimae meae * „Tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obsúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere vallet?“

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus - in caelo sedes ejus. Oculi ejus respíciunt, * pálpbrae ejus scrutántur filios hóminum.

Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus. Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus áestuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: aequitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Jest hostem * v tvém stanu; odpočívá na tvé svaté hoře.

Žalm 14.

Překlad a výklad na str. 151.

Dómine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? - Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniá-tur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo:

Qui contemptíblem áestimat ímprobum, * tíméntes vero Dóminum honórat.

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. - -

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti, Dómine * super caput ejus corónam de lápide pretiósó.

Ant. Vsadils mu, Pane, * na hlavu korunu z ryzího zlata.

Žalm 20.

Překlad a výklad na str. 161.

Dómine, de poténtia tua laetátur rex, * et de auxílio tuo quam veheménter exúltat!

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * et petitionem labiorum ejus non denegasti.

Nam benedictionibus faustis praevenisti eum, * imposuisti capiti ejus coronam de auro puro.

Vitam petiit a te: tribuisti ei * longitudinem dierum in saeculum saeculi.

Magna est glória ejus auxilio tuo, * majestatem et decorem posuisti super eum.

Etenim fecisti eum benedictionem in saeculum, * laetificasti eum gaudio in conspectu tuo.

Nam rex confidit in Domino, * et propter gratiam Altissimi non commovebitur. - -

Supervéniat manus tua ómnibus inimicis tuis; * dextera tua invéniat eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornace ignis, * cum apparuerit facies tua.

Dominus in ira sua consumat eos, * et ignis devoret eos.

Prolem eorum perde de terra, * et semen eorum e filiis hominum.

Si intentáverint in te malum, * molíti sint dolum, non praevalébunt;

Nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in faciem eorum. - -

Exsúrge, Domine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitudinem tuam.

Ant. Posuisti, Domine, super caput ejus coronam de lápide pretioso.

V. Magna est glória ejus in salutário tuo.

R. Glóriam et magnum decorem impónes super eum.

Čtení a responsoria jako v breviáři.

IN II. VESPERIS

Žalmy jako v I. nešporách apoštolů; poslední žalm je však tento:

Žalm 115.

Překlad a výklad na str. 194.

Confísus sum, étiam cum dixi: * „Ego afflíctus sum valde;“

Ego dixi in pavóre meo: * „Omnis homo fallax!“

Quid retribuam Domino * pro ómnibus quae tribuit mihi?

Cálicem salútis accípíam, * et nomen Domini invocábo.

Vota mea Domino reddam * coram omni pópulo ejus.

Pretiósá est in óculis Domini * mors sanctórum ejus.

O Domine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, fílius ancíllae tuae: * solvísti vinctula mea.

Tibi sacrificábo sacrificium laudis, * et nomen Domini invocábo.

Vota mea Domino reddam * coram omni pópulo ejus, In átriis domus Domini, * in médio tui, Jerúsalem.

ŽALMY SPOLEČNÉ SVÁTKŮM VÍCE MUČEDNÍKŮ

IN I. VESPERIS

Žalmy jako v I. nešporách svátku apoštolů.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Ant. Secus decursus aquarum * plantavit vineam justorum, et in lege Domini fuit voluntas eorum.

Ant. U tekoucích vod * štípil vinici svatých; přemítali o zákoně Páně.

Žalm 1.

Překlad a výklad na str. 83.

Beatus vir, qui non sequitur * consilium impiorum, Et viam peccatorum non ingreditur, * et in conventu protervorum non sedet.

Sed in lege Domini voluptas ejus est, * et de lege ejus meditatur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plantata juxta rivos aquarum, Quae fructum praebet tempore suo, cujusque folia non marcescunt, * et quaecumque facit, prospere procedunt. - - Non sic impij, non sic: * sed tamquam palea, quam dissipat ventus.

Ideo non consistent impij in iudicio, * neque peccatores in concilio justorum, Quoniam Dominus curat viam justorum, * et via impiorum peribit.

Ant. Secus decursus aquarum plantavit vineam justorum, et in lege Domini fuit voluntas eorum.

Ant. Tamquam aurum * in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausta accipit eos in aeternum.

Ant. Jako zlato * v ohni zkoušel Pán vyvolené, a jako celopal je přijal na věky.

Žalm 2.

Překlad a výklad na str. 84.

Quare tumultuantur gentes * et populi meditantur inania? Consurgunt reges terrae et principes conspirant simul * adversus Dominum et adversus Christum ejus:

„Dirumpamus vincula eorum * et projiciamus a nobis laqueos eorum!“

Qui habitat in caelis, ridet, * Dominus illudit eis.

Tum loquitur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbat eos:

„At ego constitui regem me-

um * super Sion, montem sanctum meum!“

Promulgábo decretum Dómini: Dóminus dixit ad me: * „Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessionem tuam términos terrae.

Reges eas virga férrea, * tamquam vas figuli confringes eas.“ -

Et nunc, reges, intelligite; * erudímini, qui gubernátis terram.

Servíte Dómino in timóre et exultáte ei: * cum tremóre praestáte obséquium illi, Ne irascáture et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus: * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holócausta accépit eos in aetérnum.

Ant. Si coram homínibus * tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in aetérnum.

Ant. Byť i před lidmi * mučednictví vytrpěli, naděje vyvolených je nesmrtelná na věky.

Žalm 3.

Překlad a výklad na str. 85.

Dómine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsus me.

Multi sunt qui de me dicunt: * „Non est salus ei in Deo.“

Tu autem, Dómine, clipeus meus est * glória mea, qui érigis caput meum. - -

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi: * exsurrexi, quia Dóminus sustentat me.

Non timébo míllia pópuli, * quae in circúitu contra me consístunt. - -

Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!

Nam maxíllam percussísti ómnium advérsantium mihi, * dentes peccatórum confregísti,

Penes Dóminum est salus: * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in aetérnum.

Ů. Laetámini in Dómino et exultáte justi. R. Et gloriámini omnes recti corde.

Čtení a responsoria jako v breviáři.

IN II. NOCTURNO

Ant. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Dám svým svatým * místo v království Otce svého, praví Pán.

Žalm 14.

Překlad a výklad na str. 151.

Dómine, quis commorabitur in tabernáculo tuo, * quis habitabit in monte sancto tuo? -

Qui ambulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíblem áestimat ímprobum, * tíméntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. -

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Ze světců, šlechtných v kraji, * velikou mám radost.

Žalm 15.

Překlad a výklad na str. 253.

Consérva me, Deus, quóniam confúgio ad te, * dico Dómino: „Dóminus meus es tu: bonum mihi non est sine te.“

In sanctos, qui sunt in terra ejus, * quam mirábilem fecit omnem afféctum meum!

Múltiplicant dolóres suos * qui sequúntur deos aliénos.

Non libábo sánguinem libatiónum eórum, * nec pronuntiábo nómina eórum lábiis meis. Dóminus pars hereditátis meae et cálicis mei: * tu es qui tenes sortem meam.

Funes cecidérunt mihi in amóena: * et heréditas mea pérplacet mihi. - -

Benedíco Dómino, quod dedit mihi consílium, * quod vel per noctem me monet cor meum.

Pono Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam a dextris meis est, non commovébtor.

Propter hoc laetátur cor meum et exsúltat ánima mea, * ínsuper et caro mea requiescet secúra,

Quia non relínques ánimam meam apud ínferos, * non sínes sanctum tuum vidére corruptiónem.

Osténdes mihi sémitam vitae, ubertátem gaudiórum apud te, * delícias ad dexteram tuam in perpétuum.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquillae, volábunt, et non deficiént.

Ant. Svati, již doufají v Pána, * budou silní, dostanou

křídla jak orlové, poletí a nezemdlí.

Žalm 23.

Překlad a výklad na str. 178.

Dómini est terra et quae replent eam, * orbis terrarum et qui habitant in eo.

Nam ipse super mária fundavit eum * et super flúmina firmávit eum. - -

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvátore suo.

Haec est generatio quaeréntium eum, * quaeréntium fáciem Dei Jacob. - -

Attóllite, portae, cápita vestra, et attóllite vos, fores antiquae, * ut ingrediátur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ *

„Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in proelio.“

Attóllite, portae, cápita vestra, et attóllite vos, fores antiquae, * ut ingrediátur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ *

„Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriae.“

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem,

assúment pennas ut áquillae, volábunt, et non deficiént.

Ů. Exsúltent justí in conspéctu Dei.

R. Et delecténtur in laetítia.

Čtení a responsoria jako v breviáři.

IN III. NOCTURNO

Ant. Justí autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Spravedliví však * na věky živi budou a u Pána jest odplata jejich.

Žalm 32.

Překlad a výklad na str. 190.

Exsultáte justí, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Celebráte Dóminum cíthara, * psaltério decachórdo psállite ei.

Cantáte ei cánticum novum, * bene cánite ei cum clangóre.

Nam rectum est verbum Dómini, * et omne opus ejus fidum.

Díligit justítiam et jus: * grátia Dómini plena est terra. -

Verbo Dómini caeli facti sunt, * et spíritu oris ejus omne agmen eórum.

Cóngregat quasi in utre aquas maris: * ponit in receptáculis fluctus. - -

Tímeat Dóminum omnis terra: * ipsum vereántur omnes incolae orbis.

Nam ipse dixit et facta sunt:

* ipse mandávit et exstiterunt.

Dóminus díssipat consílium natiónum: * írritas facit cogitatiónes populórum.

Consílium Dómini in aeternum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióem et generatióem.

Beáta gens cujus Deus est Dóminus: * pópulus quem elégit in hereditátem sibi. - -

De caelis réspicit Dóminus: * videt omnes filios hóminum.

De loco habitatiónis suae prospéctat * omnes qui hábitant terram:

Qui ómnium eórum corda finxit, * qui atténdit ad ómnia ópera eórum. - -

Non vincit rex multo exércitu: * bellátor non se salvat magno róbre.

Fallax est equus ad victóriam, * et magnitúdine róboris sui non salvat.

Ecce óculi Dómini super tíméntes eum: * in eos qui sperant grátiam ejus,

Ut éruat a morte ánimas eórum * et alat eos in fame. -

Anima nostra expéctat Dóminum: * adjútor et clipeus noster ipse est.

In illo ergo laetátur cor nostrum, * in nómine sancto ejus confídimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemadmódum sperámus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradiderunt * córpora sua in mortem, ne servírent ídolis; ideo coronáti póssident palmam.

Ant. Dali * svá těla na pospas smrti, aby nesloužili modlám; proto, korunováni, třímají palmu vítězství.

Žalm 33.

Překlad a výklad na str. 310.

Benedícam Dómino omni tēpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea: * áudiant húmiles et laeténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * extollámus nomen ejus simul. - -

Quaesívi Dóminum, et exaudivit me; * et ex ómnibus tímóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestrae ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústíis ejus salvávit eum.

Castra ponit Angelus Dómini * circa tíméntes eum, et erípit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui cónfugit ad eum.

Tíméte Dóminum, sanctie ejus,

* quia non est inopia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quaeréntes autem Dóminum nullo bono carébunt. - -

Veníte, filii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui diligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis. Recéde a malo, et fac bonum; * quaere pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini adversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos; * et ex ómnibus angústíis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spírítu salvat. - -

Multa sunt mala justí; * sed ex ómnibus erípit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus: * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus liberat ánimas servórum suórum, * neque puni-

étur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aetérnum.

Ant. Hle, hojná jest odměna * svatých u Pána; zemřeli pro Krista, ale žijí na věky.

Žalm 45.

Překlad a výklad na str. 258.

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústíis probávit se valde.

Proptérea non timémus, cum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, áestuentaquae ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus:

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob. - -

Flúminis rívoli laetíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra:

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob. - -

Veníte, vidéte ópera Dómini,
 * quae egit stupénda in terra.
 Qui compéscit bella usque ad
 finem terrae, * arcus cónterit
 et confríngit hastas, et scuta
 combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me De-
 um, * excélsu in géntibus,
 excélsu in terra.

Dóminus exercítu nobís-
 cum: * praesídium nobis est
 Deus Jacob.

Ant. Ecce merces Sanctórum
 copiósá est apud Deum; ipsi
 vero mórtui sunt pro Christo,
 et vivent in aetérnum.

Ź. Justi autem in perpétuum
 vivent. R. Et apud Dóminum
 est merces eórum.

Vše ostatní jako v breviáři.

IN II. VESPERIS

*Žalmy jako v prvních nešporách svát-
 ků apoštolů, str. 491, poslední žalm
 je však následující:*

Žalm 115.

Překlad a výklad na str. 194.

Confísus sum, étiam cum di-
 xi: * „Ego afflíctus sum val-
 de;“

Ego dixi in pavóre meo: *
 „Omnis homo fallax!“

Quid retríbuiam Dómino * pro
 ómnibus, quae tríbuit mihi?

Cálicem salutis accípíam, *
 et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *
 coram omni pópulo ejus.

Pretiósá est in óculis Dómini
 * mors sanctórum ejus.

O Dómine, ego servus tuus
 sum, ego servus tuus, fílius
 ancíllae tuae: * solvísti vín-
 cula mea.

Tibi sacrificábo sacrificíum
 laudis * et nomen Dómini in-
 vocábo.

Vota mea Dómino reddam *
 coram omni pópulo ejus,

In átriis dómus Domini, * in
 médio tui Jerúsalem.

ŽALMY SPOLEČNÉ VYZNAVAČŮM - I BISKUPŮM

IN I. VESPERIS

*Žalmy jako v prvních nešporách apo-
stolů, str. 491.*

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Ant. Beátus vir, * qui in lege
Dómini meditátur: volúntas
ejus pérmanet die ac nocte, et
ómnia quaecúmque fáciat,
semper prosperabúntur.

Ant. Šťasten muž, * jenž roz-
koš má ze zákona Páně a ve
dne v noci o něm přemítá; co-
koli podnikne, daří se mu.

Žalm 1.

Překlad a výklad na str. 83.

Beátus vir, qui non séquitur
* consílium impiórum,

Et viam peccatórum non in-
gréditur, * et in convéntu pro-
tervórum non sedet;

Sed in lege Dómini volúptas
ejus est, * et de lege ejus me-
ditátur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plan-
táta juxta rivos aquárum,
Quae fructum praebeť tēpo-
re suo, cujúsque fólia non mar-
cēscunt, * et quaecúmque fá-
cit, próspere procédunt. - -

Non sic ímpii, non sic; * sed
tamquam pálea, quam díssi-
pat ventus.

Ideo non consístent ímpii in
judício, * neque peccatóres in
concílio justórum.

Quóniam Dóminus curat vi-
am justórum, * et via impió-
rum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege
Dómini meditátur: volúntas
ejus pérmanet die ac nocte, et
ómnia quaecúmque fáciat,
semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui
confísus est in Dómino, prae-
dicávit praeceptum Dómini,
constitútus est in monte sanc-
to ejus.

Ant. Blahoslavený tento sva-
tý, * jenž důvěřoval Pánu;
hlásal příkazy Páně, postaven
na jeho svaté hoře.

Žalm 2.

Překlad a výklad na str. 84.

Quáre tumultuántur gentes *
et pópuli meditántur inánia?

Consúrgunt reges terrae et
príncipes conspirant simul *
advérsus Dóminum et advér-
sus Christum ejus:

„Dirumpámus víncula eórum
* et projiciámus a nobis lá-
queos eórum!“ - -

Qui hábitat in caelis, ridet, *
Dóminus illúdit eis.

Tum lóquitur ad eos in ira sua,
*et in furóre suo contúrbate eos.

„At ego constítui regem me-
um * super Sion, montem sanc-
tum meum!“ - -

Promulgábo decrétum Dómi-
ni: Dóminus dixit ad me: *
„Fílius meus es tu, ego hódie
génui te.

Póstula a me et dabo tibi gen-
tes in hereditátem * et in pos-
sessiónem tuam términos ter-
rae.

Regeš eos virga férrea, * tam-
quam vas figuli congrínges
eos.“ - -

Et nunc, reges, intelligíte; *
erudímini, qui gubernátis ter-
ram.

Servíte Dómino in timóre et
exultáte ei; * cum tremóre
praestáte obséquium illi,
Ne irascátur et pereátis de via,
cum cito exárserit ira ejus: *
beáti omnes, qui confúgiunt
ad eum.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui
confísus est in Dómino, prae-
dicávit praecéptum Dómini,
constitútus est in monte sanc-
to ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es
suscéptor meus, Dómine: tu
exáltans caput meum, et ex-
audísti me de monte sancto
tuo.

Ant. Ty jsi má sláva, * má
útěcha povznášející, Pane; vy-

slýcháš mne se své posvátné
hory.

Žalm 3.

Překlad a výklad na str. 85.

Dómine, quam multi sunt, qui
tribulant me, * multi insúr-
gunt advérsus me.

Multi sunt, qui de me dicunt:
* „Non est salus ei in Deo.“

Tu autem, Dómine, clipeus
meus es, * glória mea, qui éri-
gis caput meum.

Voce mea ad Dóminum cla-
mávi, * et exaudívit me de
monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi: *
exsurréxi, quia Dóminus sus-
téntat me.

Non timébo míllia pópuli, *
quae in circúitu contra me
consístunt.

Exsúrge, Dómine! * Salvum
me fac, Deus meus!

Nam maxíllam percussísti óm-
nium adversántium mihi, *
dentes peccatórum confregí-
sti.

Penes Dóminum est salus: *
Super pópulum tuum sit be-
nedíctio tua!

Ant. Tu es glória mea, tu es
suscéptor meus, Dómine; tu
exáltans caput meum, et ex-
audísti me de monte sancto
tuo.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stola glóriae
índuit eum.

Vše ostatní v breviáři.

IN II. NOCTURNO

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Ant. Slyšel Pán * svého svátého, když ho volal; vyslyšel ho a upevnil ho v pokoji.

Žalm 4.

Překlad a výklad na str. 145.

Cum invocávero, exáudi me, Deus justítiae meae, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratió-nem meam. - -

Viri, quóusque estis graves corde? * Quare dilígitis vanitátem et quáeritis mendá-cium?

Scitóte: mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte peccá-re, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrificia justa, * et speráte in Dómino. - -

Multi dicunt: „Quis osténdet nobis bona?“ * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti laetítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus,

Dómine, * in securitáte me constitúis.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Ant. Laeténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonae voluntátis tuae coronásti eum.

Ant. Nechť jásají všichni, * kteří v tebe doufají, Pane; neboť spravedlivému žehnáš a věnčíš ho věncem své milosti.

Žalm 5.

Překlad a výklad na str. 166.

Verba mea áuribus pécipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et expécto. - -

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, malignus apud te non commorátur, * neque ímpii consistunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Vírum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. - -

Ego autem, pro multitúdine grátiae tuae, * ingrédíar domum tuam,

Prostérnar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. - -

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant consíliis suis;

Propter crimína eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. - -

Laeténtur autem omnes, qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et laeténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine: * benevoléntia velut scuto circúmdabis eum.

Ant. Laeténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedíxisti justo, scuto bonae voluntátis tuae coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ant. Pane, Bože náš, * jak vznešené jest jméno tvé na

zemi! Ctí a slávou korunovals svého svatého, a vládu jsi mu předal nad dílem svých rukou.

Žalm 8.

Překlad a výklad na str. 87.

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo caelos tuos, opus dígitórum tuórum, * lunam et stellas quae tu fundásti:

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? - -

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus:

Oves et boves univérso, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres caeli et pisces maris: * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coroná-

sti Sanctum tuum, et consti-
tulsti eum super ópera mánu-
um tuárum.

Ť. Elégit eum Dóminus sacer-
dótem sibi. Ř. Ad sacrificán-
dum ei hóstiam laudis.

Pro vyznavače:

Ť. Os iusti meditábitur sapi-
éntiam. Ř. Et lingua ejus lo-
quétur iudícium.

Vše ostatní v breviáři.

IN III. NOCTURNO

Ant. Dómine, * iste Sanctus
habitábit in tabernáculo tuo,
operátus est justítiam, requi-
éscet in monte sancto tuo.

Ant. Pane, * tento svatý by-
dlí ve stánku tvém. Odpočívá
na tvé svaté hoře, protože žil
spravedlivě.

Žalm 14.

Překlad a výklad na str. 151.

Dómine, quis commorábitur
in tabernáculo tuo, * quis ha-
bitábit in monte sancto tuo? -
Qui ámbulat sine mácula et
facit justítiam et cógitat recta
in corde suo, * nec calumniá-
tur lingua sua;

Qui non facit próximo suo ma-
lum, * neque oppróbrium in-
fert vicíno suo;

Qui contemptibilem áestimát
ímprobum, * timéntes vero
Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno
suo, non mutat, pecúniám su-

am non dat ad usúram * ne-
que áccipit múnera contra in-
nocéntem. - -

Qui facit haec, * non movébi-
tur in aetérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus ha-
bitábit in tabernáculo tuo, o-
perátus est justítiam, requi-
éscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitám pétiiit * a te, et
tribuísti ei, Dómine: glóriam
et magnum decórem imposu-
ísti super eum; posuísti in cá-
pite ejus corónam de lápide
pretiósó.

Ant. Žádal na tobě život * a
dals mu jej, Pane! Majestát,
výsost jsi na něj vložil a ko-
runoval ho zlatou korunou.

Žalm 20.

Překlad a výklad na str. 161.

Dómine, de poténtia tua lae-
tátur rex, * et de auxílio tuo
quam veheménter exsúltat!

Desidérium cordis ejus tribu-
ísti ei, * et petitióinem labiów
ejus non denegásti.

Nam benedictiónibus faustis
praevenísti eum, * imposuísti
cápiti ejus corónam de auro
puro.

Vitám pétiiit a te: tribuísti ei
* longitudínem diérum in sáe-
culum sáeculi.

Magna est glória ejus auxílio
tuo, * majestátem et decórem
posuísti super eum.

Ětenim fecísti eum benedicti-
ónem in sáeculum, * laetificá-

sti eum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confídit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. - -

Supervéniať manus tua ómnibus inimícis tuis; * dextera tua invéniať eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornáce ignis, * cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat eos, * et ignis devoret eos.

Prolem eórum perde de terra, * et semen eórum e filiis hóminum.

Si intentáverint in te malum, * molíťi sint dolum, non praevalébunt;

nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in faci-em eórum. - -

Exsúrge, Dómine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitúdinem tuam.

Ant. Vitam pétiťi a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápíte ejus corónam de lápide preti-óso.

Ant. Hic accípiet * benedicti-ónem a Dómino, et misericór-diam a Deo salutári suo; quia haec est generátio quaerénti-um Dóminum.

Ant. Tento dostane * požeh-nání od Pána, milosrdenství od Boha spásy; protože to je lid, který se o Pána stará.

Žalm 23.

Překlad a výklad na str. 178.

Dómini est terra et quae re-plent eam, * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundá-vit eum, * et super flúmina firmávit eum. - -

Quis ascéndet in montem Dó-mini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit men-tem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedicti-ónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Haec est generátio quaerénti-um eum, * quaeréntium faci-em Dei Jacob. - -

Attóllite, portae, cápita ves-tra, et attóllite vos, fores an-tíquae, * ut ingrediáťur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ * „Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in próelio.“

Attóllite, portae, cápita ves-tra, et attóllite vos, fores an-tíquae, * ut ingrediáťur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ * „Dóminus exercítium: ipse est rex glóriae.“

Ant. Hic accípiet benedicti-ónem a Dómino, et misericór-diam a Deo salutári suo; quia haec est generátio quaerénti-um Dóminum.

Ť. Tu es sacerdos in aeternum. R. Secundum ordinem Melchisedech.

Pro vyznavače:

Ť. Lex Dei ejus in corde ipsius. R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Vše ostatní jako v breviáři.

IN II. VESPERIS

Žalmy ze společných o svátku apoštolů, str. 491, leť pro vyznavače-biskupa se místo posledního modlíme:

Žalm 131.

Překlad a výklad na str. 306.

Meménto Dómine, in grátiam David * omnis sollicitúdinis ejus:

Quómodo juráverit Dómino, * votum vóverit Poténti Jacob:

„Non intrábo in habitáculum domus meae, * non ascéndam in stratum lecti mei,

Non concédam somnum óculis meis, * pálpebris meis quiétem,

Donec invénero locum Dómino, * habitatiónem Poténti Jacob.“ - -

Ecce, audívimus de illa in Ephrata; * invénimus eam in campis Jaar.

Intrémus in habitatiónem ejus, * procidámus ante scabellum pedum ejus.

Surge, Dómine, in locum quiétis tuae, * tu et arca majestátis tuae.

Sacerdótes tui induant justítiam, * et sancti tui exsultántes exsúltent.

Propter David, servum tuum, * noli repéllere fáciem uncti tui. - -

Jurávit Dóminus David * promíssum fírmmum a quo non recédet:

„Sóbolem géneris tui * ponam super sólum tuum.

Si custodierint fílii tui pactum meum, * et praecépta, quae docébo eos,

Etiam fílii eórum in sempitérnum * sedébunt super sólum tuum.“

Nam Dóminus elégit Sion, * eam optávit sedem sibi: - -

„Haec est réquies mea in sempitérnum, * hic habitábo, quóniam optávi eam.

Víctui ejus benedícens benedícam, * páuperes ejus saturábo pane.

Sacerdótes ejus induam salúte, * et sancti ejus exsultántes exsultábunt.

Illic David suscitábo cornu, * parábo lucérnam uncto meo.

Inimícos ejus induam confusióne, * super ipsum autem fulgébit diadéma meum.“

ŽALMY SPOLEČNÉ PANNÁM I VDOVÁM

IN I. VESPERIS

Žalmy jako na svátek Panny Marie.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Ant. O quam pulchra * est casta generatio cum claritate!*Ant.* Ó, jak krásné * jest čisté pokolení, jak jasné!*Žalm 8.**Překlad a výklad na str. 87.*

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra, * qui extulíſti majestátem tuam super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium paráſti laudem contra adversários tuos, * ut compéſcas inimicum et hostem.

Cum vídeo caelos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quae tu fundáſti:

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? - -

Et fecíſti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronáſti eum;

Dedíſti ei potestátem super

ópera mánuum tuárum, * ómnia ſubjecíſti pédibus ejus:

Oves et boves univérſos * inſuper et pécora campi, Vólucres caeli et piſces maris: * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generatio cum claritate!*Ant.* Ante torum * hujus virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.*Ant.* U lože * této panny hrejte nám sladké písně.*Pro vdovy:**Ant.* Laeva ejus * sub cápíte meo, et délixtera illíus amplexábitur me.*Ant.* Levice jeho * pod hlavou mojí jest, pravice jeho mne objímá.*Žalm 18.**Překlad a výklad na str. 179.*

Caeli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt ſermónes, * quórum vox non percipiátur:

In omnem terram exit sonus eorum, * et usque ad fines orbis eloquia eorum.

Ibi posuit soli tabernaculum suum, qui procedit ut sponsus de thalamo suo, * exultat ut gigas percurrens viam.

A término caeli fit egressus ejus, et circuitus ejus usque ad terminum caeli, * nec quidquam subtrahitur ardori ejus. - -

Lex Domini perfecta, recreans animam; * praescriptum Domini firmum, instituens rudem;

Praecepta Domini recta, delectantia cor; * mandatum Domini mundum, illustrans oculos;

Timor Domini purus, permanens in aeternum; * iudicia Domini vera, iusta omnia simul,

Desiderabilia super aurum et obryzum multum * et dulciora melle et liquore favi.

Etsi servus tuus attendit illis, * in iis custodiendis sedulus est valde,

Errata tamen quis animadvertit? * a mihi occultis munda me.

A superbia quoque prohibe servum tuum, * ne dominetur in me.

Tunc integer ero et mundus * a delicto grandi. - -

Accepta sint eloquia oris mei et meditatio cordis mei * co-

ram te, Domine, Petra mea et Redemptor meus.

Ant. Ante torum hujus virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Pro vdovy:

Ant. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamitis; revértere revértere ut intueamur te.

Ant. Toč se, * toč se, Sunamitko; toč se, toč se, ať se pokocháme pohledem na tebe!

Žalm 23.

Překlad a výklad na str. 178.

Domini est terra et quae replent eam, * orbis terrarum et qui habitant in eo.

Nam ipse super maria fundavit eum, * et super flumina firmavit eum. - -

Quis ascendet in montem Domini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundus corde, qui non intendit mentem suam ad vana, * nec cum dolo juravit proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino * et mercedem a Deo Salvatore suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite, portae, capita vestra, et attollite vos, fores an-

tíquae, * ut ingrediátur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ * „Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in próelio.“

Attóllite, portae, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquae, * ut ingrediátur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ * „Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriae.“

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Ť. Spécie tua, et pulchritúdine tua. R̃. Inténde, prospere, procéde, et regna.

Vše ostatné v breviári.

IN II. NOCTURNO

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere, procéde, et regna.

Ant. V kráse své * a vebnosti, vykroč, jed, vítěz a vládni.

Žalm 44.

Překlad a výklad na str. 256.

Effúndit cor meum verbum bonum: dico ego carmen meum regi; * lingua mea stillus est scribae velócis.

Speciósus es forma prae filiis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua: * propterea benedíxit tibi Deus in aetérnum.

Cinge gládium tuum super fe-

mur potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et praecláragesta dóceat te dextera tua.

Sagíttae tuae acútae, pópuli tibi subdúntur, * deficiunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi; * sceptrum aequitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo laetítiae prae consórtibus tuis. Myrhá et álœ et cássiâ fragrant vestiménta tua: * ex áedibus ebúrneis fídium sonus laetificat te.

Filiae regum óbviám véniunt tibi, * regína adstat ad dexteram tuam, ornáta auro ex Ophir. -

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam: * ipse est Dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captent próceres plebis.

Tota decóra ingréditur filia regis; * textúrae áureae sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciae ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum laetítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. -

Loco patrum tuórum erunt filii tui; * constitúes eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatióem et generatióem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sáeculum sáeculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere, procéde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Chrání ji * Bůh od prvého rozbřesku jitra; Bůh s ní, proto nezakolísá.

Žalm 45.

Překlad a výklad na str. 258.

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, aestuentaquae ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus:

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob.

Flúminis rívuli laetíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non

commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra:

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob. -

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quae egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terrae, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsus in géntibus, excélsus in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Ant. Aquae multae * non potuérunt extínguere caritátem.

Ant. Spousty vod * nemohly zhasiti lásku.

Žalm 47.

Překlad a výklad na str. 260.

Magnus Dóminus et laudábilis valde, * in civitáte Dei nostri.

Mons sanctus ejus, collis praeclárus, * gáudium est univér-sae terrae;

Mons Sion, áquilo extrémus, * civitas est Regis magni.

Deus in arcibus ejus * sese probávit munímen tutum.

Ecce enim reges congregáti sunt, * irruérunt simul.

Vixdum víderant, obstupué-runt, * conturbáti sunt, dif-fugérunt.

Tremor invásit eos ibídem, * dolor velut parturiéntis,

Ut cum ventus Oriéntis * con-fríngit naves Tharsis. -

Sicut audívimus, sic vídimus, * in civitáte Dómini exercí-tuum,

In civitáte Dei nostri: * Deus confirmat eam in aetérnum.

Recólimus, Deus, misericór-diam tuam * intra templum tuum.

Sicut nomen tuum, Deus, sic et laus tua * pertíngit ad fines terrae.

Justítia plena est dextera tua: * laetétur mons Sion,

Exsúltent civitátes Juda * pro-pter judícia tua. -

Perlustráte Sion, et circuíte eam, * numeráte turres ejus.

Consideráte propugnácula e-jus, * percúrrite arces ejus,

Ut enarrétis generatióni futú-rae: * tantus est Deus,

Deus noster in aetérnum et semper: * ipse nos ducet.

Ant. Aquae multae non potu-érunt exstíngere caritátem.

Ů. Adjuvábít eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus non commovébitur.

Vše ostatní v breviáři.

IN III. NOCTURNO

Ant. Nigra sum, * sed formó-sa, filiae Jerúsalem; ídeo dí-léxit me rex et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Jsem snědá, * ale krásná, dcery jerusalemské; proto mne miloval král a do svých síní uvedl.

Žalm 95.

Překlad a výklad na str. 217.

Cantáte Dómino canticum no-vum, * cantáte Dómino om-nes terrae.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mi-rabília ejus. - -

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem caelos fecit.

Majéstas et decor praecedunt eum: * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. -

Tribúite Dómino, famíliae po-pulórum, tribúite Dómino gló-riam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrificium et introíte in átria ejus; * adoráte Dómi-num in ornátu sacro.

Contremísce coram, eo univér-

sa terra; * dícite inter gentes: Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur: * regit pópulos cum aequitate. - -

Laeténtur caeli et exsúltet terra; ínsonet mare et quae illud implent; * géstiat campus et omnia, quae in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvae coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliae Jerúsalem; ídeo diléxit me rex et introdúxit me in cubiculum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veď mne za sebo! * Po-
běžíme po vůni tvých mastí;
rozlitý olej tvé jméno.

Žalm 96.

Překlad a výklad na str. 273.

Dóminus regnat: exsúltet terra, * laeténtur ínsulae mullae.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundamentum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum praecédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsae terrae.

Caeli annúntiant justítiam ejus: * et omnes pópuli vident glóriam ejus. - -

Confundúntur omnes, qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et laetátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus dīligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini, justí, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

Ant. Pojď, nevěsto Kristova, * přijmi korunu, již ti Pán připravil na věky.

Žalm 97.

Překlad a výklad na str. 328.

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabilia fecit.

Victóriám parávit ei dextera ejus, * et bráccium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salutem suam; * in conspéctu gentium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suae * in grátiam domus Israél.

Vidérunt omnes fines terrae * salutem Dei nostri. - -

Exsultáte Dómino, omnes terrae, * laetámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psalterii,

Cum tubis et sono búccinae: * exsultáte in conspéctu regis Dómini. -

Insonet mare et quae illud replent, * orbis terrarum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrarum cum justítia * et pópulos cum aequitate.

Ant. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aeternum.

V. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. R. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Vše ostatní v breviáři.

ŽALMY SPOLEČNÉ SVÁTKŮM POSVĚCENÍ CHRÁMU

IN VESPERIS

Žalmy z neděle, str. 80, ale místo posledního se modlíme:

Žalm 147.

Překlad a výklad na str. 392.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion,

Quod firmávit seras portarum tuarum, * benedíxit filiis tuis in te.

Compósuit fines tuos in pace,

* medúlla trítici sátiat te.

Emíttit elóquium suum in terram, * velóciter currit verbum ejus.

Dat nivem sicut lanam, * pruinam sicut cinerem spargit.

Prójicit gláciem suam ut frústula panis; * coram frígore ejus aquae rigescunt.

Emíttit verbum suum et liquefácit eas; * flare jubet ventum suum et fluunt aquae.

Annuntiávit verbum suum Jacob, * statúta et praecépta sua Israël.

Non fecit ita ulli natióni: * praecépta sua non manifestávit eis.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Ant. Tóllite portas * príncipes vestras, et elevámini, portae aeternáles.

Ant. Brány, * hlavy své pozvedněte, zvyšte se, brány věčné!

Žalm 23.

Překlad a výklad na str. 178.

Dómini est terra et quae replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. - -

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium faciém Dei Jacob. - -

Attóllite, portae, cápita ves-

tra, et attóllite vos, fores antiquae, * ut ingrediátur rex glóriael

„Quis est iste rex glóriae?“ *

„Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in próelio.“

Attóllite, portae, cápita vestra, et attóllite vos, fores antiquae, * ut ingrediátur rex glóriael

„Quis est iste rex glóriae?“ *

„Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriae.“

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portae aeternáles.

Ant. Erit mihi Dóminus * in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Pán mi bude * Bohem, a tento kámen bude se jmenovati dům Boží.

Žalm 45.

Překlad a výklad na str. 258.

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, áestuent aquae ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus:

Dóminus exercítuum nobíscum; * praesídium nobis est Deus Jacob. - -

Flúminis rívoli laetíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, diffúxit terra:

Dóminus exercítuum nobiscum; * praesídium nobis est Deus Jacob. -

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quae egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terrae, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsus in géntibus, excélsus in terra.

Dóminus exercítuum nobiscum; * praesídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Aedificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Ant. Postavit * Mojžíš oltář Pánu Bohu.

Žalm 47.

Překlad a výklad na str. 280.

Magnus Dóminus et laudábilis valde, * in civitáte Dei nostri.

Mons sanctus ejus, collis praeclárus, * gáudium est univér-sae terrae;

Mons Sion, áquilo extrémus, * civitas est Regis magni.

Deus in árcibus ejus * sese probávit munímen tuum. - -

Ecce enim reges congregáti sunt, * irruérunt simul.

Vixdum víderant, obstupué-runt, * conturbáti sunt, dif-fugérunt.

Tremor invásit eos ibídem, * dolor velut parturiéntis,

Ut cum ventus Oriéntis * con-fríngit naves Tharsis. - -

Sicut audívimus, sic vídimus, * in civitáte Dómini exercítuum,

In civitáte Dei nostri: * Deus confirmant eam in aetérnum. Recólimus, Deus, misericórdiam tuam * intra templum tuum.

Sicut nomen tuum, Deus, sic et laus tua * pertíngit ad fines terrae.

Justítia plena est dextera tua: * laetétur mons Sion,

Exsúltent civitatés Juda * propter judícia tua. - -

Perlustráte Sion, et circuíte eam, * numeráte turres ejus.

Consideráte propugnácula ejus, * percúrrite arces ejus,

Ut enarrétis generatióni futú-rae: * tantus est Deus,

Deus noster in aetérnum et semper: * ipse nos ducet.

Ant. Aedificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Ÿ. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. R. In longitúdinem dierum.

Vše ostatní v breviáři.

IN II. NOCTURNO

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei et porta caeli.

Ant. Jediné dům Boží * je zde a brána nebes.

Žalm 83.

Překlad a výklad na str. 410.

Quam dilécta habitátio tua, Dómine exercítuum! * desiderat, languens concupiscit ánima mea átria Dómini;

Cor meum et caro mea * exsúltant ad Deum vivum.

Etiam passer invénit domum, * et hirúndo nidum sibi, ubi ponat pullos suos:

Altária tua, Dómine exercítuum, * rex meus et Deus meus! - -

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * perpétuo laudant te.

Beátus vir, cujus auxílium est a te, * cum sacra itínera in ánimo habet:

Transeúntes per vallem áridam, fontem fácient eam, * ac benedictiónibus véstiet eam plúvia prima.

Procédent de róbre in robur; * vidébunt Deum deórum in Sion. - -

Dómine exercítuum, audi oratiónem meam; * áuribus percípe, Deus Jacob.

Clípeus noster áspice, Deus, * et réspice faciém uncti tui.

Vere, mélior est dies unus in átriis tuis * quam álii mille.

Consístere malo in límine domus Dei mei, * quam morári in tabernáculis peccatórum.

Nam sol et clípeus est Dóminus Deus: * grátiam et glóriam largítur Dóminus,

Non negat bona eis, * qui ámbulant in innocéntia.

Dómine exercítuum, * beátus homo, qui confídít in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta caeli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus caelos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Ant. Viděl Jakub žebřík, * jehož vrcholek se nebes dotýkal, a andělů sestupujících. Řekl: Vpravdě jest toto místo svaté!

Žalm 86.

Překlad a výklad na str. 411.

Fundatiónem suam in móntibus sanctis díligit Dóminus: * portas Sion magis quam ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá praedicántur de te, * civitas Dei! - -

Accensébo Rahab et Babel coléntibus me: * ecce, Philistáea et Tyrus populúsque Aethíopum: hi nati sunt illic.

Et de Sion dicétur: „Virítim omnes sunt nati in ea, * et ipse firmávit eam Excélsus.“ Dóminus scribet in libro po-

pulorum: * „Hi nati sunt illic.“ - -

Et cantábunt, dum chorum ducent: * „Omnes fontes mei sunt in te.“

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus caelos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Ant. Vztyčil Jakob * kámen na památku a polil svrchu olejem.

Žalm 87.

Překlad a výklad na str. 486.

Dómine, Deus meus, intérdiu clamo, * nocte laméntor coram te.

Pervéniat ad te orátio mea, * inclína aurem tuam ad clamórem meum.

Nam saturáta est malis ánima mea, * et inferis vita mea propínquat.

Accenseor descendéntibus in fóveam, * símilis factus sum viro inválido.

Inter mórtuos est stratum meum, * sicut occisórum, qui in sepúlcro jacent,

Quorum non est memor ámplius * et qui a cura tua sunt sejúnti.

Collocásti me in fóvea profúnda, * in ténebris, in vorágine. Super me gravat indignátio

tua, * et ómnibus flúctibus tuis ópprimis me.

Removísti notos meos a me; abominábilem fecísti me illis, * clausus sum, neque égredi possum. - -

Oculi mei ob misériam tabescunt, clamo ad te, Dómine, cotídie; * expándo ad te manus meas.

Num pro mórtuis facis mirabília? * an defúnti surgent, et laudábunt te?

Num enarrátur in sepúlcro bóntas tua, * fidélitas tua apud inferos?

Num manifestántur in ténebris mirabília tua, * et grátia tua in terra obliviónis? - -

Ego autem ad te, Dómine, clamo, * et mane orátio mea ad te venit.

Quare, Dómine, repéllis ánimam meam, * abscondís faciém tuam a me?

Miser sum ego et moribúndus inde a púero; * portávi terróres tuos et elángui.

Super me transiérunt irae tuae, * et terróres tui me perdidérunt.

Circúmdant me ut aqua perpétuo; * circumvéniunt me omnes simul.

Removísti a me amícum et sodálem: * familiáres mei sunt ténebrae.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Ť. Domus mea. R. Domus orationis vocabitur.

Vše ostatní v breviári.

IN III. NOCTURNO

Ant. Qui habitat * in adiutorio Altissimi, in protectione Dei caeli commorabitur.

Ant. Kdo přebývá * v ochraně Nejvyššího, dle ve stínu nebeského Boha.

Žalm 90.

Překlad a výklad na str. 146.

Qui degis in praesidio Altissimi, * qui sub umbra Omnipotentis commoraris, Dic Domino: „Refugium meum et arx mea, * Deus meus, in quo confido.“

Nam ipse liberabit te de laqueo venantium, * a peste perniciosa.

Pennis suis proteget te, et sub ales ejus confugies: * scutum et clipeus est fidelitas ejus.

Non timebis a terrore nocturno, * a sagitta volante in die, A peste quae vagatur in tenebris, * a perniciē quae vastat meridiem.

Cadant a latere tuo mille, et decem milia a dextris tuis: * ad te non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis spectabis * et mercedem peccatorum videbis.

Nam refugium tuum est Dominus, * Altissimum constitisti munimen tuum.

Non accedet ad te malum, * et plaga non appropinquabit tabernaculo tuo,

Quia Angelis suis mandavit de te, * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus suis portabunt te, * ne offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et viperam gradiēris, * conculcabis leonem et draconem. - -

Quoniam mihi adhesit, liberabo eum; * protegam eum, quia cognovit nomen meum.

Invocabit me et exaudiam eum; cum ipso ero in tribulatione, * eripiam eum et liberabo eum.

Longitudine dierum satiabo eum, * et ostendam ei salutem meam.

Ant. Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei caeli commorabitur.

Ant. Templum Domini * sanctum est, Dei structura est, Dei aedificatio est.

Ant. Chrám Páně * je svatý; je Boží stavbou, Božím domem.

Žalm 95.

Překlad a výklad na str. 217.

Cantate Domino canticum novum, * cantate Domino omnes terrae.

Cantate Domino, benedicite nomini ejus * annuntiāte de die in diem salutem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus. - -

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem caelos fecit.

Majestas et decor praecedunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. - -

Tribúite Dómino, famíliae pópulorum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus. Offérte sacrificium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce corameo, univér-sa terra; * dícite inter gentes: Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur: * regit pópulos cum aequitate. - -

Laeténtur caeli, et exsúltet terra; insonet mare et quae illud implent; * géstiat campus et omnia, quae in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes arbóres silvae coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitate sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei aedificatio est.

Ant. Benedícta * glória Dómi-

ni, de loco sancto suo, allelúja.

Ant. Požehnaná * sláva Páně z posvátného místa jeho, alleluja.

Žalm 98.

Překlad a výklad na str. 386.

Dóminus regnat: tremunt pópuli: * sedet super Chérubim: movétur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Célebrent nomen tuum magnum et treméndum: * sanctum est illud. - -

Et regnat potens, qui justítiam diligit: tu stabilísti, quae recta sunt, * justítiam et jus tu exérces in Jacob.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúbite ad scabéllum pedum ejus: * sanctum est illud. - -

Móyses et Aaron sunt inter sacerdótes ejus, et Sámuel inter eos, qui invocábant nomen ejus: * invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos.

In columna nubis loquebátur ad eos: * audiébant mandata ejus, et praecéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudísti eos: Deus, propítius fuísti eis, * sed ultus es injurias eórum.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúbite ad

montem sanctum ejus: * nam sanctus est Dóminus, Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Ů. Haec est domus Dómini, firmiter aedificáta. R. Bene fundáta est supra firmam petram.

Vše ostatní v breviáři.

ŽALMY SPOLEČNÉ SVÁTKŮM PANNY MARIE

IN VESPERIS

Ant. Dum esset rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Pokud byl král * ve své komnatě, nard můj vydával líbeznou vůni.

Žalm 109.

Překlad a výklad na str. 137.

Dixit Dóminus Dómino meo: „Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabélum pedum tuórum.“

Sceptrum poténtiae tuae proténdet Dóminus ex Sion: * „Domináre in medio inimicórum tuórum!

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis: * ante lucíferum, tamquam rorem, génui te.“ - -

Jurávit Dóminus et non pænitébit eum: * „Tu es sacerdos in aetérnum secúndum ordinem Melchísedech.“ - -

Dóminus a dextris tuis: * cónteret die irae suae reges.

Judicábit nátiónes, acervábit cadáverá; * cónteret cápita late per terram.

De torrén-te in via bibet, * proptérea extóllet caput.

Ant. Dum esset rex in accúbito suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Leva ejus * sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me.

Ant. Levice jeho * pod hlavou mojí jest, pravice jeho mne objímá.

Žalm 112.

Překlad a výklad na str. 140.

Laudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * et nunc et usque in aetérnum.

A solis ortu usque ad occásus ejus * laudétur nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super caelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus nos-

ter, qui sedet in alto * et oculos demittit in caelum et in terram?

Súblevat e púlvere inopem, * e stércore érigit pauperem, Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus populi sui.

Habitare facit eam, quae stérilis erat, in domo, * matrem filiorum laetantem.

Ant. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formosa, filiae Jerúsalem; ideo dilexit me rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. Jsem snědá, * ale krásná, dcery jerusalemské; proto mne miloval král a do svých síní uvedl.

Žalm 121.

Překlad a výklad na str. 197.

Laetatus sum, quia dixerunt mihi: * „In domum Domini ibimus.“

Jam consistunt pedes nostri * in portis tuis, Jerúsalem, Jerúsalem, quae aedificata est ut civitas, * in se compacta tota.

Illuc ascendant tribus, tribus Domini, * secundum legem Israël, ad celebrandum nomen Domini.

Illic posita sunt pedes iudicii, * sedes domus David. - -

Rogate quae ad pacem sunt

Jerúsalem! * Securi sint qui diligunt te!

Sit pax in montibus tuis, * securitas in palatibus tuis!

Propter fratres meos et sodales meos * loquar: Pax in te!

Propter domum Domini, Dei nostri, * precabor bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerúsalem: ideo dilexit me rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. Jam hiems transiit, * imber abiit et recessit: surge, amica mea, et veni.

Ant. Zima již minula, * doba dešťů již přestala; vstaň a pojď, má přítelko.

Žalm 126.

Překlad a výklad na str. 249.

Nisi Dominus aedificaverit domum, * in vanum laborant, qui aedificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * in vanum vigilat custos.

Vanum est vobis surgere ante lucem, * sedere in multam noctem.

Qui manducatis panem duri laboris: * quoniam largitur dilectis suis in somno. - -

Ecce donum Domini sunt filii, * merces est fructus ventris.

Sicut sagittae in manu bellatoris, * ita filii juventutis.

Beatus vir, qui implevit eis pharetram suam: * non con-

fundéntur, cum conténderint cum inimícis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Ant. Speciósá * facta es et suávis, in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Krásná a sličná jsi ve svých půvabech, svatá Boží Rodičko.

Žalm 147.

Překlad a výklad na str. 392.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion, Quod firmávit seras portárum tuárum, * benedíxit fílius tuis in te.

Compósuit fines tuos in pace, * medúlla trítici sátiat te.

Emíttit elóquium suum in terram, * velóciter currit verbum ejus. - -

Dat nivem sicut lanam, * pruínam sicut cínerem spargit.

Próicit gláciem suam ut frústula panis; * coram frígore ejus aquae rigescunt.

Emíttit verbum suum et liquefácit eas; * flare jubet ventum suum et fluunt aquae.

Annuntiávit verbum suum Jacob, * statúta et praecépta sua Israél.

Non fecit ita ulli natióni: * praecépta sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósá facta es et suá-

vis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

AD MATUTINUM

IN I. NOCTURNO

Ant. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Požehnaná tys * mezi ženami, a požehnaný plod života tvého.

Žalm 8.

Překlad a výklad na str. 87.

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extullísti majestátem tuam super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo caelos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quae tu fundásti:

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? - -

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subiecísti pédibus ejus:

Oves et boves univérso, * insuper et pécora campi,

Vólucres caeli et pisces maris:

* quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Jako vzácná myrha * vydávalas líbeznou vôňu, svätá Boží Rodičko.

Žalm 18.

Překlad a výklad na str. 179.

Caeli enarrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quórum vox non percipiátur:

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut spon-sus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término caeli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad término caeli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. - -

Lex Dómini perfécta, recreans ánimam; * praescriptum

Dómini firmum, instítuens rudem.

Praecépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmans in aetérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabilia super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. - -

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tuns ínteger ero et mundus * a delícto grandi. - -

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. U lože * této Panny hrej-te nám sladké písne.

Žalm 23.

Překlad a výklad na str. 178.

Dómini est terra et quae re-

plent eam, * orbis terrarum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. - -

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvátore suo.

Haec est generátio quaeréntium eum, * quaeréntium faci-em Dei Jacob. - -

Attóllite, portae, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquae, * ut ingrediátur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ * „Dóminus fortis et potens Dóminus potens in próelio.“

Attóllite, portae, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquae, * ut ingrediátur rex glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ * „Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriae.“

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. *R.* Inténde, prospere procéde, et regna.

IN II. NOCTURNO

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere, procéde et regna.

Ant. K kráse své * a velebnosti vykroč, jeď, vítěz a vládni.

Žalm 44.

Překlad a výklad na str. 258.

Effúndit cor meum verbum bonum: dico ego carmen meum regi: * lingua mea stilus est scribae velócis. - -

Speciósus es forma prae fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua: * proptérea benedíxit tibi Deus in aetérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et praeclára gesta dóceat te dextera tua.

Sagíttae tuae acútae, pópuli tibi subdúntur, * deficiunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi; * sceptrum aequitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo laetífiae prae consórtibus tuis.

Myrrhá et áloë et cássiâ fragrant vestiménta tua; * ex aedibus ebúrneis fídium sonus laetíficat te.

Fíliae regum óbviám véniunt

tibi, * regína adstat ad dexte-
ram tuam ornáta auro ex O-
phir. - -

Audi filia, et vide, et inclína
aurem tuam, * obliuiscere pó-
pulum tuum et domum patris
tui.

Et concupiscet rex pulchritú-
dinem tuam: * ipse est Dómi-
nus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum muné-
ribus venit; * favórem tuum
captant próceres plebis.

Tota decóra ingreditur filia re-
gis; * textúrae áureae sunt
amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta ad-
ducitur ad regem; * vírgines
post eam, sóciae ejus, addu-
cúntur ad te.

Afferúntur cum laetítia et ex-
sultatíone, * ingrediúntur in
palátium regis.

Loco patrum tuórum erunt fí-
lii tui; * constitúes eos prín-
cipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in om-
nem generatíonem et genera-
tíonem; * proptérea pópuli ce-
lebrábunt te in sáeculum sáe-
culi.

Ant. Spécie tua et pulchritú-
dine tua inténde, prospere pro-
céde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam * Deus
vultu suo: Deus in médio ejus,
non commovébitur.

Ant. Chrání ji Bůh * svou si-
lou; Bůh s ní, proto nezako-
líšá.

Žalm 45.

Překlad a výklad na str. 258.

Deus est nobis refúgium et ro-
bur; * adjutórem in angústiiis
probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum
subvértitur terra, * et montes
cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, áestuént aquae
ejus, * concutiántur montes
ímpetu ejus:

Dóminus exercítuum nobís-
cum; * praesídium nobis est
Deus Jacob. - -

Flúminis rívoli laetíficant ci-
vitátem Dei, * sanctíssimum
tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non
commovébitur; * auxiliábitur
ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunť gentes, commóta
sunt regna; * intónuit voce
sua, difflúxit terra:

Dóminus exercítuum nobís-
cum; * praesídium nobis est
Deus Jacob. - -

Veníte, vidéte ópera Dómini,
* quae egít stupénda in ter-
ra.

Qui compéscit bella usque ad
finem terrae, * arcus cónterit
et confríngit hastas, et scuta
combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me De-
um, * excélsum in géntibus,
excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobís-
cum; * praesídium nobis est
Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vul-

tu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut laetántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Ant. Všichni jásají: * Náš domov je u tebe, svatá Boží Rodičko.

Žalm 86.

Překlad a výklad na str. 411.

Fundatiónem suam in móntibus sanctis díligit Dóminus: * portas Sion magis quam ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá praedicántur de te, * civitas Deil - -

Accensébo Rahab et Babel coléntibus me: * ecce, Philistáea et Tyrus populúsque Aethíopum: hi nati sunt illic.

Et de Sion dicétur: „Virítim omnes sunt nati in ea, * et ipse firmávit eam Excélsus.“ Dóminus scribet in libro populórum: * „Hi nati sunt illic.“

Et cantábunt dum chorum ducent: * „Omnes fontes mei sunt in te.“

Ant. Sicut laetántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Ů. Adjuvábít eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Vše ostatní v breviáři.

IN III. NOCTURNO

Ant. Gaude, María Virgo: *

cunctas háereses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Raduj se, Maria Panno, * sama potřelas všechny bludy na celém světě.

Žalm 95.

Překlad a výklad na str. 217.

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino omnes terrae.

Cantáte Dómino, benedicíte nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. - -

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem caelos fecit.

Majestas et decor praecedunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. - -

Tribúite Dómino, famíliae populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrificium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes: Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur: * regit pópulos cum aequitáte. - -

Laeténtur caeli, et exsúltet

terra; insonet mare et quae illud implent; * gésiat campus et ómnia, quae in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvae coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: cunctas háereses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ant. Dovol mi, * abych tě chválil, přesvatá Panno; přotivým odpůrcům uděl mi sílu.

Žalm 96.

Překlad a výklad na str. 273.

Dóminus regnat: exsúltet terra, * laeténtur ínsulae multae. Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum praecédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsae terrae.

Caeli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. - -

Confundúntur omnes, qui co-

lunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit et laetátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos. Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini, justí, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta; da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ant. Post partum, * Virgo invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Ant. Po porodu, * Panno, zůstalas neporušená: Rodičko Boží, přimlouvej se za nás!

V adventě a o svátku Zvěstování Panny Marie:

Ant. Angelus Dómini * annuntiávit Maríae, et concépit de Spíritu Sancto.

Ant. Anděl Páně * zvěstoval Panně Marii, a počala z Ducho svatého.

Žalm 97.

Překlad a výklad na str. 328.

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei dextera
ejus, * et bráccium sanctum
ejus.

Notam fecit Dóminus salútem
suam; * in conspéctu géntium
revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fi-
delitátis suae * in grátiam do-
mus Israél.

Vidérunt omnes fines terrae *
salútem Dei nostri. - -

Exsultáte Dómino, omnes ter-
rae, * laetámini et gaudéte et
psállite.

Psállite Dómino cum cíthara,
* cum cíthara et sónitu psal-
térii,

Cum tubis et sono búcinae: *
exsultáte in conspéctu regis
Dómini. - -

Insonet mare et quae illud re-

plent, * orbis terrárum et qui
hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, *
simul montes exsúltent.

Coram Dómino, quia venit, *
quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum
justítia * et pópulos cum ae-
quitáte.

Ant. Post partum, Virgo, in-
violáta permansísti: Dei Gé-
nitrix, intercède pro nobis.

*V adventě a o svátku Zvěstování Pan-
ny Marie:*

Ant. Angelus Dómini nuntiá-
vit Maríae, et concépit de Spí-
ritu Sancto.

Ů. Elégit eam Deus, et prae-
elégit eam. R. In tabernáculo
suo habitáre facit eam.

Vše ostátní v breviáři.

MALE HODINKY PANNY MARIE

NEŠPORY

*Antifony a žalmy jako svrchu v nor-
málních hodinkách Panny Marie,
str. 535.*

DOPLNĚK

Ž. 128 Multum oppugnavé-
runt, Ž. 129 De profúndis a Ž.
130 Dómine, non supérbit,
jako v nešporách ve středu, str. 304.

JITŘNÍ

I. NOČNÍ HLÍDKA

*Antifony a žalmy jako v normálních
hodinkách P. Marie, totiž:
v neděli, v pondělí a ve čtvrték:
z I. noční hlídky, str. 537,
v úterý a v pátek:
z II. noční hlídky, str. 539,
ve středu a v sobotu:
z III. noční hlídky, str. 541.*

CHVÁLY

Žalmy z prvních chval neděle, str. 96.

PRVNÍ

Ž. 53. Deus in nómine tuo, *str.* 116. Ž. 84. Propítius fuísti, *str.* 388. Ž. 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes, *str.* 169.

ŠESTÁ

Ž. 122. Ad te attóllo, *str.* 245. Ž. 123. Nisi Dóminus, *str.* 246. Ž. 124. Qui confidunt in Dómino, *str.* 247.

TŘETÍ

Ž. 119. Ad Dóminum, cum tribulárer, *str.* 195. Ž. 120. Attóllo óculos meos, *str.* 196. Ž. 121. Laetátus sum, *str.* 197.

DEVÁTÁ

Ž. 125. Cum redúceret, *str.* 248. Ž. 126. Nisi Dóminus, *str.* 249. Ž. 127. Beátus, quicúmque, *str.* 303.

HODINKY ZA ZEMŘELÉ

AD VESPERAS

Ant. Placébo Dómino * in regióné vivórum.

Ant. Smím se líbiti Pánu * na zemi, mezi živými.

Žalm 114.

Překlad a výklad na *str.* 193.

Díligo Dóminum: quia audívit * vocem obsecrátiónis meae,

Quia inclinávit aurem suam mihi, * quo die invocávi eum. Circumdederunt me funes mortis, et láquei inferórum supervenérunt mihi, * in angórem et aerúmnaš incidi.

Et nomen Dómini invocávi: *

„O Dómine, salva vitam meam!“ - -

Benígnus est Dóminus et iustus, * et Deus noster miséricors.

Custódit símplices Dóminus: * miser fui et salvávit me.

Redi, ánima mea, ad tranquillitátem tuam, * quia Dóminus bene fecit tibi.

Etenim erípuit ánimam meam a morte, * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Ambulábo coram Dómino * in regióné vivéntium.

Réquiem aetérnam.

Ant. Placébo Dómino in regióné vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine, * quia

incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dobře mi, Pane, * že je můj pobyt prodloužen.

Žalm 119.

Překlad a výklad na str. 195.

Ad Dóminum, cum tribulárer clamávi * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábio iníquo, * a lingua dolósa. - -

Quid dabit tibi aut quid addet tibi, * lingua dolósa?

Sagíttas poténtis acútas * et carbónes genistárum. - -

Heu mihi, quod dego in Mosoch, * hábito in tentóriis Cedar!

Nímius habitávit ánima mea * cum iis, qui odérunt pacem.

Ego pacem cum loquor, * illi urgent ad bellum.

Réquiem aetérnam.

Ant. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Pán tě chrání * před vším zlem; tvůj život chrání Pán.

Žalm 120.

Překlad a výklad na str. 196.

Attólló óculos meos in montes: * unde véniet auxílium mihi?

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit caelum et terram. -

Non sinet nutáre pedem tuum, * non dormitábit, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israhél. - -

Dóminus custódit te, * Dóminus protéctio tua a látere dextro tuo.

Per diem sol non fériet te, * neque luna per noctem. - -

Dóminus custódiet te ab omni malo: * custódiet ánimam tuam.

Dóminus custódiet éxitum tuum et intróitum tuum, * et nunc et usque in sáeculum.

Réquiem aetérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Ant. Budeš-li na viny * dbát, Pane, kdopak obstojí?

Žalm 129.

Překlad a výklad na str. 304.

De profúndis clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!

Fiant aures tuae inténtae * ad vocem obsecratiónis meae. - -

Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. - -

Spero in Dóminum, * sperat
ánima mea in verbum ejus;
Exspéctat ánima mea Dómi-
num, * magis quam custódes
auróram. - -

Magis quam custódes auró-
ram, * exspéctet Israël Dómi-
num,

Quia penes Dóminum miseri-
córdia * et copiósa penes eum
redémptio:

Et ipse rédimet Israël * ex
ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem aetérnam.

Ant. Si iniquitátes observáve-
ris, Dómine: Dómine, quis su-
stinébit?

Ant. Opera * mánuum tuá-
rum, Dómine, ne despícias.

Ant. Díly * rukou svých, Pa-
ne, nezhrdej!

Žalm 137.

Překlad a výklad na str. 362.

Celebrábo te, Dómine, ex toto
corde meo, * quia audísti ver-
ba oris mei;

In conspéctu Angelórum psal-
lam tibi, * prostérnam me ad
templum sanctum tuum,

Et celebrábo nomen tuum *
propter bonitátem et fidem
tuam,

Quia magnum fecísti super
ómnia * nomen tuum et pro-
míssum tuum.

Quando te invocávi, exaudísti
me, * multiplicásti in ánima
mea robur. - -

Celebrábunt te, Dómine, om-

nes reges terrae, * cum audí-
erint verba oris tui;

Et cantábunt vias Dómini: *
„Vere, magna est glória Dó-
mini.“

Vere, excélsus est Dóminus,
et húmitem réspicit, * supér-
bum autem e longínquo con-
tuétur. - -

Si ámbulo in médio tribulati-
ónis, vivum me servas, contra
iram inimicórum meórum ex-
téndis manum tuam, * sal-
vum me facit dextera tua.

Dóminus pro me perfíciet coep-
ta. Dómine, bónitas tua in ae-
térnum manet; * ne derelí-
queris opus mánuum tuárum.
Réquiem aetérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum,
Dómine, ne despícias.

Ÿ. Audívi vocem de caelo di-
céntem mihi. R. Beáti mórtui,
qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod
dat mihi Pater, ad me vén-
tiet; et eum qui venit ad me,
non ejíciam foras.

Ant. Díly rukou svých, Pane,
nezhrdej!

Ÿ. Slyšel jsem hlas s nebe,
jenž mi pravil: R. Blahosla-
vení mrtví, kteří umírají v Pá-
nu.

K Magnif. Ant. Vše, * co mi
dal Otec, ke mně přijde; a to-
ho, jenž ke mně přijde, nevy-
káži ven.

*Následující modlitby se modlíme kle-
če; podobně v chválách:*

Pater noster *potichu až k Ť.*
Et ne nos inducas in tentatió-
nem. R. Sed líbera nos a malo.

*Následující Žalm 145 se nemodlíme
1. den úmrli či pohřbu zeměleho ani
v officiu, recitujeme-li jej v ritu du-
plezu.*

Žalm 145.

Překlad a výklad na str. 277.

Lauda, ánima mea, Dóminum;
laudábo Dóminum in vita mea;
* psallam Deo meo quámdu
ero.

Nolíte confidere in princípi-
bus, * in hómine, per quem
non est salus.

Cum exierit spíritus ejus, re-
vertétur in terram suam; *
tunc peribunt ómnia consília
ejus, - -

Beátus, cujus adjutor est Deus
Jacob, * cujus spes in Dómi-
no, Deo suo.

Qui fecit caelum et terram, *
mare, et ómnia quae in eis
sunt.

Qui servat fidem in aetérnum,
reddit jus opprëssis, * panem
dat esuriéntibus.

Dóminus solvit captívos, *
Dóminos áperit óculos caecó-
rum.

Dóminus érigit curváto, *
Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit peregrínos,
pupíllum et víduam sustén-
tat, * viam autem peccató-
rum pertúrbat.

Regnábit Dóminus in aetér-

num, * Deus tuus, Sion, in ge-
neratiónem et generatiónem.
Réquiem aetérnam.

Pak: Ť. A porta ínferi...

Vše jako v breviáři.

AD MATUTINUM

Invit. Regem, cui ómnia vi-
vunt, * Veníte, adorémus.

Invit. Králi, jemuž všechno
žije, * Pojdte, klanějme se!
Ž. 94. Veníte, exsultémus.

IN I. NOCTURNO

Pro neděli, ponděli a čtvrték.

Ant. Dírige, * Dómine, Deus
meus, in conspéctu tuo viam
meam.

Ant. Řiď, * Pane, Bože můj,
před tváří svou moji cestu.

Žalm 5.

Překlad a výklad na str. 166.

Verba mea áuribus përcipe,
Dómine, * atténde gémitum
meum,

Advérte voci oratiónis meae,
* Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine;
mane audis vocem meam; *
mane propóno tibi preces me-
as et expécto. - -

Tu enim non es Deus, cui plá-
ceat iníquitas, * malignus a-
pud te non commorátur, ne-
que ímpii consístunt coram te.
Odísti omnes, qui patrant iní-

qua, * perdis omnes, qui lo-
quúntur mendácium.

Virum cruéntum et dolósum *
abominábitur Dóminus. - -

Ego autem, pro multitudíne
grátiae tuae, * ingrédíar do-
mum tuam,

Prostérnar ad templum sanc-
tum tuum * in timóre tuo, Dó-
mine.

Deduc me in justítia tua pro-
pter inimícos meos; * complá-
na viam tuam coram me. - -

Nam in ore istórum non est
sincéritas; * cor eórum insí-
dias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur
eórum; * linguis suis blandi-
úntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant
consíliis suis;

Propter crímina eórum multa
expélle eos, * nam contra te
rebélles sunt. - -

Laeténtur autem omnes, qui
confúgiunt ad te, * in perpé-
tuum exsúltent.

Et prótegas eos et laeténtur
de te, * qui díligunt nomen
tuum.

Nam tu benedíces justo, Dó-
mine: * benevoléntia, velut
scuto, circúmdabis eum.

Ant. Dírige, Dómine, Deus
meus, in conspéctu tuo viam
meam.

Ant. Convértere, * Dómine, et
éripe ánimam meam: quóni-
am non est in morte, qui me-
mor sit tui.

Ant. Obrať se, * Pane, a vy-
svobod' mne! Vždyť vzpómí-
nat na tě ve smrti nelze.

Žalm 6.

Překlad a výklad na str. 199.

Dómine, noli me argúere in íra
tua, * nec me corrípere in fu-
róre tuo.

Miserére mei, Dómine, quóni-
am infirmus sum: * sana me,
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea conturbáta est
valde; * sed tu, Dómine, quo-
úsque...?

Revértere, Dómine, éripe áni-
mam meam, * salvum me fac
propter misericórdiam tuam,
Quóniam non est in morte qui
recordétur tui: * apud íferos
quis te laudat? - -

Defessus sum gémitu meo, fle-
tu per síngulas noctes rigo lec-
tum meum, * lácrimis meis
stratum meum perfúndo.

Calígat maeróre óculus meus,
* inveteráscit propter omnes
inimícos meos. - -

Recédite a me, omnes, qui fá-
citis iniquitátem, * quóniam
Dóminus audívit vocem fletus
mei;

Dóminus audívit precatiónem
meam, * Dóminus oratiónem
meam suscepit.

Erubéscant et conturbéntur
veheménter omnes inimíci
mei; * recédant et erubéscant
velóciter.

Ant. Convértere, Dómine, et eripe ánimam meam: quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Ant. Af nerozerve * duši mou tak jako lev, jenž drásá, že pomoci není!

Žalm 7.

Překlad a výklad na str. 200.

Dómine Deus meus, ad te confúgio; * salva me ab ómnibus persequéntibus me et libera me;

Ne quis rápiat ut leo ánimam meam, * discérpat, nec sit qui erípiat. - -

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis,

Si áttuli amíco meo malum, * qui salvávi adversántes mihi injúste:

Insequátur inimíscus ánimam meam et apprehéndat, concúlcet in terram vitam meam, * et honórem meum in púlverem prostérnat. - -

Exsúrge, Dómine, in ira tua, érige te contra rábiem opprímentium me, * et surge pro me in iudício; quod indixísti.

Et coetus natiónum circúmdet te, * et sede super eum in alto.

Dóminus iudex est populó-

rum: jus redde mihi, Dómine, secúndum justítiam meam * et secúndum innocéntiam, quae est in me.

Désinat nequítia impiórum et confírma justum, * scrutans corda et renes, Deus juste.

Clípeus mihi est Deus, * qui salvat rectos corde.

Deus est iudex iustus, * et Deus cómmians cotidie.

Nisi convertántur, acúet gládium suum, * tendet arcum et díriget eum,

Et eis parábit tela mortis, * sagíttas suas fáciat ardéntes. - -

Ecce, concépit iniquitátem et grávidus est malítia * et parit dolum.

Fossam fodit et excavávit, * sed incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur malítia ejus in caput ipsíus, * et in vérticem ipsíus violéntia ejus redsbit.

Ego autem laudábo Dóminum pro justítia ejus, * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Ů. A porta ínferi. R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Ů. Od bran pekelných. R. Vysvobod, Pane, duše jejich.

Otče náš.

Čtení jako v breviáři.

IN II. NOCTURNO

*Pro úterý a pátek.**Ant.* In loco páscue * ibi me collocávit.*Ant.* Na pastvinách * mohu si hověti.*Žalm 22.*

Překlad a výklad na str. 345.

Dóminus pascit me: nihil mihi deest; * in páscuis viréntibus cubáre me facit.

Ad aquas, ubi quiescam condúcit me; * réficit ánimam meam.

Dedúcit me per sémitas rectas * propter nomen suum.

Etsi incédam in valle tenebrósa, * non timébo mala, quia tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * haec me consolántur. - -

Paras mihi mensam * spectántibus adversáriis meis;

Inúngis óleo caput meum; * calix meus ubérrimus est.

Benígnitas et grátia me sequéntur * cunctis diébus vitae meae.

Et habitábo in domo Dómini * in longíssima témpora.

Ant. In loco páscue, ibi me collocávit.*Ant.* Delícta * juventútis meae et ignorátias meas ne memíneris, Dómine.*Ant.* Na proviny * a nerozumnosti mladosti mé, Pane, nevzpomínej!*Žalm 24.*

Překlad a výklad na str. 233.

Ad te attóllo ánimam meam, * Dómine, Deus meus.

In te confído: ne confundar! * ne exsúltent de me inimíci mei! Etenim univérsi, qui sperant in te, non confundéntur; * confundéntur, qui fidem témere frangunt.

Vias tuas, Dómine, osténde mihi * et sémitas tuas édoce me. Dírige me in veritáte tua et doce me, quia tu es Deus salvátor meus: * et in te spero semper.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quae a saeculo sunt.

Peccáta juventútis meae et delícta mea ne memíneris; secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine, Bonus et rectus est Dóminus: * proptérea peccatóres édocet viam.

Dírgit húmiles in justítia, * docet húmiles viam suam.

Omnes sémitae Dómini grátia et fidélitas * iis, qui observant foedus ac praecépta ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, * dimíttes peccátum meum: grande est enim.

Quis est vir, qui timet Dóminum, * docet eum, quam viam éligat.

In bonis morábitur ipse, * et

semen ejus possidébit terram.
Familiáris est Dóminus timén-
tibus eum, * et foedus suum
maniféstat eis.

Oculi mei semper ad Dómi-
num, * quia ipse éruet de lá-
queo pedes meos.

Réspice in me et miserére mei,
* nam solus et miser sum ego.
Alleva angústias cordis mei, *
et de anxietátibus meis érue
me.

Vide misériam meam et labó-
rem meum, * et dimítte uni-
vérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos: sunt
enim multi, * et ódio violénto
odérunt me.

Custódi ánimam meam et éri-
pe me, * ne confúndar quod
confúgi ad te.

Innocéntia et próbitas me tue-
ántur, * quóniam spero in te,
Dómine.

Líbera, Deus, Israél * ex óm-
nibus angústiiis ejus.

Ant. Delícta juventútis meae
et ignorántias meas ne memí-
neris, Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dó-
mini in terra vivéntium.

Ant. Věřím, že uzřím * dob-
rotu Boží v zemi lidí žijých.

Žalm 26.

Překlad a výklad na .tr. 182.

Dóminus lux mea et salus mea:
quem timébo? * Dóminus pre-
sídiu vitae meae: a quo tre-
pidábo?

Cum invádunt me maligni, ut
edant carnem meam, * hostes
mei et inimíci mei, labúntur
et cadunt.

Sistéterint advérsu me cast-
ra, non timébit cor meum; *
si surréxerit contra me bellum,
ego confídam. - -

Unum peto a Dómino; hoc re-
quíro: * ut hábitem in domo
Dómini cunctis diébus vitae
meae,

Ut fruar suavité Dómini, *
et aspíciam templum ejus.

Etenim abscondet me in ten-
tório suo die malo, * occultá-
bit me in ábdito tabernáculi
sui, in petram extóllet me.

Et nunc caput meum erigitur
* super inimícos qui circúm-
stant me,

Et immolábo in tabernáculo
ejus hóstias exsultatióis, *
cantábo et psallam Dómino. -

Audi, Dómine, vocem meam
qua clamo, * miserére mei et
exáudi me.

Tibi lóquitur cor meum; te
quaerit fácies mea; * fáciam
tuam, Dómine, quaero.

Noli abscondere fáciam tuam
a me, * noli repéllere in ira
servum tuum.

Auxíliu meum es tu; ne ab-
jéceris me, * neve derelíqueris
me, Deus, salvátor meus.

Si pater meus et mater mea
derelíquerint me, * Dóminus
tamen me suscípiet. - -

Doce me, Dómine, viam tu-

am, * et deduc me in sémita plana propter adversários meos.

Ne tradideris me desidério inimicórum meórum, * quóniam insurrexérunt in me testes mendáces et qui violéntiam spirant.

Credo visúrum me bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, esto fortis, * et roborétur cor tuum, et exspécta Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ÿ. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. *R.* Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster - secreto.

Čtení jako v breviáři.

IN III. NOCTURNO

Pro středu a sobotu.

Ant. Compláceat tibi, * Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Laskavě, * Pane, mne vysvobod; na pomoc mi přispěj!

Žalm 39.

Překlad a výklad na str. 235.

Sperávi, sperávi in Dómino, et inclinávit se ad me, * et exaudívit clamórem meum.

Et extráxit me de fossa intéritus, de luto caeni, et státuit super petram pedes meos, * firmávit gressus meos.

Et pósuit in ore meo cánticum novum, * carmen Deo nostro: Vidébunt multi, et verebúntur, * et sperábunt in Dómino. - -

Beátus vir, qui pósuit in Dómino spem suam, * nec sectátur idolórum cultóres et declinántes ad falsa.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirábilia tua, * et consíliis erga nos nemo est símilis tibi.

Si ea volúerim narráre et éloqui, * plura sunt, quam quae numerári possint. - -

Sacrificium et oblatiónem nolústi, * sed aures aperuísti mihi.

Holocáustum et víctimam pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: „Ecce vénio: in volúmine libri scriptum est de me:

Fácere voluntátem tuam, Deus meus, me deléctat, * et lex tua est in praecórdiis meis.“

Annuntiávi justítiam in coetu magno: * ecce lábia mea non cohíbui: Dómine, tu nosti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo; * fidelitátem tuam et auxílium tuum narrávi.

Non occultávi grátiam tuam, * et fidelitátem tuam cóetui magno. - -

Tu, Dómine, ne prohibúeris miseratiónes tuas a me: * grátia tua et fidélitas tua semper me consérvent.

Nam circumdederunt me mala, quorum non est númerus, * comprehendérunt me culpae meae ut non possim vidére.

Plures sunt quam capilli cápitís mei, * et ánimus meus me defécit.

Pláceat tibi, Dómine, ut erípias me; * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et erubéscant omnes, * qui quaerunt vitam meam, ut áuferant eam.

Cedant retrórsum et pudóre afficiántur, * qui delectántur malis meis.

Obstupéscant propter confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge!

Exsúltent et laeténtur in te omnes, qui quaerunt te, * et dicant semper: „Magnificétur Dóminus“, qui desíderant auxílium tuum.

Ego autem miser sum et pauper * sed Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus et liberátor meus es tu; * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Uzdrav mne, Pane, * pro-ti tobě jsem zhřešil!

Žalm 40.

Překlad a výklad na str. 238.

Beátus, qui cógitat de egéno et páupere: * die malo salvábit eum Dóminus.

Dóminus custódiet eum, et vivum servábit eum et beátum faciét eum in terra, * nec tradet eum voluntáti inimicórum ejus.

Dóminus opem feret illi in lecto dolóris: * totam infirmitátem ejus áuferet in morbo ejus. - -

Ego dico: Dómine, miserére mei; * sana me, quia peccávi tibi.

Inimíci mei malum de me dicunt: * „Quando moriétur et peribit nomen ejus?“

Et qui venit, ut invísat, loquitur inánia; * cor ejus iníqua cólligit sibi, foras egréssus elóquitur.

Simul contra me susúrrant omnes, qui me odérunt; * cógitant contra me, quae sunt mihi mala:

„Pestis maligna immíssa est ei,“ * et „qui decúbuit, non ámplius resúrget.“

Etiam amícus meus cui físus sum, * qui panem meum comédit, contra me calcáneum movit.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et érige me, * ut retribuam eis.

Inde cognóscam te favére mihi, * quod non exsultábit de

me inimicus meus.

Me autem incolumem sustentabis, * et pones me in conspectu tuo in aeternum. - -

Benedictus Dominus, Deus Israël, * a saeculo in saeculum. Fiat, fiat.

Ant. Sana, Domine, animam meam, quia peccavi tibi.

Ant. Sitivit * anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?

Ant. Po Bohu žízním: * Kdy mohu přijít, ukázat se před Boží tvář?

Žalm 41.

Překlad a výklad na str. 240.

Quemadmodum desiderat cer-
va rivos aquarum, * ita desí-
derat anima mea, te Deus.

Sitit anima mea Deum, Deum
vivum: * quando véniam, et
vidébo faciem Dei?

Factae sunt mihi lacrimae
meae panis die ac nocte, *
dum dicunt mihi cotidie: „Ubi
est Deus tuus?“

Illud recórdor et effúndo ani-
mum meum intra me: quómo-
do incésserim in turba, * prae-
césserim eos ad domum Dei,
Inter voces exsultationis et
laudis, * in coetu festivo.

Quare deprímeris, anima mea,
* et tumultuáris in me?

Spera in Deum: quia rursus
celebrábo eum, * salútem vul-
tus mei et Deum meum. - -

In me ipso ánima mea deprí-
mitur: * ideo recórdor tui ex
terra Jordánis et Hermon, ex
monte Misar.

Gurges gúrgitem vocat cum
fragóre cataractarum tuarum:
* omnes fluctus et undae tuae
super me transiérunt.

Per diem largiátur Dominus
grátiam suam, * et nocte can-
nam ei, laudábo Deum vitae
meae.

Dico Deo: Petra mea, cur ob-
liviscéris mei? * Quare tristis
incédo, ab inimíco opprés-
sus?

Ossa mea frangúntur, dum in-
súltant mihi adversáarii mei, *
dum dicunt mihi cotidie: „Ubi
est Deus tuus?“

Quare deprímeris, ánima mea,
* et tumultuáris in me?

Spera in Deum: quia rursus
celebrábo eum, * salútem vul-
tus mei et Deum meum.

Ant. Sitivit anima mea ad De-
um vivum: quando véniam,
et apparebo ante faciem Dó-
mini?

Ÿ. Ne tradas bestiis ánimas
confitentes tibi. R. Et ánimas
páuperum tuórum ne oblivis-
cáris in finem.

Pater noster, secreto.

Ÿ. Nedávej na pospas zvěři
duše svých zbožných. R. A du-
ši svých ubohých nezapomí-
nej navždy!

Čtení jako v breviáři.

AD LAUDES

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Ant. Zaplesají * Pánu, kosti zdrčené.

Žalm 50.

Překlad a výklad na str. 105.

Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. - -

Nam iniquitátem meam ego agnósko, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in iudicio tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea,

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in praecórdiis sapientiam me doces. - -

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et laetítiam, * exsúltent ossa, quae contrivísti.

Avérte faciém tuam a peccá-tis meis, * et omnes culpas meas dele. - -

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi laetítiam salútis tuae, * et spíritu generóso confírma me. - -

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a poena sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrificio delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrificium meum, Deus, spíritus contrítus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. - -

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua erga Sion, * ut reaedífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc offerent super altáre tuum vítulos.

Réquiem atérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine, * oratió-nem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. Vyslyš, Pane, * mou

modlitbu; k tobě přichází všeliké tělo.

Žalm 64.

Překlad a výklad na str. 274.

Te decet hymnus, Deus, in Si-on * et tibi reddatur votum, qui exáudis preces.

Ad te omnis caro venit * propter iniquitátes.

Opprimunt nos delicta nostra: * tu ea dimittis.

Beátus, quem éligis et assúmis: * inhábitat in átriis tuis.

Satiémur bonis domus tuae, * sanctitáte templi tui. - -

Signis stupéndis exáudis nos cum justítia, * Deus, salvátor noster.

Spes ómnium fínium terrae * et márium procul,

Qui firmas montes virtúte tua, * accíntus poténtia,

Qui compéscis sónitum maris, * sónitum flúctuum ejus et tumúltum natiónum:

Et timent, qui hábitant téminos terrae, propter signa tua; * extrémá Oriéntis et Occidéntis gáudio replés. - -

Visitásti terram et irrigásti eam, * multum locupletásti eam.

Rivus Dei replétus est aquis, parásti fruméntum eórum; * ita enim parásti eam:

Sulcos ejus irrigásti, * complanásti glebas ejus,

Imbribus eam mollísti * benedixísti gérmini ejus.

Coronásti annum benignitáte tua, * et sémitae tuae pinguédinem stillant.

Stillant páscua desérti, * et colles exsultatíone se cingunt. Vestiúntur grégibus arva et valles operiúntur fruménto: * acclámant et cantant.

Réquiem aetérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratíonem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscepit * dextera tua, Dómine.

Ant. Mne přijala * tvá pravice, Pane.

Žalm 62.

Překlad a výklad na str. 98.

Deus, Deus meus es: * sollicité te quaero;

Te sitit ánima mea, desíderat te caro mea, * ut terra árida et sítiens, sine aqua.

Sic in sanctuário contéplor te, * ut vídeam poténtiam tuam et glóriam tuam.

Quia mélior est grátia tua, quam vita, * lábia mea praedicábunt te. - -

Sic benedicám tibi in vita mea: * in nómine tuo attóllam manus meas,

Sicut ádipe et pinguédine satiábitur ánima mea, * et lábiis exsultántibus laudábit os meum,

Cum memor ero tui super stratum meum, * in vigíliis meditábor de te.

Etenim factus es adjútor meus, * et in umbra alárum tuárum exsúlto:

Adháeret ánima mea tibi, * me sustentat délixtera tua. - - Qui autem pérdere quaerunt ánimam meam, * introíbunt in profúnda terrae.

Tradéntur in manus gládi, * pórtio vúlpium erunt.

Rex vero laetábitur in Deo, gloriábitur omnis, qui jurat per eum, * quia obstruétur os loquéntium iníqua.

Réquiem aetérnam.

Ant. Me suscepit délixtera tua, Dómine.

Ant. A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Od bran pekelných * vytrhni, Pane, duši mojil

Canticum Ezechiae (Iz. 38,10).

Překlad a výklad na str. 229.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi * frustrátus resíduo annórum meórum.

Dixi: Non jam vidébo Dóminum in terra vivéntium; * non jam conspíciam hóminem inter habitatóres terrae.

Habitátio mea dissolvétur, * et auferétur a me ut tentórium pastórum.

Convólvo sicut textor vitam meam; a filo me abscíndit: * die noctúque crútias me.

Vocíferor usque ad mane; sicut leo confríngit ómnia ossa

mea: * die noctúque crútias me.

Ut hirúndo, sic pípio, * gemo ut colúmba.

Deficiunt óculi mei suspiciéntes in altum: * Dómine, vim pátiar, adésto mihi. - -

Quid loquar? Nam ipse dixit mihi et ipse fecit! complébo omnes annos meos, * superáta amaritúdine ánima meae.

Quos tuétur Dóminus, illi vivunt et inter eos complébitur vita spíritus mei: * sanum me fecísti et servásti vivum!

Ecce, in salútem mutávit mihi amaritúdinem meam: tu enim servásti ánimam meam a fóvea intéritus; * nam post te projecísti ómnia peccáta mea.

Profécto non inférnus célebrat te, neque mors te laudat; * non sperant, qui descéndunt in fóveam, fidelitátem tuam.

Vivens, vivens célebrat te, ut ego hódie: * pater fíliis notam facit fidelitátem tuam.

Dóminus servat me: ídeo psalmos meos cantábimus * ómnibus diébus vitae nostrae in domo Dómini.

Réquiem aetérnam.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Ant. Všecko, co dýchá, * oslavuj Pána!

Žalm 150.

Překlad a výklad na str. 452.

Laudáte Dóminum in sanctu-
ário ejus, * laudáte eum in
augústo firmaménto ejus.Laudáte eum propter grándia
ópera ejus, * laudáte eum pro-
pter summam majestátem e-
jus.Laudáte eum clangóre tubae,
* laudáte eum psaltério et cí-
thara.Laudáte eum týmpáno et cho-
ro, * laudáte eum chordis et
órgano.Laudáte eum cýmbalis sonó-
ris, laudáte eum cýmbalis cre-
pitántibus: * omne quod spi-
rat, laudet Dóminum!

Réquiem aetérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dó-
minum.*Ů.* Audívi vocem de caelo di-
céntem mihi. *R.* Beáti mórtui,
qui in Dómino moriúntur.*Ad Bened. Ant.* Ego sum * re-
surréctio et vita: qui credit inme, étiam si mórtuus fúerit,
vivet; et omnis, qui vivit et
credit in me, non moriétur in
aetérnum.*Ů.* Slyšel jsem hlas s nebe, jenž
mi pravil: *R.* Blahoslavení
mrtví, kteří umírají v Pánu!*K Bened. Ant.* Já jsem * vzkří-
šení a život: kdo věří ve mne,
byť i zemřel, živ bude; a kaž-
dý, kdo žije a věří ve mne, ne-
zemře na věky!*Pak kleče:**Pater noster, potichu až k Ů.*
Et ne nos indúcas in tentatió-
nem. *R.* Sed líbera nos a malo.*Ostatní jako v breviáři.**Žalm 129.**Ne modlíme se jej v den úmrtí či po-
hřbu zemřelého ani v officiu, recituje-
me-li je v ritu duplexu.*De profúndis clamo ad te, Dó-
mine, * Dómine, audi vocem
meam!

Na str. 304.

ŽALMY SPOLEČNÉ SVÁTKŮM ANDĚLŮ

IN I. VESPERIS

Žalm 137.

Překlad a výklad na str. 362.

Celebrábo te, Dómine, ex toto
corde meo, * quia audísti ver-
ba oris mei;

In conspéctu Angelórum psal-

lam tibi, * prostérnam me ad
templum sanctum tuum,
Et celebrábo nomen tuum *
propter bonitátem et fidem
tuam,Quia magnum fecísti super
ómnia * nomen tuum et pro-
míssum tuum.

Quando te invocávi, exaudísti me, * multiplicásti in ánimá mea robur. - -

Celebrábunt te, Dómine, omnes reges terrae, * cum audierint verba oris tui;

Et cantábunt vias Dómini: * „Vere, magna est glória Dómini.“

Vere, excélsus est Dóminus, et húmitem respicit, * superbum autem e longínquo contuétur. - -

Si ámbulo in médio tribulatiónis, vivum me servas, contra iram inimicórum meórum exténdis manum tuam, * salvum me facit dextera tua.

Dóminus pro me perficiet coepita. Dómine, bónitas tua in aetérnum manet; * ne derelíqueris opus mánuum tuárum.

AD MATUTINUM

Antifony viz u jednollivých svátků.

IN I. NOCTURNO

Žalm 8.

Překlad a výklad na str. 437.

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra, * qui extulísti majestátem tuam super caelos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimicum et hostem.

Cum vídeo caelos tuos, opus

digitórum tuórum, * lunam et stellas quae tu fundásti:

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo?

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus:

Oves et boves univérso, * insuper et pécora campi,

Vólucres caeli et pisces maris, * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Žalm 10.

Překlad a výklad na str. 94.

Ad Dóminum confúgio; quomodo dicitis ánimae meae: * „tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet?“

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus - in caelo sedes ejus.

Oculi ejus respíciunt, * pálpbrae ejus scrutántur filios hóminum.

Dóminus scrutátur justum et

ímpium; * qui dīligit iniquitatem, hunc odit ánima ejus.

Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus áestuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus, justítiam dīligit; * recti vidébunt faciém ejus.

Žalm 14.

Překlad a výklad na str. 151.

Dómine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo?

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniá-tur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicino suo;

Qui contemptibilem áestimat ímprobum, * tímētes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocentem. - -

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Žalm 18.

Překlad a výklad na str. 179.

Caeli enarrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur:

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término caeli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum caeli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. Lex Dómini perfécta, recreans ánimam; * praescríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Praecépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Tímor Dómini purus, pérmanens in aetérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabilia super aurum et obrýsum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. - -

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde.

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc ínteger ero et mundus * a delícto grandi.

Accépta sint elóquia oris mei
et meditatio cordis mei * co-
ram te, Dómine, Petra mea et
Redémptor meus.

Žalm 23.

Překlad a výklad na str. 178.

Dómini est terra et quae re-
plent eam, * orbis terrarum et
qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundá-
vit eum, * et super flúmina
firmávit eum.

Quis ascéndet in montem Dó-
mini, * aut quis stabit in loco
sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus
corde, qui non inténdit men-
tem suam ad vana, * nec cum
dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a
Dómino * et mercédem a Deo
Salvatóre suo.

Haec est generatio quaerénti-
um eum, * quaeréntium faci-
em Dei Jacob.

Attóllite, portae, cápita ves-
tra, et attóllite vos, fores an-
tíquae, * ut ingrediátur rex
glóriae!

„Quis est iste rex glóriae?“ *
„Dóminus fortis et potens,
Dóminus potens in próelio.“

Attóllite, portae, cápita ves-
tra, et attóllite vos, fores an-
tíquae, * ut ingrediátur rex
glóriael

„Quis est iste rex glóriae?“ *
„Dóminus exercítuum: ipse
est rex glóriae.“

Žalm 33.

Překlad a výklad na str. 310.

Benedícám Dómino omni tém-
pore; * semper laus ejus in ore
meo.

In Dómino gloriétur ánima
mea: * áudiant húmiles, et
laeténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum; * et extollámus nomen
ejus simul.

Quaesívi Dóminum, et exau-
dívit me; * et ex ómnibus ti-
móribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilaré-
mini, * et fácies vestrae ne
erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dó-
minus audívit, * et ex ómni-
bus angústiiis ejus salvávit e-
um.

Castra ponit ángelus Dómini
* circa tíméntes eum, et erípit
eos.

Gustáte, et vidéte, quam bo-
nus sit Dóminus; * beátus vir,
qui cónfugit ad eum.

Tíméte Dóminum, sancti ejus,
* quia non est inópia tíménti-
bus eum.

Poténtes facti sunt páuperes
et esuriérunt; * quaeréntes au-
tem Dóminum nullo bono ca-
rébunt.

Veníte, fílii, audíte me; * ti-
mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui díligit vi-
tim, * desíderat dies, ut bonis
fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo,

* et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum;

* quaere pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos; * et ex ómnibus angústíis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spírítu salvat.

Multa sunt mala justí; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus: * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur quicúmque confúgerit ad eum.

Žalm 95.

Překlad a výklad na str. 217.

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terrae.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem caelos fecit.

Majéstas et decor praecedunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus.

Tribúite Dómino, famíliae pópulorum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrificium et introíte in átria ejus; * adoráte Dónum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes: Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur: * regit pópulos cum aequitate. - -

Laeténtur caeli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quae illud implent; * géstiat campus et ómnia, quae in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvae coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Žalm 96.

Překlad a výklad na str. 273.

Dóminus regnat: exsúltet terra, * laeténtur ínsulae mullae.

Nubes et caligo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum praecédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsae terrae.

Caeli annúntiant justítiam ejus * et omnes pópuli vident glóriam ejus. - -

Confundúntur omnes, qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes díi.

Audit, et laetátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde laetítia.

Laetámini, justí, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Žalm 102.

Překlad a výklad na str. 488.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivísci ómnia benefícia ejus,

Qui remíttit omnes culpas tuas, * qui sanat omnes infirmitátes tuas,

Qui rédimit ab intéritu vitam tuam, * qui corónat te grátia et miseratióne,

Qui sátiat bonis vitam tuam: * renovátur, ut áquilae, juvéntus tua. - -

Opera justítiae patrat Dóminus, * et ómnibus opprésis jus reddit.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israél ópera sua. -

Miséricors et propítius est Dóminus, * tardus ad iram et ádmodum clemens.

Non in perpétuum conténdit, * neque in aetérnum succénset.

Non secúndum peccáta nostra agit nobíscum, * neque secúndum culpas nostras retríbuit nobis.

Nam quantum éminet caelum super terram, * tantum praevallet misericórdia ejus erga timéntes eum;

Quantum distat óriens ab occidente, * tam longe rémovet a nobis delícta nostra.

Quemádmódum miserétur pa-

ter filiōrum, * miserétur Dóminus timéntium se.

Ipse enim novit, cujus factúrae simus: * recordáetur nos púlverem esse.

Hóminis dies sunt símiles foeno; * sicut flos agri, ita floret:

Vix ventus perstrínxit eum, non jam subsístit; * neque ultra cognóscit eum locus ejus.

Misericórdia autem Dómini ab aetérno in aetérnum erga timéntes eum, * et justítia ejus erga filios filiōrum,

Erga eos, qui servant foedus

ejus, * et mémoires sunt praeceptórum ejus, ut fácient ea.

Dóminus in caelo státuit sedem suam, * et regnum ejus gubérnat univérsa.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes jussa ejus, * ut oboediátis sermóni ejus.

Benedícite Dómino, omnes exercitus ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in ómnibus locis potestátis ejus: * bédedic, ánima mea, Dómino.

CÍRKEVNÍ MODLITBY

na neděle a svátky církevního roku.

1. neděle adventní.

Orémus: Excita, quáesumus, Dómine, potentiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrorum periculis, te mereámur protegénte eripi, te liberánte salvari: Qui vivis.

Modleme se: Vzbud', prosíme, Pane, svou moc, a přijď, abychom si zasloužili tvou záštitou býti vytrženi z nebezpečí, jímž nás ohrožují naše hříchy, a tvým vykoupením spasení: Jenž žiješ.

2. neděle adventní.

Oremus: Excita, Dómine corda nostra ad praeparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus adventum purificáti tibi mentibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

Modleme se: Povzbud', Pane, srdce naše, abychom připravili cesty pro tvého Jednorozeného; abychom, na duši očistění jeho příchodem, byli hodni tobě sloužiti. Jenž s tebou žije.

3. neděle adventní.

Oremus: Aurem tuam, quáesumus, Dómine, precibus nostris accómoda; et mentis nostrae ténebras gratia tuae visitationis illustra: Qui vivis.

Modleme se: Nakloň, prosíme, Pane, sluch svůj našim prosbám a osvět temnoty naší duše milostí svého navštívení. Jenž žiješ.

4. neděle adventní.

Oremus: Excita, quaesumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtute succúrre; ut per auxílium gra-

Modleme se: Vzbud', prosíme, Pane, svou moc a přijď, a velikou silou nám přispěj; aby pomocí tvé milosti tvé shoví-

tiae tuae, quod nostra peccata praepédiunt, indulgentia tuae propitiatiónis acceleret; Qui vivis.

Hod Boží vánoční.

Oremus: Concede, quáesumus, omnipotens Deus; ut nos Unigéniti tui nova per carnem natiuitas líberet; quos sub peccati iugo vetusta sérvitus tenet. Per eundem Dóminum.

Neděle mezi oktavou vánoční.

Oremus: Omnípotens, sempiternus Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nomine dilecti Filii tui mereámur bonis operibus abundáre. Qui tecum.

Obřezání Páně (Nový rok).

Oremus: Deus, qui salutis aeternae, beatae Mariae virginitate foecunda, humano generi praemia praestitisti: tribue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum.

Nejsvětějšího Jména Ježíš.

Oremus: Deus, qui unigénitum Filium tuum constituisti

vavé slitování uspíšilo, co naše hříchy zdržují. Jenž žiješ.

Modleme se: Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby tělesné znovuzrození tvého Jednorozeného vysvobodilo nás, jež drží staré otroctví pode jhem hříchu. Skrze téhož Pána.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, řiď naše činy podle svého zalíbení, abychom byli hodni oplývati dobrými skutky ve jménu milovaného Syna tvého, jenž s tebou žije...

Modleme se: Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie udělil lidskému pokolení dar věčné spásy, dej, prosíme, abychom cítili, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti Původce života, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého; jenž s tebou...

Modleme se: Bože, jenž jsi svého jednorozeného Syna u-

humani generis Salvátorem, et Jesum vocari jussisti; concede propítius; ut cuius sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspectu perfuámur in caelis. Per eumdem Dóminum.

Zjevení Páně.

Oremus: Deus, qui hodierna die Unigénitum tuum Gentibus stella duce revelasti: concede propítius; ut qui jam te ex fide cognovimus, usque ad contemplándam spéciem tuae celsitúdinis perducamur. Per eumdem Dóminum.

Neděle v oktavě Zjevení Páně.

Oremus: Vota, quaesumus, Dómine, supplicantis populi caeléstí pietate proséquere; ut et quae agenda sunt vídeant, et ad implenda quae víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Neděle 2. po Zjevení Páně.

Oremus: Omnipotens, sempitérne Deus, qui coelestia simul et terrena moderáris: supplicatiónes populi tui clementer exáudi; et pacem tuam nostris concede tempóribus. Per Dóminum.

Neděle 3. po Zjevení Páně.

Oremus: Omnipotens, sempit-

stanovil Spasitelem lidského pokolení a poručil Ježíš jej nazvati, uděl milostivě, abychom, jehož svaté jméno uctíváme na zemi, patřením požívali v nebi. Skrze téhož Pána.

Modleme se: Bože, jenž jsi hvězdou vedeným pohanům dnešního dne zjevil svého Jednorozeného, popřej milostivě, abychom, kteří jsme tě věrou již poznali, k patření na krásu tvé velebnosti byli přivedeni. Skrze téhož Pána.

Modleme se: Modlitby snažně prosícího lidu, prosíme, Pane, provázej nebeskou dobrotivostí, aby poznával, co jest činiti a k vyplnění poznaného aby dostával síly. Skrze Pána.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, jenž řídíš nebeské i pozemské věci, vyslyš milostivě snažné prosby svého lidu a uděl našim časům svého míru. Skrze Pána.

Modleme se: Všemohoucí, věč-

terne Deus, infirmitátem nostram propitius respice: atque ad protegendum nos dexteram tuam majestatis extende. Per Dóminum.

Neděle 4. po Zjevení Páně.

Oremus: Deus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis; ut ea quae pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dóminum.

Neděle 5. po Zjevení Páně.

Oremus: Familiam tuam, quaesumus, Dómine, continua pietate custodi: ut, quae in sola spe gratiae caeléstis innítitur, tua semper protectione muniatur. Per Dóminum.

Neděle 6. po Zjevení Páně.

Oremus: Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut semper rationabilia meditatores; quae tibi sunt placita, et dictis exsequámur et factis. Per Dóminum.

Neděle Devítník (Septuagesima).

Oremus: Preces pópuli tui, quaesumus, Dómine, clemen-

ný Bože, shlédni milostivě na naši bezmocnost a vztáhni k naší ochraně pravici své velebnosti. Skrze Pána.

Modleme se: Bože, jenž víš, že pro lidskou křehkost nemůžeme sami obstáti, vystaveni tak velikým nebezpečím, udělnám zdraví duše i těla, abychom to, co pro své hříchy trpíme, tvou pomocí překonali. Skrze Pána.

Modlemese: Rodinu svou, prosíme, Pane, ochraňuj ustavičnou dobrotivostí, aby, spoléhajíc v naději jediné na nebeskou milost, byla vždycky chráněna tvou záštitou. Skrze Pána.

Modleme se: Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom vždy rozumné věci uvažující, slovy i skutky plnili to, co se tobě líbí. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Prosby svého lidu, prosíme, Pane, dobrotivě

ter exáudi: ut, qui iuste pro peccatis nostris affligimur, pro tui nominis gloria misericórditer liberemur. Per Dóminum.

vyslyš, abychom, kteří za své hříchyspravedlivě trpíme, pro slávu jména tvého milosrdně vysvobozeni byli. Skrze Pána našeho.

Neděle 1. po Devítníku (Sexagesima).

Oremus: Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actione confidimus: concéde propítius; ut, contra adversa omnia, Doctoris géntium protectione muniámur. Per Dóminum.

Modleme se: Bože, jenž vidíš, že na žádný svůj skutek nespoleháme, popřej milostivě, abychom přispěním Učitele národů byli chráněni protivěmu protivenství. Skrze Pána našeho.

Neděle 2. po Devítníku (Quinquagesima).

Oremus: Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: atque a peccatorum vinctulis absolutos; ab omni nos adversitate custódi. Per Dóminum.

Modleme se: Prosby naše, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš: a nás, pout hříchů zproštěné, ochraň ode všeho protivenství. Skrze Pána našeho.

Neděle 1. postní.

Oremus: Deus, qui Ecclesiam tuam ánnua quadregesimáli observatione purificas: præsta, famíliæ tuæ; ut quod a te obtinere abstinéndo nititur, hoc bonis operibus exsequatur. Per Dóminum.

Modleme se: Bože, jenž Církev svou očisťuješ každoročným zachováváním čtyřicetidenního postu, uděl své rodině, aby to, čeho se snaží dosíci od tebe zdrženlivostí, uplatňovala v dobrých skutcích. Skrze Pána.

Neděle 2. postní.

Oremus: Deus, qui cónspicis omni nos virtute destítui: interius exteriúsque custodi; ut

Modleme se: Bože, jenž vidíš, že jsme zbaveni veškeré síly, opatruj nás vnitř i zevně, aby-

ab omnibus adversitatibus muniamur in corpore, et a pravís cogitationibus mundemur in mente. Per Dóminum.

chom byli na těle chráněni ode všech protivenství a na duši očištěni od zvrácených myšlenek. Skrze Pána.

Neděle 3. postní.

Oremus: Quaesumus, omnípotens Deus, vota humílium respice: atque ad defensiónem nostram, dexteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum.

Modleme se: Prosíme, všemohoucí Bože, shlédni na prosby pokorných a vztáhni k naší obraně pravici své velebnosti. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista.

Neděle 4. postní.

Oremus: Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut qui ex merito nostrae actionis affligimur; tuae gratiae consolatione respirémus. Per Dóminum.

Modleme se: Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří po zásluze za své počínání trpíme, útěchou tvé milosti opět pookřáli. Skrze Pána našeho.

Neděle 5. postní (Smrtná).

Oremus: Quaesumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propitius respice: ut te largiénte regatur in córpore; et te servante, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Modleme se: Prosíme, všemohoucí Bože, shlédni milostivě na svou rodinu, aby bylo tvou dobrotivostí vedeno její tělo a tvou ochranou zachována její duše. Skrze Pána našeho.

Květná neděle.

Oremus: Omnípotens, sempiterné Deus, qui humano generi, ad imitándum humilitatis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecisti: concede

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal Spasiteli našemu vtělití se a podstoupiti smrt kříže, aby lidské pokolení mělo příklad pokory k následování, uděl nám mi-

propitius; ut et patiéntiae ipsius habere documénta, et Resurrectiónis consortia mereamur. Per eumdem Dóminum.

lostivě, abychom si zasloužili z jeho trpělivosti se učit a na jeho vzkříšení bráti účastenství. Skrze téhož Pána našeho.

Hod Boží velikonoční.

Oremus: Deus qui hodiérna die per Unigénitum tuum aeternitátis nobis aditum devicta morte reserasti: vota nostra, quae praeveniéndo aspiras; etiam adjuvando proséquere. Per eumdem Dóminum.

Modleme se: Bože, jenž jsi dnešního dne skrze Jednorozeného svého smrt přemohl a bránu věčnosti nám otevřel, prosby naše, jež nám vnukáš, rovněž pomocí svou provázej. Skrze téhož Pána.

Neděle 1. po velikonocích.

Oremus: Praesta, quáesumus omnipotens Deus: ut, qui paschália festa perégimus; haec te, largiénte moribus et vita teneamus. Per Dóminum.

Modleme se: Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme slavnosti velikonoční dokonali, tvou štědrostí v mravech a v životě je zachovali. Skrze Pána.

Neděle 2. po velikonocích.

Oremus: Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexisti: fidelibus tuis perpetuam concede laetitiam; ut, quos perpetuae mortis eripuisti casibus, gaudiis facias perfrui sempitérnis. Per eumdem Dóminum.

Modleme se: Bože, jenž jsi ponížením svého Syna pozdvihl padlý svět, uděl svým věrným trvalé radosti, aby ti, jež jsi zachránil před pádem do věčné smrti, požívali věčných radostí. Skrze téhož Pána.

Neděle 3. po velikonocích.

Oremus: Deus, qui errántibus, ut in viam possint redire justitiae, veritatis tuae lumen osténdis: da cunctis qui christi-

Modleme se: Bože, jenž bloudícím zjevuješ světlo své pravdy, aby se mohli vrátiti na cestu spravedlnosti, dej všem,

ana professione censentur, et illa respüere quae huic inimica sunt nómini, et ea, quae sunt apta sectari. Per Dóminum.

Neděle 4. po velikonocích.

Oremus: Deus qui fidélium mentes unius éfficis voluntatis, da populis tuis id amare quod práecipis, id desiderare quod promíttis; ut inter mundanas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia. Per Dóminum.

Neděle 5. po velikonocích.

Oremus: Deus, a quo bona cuncta procédunt: largire supplicibus tuis: ut cogitemus te inspiránte quae recta sunt, et te gubernánte eadem faciamus. Per Dóminum.

Nanebevstoupení Páně.

Oremus: Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui ho-diérna die Unigenitum tuum Redemptórem nostrum ad caelos ascendisse credimus; ipsi quoque mente in caeléstibus habitemus. Per eumdem Dóminum.

Neděle v oktávě Nanebevstoupení Páně.

Oremus: Omnípotens, sempitérne Deus: fac nos tibi sem-

kteří se hlásí ke křesťanskému vyznání, aby zavrhovali, co odporuje křesťanskému jménu, a následovali to, co se s ním shoduje. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Bože, jenž působíš, že myslí věřících jsou stejné vůle, dej, ať lid tvůj miluje to, co přikazuješ, a touží po tom, co slibuješ; aby uprostřed změn tohoto světa byla naše srdce zakotvena tam, kde jest pravá blaženost. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Bože, od něhož pochází všechno dobré, uděl pokorně tě prosícím, abychom tvým vnukáním myslili, co jest pravé a tvým vedením to konali. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří věříme, že tvůj Jednorozený, náš Vykupitel, dnes na nebesa vstoupil, sami také myslí v nebesích dleli. Skrze téhož Pána.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, učiň, abychom tobě

per et devótam gerere voluntatem; et majestáti tuae sincéro corde servire. Per Dóminum.

Hod Boží svatodušní.

Oremus: Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spírítu recta sapere; et de ejus semper consolatione gaudere. Per Dóminum... in unitate eiúsdem Spiritus...

Svátek nejsvětější Trojice.

Oremus: Omnípotens, sempiterné Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione verae fidei aetérnae Trinitatis gloriam agnoscere, et in potentia majestatis adorare Unitátem: quaesumus; ut, ejusdem fidei firmitate, ab omnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Neděle 1. po svatém Duchu.

Oremus: Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propitiús invocatióibus nostris: et, quia sine te nihil potest mortalis infirmitas, praesta auxiliúm grátiae tuae: ut in exsequendis mandátis tuis et voluntáte tibi et actione placeámus. Per Dóminum.

vždy, i oddanou projevovali vůli, i velebnosti tvé sloužili čistým srdcem. Skrze Pána.

Modleme se: Bože, jenž jsi dnešního dne srdce věřících osvícením Ducha svatého poučil, dej nám, abychom v témž Duchu správně smýšleli a z jeho útěchy vždy se radovali. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha...

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal služebníkům svým, vyznávajícím pravou víru, poznati slávu věčné Trojice a v moci velebnosti klaněti se jednotě; prosíme tě, abychom pevností této víry byli vždy chráněni ode všech protiventství. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Bože, sřlo v tebe doufajících, přispěj milostivě nám, vzývajícíím tebe, a protože bez tebe nezmůže nic slabost smrtelníků, daruj nám pomoc své milosti, abychom se ti v plnění tvých přikázání i vůlí i skutkem líbili. Skrze Pána.

Slavnost Božího Těla.

Oremus: Deus qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: trí-bue quaesumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerári: ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

Neděle 2. po svatém Duchu.

Oremus: Sancti nóminis tui, Domine, timórem pariter et amorem fac nos habere perpétuum: quia numquam tua gubernatione destítuis, quos in soliditate tuae dilectionis instituis. Per Dóminum nostrum.

Neděle 3. po svatém Duchu.

Oremus: Protector in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: múltiplica super nos misericórdiam tuam: ut te rectore, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus aeterna. Per Dóminum.

Neděle 4. po svatém Duchu.

Oremus: Da nobis, quaesumus, Dómine, ut et mundi cursus pacífice nobis tuo ordine

Modleme se: Bože, jenž jsi nás v podivuhodné svátosti pozůstavil památku na své umučení, popřej nám, prosíme, abychom svatá tajemství tvého Těla a Krve tvé tak uctívali, bychom stále v sobě znamenali ovoce tvého vykoupení. Jenž žiješ a kraluješ.

Modleme se: Dej, Pane, abychom měli k svatému jménu tvému úctu i lásku ustavičnou, neboť nikdy nezbavuješ svého vedení těch, které v dokonale lásce k sobě vychováváš. Skrze Krista, Pána našeho.

Modleme se: Ochránce v tebe doufajících, Bože, bez něhož není nic mocného a svatého, prokaž nám plnost svého milosrdenství, abychom pod tvou ochranou a tvým vedením tak prošli statky časnými, abychom neztratili věčných. Skrz Pána...

Modleme se: Dej nám, prosíme, Pane, ať je pro nás v pokoji běh světa řízen tvým řá-

dirigatur: et Ecclesia tua tranquilla devotione laetetur. Per Dóminum.

dem a Církev tvá nechť se těší nerušené zbožností. Skrze Pána...

Neděle 5. po svatém Duchu.

Oremus: Deus, qui diligéntibus te bona invisibília prae-
parasti: infunde córdibus nostris tui amoris afféctum: ut te in omnibus et super omnia diligéntes, promissiones tuas, quae omne desidérium superant, consequamur. Per Dóminum.

Modleme se: Bože, jenž jsi tebe milujícím připravil neviditelné statky, vlij do našich srdcí vroucnost své lásky, abychom tebe ve všem a nade vše milovali a tak dosáhli tvých zaslíbení, převyšujících všechnu touhu. Skrze Pána...

Neděle 6. po svatém Duchu.

Oremus: Deus virtútum, cuius est totum quod est optimum: inserte pectoribus nostris amorem tui nominis et praesta in nobis religionis augmentum: ut, quae sunt bona, nutrias, ac pietátis studio, quae sunt nutria, custodias. Per Dóminum.

Modleme se: Bože mocností, jehož je všechno, co je nejlepší, vštěp do našich srdcí lásku ke svému jménu, a rozmnož v nás nábožnost: živ, co je dobrého, a to, co je živeno, zachovej horlivostí ve zbožnosti. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista.

Neděle 7. po svatém Duchu.

Oremus: Deus, cujus providentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus: ut noxia cuncta submóveas, et omnia nobis profutúra concedas. Per Dóminum.

Modleme se: Bože, jehož prozřetelnost se ve svém úradku neklame, pokorně tebe prosíme, abys všechno škodlivé odvrátil a všeho prospěšného nám dopřál. Skrze Pána našeho.

Neděle 8. po svatém Duchu.

Oremus: Largire nobis, quae sumus, Domine, semper spiritum cogitandi quae recta sunt, propitius et agendi: ut qui sine te esse non possumus, secundum te vivere valeamus. Per Dóminum.

Modleme se: Uštědřuj nám, prosíme, Pane, povždy milostivě ducha správného smýšlení a konání, abychom, ježto bez tebe býti nemůžeme, podle tebe mohli žít. Skrze Pána našeho.

Neděle 9. po svatém Duchu.

Oremus: Páteant aures misericórdiae tuae, Dómine precibus supplicantium: et ut petentibus desiderata concedas: fac eos, quae tibi sunt placita, postulare. Per Dóminum.

Modleme se: Nechť se otevrou uši tvého milosrdenství, Pane, modlitbám pokorně prosících, a abys přání žadatelů mohl vyplnit, učiň, aby si žádali, co se tobě líbí. Skrze Pána našeho.

Neděle 10. po svatém Duchu.

Oremus: Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo máxime et miserando manifestas: multiplica super nos misericórdiam tuam: ut, ad tua promissa currentes, caelestium bonorum facias esse consortes. Per Dóminum.

Modleme se: Bože, jenž svou všemohoucnost nejvíce projevuješ, když odpouštíš a se smilováváš, rozhojni nad námi své milosrdenství a učiň nás, kteří za tvými přísliby spějeme, účastny nebeských statků. Skrze Pána našeho.

Neděle 11. po svatém Duchu.

Oremus: Omnipotens sempiternus Deus, qui abundantia pietátis tuae, et mérita supplicum excedis et vota: effunde super nos misericórdiam tuam, ut dimittas quae conscientia méruit, et adjicias quod

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, jenž v přemíře dobrotivosti své dáváš prosícím více než si zasluhují a zač prosí, vylej na nás své milosrdenství, odpusť, čeho se leká svědomí, a přidej, co se neosmě-

oratio non praesúmit. Per Dóminum.

luje vysloviti prosba. Skrze Pána našeho.

Neděle 12. po svatém Duchu.

Oremus: Omnipotens et miséricors Deus de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviatur: tribue, quaesumus, nobis: ut ad promissionés tuas sine offensione currámus. Per Dóminum.

Modleme se: Všemohoucí a milosrdný Bože, z jehož daru pochází, že ti tvoji věrní hodně a chvalitebně slouží, udělnám, prosíme, abychom za tím, co slibuješ, bez pohromy spěli. Skrze Pána našeho.

Neděle 13. po svatém Duchu.

Oremus: Omnípotens, sempiternus Deus, da nobis fidei, spei et caritátis augméntum: et, ut mereamur ássequi quod promittis, fac nos amare quod práecipis. Per Dóminum.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, rozmnož naši víru, naději a lásku: a, abychom zasloužili dosáhnouti, co slibuješ, učiň, ať milujeme, co přikazuješ. Skrze Pána našeho.

Neděle 14. po svatém Duchu.

Oremus: Custodi, Dómine, quaesumus, Ecclesiám tuam propitiatióne perpetua: et quia sine te lábitur humana mortalitas: tuis semper auxiliis et abstrahatur a noxiis et ad salutária dirigatur. Per Dóminum.

Modleme se: Ochraňuj, prosíme, Pane, Církev ustavičnou milostivostí: a jelikož bez tebe klesá smrtelný člověk, nechť je povždy vzdalován od věcí škodlivých a veden ke spasitelným. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista.

Neděle 15. po svatém Duchu.

Oremus: Ecclesiám tuam, Dómine, miseratio continuáta mundet et múniat: et quia sine te non potest salva consis-

Modleme se: Církev tvou, Pane, nechť očišťuje a chrání ustavičná slitovnost: a jelikož bez tebe nemůže bezpečně

tere, tuo semper munere gubernetur. Per Dóminum.

Neděle 16. po svatém Duchu.

Oremus: Tua nos, quaesumus, Dómine, gratia semper et praeveníat et sequatur: ac bonis operibus jugiter praestet esse inténtos. Per Dóminum.

Neděle 17. po svatém Duchu.

Oremus: Da, quaesumus, Dómine, pópulo tuo diabolica vitare contágia: et te solum Deum pura mente sectari. Per Dóminum.

Neděle 18. po svatém Duchu.

Oremus: Dírígat corda nostra, quaesumus, Dómine, tuae miseratiónis operatio: quia tibi sine te placere non posumus. Per Dóminum.

Neděle 19. po svatém Duchu.

Oremus: Omnípotens et miséricors Deus, universa nobis adversantia propitiátus excludere: ut mente et corpore pariter expediti, quae tua sunt, liberis mentibus exsequámur. Per Dóminum.

Neděle 20. po svatém Duchu.

Oremus: Largíre, quaesumus,

obstáti, budiž vždycky tvou pomocí řízena. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Tvoje milost, prosíme, Pane, nechť nás vždycky předchází a provází a působí, abychom se snažili stále o dobré skutky. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Dej, prosíme, Pane, aby se tvůj lid vyhýbal ďábelským nákazám a čistou myslí následoval tebe, jediného Boha. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Prosíme, Pane, nechť jsou působením tvého slitování řízena naše srdce, protože se ti nemůžeme líbiti bez tebe. Skrze Pána našeho.

Modleme se: Všemohoucí a milosrdný Bože, odvrát od nás milostivě všechna protivenství, abychom na duši i na těle stejně volni, sloužili tobě svobodnou myslí. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista

Modleme se: Usmíř se, prosí-

Dómine, fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacem: ut pariter ab omnibus munden-
tur offensis, et secura tibi men-
te deserviant. Per Dóminum.

me, Pane, a uděl svým věr-
ným odpuštění a pokoje: nechť
jsou zároveň očištěni ode všech
hříchů a slouží tobě s bezpeč-
nou myslí. Skrze Pána.

Neděle 21. po svatém Duchu.

Oremus: Familiam tuam quae-
sumus, Dómine, continúa pie-
tate custodi: ut a cunctis ad-
versitatibus, te protegente, sit
libera, et in bonis actibus tuo
nomini sit devota. Per Dómi-
num nostrum.

Modleme se: Rodinu svou, pro-
síme, Pane, ochraňuj ustavič-
nou dobrotivostí, aby byla
tvou záštitou zbavena všech
protivenství a v dobrých skut-
cích oddána tvému jménu.
Skrze Pána našeho.

Neděle 22. po svatém Duchu.

Oremus: Deus, refúgium nos-
trum et virtus: adesto piis Ec-
clesiae tuae precibus, auctor
ipse pietatis, et praesta: ut
quod fideliter pétimus, effica-
citer consequámur. Per Dómi-
num.

Modleme se: Bože, útočiště na-
še a sílo, vyslyš zbožné prosby
své Církve, a, sám jsa zbožno-
sti původce, popřej, abychom
skutečně dosáhli toho, zač s
důvěrou prosíme. Skrze Pána
našeho.

Neděle 23. po svatém Duchu.

Oremus: Absolve, quaesumus,
Dómine, tuorum delicta popu-
lorum: ut a peccatorum nexi-
bus, quae pro nostra fragilita-
te contráximus, tua benigni-
tate liberemur. Per Dóminum.

Modleme se: Odpusť, prosíme,
Pane, hříchy svých národů:
abychom byli tvou dobroti-
vostí osvobozeni od vazeb hří-
chů, jež jsme na sebe svou
křehkostí uvalili. Skrze Pána
našeho.

Neděle 24. po svatém Duchu.

Oremus: Excita, quaesumus,
Dómine, tuorum fidélium vo-

Modleme se: Povzbuď, prosí-
me, Pane, vůli svých věrných,

luntátes: ut divini operis fructum propénsius exsequentes: pietatis tue remédia majóra percipiant. Per Dóminum.

aby ovoce božské služby horlivěji uplatňovali a tak od tvé dobrotivosti obdrželi mocnějších léků. Skrze Pána našeho.

Svátek Ježíše Krista Krále (poslední neděle v říjnu).

Oremus: Omnípotens, sempiternus Deus, qui in dilecto filio tuo, universórum rege, omnia instaurare voluisti: concede propítius: ut cunctae familiae gentium peccati vólnere disgregatae, ejus suavíssimo subdantur império: Qui tecum vivit et regnat.

Modleme se: Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi chtěl všechno obnoviti ve svém milovaném Synu, Králi všeho světa, uděl milostivě, aby všechny rodiny národů, rozdvojené ranou hříchů, poddaly se jeho něžné vládě. Jenž s tebou žije a králuje.

OBSAH ŽALTÁŘE

A. ŽALMY

1. žalm, str. 83, 508, 515	33. žalm, str. 310, 512, 561
2. žalm, str. 84, 508, 515	34. žalm, str. 204
3. žalm, str. 85, 509, 516	35. žalm, str. 331, 340
4. žalm, str. 145, 517	36. žalm, str. 208
5. žalm, str. 166, 174, 517	37. žalm, str. 212
6. žalm, str. 199, 548	38. žalm, str. 215
7. žalm, str. 200, 549	39. žalm, str. 235, 552
8. žalm, str. 87, 518, 522	40. žalm, str. 238, 553
9. žalm, str. 88	41. žalm, str. 240, 554
10. žalm, str. 94, 559	42. žalm, str. 219, 227
11. žalm, str. 251	43. žalm, str. 242
12. žalm, str. 252	44. žalm, str. 256, 524, 539
13. žalm, str. 150	45. žalm, str. 258, 513, 525
14. žalm, str. 151, 506, 510	46. žalm, str. 165
15. žalm, str. 253, 510	47. žalm, str. 260, 525, 530
16. žalm, str. 152	48. žalm, str. 262
17. žalm, str. 154	49. žalm, str. 264, 269
18. žalm, str. 179, 522, 538	50. žalm, str. 105, 172, 225,
267, 280, 336, 394, 454
19. žalm, str. 160	51. žalm, str. 288
20. žalm, str. 161, 506, 519	52. žalm, str. 289
21. žalm, str. 403, 550	53. žalm, str. 116, 291
22. žalm, str. 345	54. žalm, str. 292
23. žalm, str. 178, 511, 520	55. žalm, str. 295
24. žalm, str. 233, 550	56. žalm, str. 296
25. žalm, str. 287	57. žalm, str. 297
26. žalm, str. 182, 551	58. žalm, str. 299
27. žalm, str. 184	59. žalm, str. 301
28. žalm, str. 167, 175	60. žalm, str. 312
29. žalm, str. 162	61. žalm, str. 314
30. žalm, str. 186	62. žalm, str. 98, 109, 556
31. žalm, str. 189	63. žalm, str. 450, 458
32. žalm, str. 190	

64. žalm, str. 274, 282, 556
65. žalm, str. 316
66. žalm, str. 220, 228
67. žalm, str. 318
68. žalm, str. 323
69. žalm, str. 365
70. žalm, str. 366
71. žalm, str. 345
72. žalm, str. 348
73. žalm, str. 351
74. žalm, str. 354
75. žalm, str. 355
76. žalm, str. 426
77. žalm, str. 370
78. žalm, str. 379
79. žalm, str. 407
80. žalm, str. 381
81. žalm, str. 409
82. žalm, str. 383
83. žalm, str. 410, 531
84. žalm, str. 388, 398
85. žalm, str. 428
86. žalm, str. 411, 531, 541
87. žalm, str. 486, 532
88. žalm, str. 413
89. žalm, str. 329, 338
90. žalm, str. 146, 533
91. žalm, str. 449, 456
92. žalm, str. 96
93. žalm, str. 466
94. žalm, str. 15
95. žalm, str. 217, 526, 533
96. žalm, str. 273, 527, 542
97. žalm, str. 328, 528, 542
98. žalm, str. 386, 534
99. žalm, str. 97
100. žalm, str. 275, 283
101. žalm, str. 470
102. žalm, str. 488, 563
103. žalm, str. 473
104. žalm, str. 432
105. žalm, str. 437
106. žalm, str. 442
107. žalm, str. 468
108. žalm, str. 477
109. žalm, str. 137, 491, 535
110. žalm, str. 138, 491
111. žalm, str. 139, 492
112. žalm, str. 140, 492, 535
113. žalm, str. 141
114. žalm, str. 193, 544
115. žalm, str. 194, 507, 514
116. žalm, str. 169, 177
117. žalm, str. 107, 113
118. žalm, str. 116
119. žalm, str. 195, 545
120. žalm, str. 196, 545
121. žalm, str. 197, 536
122. žalm, str. 245
123. žalm, str. 246
124. žalm, str. 247
125. žalm, str. 248
126. žalm, str. 249, 536
127. žalm, str. 303
128. žalm, str. 304
129. žalm, str. 304, 545
130. žalm, str. 305
131. žalm, str. 306, 521
132. žalm, str. 357
133. žalm, str. 148
134. žalm, str. 222, 230
135. žalm, str. 358
136. žalm, str. 361
137. žalm, str. 362, 546, 558
138. žalm, str. 418
139. žalm, str. 421
140. žalm, str. 422
141. žalm, str. 423
142. žalm, str. 387, 396
143. žalm, str. 480

144. žalm, str. 482	148. žalm, str. 101, 111
145. žalm, str. 277, 285, 547	149. žalm, str. 448
146. žalm, str. 333, 343	150. žalm, str. 452, 465, 558
147. žalm, str. 392, 402, 528	

B. CANTICA

Athanášovo vyznání víry,
str. 119	Chvalozpěv Zachariášův,
str. 32
Ezechielova modlitba,
str. 229, 557	Modlitba Habakukova,
str. 399
Chvalozpěv Anny, str. 284	Mořská píseň Mojžíšova,
str. 341
Chvalozpěv Judity, str. 276	Píseň Davidova, str. 169
Chvalozpěv P. Marie (Magni-
ficat), str. 65	Píseň Jeremiášova, str. 332
Chvalozpěv Mojžíšův, str. 459	Píseň Sirachovcova, str. 451
Chvalozpěv Simeonův, str. 73	Píseň Tobíášova, str. 220
Chvalozpěv tří mládenců I.,
str. 99	Te Deum, str. 25
Chvalozpěv tří mládenců II.,
str. 110	Zpěv proroka Izaiáše (Gratias
ago), str. 176
	Zpěv proroka Izaiáše (Vere tu
es), str. 390

ŽALTÁŘ

ŘÍMSKÉHO BREVIÁŘE

Nový latinsko-český text

s liturgickými výklady

Uspořádal P. Jan B. Bárta OFM

Vydalo

L. P. 1947 nakladatelství Vyšehrad v Praze

Podle osnovy Antonína Lískovce

vytiskly

Č. A. T. v Praze

Vazbu navrhl Břetislav Štorm

Vydání první